

ВІКТОР СТРИХА

КУБОК УРСР

1936-38, 44-48, 72-76, 90-91

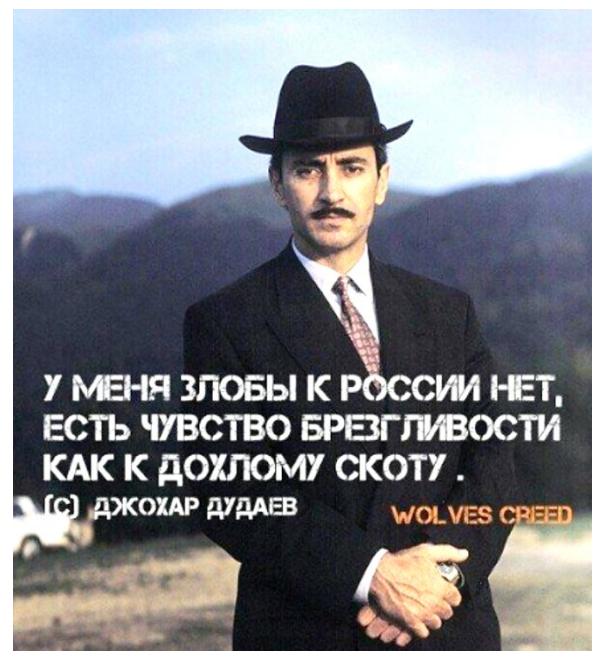

ЧЕРКАСИ 2026

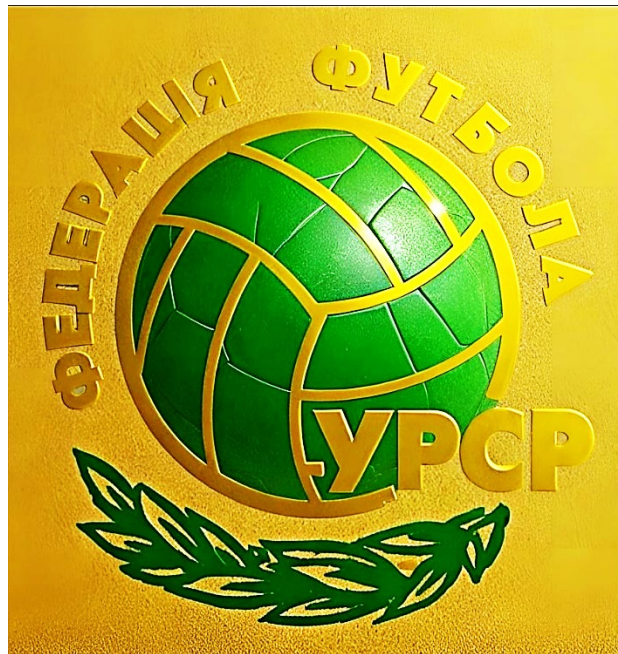

Отак подивишся здаля на москаля -
неначе справді він людина: іде собі як
сиротина, очима - блим, губами - плям, і
десь трапляється хвилина - його буває
навіть жаль. А ближче підійдеш -
скотина...

Т.Г.Шевченко

Упродовж 1936-91 років розігрувався Кубок УРСР з футболу. У змаганнях брали участь виключно команди колективів фізкультури. Однак у 1936-38, 44-48 роках в турнірі участь брали команди майстрів. В 1972-76 роках паралельно проводилися два Кубки УРСР - для КФК та для команд майстрів першої та другої ліг. Команди майстрів виборювали приз, заснований редакцією газети «Радянська Україна». В 1990-91 роках кубок розігрували клуби української зони другої ліги першості СРСР. Наша розповідь про турніри, в яких брали участь команди майстрів. В 1936 році кубок називався весняна першість УСРР, в 1937 - кубок-весняна першість УРСР, в 1938 та 1944-48 роках – кубок УРСР, в 1972-76 роках - кубок України на приз газети «Радянська Україна», та в 1990-91 роках - кубок України серед команд 2-ї ліги на приз газети «Правда України».

1936 (8 команд, 11.05-24.06)

«Высший совет физкультуры Украины постановил провести в мае всеукраинское весеннее первенство по футболу. В розыгрыше будут участвовать 8 показательных команд: Киев (Динамо), Харьков (Динамо), Одесса (Динамо), Днепропетровск (Динамо), Киев (общество «Локомотив»), Харьков (Паровозостроительный завод), Сталино (общество «Стахановец») и Днепропетровск (завод имени Ленина).

В первом круге розыгрыша, который будет проводиться по олимпийской системе, команда «Стахановец» должна играть с динамовцами Одессы, встреча которых предполагается в Кадиевке 12 мая». Газета «Сталинский рабочий» Донецк, 9.05.1936.

ФУТБОЛЬНА ПЕРШІСТЬ УКРАЇНИ	
У травні ц. р. буде розіграна футбольна першість України. Змагання проводяться за новою системою: від кожного міста — претендента на першість — виступатиме не збірна команда, а кращий футбольний клуб. У розігранні першості України на весну 1936 року візьмуть участь 36 міст, розподілених на 5 груп. У першій групі — Київ, Харків, Дніпропетровськ, Сталіно, Одеса і Краматорськ. У першу чергу відбуватимуться футбольні матчі щойно організованих показових команд. Таких команд на Україні створено 8: у Києві — «Динамо» і «Локомотив», у Харкові — «Динамо» і «ХПЗ», у Дніпропетровську — «Динамо» і завод ім. Леніна, в Сталіно — «Стахановець», в Одесі — «Динамо».	Перший і найцікавіший матч показових футбольних команд «Динамо» Києва і Дніпропетровська відбудеться 12 травня в Києві на Червоному стадіоні. У складі київської команди — т.т. Трусевич, Фомін, Кузьменко, Пятістін, Лівшин, Тютчев, Гончаренко, Шилловський, Штодєвський, Комаров і Махіння. У складі команди Дніпропетровська — т.т. Гутарьов, Чижев, Александровський, Старостін, Андреев, Гребер, Бородин, Лайко, Кривошеєв, Костін і Корнілов. Судити цей матч запрошено з Харкова тов. Поселевича.

Газета «Комуніст» Київ, 9.05.1936.

1 коло:

11.05, ст. «Металіст», суддя: Леопольд Кулінець (Одеса), «ХПЗ» Харків-«Локомотив» Київ 0-1(0-1), Кузьменко (13).

«ХПЗ»: Л.Бобовніков, А.Пономаренко, П.Якушев, С.Сергієнко, А.Іодловський, К.Ус, Сокольніков, Попригін, Г.Масалітін, Донковцов, І.Бурдуков.

«Локомотив»: А.Сорін, Г.Тимофєєв, Т.Пржепільський, П.Францев, О.Філіпович, Д.Долгов (кап.), М.Головинський, П.Сопін, Ф.Кузьменко, М.Балакін, О.Галкін, тренер Василь Ямковий.

«Футбольне поле стадіону «Металіст» гостинно виблискує зеленою травою. Гості – ігроки київської команди «Локомотив» в синіх майках, команда «ХПЗ» - в червоних.

Гостям виголошують дружнє «фізкульт – ура» і підносять квіти. Сюрчок судді оголошує початок матчу.

Київня наголошливо атакують ворота ХПЗ, але безрезультатно. Перший тайм закінчився внічию.

В другому таймі гра набула більш жвавого темпу. ХПЗ б'ють корнер. М'яч в ногах київського нападника. Шут по голу і м'яч у сітці. Хапезевці пробують відкрити рахунок, їхній натиск даремний. Матч закінчився з рахунком 1-0 на користь Києва». Газета «Ленінська зміна» Харків, 12.05.1936.

12.05, 17:30, ст. ім. С.В. Косіора, 20000 (або 30000) глядачів, суддя: Лев Іоселевич (Харків), «Динамо» Київ-«Динамо» Дніпропетровськ 5-2(2-1), голи: Шиловський (35), Щегоцький (36, 61, 62(68)), Махия (80(72))-Кривошеєв (10), Гребер (81, пен.).

Київ: А.Ізковський; В.Правовєров, К.Фомін (кап.); Ф.Тютчев, Й.Ліфшиць, М.Путістін; М.Гончаренко, В.Шиловський, К.Щегоцький, П.Комаров, М.Махия, тренер Моїсей Товаровський.

Дніпропетровськ: М.Маховський; І.Прядко, В.Алексопольський, В.Гребер, Б.Андрєєв, М.Старостін, І.Мозолєвський, П.Лайко; М.Костін, В.Кривошеєв, П.Корнілов, тренер Жюль Лімбек.

До матчу футболісти команди Київ — Дніпропетровськ готувалися не тільки футболісти. До нього готувалися й чекали трудящі столиці. Тому цілком зрозуміло, чому 12 травня Червоноармійська вулиця нагадувала демонстрацію на великому святі. Цілими групами йшли трудящі на Червоноармійський стадіон.

Вже о 3 і 4 години на трибунах вільних місць не було. Глядачам, які запізнилися, довелося розміститися на схилах Червоноармійської гори, коло парашутної вишки, або просто на біговій доріжці. Визначити ж загальну кількість присутніх важко, бо ніяка «арифметика» не витримає підрахунку. Організатори матчу говорять, що «облікованого» глядача було понад 20 тисяч.

О 5 год. 40 хв. команди на чолі з суддею тов. Іосилєвичем (Харків) вийшли на поле.

У формі «Динамо» — команда Дніпропетровська: Маховський, Прядко, Алексопольський, Старостін, Андрєєв, Гребер, Корнілов, Кривошеєв, Костін, Лайко, Мозолєвський. В блакитних футболках — футболісти Києва: Ізковський, заслужений майстер спорту Фомін К., Правовєров, Путістін, Ліфшиць, Тютчев, Махия, Комаров, Щегодьський, Шиловський, Гончаренко.

Свісток. Глядачі відмітали на годинниках — 5 год. 45 хв.

Перші три хвилини гра проходить на центрі, з деякою перевагою дніпропетровців. Півзахист Києва відірвався від нападу, чим дав можливість нападові Дніпропетровська перейти на сторону Києва. Воротар Києва Ізковський на 5 і 7 хвилинах бере перші м'ячі. Костянтин Фомін двічі зрізує м'ячі.

В 20 метрах Лайко передає м'яч на лівий край, звідки Кривошеєв з ходу забиває у ворота Києва перший м'яч. Ізковський намагався було його взяти, але не дістав. Рахунок 1:0. Веде Дніпропетровськ.

М'яч на центрі. Дніпропетровці знову взяли ініціативу й перевели гру на половину Києва. Центрова трійка Дніпропетровська з хорошою підтримкою півзахисту не дає можливості київцям перейти в напад. Окремі спроби Щегодьського і Комарова не увінчалися успіхом, оскільки слабкі удари по воротах ліквідувалися Маховським.

Друга половина тайма, а результату немає. Тридцять хвилин була нерозв'язною. Напад Києва рішуче перейшов на сторону Дніпропетровська і на 32 хвилині Шиловський з подачі Щегодьського забиває м'яч. Рахунок 1 : 1.

Рідко бувають такі випадки у футболі, але те, що було на 33 хвилині здивувало всіх глядачів: як тільки

дніпропетровці з центра зробили перший удар, м'яч виявився у центрової трійки Києва; буквально за 1 хвилину м'яч потрапляє в сітку дніпропетровців. М'яч був акуратно забитий Шегодським. Рахунок 2 : 1. Веде Київ.

У відповідь на це дніпропетровці переходять на сторону Києва і за 5 хвилин до кінця був випадок, коли Корнізов міг зрівняти рахунок. Перший тайм закінчився.

В другому таймі кияни увесь час «сиділи» на воротах Дніпропетровська. На 17, 23 і 27 хвилин Шегодський і Махниця забивають три м'ячі, зробивши рахунок 5 : 1.

Залишається 9 хвилин. Суддя тов. Іосилевич дає штрафний, що його Гребер і забиває.

З рахунком 5 : 2 на користь Києва закінчився цей матч.

Що показала гра? Стіль гри в обох командах майже однаковий. У дніпропетровців слабо грав правий край Мозолевський, а в цілому напад дуже багато возиться з м'ячем, чим уповільняє загальний темп гри.

У Києва напад значно перебудував гру, що й дозволило зробити такий рахунок. Помилка на початку першого тайму, коли півзахист відірвався від нападу, була зважена у другому таймі.

Слід відмітити нерозпорядність організаторів матча, які припустили вхід глядачів під час гри на поле.

На матчі були присутні товариші Косіор, Постипшев, Ільїн, Андреев, Сапов, Кацнельсон, Клінков.

Л. ЯРОВИЙ.

Газета «ГПО» Київ, 17.05.1936.

Сьогодні рівно о 5 годині 30 хв. на футбольному полі кийського Червоного стадіону пролунає свисток судді Йоселевича. На поле вибіжать динамівці Києва та Дніпропетровська. Гра обіцяє бути захоплюючою і цікавою.

Вперше в цьому сезоні зустрінуться два чемпіони України 1935 р. — перша збірна команда «Динамо» Києва і перша збірна команда «Динамо» Дніпропетровська.

Сьогоднішній футбольний матч являє собою величезний спортивний інтерес, тому що зустрінуться сильніші команди, які будуть змагатися за першість України за новою системою.

Вибіжать на поле команда Києва на чолі з капітаном, заслуженим майстром спорту Костянтином Фоміном, який неодноразово стояв на захисті під час міжнародних зустрічей у Франції і Туреччині.

На воротах стане Ізковський. На захисті будуть Костянтин Фомін і Клименко. В півзахисті грають Ліфшиць, Кузьменко, Квитки.

Тютчев. В нападі — правий край Гончаренко, інцайт Шиловський в центрі Шегодський, інцайт Коротких, лівий край Махниця.

Ворота Дніпропетровська захищатиме воротар Маховський. На захисті — Прядько, Алексопольський. На півзахисті — Старостін М., Андреев, Гребер. Напад — правий край Мозолевський, інцайт Лайко, центр Костін, інцайт Кривошеєв, лівий край Корнілов.

Перед зустріччю команди Києва і Дніпропетровська понад місяць тренувалися на Кавказі: в Сухумі, Батумі і Тіфлісі. Дніпропетровську команду «Динамо» тренував знаменитий французький тренер Жюль Лімбек, який приїхав разом з командою до Києва на матч.

Трудящі столиці, фізкультурники проявляють величезний інтерес до сьогоднішнього матчу. За два дні продано всі квитки.

Газета «Комсомолец України» Київ, 12.05.1936.

Матч динамівських команд Києва і Дніпропетровська

Першим відчули наближення матчу цей стрімкий біг ніхто не може паралізувати. Біля воріт Щегодський лівою ногою перебиває м'яч Шиловському і він блискавичним ударом зрівнює рахунок. Гра починається з центру. Мій сусідя виймає блокнот і пише: «На 35 хвилині Київ розквітає». Але не встигає відписати цього короткого речення, як стадіон струшується від оплесків. Це центр напад Києва Щегодський з подачі правого краю Гончаренка вбиває другий гол.

І рівно о 5 годині 30 хв. на поле виходять 22 струнких і рушучих гравців. В голубих майках — кияни, в білих — дніпропетровці. Київських гравців публіка одразу ж пізнає. Ось капітан — заслужений майстер спорту Константин Фомін. Ось один з кращих воротарів республіки Ізюковський, здібний бек Правосеров, ось півзахисники Тютчев, Ліфшиц, Путистін. Нарешті, п'ятірка, яка вирішуватиме долю матчу, п'ятірка, до гри якої буде прикована увага всіх 20 тисяч глядачів — Гончаренко, Шиловський, Щегодський, Комаров, Махия.

Капітан київської команди «Динамо», засл. майстер спорту К. Фомін

Гру починають динамівці столиці. Починають вони її енергійно. Але одразу ж м'яч переходить ліній нападу Дніпропетровська, яка, не гамовсь, починає штурмувати ворота «протинника». Ця атака була дуже небезпечною для киян. Це не просто атака, а розумна гра, наполеглива гра на результат. І треба віддати справедливості дніпропетровцям: перших же хвилин вони показали свою добру зіграність. Дніпропетровців не впізнали. На відміну від минулого року, вони раз-у-раз роблять загрозливі для киян комбінації, точно і красиво пасуються, сміло обводять захисників. На 10 хвилині діє придо напад — Костін, Крылошев і Корвізов проводять красиву комбінацію, і суддя фіксує перший гол в воротах Києва.

Перший гол завжди вносить пожвавлення на футбольному полі. І на цей раз перший гол відіграв свою певну активізуючу роль. Насамперед, активізувалися кияни. Вони підводять м'яч до самих воріт і раз-по-разу штурмують. Б'є лікми неперкритий Щегодський, б'є Шиловський, але м'яч обминає сітку. А коли йде прямо в ворота, то його перехоплює дніпропетровський воротар Матюшкін.

Але от спід своїх воріт Щегодський забиває м'яч і стрімко несе його вперед.

Кожному видно, як розигруються кияни. Вони грають краще, культурніше і більше розраховано, ніж минулого року. Є певна обдуманість у кожній комбінації і в кожному ударі. Дніпропетровці грають теж добре і, головне, спокійно.

Другий тайм проходить ще жвавіше. Київські динамівці — господарі поля. Вони безперестанно атакують ворота дніпропетровців. А на 10 хвилині повторюється в усіх подробицях «історія» першого тайму. Щегодський обводять бека і забиває третій гол, і через хвилину — четвертий.

«Механіка» п'ятого голу надзвичайно дивна. В 30—40 метрах від воріт, біля лінії аута Дніпропетровська, присуджується штрафний м'яч. Б'є лівий край Києва Махия. Удар не сильний, низький. Ніхто не сподівався, що від цього удару збільшиться рахунок матчу. Але сталося інакше. Воротар Дніпропетровська м'яч пропустив.

Тільки наприкінці матчу дніпропетровці встигають забити Києву другий гол. Цей гол мусить бути почальним для київських динамівців. Він забитий з 11 метрів за неадекватну гру на штрафному майданчику.

5:2 на користь столичної команди «Динамо» — такий рахунок першої весняної зустрічі найсильніших команд України.

Матч пройшов надзвичайно цікаво, в доборі темні. Він показав як вирости футболісти Києва і Дніпропетровська. Він показав, що перемоги можна досягти не грубою грою, не безсистемними ударами, а тільки високою технікою, натренованістю, зіграністю. Ще хотілося б відзначити суддю Л. Поселенча. Він упевнено провів матч, не пропускаючи жодних порушень правил.

А. СТАН

Жюль Лінбек — прізвище іноземного тренера футбольної команди Дніпропетровськ—«Динамо». Тов. Товарський — радянський тренер, який готував команду київського «Динамо». І ось 12 травня в Києві на Червоному стадіоні зустрілися найсильніші на Україні футбольні команди цих двох міст у офіційному матчі на першість УСРР для найсильніших команд.

По свистку судді тов. Йоселевича на поле вибігають обидві команди. Гості (дніпропетровці) у білому. В складі їх гравці т.т. Маховський, Прятко, Алексольський, Гребер, Андрєв, Старостін, Розоловський, Лайко, Костін, Кривошеєв і Корнілов.

Гравці стоїли в блакитних майках. У складі команди на полі т.т. Ідзовський, Правосєров, К. Фомін, Тютчев, Л. Фішц, Путистін, Гончаренко, Шиловський, Щегодський, Комаров і Махія.

Гру починають кияни. Проте, дніпропетровці відбирають м'яч, і вся п'ятірка нападу рухається на ворота киян. У хазяїв поля щось не клеїться. Цим користуються гості і посилюють атаку. На десятій хвилині з подачі Лайко лівий інсайд Кризовський сильно б'є у лівий верхній кут воріт. Воротар Києва Ідзовський підстрибає, але не дістає, і на дошці з'являються цифри 1:0 на користь Дніпропетровська. І в наступні 15 хвилин гра відбувається переважно на полі киян.

На 25 хвилин характер гри різко змінюється. Гравці стоїли підсилюють темп, забирають м'яча і нападники Києва все частіше й частіше підходять до воріт гостей. Перші удари по воротах не досягають мети. Два м'ячі, пущені Гончаренком і Шиловським біля самої штанги, проходять в аут. Кілька не сильних ударів Щегодського ліквідують воротар дніпропетровців Маховський.

Прекрасна комбінація, проведена Комаровим, Щегодським і Шиловським, закінчується забиттям першого голу у ворота гостей на 35 хвилині гри. Рахунок матчу 1:1. Але не встигають дніпропетровці почати з центру, як м'яч потрапляє до захисника, від нього до Щегодського, і знову м'яч у сітці дніпропетровців. Результат гри змінився буквально за півхвилини. Перший хавтайм закінчується з рахунком 2:1 на користь Києва.

Після перерви зваго починають дніпропетровці. Але кияни цілком знайшли себе, і небезпечний натиск противника ліквідовано з самого початку. Прорвавшися, Щегодський на 16 хвилині забиває у ворота гостей третій м'яч.

Той же Щегодський ще через хвилину забиває четвертий гол. Рахунок 4:1 на користь Києва.

Після цього темп гри трохи знижується. Помітно видихся захист дніпропетровців. Стає очевидним, що результат гри вже визначився.

На 35 хвилині другого тайму гравець Києва Махія б'є з лівого краю штрафної удар Дніпропетровську. Захисний удар захищками, воротар Маховський пропускає п'ятий, дуже легкий м'яч.

Через кілька хвилин гравець Дніпропетровська Гребер б'є неваляти у ворота Києва. Удар досягає мети. Рахунок матчу змінюється на 5:2.

Перший офіційний матч заслужено вигравють кияни. Говорачи про гру команд, треба відмітити, що тренер Жюль Лінбек безумовно багато дав дніпропетровцям. Команда їх грає набагато краще, ніж минулого року. Особливо напад. Але й тренер тов. Товарський не поступається перед іноземцем, він зумів примусити киян міцно попрацювати над собою. Особливо треба відмітити енергію нападу Києва на чолі з Щегодським. Проте, столичній команді треба багато і багато працювати над собою. Попереду—ігри з командами, сильнішими за Дніпропетровськ. Московські динамівці і спартаківці вміють використовувати кожну невеличку помилку противника, а у киян вчора вони були.

На матчі Київ «Динамо» — Дніпропетровськ «Динамо» були присутні товариші С. В. Косіор, П. П. Постишев, Ільїн, Сапов, Андрєв, Кацнельсон та ін.

На матчі було 20 тис. присутніх. Організатори зустрічі не зуміли забезпечити потрібного порядку на стадіоні. Під час гри були ходіння і масові вибіги на поле глядачів, які поєсували враження від хорошого матчу.

Відповідальний секретар спортивно-суддівського комітету ВРФК УСРР—

І. ГУРЕВИЧ.

12 травня, в Києві, на червоному стадіоні ім. Косіора відбувся футбольний матч між динамівськими командами Києва і Дніпропетровська. Матч проводився порядком підготовки українських футбольних команд до розгрішу першості і «зубка» СРСР.

Ще задовго до початку гри стадіон заповнюється глядачами. Переповнені автобуси і трамваї безперервно підвозять масу бажачих поїхати на матч. Нічого дивного тут немає. В минулому році три рази зустрічалися обидві команди: в червні наша збірна міста перемогла киян в рахунку 3:1, в жовтні, в матчі на першість України лінійкою «Динамо», дніпропетровці вдруге виграють у киян (1:1), і вкінці, третя зустріч в цьому ж місяці відбулась на першість України по лінії збірних міст і закінчилась в нічию (3:3).

Минулорічними іграми футболісти Дніпропетровська зарекомендували себе як одні з кращих футболістів України. Тому-то ця гра 12 травня набула особливого спортивного інтересу.

Рівно 5 годин 30 хвилин. На поле виходять суддя т. Іосілевич (Харків). За ним одночасово виходять обидві команди. Свисток. Центр нападу Києва Щегодський вдаром по м'ячу розпочинає гру.

Відразу м'яч переходить до нападу дніпропетровської команди, який гарною розпасовкою переходить його на штрафну площу господарів поля. Як завжди вдало, Лайко пасує Костіну, останній передає м'яч Кривошеєву, який міцним вдаром по воротах відкриває рахунок. Це було на 10 хвилині гри. Підбадьорені успіхом дніпропетровці не відходять від воріт Києва. Розигруються чудові комбінації, але відсутнє найголовніше—удари по воротах. В цьому вся біда дніпропетровської команди.

вається і п'ятий м'яч несподівано опиняється в сітці.

Залишається 15 хвилин до кінця гри. Про перемогу, навіть про нічию дніпропетровці вже міркувати не можуть (з такою грою це зробити неможна). Повстає питання, щоб як небудь зменшити велику перевагу киян в кількості забитих і одержаних голів. І частково це вдається. За грубість на штрафному полі суддя фіксує пенальті до воріт Києва. Як завжди і точно б'є Гребер. Рахунок 5 : 2 на користь Києва. На цьому рахунку закінчується гра.

Кілька слів про матч. Безумовно, що на грі дніпропетровців багато відбулось дуже погане поле Червоного стадіону (твердий ґрунт, ями, бугри тощо). Футболісти Києва, знаючи заздалегідь, що їм прийде грати на цьому полі, провели тут кілька треніровок і товариський матч з командою «Вимпела».

Але повстає питання, чому ніщо не змало дніпропетровцям показати чудову гру в першому таймі і навіть збити першого гола. Очевидно, справа далеко не в полі. Справа в складі команди. Почнемо з воротаря. Всі були свідками чудової гри Гутарева в матчі проти Ленінграда. Тим більш не було аж ніяких підстав не виставляти Гутарева на матч проти Києва. Проти Києва грав Маховський, який сам був ядвованим, коли йому запропонували захищати ворота в такому відповідальному матчі. І справді, людина ще не увійшла в свою звичайну спортивну «форму». Через це вимагати від Маховського гарної гри ми не маємо права. Повинен був грати Гутарев. Далі. В складі вступали 2 молодих гравців: Придко (в захисті) і Мозолівський (правий крайній напад). Перший грав непогано. Ясно, що в грі Придко почувалась деяка розгубленість. Він взагалі вперше грає проти таких майстрів футболу, як киявські ди-

М'ячом оволодівають кияни. системою «п'ять в лівію» мчаться їх напад на ворота Дніпропетровська. Напад дуже добре підтримує півзахист, т. Щегодський пасує м'яч Шиловському. Останній майже з 3 метрів зрівнює рахунок. Через одну хвилину Щегодський зазначає до дніпропетровських воріт другий гол. На цьому закінчується перший тайм.

В другому таймі глядачі не впізнавали дніпропетровську команду. Буди ділась прекрасна гра, де ті чудові комбінації, які розгрівались майже протягом всього першого тайму? Дніпропетровці остаточно розгубились, остаточно віддали ініціативу. Господарями поля стали кияни.

Напад киян вмотав захист і півзахист дніпропетровців, які тільки захищались. Весь час один ігрок з нападу київської команди був «пустим», його ніхто не тримав. Це внаслідок відсутності в нашій команді будь-якої системи гри в другому таймі. Це чудово використали київські динамівці, які забили ще два голи (Щегодський). Рахунок 4:1.

В додаток до цього, суддя пілком вірно присуджує до воріт Дніпропетровська штрафний удар. Б'є лівий крайній Махня. Воротар Маховецький, гадаючи, що м'яч полетить вгуг, навіть не торкається його. Але «надія» воротаря не збу-

лася (мова йде головним чином про Шиловського і Щегодського), але в основному він з своєю місією впорався. Цього аж ніяк не можна сказати про Мозолевського. Скільки гарних м'ячів випасовував йому Лайко, але він жодного з них як слід не використовував. При одному згадуванні що на нього йде Фомін К., Мозолевський відразу віддавав м'яч, без будь-якої боротьби.

Повинен був грати на правому краю більш досвідчений і технічний Бородин. Зовсім не було видно на полі Корнілова. Аж ніяк не використовували його швидкий біг. А при достатньому використуванні Корнілова рахунок міг би бути набагато кращим для Дніпропетровська.

Не можна було впізнати півзахисту. Жоден м'яч від півзахиста не потрапив до нападу. Всі м'ячі перехоплювали нападники або півзахисники кияни.

Ось скільки зауважень, які необхідно врахувати в подальшому. Футбольний сезон тільки розпочався. Є ще багато часу, щоб ліквідувати всі недоліки, які на сьогодні існують в команді дніпропетровського «Динамо». І ми певні, що для футболістів «Динамо» ця поразка буде гарним уроком, і вони прикладуть всіх зусиль, щоб негайно виправити помилки, допущені в цьому матчі, і виправдають звання найкращої команди України. М. К.

Газета «Фізкультурник Дніпропетровщини» Дніпро, 21.05.1936.

12.05: ст. ім. Балицького, 15000 глядачів, суддя: Сенеш (Дніпропетровськ), «Стахановець» Горлівка-«Динамо» Одеса 2-3(1-1).

«Стахановець»: С.Раздорожнюк; Г.Константиновський, О.Куцов, П.Куцов, К.Пашенко, С.Манов, Ф.Манов, А.Коротинський, М.Пашенко, Б.Терентьев, М.Терентьев, тренер Микола Наумов.

«12 мая в Кадиевке состоится встреча показательных команд г.Сталино и г.Одессы. Сейчас уже заканчивается подбор игроков в показательную команду г.Сталино». Газета «Социалистический Донбасс» Донецьк, 6.05.1936.

«ПЕРВЫЕ ВСТРЕЧИ В РОЗЫГРЫШЕ ПЕРВЕНСТВА УКРАИНЫ. Завтра в Горловке (а не в Кадиевке, как сначала предполагалось) состоится футбольный матч между командами Одессы («Динамо») и Донбасс («Стахановец»). Это первая встреча в розыгрыше первенства показательных команд Украины. Честь спортивного общества «Стахановец» защищает горловская команда. Розыгрыши футбольного первенства производится по олимпийской системе». Газета «Социалистический Донбасс» Донецьк, 11.05.1936.

«Уклонится от участия в розыгрыше весеннего первенства по футболу наших футболистов не удалось. Только лишь вчера из Одессы получено сообщение о том, что футбольная команда Одессы («Динамо») уже выехали в Донбасс для матча на первенство Украины с одной из команд Донбасса. ...

... Так как до сих пор не удалось сформировать команды «Стахановец» в Сталино, то честь угольщиков будет защищать команда горловских шахтеров. Матч Одесса – Горловка состоится завтра в Горловке, на стадионе им. Балицкого.

Итак, из-за неповоротливости физкультурных организаций города и области, Сталино в розыгрыше весеннего первенства не участвует». Газета «Социалистический Донбасс» Донецьк, 11.05.1936.

Задолго до начала матча трибуны стадиона начали заполняться любителями футбола, долго ожидавшими этого дня — открытия сезона. Сотни нетерпеливых взоров были устремлены на зеленый коварат поля. Или иростные споры о том, кто окажется победителем, обсуждали все „за“ и „против“ горловской команды.

Наконец, раздался долгожадный свисток судьи тов. Сенеша. По полю потонулись все цепочки. В белых майках — сборная Одессы и в красных — сборная Горловки. Выбраны ворота и игроки разбегаются по местам. Вороту Горловки защищает Раздоржнюк, беками играют Константиновский и А. Куцов. В полузащите — П. Куцов, К. Пащенко и С. Манов. Пятерка нападения — вся в прошлогоднем составе: Ф. Манов, Коротынский, М. Пащенко, Б. и Н. Терентьевы.

Свисток судьи. Мяч в игре. И зрители заранее становятся ясным результат. Одесская команда играет гораздо сильнее, чем горловцы и игра ведется на горловской стороне поля. Вратарь Одессы Михальченко спокойно следит за мячом.

Все попытки горловцев овладеть мячом, провести его к воротам противника — остаются безуспешными. Игроки полузащиты совершенно не сыграны с пятеркой напа-

дения. Не сыграны еще и сами нападающие. Отсутствие тренировки сразу дает себя знать.

В середине хавтайма мяч получает Борис Терентьев (левый край Горловки) и неожиданно вырывается вперед. Он падает мяч к воротам и нетерпеливое молчание разрывается аплодисментами. Михаил Пащенко посылает мяч в сетку. Но вскоре за этим одесская команда расквиталась. Правый край — Калашиников — вырывается с мячом вперед и не торопясь посылает его в угол. Счет 1 : 1 и до перерыва он не меняется.

После перерыва вся тяжесть игры легла на горловскую ашину. И здесь явно хватало прошлогоднего игрока И. Тяжелова. Горловка получила еще два мяча в свои ворота и, несмотря на явный перевес противника, нежиданно для всех забила один мяч в ворота Одессы. Матч закончился счетом 3 : 2 в пользу Одессы.

Зрители остались очень недовольным игрой горловской команды. И это понятно, ибо райком угольщиков, организовавший этот матч, подошел к нему чисто предпринимательски, — даже не позаботился о том, чтобы команда была хорошо тренирована.

ЮР. СВЕТЛАНА

Газета «Кочегарка» Горлівка, 14.05.1936.

«ОДЕССА-ДОНБАСС.

Свыше пятнадцати тысяч зрителей заполнило позавчера горловский стадион. На центральной трибуне: секретарь обкома КП(б)У т. Холохолок, зам. ред. облисполкома т. Конотоп, пред. ЦК угольщиков т. Шмидт, зав. культпросвет отделом обкома т. Шевченко, английская и французская рабочие делегации, лейбористские депутаты английского парламента. К стадиону зеленой змейкой тянется длинная вереница автомашин. На матч Одесса-Донбасс с'ехали «болельщики» со всех концов Донбасса.

6 часов вечера. На зеленое футбольное поле под туш оркестра и аплодисменты зрителей выбегают показательные команды. В красных майках — горловцы, которые защищают честь «Стахановца» Донбасса, в белых с синим майках — одесские динамовцы.

Игру начинают донбассовцы. Уже через несколько секунд мяч у ворот Одессы. Защита отражает первые атаки. Но динамовцы думают не только обороняться, они решили сегодня играть на выигрши. С молниеносной быстротой мяч несется от ворот к воротам. Вот им завладевает Терентьев (левый край Горловки). Он быстро посылает мяч вперед. Его принимает Пащенко и головой посылает в ворота. Судья фиксирует первый гол. Часы показывают десять минут седьмого. Одесские динамовцы не хотят оставаться в долгу. Быстрый Калашиников (правый край) прорывается с мячом к незащищенным воротам Донбасса. В сетку ложится мертвый мяч. До конца первого хавтайма остается 30 минут, но они не изменили счета 1-1, с которым команды и покидают поле.

7 час. 05 мин. Начинается второй тайм. 45 минут не спадает бурный, предложенный одесской командой. Динамовцев отличает уверенное владение мячом, точность ударов, быстрота розыгрыша комбинаций. Динамовцы прошли хорошую тренировку, пасуют точно, осмысленно, бьют по воротам четко и сильно. Вратарю «Стахановца» Раздражнюку одесситы задали не мало работы. Он принимает один мяч за другим. Он не раз отводит опасность казалось бы верного гола. Раздражнюк одинаково хорошо брал и высокие, и низкие мячи. Но все чаще и чаще вратарь остается один на один с нападающим Одессы, то Калашиниковым (правый край), то Сосицким (левый край). Защита «Стахановца» не выдерживает натиска.

На 14-ой минуте Калашиников хорошо принимает мяч, идущий с центра, красиво посылает его в угол. Счет 2-1. Игра возобновляется еще в более быстром темпе. Все чаще создаются острые положения у ворот. Через 6 минут динамовцы вбивают еще один мяч в ворота Донбасса.

Донбассовцы упорно пытаются отыграться. Они проводят ряд красивых комбинаций. Терентьев, ловко обведя игроков Одессы, быстро прорывается вперед и ложит мяч в сетку. Счет 3-2.

Но отквитаться «Стахановцу» не удастся. Стремительные атаки нападения парализовались беками с хавбеками Одессы. Не могла спасти донбассовцев от проигрыша даже хорошая игра Терентьева, Пащенко, Константиновского. Команда «Стахановец» играла с большим напором и в быстром темпе, но недостаточно сыгранно. Счет 3-2 оставался до конца второго хавтайма. Игра показала, что после хорошей тренировки футболисты «Стахановца» смогут выйти в круг перворазрядных команд Украины».

Газета «Социалистический Донбасс» Донецк, 14.05.1936.

«ПЕРЕМОГА ОДЕСЬКИХ ФУТБОЛІСТІВ. Позавчора до Одеси повернулася з Горлівки показова футбольна команда міста – «Динамо», що зустрінулася з командою Донецької області «Стахановець». Обидві команди виділені як показові від Одеси і Сталіно для участі в розигриші першості з футболу на Україні. В розигриші включені Київ, Харків, Дніпропетровськ, Одеса і Сталіно. Матч 12 травня закінчився перемогою одеських футболістів з рахунком 3-2». Газета «Чорноморська комуна» Одеса, 16.05.1936.

ст. «Металіст», суддя: Іван Космачов (Київ), **«Динамо» Харків-завод ім. Леніна, Дніпропетровськ 0-2(0-0).**

«... Харьковские любители футбола проигрыш своим игрокам простить не могут.

Надо прямо сказать – проигрыш «Динамо» - результат самоуспокоения, захваливания ее игроков. ...

... Динамовцы вчера оправдывались тем, что, мол они играли в ослабленном составе, не было Владимира Фомина, Кириллова, Куликова. Все это верно. Но в этом ли причина проигрыша? Ведь в первом хавтайме динамовцы несколько раз на долгие промежутки прорывались к воротам днепропетровцев, неоднократно и Кулишов, и Федорко имели полную возможность послать с пяти-шести метров верные мячи в сетку противника. Оба они непростительно «мазали» начиная бесцельную пасовку. За оба хавтайма ни одного удара по голу динамовцы не сделали.

О молодежи. Центр нападения динамовской команды – игрок Терещенко – безусловно способен, но даже с трибун видно, как старые «маститые» игроки без конца кричат на него, нервируют. Разве может молодой игрок в таких условиях показать свои способности?

О двух полученных голах. В первом мяче, забитом на 20-й минуте второго хавтайма центром днепропетровцев – Примаковым – виноват исключительно наш вратарь Стеценко. Он вчера играл исключительно не ровно. Для чего ему нужно было выбегать на 10-15 метров и взорот? Ведь из-за этого и был забит первый гол. Через три минуты динамовцы получают штрафной удар. Свисток судьи фиксирует второй гол.

После двух пропущенных мячей наши игроки окончательно растерялись. Вместо атаки на ворота противника они бесцельно мотались по полю. ...». Газета «Харьковский рабочий» Харків, 13.05.1936.

«Цього року вперше в Союзі створено показові футбольні команди, щоб підвищити техніку гри кращих футболістів спортивних товариств. Це зобов'язує команду, якій дісталася честь носити звання показової, продемонструвати вищий клас футбольної гри і тим самим виправдати себе на зеленому полі перед глядачем. На жаль, треба констатувати, що люди, відповідальні за організацію та виховання таких команд, виходили скоріш з рекламних міркувань, ніж із спортивної чесності.

Про це свідчать приклади трьох останніх футбольних матчів – Харків, «Динамо» - Горький, ХПЗ – Київ, «Локомотив» та особливо «Динамо» - Дніпропетровськ, завод ім. Леніна.

«Прославлена» команда «Динамо» грала надзвичайно погано.

Обидва крайні напади (Федорков, Кулішов), які закликані форсувати гру, в даному разі з блискучою талановитістю псували гру. Центральна трійка нападу (Терещенко, Шпаковський, Паравишніков) доповнювала цю безрадісну картину.

Матч закінчився з рахунком 2-0 на користь Дніпропетровська.

Поразка команди, закликаної захищати спортивну честь Харкова, примушує на весь голос сказати:

- Команда «Динамо» в тому складі, який грає тепер, не спроможна претендувати на «показовий» колектив. Не зважувати на це було б дуже ризиковано». Газета «Ленінська зміна» Харків, 14.05.1936.

«ЯК ПЕРЕМОГЛИ ЛЕНІНЦІ. 12 травня у Харкові відбувся футбольний матч на першість України між показовими командами дніпропетровського заводу ім.Леніна і харківського «Динамо». Матч закінчився перемогою футболістів заводу ім.Леніна з рахунком 2-0. Тов.Фейгенбаум, що очолював команду заводу ім.Леніна, поділився з кореспондентом «Більшовицької зміни» враженням про цю зустріч.

- Наші футболісти знали, що гра з харківчанами буде завзята. Аджеж у їхньому складі відомі гравці, такі, як Володимир Фомін, Паровишніков, Привалов, Шпаковський та інші. Так воно і було. Обидві команди з самого початку гри, відчуваючи серйозну відповідальність за успіх матчу, енергійно боролися. Перший тайм закінчився без наслідків.

Цікавішою і завзятішою була гра в другому таймі. Харківчани кілька разів проривалися до наших воріт, але на місці був захист (Белов, Бутенко). На 18 хвилині правий інсайд ленінців Бєлий з подачі центра нападу Шпиньєва відкриває рахунок. Темп гри ще більше посилюється. Вже на 30 хвилині лівий крайній ленінців Забуга з штрафного удару збільшує рахунок – 2-0.

Харківчани більше оборонялися, ніж наступали. 15 хвилин, що залишилися до кінця матчу, не внесли ніяких змін.

Перемогу над міцним футбольним колективом – харківським «Динамо» здобуто дружною, колективною грою. Хочеться відмітити прекрасну гру Белого, Гацалюка, Рибнікова, Писарева та Белова. Бездоганно судив матч тов.Космачов.

Попереду серйозна зустріч з одеським «Динамо». Сподіваємось будь що перемогти». Газета «Більшовицька зміна» Дніпро, 16.05.1936.

„Динамо“—„Локомотив“

2:1 (1:0)

Матч сильніших команд столиці «Динамо» і «Локомотива» поза всяким сумнівом викликав інтерес. Два роки не зустрічалися ці команди між собою. За цей період молода команда «Локомотива» значно виросла, про що свідчать успішні виступи її в товариських матчах і хоча б гра на першості України з харківською командою ХПЗ, яка була виграна, правда, з скромним рахунком 1 : 0. Тому зустріч «Локомотива» з «Динамо» і самий результат не випадковий.

По свистку т. Бланка на поле вийшли обидві команди. Глядачі з напруженням стежать за грою. Лише 6 хвилин тому динамовці розіграли дніпропетровців і тому «болельщики» передракали, що «Локомотив» стане черговою «жертвою» динамівців.

Перші хвилини центральної трійки—Комаров, Шегодський, Шилівський впевнено веде м'яч до штрафної лінії, де впевнено граючи захистники Пржепільський і Тимофєєв не дають динамівцям зазіхнути своїй комбінації. Уже на шостій хвилині Шегодський б'є ще сильно по воротах, м'яч йде низом, воротар Сорін парав, але пізно. М'яч у сітці «Динамо» веде 1 : 0.

На 8 хвилині вибуває з гри Шилівський. Комаров стає на його місце, а на місце Комарова йде Коротких. Напад «Локомотива» переходить в наступ, а Балакін і Галкин, які блискуче грали в цей день ще один раз б'ють по воротах «Динамо». Трусевич спокійно бере м'ячі.

Перший тайм закінчено з рахунком 1 : 0.

Початок другого тайма позначився другим м'ячем, що його забив Шегодський на другій хвилині. Це не внесло паніки серед локомотивців і вони, як і раніше, добре захищаються, завдаючи чималу роботу захистові «Динамо» від їх нападу.

На 27 хвилині видається Фомін, а на 28 хвилині з купи коло воріт Балакін забиває м'яч. Рахунок 2:1.

Дальні спроби ні до чого не привели, хоч Балакін і має можливість зрівняти рахунок. Виграло «Динамо».

Результат матчу перш за все слід розцінювати, як ріст команди «Локомотива», що зуміла чинити хороший опір сильній команді «Динамо». Динамовці ж, перебуваючи в нападі, не

намівці ж, перебуваючи в нападі, не правильно грали і надто багато пускали м'ячем або в штангу, або вище воріт.

У динамівців слід відкрити Шегодського і Комарова, у «Локомотива» — Балакіна, Галкина і Тимофєйва

На матчі: Київ „Динамо“ — Київ „Локомотив“

Передбачення багатьох «досвідчених болільників», що гра буде не цікавою, що «Динамо» переможе з великим рахунком, — не збулося.

По свистку судді тов. Бланка на поле вийшли, одягнуті у червоні майки й білі труси, локомотивці й в усьому білому — динамівці. В складі «Локомотива»: Сорін, Пржепальський, Тимофєєв, Францев, Долгов, Белов, Кузьменко, Соція, Балакін, Галкін і Голованський. В складі динамівської команди: Трусевич, заслужений майстер спорту Б. Фомін, Клименко, Тютчев, Кузьменко, Путистін, Гончаренко, Шилавський, Щегодський, Комаров і Махін.

Атакою починає гру «Локомотив», і воротареві «Динамо» Трусевичу доводиться зразу ж виявляти велику активність. На п'ятій хвилині сильний удар Балакіна мало не закінчується голом. М'яч не проходить у ворота завдяки чинному жидкові воротаря динамівців. Пошкодивши ногу, йде з поля Шилавський, його замінює запасний Коротких.

На шостій хвилині динамівці підходять до воріт «Локомотива». Щегодський з 17 метрів сильно б'є в лівий кут воріт. На якусь долю секунди м'яч пролітає у ворота раніше, ніж його встигнуть би схопити воротар Сорін, і залізничники вимушені почати гру з центру.

1:0. Динамівці продовжують наступати, але невдало. Гончаренко не використовує сприятливої ситуації, б'є повз ворота. В штангу б'є Комаров. Не досягають мети удари Махін. З такою ж невдалістю грають локомотивці. Хоч гра переноситься на поле динамівців, хоч ворота «Динамо» знаходяться під обстрілом, та локомотивці не спроможні зрівняти рахунок.

Темп гри посилюється. На 32 хвилині

біля воріт «Локомотива» діється щось неймовірне. П'ять м'ячів, пущених всіма ігровиками «Динамо», попадають на воротаря, в штанги, в перекладини, але тільки не в ворота. Загроза другого гола ліквідована, і останні хвилини першої половини матчу проходять рівно, без змін.

Другий хавтайм починають динамівці. Вони зразу ж підводять м'яч до воріт «Локомотива». Щегодський б'є, збільшуючи рахунок до 2:0. Підбадьорені успіхом, динамівці продовжують наступ і часто б'ють по воротах.

Гра була характерна своїми ударами адалека. Ці удари були хоча й сильні, але неточні. Проте, їх треба розглядати тільки позитивно. За силою з'явиться точність. Очевидно, неодноразові виступи преси за такий стиль гри починають впливати і на київські команди.

На десятій хвилині другої половини гри Комаров з силою б'є по воротах локомотивівців, але м'яч потрапляє... в штангу. Долгова, що пішов з поля на п'ятнадцятій хвилині, замінює Коваленко. На 28 хвилині суддя виводить з поля Фоміна. В ту ж мить Балакін забиває м'яч у відкритий лівий кут динамівських воріт. Через деякий час Балакін має можливість забити другий м'яч, але в найкритичніший момент його збивають з ніг. Рахунок не змінюється. 2:1 на користь «Динамо» — такий результат цієї цікавої гри.

«Локомотив» показав себе на матчі гідним противником такої команди, як «Динамо». Залізничники продемонстрували сильну волю до перемоги. Тепер їм необхідно мати кваліфікованого тренера, щоб удосконалити техніку, особливо напад.

Відп. секретар спортивно-суддівської колегії ВРФК УСРР — І. ГУРЕВИЧ.

ВИМПЕЛ ПІДНЯТО

Молодь столиці довго чекала цього дня. І він прийшов — сонячний, теплий.

Залитий сонцем, облямований гушавиною дерев, столичний стадіон «Динамо» ім. Балицького — надзвичайно красивий. Навряд чи є рівний по красі в Союзі. Але не тільки в красі справа. Стадіон — це улюбленіше місце відпочинку молоді столиці — реконструйований. Стадіон став справжньою кузницею здоров'я. Він може задовольнити вимоги найширших кіл фізкультурників. Для футболістів є чудове поле, для тенісистів корти, для волейболістів, баскетболістів — спеціальні майданчики, що виступають в зелені, для бігунів — прекрасні доріжки.

І в цей радісний вихідний день, на оновлений стадіон, де пахощі дерев перемішувалися з запахом свіжої фарби, з різних кінців столиці посунули тисячі людей.

Широко розкриті ворота стадіону! Вимпел піднято! Стадіон «Динамо» почав літній сезон — багатий на захоплюючі змагання, на змагання сили, швидкості, мускульної сили.

ШАР НА ЩОГЛІ ДИНАМІВЦІВ

25 тисяч глядачів заповнили трибуни стадіону. Вільного місця не знайдеш. Всі наелектризовані чеканням початку матчу між першими командами «Динамо» і «Локомотива». І о 6 годині 15 хв. під оплески зсього стадіону, на густо засіяне повноквітосток травою футбольне поле, вибігають обидві команди.

П'ятірка локомотивців повели м'яч до воріт «Динамо». Красива розгасовка, досить точні удари, енергійна атака. Але жарно. Динамівці першу атаку швидко ліквідують і вже увага 25 тисяч глядачів прикована до штрафного майданчика «Локомотива». Від цієї хвилини гра концентрується тут, і окремі прориви спортсменів, олімпійців в червоній шовковій майці («Локомотив»), ніяких наслідків не дають. Зате, коло їхніх воріт розгрівається кілька, ми б сказали, драматичних епізодів. І перший з таких епізодів був на шостій хвилині після початку гри. Центр напад «Динамо» — Шегодський — провалив зрібну розгасовку і, одержавши від інсайта м'яч, не дуже сильним ударом надіслав його з лівого кута воріт. Воротар «Локомотива» Сорін падає, але, як це часто буває, біжно. На щоглі господарів поля з'являється перший червоний шар — ознака перемоги.

П'ЯТЬ ШУТІВ

Локомотивці стягують всі свої сили на захист. Вони енергійно захищають свої ворота і відбивають найнебезпечніші атаки. Особливо запам'ятався штурм зоріт, приблизно на 40 хвилині. Вся лінія нападу «Динамо» була біля воріт «Локомотива». Спочатку б'є Махіння. Удар сильний і Сорін його відбиває. М'яч пішов по Комаров і точним ударом різь. Знову Сорін притовує стапозинше. Б'є Шегодський — по стадіону прокочується гул, бо удар точний і різкий. Але і цей м'яч Сорін відбиває. П'ять ударів по голу нічого не дають. Сорін в цій атаці показав себе, як сміливий і швидкий захисник воріт. Бурхливі оплески були нагородою йому за прекрасну оборону честі своєї команди.

ДРУГИЙ ГОЛ

Черговим «драматичним» епізодом почався другий тайм. Не встигли глядачі зайняти свої місця, як пролунав сурчок судді. Гол! Гол в ворота «Локомотиву». Цю атаку динамівці провели надзвичайно активно і точно, у великому темпі.

Гра щодалі стає цікавішою. Динамівці не відпускають з своїх рук ініціативу. Вони наполегливо штурмують ворота локомотивців, а ті — гідно захищаються. Особливо виявляються Пшенпольський, Тимофеев і Францев. Це вони і воротар Сорін зрятували команду від великої кількості голів.

ВІДПОВІДЬ ЛОКОМОТИВЦІВ

Незадовго до кінця гри локомотивці роблять злий прорив і Балакін блискучо забиває гол в ворота динамівців.

Часті прориви то до одних, то до других зоріт — до реальних наслідків не призводять. Матч закінчується з рахунком 2:1. Динамівці покидають поле переможцями. Локомотивці залишають поле формально переможеними. Ми кажемо формально, бо в цьому матчі вони показали себе, як прекрасні спільники, зіграні колектив. Який може з честю виступати проти сильнішої команди.

До пізньої ночі сив безліччю електричних вогнів стадіон «Динамо». Тисячі людей брали участь в масових іграх, співачках і танцях.

Великим, мальовничим феєрверком закінчився цей вечір паролного гуляння, призначеного відкриттю столичного стадіону «Динамо».

А. СТАН

Газета «Комсомолец України» Київ, 20.05.1936.

ст. ім. С.Косіора, суддя: В.Сиром'ятников (Харків), «Динамо» Одеса-завод ім. Леніна 1-0(1-0).
«18 травня - відкриття стадіону імені С. Косіора. Матч Динамо (Одеса) - завод імені Леніна (Дніпропетровськ) - 1:0. Класом гри одеські футболісти явно переважають своїх гостей. Ця перемога дає

право "Динамо" вийти в фінал розиграну першості України». Газета «Чорноморська комуна» Одеса, 20.05.1936.

«Вчера в г. Одессе состоялась встреча показательных команд местных футболистов и днепропетровского завода им. Ленина.

Игра закончилась со счетом 1-0 в пользу Одессы. Однако, усматривая в действиях судьи ряд грубых нарушений правил, ленинцы опротестовали матч перед ВСФК Украины». Газета «Звезда» Дніпро, 19.05.1936.

«Команди заводу ім. Леніна грали на першість України з одеськими динамівцями на їхньому полі. Перемогла Одеса з рахунком 1-0. За одержаними відомостями, ленинці опротестували матч, бо суддя порушував правила». Газета «Більшовицька зміна» Дніпро, 20.05.1936.

Втішувальні ігри, 18.05: ст. ім. Дзержинського, суддя: Володимир Фіш (Одеса), «Динамо» Дніпропетровськ-«ХПЗ» 3-1(2-1).

«ХАРКІВ-ДНІПРОПЕТРОВСЬК. 18 травня на стадіоні ім. тов. Менжинського відбудеться зустріч «Динамо» Дніпропетровськ – ХПЗ Харків.

Матч проходитьме порядком товариської зустрічі». Газета «Зоря» Дніпро, 17.05.1936.

Дніпропетровськ (Динамо)—Харків (ХПЗ)

3:1 (2:1)

18 травня в Дніпропетровську відбулась «втішувальна» гра української першості з футболу між командами дніпропетровського «Динамо» і харківського паровозобудівельного заводу, що програли в першому колі розигрів.

Гру починають дніпропетровці і одразу ж переводять м'яч на бік харківчан. Утворюється кілька загрозливих для «противника» моментів, але напад Дніпропетровська, який дуже багато вовтузиться з м'ячем, рахунку змінити не може. Лише на 13 хвилині Лайко, одержавши м'яч від Костіна, виключним ударом відсікає його у правий верхній кут харківських воріт.

Гості намагаються перейти в напад, але півзахист Дніпропетровська не дає їм можливості «розгорнутись». Добре грає на місці центра півзахисту Гребер, що замінив хворого Андрєєва. Вдало «дебютує» півзахисником і Бородин. Це зводить на нівець атаки «супротивника».

На 30 хвилині Костін точним ударом примушує харківчан відрікати з центру. Гості на гол відповідають проривом і через півтори хвилини з купи забивають перший гол. Рахунок 2:1.

В другому таймі перевага дніпропетровців ще більша. Вони весь час штурмують ворота Харкова. Загрозливі моменти дніпропетровцями не використовуються. Кілька проривів не реалізуються і харківчанам. Був навіть випадок, коли Корнілов, обізвавши воротаря лишився один на один з порожніми воротами і все ж пробив м'яч повз них. Два певних м'яча змизавали Кривошеєв та Шульга.

Лише за 5 хвилин до кінця гри Кривошеєву вдалось провести в сітку гостей ще один гол.

При рахунку 3:1 на користь Дніпропетровська і закінчується матч.

Матч з командою ХПЗ ще раз наочно довів, що дніпропетровські динамівці ще не увійшли в свою значайну «форму». Особливо це стосується нападників, які довго вовтузяться з м'ячем, затримують темп гри. Дуже слабі й неточні удари по воротах. Краще інших грають Лайко і Костін. Дуже невпевнено, особливо в першому таймі, грали обидва захисники.

З гостей неогану гру показали воротар і правий інсайт. Як хибу команди, треба відмітити гру виключно високими м'ячами.

Чітко судив матч суддя тов. Фіш (Одеса)

М. ПЕЙСАЧЕНКО.

Газета «ГПО» Київ, 23.05.1936.

«18 травня на стадіоні «Динамо» хазяї поля зустрілися з молодого заводською командою «ХПЗ» (Харків). Гості грали дуже жваво, наполегливо. Проте, їм бракувало футбольної техніки.

Дніпропетровці, навпаки, грали недосить колективно. Атаки центральної трійки здебільш не давали потрібних наслідків через відставання країв (Корнілов, Шульга).

Гра закінчилася з рахунком 3-1 на користь Дніпропетровська. У динамівців гарно грали Лайко, Костін, Гутарев». Газета «Більшовицька зміна» Дніпро, 20.05.1936.

ХПЗ (Харків) — Динамо (Дніпропетровськ)

Свисток судді тов. Фіша (Одеса). На поле вибігають у червоних футболках харківчани, а за ними дніпропетровські динамовці.

Ударом центра нападу харківчан гра розпочалася. Вже з перших хвилин гості зарекомендовують себе, як міцний, згуртований колектив. Запропонувавши відразу швидкий темп, вони створюють кілька загрозливих моментів біля воріт Дніпропетровська і примушують попрацювати воротаря Гутарева.

Та дніпропетровці прийняли темп. М'яч вже на половині поля харківчан. Гарна розпасовка і на 12 хвилин Лайко, одержавши гарний пас від Костіна, міцним ударом забиває «мертвий» м'яч у ворота гостей. 1:0.

Міцний, згуртований колектив гостей не розгубився. Все ті ж напористість та швидкий темп. М'яч переходить в однієї половини поля на другу.

І знов чудова розпасовка дніпропетровців під воротами харківчан. Вдар Костіна, і на щиті з'являється «2:0».

Гостей «врятовує» від дальшого розгрому та ж така згуртованість. М'яч на половині дніпропетровців. Незадовго до кінця першого тайму біля воріт хазяїв поля створюється натомп. З цього скористовується лівий крайній харківчан і забиває перший гол. Рахунок 2:1.

Знову наседають гості. І тут тисням «болельників» довелося пережити «страшний момент» — м'яч з силою вдаряється у верхню штангу воріт Дніпропетровська і... відлітає у поле. При рахунку 2:1 закінчується перший тайм.

З самого початку другого тайму дніпропетровці починають натискувати на ворота гостей. Прекрасні комбінації проводять Лайко і Костін. Та вони не досягають наслідків через виключно слабу гру правого крайнього Шульги. (Взагалі на трі дніпропетровців позначилась відсутність хворого Андрєєва і викликана цим перестановка: Гребер став центром, півзахисту, Бородин — правим півзахисником, місце Бородина зайняв Шульга).

Гості переходять в контрнаступ. Біля воріт дніпропетровців створюється кілька небезпечних моментів, але воротар Гутарев їх вдало ліквідує. М'яч знову на половині харківчан. Б'є Кривощев. Гол. Рахунок 3:1 на користь Дніпропетровська.

Далі гра проходить з перемінним успіхом. Дніпропетровці намагаються збільшити рахунок, та вихід з поля лівого півзахисника Старостіна, що викликало послаблення лівого крила, перешкоджає їм це зробити. Фінальний свисток судді фіксує перемогу Дніпропетровська.

С. БОНГАРД.

Газета «Фізкультурник Дніпропетровщини» Дніпро, 21.05.1936.

«Собственно говоря этот матч не был из ряда вон выходящих, не был спортивной сенсацией. Заводская команда «ХПЗ» (Харьков) — явно неравный противник для наших динамовцев. Можно было говорить только о счете. Выигрыш был неизбежен.

И, тем не менее, матч был интересным, матч был поучительным. Физически сильные и выносливые харьковчане играли на выигрыш, предлагали быстрый темп, стремились к овладению инициативой. Очень часто это им удавалось. Тогда взволнованно замирали трибуны, напрягал свою волю вратарь Гутарев. Но, вот угроза отражена. Упругий мяч снова переходит к днепропетровцам. Он снова становится неуловимым для противника. Лайко и Костин соревнуются в изобретательности, ловкости, мастерстве. Они зажигают команду, ведут ее в наступление.

Ростом харьковчане выше. Они стараются больше играть «на верхах», головами. Это заставляет динамовцев несколько изменить тактику, особенно настаивать на диаметрально противоположном, на легкой низкой пасовки. В одну из атак, на 12 минуте, Лайко получил от Костина удачный мяч. До ворот гостей оставалось метров двадцать. Но подводит его ближе — рискованно. Молниеносное решение задачи созрело за ту сотую долю секунды, пока мяч находился в полете. Не останавливая мяч, Лайко неожиданно и резко посылает его в угол ворот. Мяч был «мертвый». Он шел в 70-80 сантиметрах от земли, когда вратарь не может ни падать, ни прыгать.

На щите 1-0. Этот гол по стремительности, чистоте и правильности расчета был одним из красивейших в сезоне.

Достоинством гостей была их бодрость, их спаянность. Они не терялись от неудач, пытались сквитать счет. Мешало отсутствие футбольной культуры, неумение бить по воротам.

К тому жє, центр нападения динамовцев Костин на 33 минутє сильным низким ударом снова увеличил счет 2-0.

Футбольное счастье изменчиво. Вслед за вторым голом начали сыпаться штрафные удары динамовцам. То Гребер схватил мяч рукой, то Старостин, игрока толкнул. Мяч все ближе к воротам Днепрпетровска. Напряжение нарастало. Но вот в суматохе, с нескольких метров, левый крайний ХПЗ, обманув полузащитника Бородина, проводит мяч в сетку.

А еще через минуту счет, действительно, чуть не сравнялся. Произошло чудо. Мяч ударился о внутреннюю часть штанги и как-то выскочил из ворот. Беспристрастный одесский судья Фиш обескуражен. Он дает спорный мяч на линии ворот. Как коршун, камнем упал на мяч Гутарев, спасая честь команды.

Третий мяч в ворота ХПЗ в конце второго тайма, с нескольких метров послал Кривошеев. Так и остался счет 3-1 в пользу Днепрпетровска». Газета «Звезда» Дніпро, 19.05.1936.

«Футбольному колективові харківського паровозо-будівельного заводу важко було змагатися з динамівцями. Проте, матч ішов жвавим темпом і був насичений рядом цікавих позицій і комбінацій.

Дніпрпетровці вели гру в першому таймі продумано. Особливо спаяно, красиво, з великим «почуттям партнера», провадив складні комбінації «трикутник»: Гребер – (на цей раз – центр півзахисту) – Лайко – Костін. По суті вони й вели гру, організували її, становлячи «серце» команди.

Після енергійного натиску харківчан на ворота Дніпрпетровська, гра переходить на половину гостей.

Бурхлива боротьба Костіна за м'яч з двома захисниками, різкий прорив до штрафного майданчика, чітка передача Костіна і Лайко красивим ударом у верхній правий кут воріт забиває перший м'яч.

Майже перед кінцем тайму захист Дніпрпетровська викидає м'яч до центру, де його перехоплює Кривошеев. Швидко проведена на правий край перепасовка Кривошеев – Лайко – Шульга – Костін, і біля самих воріт, минаючи захисників, центр нападу – Костін вбиває другий м'яч. Проте рахунок 2-0 не деморалізує гостей. Різкий натиск з центру й за декілька хвилин, необережність захисту дніпрпетровців несподівано змінює цифри: на щитку 2-1.

Другий тайм проходив не менш жваво. Але намагання обох сторін змінити рахунок не дають результатів. На трибунах уже чекали фінального сигналу, коли лівий інсайд Кривошеев забиває третій, останній м'яч». Газета «Зоря» Дніпро, 20.05.1936.

«Стахановець»-«Динамо» Харків +:- (відмова).

«КТО БУДЕТ ИГРАТЬ ПРОТИВ ХАРЬКОВА. Вчера был окончательно утвержден состав футбольной команды общества «Стахановец», которая 18 мая будет играть с показательной командой харьковского «Динамо».

Вратарь команды «Стахановец» Раздражнюк, защита – Бойченко и Константиновский, полузащита: Беспалов, Евтюхов, Пащенко К., нападение: Коротынский, Пащенко М., Наумов, Манов, Терентьев». Газета «Социалистический Донбасс» Сталино, 16.05.1936.

ПОБЕДА ПРИСУЖДЕНА „СТАХАНОВЦУ“

18 мая в Горловке должна была состояться встреча в розыгрыше первенства Украины показательных команд донецкого общества «Стахановец» и харьковского «Динамо».

Вчера в Сталино была получена теле-

грамма от зам. председателя ВСОБ Украины т. Бляха.

«Ввиду отказа харьковского «Динамо» игра восемнадцатого в Горловке отменяется. Победа присуждается «Стахановцу».

Газета «Социалистический Донбасс» Донецк, 18.05.1936.

Фінал, 24.06, 18.00, Київ, ст. «Динамо» ім. В.Балицького, 35000 глядачів, суддя: Степан Романенко (Харків), «Динамо» Київ-«Динамо» Одеса 6-0(2-0), голи: Шиловський (7, 23, 53), Шегоцький (56), Коротких, Токар (автогол).

Київ: М.Трусевич, В.Правосєров, О.Клименко, Ф.Тютчев, І.Кузьменко, М.Путистін, М.Гончаренко, В.Шиловський, К.Шегоцький (кап.), П.Комаров (М.Коротких, після 56-ї хвилини), М.Махія, тренер М.Товаровський.

Одеса: О.Михальченко, П.Чистов (Мельник, 46), М.Табачковський, М.Хижников, М.Хейсон, В.Токар, М.Гичкін, М.Малхасов, Л.Орєхов, М.Кравченко, Ю.Сосицький, представник Арон Коґен.

«ФУТБОЛЬНУ ПЕРШІСТЬ УКРАЇНИ ВИГРАВ КИЇВ.

Футболісти Києва і Одеси вийшли на

фінальний матч, який визначить футбольного чемпіона України на 1936 рік.

Цікавий, дуже цікавий матч! Одесити відразу розвивають атаку, діючи правим крилом, де в них такі надійні ігроки, як Малхасов і Гічкін. Через дві хвилини після початку змушений вступити в гру київський воротар Трусевич. Він відсилає м'яч далеко за півполя, але півзахист Одеси знову повертає його під київські ворота. Одеса натискає. Спочатку здається, що Київ згодний обмежитися обороною. Але не тільки здається. Київляни просто дозволяють одеситам показати свої нападні можливості. Самі ж шукають цілину, крізь яку вони потім проберуться до воріт партнера. На десятій хвилині ця цілина намацана: в

одеській команді слабкі країні півзахисники Токар і Хижніков. Це дає змогу обом крайнім нападникам Києва Махині і Гончаренкові перейти в посильний натиск. Біля одеських воріт створюється ряд небезпечних ситуацій. Деякий час захистові гостей щастить відводити м'яч за інший бік своїх воріт. Засіб цей дуже небезпечний і викликає серію кутових ударів. Один з м'ячів, блискуче поданий Махиною, ефективно підхоплює Шиловський і головою забиває в сітку. На цюголі Києва затремтіла перша червона кулька. Одесити мужньо б'ються за те, щоб відповісти на забитий м'яч. Трусевич дістає змогу показати свою майстерність.

Піднесення, з яким взялися до гри одесити, після першого забитого м'яча спадає. Київляни знову переносять гру на поле гостей. На 26 хвилині Щегодський викочує м'яч Махині. Той рвучко приймає і швидко веде прямо на ворота. Одеський воротар Михальченко готується до вдару, але перед самими ворітьми Махиня передає м'яч праворуч вільному Шиловському. Воратар не встигає підготуватися до нової небезпеки, як м'яч уже у воротах.

Обидві команди умовляються трохи відпочити від шального темпу. Гра помітно стає повільнішою. До перерви рахунок 2-0 лишається незмінним.

У другу половину дії сторін не змінюють загального характеру гри. Гра цілком на полі гостей. Довгими хвилинами нудьгує безробітний Трусевич. Зате жарко захистові гостей. Добре грають обидва краї Києва, особливо Махиня. Швидкий біг, цупка хватка, вміння відразу створити для воріт противника реальну грізну небезпеку – такі особливості стилю Махині. Гончаренко грає з великим напором, але часто менш ефективно. Центральна трійка вдало реалізує м'ячі, подані країніми. Всередині тайму з подачі Гончаренка Шиловський забиває третій м'яч і примушує команду гостей знову починати з центру.

За три хвилини Щегодський, хоч і не дуже міцно, зате влучно забиває четвертий м'яч у лівий куток повз розгубленого Михальченка. До кінця матчу Одеса дістає ще два м'ячі. Загальний рахунок 6-0 на користь Києва.

Футбольну першість України заслужено виграла показова команда київського «Динамо». На фінальному матчі вона виступала в такому складі: воротар – Трусевич; захист – Клименко, Правосеров; півзахист – Тютчев, Кузьменко, Путістін; напад – Гончаренко, Шиловський, Щегодський, Комаров, Махиня.

В одеській команді «Динамо» добре грає права ланка нападу. Воратар Михальченко не позбавлений здібностей, але має ще мало досвіду. Вміло судив матч тов. Романенко». Газета «Комуніст» Київ, 26.06.1936.

«ФІЗКУЛЬТУРНЕ СВЯТО НА СТАДІОНІ «ДИНАМО». Ніколи столичний стадіон «Динамо» не бував такою життєрадісністю, кипучою енергією, як 24 червня у день другої річниці перевodu столиці УСРР до міста Києва.

Понад 35 тис. трудящих заповнили стадіон.

В урядовій трибуні керівники партії і уряду Радянської України: т.т. Косіор, Постишев, Любченко, Балицький, Затонський, Сухомлин, Шелехес, Шліхтер, секретар одеського обкому КП(б)У т. Вегер, секретар ЦК ВЛКСМ т. Косарев, С.І. Андрєєв, Кацнельсон, Сапов, Клінков.

Фізкультурне свято почалося виступом 350 студентів київського державного технікуму фізичної культури

...

Чітко відбиваючи крок, змінюють київляни струнки колони студентів українського інституту фізкультури, що приїхали з Харкова.

На кілька хвилин поле вільне. Свисток судді оповіщає про початок фінального футбольного матчу на першість України між командами Одеси («Динамо») – Київ («Динамо»). Одеський напад починає гру. Київляни одразу пропонують швидкий темп і вже на восьмій хвилині київська команда відкрила рахунок. Темпу гри київляни весь час не послаблюють і на 27-й хвилині у ворота Одеси – другий гол.

У другому хавтаймі посилений наступ одеситів розбивається міцним захистом хазяїв поля і особливо доброю грою воротаря т. Трусевича.

Ряд неприпустимих промахів робить воротар Одеси, в наслідок чого рахунок швидко збільшується. Матч закінчився заслуженою перемогою команди столиці з рахунком 6-0.

До пізньої ночі під світло прожекторів на стадіоні тривали багатолюдні танці, гри. Свято завершилось ефектним фейєрверком». Газета «Вісті ЦВКУ» Київ, 26.06.1936.

«24 червня на київському стадіоні «Динамо» відбувся фінальний футбольний матч між командами київського і одеського «Динамо».

Всесоюзний суддя тов. Романенко С.Д. викликає команди. Одеса виходить в складі: Михальченко, Чистов, Табачковський, Хесон, Кравченко, Токар, Хижніков, Гичкін, Малхасов, Орехов і Сосицький.

За команду столиці грають: Трусевич, Правосеров, Клименко, Тютчев, Кузьменко, Путістін, Гончаренко, Шиловський, Щегодський, Комаров і Махиня.

Починають одесити і пропонують швидкий темп. Київляни приймають його. Перші хвилини гра відбувається в центрі. Поступово напад обох команд намагається підійти до воріт противника.

Михальченкові, а потім Трусевичу доводиться вступати в гру.

Рахунок на сьомій хвилині відкриває Шиловський, забиваючи красивий гол головою у ворота одеситів. Одеса прагне відіграти гол. І це їй майже вдається: Малхасов обводить захист і залишається один на один з воротарем Києва. На якусь мінімальну частину секунди Трусевич дістає м'яч раніше форварда Одеси. Певний гол врятований. Бурхливі оплески нагороджують воротаря столиці.

Знову м'яч у київлян. Знову удар по воротах. На цей раз овації на адресу голкіпера Одеси Михальченка, що взяв, здавалося, мертвий м'яч. Київляни продовжують нападати. Чимало клопоту завдає захистові гостей невтомний Гончаренко (заради справедливості, треба сказати, що в двох випадках він виявив грубість). 23 хвилина позначається новим успіхом київлян. Той же Шиловський збільшує рахунок до 2:0. У одеського нападу щось не клеїться гра, та й тактика в цій грі якась своєрідна. В команді 4 нападника і 4 півзахисника. Незрозуміла система гри відбивається на її розвитку. Київляни домінують, але удари по воротах неточні. Після перерви Мельник замінює Чистова. Картина гри не змінюється. Все частіше форварди Києва тривожать Михальченка. Незабаром приходить і результат. Шиловський забиває третій м'яч. В цьому м'ячі цілком винний воротар Одеси. Затримавши м'яч, він дозволив йому перекопитися через руку за рису воріт.

Через кілька хвилин небезпечний момент створює Гончаренко. Відтягнувши на себе захист, він класично викочує м'яч Щегоцькому. Останній блискавично б'є, й м'яч проходить у ворота трохи вище Михальченка, який упав.

В один із моментів гри вибуває Комаров. Його замінює Коротких, якому пасує Махия. Не зупиняючись, він сильно шутує, і п'ятий гол у воротах Одеси. Одесити явно деморалізовані. Їх гравець Токар вганяє шостий м'яч у власні ворота.

Київські динамівці виходять з поля переможцями Одеси, а одночасно і весняної першості України. Добре судив матч тов. С.Д.Романенко» Газета «Готовий до праці та оборони» Київ, 29.06.1936.

1937 (39 команд, 24.04–18.05).

24 апреля начинается розыгрыш «кубка УССР» по футболу. В розыгрыше от Донбасса будет принимать участие 8 футбольных коллективов — команды: «Стахановец» (г. Сталино), завода им. Фрунзе (Константиновка), «Стахановец» (г. Серго), «Дзержинец» (Ворошиловград), завод им. Коваля (г. Сталино), «Локомотив» (г. Сталино), команды Ворошиловского завода и завода им. Орджоникидзе (Краматорск).

27 апреля в Сталино встретятся команды завода им. Коваля и «Спартак» (Харьков). «Стахановец» (г. Сталино) играет в Виннице, футболисты завода им. Фрунзе на своем поле встретятся с командой «Сталь» (Днепродзержинск). В Ворошиловске состоится матч команд: завод — «Динамо» (Днепропетровск), в Ворошиловграде встретятся команды: завода и украинского дома Красной армии.

Газети «Социалистический Донбасс» Донецьк, 20.04 та «Комуніст» Київ, 21.04.1937.

ВЕСНЯНА ФУТБОЛЬНА ПЕРШІСТЬ

Починається розіграш весняної футбольної першості України. За звання чемпіона УРСР змагатимуться кілька десятків колективів. Перші 7 матчів відбудуться в найближчий вихідний день — 24 квітня в Києві, Харкові (2), Чернігові, Одесі, Дніпропетровську і Кривому Розі. Щоб дати змогу кращим командам України взяти участь у змаганнях на кубок СРСР, календар ущільнено. 27 квітня відбудуться ще 15 матчів на першість України.

ФУТБОЛЬНА ПЕРШІСТЬ

Сьогодні о 5 год. дня на київському стадіоні «Локомотив» відбудеться перший в сезоні календарний футбольний матч. Весняну першість України розігруватимуть команди товариств «Вимпел» (воїники) і «Зеніт» (Червонопрапорний завод).

Футбольні гри на весняну першість відбудуться сьогодні і в інших містах — Дніпропетровську, Вінниці, Чернігові, Кривому Розі. В Харкові зустрінуться команди «Локомотив» — «Здоров'я», «Сталінець» — Канатний завод.

У розіграшу весняної першості беруть участь 39 команд. За умовами змагання команда, яка зазнала поразки, вибуває і в дальших іграх участі не бере.

24 квітня починається весняний розіграш України з футболу. За звання чемпіона України змагатимуться 38 команд.

Перші сім матчів розіграшу першості відбудуться в найближчий вихідний день, 24 квітня. В цей день гратимуть у Києві, Харкові (дві команди), Чернігові, Одесі, Дніпропетровську і Кривому Розі.

Щоб дати змогу кращим командам України взяти участь у змаганнях на кубок СРСР, які незабаром почнуться, календар змагань ущільнено. 27 квітня відбудуться наступні 15 матчів одночасно в різних містах України.

Газета «Комсомолец України» Київ, 22.04 та «Вісті ЦВКУ» Харків, 24.04.1937.

Український комітет у справах фізкультури і спорту затвердив на участь у весільній першості України по футболу 8 учасників від Дніпропетровської області. Від Дніпропетровська гратимуть «Динамо», Локомотива, заводу ім. К. Лібкнехта і ім. Петровського, від Запоріжжя — «Крила Рад» і «Локомотива». Дніпродержжиринська — «Сталь» і від Кривого Рога — «Динамо».

Сьогодні у Дніпропетровську зустріються місцеві команди «Локомотиву» і заводу ім. К. Лібкнехта. Переможець цього матчу гратиме 27 квітня в Києві з командою харківського «Динамо».

У Кривому Розі сьогодні динамівці міста гратимуть з «Локомотивом» Ясинуваті.

26 квітня відбудеться матч: «Локомотив» (Київ) — завод ім. Петровського в Дніпропетровську. У цей же день запорізька команда «Крила Рад» гратиме в Одесі з місцевою командою «Динамо».

27 квітня найміцніша команда області — дніпропетровське «Динамо» — зустріне у Ворошиловську з командою заводу ім. Ворошилова. У цей же день дніпродержжиринська команда «Сталь» на своєму полі гратиме з командою заводу ім. Фрунзе Костянтинівки.

Газети «Зоря» Дніпро 24.04.1937.

1 коло, 24.04:

«Динамо» Чернігів-комуна ім. Балицького, Прилуки 3-1.

Футбольний матч Чернігів—Прилуки

Рівний зелений килим стадіону «Динамо» 24 квітня вперше у цьому сезоні відчув буди футболістів. Тут зустрілися дві динамівські команди — чернігівська і трудкомуні ім. Балицького (Прилуки). Матч закінчився перемогою чернігівської команди «Динамо» з рахунком 3:1.

27 квітня, на цьому ж стадіоні, відбудеться зустріч чернігівської команди «Динамо» з командою спортивного товариства «Сельмаш» харківського заводу «Серп і молот». Це буде перша футбольна зустріч у розіграх на кубок УРСР.

Газета «Більшовик» Чернігів, 26.04.1937.

«Динамо» Кривий Ріг-«Локомотив» Ясинувата — + (рахунок 4-3 анульований).

суддя: Петро Піскун (Київ), «Спартак» Вінниця-«Динамо» Могилів-Подільський 3-0(3-0).

«Спартак»: Василь Головін; Ілля Верьовкін, Слюсаренко, Васильєв, А.Серьогін, Лисецький, ?.

«Перші 20 хвилин гри пройшли нецікаво. Фактично це була гра в один гол. Динамівці міцно насили на ворота спартаківців і м'яч майже ні разу не перейшов лінію центру. Не сталося тому, що спартаківці, не впевнені в своїй перемозі, допустили тактичну помилку: вони всі згуртувалися на захисті своїх воріт, замість того, щоб перейти у наступ. На 20 хвилині спартаківці випадково «пішли на прорив», який закінчився успішно: моголівському вратареві довелося витягти перший м'яч з своїх воріт. Забитий гол трохи підбадьорив спартаківців і через 10 хвилин з одинадцятиметрового Верьовкін забиває другий гол, а за кілька хвилин до кінця першої половини гри Серьогін — третій гол. Друга половина гри пройшла більш являво ніж перша, хоч закінчилась без наслідків. Окрілені успіхом, спартаківці неодноразово добиралися до моголівських воріт. Динамівці намагаючись будищо відквитатися, грали енергійно. Але всі їх намагання успішно ліквідовував спартаківський захист (Верьовкін, Слюсаренко, Васильєв) і особливо вратар Головін. Газета «Молодий більшовик» Вінниця, 26.04.1937.

«ПЕРЕМОГА «СПАРТАКА».

Матч у Вінниці 24 квітня на першість України між командами моголівського «Динамо» і вінницького «Спартак» мав велике значення для обох колективів: команда-переможець зустріне 27 квітня з однією з кращих команд Донбаса — «Стахановець» (Сталіно). Матч починається блискавичною атакою динамівців. Воротареві «Спартак» Головіну доводиться зразу ж вступити в гру. Укомплектована здебільшого з нових гравців, команда «Спартак» не має потрібної зіграості. Тому перші десять хвилин спартаківці грають квола, відтягаючись на захист, не можуть витримати запропонований моголівцями швидкий темп. Почувається деяка нервовість в обох командах. Так проходять перші 20 хвилин гри.

Поволі спартаківці освоюються на полі і переходять у наступ. 26 хвилина гри дає наслідок. Напад Вінниці проводить непогану комбінацію і, від удару лівого інсайта Лисецького, у воротах Могольова перший м'яч. Динамівці намагаються зрівняти рахунок, але, відмінно розігравши м'яч на середині, вони, ближче підійшовши до воріт спартаківців, в остаточний момент розгублюються. Гравці «Спартак» «закривають» їх.

На 30 хвилині захисник Могольова торкається рукою на штрафному майданчику м'яча.

Одинадцятиметровка. Спартаковець Верьовкін сильним ударом у правий куток воріт збільшує рахунок 2-0 на користь «Спартак».

Команда «Динамо» остаточно деморалізована. Всі намагання вирівняти гру не дають наслідків. За дві хвилини до кінця першого тайму центр півзахисту Вінниці Серьогін, одержавши м'яч з 20 метрів б'є по воротах. Стрибок воротаря не врятовує Могилів від третього м'яча. Другий тайм не змінив рахунка. Спартаківці йдуть з поля переможцями. Добре провів матч суддя т. Піскун (Київ). Бажано було б тільки, щоб він суворіше ставився до грубості, яка «процвітала» в другому таймі з боку обох команд». Газета «Більшовицька правда» Вінниця, 26.04.1937.

«Локомотив» Дніпропетровськ-завод ім. Лібкнехта, Дніпропетровськ 3-1.

Перемога „Локомотиву“

Більше 5.000 глядачів були присутні позавчора на зустрічі команд «Локомотиву» і заводу ім. К. Лібкнехта на «Кубок УРСР».

Лише шість днів тому команда «Локомотиву» в бліт-турнірі одержала поразку від футболістів заводу ім. К. Лібкнехта. Але на цей раз ролі розподілилися інакше: «Локомотив» показав у цьому матчі гру набагато кращу від лібкнехтівців. Від останніх локомотивці вигідно відрізнялись упертістю і намаганням завершити кожну комбінацію ударом по голу.

Гру починає «Локомотив». Близько середини тайму локомотивці одержують право на 11-метровий удар. Зробивши його, **Гоцелюк** відкриває рахунок. На щиті «Локомотиву» здійснюється перше червоне коло. З рахунком 1:0 на користь «Локомотиву» закінчується перший тайм.

У другому таймі становище команд не змінюється. «Локомотив», як і раніш, уперто штурмує ворота противника. З прекрасної подачі лівого краю центр напад «Локомотиву» **Ковальов** майже з двох метрів забиває гол.

Всередині другого тайму лівий інсайд команди лібкнехтівців **Леонов** робить рахунок 2:1. Але це був перший і останній у цьому матчі успіх команди заводу ім. К. Лібкнехта.

За 15 хвилин до кінця гри центр півзахисту «Локомотиву» **Есгурнов** забиває третій м'яч. Останній час гри не дає ніяких змін. «Локомотив» іде з поля переможцем.

Почався розиграні української весняної першості з футболу.

У Харкові вже відбулося 2 матчі. Зустріч команд «Локомотив» і «Здоров'я» закінчилась перемогою футболістів «Здоров'я» з рахунком 3:2. Другий матч відбувся між командами «Стаління» і канатного заводу ім. Г. І. Петровського. Перемогли сталінці з рахунком 4:1.

У Чернігові міська динамівська команда виграла з рахунком 3:1 у футболістів прилуцької комуні ім. Валицького.

Футболісти криворізького «Динамо», граючи в себе на полі, перемогли команду «Локомотив» ст. Лесинуватої.

В Дніпропетровську футболісти місцевого спортивного товариства «Локомотива» виграла у команди заводу ім. Карла Лібкнехта з рахунком 3:1.

Футболісти вінницького спортивного товариства «Спартак» виграла з рахунком 3:0 у моголів-подільських динамівців.

В Києві відбувся футбольний матч між командами спортивних товариств «Вимпел» і «Зеніт». Матч виграла зенітовці з рахунком 3:2.

Газети «Зоря» Дніпро, 26.04.1937 та «Комсомолец України» Київ, 27.04.1937.

ст. «Динамо», «Сталінець» (ХЕМЗ) Харків-завод ім. Петровського Харків 4-1.

ст. «Зеніт», суддя: Лев Іоселевич (Харків), «Здоров'я» Харків-«Локомотив» Харків 3-2.
25.04, ст. «Зеніт», «Вимпел» Київ-«Зеніт» (завод «Арсенал») Київ 2-3(2-0).

ПЕРШІСТЬ УКРАЇНИ З ФУТБОЛУ

24 квітня почалась весняна першість України по футболу, що проводиться за олімпійською системою. Цього дня відбулося 6 ігор і 25 квітня—одна гра.

В Харкові зустрілись дві місцеві команди: «Локомотив» і «Здоров'я». Перемогла команда «Здоров'я»—3:2.

В Чернігові грали команди комуни ім. Балицького (Прилуки) і чернігівського «Динамо». Гості зазнали поразки—3:1.

У впертій боротьбі криворізьке «Динамо» у себе на полі виграло у «Локомотива» (Ясинувата) з рахунком 4:3.

Газета «ГПО» Київ, 29.04.1937.

Зустріч дніпропетровських команд «Локомотива» і заводу ім. К. Лібкнехта закінчилась перемогою локомотивців—3:1.

У Харкові команда «Сталінець» забила 4 м'ячі команді канатного заводу ім. Петровського, одержавши в свої ворота лише 1 м'яч.

У Вінниці місцевий «Спартак» виграв у могилів-подільського «Динамо» з рахунком 3:0.

25 квітня команда київського товариства «Вимпел» вийшла на гру з командою київського товариства «Зеніт» і програла з рахунком 3:2, не зважаючи на те, що в першій половині «Вимпел» мав на свою користь 2:0.

2 коло, 26.04:

«Сталь» (завод ім.Петровського) Дніпропетровськ—«Локомотив» Київ 3-2.

Весіння першість УРСР

Позавчора у Дніпропетровську відбулась зустріч команди заводу ім. Петровського з «Локомотивом» Києва на першість України. В цьому відповідальному матчі петровці здобули почесну перемогу. Гра закінчилась з рахунком 3:2 на їх користь.

Зустріч команди «Динамо» Кривого Рога з командою «Локомотив» Ясинуваті, яка відбулась днями у Кривому Розі, закінчилась перемогою динамівців з рахунком 4:3.

Газета «Зоря» Дніпро, 28.04.1937.

Кубок УРСР.

26 квітня в Дніпропетровську відбувся перший міжміський футбольний матч. На першість України грали команди «Локомотив» (Київ) і заводу ім. Петровського (Дніпропетровськ).

Вже з перших хвилин при виявляється значна перевага киян. Вони грають швидше і напористіше петровців і утворюють біля їх воріт небезпечні моменти.

Перший м'яч у ворота заводської команди потрапляє від удару київського нападника Шацького. Незабаром Балакін (Київ) збільшує рахунок до двох м'ячів на користь своєї команди.

Але незабаром, пасивність Дніпропетровців, змінюється активністю і київському захисту відбивається стая все важче і важче. За кілька метрів від воротарського майданчика суддя признає штраф. Прекрасним ударом Яновський «розмочує» рахунок. Через кілька хвилин, після удару Лосуха, другий м'яч в сітці Києва.

Така несподівана «переміна» ролей деморалізує киян. Вони відбиваються неорганізовано і безладно. Це допомагає петровцям незадовго до перерви забити третій гол.

В другому таймі ініціатива цілком переходить до киян. Вони весь час атакують ворота петровців, але гарна гра захисту і півзахисту команди заводу не дає їм змоги вирівняти рахунок. Окремі відкиди прориви петровців також не приносять наслідків.

З рахунком 3:2, на користь команди заводу ім. Петровського, закінчується матч.

ПЕРШИЙ МІЖМІСЬКИЙ МАТЧ.

Учора на стадіоні «Металіст» відбувся перший міжміський матч. Грали на футбольний кубок УРСР команди одеського «Локомотиву» і харківського «Трактора».

Гру почали гості. Але вже через три хвилини вся ініціатива в руках харків'ян. Через 9 хвилин в ворота Одеси потрапляє перший м'яч. Невдало грає воротар «Локомотиву». Через кілька хвилин він випускає з рук м'яч у ворота. Потана гра захисту та невпевненість воротаря дають можливість харків'янам закінчити першу половину гри з рахунком 4:0.

Другий тайм, що пройшов під проливним дощем, закінчився цілковитою поразкою одеських футболістів. Зовсім розгубившись, вони одержують у свої ворота ще п'ять м'ячів, зумівши відкрити лише один. Перемігши супротивника з рахунком 9:1, команда «Трактора» цим дістала право на дальшу участь в розигранні кубка.

Сьогодні на цьому ж стадіоні 2-й міжміський матч на кубок УРСР. Грають «Спартак» (Київ) — «Сталінець» (Харків). **Б. Р.**

Газети «Більшовицька зміна» Дніпро, 1937 та «Соціалістична Харківщина» Харків, 27.04.1937.

ст. «Металіст», суддя: М.Макеев (Харків), «ХТЗ» Харків-«Локомотив» Одеса 9-1(4-0) (*примітка: звіт зверху. Тут і далі, газетні звіти можуть бути розміщені не тільки біля рахунку матчу).

ст. ім. С.Косіора, суддя: Михайл Онищенко (Харків), «Динамо» Одеса-«Крила Рад» Запоріжжя 4-1(0-1). «Цей матч позавчора відбувся на стадіоні ім. Косіора між командою одеського "Динамо" і футболістами запорізької "Крильї советов". Одесити вийшли на поле занадто самовпевненими, гадаючи, що противник слабкий, і можна легко його перемогти. В першому таймі напад динамівців грав безсистемно. Недбайливо грала і оборона. Скориставшись цією демобілізованістю одеситів, гості в першому таймі з прориву забили у ворота Одеси перший гол.

У другому таймі динамівці перед загрозою поразки і втрати права участі у розигранні кубка УРСР, енергійно почали атакувати ворота "Крильї советов". Один по одному вони забивають у сітку гостей чотири голи. Фінальний свисток уважливого судді Онищенка (Харків) фіксує перемогу одеського "Динамо" 4:1». Газета «Чорноморська комуна» Одеса, 28.04.1937.

27.04: ст.ім. Косіора, суддя: Олександр Романов (Одеса), завод Кінап, Одеса-«Динамо» Київ 2-4. «Динамо»: ?., П.Корнілов, П.Комаров, ?., тренер М.Товаровський.

«Стахановець» Серго-«Локомотив» Ясинувата +:- (неявка або відмова), завод ім. Ворошилова, Ворошиловськ-«Динамо» Дніпропетровськ 1-2.

ст. «Металіст», суддя: Микола Луцицький (Дніпропетровськ), «Сталінець» (ХЕМЗ)–«Спартак» Київ 1-3.

завод ім. Орджонікідзе, Краматорськ–«Зеніт» Київ 3-0.

«Дзержинець» Ворошиловград–«УБЧА» Київ 3-1.

КРАМАТОРСЬК. Футболісти общества «Авангард» (завод ім. Орджонікідзе) со счетом 3:0 выиграли позавчера у команды «Зенит» (Київ).

ВОРОШИЛОВГРАД. 27 апреля на стадионе им. Ворошилова встретились команды «Дзержинец» (завод «ОР») и команда ЦДКА Украины (Київ). Игра закончилась со счетом 3:1 в пользу «Дзержинца».

Газети «Социалистический Донбасс» Донецьк, 29.04.1937 обидві.

«Зеніт» (завод ім. Коваля) Сталіно–«Спартак» Харків 1-2.

ПЕРВЫЙ ФУТБОЛЬНЫЙ МАТЧ

2:1 В ПОЛЬЗУ ХАРЬКОВА

Вчера матчем команд завода им. Коваля и харьковского «Спартака» открылся летний футбольный сезон в гор. Сталино. Футболисты разыгрывали первый круг «кубка УССР».

Первый выход футболистов на поле показал, что они к ответственной встрече совсем не подготовились. Встречу выиграл харьковский «Спартак» со счетом 2:1. Таким образом, футболисты завода им. Коваля выбыли из розыгрыша «кубка УССР».

В команде завода имеются неплохие игроки. Сейчас, с наступлением сезона, необходимо приступить к усиленной тренировке — предстоят серьезные игры на футбольном поле.

ПЕРВЫЙ МАТЧ СТАЛИНО—ХАРЬКОВ

Вчера на путилевском стадионе им. Коваля (Сталино) состоялся футбол-матч на «Кубок УССР» между командами завода им. Коваля и «Спартак» (Харьков).

Матч закончился поражением путилевцев со счетом 2:1.

Газета «Социалистический Донбасс» 28.04 та «Комсомолец Донбасса», обидві Донецьк, 1937.

«Сталь» Дніпродзержинськ–завод ім. Фрунзе, Костянтинівка 2-1.

Константи́нівка—„Сталь“

Сьогодні, 27 квітня, на стадіоні заводу ім. Дзержинського зустрінуться футбольні команди Константи́нівки (Донбас) і спортивного товариства „Сталь“, які беруть участь у розіграші на кубок УРСР.

Матч судитиме суддя Всеукраїнського Комітету в справах фізкультури і спорту тов. Кулинець.

Початок матчу о 5 годині дня.

Вчора відбувся футбольний матч між командами спортивного товариства „Сталь“ (Дніпродзержинськ) і командою м. Константи́нівки (Донбас).

Матч закінчився перемогою команди товариства „Сталь“ з рахунком 2:1.

Газета «Дзержинець» Дніпродзержинськ, 27 та 28.04.1937.

суддя: Іван Рачко (Одеса), «Локомотив» Запоріжжя–завод ім. Комінтерну, Харків 5-2.

ХАРКІВ—ЗАПОРІЖЖЯ

27 квітня на стадіоні „Локомотив“ відбувся футбольний матч на розиграні кубка УРСР між командами „Локомотив“ Харкова і Запоріжжя.

Початок матчу був дуже неактивний, учасники обох команд придивлялися один до одного, вивчали комбінації.

Але на 47 хвилині захисник Харкова забиває м'яч в „корнер“. Подас Хмиров. Його точну подачу приймає центр півзахисту Урбанський і з силою посилас м'яч в куточок. Воратар падає, але не встигає затримати м'яч і він потрапляє в сітку.

Харківська команда починає з центру. І не встигли запоріжці опам'ятатись, як, використавши „мазок“ захисника, харківчани сквитовують гол. З рахунком 1:1 кінчається перша половина матчу.

Друга половина починається натиском харківчан. Вони міцно закріпилися на воротах Запоріжжя і раз-у-раз тривожать воротаря. На 10 хвилині їхній натиск завершився успіхом: у воротах Запоріжжя — ще один м'яч.

Але команда Запоріжжя не губиться. З стану захисту вона переходить до стану нападу. Півзахист, особливо Урбанський, який чудово грав у цьому матчі, міцно допомагає нападкові, розбиваючи всі комбінації нападу противника. На 18 хвилині центральна трійка — Офіцеров, Дульський і Мозолевський розигрують гарну комбінацію, а з п'яти кроків Офіцеров вирівнює рахунок. Гра жвавішає. Воратар Харкова, який першу половину гри, майже не торкався м'яча, одержус від Хмирова декілька міцних „шутів“. На 23 хвилині з м'ячем проривається Мозолевський. Він обводить захисника і... третій м'яч тріпоче в сітці. Харківчани намагаються відквитатися, але всі їх спроби розбиваються об гарну гру захисту і півзахисту. На 30 хвилині Хмиров збільшує рахунок. Харківчани вдаються до захисту і в штовханні біля воріт один з гроків торкається м'яча рукою. Б'є Хмиров і забиває останній, п'ятий м'яч за 2 хвилини до кінця гри. Матч закінчується з рахунком 5:2 на користь Запоріжжя.

В другому колі розиграну першості команда запорізького „Локомотива“ зустрічається з командою-переможницею матчу, який учора відбувся в Одесі між командами „Врила Рад“ (Запоріжжя) і „Динамо“ (Одеса).

Газета «Червоне Запоріжжя» Запоріжжя, 1937.

суддя: Михайло Ходак (Київ), «Локомотив» Дніпропетровськ-«Динамо» Харків 1-3.

Учора на стадіоні «Локомотив» харків'яни зустрілися з кращою командою Харкова «Динамо». Проти бойового окладу гостей (Стеценко, Кірілов, Фомін М., Андреев, Рогозянський, Паровишніков, Копейко і інші) залізничники виходять без свого кращого нападника Белого.

В першому таймі гра проходить досить рівно. Харківчани особливото класу не показують. В неповну силу прає і «Локомотив», що пропускає кілька вірних шансів (Гоцалюк) відкрити рахунок. При рахунку 1:0 на користь Харкова (м'яч красиво забив Паровишніков) закінчується перший тайм.

На 16 хвилині другого тайма дніпропетровцеві Гоцалюку вдається гарно забити м'яч харківчанам. Але цей перший успіх «Локомотива» був і останнім. Незабаром Паровишніков адалека забив другий м'яч, а слід за ним (з пенальті) — і третій.

Фінальний свисток судді тов. Ходака (Київ) фіксує перемогу харківських динамівців з рахунком 3:1.

Газета «Більшовицька зміна» Дніпро, 1937.

ст. ім. Постишева, суддя: А. Богуславчик (Одеса), завод ім. Марті, Миколаїв-«Здоров'я» Харків 3-0(2-0), голи: Г. Кушніренко (30, 75), В. Іщенко (34).

Харків—Миколаїв

3 : 0

27 квітня на стадіоні заводу ім. Марті порядком розіграшу першості України в футболі відбувся цікавий матч між футбольними командами Харкова („Здоров'є“) і Миколаєва (завод ім. А. Марті). Матч відбувався по другому туру змагань.

Харківська команда декілька днів тому в першому турі виграла матч у однієї з місцевих команд свого ж міста „Локомотив“ з рахунком 3:2. Тим більше, ця команда була серйозним противником для миколаївців.

Мартійці першими почали гру за вітром. З перших же хвилин обидві команди розгортають добрий темп гри. На п'ятій хвилині миколаївець т. Кушніренко Г. надсилав перший удар до воріт харківчан. Голкіпер невручно його спіймав і пошкодив собі руку. Його замінив інший. Гра набирала гострого характеру. Гості докладають усі сили, щоб першими відкрити рахунок, але їм це не вдається. Протягом 15 хвилин мартійці буквально „штурмують“ їх ворота.

На 30-й хвилині—центр нападу миколаївців—тов. Шульц і правий інцайт т. Деркаченко розігрують красиву комбінацію, дрібною пасировкою передають м'яч Кушніренкові Г. і той з ходу надсилав його в ворота. Перший гол забито.

Далі гра йде в такому ж напруженому темпі. Ось був по голу Шульц, був Кушніренко, але всі ці удари нічого не дають. Гости починають грубити, особливо це помітно у правого форварда т. Кавустина. Поруч слід відмітити, що багато разів у першому таймі від великого рахунку вратовав харківчан сек т. Шейнін.

До закінчення першого тайму залишилося 8 хвилин. Тов. Іщенко В. з великої дистанції надсилав точний м'яч до воріт харківчан. Другий гол забито.

Перший тайм закінчено з рахунком 2:0.

Як і слід було чекати, в другій половині гри харківчане, використовуючи попутний вітер, декілька хвилин штурмують ворота миколаївців. Але блискавка гри захоту вкотре тов. Грошнін, Сичан, Новікова і Кушніренко Г. не дає наслідків. Вратар т. Кульчицький буквально спід ніг забрав декілька важких м'ячів.

Не вважаючи на те, що харківчанам сприяв у грі вітер, вони все ж таки всіх можливостей не використали. Більше того, окремі гравці цієї команди почали грубіянити, чим і викликали незадоволення серед глядачів.

Тов. Деркаченко, врасно обізвавши гравців, передає м'яч лівому інцайту тов. Коблякову. Той проривається і захищається сам на сам з вратарем і сітці заплутався третій м'яч. Але цього гола суддя не зараховує, бо не довели два хенсмани, тов. Кобляков перед тим, як був м'яч по голу, зачепив його рукою.

Через декілька хвилин знову ж таки проривається правий край мартійців т. Кушніренко Г. і забиває черговий гол. Окремі гравці Харкова починають агрубіювати. Ціком правильно на 30-й хвилині суддя вивіз з поля за хуліганство центра нападу харківчан.

Цей цікавий матч закінчився цілкомитим перемогою команди заводу ім. А. Марті з рахунком 3:0. Треба зазначити, що команда мартійців грала виключно енергійно, колективно, врахувавши свої попередні помилки. Безумовно, футболісти заводу на цей раз показали, що вони мають певні дані для підвищення класу своєї гри.

За календарем мартійці мають тепер зустрітись з змаганням за першість України в одній з місцевих команд—київським „Динамо“.

Ціком задовільно провів судейство матч одеський суддя тов. Богуславчик. Віта.

Сегодня футболисты выходят в поле

По футбольному полю мчится фигура, одетая в лыжный костюм. В погах — мяч. На полном ходу резкий бросок в сторону. Послушный мяч следует за броском. Внимательно присмотревшись, вы замечаете, что тренировочная часть поля утыкана небольшими колышками, изображающими будущую защиту в грядущих футбольных боях. Колышки пройдены. Игрок, «обойдя защиту», выходит «в чистую» к воротам. Пущенный удар — секундой позже бросок вратаря. Мяч, метко посланный в ворота, завертелся в сетке.

... Месяц систематической работы футбольного коллектива общества «Дзержинец» под тренерством бывшего бека сборной СССР тов. Кладько, не прошел бесполезно. Команда еще не выступив в сезоне, уже в «форме». Отшлифованы удары. Проработана тактика и стиль игры по системе «Дубль-ва» (система, по которой будет играть команда в наступающем сезоне). На тренировоч-

пой товарищеской встрече с Ворошиловском она выиграла со счетом 2:1.

Сегодня ответственной игрой на стадионе имени Ворошилова открывается футбольный сезон. Здесь в борьбе за кубок УССР встретятся в первом круге команда «Дзержинец» и команда Киевского Дома Красной Армии. Из состава первой команды «Дзержинца» уже по тренировочным играм следует отметить игроков Морозова, капитана команды Носко, центр-форварда Мовчан, Бровенко — левого края и хавбека Красюка. Приближается к старому классу своей игры и тов. Кладько, серьезно тренирующийся, сбросивший лишний вес и ставший более быстрым и подвижным.

Сегодня, открывая футбольный сезон, команда «Дзержинца» держит серьезный экзамен, который покажет, насколько коллектив подготовил себя к летним играм.

Б. ЧЕРНЯК.

ВЧЕРА открылся футбольный сезон в Ворошиловграде. На футбольном поле стадиона имени Ворошилова команды ЦДКА (Киев) и «Дзержинец» (завод имени Октябрьской революции) разыграли первый круг соревнований на кубок УССР. После напряженной борьбы команда «Дзержинца» выиграла со счетом 3:1.

НА СНИМКЕ: капитан команды «Дзержинец» тов. Носко (слева) и вратарь Гребешок на стадионе перед встречей. Фото Б. Фукса.

Газета «Ворошиловградська правда» Луганськ, 1937 обидві.

«Динамо» Чернігів—«Сільмаш» Харків 1-4.

Футбольний матч Чернігів-Харків

27 квітня на Бобровицькому стадіоні відбувся футбольний матч на розиграння кубка УРСР. Зустрілися команди Чернігів «Динамо»—Харків «Сільмаш». Матч закінчився з рахунком 4:1 на користь команди «Сільмаш» Харківського заводу «Серп і молот».

ВІННИЦА. Вчора в полдень состоялся футбольный матч команд, участвующих в розыгрыше «кубка УССР». Команда «Стахановца» (г. Сталино) выиграла у динамовцев Винницы со счетом 3:0. В ближайшие дни в Сталино состоится встреча команд «Стахановец» (г. Сталино) и «Дзержинец» (Ворошиловград, завод «ОР»).

Газеты «Більшовик» Чернігів та «Социалистический Донбасс» Донецьк, обидві 29.04.1937.

28.04, судья: Б. Андреев (Одеса), «Спартак» Вінниця—«Стахановець» Сталіно 0-3(0-2).

«СТАЛІНО-ВІННИЦЯ.

Вчора на вінницькому стадіоні відбувся футбольний матч на першість України між командами «Стахановець» (Сталіно) і «Спартак» (Вінниця).

Команда Сталіно освоюється на полі першою і переходить в наступ. На десятій хвилині півзахисник «Спартак» торкається рукою м'яча. Б'ють штрафний удар. У воротах перший м'яч.

Безпорадні метушні спартаківців не дає змоги їм зрівняти рахунок. Почувається, що напад «Спартак» не має основного — удару по воротах, в той час, як напад «Стахановця» володіє цим ударом. На 20 хвилині в воротах «Спартак» другий м'яч.

В другому таймі команда Сталіно забиває спартаківцям ще один м'яч і з рахунком 3-0 на свою користь, іде з поля.

Рівно провів матч суддя т. Андреев». Газета «Більшовицька правда» Вінниця, 29.04.1937.

26 квітня в Дніпропетровську відбувся футбольний матч між командою київського товариства «Локомотив» і командою дніпропетровського товариства «Сталь». Матч закінчився з рахунком 3:2 на користь товариства «Сталь».

В Одесі грала команда місцевого «Динамо» з запорізькою командою «Крила Рад». Виграли динамівці з рахунком 4:1.

27 квітня відбулись такі футбольні матчі на першість України: Київське «Динамо» виграло у одеської команди «Фінар» з рахунком 4:2. Миколаївська команда заводу ім. А. Маргі-виграла у харківської команди «Здоров'я» — 3:0.

В Краматорську грали київська команда «Зеніт» з командою заводу ім. Орджонікідзе — торішнім чемпіоном України. Перемогли краматорці з рахунком 3:0.

Сильного розгрому зазнала команда одеського «Локомотива» від команди ХТЗ з рахунком 9:1.

Дніпропетровське «Динамо» виграло у команди заводу ім. Ворошилова (Ворошиловськ) з рахунком 2:1. З таким же рахунком харківський «Спартак» виграв у команди «Зеніт» (Сталіно).

Харківська команда заводу ім. Комінтерну програла запорізькому «Локомотиву» 5:2. Одеська команда ця 3:1.

«Динамо» виграла у запорізької команди «Крила Рад» — 3:1. Харківське «Динамо» з рахунком 3:1 виграло у дніпропетровського «Локомотива».

Дніпропетровська команда «Сталь» виграла у київського «Локомотива» 3:2.

Команда заводу ім. Фрунзе (Костянтинівка) програла команді «Сталь» (Дніпродзержинськ) з рахунком 2:1.

Харківська команда «Сельмаш» виграла у чернігівського «Динамо» з рахунком 4:1.

Команда УВЧА (Київ) програла вороніловградській команді «Дзержинець» — 3:1.

Київська команда «Спартак» виграла у «Сталіна» (Харків) з рахунком 3:1.

Команда т-ва «Стахановець» (Сталіно) виграла у «Спартак» (Вінниця) 3:1.

Газета «ГПО» Київ, 29.04.1937.

3 коло, 2.05:

«Динамо» Дніпропетровськ-«ХТЗ» 3-2, «Спартак» Харків-«Стахановець» Серго 4-0.

«Динамо» Харків-«Сталь» (завод ім. Петровського) 4-1.

ФУТБОЛЬНИЙ РОЗИГРАШ НА ПЕРШІСТЬ УРСР

ХАРКІВ, 4. (Власкор «Вістей»). На стадіоні ім. Балицького 2 травня розпочався перший тур футбольного розиграння на першість УРСР. На стадіон прийшли тисячі глядачів, щоб подивитися на

цікавий матч двох показових команд «Сталінець» (Дніпропетровськ)—Харків («Динамо»).

Матч закінчився на користь Харкова з рахунком 1:4.

Газета «Вісті ЦВКУ» Київ, 5.05.1937.

«Сталь» Дніпродзержинськ-«Спартак» Київ 3-6.

Футбольний матч Київ-Миколаїв

2-го травня на стадіоні ім. Постишева з 3-х годин дня розпочинається велике фізкультурне свято. Відкривається свято парадом фізкультурників заводу.

В програмі: гра в пушбол, зустріч цехових футбольних команд, забіги по легкій атлетиці, заїзди велосипедистів, гри у волейбол, теніс, баскетбол.

О 5 г. 30 хв. розпочинається матч миколаївської першої команди футболістів спортивного товариства „Судостроитель“ з київською командою „Динамо“, порядком розигришу на першість України за третім колом.

Як відомо, 18 квітня товариська зустріч цих команд закінчилась перемогою київлян.

2 травня на стадіоні заводу ім. Дзержинського зустрінуться футбольні команди — «Спартак» (Київ) і перша команда спортивного товариства «Сталь» (Дзержинськ), які братимуть участь у змаганні по футболу на «Кубок УРСР».

Судить матч представник всеукраїнського комітету у справах фізкультури й спорту.

Газети «Дзержинець» Дніпродзержинськ та «Шлях індустріалізації» Миколаїв, обидві 1.05.1937.

ст. заводу ім. Ковалю, «Стахановець» Сталіно-«Дзержинець» 2-1(2-0), голи: Шкуров (10), Балаба.

2 мая при огромном стечении публики на стадионе завода им. Ковалю состоялся футбол-матч между командами спортивных обществ «Стахановец» и «Дзержинец» (Ворошиловград). В команде «Стахановца» хорошо играли правый край Балаба и правый хавбек, Шкуров.

Первый тайм закончился победой «Стахановца», забившего гостям 2 мяча. Гости, игравшие в общем неплохо, не сумели однако довести до конца ряд разыгранных ими комбинаций и во втором тайме ввели только один мяч. Встречу выиграл «Стахановец» со счетом 2:1.

Футболисты общества «Стахановец» (г. Сталино), выигравшие накануне матч у команды «Спартак» (Винница), встретились 2 мая в г. Сталино с командой «Дзержинец» (Ворошиловград).

Игру начали футболисты в красных майках («Стахановец»). Мяч быстро переходит с одной половины поля на другую, и, наконец, на десятой минуте после красивой комбинации «Стахановца» идет в ворота «Дзержинца». Первый гол вносит еще больше оживления в игру. Вскоре край Балаба посылает четким ударом второй мяч в ворота «Дзержинца». Во второй раз ворошиловградцы начинают игру с центра.

Вторая половина игры прошла менее живо, плохо играла, в частности, центровая тройка «Стахановца», отстававшая от края. За 7 минут до конца игры ворошиловградцы провели в ворота «Стахановца» третий и последний гол. Игра закончилась со счетом 2:1 в пользу «Стахановца», завоевавшего возможность и дальше оспаривать кубок УССР.

Газеты «Сталинский рабочий» та «Социалистический Донбасс», обидві Донецьк, 5.05.1937.

17:30, ст. ім. Постишева, суддя: Башаров (Харків), завод ім. Марті-«Динамо» Київ 3-4(3-3), голи: Деркаченко (5), Г.Кушніренко (30), І.Іщенко (42)-Комаров (10, 25), Шиловський (20 пен, 75 пен.). Завод: Б.Кульчицький, І.Спичка, Л.Новиков, О.Гронін, Д.Кушніренко, В.Іщенко, П.Деркаченко, О.Сердюк, В.Грушін (І.Колбанов), Г.Кушніренко, І.Іщенко, тренер Г.Рябиков. «Динамо»: М.Трусевич, Й.Ліфшиць, В.Шиловський, К.Шегоцький, П.Комаров, М.Махия, .?., тренер М.Товаровський.

Цього матч чекати в хвили-
ванням. Миколаївці незадовго
зустрілися з київлянами. Тоді
вони зазнали поразки. На цей
раз зустріч була розиграною на
весняну першість України в фут-
болу.

Рівно о 5 г. 30 хв. суддя тов.
Вашаров сповіщає про початок
футбольного матчу. Миколаївці
починають гру, але їм доводить-
ся провадити її проти сильного
вітру. З перших же хвилин ми-
колаївці починають атакувати
ворота київлян. Уже на п'ятій
хвилині т. Деркаченко легким
шутком забиває перший гол у во-
рота київлян. Такого удару не
чекав вратар тов. Трусевич.

Руховок відігнано. Данамо-
вці починають грати жвавіше, на-
віть в деяких випадках різко.

На десятій хвилині київлянин
т. Комаров забиває миколаївцям
у відповідь гол.

До миколаївських воріт про-
ривається лівий тов. Махине,
вратар т. Кульчицький високує
в воріт. У цей же час м'яч пе-
реходить на середню частину
поля і міцним шутком його над-
силають у ворота. Ще не встиг
голкипер досягти до гола, бек
т. Спичка відбиває м'яч рукою.
За це суддя цілком правильно
присуджує бити у ворота мико-
лаївців 11-метровий штрафний
удар. У воротах миколаївців
другий гол.

забиває другий гол до воріт
київлян. Трусевич безпорадно
розвів руки.

Напад миколаївців розигрує
красиву комбінацію. Володимир
Іщенко з правого краю перекидає
м'яч на лівий, на льоту Іван
Іщенко надсилає його до воріт
київлян, і третій м'яч заплутався
в сітці.

Перша половина гри закін-
чується з рахунком 3:3. На цей
раз київська команда не пока-
зала ні техніки, ні спритності в
грі. Навпаки, перевага і симпатія
глядач була на боці молодого
колективу футболістів заводу ім.
А. Марті.

Другу половину гри мартійці
почали з того, що буквально
„штормували“ ворота київлян.
У деяких випадках данамо-
вці проривалися до воріт свого про-
тивника і надсилали ряд „мерт-
вих“ м'ячів, але їх блискуче за-
бирав ростучий голкіпер мико-
лаївської команди Бульчицький Б.

Київляни хвилюються, вони
починають грубіянити, особливо
це помічається зв. Ліфшицем та
лівим аїам—Махиною.

Всі комбінації, які намагалися
розиграти київляни, в порох роз-
бивалися блискучою грою мико-
лаївського захисту. Знову суддя
підпускає ряд грубих помилок
у неправильному присудженні
штрафних ударів.

другий гол.

Одесьжани два голи, миколаївці дещо ретрагуються, але за декілька хвилин вони мобілізують усі свої сили і розгрукать над красивих бомбардирів. Насамкінець в цьому слід віддати, безсумнівно, т.т. Шульду, Дермачеві, Коломисову та Бушвиренко І. Бездоганно грає захист миколаївців, зокрема т.т. Новіков, Гривін, Бушвиренко М. та Іщенко В.

Гри набирає різкого характеру. Це позначається і на суддях: т. Башаров, який примушує ряд помилок від час судимства матчу. Він не помічає штрафних ударів київляни.

Примірно всередині першої половини гри динамовці забили ще один гол у ворота мартіанців.

Несподівано проривається ігрок нападу миколаївців т. Кушвиренко І. і влучним ударом

Грок київлян тов. Шегодський проривається з м'ячем. Поруч з ним біжать т.т. Гривін і Спитка. Шегодський, бачачи, що вже забігає на штрафний майданчик, навмисно падає. До закінчення матчу—15 хвилин. Суддя тов. Башаров, безпідставно присуджує бити у ворота миколаївської команди 11-метровий штрафний удар.

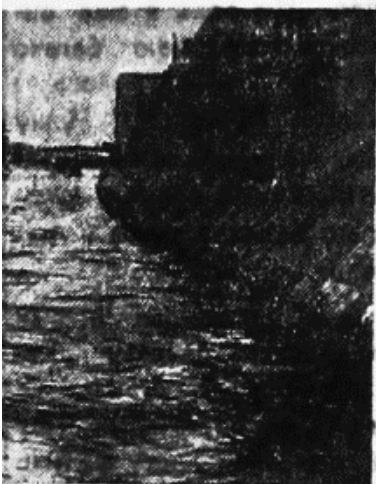
На дошці—3:4 на користь київської команди „Динамо“, причому останній четвертий гол забито київлянами з пенальті явно неправильно.

Наприкінці гри київська команда поводить себе виключно грубо. Вони збили молодого ігрока тов. Калобізова, що викликало справедливе обурення у глядачів.

Матч закінчився з невизначеною перевагою київської команди „Динамо“. Колектив футболістів заводу ім. А. Марті грав енергійно. Цей матч показав, що мартіанці, використовуючи техніку і колективність гри, можуть з успіхом змагатися з першокласними командами.

По закінченні футбольного матчу представник футбольної команди заводу ім. А. Марті тов. Войтенко опротестував перед суддею цей матч.

Команда заводу ім. А. Марті на ім'я Ради фізкультури і спорту України також телеграмом надіслала свій протест.

Гірки після притоку волзьких вод іреського підводного господарства.

Газета «Шлях індустріалізації» Миколаїв, 4.05.1937.

«Локомотив» Запоріжжя-«Динамо» Одеса 0-4.

«2 травня на стадіоні спортивного товариства «Локомотив» зустріч між командами — переможцями першого кола розіграшу на першість УРСР — «Локомотив» (Запоріжжя) і «Динамо» (Одеса). Як відомо, команда «Локомотив» перемогла харківську команду заводу № 183 і одеську команду «Динамо» - запорізьку команду «Крила Рад».

Судитиме матч київський суддя тов. Хавчин». Газета «Червоне Запоріжжя» Запоріжжя, 1937.

ОДЕСА-ЗАПОРІЖЖЯ

Вигравши матч з командою харківського „Локомотива“, команда запорізького „Локомотива“ 2 травня в другому колі українського розіграшу зустрілася з командою одеського спортивного товариства „Динамо“.

Команда „Динамо“ заслужено вважається однією з сильніших на Україні. Вона лише декілька днів тому здобула перемогу над командою київського „Динамо“. З першої ж хвилини гри була певна велика перевага динамівців. Прекрасний біг, швидка перенасовка м'яча, дотримання кожним гроком свого певного місця — ось характерні особливості гри в команді Одеси. Здавалося, що їх знаходиться на полі не 11, а принаймні 22, бо, кожного разу, коли тільки м'яч з великими зусиллями відбивали запоріжці, він обов'язково потрапляв до одеситів і невблаганно летів до воріт „Локомотива“.

Перші двадцять хвилин гри не дали наслідків. Гарна гра захисників Прядки та Окатова врятувала ворота запоріжців від павальних атак гостей. Але на 20 хвилині після прекрасно розіграної комбінації, у ворота „Локомотива“ влітає перший м'яч. Запоріжці намагаються перейти в наступ, але не вдало, м'яч знову переходить до воріт „Локомотива“. Напівзахисник

Свистун, не встигнувши зупинити м'яча головою, скоплює його рукою, як це часто робиться на тренуванні. Але гра це не тренування і як кара за цю забутливість в сітку запоріжців з одинадцятиметрового вдару влітає ще один м'яч.

Перший тайм закінчується з рахунком 3:0 на користь Одеси.

У другій половині гри запоріжці переходять в наступ, але не можуть використати декількох сприятливих моментів, коли вратар вискакував далеко в поле, залишаючи без захисту ворота, на відстані десяти кроків від воріт напад посилав м'яч вгору і т. д.

Динамівці, впевнені в перемозі, наступають стриманіше, більше охоронюючи свої ворота, щоб залишити „сухий“ рахунок. На 15 хвилині з далекого удару вратар Запоріжжя не зумів дістати м'яча — і у воротах „Локомотива“ четвертий і останній в цьому матчі гол.

Матч закінчується з рахунком 4:0 на користь Одеси. Команда „Локомотива“ так само, як і команда „Крила Рад“, вишла з українського розіграша. Між іншим, команда „Крила Рад“ грала так само з командою одеського „Динамо“ порядком розіграшу і програла матч з рахунком 4:1.

К. Тан.

Газета «Червоне Запоріжжя» Запоріжжя, 1937.

3.05, «Сільмаш» Харків-завод ім.Орджонікідзе 1-2.

Боротьба за першість України у весняному розіграші з футболу набирає дедалі гострішого характеру.

2 травня в різних містах України відбувся ряд цікавих ігор. Київські динамівці виграли у команди миколаївського заводу ім. А. Марті з рахунком 4:3. Дніпропетровська команда «Динамо» виграє з рахунком 3:2 у команди харківського тракторного заводу. Футболісти харківського «Спартака» перемогли команду «Стахановця (Серго) з рахунком 4:0. Сталінська команда «Стахановець» зустрілася з ворошиловградською командою «Дзержинець» і виграє з рахунком 2:1. Футбольна команда одеського «Динамо» виграє з рахунком 4:0 у запорізької команди «Локомотив». Матч між харківською футбольною командою «Динамо» і дніпропетровською командою «Сталь» закінчив-

ся перемогою харківчан з рахунком 4:1. Дніпродзержинська команда «Сталь» програла матч київським спартаківцям з рахунком 3:6.

3 травня відбувся матч між командами заводу ім. Орджонікідзе (Краматорськ) і спортивного товариства «Сільмаш» (Харків). Перемогли краматорські футболісти з рахунком 2:1.

Наслідком чотирьох турів вийшли до чверть-фіналу вісім команд-переможниць, які зустрінуться 6 травня в такому порядку: у Дніпропетровську відбудеться матч «Динамо» (Дніпропетровськ) — «Спартак» (Харків); в Одесі — «Динамо» (Одеса) — «Стахановець» (Сталіно); в Краматорську — завод ім. Орджонікідзе (Краматорськ) — «Динамо» (Київ); у Києві — «Спартак» (Київ) — «Динамо» (Харків).

Півфінал розигруватиметься між чотирма командами-переможцями 12 травня.

Газета «Комсомолец України» Київ, 5.05.1937.

РЕСПУБЛІКАНСЬКА ПЕРШІСТЬ З ФУТБОЛУ

Третій круг першості УРСР з футболу відбувся 2 травня.

Київська команда «Динамо» грає в Миколаєві з місцевою командою заводу ім. А. Марті. За кілька хвилин до кінця гри рахунок був нічийний — 3 : 3 і тільки 11-метровий удар визначив перемогу «Динамо». Наслідок гри — 4 : 3.

В Дніпропетровську вперта гра команди харківського тракторного заводу з місцевим «Динамо» принесла перемогу останньому з рахунком 3 : 2.

Третя гра «Спартак» (Харків) і «Стахановець» (Серго, Донбас) закінчилась великою перемогою харківчан з рахунком 4 : 0. Гра відбулась в Харкові. Проте, у себе на полі команда «Стахановець» (Сталіно) виграла у команди «Дзержинець» (Воронішиноград) з рахунком 2 : 1.

Одеське «Динамо» одержало чергову перемогу над запорізькою командою, в даному разі над «Локомотивом» з рахунком 4 : 0.

Команда харківського «Динамо» обиграла з рахунком 4 : 1 своїх гостей — команду дніпропетровського товариства «Сталь».

В Дніпродзержинську «Спартак» (Київ) виграв 6 : 3 у місцевої команди «Сталь».

3 травня в Харкові «Сельман» програв команді з-ду ім. Орджонікідзе (Краматорськ) з рахунком 2 : 1.

Таким чином в чверть фіналу вийшли команди київського, дніпропетровського, одеського та харківського «Динамо», київського та харківського «Спартак», «Стахановець» (Сталіно) і завод Орджонікідзе (Краматорськ).

Чверть фіналу відбудеться 6 травня. В цей день грають: «Динамо» (Дніпропетровськ) — «Спартак» (Харків) — в Дніпропетровську; «Стахановець» (Сталіно) — «Динамо» (Одеса) — в Одесі; «Динамо» (Харків) — «Спартак» (Київ) — в Харкові 7 травня; «Динамо» (Київ) — завод ім. Орджонікідзе — в Краматорську 6 травня.

Газета «ГПО» Київ, 5.05.1937.

1/4 фіналу, 6.05:

«Динамо» Харків-«Спартак» Київ 3-1 (0-1, 1-0, дод. час. 2-0), голи: .?. (49, пен.), П.Паровишніков, В.Макаров-?. (5).

«Тисячі глядачів спостерігали на харківському стадіоні «Динамо» гру на першість УРСР між футбольними командами Харкова («Динамо») і Києва («Спартак»).

Другий тайм закінчився з рахунком 1-1. Тільки в додатковий час — 30 хвилин — перемогу здобули динамівці Харкова з рахунком 3-1». Газета «ГПО» Київ, 9.05.1937.

ст. заводу ім. Орджонікідзе 4000 глядачів, суддя Григорій Грицюк (Харків)-Добряк, Сологуб, завод ім. Орджонікідзе-«Динамо» Київ 0-1 (0-0), гол: Щегоцький (89 або 86, пен.).

завод: Чвалун, А.(О.) Комарницький, І.Коростильов, М.Проскурін, І.Салтосецький, Г.Татаренко, В.Осипов, К.Поповський, .?., тренер Григорій Татаренко.

6 мая в Краматорске состоялся футбольный матч между командой Краматорского завода им. Орджоникидзе и киевлянами-футболистами спортивного общества «Динамо». Игра проходила очень напряженно. Матч закончился победой киевлян со счетом 1:0. Это первое поражение краматорских футболистов в весеннем розыгрыше первенства Украины. Краматорцы остались победителями в матчах с киевской командой общества «Зенит» и футболистами Харьковского завода «Серп и Молот».

Газети «Комсомолец Донбасса» Донецьк, 1937 та «ГПО» Київ, 9.05.1937.

Краматорська футбольна команда заводу ім. Орджонікідзе в 1936 році виграла першість України. Восени минулого року київські динамівці в товариській зустрічі випрали у них з рахунком 9:2.

В цьому ж році краматорські футболисти значно підтяглись й навпаки, київські динамівці мабуть занадто впевнені в своїй перемозі вирішили закидати шайками краматорців.

Гра, яка відбулась між цими командами, показала, що справи далеко не такі.

Лише в останні хвилини динамівці з 11-метрового удару забили один й єдиний м'яч в ворота краматорців.

ст. ім. С.Косіора, суддя: Михайло Ходак (Київ), «Динамо» Одеса-«Стахановець» Сталіно 3-1(1-1), голи: М.Малхасов (два), Орехов-?. .

«Динамо»: О.Михальченко, М.Табачковський, .?, М.Хейсон, В.Токар, Ю.Сосицький, М.Малхасов, Л.Орехов, І.Борисевич, П.Калашников (М.Гичкін), представник А.Коген.

«Позавчорашній матч на кубок УРСР приніс футболістам одеського "Динамо" нову перемогу - над показовою командою м. Сталіно "Стахановець" - зладнаним колективом, що має класних досвідчених гравців.

В першому таймі гра була майже рівною. Рахунок відкрив форвард Одеси Малхасов, що сильним шотом кроків за десять від воріт "Стахановця" вбиває перший гол. Незадовго до перерви гості б'ють корнер, воротар Одеси Михальченко не зумів взяти м'яч і відбив його рукою. Легким капитосом (головою) форвард "Стахановця" шле в сітку Одеси м'яч. На щитах обох команд по одному шару.

У другому таймі динамівці розигруються і показують свою значну перевагу проти гостей. Малхасов, який ще не позбавився своєї повільності і "замотування", грає все ж краще ніж звичайно і забиває другий гол. Одеса підсилює натиск, і гра майже весь час іде на половині "Стахановця". Динамівці розигрують ряд удалих комбінацій, ведуть низку пасовку, часто б'ють по воротах, але голкіпер "Стахановця" бере майже вірні голи. Красиво, точно і впевнено грає лівий інсайт Одеси Борисович, що добре зігрався зі своїм міцним партнером Сосицьким. За кілька хвилин до кінця матчу Орехов, несподіваним і влучним ударом, встромлює в сітку "Стахановця" третій гол.

Матч завершується перемогою Одеси з рахунком 3:1. Крім нападу добре грали динамівці Табачковський, Хейсон, Токар. Команда одеського "Динамо", перемігши Сталіно, вийшла у півфінал розиграшу кубка УРСР. В цьому сезоні динамівці Одеси провели вже п'ять серйозних матчів, здобувши перемогу над 4 командами і зігравши внічию з одним з кращих футбольних колективів країни - київським "Динамо". Клас гри нашої команди безперечно піднявся, але це не дає їй права спочити на лаврах, а навпаки, - зобов'язує невпинно вдосконалювати свою спортивну техніку.

Киянин Ходак судив матч культурно, проте надмірно зловживав свистками там, де можна було обійтись і без них, уповільнюючи тим темп гри». Газета «Чорноморська комуна» Одеса, 8.05.1937.

ОДЕСА. (Телеграфом від нашого кореспондента). Зустріч футболістів одеського «Динамо» і донецького «Стахановця», що її проведено 6 травня, закінчилася перемогою динамівців. Рахунок матчу 3 : 1. Досить рівно судив гру тов. Ходак (Київ).

Газета «ГПО» Київ, 9.05.1937 та «Комсомолец Донбасса» Донецьк, 1937.

6 мая на стадионе им. Косиора (Одесса) состоялся футбол-матч на «Кубок УССР» между командами «Стахановец» (Сталино) и «Динамо» (Одесса). Матч закончился победой динамовцев Одессы со счетом 3:1.

судья: А.Карасевич (Харків), «Динамо» Дніпропетровськ-«Спартак» Харків 4-2(1-1).

«Тут відбувся матч на весняну першість УРСР. 6 травня грали команди «Динамо» (Дніпропетровськ) і «Спартак» (Харків). Матч закінчився з рахунком 4-2 на користь динамівців». Газета «ГПО» Київ, 9.05.1937.

За 12 днів, які пройшли з дня першого матчу, з 8 команд від Дніпропетровської області, що вступили в боротьбу за футбольну першість України, залишилась тільки одна.

У першому колі вийшла в розкріпту лише команда заводу ім. Карла Лібкнехта. В другому колі програють київському «Спартакowi» дзержинці (Дніпродзержинськ) з рахунком 0 : 3, «Крила Рад» (Запоріжжя) — одеському «Динамо» з рахунком 4 : 1, «Локомотив» і завод ім. Петровського (Дніпропетровськ) — обидві взнають поразки від «Динамо» Харкова, програє зустріч також і «Динамо» Кривого Рога.

Лише динамівці Дніпропетровська успішно провели друге коло. Зустрілись з командою харківського тракторного заводу, динамівці в нещоданьому стилі виграли матч з рахунком 3 : 2.

Сьогодні, 6 травня, на стадіоні «Локомотив» у Дніпропетровську відбудеться третя зустріч (чверть фіналу) команди «Динамо» в розгрізці першості республіки. На цей раз проти неї виступить команда харківського «Опартака».

Якщо команда «Динамо» виграє цю зустріч, то вона одержить право участі у півфіналі першості.

Газета «Зоря» Дніпро, 6.05.1937.

Свисток судді Карасевича викликає команди. На поле стадіону «Локомотиву» вибігають червоні — «Спартак» (Харків) і білі — «Динамо» (Дніпропетровськ). Гра починається різкою атакою напарників «Спартак», але вже в другу хвилину м'яч у лівого крайнього «Динамо». Невдалий удар останнього, далші 15 хвилини гри проходять із змінним успіхом.

Знову м'яч у лівого крайнього, швидка передача на правий край, воротар спартаківців вибігає і Бородин вільним ударом відкриває рахунок.

Через 4 хвилини «Спартак» б'є корнер. Витягнувшись у стримкому броску, Маховський трохи не дістає далекий м'яч, нападник Харкова б'є головою у вільні ворота... Полегшене вітання на трибунах — м'яч у ратівничому ауті.

Харків намагається будькою ціною зрівняти рахунок. Кінець тайму проходить у безперервних атаках форвардів «Спартак», які раз за разом проривають слабу в цьому матчі лінію півзахисту. І на останній хвилині тайму міцний удар спартаківського нападника врешті зрівнює стан, тайм закінчується — 1:1.

Цей рахунок не задовольняє жодну з команд. Початок другого тайму проходить у настирливих намаганнях «Спартак» й «Динамо» змінити його.

Врятовуючи стан, захисник «Спартак» б'є в лицевий аут. Корнер «Динамо»... і Кривошеєв, використовуючи розгубленість захисту в колоті біля воріт, забиває другий гол.

Знову веде «Динамо», але перевага динамівців триває лише 10 хвилин, протягом яких падає Харков «розбивається» в намаганні зрівняти рахунок. І однією з цих чергових атак «Динамо» примушене починати гру з центру вдруге.

...Нестримно веде м'яч Бородин. Брутальна гра захисника «Спартак» на штрафному майданчику — і Бородин падає. Суддя призначає пенальті. Влучним несильним ударом Ступаков забиває третій гол.

За 3 хвилини до кінця гри Гершков, який перейшов на лівий край, одержує подачу від Фесенка і проводить м'яч майже до самих воріт. Навмисна «гра рукою» захисника «Спартак» і Кривошеєв четвर्टим голом, забитим з 11-метрового удару, остаточно закріплює становище. Прікінцевий свисток судді фіксує третю перемогу «Динамо» в весінній першості України.

Газета «Зоря» Дніпро, 8.05.1937.

НА ПЕРШІСТЬ РЕСПУБЛІКИ

6 травня в ряді міст України тривали футбольні ігри на весняну першість республіки. Минулорічний чемпіон України — футбольна команда краматорського заводу ім. Орджонікідзе грала з київською командою «Динамо». З рахунком 1:0 виграли кияни.

Футболісти дніпропетровського «Динамо», граючи на своєму полі, перемогли команду харківського «Спартак» з рахунком 4:2. Одеська команда «Динамо» виграла у «Стахановця» — Сталіно (3:1). З таким же рахунком харківське «Динамо» виграло у київського «Спартак».

З розіграшу вже вибули 34 команди, які зазнали поразки. У півфінал вийшли київська, харківська, одеська і дніпропетровська команди «Динамо». 12 травня на стадіоні «Динамо» в Києві зустрінуться київська і дніпропетровська команди «Динамо».

Закінчилося третє коло розіграшу весняної першості України по футболу. Із 33 команд, що вступили в боротьбу за першість республіки, залишилось тільки 4, які й завоювали право участі в напівфіналі першості.

У матчах чвертьфіналу перемогли одобули динамівські команди Києва, Харкова, Дніпропетровська й Одеси. Київляни виграли у футболістів Краматорська (1:0), одесити виграли товариства «Стахановець» (3:1), так само з таким же рахунком виграли матч у київського «Спартак» харківчани, і дніпропетровці виграли у футболістів «ХТЗ» (4:2).

Одержана вчора телеграма Українського комітету з справ фізкультури і спорту повідомляє, що Дніпропетровськ («Динамо») грає у півфіналі з Києвом («Динамо») і Харків («Динамо») зустрічається з «Динамо» Одеси.

Обидва матчі відбудуться в Києві 12 травня.

та Дніпропетровська. 24 квітня 38 кращих футбольних команд України почали змагання на весінню першість республіки.

Перший день змагань особливих несподіванок не приніс. Значна лише перемога команди заводу ім. Петровського (Дніпропетровськ) над зразковою командою «Локомотива» (Київ).

У великій боротьбі проходила зустріч кращої команди Харкова — «Динамо» з дніпропетровським «Локомотивом». Незначна перемога харківчан — 3:1 свідчить про те, що коли «Локомотив» замінить кілька слабких гравців, то він матиме досить міцний, здатний до серйозних змагань колектив.

З рахунком 4:1 виграла у запорізької команди «Крила Рад» команда «Динамо» Одеси. Зустрівшись з «Локомотивом» Ясинуватой, криворізьке «Динамо» одержало перемогу — 4:3. Але, як виявилось потім, криворізьці виставляли збірну міст, за що український комітет і зарахував їм поразку.

У третій день першого кола команди нашої області виступали дуже вдало. Прямо такі несподіванки був виграш команди заводу ім. Держинського (Дніпропетровськ) у класної команди заводу ім. Фрунзе (Костянтинівка) — 2:1. Команда «Локомотиву» (Запоріжжя) виграла у харківського заводу ім. Комінтерну — 5:2 і «Динамо» (Дніпропетровськ) у заводу ім. Ворошилова (Вороніж) — 2:1.

Дуже легко виграла свою першу гру проти команди «Кіна» (Одеса) київська команда «Динамо» — 4:2.

Друге коло української першості, що відбулося 2 травня, пройшло дуже цікаво і принесло ряд несподіваних результатів. Команда Держинська, що так гарно зарекомендувала себе в зустрічі з Костянтинівкою, програла посередній команді київського «Спартак» — 3:6. «Динамо» (Харків) з перевагою провело зустріч проти команди заводу ім. Петровського (Дніпропетровськ), вигравши 4:1. Запорізький «Локомотив» програв одеському «Динамо» — 0:4.

Лише одна команда нашої області

«Динамо» Одеса та Харків (ості «Динамо» домоглися права участі у чверть фіналі. Вона перемогла непоганий колектив Харківського тракторного заводу — 3:2. Гарно зарекомендував себе і криворізький завод ім. Орджонікідзе, що виграв у харківської команди «Сельмаш» — 2:1.

Не ввійшли до «бойової форми» ще футболісти київського «Динамо». З величезним напруженням (рахунок 4:3) вони виграли у команди заводу імені Андре Марті (Миколаїв).

У виключній боротьбі пройшли чверть фіналу. Противниками дніпропетровських динамовців були харківські спартаківці, які минулого року виграли у них. На цей раз дніпропетровці, не зважаючи на далеко не першокласний стан команди, реваншували. Харківчани пішли з поля переможеними — 2:4. Цією перемогою дніпропетровські динамовці здобули право участі в півфіналі.

Крім дніпропетровців, до півфіналу ввійшли динамовці Одеси, які виграли з рахунком 3:1 у команди «Стахановець» (Сталіно), динамовці Харкова, які перемогли київський «Спартак» — 3:1 і динамовці Києва, які в найупертішій боротьбі, знову з мінімальним рахунком 1:0, виграли у криворізького заводу ім. Орджонікідзе.

З кожним новим туром боротьба за футбольну першість України стає все напруженішою. Наступили вирішальні зустрічі.

6 травня відбулися чвертьфінальні матчі. Вісім найсильніших футбольних команд України змагалися між собою на право взяти участь у півфінальних іграх, які мають відбутися 12 травня.

В Харкові зустрілись місцеві динамівці з київськими спартаківцями. Команди грали напористо, з великою волею до перемоги. Обидва тайми закінчилися з нічийним рахунком. Для здобуття певного результату було визначено додатковий час. Харківські динамівці, зберігши сили, розвили сильну атаку і звели матч на свою користь, вигравши з рахунком 3:1.

В Одесі відбувся матч «Динамо» (Одеса) — «Стахановець» (Сталіно). Одеські динамівці з самого початку взяли ініціативу до своїх рук і з рахунком 3:1 виграли у гостей.

Цікавий матч був у Дніпропетровську. На футбольному полі «Локомотива» зустрілись дніпропетровські динамівці й харківські спартаківці. І на цей раз перемога дісталася футболістам товариства «Динамо». З рахунком 4:2 виграли дніпропетровці у харківчан.

Про велике зростання заводських футбольних команд свідчить матч, який відбувався в Краматорську.

Команда місцевого заводу ім. Орджонікідзе складається з молодих фізкультурників. В розіграші першості України вони показали себе, як добре спаяний колектив, і виграли ряд відповідальних зустрічей. На цей раз вони зустрілися з дуже серйозним «супротивником» — київською командою «Динамо». На опір, який почали чинити краматорці, динамівці не чекали. Заводські футболісти не раз створювали загрозливі ситуації біля воріт динамівців і цупко захищали свої ворота.

Протягом першого тайму жодній з команд не вдалося відкрити рахунку. Другий тайм теж проходив з перемінним успіхом. Тільки наприкінці гри динамівцям присуджується бити «пенальті» в ворота краматорців. Голкіпер команди заводу ім. Орджонікідзе м'яч, надісланий з 11 метрів, пропускає. Відквитатися краматорцям не вдається, і з рахунком 1:0 закінчується цей цікавий і дуже повчальний матч.

Отже, в усіх чотирьох зустрічах, що відбулись 6 травня, перемогли динамівці, які й вийшли у півфінал.

12 травня грають Київ—Дніпропетровськ і Одеса—Харків (усі «Динамо»).

Газета «Комсомолец України» Київ, 8.05.1937.

Ще кілька футбольних ігор і закінчиться розіграш кубка УРСР. Від Харкова в цих змаганнях брали участь показові колективи «Динамо», «Спартак», «Трактор», «Сільмаш» та команди «Здоров'я», «Локомотив», «Сталінець», «Зеніт», «Канатка».

Через виключно слабу підготовленість швидко вийшли з поля, програвши своїм противникам, харківські футболісти «Канатки», «Локомотива», «Зеніту», «Сталінця», і «Здоров'я». 2 травня в Дніпропетровську футболісти «Трактора» дістали поразку з рахунком 3:2 від місцевої команди «Динамо», а 3 травня вибула з розіграшу і команда «Сільмаш», яка програла матч своїм гостям — футболістам Краматорського «Авангарду» з рахунком 2:1.

6 травня тисячі глядачів спостерігали на харківському стадіоні «Динамо» ще одну футбольну зустріч на кубок УРСР. На цей раз зустрілись команди Київського «Спартака» та Харківського «Динамо».

Не зважаючи на те, що харків'яни мали багато шансів першими відкрити рахунок матчу, вони одержали перший м'яч у свої ворота. Лише одинадцятиметровий штрафний рятує харків'ян від поразки. З рахунком 1:1 закінчується півторагодинна гра.

За умовами розіграшу, при нічийному наслідку дається додатковий час гри. В ці додаткові 30 хвилин з подачі Терещенка Паравишніков чистим шуттом збільшує рахунок до 2:1, а трохи згодом Макаров забиває в ворота «Спартака» третього м'яча. З рахунком 3:1 закінчили динамівці Харкова свою чергову гру.

Газета «Соціалістична Харківщина» Харків, 8.05.1937.

Розиграш футбольної першості України на весну цього року наближається до кінця. 6 травня було проведено 4 матчі.

В Краматорську зустрілися команда київського товариства «Динамо» і команда краматорського заводу ім. Орджонікідзе. В цьому матчі, як і в попередніх змаганнях в Одесі й Миколаєві, кияни виступали нерішуче, розгублено. Як відомо, в складі київської команди «Динамо» — найкращі футболісти українського товариства «Динамо». Але грають ці майстри, покищо, дуже невдало, 2 травня, ледве-ледве вигравши в команди одного з миколаївських заводів з невеликою перевагою 4 : 3, київські динамівці потім грали і проти краматорців. Гра довго не давала наслідків. За кілька хвилин до кінця з 11-метрового штрафного удару динамівці забили перший і «єдиний» м'яч, який вирішив долю матчу. Успіх для ди-

намівців мало почесний.

У Харкові зустрілися харківське «Динамо» і київський «Спартак». Матч закінчився з наслідком 1 : 1. Довелося дати додатковий час, і лише тоді динамівці забили два м'ячі.

В Дніпропетровську місцеві динамівці прийняли гостей — харківських спартаківців. Дніпропетровці виграли зустріч з результатом 4 : 2.

Одеська команда «Динамо», яка добре виступає в цьому сезоні, перемогла сталінську команду «Стахановець» з рахунком 3 : 1.

Отже, у півфінал вийшли чотири динамівські команди — Харкова, Дніпропетровська, Одеси і Києва. 12 травня матчі між цими командами.

Газета «Комуніст» Київ, 8.05.1937.

1/2 фіналу, Київ, ст. «Динамо» ім. В.Балицького:

12.05, 18:00, 25000 глядачів, суддя: Леонід Ордін (Харків), «Динамо» Київ-«Динамо» Дніпропетровськ 8-0 (3-0), голи: Гончаренко (1, 43, 89), Щегоцький (49, 73), Комаров (56, 82), Шиловський (17)..

Київ: А. Ідзковський, В.Правовєров, О.Клименко, Ф.Тютчев, Й.Ліфшиць, І.Кузьменко, М.Гончаренко, В.Шиловський, К.Щегоцький (кап.), П.Комаров, М.Махія, тренер М.Товаровський.

Дніпропетровськ: М.Маховський, І.Блащук (Г.Чижов), В.Алексопольський, М.Бородін, О.Фесенко, М.Старостін, Грачов, В.Кривошеєв, П.Ступаков, А.Горохов, .?, тренер Олександр Сердюков.

КИЇВ ? ДНІПРОПЕТРОВСЬК

(«ДИНАМО»)

Сьогодні на київському стадіоні «Динамо» відбудеться півфінальний матч на першість України.

Рівно рік тому, цього ж дня, в Києві зустрічалися ці команди між собою. Виграли кияни з рахунком 5:2, при чому перший м'яч у ворота киян забили дніпропетровці.

Гра цього року набирає великого інтересу.

В складі команди Дніпропетровська грають:

Воротарі—Маховський, Гутарев.

Захист—Плащук, Алексопольський, Чижов.

(«ДИНАМО»)

Півзахист—Старостін, Фесенко, Бородін.

Напад—Грачов, Кривошеєв, Штупаков, Горохов, Коломієць.

В складі команди Києва грають:

Воротарі — Трусевич, Ідзковський.

Захист—Клименко, Правовєров.

Півзахист — Кузьменко, Ліфшиць, Тютчев.

Напад — Гончаренко, Шиловський, Щегоцький, Комаров, Махія, Лайко, Корнілов, Виноградов, Коротких і ін.

Матч судитиме всесоюзний суддя т. Ордін Л. П. (Харків).

Чотири команди „Динамо“

У півфінал першості України з футболу вийшли чотири динамівських команди — Києва, Харкова, Дніпропетровська і Одеси.

Кожна з цих команд мала попередні гри і лише вперта боротьба дала можливість грати їм у півфіналі. Враховуючи проведені зустрічі, можна зробити деякий аналіз весняних матчів. Це, звичайно, ще не буде говорити про стиль і тактику гри надалі.

Можна прямо сказати, що краще за всіх почала команда одеського «Динамо», що провела ряд матчів і зарекомендувала себе, як дружний колектив. Гра внічию з київським «Динамо» (1:1), виграш у сильної ленінградської команди «Красная заря» (1:0), свідчить про силу команди. В команді Одеси гарний захист—Волін, Табачковський, депотаний півзахист. Щодо нападу, то він грає по настрою — «як складеться». Обережні гравці нападу цілком опанували техніку — Орехов, Малхасов, але грають вони надто індивідуально. У грі цього ро-

ку добре зарекомендував себе Борисович.

Команда «Динамо» Харкова, як і одеська—рівня, при кращому складі нападу. Перемога над дніпропетровською командою «Сталь» (4:1) і київською «Спартак» (3:1) дісталася в наслідок напруженої боротьби. Треба сказати, що у харківчан негарно поводить себе М. Фомін. Видно уроки минулого не навчили його культурно поводитися на футбольному полі. Напад Харкова значно поновлено за рахунок молоді—в цьому плюс команди.

Дніпропетровське «Динамо» вдало почало сезон, вийшовши у півфінал. Треба відмітити перемогу над сильною командою харківського товариства «Спартак».

Про київську команду «Динамо» йде багато балачок. Ці балачки підтверджуються результатами її ігор у весняній першості. Невдалий виступ команди в осінньому календарі минулого року (через хворобу гравців) дуже відбився на іграх цього року. Гравці ніби й нічого: воротарі Трусевич і Ідзюкський є одними з кращих

в Союзі, напад Києва визнано також одним з кращих. Не вистає найголовнішого—захисту. Всі експерименти в півзахисті і захисті призводять до сумних наслідків. Для деяких здається дивним результат ігор команди з «Кіналом» (Одеса—4:2), заводом ім. А. Марті (Миколаїв—4:3, при чому четвертий м'яч з 11 метрів), заводом ім. Орджонікідзе (Краматорськ—1:0 з 11 метрів).

Київській команді треба негайно звільнитися від зайвого баласту. Треба нарешті врахувати, що команда представляє Україну в першому класі команд СРСР. До речі треба сказати, що київська команда досі не має тренера.

Сьогоднішні гри Київ—Дніпропетровськ і 14 травня Харків—Одеса, повинні показати високий клас гри зразкових команд, у яких поперед матчі на кубок СРСР. Хочеться побажати динамівцям культурної гри, щоб ця гра була демонстрацією технічного оволодіння футболом і щоб вона пройшла в товариській обстанові.

О. ЯРОВИЙ.

Газета «ГПО» Київ, 12.05.1937.

«Кияни давно вже чекали першого футбольного матчу в цьому сезоні.

12 травня на стадіоні «Динамо» прийшло 25.000 глядачів. Ще задовго до початку гри було багато балачок про можливих переможців.

Знавці і болільники футболу, беручи до уваги не зовсім вдалі результати київських динамівців в останніх іграх, і особливо з Миколаєвом і Краматорськом, пророкували перевагу Києва максимум в 1 гол. Інші взагалі не вірили в перемогу Києва. А дуже багато і найбільш досвідчені знавці цієї справи погоджувалися на тому, що боротьба буде дуже впертою.

Проте, гра розбила всі «прогнози».

Рівно о 18 год. за свистком всесоюзного судді т. Ордіна (Харків) на поле вийшли гравці.

В складі дніпропетровського «Динамо» — Маховський, Блащук, Алексопольський, Бородін, Фесенко, Старостін, Грачов, Кривошеєв, Ступаков, Горохов, Зараза.

Київське «Динамо» виставило Ідзюкського, Клименка, Правосєрова, Тютчева. Ліфішица, Кузьменка, Махину, Комарова, Шегодського, Шеловського та Гончаренка.

Вже на першій хвилині правий, край Гончаренко проривається через захист, обводить Маховського, який вибіг з воріт, і тихо вкатує м'яч в пусті ворота. Рахунок 1-0. Веде Київ. Початок гри не обіцяє нічого гарного для дніпропетровських динамівців.

На третій хвилині здалека б'є Комаров, але... вище воріт. Разом за цим прекрасною пасовкою Махиня передає м'яч Шеловському, який, не зупиняючи м'яча, б'є його в... аут. На п'ятій хвилині б'є Шегодський — теж мимо. На дев'ятій хвилині прорив Гончаренка не приносить успіху. Позитивне сьогодні у київських динамівців те, що вони зовсім не затримують м'яча і з усяких положень б'ють по голу.

На 12 хвилині Махиня гарно подає з кута, проте Маховський забирає м'яч. Гончаренко через дві хвилини з гарного положення не попадає у ворота. Тільки на 19 хвилині вступає в гру захист Києва. Тут серйозне положення біля київських воріт буквально врятує Клименко.

Знову гра біля воріт гостей. Комбінація Гончаренко-Шегодський-Комаров закінчується ударом останнього. М'яч з рук воротаря дніпропетровців іде через верхню штангу. Кутовий удар прямо на лінію воріт навішує Махиня. Ледве-ледве від пальців Маховського м'яч відходить, але Шиловський буквально з лінії воріт головою вбиває другий м'яч.

Поступово гра вирівнюється. Гости, помітивши слабке місце киян, починають грати правим боком, де півзахист Тютчев і захист Клименко дозволяють «господарювати» дніпропетровцям.

На 30 хв. Кривошеєв може забити у київські ворота гол. Проте, м'яч іде вище воріт. Дніпропетровці починають шутувати, розраховуючи, що Ідзюкському важко буде захищатися проти сонця, проте, їх зусилля безуспішні.

Знову м'яч у Гончаренка. Прекрасний момент спостерігає багатотисячна «аудиторія» стадіону на 36 хвилині першої половини гри. Гончаренко знову проривається, обманює воротаря, але затримується і в двох

кроках від перекладки Алексопольський відбиває вірний м'яч. З 5 кроків б'є по ... фотографрах Махия. На 43 хвилині Гончаренко забиває третій гол, і з рахунком 3-0 закінчується перша половина.

Характер гри в другій половині не змінюється. Тільки темп слабішає. Кілька разів Тютчев бере м'яч рукою, але штрафні удари дніпропетровців йдуть мимо мети. Один раз на 7 хвилині Ідзковський бере гарний м'яч від Кривошеєва.

Блащук замінює Чижов. Гра починає нагадувати тренування на одні ворота. Напад Києва проводить кілька гарних комбінацій, але заключні удари йдуть за ворота і взагалі куди завгодно, крім воріт.

Четвертий гол забиває Шегодський. Це остаточно деморалізує дніпропетровців, і гра втрачає всякий інтерес. П'ятий гол сильним ударом забиває Комаров. Глядачі поступово починають залишати свої місця. Шостий м'яч проходить від Шегодського під Маховським, який впав.

За 5 хв. до кінця міг би бути гол у воротах Києва: Ідзковський, вибиваючи м'яч, попадає в гравця «противника», від якого м'яч котиться назад у ворота. Повернувшись, Ідзковський миттю кидається на м'яч і врятовує свої ворота від вірного голу. Ще секунда і він запізнився б. Не врятовує гостей і кутовий удар, і товчучка, що утворилася біля київських воріт, з якої не важко було б забити м'яч.

Рахунок залишається «сухим». Буквально перед заключним свистком судді Комаров і Гончаренко встигають забити по м'ячу і збільшити рахунок до 8-0. На цьому гра закінчується.

Рівно судив матч всесоюзний суддя т. Ордін». Газета «ГПО» Київ, 14.05.1937.

На лавах стадіону не лишилося жодного вільного місця, коли почався півфінальний футбольний матч на першість України між динамівцями Києва і Дніпропетровська.

Команда Києва перемогла з рахунком 8:0. Але цим успіхом не можна захоплюватися, бо окремі гравці дніпропетровців припускали ряд грубих промахів (особливо воротар). У дальших матчах киянам треба домагатися чіткої гри під захисту, вміння доводити до кінця задумані комбінації.

Пару слів про дирекцію стадіону: вона гучно оголосила про приїзд братів Знаменських, Люлько, Турової та інших московських і ленинградських майстрів, тим часом ніхто з них не приїхав і навіть згоди на приїзд не давав. Отже, виходить, що дирекція стадіону просто обдурювала людей.

О 6 год. вечора почався футбольний матч між командами «Динамо» Києва і Дніпропетровська. Це був півфінальний матч на весняну першість республіки.

З перших же хвилин видно було, хто буде переможцем. Гончаренко забиває перший гол у ворота Дніпропетровська. Кияни опановують ініціативу і не відходять від воріт «противника». Вони нападають дружно і обмірковано. Результат матчу 8:0 на користь київського «Динамо».

Газети «Вісті ЦВКУ» та «Комуніст», обидві Київ, 14.05.1937.

... Почався футбольний матч. На полі — динамівські команди Києва і Дніпропетровська, які в розгріші першості України вже здобули ряд перемог і вийшли у півфінал. Цей матч вирішував, хто з команд — київська чи

дніпропетровська — вийде у фінал. Київ почав гру впевнено і енергійно, а дніпропетровці якимось мляво, пасивно. Це швидко далося взнаки. На другій хвилині правий край київської команди Гончаренко стрімко виривається вперед, обводять захист і надсилає м'яч у ворота гостей. Дніпропетровці з цього не роблять для себе ніяких висновків і продовжують грати безініціативно. Це тягне за собою ще два голи.

Другий тайм теж проходить при перевазі киян. У ворота дніпропетровців вони вбивають ще 5 м'ячів.

Намагання дніпропетровців «розмочити» суху безуспішні: жодної комбінації вони не можуть реалізувати. Матч закінчується з рахунком 8:0 на користь київських динамівців.

Причина такого рахунку в непоганій грі киян, хоч вони грали не на повну свою силу. Особливо відзначилась лінія нападу, зокрема Гончаренко, Шиловський і Комаров.

Долю матчу вирішила неготовність до такої відповідальної зустрічі дніпропетровців. Особливо дошкульне місце в них — захист, який іноді проявляв цілковиту безпорадність. Дніпропетровцям серйозно слід задуматись над підвищенням техніки гри. Особливо треба подбати про виховання спритного, «рукастого», сміливого голкіпера.

Газета «Комсомолец України» Київ, 14.05.1937.

14.05, ст. «Динамо» ім. Балицького, суддя: Самуїл Хавчін (Київ), «Динамо» Одеса-«Динамо» Харків 2-0(0-0), голи: Малхасов (50 або 64), Гичкін (55 або 71).

Одеса: О.Михальченко, М.Волін, М.Табачковський, М.Хижников, М.Хейсон, В.Токар, П.Калашников (М.Гичкін), М.Малхасов, Л.Орехов, І.Борисевич, Ю.Сосицький, тренер Герман Бланк.

Харьков: А.Стеценко, М.Фомін, І.Привалов, В.Рогозянський, Б.Андреев, Г.Харламов, М.Лактіонов, П.Паровишніков, В.Макаров, С.Копейко, О.Місєвра, тренер Володимир Фомін.

«Другої півфінальної зустрічі між динамівськими командами Одеси і Харкова чекали з інтересом. Переможець бо цієї зустрічі повинен грати з київським «Динамо».

Свисток київського судді т. Хавчіна викликав команди на поле. Харківчани грають в складі: Стеценно, Фомін М., заслужений майстер спорту Привалов, Рогозянський, Андреев, Харламов, Лактіонов, Паровишніков, Макаров, Копейко, Місєвр. Одесити виставили свій кращий склад: Михальченко, Волін, Табачковський, Токар, Хейсон, Хіжняков, Калашніков, Борисевич, Орехов, Малхасов, Сосицький.

Гра почалась. Але темп дуже повільний. Гра нагадує тренування. М'ячі йдуть в аути. М'яч переходить з однієї половини поля на другу. На 28 хв. Малхасов мав повну можливість забити м'яч, але... він пішов в аут. Теж саме повторює Копейко на 34 хв. Все більш розпалюються пристрасті у гравців.

Харківчанин Копейко демонструє свої здібності грубої гри. А суддя т. Хавчін цього не помічає. Часті виходи воротаря Одеси Михальченка з воріт хворобливо переживає публіка. В один з таких моментів на 39 хв. цей вихід міг стати голом. На 42 хв. Микола Фомін врятував вірний м'яч. Останні 3 хвилини гра проходить біля воріт Харкова.

Друга половина матчу починається з привітання іспанській делегації, що прибула на матч. Футболісти вишикувались перед трибуною. Заслужений майстер спорту т. Привалов виголошує триразово «ура» на честь іспанської делегації. Глядачі разом з футболістами палко вітають делегацію героїчного іспанського народу.

Свисток. Гра різко змінилась. Зовсім інший темп. Почувається, що кожна команда прагне перемоги. На 2 хв. Паровишніков мав повну можливість дати початок рахунку, але він цього не зробив, через свою покvapливість. Одесити, змінивши Калашнікова на Гічкіна, багато від нього виграли.

Гра переходить на бік Харкова. На 16 хв. Привалов робить грубість, б'ють штрафний, але м'яч бере Стеценко. На 17 хв. Гічкін маже певний м'яч. Гра набуває напруженого характеру. Орехов, добре прийнявши м'яч, передав його Малхасову і той з ходу на 19 хв. б'є по воротах. Воротар Стеценко пропускає його між руками. Непростимий м'яч.

Рахунок 1-0. Це дало можливість одеситам буквально «сісти» на ворота Харкова. На 25 хв. Привалов руками затримує Гічкіна, який прорвався, але, не зважаючи на це, 26 хв. ознаменувалася новим голом, пробитим Гічкіним. Це був дуже красиво забитий м'яч з подачі Орехова.

Захист Харкова грав явно не на всю силу. Привалов на 33 хв. головою різже м'яч в свої ворота і лише випадок врятував від голу. Одесита не сходять з половини харківчан. На 37 хв. Орехов робить дурницю - не забиває м'яча, передавши його Борисевичу, який був поза грою.

До кінця рахунок не змінюється. Одесити дістали право на гру у фіналі.

Кілька зауважень про матч. Глядачі чекали більшого. Дуже низився клас гри у харківчан. При такій грі навряд чи вони можуть розраховувати на дальший успіх. Про команду Одеси слід сказати, що вона надто боїться грати в першій половині. Хороший захист і півзахист, але напад не грає як слід. Треба Орехову - молодому гравцеві - не грати тільки за себе, а за команду. Гічкін в його віці грав добре.

Про суддівство т. Хавчіна. Треба сказати, що він був мало до нього підготовлений, був негнучким, чим і припустив ряд помилок». Газета «ГПО» Київ, 17.05.1937.

«ПЕРЕМОГА ОДЕСЬКИХ ФУТБОЛІСТІВ. Близько 10.000 глядачів прийшло вчора на стадіон «Динамо» ім.В.А.Балицького подивитися півфінальний футбольний матч на першість України між одеською і харківською командами «Динамо».

Рівно о 6 год. Футболісти вийшли на поле. Перша половина гри проходила в жвавому темпі, але з перемінним успіхом і закінчилася без наслідку. В другій половині гри одесити взяли ініціативу в свої руки, весь час атакуючи ворота харківчан. На 20-й хвилині атаки одеських футболістів увінчалися успіхом і перший м'яч опинився в воротах противника. Через 7 хвилин харківчанам було забито ще одного м'яча. З рахунком 2-0 на користь Одеси матч закінчився.

На футбольному матчі була присутня делегація республіканської Іспанії, що перебуває тепер в Києві, яку глядачі і футболісти зустріли дуже тепло.» Газета «Вісті ЦВКУ» Київ, 15.05.1937.

Другої півфінальної зустрічі між динамівськими командами Одеси і Харкова чекали з інтересом. Переможець бо цієї зустрічі повинен грати з київським «Динамо».

Свисток київського судді т. Хавчіна викликав команди на поле. Харківчани грають в складі: Стеценко, Фомін М., заслужений майстер спорту Привалов, Рогозянський, Андреев, Харламов, Лактіонов, Паровишніков, Макаров, Копейко, Місєвр. Одесити виставили свій кращий склад: Михальченко, Волін, Табачковський, Токар, Хейсон, Хижников, Калашніков, Борисевич, Орехов, Малхасов, Сосицький.

Гра почалась. Але темп дуже повільний. Гра нагадує тренування. М'ячі йдуть в аути. М'яч переходить з однієї половини поля на другу. На 28 хв. Малхасов мав повну можливість забити м'яч, але... він пішов в аут. Теж саме повторює Копейко на 34 хв. Все більш розпалюються пристрасті у гравців.

Харківчанин Копейко демонструє свої здібності грубої гри. А судді т. Хавчін цього не помічає. Часті виходи воротаря Одеси Михальченка з воріт хворобливо переживає публіка. В один з таких моментів на 39 хв. цей вихід міг стати голом. На 42 хв.

Микола Фомін врятував вірний м'яч. Останні 3 хвилини гра проходить біля воріт Харкова.

Друга половина матчу починається з привітання іспанській делегації, що прибула на матч. Футболісти вишикувались перед трибуною. Заслужений майстер спорту т. Привалов виголошує триразове «ура» на честь іспанської делегації. Глядачі разом з футболістами палко вітають делегацію героїчного іспанського народу.

Свисток. Гра різко змінилась. Зовсім інший темп. Почувається, що кожна команда прагне перемоги. На 2 хв. Паровишніков мав повну можливість дати початок рахунку, але гін цього не зробив, через свою поквапливість. Одесити, змінивши Калашнікова на Гічка, багато від цього виграли.

Гра переходить на бік Харкова. На 16 хв. Привалов робить грубість, б'ють штрафний, але м'яч бере Стеценко. На 17 хв. Гічкін маже певний м'яч. Гра набуває напруженого характеру. Орехов, добре прийнявши м'яч, передає його Малхасову і той з ходу на 19 хв. б'є по воротах. Воротар Стеценко пропускає його між руками. Непростимий м'яч.

Рахунок 1:0. Це дало можливість одеситам буквально «сісти» на воро-

та Харкова. На 25 хв. Привалов руками затримує Гічка, який прорвався, але, не зважаючи на це, 26 хв. ознаменувалася новим голом, пробитим Гічкиним. Це був дуже красиво забитий м'яч з подачі Орехова.

Захист Харкова грає явно не на всю силу. Привалов на 33 хв. голою різко м'яч в свої ворота і лише випадок врятував від голу. Одесити не сходять з половини харківчан. На 37 хв. Орехов робить дурницю — не забиває м'яча, передавши його Борисевичу, який був поза грою.

До кінця рахунок не змінюється. Одесити дістали право на гру у фіналі.

Кілька зауважень про матч. Глядачі чекали більшого. Дуже низький клас гри у харківчан. При такій грі навіряд чи вони можуть розраховувати на дальший успіх. Про команду Одеси слід сказати, що вона надто боїться грати в першій половині. Хороший захист і півзахист, але напад не грає як слід. Треба Орехову — молодому гравцеві — не грати тільки за себе, а за команду. Гічкін в його віці грав добре.

Про суддіство т. Хавчіна. Треба сказати, що він був мало до нього підготовлений, був негнучким, чим і припустив ряд помилок.

Л. ТАЙМ.

Газета «ГПО» Київ, 17.05.1937.

Весняний розиграні футбольної першості України увійшов у вирішальну фазу. Втора на столичному стадіоні «Динамо» ім. Балицького відбулась півфінальна зустріч динамівських команд Харкова і Одеси.

На полі зустрілись команди приблизно рівної сили. Матч почався в швидкому темпі. Не раз коло тих чи тих воріт створювались загрозливі ситуації. Проте, забити гол нікому не вдається. Перша половина гри проходить безрезультатно.

Другий тайм розпочинається серією енергійних, але незавершуваних атак харківчан. Всі їх намагання відкрити рахунок розбиваються об прекрасну гру одеських беків Воліна і Табачковського. До того ж у харківській команді слабкі крайні нападники.

Та ось настає перелам. Одеський напад ринувся вперед, провадючи точну розробку. М'яч у Малхасова. Слбним, але точним ударом він надсилає його в ворота. Харківський голкіпер Стеценко про-

пускає м'яч між ніг. Глядачі нагороджують одеситів бурхливими оплесками.

Цей гол викликав у харківчан розгубленість. З цього скористовуються одесити і через п'ять хвилин правий край — Гічкін, після дікавої комбінації біля воріт вбиває другий гол.

Хазяями поля стають одесити. Епізодичні прориви харківчан не вносять ніяких змін у рахунок матчу. Півфінальна зустріч на першість України закінчується з рахунком 2:0 на користь одеської команди «Динамо».

Отже, претенденти на першість України визначились. Це — динамівські команди Києва і Одеси. 18 травня вони зустрінуться на київському стадіоні «Динамо».

На початку футбольного матчу на стадіон прибула делегація іспанського народу, що тепер перебуває в Києві. Всі присутні на стадіоні зустріли посланців героїчної Іспанії бурхливою овацією. Гостям були вручені великі букети квітів.

А. СТАН.

Газета «Комсомолец України» Київ, 15.05.1937.

Фінал, 18.05, 18:00, Київ, ст. «Динамо» ім. Балицького. 25000 глядачів, суддя: Лев Іоселевич (Харків), «Динамо» Київ-«Динамо» Одеса 4-2 (0-1, 2-1, 2-0, 0-0), голи: Гончаренко (53), Шиловський (68), Махия (94, 103)-Клименко (35, автогол), Орехов (65, з пен.), вилучення: Табачковський, Хижников (обидва 114). Київ: М.Трусевич, В.Правовєров, О.Клименко, Ф.Тютчев (М.Коротких, 46), Й.Ліфшиць, І.Кузьменко, М.Гончаренко, В.Шиловський, К.Шегоцький (кап.), П.Комаров, М.Махия, тренер М.Товаровський. Одеса: О.Михальченко, М.Волін, М.Табачковський, М.Хижников, М.Хейсон, В.Токар, М.Гічкін (П.Калашников, після 68-ї хвилини), М.Малхасов, Л.Орехов, І.Борисевич, Ю.Сосицький, тренер Г.Бланк.

«Динамо» Київ зліва направо: Щегоцький, Трусевич, Ліфшиць, Тютчев, Шилівський, Комаров, Махія, Кузьменко, Правоверов, Клименко, Гончаренко.

Завтра київські глядачі футбольних матчів побачать фінальну зустріч на першості України з футболу. Грають команди «Динамо» Києва і Одеси.

Хто виграє цей матч?

Якщо судити про гру киян по матчу їх з дніпропетровцями, зв'язуючи на рахунок забитих м'ячів, мимоволі доводиться схилитися до перемоги киян. Але м'яч крутий. Він котиться в той бік, де знаходиться можливість краще пробратися до заповідної його мети — вийти у ворота.

Звичайно, напад Києва технічно сильніший будь-якого нападу на Україні, хоч це ще ні про що не говорить. Практика показала, що при сильному нападі і початковому захисті кінець матчу вирішується витримкою і тактикою при. Пригадаємо дві гри минулого сезону. Це гри в Москві з «Динамо» і «Спартак». В першій половині першої гри був рахунок 3:2 на користь киян, але кінець гри — 6:4 на користь Москви. Ще повчальніший був матч з московським «Спартак». Перший тайм закінчився 3:0 на користь киян, але... в другому таймі рахунок був рівний — 3:3. Це свідчить про те, що не лише напад вирішує кінець матчу. Захист і півзахист — центральна ланка команди.

Перший матч команди в Києві показав, що динамівцям при цьому варіанті захисту і півзахисту буде важко закріпити перемогу в іграх з першокласними командами.

Київля заувважень про напад. Гончаренко на правому краю грає добре, а умовою, якщо він в настрої і йому дають грати хавбеки протилежної команди (в грі з дніпропетровцями у нього це було). Шилівський — прекрасний технік, проте він надто боїться йти на прорив. Шегодський, при його віртуозній грі, дуже зловживає перекиданням м'яча при вільному положенні в грі його партнерів. Комаров — гарний тех.

мак, але надто багато виступає з

м'ячем, маючи можливість грати з лівою краще Махія, у якого ще не викила хвороба дупцюватися на місці і бжжж. ня бити по голу тільки самому.

Взагалі всієї п'ятірки, яка гарно грає, не слід забувати про крайніх півзахисту і допомогти їм. Своєю чергою центру півзахисту Кузьменко чи Ліфшиць треба ламатися про захист, бо Шегодський в нападі цілком справляється один, при крайніх нападах.

Команда Одеси технічно поступається перед киянами, але великий плюс її в тому, що це команда захисту. Волін і Табачковський дуже сильні, при хибач

Фото Брискіна.

Матч Харків — Одеса.

Воротар Одеси Михальченко бере м'яч.

— відбиватися поза залежністю від розміщення інших гравців.

Півзахист захоплюється грою в напад, привертуючи до себе захист, чим може скористатися команда противника при грі на прорив. Напад непомітний, якщо врахувати індивідуальні здібності його гравців, хоч вони і поступаються перед киянами. Воротар Михальченко, граючи «під Трусевича» (вигібаючи далеко від воріт), може зробити ряд помилок, що приваду до прикріх наслідків.

Обидві команди рівні силами. Вирішать гру тактика і темп. Захист Одеси проти нападу Києва і напад Києва — проти захисту Одеси. Хто переможе — побачить глядач завтра.

А. ЯРОВОЙ.

★★

ХТО ПЕРЕМОЖЕ?

◎

КИЇВ—ОДЕСА

Завтра на фінальний матч Київ—Одеса вийдуть команди в такому складі:

ОДЕСА.

Воротар—Михальченко.

Захист—Волін, Табачковський.

Півзахист — Хижніков, Хейсон,

Токар.

Напад—Гічкін, Борисевич, Орехов, Малхасов, Сосицький.

КИЇВ.

Воротар — Трусевич.

Захист — Клименко, Правоверов.

Півзахист — Кузьменко, Ліфшиць, Тютчев.

Напад—Гончаренко, Шилівський, Шегодський, Комаров, Махія.

Суддя матчу—т. Іоселевич (Харків).

Газета «ГПО» Київ, 17.05.1937.

«Другий рік у фіналах весняної першості Україна грають динамовські команди Києва і Одеси. Минулого року переміг колектив Києва з великим рахунком — 6-0. З того часу клас гри одеської команди значно підвищується, поселився склад її і до фінального матчу вона прийшла в бойовій готовості.

У чемпіона республіки - команди Києва, порівняно з минулим роком, трохи послабіла захист. На фінальну гру обидві команди виставили все, що у них було кращого. У Одесі грали: Михальченко, Волін, Табачковський, Хижніков, Хейсон, Токар, Сосицький, Борисевич, Орехов, Малхасов і Гічкін.

Чесць Києва вийшли захищати: Трусевич, Правоверов, Клименко, Тютчев, Ліфшиць, Кузьменко, Гончаренко, Шилівський, Шегодський, Комаров і Махія. Суддею цієї гри був призначений тов. Іоселевич (Харків).

Понад 25.000 глядачів заповнили стадіон «Динамо».

Перший удар по м'ячу робить Шегодський. М'яч попадає до Кузьменка, від нього до Гончаренка. Спроба останнього обдурити воротаря не вдається і м'яч знову в центрі. У перші хвилини темп слабкий. Команди обізнаються одна з одною. Виявляється тактика команди Одеси: вона будує напад на правому краї, де гарний гравець Гічкін легко проходить повз Тютчева і Кліменка і змушує Трусевича вступити в гру. Трибуни пожвавлюються. Глядачі не помилились, розраховуючи бачити хорошу гру. Один за одним створюються небезпечні моменти біля воріт обох команд, проте ці моменти ліквідуються воротарями. На 10 хв. Гічкін має можливість забити перший гол, але за грубість дістає штрафний. Київ одержує право на два кутових удари. Взагалі в цій грі кількість кутових ударів з боку Києва була рекордна. Кияни відзначаються невмінням правильно викидати аути.

На 30 хв. замість м'яча - в сітку влітає... Шиловський, напавши на воротаря в момент хапання м'яча. Брутально збивають Махину біля штрафної площадки, але судя цього не помічає. Зараз же Шегодський дістає штрафний удар за грубий напад на Михальченка. Блискуче відбивається Волін, доводячи своє незаперечне право першого захисника на Україні. Кияни зловживають грою верхом.

Рахунок відкриває Кліменко, забивши м'яч ... у свої ворота. Перша половина матчу закінчується з рахунком 1-0.

В другій половині у киян Тютчев замінений Коротких. Це дає команді тільки користь.

На 7 хв. Рахунок може збільшитись. Кузьменко намагається повторити на «біс» гол Кліменка. Лише точна гра Трусевича позбавляє глядачів від остаточного роздратування. На 8 хв. Шегодський блискуче «вирізує» м'яч Гончаренка, - точний шут, і одесити вимушені почати з центру. Але рахунок 1-1 не тривалий. Через сумнівні причини суддя присуджує 11-метровий в бік Києва. Орехов забиває гол. Рахунок 2-1, веде Одеса.

На 22 хв. Михальченко ризиковано вибігає, але Ліфишці здалека б'є мимо воріт.

На 23 хв. Шиловський, незупиняючи м'яча, б'є по воротах і зрівнює рахунок - 2-2. Вибувшого Гічкіна замінює Калашніков, який на першій хвилині свого виходу робить грубість. На 30 хв. хороший м'яч забирає Михальченко. Наскільки слабкий захист Києва, доводить Калашніков, граючи один проти трьох і створюючи небезпечні моменти.

Час закінчився, проте гра не закінчена. За положенням про першість матч повинен відбуватися до результату. Глядачі сидять на місцях. У перше за багато років киянам довелося бачити гру в додатковий час. Знову жеребок після 10 хв. і знову починає Київ. Вже на 4 хв. Махія збільшує рахунок до 3-2 на користь Києва. Одесити напружують всі зусилля щоб відігратись і двічі б'ють штрафний удар метрах у 18 від воріт. Обидва рази господарі поля утворюють стінку, що запобігає від взяття воріт. Трусевич відбиває хороший удар в кут.

Незрозумілий свисток Іоселевича забирає м'яч у Шиловського. На 13 хв. Шегодський, пройшовши з м'ячем до воріт робить обманний рух, наче б'ючи по воротах, а сам викочує м'яч вільному Махині і рахунок - 4-2. Суддя видаляє з поля одеситів Хижнікова і Табачковського. Ще два гострих моменти не використовує Київ і фінальна гра закінчується перемогою київських динамівців 4-2.

Наприкінці гри одеська команда поводить себе не зовсім коректно.

Після гри відбулось урочисте вручення кубка - призу Українського комітету в справах фізкультури і спорту. Заступник голови комітету проф. Блях в короткій промові поздоровив киян, відмітив клас гри одеської команди і побажав успіхів футболістам України в зустрічах на першість СРСР.

Від одеської команди переможців привітав тов. Калашніков. З відповіддю від киян виступив Шегодський, який відзначив також, що в особі одеських динамівців кияни зустріли гідного «противника». Глядачі розходились задоволені грою.

ВІД РЕДАКЦІЇ.

Нас дуже здивував звіт про цей футбольний матч в київській газеті «Більшовик». З невідомих причин автор Б. Ратнер повідомив своїх читачів, що матч судив т. Романенко, тоді як насправді - т. Іоселевич».

Газета «ГПО» Київ, 20.05.1937.

КИЕВ, 19 мая. (По телефону от нашего корр.). Сегодня был сыгран финальный матч на первенство СССР по футболу между командами одесского и киевского «Динамо». Матч был на редкость интересным.

Динамоцы Одессы предложили сильный темп. Они сильны, главным образом, своей защитой. Киев противопоставил им технически сильное нападение (Махния, Комаров, Шегодский, Шилловский, Гончаренко).

Счет открыли киевляне, забив первый гол себе. Защитник Клименко перехватил мяч, шедший издалека к вратарю Трусевичу, и «завернул» его в свои ворота.

Во втором тайме киевляне сразу перешли в нападение и вскоре четкая комбинация Шегодского и Гончаренко дала возможность Комарову оравнять счет. На 16-й минуте Киев получает гол с 11-метрового удара, непонятно почему приужденного судьей Носелевичем.

Киевляне встретили в команде Одессы достойного противника. За два тайма по воротам киевлян было 23 удара, по воротам Одессы — 27. Технически более сильное нападение киевлян сумело забить за 90 минут только два гола, и матч свелся к ничьей — 2:2.

Игра была продолжена еще на 30 минут. В эти полчаса киевляне играли энергично, быстро, «пробивая» упорную защиту. Левый край Махния проводит один за другим два гола в ворота Одессы. Общий счет 4:2 в пользу Киева. Матч показал, что киевляне умеют наступать, но не умеют обороняться. Их защита (Клименко и Правосверов) не надежна. В полузащите совсем слаб Тютчев. Игроки Одессы быстры, настойчивы, упорны, хорошо наступают индивидуально, но не умеют играть всем нападением. Судья Носелевич судил с явным пристрастием, не взирая на протесты боковых судей и порой даже при недоумении самих игроков Одессы. Кубок УССР вручил победителю т. Блях.

На матче присутствовал т. Кошор. Интерес к матчу в этот день в Киеве был исключительный. Масса желающих не могла попасть на стадион «Динамо», заполненный до отказа.

Победа ко многому обязывает киевских динамовцев. В первую очередь — к ликвидации зазнайства и к немедленному усилению защиты. Столица Украины должна иметь команду, достойную звания столичной.

Газета «Советский спорт» Москва, 19.05.1937.

Матч на першість України

Завтра на київському стадіоні «Динамо» ім. В. А. Балицького відбудеться футбольний матч між одеською і київською командами «Динамо». Обидві команди в результаті напруженої боротьби вийшли у фінал змагання на першість України, і тому зустріч має великий інтерес.

В цьому році в республіканському розіграшу футбольної першості брали участь 39 команд. Київська і одеська команди «Динамо» зіграли по 4 матчі. Київня виграли в одеської команди «Кіпан» з рахунком 4:2, у миколаївського заводу ім. Марті — 4:3, у краматорського заводу ім. Орджонікідзе — 1:0 і, нарешті, у дніпропетровського «Динамо» з рахунком 8:0.

Одеські динамівці перемогли запорізьку команду «Крила Рад» з рахунком 4:1, запорізький «Локомотив» — 4:0, сталінський «Стахановець» — 3:1, і 14 травня в Києві виграли у харківського «Динамо» з рахунком 2:0.

Одеська команда «Динамо» дуже вла-

до почала сезон. Вона не має ще жодної поразки. З київським «Динамо» одеські динамівці в квітні зіграли товариський матч, який закінчився нічийним результатом. Це ще більше посилює інтерес завітраних зустрічі.

Одеська команда «Динамо» виступатиме завтра в такому складі: воротарі — Михальченко, Айброд; захисники — Волин, Табачковський; півзахисники — Хижніков, Хейсон, Токарев; нападники — Гічкін, Малхасов, Орахов, Барисевич, Солицький.

У складі київської команди: воротарі — Трусевич, Ізюковський; захисники — Правосверов, Клименко; півзахисники — Кузьменко, Ліфшиц, Тютчев; нападники — Гончаренко, Шилловський, Шегодський, Комаров, Махния.

Матч судитиме всесоюзний суддя тов. Романенко (Харків).

Після закінчення матчу, команди, яка переможе, буде вручено перехідний приз Українського комітету в справах фізкультури і спорту — срібну вазу.

Газета «Вісті ЦВКУ» Київ, 17.05.1937.

Сьогодні — фінал розиграну футбольної першості України

Яка з українських футбольних команд найсильніша? Який колектив футболістів найкраще патренований, технічно розвинений, витриваліший? На ці питання і має відповісти український розиграну футбольної першості.

38 команд різних спортивних товариств вийшли навесні на футбольні поля, щоб відстояти першість України. З кожним новим туром претендентів на першість меншало. Нарешті, після півфінального туру залишилися два основних претенденти на звання чемпіона України з футболу — динамівські команди Києва і Одеси.

Сьогодні на столичному стадіоні «Динамо» ім. Балицького ці дві команди виступають у вирішальному матчі. Характерно, що під час торішнього весняного розиграну з футболу в фіналі зустрілись ці ж самі команди. Тоді перемогу здобули київські динамівці.

На початку весни київські і одеські динамівці зустрілись у товариському матчі. Ця зустріч закінчилась нічиєю.

Який же «актив» претендентів на першість України.

У весняному розигранні київська команда «Динамо» виграла у футболістів

одеського заводу «Кіпан», миколаївського заводу ім. Марті, краматорського заводу ім. Орджонікідзе. Остання зустріч була з дніпропетровськими динамівцями. Кияни цей матч виграли з великим рахунком — 8:0.

Також без поразок провела попередні тури весняного розиграну одеська команда «Динамо». Вона виграла у запорізьких команд «Крила Рад» і «Локомотив», у сталінської — «Стахановець» і дуже серйозного «противника» — харківських динамівців.

Сьогодні команди виступають в такому складі: колір Києва відстоюватимуть Трусевич — воротар, Правосеров, Клименко — захисники, Кузьменко, Лівшич, Тютчев — півзахисники, Гончаренко, Шиловський, Щегодський, Комаров і Махия — нападники. Від Одеси на футбольне поле вийдуть воротар Михальченко, захисники — Волін і Табачковський, півзахисники — Хижняков, Хейсон, Токарев, нападники — Гічкін, Малхасов, Орехов, Борисевич і Сосип'єв.

Будемо сподіватись, що і київські і одеські динамівці сьогодні покажуть високий клас культурної і захоплюючої гри.

Газета «Комсомолец України» Київ, 18.05.1937.

Київ — футбольний чемпіон України

З величезним інтересом стежили 40 тис. глядачів за напруженою боротьбою за звання футбольного чемпіона України на 1937 рік, яка розгорнулася 18 травня під час фінального матчу між динамівськими командами Києва й Одеси.

На матчі були присутні товариші Косіор, Кудрявцев, Амелін.

Уже перші хвилини гри показали, що перемога в цьому матчі дасться нелегко. Боротьба відразу набрала гострих форм. Захист Києва почав гру невдало. Захисники надто часто примушують вступати в гру свого воротаря Трусевича, який успішно ліквідує ряд небезпечних ситуацій. Одеса наступає здебільшого правим крилом, де в неї грає такий досвідчений майстер, як Гічкін. Гра довго не дає наслідків.

Необережний і до того абсолютно нічим невинуватий удар Клименка, і на щоглі Одеси несподівано з'являється червона кулька. Не давши змоги воротареві Трусевичу взяти м'яч, київський захисник Клименко забив гол у... власні ворота.

Рахунок відкрито. Захоплені першим успіхом, одесити продовжують напад. До кінця першої половини команда Києва нічим видатним свою силу не показує.

У другій половині кияни посилюють напад. Вдала комбінація, розиграна Щегодським, Комаровим і Гончаренком, закінчується зрівнянням рахунку. М'яч забиває Гончаренко.

Команда Києва підбадьорюється, але швидко переважає в рахунку знову дістає

Одеса. За дотик рукою до м'яча на штрафному майданчику київського захисника Правосерова судді призначає 11-метровий удар. М'яч у сітку.

Знову веде Одеса. Темі гри стає особливо швидким. На 30 хвилині другої половини, або на 75-й після початку матчу центральна трійка киян прориває лінію одеського захисту, і Шиловський сильним і точним ударом знову повертає своїй команді шанси на перемогу. На обох щоглах по дві кульки.

Гічкіна в складі команди Одеси замінив Каламніков. Гра триває з ще більшим напруженням. Доля матчу вирішувалась останніми хвилинами, але кінцевий свисток судді фіксує нічию.

За правилами розигрів дається додатковий час — 30 хв. — 2 тайми по 15 хв. Хвилюються обидві команди, неспокійна і багатотисячна публіка. Маючи кращий напад, кияни натрапили на чудовий захист Одеси. Зате проти свого порівняно слабшого захисту кияни мали і недосить сильний напад одеської команди. Ато переможе?

Матч відновлюється. Київський напад міняє тактику. Він спрямовує свій натиск на лівого фланзі, де в перші 90 хв. не мав великого «навантаження» Махия. Він зберіг сили, потрібні для завоювання перемоги. Грубу помилку припускає захисник Одеси Табачковський, і Махия виходить один на один проти воротаря. Оплесками вітає стадіон успіх київської команди. Рахунок 3:2. Київ дістає шанси виграти звання чемпіона України.

Одеські динамівці роблять одчайдушні спроби перейти в наступ. Проте хороша гра київського воротаря Трусевича, який виривав ряд грізних м'ячів, і захист, що виправився, розбивають всі намагання одеситів. Тим часом напад київського «Динамо» знову мобілізує свої сили і закріплює свій успіх новим м'ячем, який знову таки забив Махия.

Роздратовані невдачею, деякі гравці одеської команди вдаються до грубостей. Суддя змушений був усунути з поля двох одеських футболістів.

Рахунок 4:2 лишається незмінним до кінця. Хоч дуже нелегко, в упертій боротьбі, але заслужено команда київського «Динамо» виграла весняну першість України.

Команді - переможниці заст. голови українського комітету в справах фізкультури і спорту тов. Блях вручає перехідний приз — кришталеву вазу. Капітан одеської команди першим поздоровляє колектив київського «Динамо» з перемогою.

За кілька днів — початок змагань на кубок СРСР. Команда Києва повинна посилено готуватися до цих відповідальних змагань, пам'ятаючи, що її захист і півзахист ще дуже далекі від того рівня, на якому вони повинні бути в найкращій команді УРСР.

Рада товариства «Динамо» має дати команді змогу краще підготуватися до матчів на першість Союзу.

С. ПОЛЬ.

Газета «Комуніст» Київ, 20.05.1937.

НА ФУТБОЛЬНОМУ МАТЧІ КИЇВ — ОДЕСА

Трусевич

Правовєров

Клименко

Кузьменко

Лівшинь

Оригінально і дотепно задуманий літературний твір, — з цікавою зав'язкою, з захоплюючим розгортанням фабули, з несподіваною кінцівкою і навіть з епілогом, — нагадував позавчоранній футбольний матч між двома головними претендентами на першість України — динамівськими командами Одеси і Києва. 40.000 гляда-

чів, заповнивши не тільки всі місця, а й усі проходи і пагорбки мальовничого, утопаючого в зелені столичного стадіону «Динамо», з захопленням слідували за бурхливим розгортанням дій на зеленому полі.

...В салатних майках на поле вибігають київські динамівці — воротар Трусевич, захисники Клименко і Правовєров, півзахисники Кузьменко, Лівшинь, Тютчев, нападники Гончаренко, Шиловський, Щегодський, Комаров і Махия. В білих майках — одеські динамівці: воротар Михальченко, захисники Волін і Табачковський, півзахисники Хижняков, Хейсон і Токарев, нападники Гічкін, Малхасов, Орехов, Ворисевич і Социдський...

І ось, діючі особи почали нагнзувати, одну по одній, деталі фабули. Одеські динамівці проявляють з самого початку велику активність. Вони напористі, енергійні, і воротар столичної команди Трусевич швидко вступає в гру.

Київські динамівці на початку гри чомусь мало ініціативні. Видно, що для них потрібна якась розкачка.

Сюжетний вузол матчу зав'язується несподівано. На 35 хвилині, під час одного з проривів одеситів, Трусевич поквапно вибігає вперед. Захисник Клименко розгублюється і б'є... в правий кут своїх же воріт.

У київчан шанси на перемогу під великим питанням. Зате в одеситів є вже декілька. Хоч не вони вбили м'яч, але гол зафіксований і над одеськими воротами, як ознака успіху, висить червоний шар...

Наступні 10 хвилин першого тайму ніяких змін не вносять. Київчан, хоч і починають грати більш напористо, але на це зважає захист Одеси, особливо Волін і Табачковський, і тому прориви салатних майок безрезультатні...

Невже київчан підуть з поля переможеними?

Початок другого тайму дає на це запитання деяку відповідь, правда не остаточну. Другий тайм почався серією навальних атак київчан. В один із проривів на півдня д'ятірка Києва проводить блискучу комбінацію, і правий край Гонча-

ренко красиво завернувши м'яч з льоту, забиває перший гол.

Нічийний рахунок протримується недовго. Посередині другого тайму київчан б'ють пенальті. З 11 метрів від голів, одесит Орехов надсилає низький м'яч в кут сітки, недосягнутий спритним Трусевичем.

Дехто з глядачів уже передбачає кінець «сюжету»: одесити мають перевагу на один гол — вони і підуть з поля переможцями. Але передбачати розв'язку футбольного матчу завжди ризиковано. Це переконливо доводять київський нападник Шиловський, який красиво забиває другий гол.

Останні хвилини. Напруження зростає. Обидві команди прагнуть ліквідувати нічийний результат. Але 90 хвилин гри для цього виявились недостатнім часом. Тому для здобуття певного результату суддя надає гравцям ще 30 хвилин.

Київчан краще зберегли свої сили, вони не втратили волі до перемоги і тому їм удалося за ці додаткові 30 хвилин ввести в ворота Одеси два вирішальних

м'ячі. Їх вбив лівий край київського нападу Махия, який протягом усього матчу грав прекрасно. Такою була розв'язка цього цікавого і захоплюючого матчу: «Бранка» була поставлена при рахунку 4:2...

Київчан добилися перемоги цілком заслужено. 18 травня вони продемонстрували високу техніку гри. Особливо добре грали вся нападні п'ятірка.

Налегне треба віддати і одеським динамівцям. За останній рік рівень їхньої гри грав прекрасно. Такою була розв'язка цього цікавого і захоплюючого матчу: «Бранка» була поставлена при рахунку 4:2...

Київчан добилися перемоги цілком заслужено. 18 травня вони продемонстрували високу техніку гри. Особливо добре грали вся нападні п'ятірка.

Епілогом було вручення переможцям весняного розіграшу — київській команді «Динамо» — кубка Українського комітету в справах фізкультури і спорту. Побажавмо ж київським динамівцям ще краще вдосконалити техніку гри і закріпити за собою цю почесну нагороду назавжди.

На матчі були присутні тт. Косіор і Кудрявцев. У ложі для дипломатів — члени делегації французьких муніципальних діячів департаменту Сени.

А. СТАН.

Капітан команди «Динамо» — К. Щегодський.

Тютчев

Гончаренко

Шиловський

Комаров

Махия

КИЇВ—ОДЕСА 4 : 2

КИЇВСЬКА КОМАНДА „ДИНАМО“— КРАЩА НА УКРАЇНІ

На київському стадіоні «Динамо» ім. В. А. Вазирського 18 травня відбувся фінальний футбольний матч на весняну першість України між динамівськими командами Одеси і Києва.

Ще задовго до початку матчу глядачі заповнили весь стадіон, і коли стрілка годинника наблизилась до 6 години, на трибунах не було вже жодного вільного місця. Матч прийшло подивитись до 30 тис. глядачів.

В урядовій ложі — тов. С. В. Косіор, секретар київського обкому і міськкому КП(б)У тов. Кудрявцев. У ложі для дипломатів—члени делегації французьких муніципальних діячів.

Тривалий свисток судді т. Поселевича, і ось вже обидві команди на полі. Гру почали кияни, відразу ж запропонувавши швидкий темп. М'яч блискавично переходить від одних воріт до других.

Вже на четвертій хвилині біля воріт Одеси створюється загрозливе становище. Кияни б'ють штрафний удар з 20 метрів. Але м'яч летить мимо воріт, Одеса забирає ініціативу, і через 40 секунд київський воротар Трусевич майстерно приймає сильний м'яч, посланий правим крайнім нападником Одеси Гичкіним.

Обидві команди витримують весь час високий темп. Часті прориви київського нападу ліквідуються захисниками одеських воріт — Воліним і Табачковським. Але нічого не може зробити і одеський напад. Захисники київських воріт вправно відводять загрозу від своїх воріт. Перші 30 хвилин

проходять у великому напруженні, але безрезультатно. Рахунок відкривається несподівано. Київський захисник Клименко робить помилковий удар і м'яч іде у верхній кут... своїх воріт. Так закінчується перша половина гри.

Підбадьорені владчею, одеські футболісти в другій половині гри з новою силою відновлюють наступ. Але кияни не згодні віддати ініціативу. Вони напористо атакують одеські ворота, і на 9 хвилині вдається комбінація киян зрівнює рахунок: Гончаренко посилає в ворота одеситів м'яч.

Напруження зростає, одеські футболісти прагнуть будьмо виграти. На 16 хвилині одеський напад проривається до воріт Києва. В сутолоці захисник Правосеров торкається рукою м'яча. Присуджується 11-метровий штрафний удар. Рахунок 2:1 на користь Одеси. Цей результат не збентежує киян. Навпаки, вони посилюють темп наступу, і незабаром Шиловський з подачі Махині знов таки зрівнює рахунок. Обидві команди докладають багато зусиль, щоб до кінця гри збільшити рахунок. Проте, не вдається і з рахунком 2:2 матч закінчується.

Але за існуючими правилами гра на першість України повинна тривати до перемоги однієї з команд. Додаткові 30 хвилин вирішують долю матчу. Кияни забивають у ворота Одеси ще 2 м'ячі, і з великою перемогою — 4:2 завоюють першість.

Переможцям тут же було вручено перехідний приз Комітету в справах фізкультури і спорту при РНК УРСР.

На футбольному матчі динамівських команд Києва і Одеси. На фото: півзахисник Одеси Токарев забиває м'яч у київського нападника Гончаренка; капітан київської команди «Динамо» тов. Щогодський з перехідним призом Комітету в справах фізкультури і спорту при РНК УРСР. Фото Р. ДІАМЕНТА.

1938 (5.05–15.10).

«Для выявления сильнейших футбольных команд и повышения класса игры украинских футболистов, начиная с 24 апреля, по республике будет проведен розыгрыш кубка УССР по футболу. Это интереснейшее соревнование будет проведено между командами добровольных спортивных обществ и физкультурных коллективов по территориальным зонам. Победители, вместе с показательными командами вступающими в розыгрыш с восьмого финала, разыграют календарь финальных матчей. В розыгрыше кубка УССР от Харькова будут участвовать 14 команд. Право на получение кубка будут оспаривать футболисты общества «Локомотив», «Динамо», «Здоровье», «Спартак», «Сталинец», «Зенит», «Трактор» и канатного завода. Общество «Сельмаш» выставляет две команды – первую показательную. Впервые будут бороться за кубок УССР команды спортивных обществ «Автомотор», «Молния», «Металлист» и «Авангард».

Все игры на кубок Украины проходит по олимпийской системе т.е. проигравшая команда выбывает из соревнования. Харьковские футболисты в зональных играх встретятся с футболистами Полтавской и Черниговской областей. Всего в розыгрыше кубка УССР будет участвовать более 70 команд Украины. Газета «Красное знамя» Харків, 14.04.1938.

Зональний турнір (по територіальному принципу):

1 зона (Харківська):

1 коло, 5.05: «Трактор» Харків-«Локомотив» Полтава +:- (відмова), «Спартак» Суми-«Цукровики» Карлівка 1-0, «Сталинець» (ХЕМЗ) Харків-канатний завод, Харків 4-0(0-0), «Сільмаш-2» Харків-«Автомотор» Харків 0-2.

2 коло, 5.05: ст. «Локомотив», «Локомотив» Харків-«Динамо» Полтава 1-0(1-0), гол: Зуб (17), «Авангард» Суми-«Блискавка» Харків 1-5, «Рот-Фронт» Полтава-«Авангард» Харків 0-1, ст. «Колос», «Спартак» Полтава-«Цукровики» Суми 1-3 (або 0-1).

6(13).05, «Здоров'я» Харків-«Динамо Харків + _ - (неявка), ст. «Зеніт», «Зеніт» (ХПЗ) Харків-«Металіст» (ФЕД) Харків 4-1.

11(13).05, ст. «Зеніт», «Сталинець» (ХЕМЗ)-«Автомотор» 4-1.

13.05, ст. «Трактор-ХТЗ», «Трактор»-«Спартак» Суми 5-1.

3 коло:

11(15).05, ст. «Здоров'я», «Здоров'я»-«Авангард» 4-3.

13.05, ст. рафінадного заводу, «Цукровик»-«Локомотив» 0-1.

15.05: «Трактор»-«Блискавка» +:-.

ст. «Зеніт», 5000 глядачів, «Зеніт» (ХПЗ)-«Сталинець» (ХЕМЗ) 3-0.

«Победа футболистов «Зенита». Вчера на стадионе «Зенит» состоялся интересный футбольный матч между харьковскими командами «Зенит» и «Сталинец» на «Кубок УССР». Матч закончился победой зенитовцев, забивших три мяча. На матче присутствовало до 5.000 зрителей». Газета «Харьковский рабочий» Харків, 16.05.1938.

Фінал: 18.05, «Трактор»-«Здоров'я» 0-1.

18.(20, 24).05, ст. «Локомотив», «Локомотив»-«Зеніт» (ХПЗ) 3-0(3-0), голи: Певний (?. , 26), Марголін (36). На 16 хвилині воротар «Локомотива» відбив пенальті від гравця «Зеніта».

«Локомотив»: Скороход, Туманов, Бондарь, Борисенко, Чорний, Певний, Марголін, ?. .

«П'ятого травня на футбольних полях Радянської України почалися розіграші кубка республіки з футболу. Найсильніші команди УРСР в цей і в вихідний дні провели перше коло ігор.

Харківські футболисти, які разом з футболистами Полтавської області грають в групі першої зони, провели кілька ігор як у себе в місті, так і в Полтаві та Сумах.

Команда харківського «Авангарда» з рахунком 1-0 перемогла найсильнішу команду Полтави – «Рот фронт». Команда «Молнії» (Харків) з рахунком 5-1 виграла у сумських «авангардівців».

У Харкові найцікавішою була зустріч команд «Канатки» і «Сталіня». Закінчивши першу половину з нічийним результатом, футболисти ХЕТЗ ім. Сталіна-«Сталінець» в другій половині забив в ворота «Канатки» чотири м'ячі. З рахунком 4-1 закінчився матч між командами «Зеніт» і «Металіст».

Футболисти харківського «Локомотива» виграла в полтавських «динамівців». Газета «Соціалістична Харківщина» Харків, 8.05.1938.

2 зона (Київська):

1 коло:

На футбольний кубок УРСР. Сьогодні на Україні починається змагання на футбольний кубок УРСР. В матчах візьмуть участь 99 команд. Протягом 5—6 травня підбудуться 44 матчі. В Києві гратимуть команди: «Зеніт» (Київ) — «Темп» (Вінниця), київський технікум фізкультури — «Спартак» (Київ) і «Локомотив-П» — «Рот Фронт» (обидві—Київ). Команди «Водник» і «Динамо-П» виїжджають із столиці на матчі до Вінниці і Шостки.

Газети «Комуніст» та «Комсомолец України», обидві Київ, 5.05.1938.

По багатьох містах України розпочалися футбольні зустрічі.

5 і 6 травня розпочнеться розіграш «Кубка УРСР», в якому візьмуть участь 94 футбольні команди України, розбиті на 5 зон. Крім того, шість кращих команд майстрів увійде в розіграш після закінчення загального розіграшу.

6 травня в Києві відбудеться матч між київською командою «Зеніт» і вінницькими футболістами спортивного товариства «Темп».

5, 6.06, ст. «Динамо» ім. Ф.Дзержинського/?.?, суддя: Кукуєвицький, «Динамо» Житомир—«Динамо» Могилів-Подільський. + - (гра закінчилась з рахунком 1-1 (1-1) в дод. час до гола, Голи: Айзенберг (20)-Сорокін (26). В команді «Динамо» Могилів-Подільський грав підставний гравець і їй присуджено технічну поразку, перегравання 1-0 (в зв'язку з тим, що в першому матчі команді «Динамо» Могилів-Подільський присуджено технічну поразку, рахунок цього матчу анульовано).

6.05: «Локомотив» Конотоп—«БЧА» Коростень +:- (неявка), ст. «Локомотив», «Локомотив-2» Київ—«Рот-Фронт» Київ 4-2, ст. «Локомотив», «Спартак Київ-технікум фізкультури, Київ 1-2, «Спартак» Чернігів—«Спартак» Коростень +:- (неявка), ст. «Динамо», «Азот» Шостка—«Динамо-2» Київ 1-10, ст. «Зеніт», «Зеніт» Київ—«Темп» Вінниця 5-3.

6, 7.05, ст. ім.10-річчя ЛКСМ, 5000/?.? глядачів, «Динамо» Вінниця—«Водник» Київ 1-1 (1-1) дод. час, голи: Верьовкін (35, пен.)-?. (8), 1-2 (1-1, 0-0, 0-1) дод. час.

1-й матч: «Динамо»: .?., Бажай, А.Рутковський, І.Верьовкін, .?..

«Водник»: А.Сокальський, І.Галетуха, Ткаченко, Ю.Юкельсон, К.Пенкін, Калужський, .?..

2-й матч, «Динамо»: Борухсон, Мальцев, Ломазов, Філіппов, І.Верьовкін, .?..

«Перші хвилини обидві команди пробують слабкі місця «противника». Але вже скоро кияни проводять у ворота динамівців перший м'яч. Гра пожвавилася. Спроба футболістів «Динамо» відповісти водникам м'ячем, - нічого не дає. Лише після штрафного удару динамівцям вдається вирівняти рахунок. У другому таймі гра проходить у швидкому, напруженому темпі. Обидві команди борються за перемогу, але боротьба не рівна. Напад вінничан слабо домагається перемоги. Центр нападу – Бажай повільно і погано розподіляє м'ячі, правий інсайд – Рутковський не раз має змогу бити по воротах водників, але губить м'ячі, які швидко підбираються активним центром півзахисту водників – Юкельсоном, захисниками Ткаченко, Галетуха і воротарем Сокальським. Так увесь тайм м'яч переходить від воріт до воріт. Нічого не дали окремі цікаві комбінації та прориви водників, особливо центра нападу Пенкіна та енергійного правого зв'язку Калужського. 45 хвилин, на які було продовжено матч не змінили наслідків гри. Обидві команди грали дуже грубо, на полі весь час стояв галас і це неприємно впливало на глядачів. Відсутність порядку на стадіоні і обіцяного духового оркестру обурювали трудящих». Газета «Більшовицька правда» Вінниця, 8.05.1938.

«Гра зразу ж почалась у живому темпі. Захисники обох команд грали більш-менш однаково. І увага глядачів прикута до гри нападників, які повинні вирішити переможця. Гості першими відкрили рахунок. Але динамівці не довго залишаються в боргу. Після штрафного удару у ворота водників рахунок стає 1-1. Нічого нового не приніс командам і другий тайм, так багатий на можливості перемог для обох команд, які напружували всі свої сили, частіше штурмували ворота один одного. Захисники динамівців: Верьовки, Мальцев, півзахисники: Ломазов, Філіпов, грають добре, вміло, підтримують м'ячами свій напад. Але відчувається незиграність нападу динамівців. Гра продовжувалась ще 41 хвилину. Прикритий своїми захисниками, воротар динамівців Борухсон не помітив різкого вдару по м'ячу центра півзахисту водників Блохіна. Побачивши, що летить м'яч, воротар рано кинувся і м'яч через проскоктив у сітку. Команда «Динамо», яка непогано грала ці два дні, все ж загалом слабує водників, менш стрейнована, менш рішуче домагалася перемоги». Газета «Більшовицька правда» Вінниця, 9.05.1938.

Розпочалися розіграші «Кубка УРСР» з футболу. Напередодні вихідного і у вихідний день в багатьох містах України відбулося понад 40 матчів по першому колу розіграшів.

У Києві зустрілися футбольні команди технікуму фізкультури й «Спартак». Перемогли футболісти технікуму з рахунком 2 : 1. Друга команда «Локомотива» обіграла з рахунком 4 : 2 першу команду «Рот фронт». З результатом 5 : 3 закінчився матч між київським «Зенітом» і вінницьким «Темпом». Переміг «Зеніт». Друга київська команда «Динамо», граючи у м. Шостці з командою спортивного товариства «Азот», виграла зустріч з рахунком 10 : 1.

У Харкові грали футбольні команди спортивних товариств «Автомотор» і «Сельмаш». Матч виграв «Автомотор» з результатом 2 : 0. Запорізькі футболісти товариства «Сельмаш» перемогли з рахунком 3 : 1 команду дніпропетровського заводу ім. Петровського. На користь дніпропетровського «Спартак» з рахунком 3 : 0 закінчилася гра із запорізькою командою «Крила Рад». Динамівці Миколаєва перемогли футболістів херсонського спортивного товариства «Харчовик» з результатом 4 : 0. З таким же результатом на користь одеського «Локомотива» закінчився матч з командою криворізького спортивного товариства «Руда».

Розіграш «Кубка УРСР» проходить за олімпійською системою. Всі переможці першого кола змагань братимуть участь у розіграшах другого кола, який відбудеться 12 травня.

Газета «Комсомолец України» Київ, 8.05.1938.

2 коло, 12.05: «Локомотив»-«Зеніт» 1-5, ст. київського військового округу, 3000 глядачів, «Локомотив-2»-технікум фізкультури 3-0.

ст. «Динамо» ім. Ф.Дзержинського, суддя: Іван Миронов (Київ), «Динамо» Житомир-«Динамо-2» 1-3(1-0), голи: Нікулін (10)-Прухницький (51), Чир'єв (65), .?. (86), видалення: .?. («Динамо-2»), «Динамо»: Бойм, Брославець, Четверяков, Матус, Шахобудимов, Мельник, Дмитрушенко, Нікулін, Айзенберг, Безверхий, Борисов.

«Динамо-2»: Бодров, Максименко, Чернов, Марченко, Попов, Пічугін, М.Путистін, Прухницький, К.Калач, Харитонов, Чир'єв.

ст. «Динамо», «Спартак»-«Водник» 0-2(0-0), голи: .?. (65, пен.), .?. . Не забитий пенальті: .?. («Спартак») у 2-му таймі.

«Спартак»: .?., Заворотний, Аронов, .?. .

Фінал: 20(15).05, «Локомотив-2»-«Зеніт» 3-2.

20.05, ст. «Динамо» ім. М.Єжова, суддя: Михайло Ходак (Київ), «Динамо-2»-«Водник» 2-1 дод. час, голи: Путистін (15, .?.)-М.Горчинський, вилучений Чир'єв (2-й тайм).

12 травня в ряді міст України відбуються футбольні матчі другого кола розіграшу «Кубка УРСР». В цей день зустрінуться команди-переможці першого кола, а також ті, які за жеребкуванням вийшли в друге коло. Всього відбудеться понад 25 матчів.

У Києві зустрінуться футболісти Київського технікуму фізкультури з другою командою «Локомотива» (Київ) і друга команда «Динамо» — з динамівцями Мотилів-Подільська. Ряд цікавих матчів відбудеться в Харкові: тут змагатимуться харківські команди «Здоров'я» й «Авангард», харківська команда «Трактор» зустріне з сусідніми спартаківцями.

У вихідний день 12 травня тривав розіграш «Кубка УРСР» з футболу.

Матч між командою футболістів технікуму фізкультури і другою командою київського «Локомотива» закінчився поразкою технікуму фізкультури. Рахунок матчу 3:0. Легко обіграла конотопських динамівців київська команда «Зеніт». Матч закінчився з результатом 5:1.

Одна з кращих футбольних команд України — Дніпропетровське «Динамо» програла з рахунком 1:0 дніпропетровському «Спартаківі». З результатом 7:0 закінчився матч між миколаївським «Динамо» і криворізькою командою спортивного товариства «Сталь».

В цей же день зустрілися команди «Буревісник» (м. Сталіно) з красногорівською командою заводу ім. Леніна, команда кіровського «Сельмашу» з кременчуцьким «Дзержинцем», лозівського «Локомотива» з локомотивцями Сипельникова тощо.

Газети «Комуніст» Київ, 11.05 та «Комсомолец України» Київ, 8.05.1938.

3 зона (Одеська):

1 коло: 17:30, ст. «Динамо», суддя: Хмельницький (Миколаїв), «Локомотив» Одеса-«Руда» Кривий Ріг 4-0(0-0), голи: Чаплигін (70), ?. (72), ?..

„Локомотив“ Одеса — „Руда“ (Кривой Рог)

Команда общества «Руда» (Кривой Рог) значительно слабее одесского «Локомотива», однако, одесские игроки в позавчерашнем матче на кубок УССР показали беспомощность, неумение использовать свое преимущество. Только в середине второго тайма нападение Одессы разыгралось. Правый инсайд Чаплигин открывает счет, через 2 минуты после этого в сетке гостей еще один мяч.

Криворожцы растерялись и в результате в их сетке еще два мяча. Игра закончилась победой «Локомотива» со счетом 4 : 0.

Следует отметить игру беков «Локомотива» — т.т. Бакидорова и Приходько, не раз спасавших свои ворота. Хорошо провел матч судья тов. Хмельницкий (Николаев).

Газета «Большевистское знамя» Одеса, 1938.

«Будівельник» Кривий Ріг-«Сталь» (завод ім.В.Леніна) Кривий Ріг 1-3, ст. «Держинець», «Держинець» Кременчук-«Спартак» Тирасполь, МАРСР 4-0(4-0), «Сільмаш» Кірово-«Знання» Херсон 2-1, суддя: Ткаченко, «Харчовик» Херсон-«Динамо» Миколаїв 0-4, «Суднобудівельник-2» Миколаїв-«Водник» Херсон 8-0(6-0).

6, 7.05: «Буревісник» Кривий Ріг-«Локомотив» Котовськ 3-3, +:- (відмова).

Сьогодні на міському стадіоні відбудеться другий круг змагань футбольних команд району для виявлення кандидатів на участь у розигриші на кубок України. У другому кругу беруть участь команди таких спорттовариств: «Спартак» — «Буревісник» і «Сталь»-«Руда» (Артемівський рудник).

Український комітет у справах фізкультури і спорту при РНЗ УРСР включив уже від Криворіжжя для участі в розигриші на кубок України футбольні команди спортивних товариств «Сталь», «Будівельник» і «Руда» (рудник ім. К. Лібкнехта).

Футбольна команда спортивного товариства «Буревісник» посилено готується до розигришу на кубок Українського комітету в справах фізкультури і спорту.

Сьогодні 6 травня на міському стадіоні команда «Буревісник» зустріне-ть-ся з командою «Локомотив» (м. Котовськ) на матчі по розигришу кубка.

Футбольна команда «Буревісник» виступає на цій зустрічі у такому складі: воротар—Шаганов, захист—Бойко і Приходченко, напівзахист—Корнієнко, Радзівілович і Карелін, який грає центрхавбека форда (напад)—Кухтін, Павліченко, Ільїн, Чорний, Радзівілович.

Газета «Червоний гірник» Кривий Ріг, 12.04 та 6.05.1938.

2:1 на користь „Сельмаш“

У вихідний день 6 травня на стадіоні спортивного товариства „Сельмаш“ відбувся перший міжміський футбольний матч в порядку всеукраїнського розіграшу на кубок УРСР. Матч судив командирований українським комітетом у справах фізкультури і спорту, член судійської колегії міста Одеси т. Колганов.

В матчі взяли участь команди „Сельмаш“ (Кірово) і „Знання“ (Херсон). З самого початку гри іні-

ціатива була у команди „Сельмаш“. На 5 хвилині у ворота гостей потрапляє перший м'яч. У першому ж таймі сельмашці забили своїм „противникам“ ще один гол.

Після десятихвилинної перерви гості трохи пожвавили свою гру і від захисту перейшли в наступ.

Матч закінчився 2:1 на користь Кірово.

Газета «Кіровська правда» Кропивницький, 9 та 12.05.1938.

Кірово—Кременчук.

Сьогодні, на стадіоні товариства „Сельмаш“ відбудеться матч на кубок УРСР між командами добровільних спортивних товариств „Держинець“ — м. Кременчук і „Сельмаш“ — м. Кірово.

Це другий тур розіграшу на кубок УРСР. В першому турі, який провадився 6 травня, футбольна команда товариства „Сельмаш“ м. Кірово виграла у команди товариства „Знання“ — м. Херсон. Футбольна команда товариства „Держинець“ — м. Кременчук виграла матч у команди Тирасполя.

Початок матчу о 6 год. вечора.

Кірово—Кременчук

У вихідний день 12 травня на стадіоні спортивного товариства „Сельмаш“ відбувся другий тур футбольного матчу на розігріш кубка УРСР. В матчі взяли участь команди „Сельмаш“ — Кірово і „Держинець“ — Кременчук.

Рівно о 6 год. за сигналом судді гра розпочалась. Як і в зустрічі з херсонцями, так і на цей раз сельмашівці беруть ініціативу до своїх рук, швидко переводять м'яч з центру, до воріт „противника“. Кременчуцькі футболісти докладають багато сил і енергії, щоб відвести атаку, але це їм майже не вдається. У першій половині гри сельмашівці забивають гостям два голи. З такими

наслідками закінчується матч.

Футбольна команда „Сельмаш“ у порівненні з минулим роком значно зміцніла. Особливо слід відмітити добру гру напад, зокрема тт. Міхнюва, Циганкова, Браїловського, центр хавбека Додіна. Вони добре володіють м'ячем, користуються цікавими комбінаціями.

Але поруч з цим слід відмітити недоліки. Зокрема треба сказати, у сельмашівців відчувається метушня, розгубленість.

Треба сподіватись, що команда „Сельмаш“ врахує недоліки і наступних футбольних зустрічей здобуде ще кращих наслідків.

Б. І.

6 травня по всіх містах України відбулося перше коло розігри на кубок УРСР.

З Херсона взяли участь у розігрі команди спортивних товариств „Знання“ „Водник“ і „Пищевик“. Команда „Водник“, яка зустрілася з миколаївською командою „Суднобудівник“, закінчила гру з рахунком 8:0 на користь „Суднобудівника“.

В Херсоні грали команда „Пищевик“ з миколаївською командою „Динамо“. Рахунок—4:0 на користь „Динамо“.

Товариство „Знання“ програто кіровській футбольній команді з рахунком 2:1. Треба відмітити зовсім погану підготовку і тренування херсонських фізкультурних товариств до спортивного сезону.

Команда „Знання“ прийматиме участь у другому колі розігри на кубок УРСР, який відбудеться 12 травня.

Газети «Кіровська правда» Кропивницький, 15.05 та «Надніпрянська правда» Херсон, 9.05.1938.

Молдавська АРСР (Котовськ)— Кривий Ріг

6 травня на міському стадіоні відбулася цікава зустріч по футболу. У розігрішу на кубок УРСР по першому колу зустрілись команди міста Котовськ (Молдавська АРСР) і Кривого Рогу. Котовськ представляла команда спортивного товариства „Локомотив“, а Кривий Ріг — „Буревісник“.

З перших хвилин гра набрала живих темпів. На 4 хвилині гравець „Локомотива“ Крахмаль міцним ударом послав в сітку криворізьців перший м'яч. Команда „Буревісника“ енергійно штурмує у відповідь ворота Котовська і за 5 хвилин до кінця першого тайму гравець Кухтін зрівнює рахунок, забивши м'яч у ворота Котовська.

У другому таймі гра проходить переважно біля воріт гостей. Команда „Буревісник“ кілька разів проривається до воріт противника, але всі їхні комбінації розбиваються об упертий захист „Локомотива“.

Криворізьцям не вдається використати цілий ряд моментів для збільшення рахунку. Хазяї поля неодноразово б'ють м'яч у ворота гостей, але м'яч йде або повз ворота, або в корнер, або прямо... в руки воротареві. Треба визнати, що воротар Котовська грав добре. Лише на 17 хвилині з початку другого тайму гравець П. Павліченко збільшує рахунок до 2:1 на користь Кривого Рогу, але через 10 хвилин у ворота криворізьців теж потрапляє другий м'яч.

Другий тайм закінчився рахунком 2:2.

Після додаткового часу матч закінчується рахунком 3:3.

Суддя тов. Фоменко чітко провів гру.

Газета «Червоний гірник» Кривий Ріг, 9.05.1938.

12.05, «Локомотив» Вознесенськ—«Харчовик» Одеса 1-3.

2 коло, 12.05: 17:30, ст. ім. Марті, «Динамо»-«Сталь» (завод ім.В.Леніна) 7-0(4-0), голи: І.Колбанов (три), В.Іщенко (?.?. 65), О.Сердюк, ?. .

«Динамо»: ?. , О.Гронін, І.Спічка, М.Сороченко, Г.Кушніренко, Л.Новіков, М.Хейсон, І.Колбанов, О.Сердюк, В.Іщенко, ?. , тренер Ф.Кондратенко.

ст. «Дзержинець», «Дзержинець»-«Сільмаш» 2-0, «Буревісник»-«Локомотив» 2-4 або 1-5.

ОДЕСА—КРИВИЙ РІГ

12 травня на міському стадіоні у розигранні на «Кубок УРСР» по другому колу зустрілись команди «Локомотив» (Одеса)—«Буревісник» (Кривий Ріг).

Криворізьці з самого початку вели напад примітивними проривами, переважно з правого боку, тимто вони не добились успіхів. На 34 хвилині ігрок «Локомотиву» Гузев спокійним ударом послав в сітку криворізьців перший м'яч. До кінця першого тайму рахунок не змінюється.

Другий тайм характерний цілим рядом цікавих моментів. Криворізьці штурмують ворота гостей і вже на 5-й хвилині зрівнюють рахунок. Одесити відповідають енергійною атакою і на

10-й хвилині Гузев знову забиває м'яч. Але через 2 хвилини криворізьці примушують гостей почати гру з центру, забивши в їх ворота другий м'яч. До кінця другого тайму одеситам вдається забити у ворота «Буревісника» ще 2 м'ячі. Гра закінчується рахунком 4 : 2 на користь команди «Локомотив».

Треба відмітити погану гру правого край криворізьців Кухтіна і лівого хавбека Корнієнко. Вони поводити себе недисципліновано. **О. ТІШЕНКО.**

Газети «Червоний гірник» Кривий Ріг, 14.05.1938.

15.05: ст. «Динамо», «Харчовик»-«Суднобудівельник-2» 4-1(3-1), голи: Ніколаєв (3, ?.?. ?.?. ?.)-?. .

«Харчовик»: С.Раздорожнюк, Кузнецов, Медун, Паперний, О.Доскалов, Черняєв, Чахотін, С.Чиркліс, Ніколаєв, ?. .

Вчора одеська команда спортивного товариства «Пищевик» зустрілась в матчі на розигранні кубка УРСР з Миколаївською командою «Суднобудівельник».

Молодий колектив «Пищевика» показав вчора глядачу добру гру. Весь час напористість і стремління до перемоги не залишало гравців.

Вже на другій хвилині лівий крайній Одеси т. Николаєв забиває гол.

Після того, як гості зрівняли рахунок форварди «Пищевика» майже не залишають воріт миколаївців.

Перша половина гри закінчується з рахунком 3 : 1 на користь Одеси. В другій половині одесити провели в ворота «Суднобудівельника» ще один м'яч.

В цьому матчі особливо відзначились гравці Одеси т. т. Николаєв, Чахотін, Кузнецов та Раздорожнюк. Слабо грали Чиркліс, Паперний, Доскалов.

Вигравши цей матч колектив «Пищевика» одержав право грати в третьому турі розиграння кубка УРСР. З цього ж тура вступає в розиграння показова команда майстрів одеського «Динамо».

Газета «Молода гвардія» Одеса, 1938.

Фінал, 18.05, 17:30, ст. ім. Марті, «Динамо»-«Локомотив» 3-0(2-0), голи: Сердюк (8), В.Іщенко (44, 51)

«Динамо»: Л.Піскунов, О.Сердюк, В.Іщенко, І.Колбанов, Г.Кушніренко, Л.Новіков, М.Сороченко, ?. .

«Локомотив»: Ветчинников, Гузев, ?. .

18 або 23.05, «Харчовик»-«Дзержинець» + _ (неявка).

4 зона (Дніпропетровська):

«Сегодня, 5 мая начинается розыгрыш «Кубка УССР» по футболу. Коллективы – участники разбиты на отдельные зоны по территориальному принципу. По два победителя каждой зоны вместе с шестью показательными командами разыграют финал «Кубка УССР». Все игры проводятся по олимпийской системе.

В четвертой зоне играют исключительно команды нашей области. Лишь криворожские коллективы включены в третью зону.

Сегодня в первом круге соревнований в Днепропетровске встречаются команды заводов им.Петровского и «Сельмаш» (Запорожье), завтра – «Спартак» (Днепропетровск) и «Крылья Советов» (Запорожье). Оба матча состоятся на спортплощадке завода им.Петровского.

Ряд игр «Кубка УССР» состоится сегодня и завтра в Днепропетровске, Запорожье и Кривом Роге». Газета «Днепровская правда» Дніпро, 5.05.1938.

1 коло, 5.05: 17:00, ст. «Сталь», «Сталь» (завод ім.Петровського) Дніпропетровськ-«Сільмаш» (завод «Комунар») Запоріжжя 1-3(1-2), голи: .?. (15)-М.Сичов (21, пен., 57), Детенков (35), На 8 хвилині воротар «Сільмаша» відбив пенальті від гравця «Сталі».

«Сільмаш»: Є.Блюм (П.Сичов, 9), Акімушкін, Грановський, Пшеничний, Федосеев, Яковлев, Альошин, Детенков (через травму залишив поле на 48-й хвилині), А.Короткін, М.Сичов, .?. .

Першість по футболу на кубок України

6 травня на стадіоні 6 селища відбулася футбольна зустріч на кубок України між командами заводу «Комінтерн» (Дніпропетровськ) і ДАЗ.

5 година вечора. Суддя відмічає початок гри. З перших же хвилин гри ініціатива на боці команди ДАЗ'а, але деякі недоладності при тактичних комбінаціях не дають можливості відкрити рахунок.

На десятій хвилині команда «Комінтерн», скориставшись неточною грою захисту, забиває м'яч у ворота команди ДАЗ'а,

Рахунок: 1: 0. На протязі 20 хвилин команда ДАЗ'у штурмує ворота противника, але безрезультатно.

Послідуючі 15 хвилин лінія нападу гарно комбінованою грою при допомозі полузахисту один за одним забиває 4 м'ячі. Рахунок: 4: 1 на користь ДАЗ'а. На цьому закінчилася перша половина гри.

Другу половину гри дазовці грали проти вітру. Команда не урахувала необхідності гри низовою передачею. Це набагато допомогло противнику у грі, внаслідок чого команда «Комінтерн» у другій половині забиває у ворота дазовців 2 м'ячі. Команда ДАЗ'у відповіла лише одним м'ячем.

Матч закінчився перемогою команди ДАЗ'а з рахунком 5: 3. Таким чином, команда ДАЗ'а вийшла в другий круг по грі на кубок УРСР. Фрідман.

МЛЕННЯ

дин ранку до 6 год. вечора.

Всім профоргам і комсоргам цехів необхідно забезпечити явку молоді на медогляд.

Громадський інспектор молоді—Тепленко

Газета «Дніпровський алюміній» Запоріжжя, 5.05.1938.

5 травня в Дніпропетровську відбулася перша зустріч на «Кубок УРСР» між нашою футбольною командою «Сільмаш» і командою «Сталь» (завод ім.Петровського). Не дивлячись на непогоду—хмарність та дрібний дощ, на цей матч прийшло багато дніпропетровців.

П'ять годин. Свісток суєди і 22 футбольсти вступають в «бій» за право бути переможцями. На 8 хвилині захист «Сільмашу» одержує штраф—11 метровий удар. На мить холодне серце. Але воротар Є. Блюм бере впадаті важкий м'яч. Ворота врятовані. Та підвівшись, Блюм не зміг далі захищати наші ворота.—він, блискучинно падаючи на м'яч, вивихнув палець. На зміну став П. Сичов.

Довгий час гра проходить лише в центрі. Потім дніпропетровці натиском підходять до наших воріт. На 15 хв. вони б'ють по воротах: ми виймаємо з сітки м'яч.

Та воля до перемоги в нашому колективі дала наслідки. Останні хвилини першого тайму ми весь час «сидимо» на воротах «Сталі». На 21 хвилині М. Сичов б'є дніпропетровцям 11-метровий пенальті. Суддя фіксує перший гол.

Темп наростає в обох командах. Зрідка дніпропетровці підходять до наших воріт та наш захист—Сичов, Акімушкін, Грановський, Пшеничний та Федосеев розбиває комбінації противника. На 35 хвилині, при гарній комбінації, наш центр нападу Детенков влучно б'є в лівий куток воріт—другий гол дніпропетровцям.

Через десять хвилин після перерви стадіон оживає знову. На третій хвилині, не витримавши нашої наполегливості, дніпропетровці вдаються до грубості—Детенков не може догравати

матчу. Непад залиняється в складі Яковлева, Альошина, Короткіна та М. Сичова.

Чотирьом грати важко. Проте, ми часто проходимо краєм до воріт «Сталі» і на 12 хвилині Яковлев в краю подає м'яч до воріт, а М. Сичов грудьми його блокує й посиляє в ворота. Харківський та республіканський суддя т. Гоготов фіксує третій гол.

На щиту «Сталі»—три червоних кулі, на наших—одна біла. 3:1 на користь «Сільмашу»—це наслідок змагання за честь заводу.

Наша команда виборола право на подальші зустрічі в розиграші «Кубка УРСР» по Україні.

Капітан команди «Сільмаш»—А. Короткін.

Газета «Комунаровець» Запоріжжя, 8.05.1938.

ст. «Локомотив», «Локомотив» Запоріжжя-«Локомотив» Дніпропетровськ 3-2 (3-1), голи: Офіцеров (13), Мозолевський (18, 43)-.?. (39), .?. (67).

«На спортплощадке завода имени Петровского вчера состоялся футбольный матч на «Кубок УССР», между командами общества «Сельмаш» (Запорожье) и хозяевами поля.

Матч закончился победой запорожцев со счетом 3-1.

Состоявшийся вчера футбольный матч на «Кубок УССР», между командами «Локомотива» Днепропетровска и Запорожья закончился победой Запорожья со счетом 3-2». Газета «Днепровская правда» Дніпро, 6.05.1938.

5 мая начался футбольный розыгрыш на кубок УССР. Наша команда впервые 5 мая встрети-лась с сильным противником-дне-пропетровским «Локомотивом».

12 минут первого тайма не да-ют результата. Мяч переходит из одной стороны в другую. Только на 13 минуте нашему нападению удается прорваться близко к во-ротам днепропетровцев. Левый инсайд Офицеров метко бьет по голу. Мяч в сетке.

Второй гол в ворота противника следует через пять минут от мет-кого удара Мозолевого.

Видя явное поражение в первом тайме днепропетровцы своим на-падением предпринимают ряд ре-

шительных атак. Им удается на 39 минуте вырваться вперед и точным ударом вбить гол. В от-вет на это нападение запорожцев усиливает атаку и через 4 минуты ловко разыграв комбинацию Мо-золевский бьет по воротам.

Второй тайм отличается упад-ком темпа у нападения нашей ко-манды. Полузащита и защита за-тягивает время посылая часто мяч в ауты. Днепропетровцы грубят, стараясь сквитать счет. Только на 23 мин. воспользовавшись непра-вильным выкиданием мяча врате-рем задерживают его и бьют по воротам.

Счетом 3:2 в пользу нашей команды заканчивается матч.

Газета «За справний паравоз» Запоріжжя, 10.05.1938.

ст. «Сталь», «Сталь» (завод ім. Ф.Дзержинського) Дніпродзержинськ-технікум фізкультури, Дніпропетровськ 7-0(4-0), голи: І.Єрохін (22), О.Малявкін (два), І.Терехов, Є.Васецький (три).

Пятого и шестого мая во всех городах области разыгрывались матчи «Кубка УССР» по футболу. В Днепродзержинске состоялись две игры. Местная команда «Сталь» со счетом 7:0 легко выиграла у Днепропетровского техникума физкультуры и команда завода им. К. Либкнехта (Днепропетровск) — у днепродзержинского «Строителя» — 4:0.

В Запорожье встретились коман-ды местного общества «Цветмет» и днепропетровского завода им. Коминтерна. Днепропетровцы проигра-ли со счетом 3:5.

Легко выиграли матч в Бердян-ске у команды общества «Крылья Советов» днепропетровские дина-мовцы. Счет игры 5:0.

В Кривом Роге местные команды «Сталь» и «Строитель» закончили встречу со счетом 3:1 в пользу «Стали». Криворожский «Буровест-ник» с котовским «Локомотивом» после двух часов 15 минут игры сыграли вничью — 3:3. Вчера матч переносился.

В Днепропетровске, 6 мая, игра-ли команды обществ «Крылья Со-ветов» (Запорожье) и «Спартак» (Днепропетровск). Встречу выигра-ли днепропетровцы со счетом 3:0.

Газета «Днепровская правда» Дніпро, 8.05.1938.

6.05: «Колірмет» (Дніпровський алюмінієвий завод ім. С.Кірова) Запоріжжя-завод ім. Комінтерна, Дніпропетровськ 5-3(4-1), «Крила Рад» Бердянськ-«Динамо» Дніпропетровськ 0-5, «Спартак» Дніпропетровськ-«Крила Рад» (завод ім. П.Баранова) Запоріжжя 3-0.

ст. «Будівельник», «Будівельник» Дніпродзержинськ-завод ім.К.Лібкнехта, Дніпропетровськ 0-4. «ЗАВОД ім.К.ЛІБКНЕХТА-«ЦВЕТМЕТ». Футбольна команда заводу ім.К.Лібкнехта, яка в першому колі розигришу кубка УРСР одержала перемогу над командою «Будівельник» (Дніпродзержинськ), другу свою зустріч проведе у Дніпропетровську проти футболістів спортивного товариства «Цветмет» (Запоріжжя).

Матч відбудеться 13 травня на стадіоні заводу ім.Комінтерну». Газета «Більшовицька зміна» Дніпро, 1938.

12.05, 17:00, «Локомотив» Лозова-«Локомотив» Синельниково 6-1(2-0).

Лозова: ?., Вовченко, Кисильов, Зекін, Канєвський, Кальницький, Вінніченко, Чаплигін, Зуєв, ?..

2 коло:

«Сегодня, 12 мая, проводится второй круг розыгрыша «Кубка УССР» по футболу. В Днепродзержинске встречаются местная команда общества «Сталь» и запорожский «Сельмаш». Криворожская «Сталь» у себя играет с одесским «Локомотивом».

Наиболее интересный матч состоится сегодня в Днепропетровске. На спортплощадке завода им.Петровского в 5 час. 30 мин. Дня встречаются сильнейшие команды города – «Спартак» и «Динамо». Завтра на стадионе завода им.Коминтерна играют команды завода им.К.Либкнехта (Днепропетровск) и общества «Цемент» (Запорожье)». Газета «Днепровская правда» Дніпро, 12.05.1938.

**6 травня о 5 годині на
стадіоні соціста наші фут-
болісти зустрінуться з ко-
мандою дніпропетровського
заводу „Комінтерн“. Матч
проводиться на розіграш
кубка України. В. Л.**

Газета «Дніпровський алюміній» Запоріжжя, 1938.

12.05: ст. «Сталь», «Сталь» (завод ім.Ф.Дзержинського)–«Сільмаш» (завод «Комунар») 4-1(2-1), голи: Малявкін (7), Єрохін, ?-?-? .

«Сталь»: М.Швець, Ф.Козловський, В.Семерной, К.Зайцев, І.Терехов, С.Бабаскін, О.Малявкін, І.Єрохін, Є.Васецький, В.Полячков, Г.Красильщиков.

«Сільмаш»: Блюм, ?-? .

Велику честь було на-
дано „Комунару“ — взяти
участь в розігріш „Кубка
УРСР“ по футболу. Наші
футболісти, стахановці й
ударники виробництва в
першому колі на Дніпро-
петровському стадіоні ви-
грали матч з рахунком 3:1.
І завком профспілки, і
директор заводу знали, що
друга зустріч відбудеться в
Дніпродзержинську 12 трав-
ня. Але всупереч рішення
Комітету в справах фіз-
культури при Раднаркомі,
вони не дали можливості
футболістам як слід відпо-
чити, перед грою набратись
сил.
Прямо з заводу, після
роботи футболісти зібрали
ся 11 травня о 4 годині дня
біля театру „Металіст“, щоб
машиною виїхати на матч.
Транспортники також „до-
помогли“. Півторатонку да-
ли лише о шостій годині
й таку, що „відмічала“ кож-
ні півгодини 130 кілометро-
вий шлях розривом камер,
паровозоподібно чмичала че-
рез пробиті прокладки й
писала замислуваті спіралі.
Лише автоінспектор, що на-
багато затримав машину в
Дніпропетровську, змусив
відремонтувати рульове
управління.
В Дніпродзержинськ при-
їхали о півночі. Подивив-
шись на вітрини, не пове-
черявши, лягли спати. Перед
матчем лише раз повоїли.
Важко переступаючи нога-
ми, наші футболісти вий-
шли на стадіон. Уже пер-
ша хвилина гри показала,
що команду „Сільмаш“ че-
кає поразка. Велика пере-
тома сковувала біг. Фак-
тично наш напад стояв на
захисті. Дзержинці, букваль-
но, сиділи на воротах „Сіль-
машу“. Наш голкіпер Е. Блюм
зупинив до двох десятків
м'ячів.
Матч закінчився з рахун-
ком 4:1 на користь „Сталі“.
Після цього матчу команду
„Сільмаш“ позбавлено мож-
ливості брати подальшу
участь в розігріш „Кубка
УРСР“.
Незабаром розпочнеться
міський розіграш кубка по
футболу. Треба сподіватись,
що хоч на цей раз, завод-
ське керівництво створить
молодій, здоровій і расту-
чій команді всі умови для
відстоювання честі заводу.
І. Карпенко.
Дніпродзержинськ

Газета «Комунаровець» Запоріжжя, 14.05.1938.

ст. «Сталь», «Спартак»–«Динамо» 1-0(0-0, 0-0, 1-0) в дод. час.

«Очень напряженно прошла встреча второго круга «Кубка УССР» по футболу между днепропетровскими командами «Спартак» и «Динамо».

Со счетом 1-0 в пользу «Спартака» заканчивается этот ответственный матч». Газета «Днепровская правда» Дніпро, 14.05.1938.

«Глядачі футболу з нетерпінням чекали зустріч дніпропетровських команд «Динамо» і «Спартак», що повинна була вирішити – хто ж прийме дальнішу участь в розигришу кубка УРСР. Стадіон заводу ім.Петровського, де проходив цей виключно цікавий матч був заповнений тисячами глядачів. Гра почалася повільним темпом, напади обох команд обережно ведуть наступ. Молода футбольна команда «Спартак», торішній чемпіон України з перших же хвилин показує, що вона володіє, м'ячем далеко краще за динамівців, точні передачі дають змогу спартаківцям весь час упевнено просуватися вперед до воріт «Динамо» і воротарю Маховському доводиться багато працювати, приймаючи то верхні, то нижні м'ячі. Гра набуває все більш напруженого характеру. Стрілка годинника нагадує, що наближення кінця першого тайму. А рахунок так і не відкритий. Ще кілька атак «Спартака», безсистемних «комбінацій» «Динамо» і перша половина гри закінчилась.

Другий тайм починається посиленням нападом «Спартака». Вирвавши у нападі спартаківців м'яч, динамівці передають його своєму лівому крайньому і той, швидко помчавшись, б'є по воротах «Спартака» мимо голкіпера. М'яч повільно котиться ... в аут.

М'яч знову у «Спартака». Напад команди у наступ веде молодий інсайд Майзель. Він грає розумно, точно й викликає заслужені оплески глядачів.

На трибунах хвилювання. Ще три хвилини й гра закінчується, невже ніхто не відкрив рахунок? Так воно і вийшло. 90 хвилин напруженої гри не дали ніяких результатів. На щитах 0-0.

За правилами розигришу кубка УРСР командам дають ще 30 хвилин для додаткової гри, щоб виявити переможця.

Свисток судді і гра починається. Обидві команди прикладають всіх зусиль, щоб виграти. Перевага явно на боці «Спартака». На 10 хвилини спартаківець Коломієць б'є по воротах «Динамо». Маховський падає, але пізно.

Динамівці намагаються зрівняти рахунок, вони часто перебувають на половині «Спартака» - і в один з таких моментів захисник спартаківців випадково торкає м'яч рукою на штрафному майданчику.

Суддя дає пенальті. Б'є Ступаков. Удар блискуче відбив голкіпер Леонтієв.

Останні хвилини цього виключно цікавого матчу ніяких наслідків не дали і «Спартак» заслужено перемагає з рахунком 1-0.

В команді переможців добре грав воротар Леонтієв, захист і півзахист та нападник Майзель.

Матч показав, що спортивному товариству «Динамо» треба серйозно подумати над зміцненням своєї команди, і в першу чергу лінією нападу, яка у звітному матчі грала виключно погано». Газета «Більшовицька зміна» Дніпро, 1938.

13.05, завод ім.К.Лібкнехта-«Колірмет» (Дніпровський алюмінієвий завод ім.С.Кірова) 1-2.

«... В Днепропетровске 13 мая играли команды общества «Цветмет» (Запорожье) и завода им.Карла Либкнехта (Днепропетровск). На протяжении всего матча и особенно во втором тайме чувствовался перевес гостей. Днепропетровцы играли крайне растерянно.

Встреча закончилась заслуженной победой Запорожья со счетом 2-1». Газета «Днепровская правда» Дніпро, 16.05.1938.

15.05, 16:30, ст. «Локомотив», «Локомотив» Запоріжжя-«Локомотив» Лозова 8-1(6-1).

Запоріжжя: Свистун, Прядко, Ф.Бухтіяров, Прокопович (граючий тренер), Хмиров, Офіцеров, ?.

«В Запорожье 15 мая состоялась футбольная встреча второго круга «Кубка УССР» между командами общества «Локомотив» Запорожья и Лозовой. Встреча закончилась крупным поражением гостей со счетом 1-8». Газета «Днепровская правда» Дніпро, 17.05.1938.

Сьогодні на стадіоні „Локомотиву“ відбудеться цікавий футбольний матч на кубок УРСР між командами нашого заводу і Лозової. Команда Лозової домоглась перемоги над командою Сннелівкова з рахунком 6:1, а також над міцною командою Харківського тракторного заводу.

Початок матчу о 4 г. 30 хв.

Газета «За справний паравоз» Запоріжжя, 15.05.1938.

В афишах, которые были расклеены по всему городу, извещалось, что заводская команда встречается на кубок УССР с командой Лозовой («Локомотив»), которая добилась громадной победы над командами Синельниково и ХТЗ. В действительности, как показала встреча, команда Лозовой представляла слабого противника нашей команде. Матч проходил при явном преимуществе команды запорожского «Локомотива».

Это особенно чувствовалось в первом тайме. Слаженная игра нападения особенно Прокоповича, Офицера, Хмирова, защиты Прядко и Бухтиярова, вратаря

Свистуна дали возможность вбить за 15 минут первой половины игры 6 голов и получить в свои ворота только 1.

Во второй половине игры, как всегда, наша команда сдала темп и имея все возможности забила только два гола.

Нашей команде предстоят серьезные встречи они решают дальнейшее участие в розыгрыше на кубок УССР и включение в розыгрыш на кубок СССР. Следует улучшить состав полузащиты и добиться одинакового темпа игры в первом и во втором таймах.

Газета «За справний паравоз» Запоріжжя, 17.05.1938.

Финал, («Полуфинальные матчи четвертой зоны «Кубка УССР» по футболу состоятся сегодня в Днепропетровске и Запорожье. Местные команды «Локомотива» и «Цветмета» играют в Запорожье. Победители полуфиналов будут участвовать в дальнейших играх на «Кубок УССР».

На спортплощадке завода им.Петровского сегодня, в 5 часов 30 минут дня состоится интересный матч третьего круга «Кубка УССР» по футболу. Играют команды «Спартак» (Днепропетровск) и «Стали» (Днепродзержинск).

Матч третьего круга «Кубка СССР» состоится сегодня также в Запорожье. Здесь встречаются местные команды «Цветмет» и «Локомотив». Газета «Днепровская правда» Дніпро, 18.05.1938.

18.05, ст. «Локомотив», «Локомотив»-«Колірмет» (Дніпровський алюмінієвий завод ім.С.Кірова) 4-2(1-2), голи: Хмиров (7), Мозолевський (60), Прокопович (62, 88)-?. (15), ?. .

«Локомотив»: Свистун, Прядко, Ф.Бухтияров, Мозолевський, Прокопович (грающий тренер), Хмиров, Рикун, ?. .

17:30, ст. «Сталь», «Спартак»-«Сталь» (завод ім.Ф.Дзержинського) 4-2(2-1).

«Близько 5 тисяч дніпропетровців спостерігали позавчора на спортивному стадіоні товариства «Сталь» матч третього розиграну «Кубка УРСР» між командами дніпропетровського товариства «Спартак» і дніпродзержинського товариства «Сталь».

Цікава й напружена зустріч закінчилась з рахунком: 4-2 на користь спартаківців. Досить міцна команда дніпродзержинців залишила поле переможеною і вибула таким чином з розиграну «Кубка УРСР». Газети «Зоря» Дніпро, 20.05.1938.

«В СІТЦІ «СТАЛЬ» 4 М'ЯЧІ. 18 травня відбувся матч третього круга на «Кубок УРСР», між командами «Спартак» (Дніпропетровськ) і «Сталь» (Дніпродзержинськ). Гра проходила цікаво й напружено. На 30 хвилині центр нападу «Спартак» Ковальов з подачі правого краю Вагонова забив перший гол. На 38 хвилині в сітці Дніпродзержинська – другий м'яч. Через дві хвилини з кутка дніпродзержинці забивають перший м'яч.

Після перерви у ворота Дніпродзержинська спартаківці забивали ще два м'ячі, на які гості відповіли тільки одним. Гра закінчилась з рахунком 4-2 на користь «Спартаків». «Радянський спорт» Київ, 20.05.1938.

Матч почався бурною атакою дніпродзержинців. Бистре, очень енергичне нападення гостей создало у ворот «Спартак» ряд опасных положений. Неуверенно игравший в начале матча полузащитник Родос трижды выпускает левый край гостей, и только неточные удары спасают днепропетровцев. Один мяч блестяще отбивает вратарь днепропетровцев Леонтьев. Первые десять минут чувствуется явное преимущество гостей. Потом постепенно разыгрывается «Спартак». Нападение его, неплохо комбинируя, проводит ряд атак, однако, счет открыть не может. Хорошо пройдя к воротам гостей, днепропетровец Майзель забивает мяч, но судья его не засчитывает, так как центр нападения «Спартак» Ковалев был в этот момент «вне игры». Первый мяч в сетку Днепродзержинска попадает на тридцатой минуте. С подачи Вагонова Ковалев сильно посылает мяч в

угол ворот. На 38 минуте счет становится 2:0, а через две минуты первый мяч гостей в сетку днепропетровцев.

Первые минуты второго тайма гости в нападении. Однако, это длится недолго. Инициатива вновь переходит к спартаковцам, и в десятой минуте после удара Кунцевича вратарь гостей вынужден в третий раз вынуть мяч из сетки. Получив пассивку от полузащитника, центр нападения «Стали» прекрасно пробивает второй мяч в ворота «Спартак». Но проходит я двух минут, как счет становится 4:2. Последний мяч, используя неуверенность вратаря, забил Ковалев.

В оставшееся время результат игры не меняется, и матч заканчивается победой «Спартак» со счетом 4:2.

Победители примут участие в дальнейших играх на «Кубок УССР».

Газета «Днепровская правда» Дніпро, 20.05.1938.

На матч, що проходив порядком розіграшу кубка УРСР з дніпродзержинською командою «Сталь», спартаківці Дніпропетровська вийшли у зміненому складі. У них три нових гравці—Гацелюк, Ковальов і Блащук.

Гра починається у швидкому темпі. Дніпродзержинці блискучо і точно проводять м'яч до воріт «Спартак». Голкіпер Леонтьєв бере явно мертвий м'яч.

Перші 10 хвилин ініціатива у команди «Сталь». Спартаківці трохи розгублені. Поступово гра вирівнюється і м'яч переводиться на половину Дніпродзержинська.

Рахунок відкрив «Спартак», красиво й сильно забивши перший м'яч. Усі атаки команди «Сталь» розбиваються міцним захистом спартаківців і швидко у сітці Дніпродзержинська другий м'яч.

Тільки останні хвилини першого тайму приносять успіх команді «Сталь». З утлової подачі м'яч їде прямо в сітку.

Другий тайм проходить, як і перший, у бурхливому темпі. «Спартак» швидко зводить рахунок до 3:1, потім команда «Сталь» красиво забиває другий м'яч, але через кілька хвилин одержує у відповідь 4 гол.

Виключно цікавий і відповідальний матч закінчився з рахунком 4:2 на користь «Спартак».

У переможців добре грав захист і в нападі—Ковальов та Майзель. Команда Дніпродзержинська залишила гарне враження. Її поразка пояснюється слабкою грою півзахисту й захисту.

Газета «Більшовицька зміна» Дніпро, 1938.

Эта встреча должна была решить кто получает право участвовать в полуфинале кубка УССР — команда «Локомотива» или ДАЗа.

Вот почему все с нетерпением ожидали заполнившие трибуны стадиона в новой части города. Напряжение достигало крайней точки. Вот наконец долгожданный свисток судьи.

Атаки начинают игроки («Локомотив»). Пятёрка нападения команды играет напористо, четко. Это вызывает восхищение зрителей. На 7 минуте правый край Хмиров выхватив мяч из рук вратаря подводит его близко к голу и вкатывает в ворота.

Но дальнейшая игра вносит разлад в команду «Локомотива». Голубые майки (ДАЗ) буквально «сидят» на воротах «Локомотива». На 15 минуте, получают в свои ворота два гола.

Этим могло бы не окончиться поражение в первом тайме если бы не отличная игра в защите Прядка и Бухтиярова.

Второй тайм мог принести ряд неожиданностей для нашей команды. Вратарь Свистун выбегая далеко за пределы штрафной площадки ставил под угрозу ворота. Нападение «Локомотива» играет напористее, чем в первом тайме. На 15 минуте правый инсайд Мозолевский верным шутком забил гол.

Еще две минуты и уже Прокопович с подачи Рыкуна вбивает еще один гол.

Защита «Локомотива» упорно защищает ворота. Дазовцы прилагают усилия, чтобы не допустить большего счета. Казалось на этом игра должна была закончиться, но за 2 минуты до свистка Прокопович с подачи Рыкуна забивает четвертый и решающий гол.

Победа завоевана. «Локомотивцы» отстаивая честь завода и Запорожья продолжают бороться за получение кубка УССР. А. ВЕСЕЛЬЧАКОВ.

Газета «За справний паравоз» Запоріжжя, 17.05.1938.

5 зона (Донбаська):

1 коло:

5.05, «Азот» (Азотно-туковий завод) Нова Горлівка (зараз в складі Горлівки) — «Буревісник» Сталіно 1-2.

6.05: «Локомотив» Слов'янськ — «Авангард» (завод ім. Сталіна) Краматорськ 3-4 (0-0, 2-2, 1-2) дод. час, ст. шахти «Червона зірка», «Стахановець» (шахта «Червона зірка») Чистякове — «Авангард» (завод ім.

К.Ворошилова) Дружківка 3-2, ст. «Локомотив», «Локомотив» Ясинувата-завод ім. Леніна, Красногорівка 1-2, «Авангард» Сталіно-шахта № 30, Рутченкове 2-3, «Спартак» Старобільськ — «Зеніт» (завод ім. А.Ковалія) Сталіно 0-3.

«Сталь» (завод ім. С.Кірова) Макіївка — «Сталь» (завод ім. Сталіна) Сталіно 1-0 (1-0), гол: Родіонов (41).

Макіївка: Шкуренко, Бухтияров, Познахарев, Васильев, Родіонов, ? . .

ст. ім. В.Леніна, «Дзержинець» Ворошиловград — «Сталь» (завод ім. Фрунзе) Костянтинівка 0-6 (0-1), голи: А.Ломов (22), Яковлев (68, 76, 86 пен.), М.Ломов (70), Онищенко (86, пен.).

«Сталь» К.Кулешов, Кононенко, О.Клімов, О.Онищенко, М.Ломов, О.Ломов, А.Яковлев, І.Горобець, ? . .

ст. «Авангард», «Авангард» (завод ім.Орджонікідзе) Краматорськ — «Стахановець» Красноармійськ 4-2 (2-2).

«Сегодня на стадионе завода им.Орджоникидзе состоится футбольный матч на кубок Украины.

На футбольном поле встретятся команды завода им.Орджоникидзе — «Авангард» и «Стахановец» - Красноармейск.

В этот же день на Славянском стадионе на кубок Украины играют команды: спортивного общества «Авангард», завода им.Сталина — Краматорск и спортивного общества «Локомотив» - Славянск». Газета «Краматорская правда» Краматорськ, 6.05.1938

Несмотря на большой ветер и холодную погоду 6 мая, на стадионе завода им. Орджоникидзе, состоялся футбольный матч на кубок УССР между командами «Авангард» (завода им.Орджоникидзе) и «Стахановец» (города Красноармейска).

Игра началась стремительной атакой «авангардовцев». Не проходит и нескольких минут, как вратарь «Стахановца» пропускает первый мяч. Затем на несколько минут инициативу забирают в свои руки футболисты «Стахановца». Резкий и точный удар правого края — и мяч... в сетке «Авангарда». До конца первого тайма команды еще обменялись мячами. Первая половина матча закончилась счетом 2:2.

Во втором тайме инициатива полностью принадлежала «Авангарду». В конце тайма краматорцы подряд забивают два мяча в ворота противника. Матч закончился со счетом 4:2 в пользу «Авангарда».

Футбольный матч на кубок УССР между командами «Авангард» (завода им. Сталина) и «Локомотив» (Славянск), который проходил на славянском стадионе, закончился победой краматорцев со счетом. 4 : 3.

Газета «Краматорская правда» Краматорськ, 8.05.1938.

6, 16.05, 18:00/18:00, ст. «Стахановець»/«Авангард», судья: Гончаров/?. «Авангард» (завод ім. С.Кірова) Горлівка-«Стахановець» Лисичанськ 0-3 (результат анульований, так як матч недограли через травму воротаря «Авангарда» в 2-му таймі), 4-0.

2 коло:

10.05, Коксохімічний завод, Макіївка-«Стахановець» (або коксохімічний завод) Горлівка 2-5.

12.05, «Стахановець» Красный Луч-«Авангард» (завод ім. Сталіна) Краматорськ 1-3(0-2).

«12 мая футбольная команда «Авангард» (завод им. Сталина) встретился во втором круге игры на кубок УССР в Красном Луче с местной командой «Стахановец». Футболисты спортивного общества «Авангард», выигравшие матч в первом круге приложили все усилия, чтобы и во втором круге выйти победителями.

Футбольный матч, который привлек много зрителей, закончился победой краматорцев со счетом 3-1». Газета «Краматорская правда» Краматорськ, 14.05.1938.

15.05, шахта № 30-«Сталь» (завод ім.С.Кірова) Макіївка 0-4.

18.05: 17:00, ст. «Сталь», «Сталь» Костянтинівка-«Стахановець» (шахта «Червона зірка») Чистякове 8-0(4-0), гол: С.Бондаренко, ?.

17:00, ст. «Авангард», «Авангард» (завод ім. Орджонікідзе) Краматорськ-«Авангард» (завод ім. С.Кірова) Горлівка 2-0(0-0), голи: Г.Коротинський, С.Поповський.

«Розыгрыш футбольного первенства на кубок УССР продолжается. Как уже сообщалось в газете, краматорская футбольная команда общества «Авангард» завод им.Орджоникидзе, в первом кругу игры вышла победителем.

Сегодня на новом стадионе машиностроителей во втором кругу на кубок УССР играют команды общества «Авангард» (завод им.Орджоникидзе) и «Стахановец» (г.Горловка)». Газета «Краматорская правда» Краматорськ, 18.05.1938.

Несколько тысяч трудящихся города, несмотря на дождь, пришли 18 мая на стадион машиностроителей.

Свисток судьи и на зеленый ковёр выбежали футбольные команды общества «Авангард» (завода им. Орджоникидзе) и «Стахановец» (Горловка).

Сразу же с первых минут игры на кубок УССР гости предложили краматорцам быстрый темп игры. «Авангардовцы» приняли его с большой охотой. На этот раз защита и нападение краматорцев были несколько укреплены. В матче играли защитник Котиков и центр нападения С. Поповский. Первый тайм окончился безрезультатно. Однако, инициатива в основном принадлежала краматорцам.

Во втором тайме игра пошла ещё интереснее и упорнее, и вскоре Г. Коротинскому удалось сильным ударом послать в сетку ворот горловцев первый мяч. В середине тайма С. Поповский увеличивает счёт ещё на один гол. Все попытки гостей отыграться не привели ни к чему, так как слабо играли их нападение и полузащита. Следует отметить превосходную игру горловского вратаря. Футболисты «Авангарда» играли в этом матче лучше чем с дружковцами. Однако, все же нападение краматорцев ещё слабое.

Матч закончился победой краматорцев со счётом 2 : 0.

Газета «Краматорская правда» Краматорськ, 18 та 20.05.1938.

18(11).05, «Буревісник» Сталіно-завод ім.Леніна, Красногоровка 3-1.

18(12).05, ст. ім.А.Коваля, «Зеніт» (завод ім.А.Коваля) Сталіно-«Буревісник» Красний Луч 12-0(4-0).

„БУРЕВЕСТНИК“—„ЗЕНИТ“

ФУТБОЛ - МАТЧ НА СТАДИОНЕ ЗАВОДА ИМ. КОВАЛЯ

На стадионе завода им. Коваля состоялся футбол-матч между командами спортивных обществ «Буревестник» (г. Красный Луч) и «Зенит» (завода им. Коваля).

Команда «Буревестника» оказалась плохо подготовленной к встрече. Первый тайм футболисты «Зенита» закончили со сче-

том 4:0 в свою пользу. Во втором тайме «Зенит» забил ещё 8 голов. Матч закончился со счётом 12:0 в пользу «Зенита».

В команде «Зенита» хорошо играли центр нападения Степанов, центр-хавбек Евтихов, край Фалей и др.

И. СЕРГЕЕВ.

Газета «Сталинский рабочий» Донецьк, 1938.

?.05, «Сталь» (завод ім. К.Ворошилова) Ворошиловськ-«Стахановець» (шахта «Червоний Профінтерн») Орджонікідзе 2-3.

3 коло:

20.05, ст. «Авангард», «Авангард» (завод ім.Сталіна) **Краматорськ-«Стахановець»** (шахта «Червоний Профінтерн») **Орджонікідзе 3-1**(1-1), голи: Кудін (25), Проскурін (55), Лівенцев-?. .

«20 мая на новом стадионе СО «Авангард» состоялась встреча по футболу на розыгрыши первенства Украины по 3 кругу между командами обществ «Авангард» и «Стахановец» (Орджоникидзе).

С первых минут авангардовцы повели наступление на ворота «противника» быстро и четко, но вскоре темп игры снизился, и игра продолжалась вяло с неиспользованными до конца возможностями, которые имелись у нападающих авангардовцев.

И только примерно на 25 минуте первой половины игры с точной и сильной подачи т. Чингинова (защита) правый нападающий т. Кудрин забивает первый мяч в ворота «Стахановца».

Счет открыт. Казалось бы, что краматорцы должны были улучшить игру, оживить её, но сразу же после первого гола они почувствовали «холодок» и даже зазнались. Этим воспользовался противник и к великому удивлению авангардовцы пропустили в свои ворота сильный ответный мяч. Первый тайм закончился со счетом 1-1.

Второй тайм также начался в быстром темпе со стороны авангардовцев и на 10 минуте т. Проскуров забивает второй гол. До окончания игры т. Ливенцову удастся забить еще один мяч в ворота «Стахановца».

Матч закончился со счетом 3-1 в пользу команды «Авангард». Надо отметить недостаточную подвижность и частые промахи отдельных игроков и особенно Барикалова (защита). Из отличившихся следует отметить т.т. Ливенцова, Проскурова, Чингинова, Трушлякова и вратаря т. Какотько». Газета «Сталинец» Краматорск, 23.05.1938.

21.05: «Зеніт»-«Стахановець» **4-0**; ст. «Стахановець», «Буревісник»-«Сталь» (завод ім.Фрунзе) **Костянтинівка 0-7**.

18:30, ст. Коксохімзавода, «Сталь» (завод ім.С.Кірова) **Макіївка-«Авангард»** (завод ім. Орджонікідзе) **2-3** (1-1, 1-1, 0-1) дод. час, голи: Родіонов (41), .? (пен.)-.?. (25), .?. (60), .?. .

«Сталь»: Шкуренко, Г.Познахарев, М.Лішатаєв, Родіонов, Бухтіяров, Л.Васильєв, .?. .

Фінал:

23.05, ст. «Авангард», «Авангард» (завод ім. Сталіна) **Краматорськ-«Авангард»** (завод ім. Орджонікідзе) **Краматорськ 3-2**.

24, 25.05, ст. «Сталь», суддя: П.Владімірський/.?., «Сталь» (завод ім.Фрунзе)-«Зеніт» **0-0**, +_- (неявка).

1/8 фіналу

24.05/13.06, ст. «Динамо», суддя: Борис Войтенко (Миколаїв)/.?. , «Динамо» **Одеса-«Локомотив-2» Київ 3-1**(1-0), опротестований, голи: Онищенко (33, .?.), Сосицький (89)-Табачковський (61, автогол).

«Динамо»: .?. , Бойко, М.Табачковський, Ю.Сосицький, В.Онищенко, .?. , тренер Г.Бланк; **3-1** перегравання.

24.05, «Динамо» **Миколаїв-«Спартак» Дніпропетровськ 2-1**(1-1), голи: М.Сороченко (пен.), В.Іщенко (87)-.?. (40).

«ДНІПРОПЕТРОВСЬК «СПАРТАК» - МИКОЛАЇВ «ДИНАМО». 24 травня о 6 годині вечора на стадіоні заводу ім.А.Марті порядком розиграшу четвертого кола переможців зони на «Кубок УРСР» з футболу зустрінуться команди Дніпропетровська «Спартак» - Миколаєва «Динамо».

Футбольний матч присвячений виборам до Верховної Ради УРСР і відкриттю першої обласної партконференції». Газета «Більшовицький шлях» Миколаїв, 23.05.1938.

ДНІПРОПЕТРОВСЬК „СПАРТАК“— МИКОЛАЇВ „ДИНАМО“

24 травня в м. Миколаєві на стадіоні ім. А. Марті порядком четвертого кола футбольного розіграшу на «Кубок УРСР» відбувся футбольний матч між командами дніпропетровського ДСТ «Спартак» і миколаївського ДСТ «Динамо».

Першими повели атаку динамівці. Вони вже на штрафному майданчику спартаківців. Удар по воротах, але бек гостей затримує рукою м'яч. Суддя присуджує 11-метровий удар по воротах гостей. Б'є Сороченко. Він точно надсилав м'яч у лівий куток воріт, і перший шар—знак забитого голу підіймається біля воріт динамівців.

Гра набирає енергійного темпу. Нездоразово спартаківці досить вдалими комбінаціями загрожують м'ячем у ворота динамівців. Воротар динамівців т. Піскунов прекрасно приймає кілька «мертвих» м'ячів.

Перед самим кінцем першого хавтайму м'яч потрапив до лівого краю нападу дніпропетровців т. Кунцевича. Він миттю проривається до воріт миколаївців, ось уже в 5 метрах від них. Піскунов вживає єдиний вихід врятування від голу—кидається на м'яч. Але Кунцевич, переводить м'яч на праву ногу і б'є по воротах. В них стоїть напівзахисник динамівців Д. Кушніренко. М'яч ударяється

об його голову, але відходить недалеко і вже від міцного удару центру форварда гостей опиняється в сітці воріт динамівців.

Перша половина гри закінчується з рахунком 1:1.

Багатьма спортивними моментами був цікавий другий хавтайм матчу.

В цій половині гри слід відмітити добру гру ліній напівзахисту динамівців (Д. Кушніренко, Сороченко, Новіков), яка вміло підігрувала своєму нападкові, який грав безсистемно і недружно. Високу техніку гри показали правий інсайт і лівий захисник гостей.

Більше половини хавтайму гра проходить з перемінним успіхом. Тільки незадовго до кінця гри динамівці прекрасною комбінацією: Г. Кушніренко, В. Іщенко збільшують рахунок і тим самим закріплюють за собою перемогу.

Матч закінчується з рахунком 2:1 на користь миколаївської команди «Динамо».

Необхідно відмітити грубу гру обох команд на протязі всього матчу і особливо неприпустиме поведіння на полі деяких гравців «Спартак» (справедливо було виведено з поля спартаківця Ковальова).

Ар.

Газета «Більшовицький шлях» Миколаїв, 26.05.1938.

25.05: «Авангард» (завод ім. Сталіна) Краматорськ—«Сільмаш» Харків 0-5.

ФУТБОЛ

Заслуженная победа харьковчан

Интересная встреча футбольных команд произошла 25 мая на новом стадионе Краматорска. В пятом кругу соревнования на кубок УССР встретились команда футболистов краматорского завода им. Сталина и харьковская команда «Сельмаш».

С первых минут игры харьковчане предложили быстрый темп. Несмотря на упорное сопротивление, краматорцам не удалось как следует защитить свои ворота. Быстрые, прекрасно владеющие мячом, игроки футбольной команды Харькова показали высокий класс игры и уже в первом тайме све-

ли счет к 3:0 в свою пользу.

Второй тайм начался также быстрой игрой. Правда, около 15 минут непрерывно игра проходила у ворот харьковской команды. Но прекрасная защита, точно рассчитанные удары не дали возможности краматорцам забить мяч в сетку «противника». Затем снова инициативу взяли харьковчане. Во втором тайме им удалось забить еще два мяча в ворота краматорской команды.

Матч закончился со счетом 5:0 в пользу харьковских футболистов.

Газета «Краматорская правда» Краматорськ, 18 та 20.05.1938.

«Спартак» Харків—«Динамо-2» Київ — (відмова).

„Сталь“—„Пищевик“

Заключилась восьмая часть розыгрыша «Кубка УССР» по футболу. 30 мая на Константиновском стадионе спортивного общества «Сталь» встретились команды хозяев поля и спортивного общества «Пищевик» (Одесса).

С первых минут игры инициативу взяли гости. Два раза они прорывались к воротам «Стали», но потом их натиск ослабел. Пищевики играли грубо, на каждой минуте их штрафовали.

В конце тайма один из игроков команды «Сталь»—Яковлев—прорвался на штрафную площадку команды «Пищевик» и быстро повел мяч

к воротам. Гол был бы неизбежен, но бек пищевиков сбил Яковлева ногой... Штрафной удар... Мяч вратарю отбивает, но его снова направляют в ворота, на этот раз он в сетке.

В следующем тайме константиновцы забили в ворота Одессы второй гол, использовав право снова бить штрафной удар на расстоянии одиннадцати метров. Всю остальную часть тайма мяч находился у ворот Одессы, но результат не изменился.

Игра закончилась со счетом 2:0 в пользу команды «Сталь».

Н. Ив.

Редактор С. МОЩЕНКО.

Газета «Прапор індустріалізації» Костянтинівка, 2.06.1938.

«31 мая на стадионе «Стахановец» состоялся футбольный матч на розыгрыш «Кубка УССР» между командами «Локомотив» (Запорожье) и «Стахановец» (Сталино).

Игра закончилась счетом 6-1 в пользу «Стахановца». Газета «Социалистический Донбасс» Донецк, 2.06.1938.

СТАЛИНО „СТАХАНОВЕЦ“— ЗАПОРОЖЬЕ „ЛОКОМОТИВ“

Силы были далеко не равными, хотя в первые же 15 минут обе команды обменялись мячами: «Локомотив» получил 2 гола, «Стахановец» — 1.

Игра шла в очень быстром темпе. Первое время казалось, что встреча будет обоюдоострой. Однако через 5—7 минут в ворота «Локомотива» прошел еще один мяч и исход игры был тем самым предрешен.

До конца первого тайма счет сильно не менялся, но превосходство «Стахановца» было очевидным: мяч уверенней, чем у гостей, переходил от игрока к игроку, ворота «Локомотива» все время находились под «обстрелом».

Вторая половина игры началась нажимом локомотивцев. Мяч часто мелькал у самых ворот «Стахановца», но либо его отбивала защита, либо он бил в штангу, шел над воротами, в аут. Игрокам «Локомотива» так и не удалось завершить ни одной своей комбинации.

В этом отношении не все благополучно и у команды «Стахановца». Счет мог бы быть еще большим, если бы не частое замешательство у чужих ворот. В результате этого нападение «Стахановца» упустило два-три верных мяча.

Натиск «Локомотива» не увенчался успехом. А когда в конце матча «Стахановец» решительно взял инициативу, счет увеличился еще на три мяча в его пользу. И надо сказать, что на этих последних мячах «Стахановец» показал, что он может прекрасно строить и осуществлять очень сложные и красивые комбинации. Дело, значит, в равной — от начала до конца — игре. Особенно это относится к правому краю Балабе. Оправившись от излишней суетливости, он сам провел в ворота «Локомотива» три мяча.

Общий счет — 1:6 в пользу команды «Стахановец».

Газета «Сталинский рабочий» Донецк, 1938.

Ця гра на «Кубок України» мала принципіальне значення. Харків'яни, які вважали, що їх обійшли під час висування показових команд, намагалися довести свою перевагу. Кияни ж в свою чергу повинні були підтвердити, що ім'я команди майстрів вони несуть не випадково.

На 10 хв. воротар гостей Скороход не витримав сильного шуту ті Харкову. На цей раз Галкін Кузьмонка і дозволив Балакіну Н. його використувати. Проте, на цьому добути м'яч. Через 16 хв. суддя т. Кривченя з незрозумілих причин дає 11-метровку у ворота Києва. Харків'янин Зуб зрівнює рахунок. Після перерви знову таки присуджується пенальті, але на цей раз вже в бік Харкова. Галкін б'є в верхню штангу. М'яч йде в аут.

Напад киян, який перебуває безпосередньо біля воріт Харкова, не може використати своєї переваги. Ім вторять гості, які не можуть потрапити... в порожні ворота. Тільки на 25 хв. Шацький, нарешті, забиває гол. Через 2 хв. знову пенальті Харкову. На цей раз Галкін його використує. Проте, на цьому він знов таки дає 11-метровку гостям на 36 хвилин. Галкін б'є у верхню штангу.

За хвилину до кінця Марголін (Харків) забиває м'яч. З рахунком 3:2 кияни одержують безславну перемогу.

Газета «Радянський спорт» Київ, 5.06.1938.

17.06 (або 25.05), ст. «Динамо» ім. Єжова, суддя: Ситников (Дніпропетровськ), «Динамо» Київ-«Здоров'я» Харків 4-1(2-1), голи: П.Лайко (1), П.Комаров (31, 71, 73)-Фурсов (22).

Вже на першій хвилині гри воротар «Здоров'я» вийняв з сітки перший м'яч, забитий Лайком. Весь час гра проходить у швидкому темпі. Ініціативу забирають гості. Іззовський далеко вибігає від воріт і на 22 хв. Фурсов забиває перший гол 1:1. Через 9 хв. у сітці Харкова ще один м'яч.

Після перерви гру починає «Здоров'я». Кияни кілька разів атакують ворота гостей, але без наслід-

ків. Лише на 26 хв. у сітці гостей третій м'яч.

М'яч знову летить у поле, переходить на поле харків'ян. Біля порожніх воріт-Комаров з м'ячем і... знову гра починається з середини поля. За 2 хв. до кінця гри харків'яни тричі атакують ворота Києва, але без наслідків. З рахунком 4:1 команди йдуть до перерви.

Рівно провів гру т. Ситников (Дніпропетровськ). В. К.

Газета «Радянський спорт» Київ, 20.06.1938.

1/4 фіналу

11.06, ст. «Динамо» ім.Єжова, суддя: Володимир Зібрак (Одеса), «Динамо-2» Київ-«Сталь» (завод ім.Фрунзе) Костянтинівка 2-3(2-1), голи: ? (1), ?-О.Ломов (18, ?, 89), незабитий пенальті ? (Київ). «Динамо-2»: ?, О.Клименко, Свиридовський, Печений, ?.

«Сталь»: К.Кулешов, А.Новиков ?, Шеремет, І.Прийменко, О.Онищенко, О.Клімов, І.Горобець, А.Яковлев, І.Кононенко, О.Ломов, М.Ломов, тренер Михайло Циклаурі.

15.06, «Локомотив» Київ-«Сільмаш» Харків 4-3(2-0).

«Після блискучої перемоги «Сільмаша» над московським «Динамо» можна було сподіватися гострої боротьби в звітному матчі. Шанси «Сільмаша» розцінювалися високі.

Напад «Сільмаша» спочатку грав сильно. Швидка передача м'яча, добра зіграність приводять на перших вилинах до переваги «Сільмаша», але бити по воротах його нападники не вміють. Перший тайм закінчується 2-0 на користь «Локомотива».

Молода команда «Сільмаша» не розгублюється і в другому таймі цілком притискує локомотивівців до воріт. На 15 хв. правий крайній «Сільмаша» обигрує захист Києва і сильним ударом забиває гол. Проте «Сільмашу» не щастить. На 24 хв. в бік гостей дається штрафний удар. Рахунок 3-1 на користь Києва. Через 8 хв. рахунок зростає до 4-1.

Не вважаючи на загрозливий стан харків'яни продовжують гру спокійно і в прекрасному темпі. Після вдало проведеної комбінації в сітці Києва другий м'яч, за 2 хвилини до кінця - третій. З рахунком 4-3 на користь «Локомотива» закінчується цей цікавий матч». Газета «Радянський спорт» Київ, 17.06.1938.

«15 червня на київському стадіоні «Динамо» ім.Єжова відбувся футбольний матч на «кубок УРСР» між командами майстрів «Сільмаш» (Харків) і «Локомотив» (Київ). Матч пройшов у хвавому швидкому темпі.

Треба відзначити, що молоді футболісти «Сільмаша» і «Локомотива», зокрема лінія форвардів, показали високу техніку, швидку пасовку і колективність у грі.

Перемогли київські футболісти з рахунком 4-3. Завдяки цій перемозі, київська команда «Локомотив» входить до дальшого кола розіграшу «кубка УРСР». Команда «Сільмаш» за правилами розіграшу «кубка УРСР» вибуває з дальшої гри». Газета «Комсомолец України» Київ, 17.06.1938.

26.06/21(20).07, ст. Центральний парк культури та відпочинку/ ім.А.Марті, .?./20000 глядачів, суддя:

Михайло Ходак (Київ), «Динамо» Одеса-«Динамо» Миколаїв 2-2 (1-0, 0-1, 1-1) дод.час, матч

опротестований, 2-1 (2-0), голи: М.Гичкін (12, 20)-В.Іщенко (80).

«Чвертьфінальну зустріч на «Кубок УРСР» прийшли подивитись понад 15.000 глядачів. На полі зустрілися догворічні суперники динамівці Одеси і Миколаєва. Гру відразу починають господарі поля. Проте, 37 хвилин впертої боротьби не принесли ніяких наслідків. За 7 хвилин до кінця першого тайму Гічкін, реабілітуючи себе за безліч «мазків», посилає м'яч у ворота гостей. При рахунку 1-0 на користь Одеси покидають гравці поле.

Друга половина гри вже на перших хвилинах проходить при натиску миколаївців. Незабаром їм вдається зрівняти рахунок. Цей красивий м'яч забив Шульц. Гра помітно вирівнюється. одеські динамівці докладають максимум зусиль, щоб виграти матч. Але їм не вдається здійснити своїх намірів до кінця гри. Суддя Ходак (Київ) дає додаткові 30 хвилин. За цей час команди встигли обмінятися ще по одному м'ячу і домоглися знову нічийного результату 2-2». Газета «Радянський спорт» Київ, 2.07.1938.

«Вчора в м. Одесі відбувся полуфінальний матч на «Кубок УРСР» між командами одеського ДСТ «Динамо» і миколаївською збірною товариства «Динамо».

Обидва хавтайми матчу дали рахунок: 1-1. За положенням розіграшу для гри було дано ще 30 хвилин, але й за цей час «противники» забили один одному по одному голу.

Матч закінчився з рахунком 2-2». Газета «Більшовицький шлях» Миколаїв, 27.06.1938.

«Команди динамівців Одеси і Миколаєва провели повторну чвертьфінальну зустріч на «Кубок УРСР». Гра закінчилася з рахунком 2-1 на користь Одеси.

Весь матч проходив в упертій, гострій боротьбі. Два м'ячі у ворота Миколаєва забив одесит Гічкін.

Цікаву гру спостерігало понад 15 тис. глядачів». Газета «Радянський спорт» Київ, 23.07.1938.

ОДЕСА „ДИНАМО“—МИКОЛАЇВ „ДИНАМО“

Вчора на миколаївському стадіоні з рахунком 2 : 1 на користь одеської команди.
заводу ім. А. Марті відбувся повторний матч на «кубок УРСР».
Таким чином, миколаївські «дина-
мівці», після програшу матчу Одесі,
між футболістами одеського і микола- з футбольного розіграшу на «кубок
ївського «Динамо». Матч закінчився УРСР» вибули.

Газета «Більшовицький шлях» Миколаїв, 22.07.1938.

9.08, 18:00, ст. «Динамо» ім. Єжова, суддя: Григорій Грицюк (Харків), «Динамо» Київ-«Стахановець» 3-2(1-0).

«Динамо», Київ: А.Ідзковський, І.Кузьменко, В.Шиловський, К.Шегоцький (кап.), М.Махія, .?., тренер Володимир Фомін.

«9 серпня, в Києві відбувся матч на «Кубок УРСР» між командами «Динамо» (Київ) і «Стахановець» (Сталіно).

Кілька днів тому «Стахановець» звів вніщю зустріч з «Торпедо», маючи на протязі матчу перевагу, а київляни програли матч на «Кубок СРСР» лєнінградському «Сталінцю». Чекали впертої, напруженої боротьби. Так воно і сталося.

Спочатку матчу київляни натискували. На 5 хвилині Скрипніченко відбив важкий м'яч, а ще через 2 хвилини Кузьменко винятковим ударом з 20-25 метрів відкрив рахунок.

Незрозуміло пасивна дальніша гра динамівців дала змогу «Стахановцю» повністю використати становище. На 12 хвилині Несмеха добре вийшов на ворота, але пустив м'яч в аут.

Не минуло і хвилини, як Махія ліквідував новий загрозливий прорив. Блискуча гра Ідзковського врятувала київські ворота. Його стрибок на винятково важкий м'яч на 25 хвилині і другий бросок, яким він, ледве встигнувши піднятися з землі, відбив нову атаку, викликали овації на трибунах.

З 30 хвилини київляни підтягнулися і рядом швидких, низьких передач створили прекрасні моменти для заключного удару. При наявності точних ударів по воротах доля матчу була б вирішена вже в першому таймі. Проте, саме точні удари були відсутні.

Перші хвилини другого тайму принесли перевагу «Стахановцю». На 8 хвилині м'яч, потрапивши до того під ряд два рази в штангу, пройшов в київські ворота. Окрилені успіхом гості йдуть в новий штурм, і на 11 хвилині рахунок - 2-1 на користь «Стахановця».

Положення для динамівців загрозливе. Проте, на цей раз, київляни правильно розв'язали важке завдання. З'явилися і швидкість, і енергія, і комбінації. М'яч не сходив з половини Сталіно. Почувалося, що; рахунок

м'ячів буде змінений. Добре, працювали Шиловський і Шегодський. Півзахист, в якому особливо виділявся Кузьменко, старанно підтримував напад.

На 33 хвилині Кузьменко з штрафного удару забив «мертвий» м'яч. «Стахановець» весь в захисті, що не завадило Шегодському на 39 хвилині забити вирішальний гол.

Динамоці пішли з поля, діставши нелегку перемогу – 3-2.

Незадовільно провів важливе суддівство тов. Грицюк (Харків)». Газета «Радянський спорт» Київ, 11.08.1938.

1/2 фіналу

12.09, ст. «Сталь», «Сталь» (завод ім.Фрунзе)–«Локомотив» 2-4.

12 сентября	Стадион спорт-общества „СТАЛЬ“	1938 г.
----------------	-----------------------------------	---------

Интереснейшая встреча в сезоне. Полуфинал
на кубок УКРАИНЫ

ФУТБОЛ

КИЕВ
(Локомотив)
мастера спорта

КОНСТАНТИНОВКА
„Сталь“

Начало в 5 часов вечера Играет оркестр
Билеты продаются с 12 часов дня в кассах стадиона.
Спорт-общество „Сталь“.

Газета «Прапор індустріалізації» Костянтинівка, 11.09.1938.

12.10, ст. «Динамо» ім. Єжова, суддя: Михайло Навольнєв (Сталіно), «Динамо» Київ–«Динамо» Одеса 4-0(3-0), голи: Кузьменко (14), Шиловський (22, 88), Комаров (37).

Київ: М.Трусевич (А.Ідзовський), М.Махиня, О.Клименко, Й. Ліфшиць, І.Кузьменко, В.Шиловський, П.Лайко (кап.), П.Комаров, Б.Афанасьєв, ?, тренер Вол.Фомін.

Одеса: О.Михальченко, Л.Орехов, П.Калашников, тренер Г.Бланк.

У ФІНАЛ РОЗИГРАШУ КУБКА УРСР ВИЙШЛИ КИЇВСЬКІ КОМАНДИ «ДИНАМО» І «ЛОКОМОТИВ»

Півфінальний футбольний матч на кубок УРСР між командами «Динамо» Києва і Одеси, який відбувся 12 жовтня на київському стадіоні «Динамо» ім. Єжова, викликав великий інтерес у глядачів.

Матч почався навальною атакою київлян на ворота противника. Протягом усієї першої половини гри вони тримали ініціативу в своїх руках і забили у ворота одеських футболістів три голи.

У другому таймі київляни забили ще один гол і закінчили гру з рахунком 4:0 на свою користь.

Отже, у фінал розиграння кубка УРСР вийшли тепер київські команди «Динамо» і «Локомотив». Матч між ними відбудеться завтра, 15 жовтня, в Києві на стадіоні «Динамо» ім. Єжова.

12 жовтня в Києві відбувся півфінальний матч на «Кубок УРСР» з футболу між динамівцями Києва й Одеси. На 14 хв. від сильного удару Кузьменка м'яч проходить у ворота — воротар встиг лише торкнутися м'яча. Одесити відповідають натиском, під час якого Трусевич дістає пошкодження і його замінює Ідзовський. На 22 хв. Шиловський забиває другий м'яч, і наприкінці тайму Комаров доводить рахунок до 3 : 0.

За хвилину до кінця матчу київляни проводять ще один м'яч, і з рахунком 4 : 0 на користь Києва закінчується матч.

Отже, київське «Динамо» виходить до фіналу «Кубка УРСР».

Газети «Радянський спорт» Київ та «Вісті» Харків, обидві 14.10.1938.

Футбольний сезон закінчується. Змінюється вигляд стадіону. Холодно. Але ніщо не може стати на перешкоді «болільникам». Тим більше, що відбувається один з найцікавіших матчів сезону — зустріч найсерйозніших претендентів на футбольний «Кубок УРСР» — київських і одеських динамівців. І тому, позавчора столичний стадіон «Динамо» ім. М. І. Єжова був переповнений, при чому переважна більшість глядачів прийшла одягненою по-осінньому.

Київлянам дістались невідповідні ворота — підвітреш. Сильний вітер набагато допомагав гостям частіше наближатися до штрафного майданчика хазяїв поля. Трусовичу, Махіні, Клименку довелося багато «попрацювати», щоб м'яч не опинився в сітці.

Нарешті настає перелом. Київляни пішли в атаку. Здалеку б'є Кузьменко. Воротар Одеси Михальченко бере м'яч, але не вдержав і суддя фіксує гол. Минає кілька хвилин. М'яч у Махіні. Він викидається вперед і вже під самими ворітами подає м'яч Шиловському, який і вивершує комбінацію.

Київ веде з рахунком 2:0 але згодом

рахунок збільшується. Третій м'яч ударом забиває Комаров. В одну з київських воріт дістав пошкодження Тивич, якого заступив Ідзиковський.

Гра в другому таймі відбувалася рівно. Одесити докладали багато сил, щоб м'яч не вилетів «суху». Особливо розігрались Кузьменко і Калашников. Та раз-у-раз вони натрапляли на своєрідний «мур», в особі Махні, Клименка, Ліфшиця, Кузьменка.

Матч закінчується. Глядачі покидають стадіон, сподіваючись, що рахунок не зміниться. Та ось, буквально за хвилину до заключного свистка судді, Шиловський з льоту забиває четвертий м'яч.

Позавчорашня гра і київлян, і одеситів справила надзвичайно хороше враження. Цьому у великій мірі сприяло спокійне впевнене судійство Навальнова (Стадіон).

Отже, київські динамівці вийшли на розіграш кубка України. Другий претендент на кубок — київська «Локомотив». Фінальна зустріч між ними відбудеться 15 жовтня в Києві.

А. СІ

ТАБЛИЦЯ футбольних розигрів

Газета «Комсомолец України» Київ, 14.10.1938.

«Позавчора на київському стадіоні "Динамо" ім. М. І. Єжова відбувся півфінальний матч на кубок України з футболу.

Зустріч динамівських команд Києва і Одеси пройшла при явній перевазі киян і закінчилася поразкою одеського "Динамо" з рахунком 4:0.

Таким чином у фінал розіграшу на кубок України цього року ввійшли київські команди "Динамо" і "Локомотив". Матч відбудеться 15 жовтня в Києві». Газета «Чорноморська комуна» Одеса, 14.10.1938.

Фінал, Київ, 15.10, 16:00, ст. «Динамо» ім. Єжова, 15000 глядачів, суддя: Лев Чорнобильський (Київ), «Динамо» Київ-«Локомотив» Київ 3-1(1-0), голи: Лайко (27, 76), Шиловський (84)-Шацький (73), вилучення: Ліфшиць (2-й тайм)-Авраменко (2-й тайм).

«Динамо»: А.Ідзиковський, М.Махія, О.Клименко, І.Кузьменко, Й.Ліфшиць, В.Правовєров, М.Гончаренко, В.Шиловський, П.Лайко (кап.), П.Комаров, Б.Афанасьєв, тренер Вол.Фомін.

«Локомотив»: В.Кустовський, А.Радзивинович, К.Фомін, П.Францев, В.Сухарєв, В.Балакін, О.Галкін, М.Балакін, К.Авраменко, Ф.Кузьменко (кап.), О.Шацький, тренер Георгій Швецов.

«Майже півроку на футбольних полях України точилася завзята боротьба за найпочесніший спортивний трофей — «Кубок УРСР». З кожним туром кількість команд — претендентів на кубок — меншала, ось учора, в фіналі, на столичному стадіоні ім.М.І.Єжова зустрілись київські команди майстрів «Динамо» і «Локомотива».

Не зважаючи на несприятливу погоду матч прийшло подивитися понад 15 тисяч чоловік. Усіх цікавив головний наслідок цієї відповідальної зустрічі — чи зможуть локомотивці забрати кубок у динамівців, який вони завоювали минулого року?

Недавно ці команди, на цьому ж полі не змогли досягти переваги одна над одною, закінчивши гру з нічийним рахунком.

Але вчора нічий бути не могло. Невблаганний закон розигрів кубка диктував певний результат.

Гра почалась... з аутів, неточних ударів, серії грубих мазків. Атаки змінюються атаками, але рахунок довго залишається невідкритим. І важко сказати, що цьому сприяло — чи майстерність захисників, чи пасивність форвардів. Все ж динамівці розігруються швидше і, нарешті, проводять м'яч у ворота «Локомотива».

Після перерви гра довгий час не приносить нікому успіху. Та ось напад «Локомотива» виривається вперед і, скориставшись з метушні біля воріт хазяїв поля, зрівнює рахунок.

Минає три хвилини. М'яч провів Махія. Обвівши кількох захисників, він стрімко наближається до воріт «противника». Сильний, влучний удар. Голкіпер Кустовський падає, але пізно. М'яч — у сітці.

Динамівці повели з рахунком 2:1. Відчувається нервозність, починаються прояви брутальності. Доходить до того, що суддя Чорнобильський примушений вивести з поля Ліфшиця («Динамо») і Авраменка («Локомотив»).

На останніх хвилинах Шилівський майстерно забиває третій м'яч. Доля матчу, а відтак і кубка – вирішена.

Виграли динамівці з рахунком 3-1. Після закінчення матчу їм урочисто був вручений «Кубок УРСР». Газета «Комсомолец України» Київ, 16.10.1938.

«КУБОК УРСР» ВИГРАЛИ КИЇВСЬКІ ДИНАМІВЦІ. 15 жовтня на київському стадіоні «Динамо» імені М.І.Єжова у фіналі розиграну «Кубка УРСР» зустрілися київські команди майстрів «Динамо» і «Локомотив». Матч між ними повинен був розв'язати питання, хто одержить «Кубок УРСР», який в минулому році виграли київські динамівці.

Обидві команди показали високу техніку гри, продемонстрували ряд прекрасних блискучих комбінацій. Гра закінчилась перемогою київської команди «Динамо» з рахунком 3-1. Динамівці знову виграли «Кубок УРСР», який був їм урочисто вручений після закінчення гри». Газета «Вісті» Харків 16.10.1938.

«15 жовтня, в Києві, відбувся фінальний матч на «Кубок УРСР» між місцевими командами майстрів «Динамо» і «Локомотива».

Перші хвилини атакує «Локомотив». Будуючи свої комбінації на лідера нападу Шацького, локомотивівці, проте, не враховують ситуації - хазяї поля, «прикріпивши» до Шацького Махину, паралізують активність противника.

З середини тайму - перевага динамівців. На 27 хвилині Афанасьєв прекрасно навішує м'яч на центр і Лайко головою вносить його у ворота.

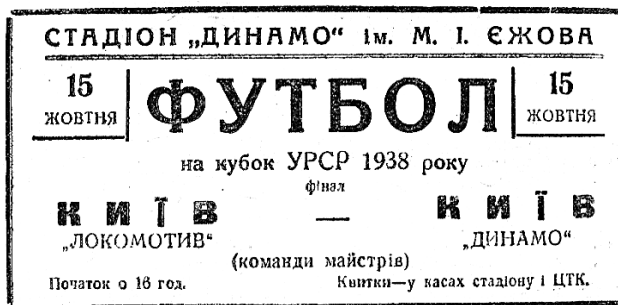
До кінця тайму рахунок залишається без змін. Динамівці, як і в більшості останніх матчів, обирають непридатну для них систему гри - «дубль-ве». Для ефективності цієї системи, треба мати сильних крайніх нападників, які підготовлювали б та часто самі здійснювали заключний удар по воротах. Таких крайніх нападників у «Динамо» зараз нема, і, тому найбільш цілеспрямованою системою для київського «Динамо» була б гра «п'ять в лінію».

Значно краще враження справляє «дубль-ве» у «Локомотива». Шацький і Галкін справді очолюють напад. Початок другого тайму не приносить змін. «Локомотив» частіше «гостює» на штрафному майданчику противника, але рідко й неточно б'є по воротах. Динамівці менш активні, але кожний їх прорив відразу створює загрозливий стан біля воріт.

До кінця матчу залишається 16 хвилин. Здається, що результат матчу вже вирішений. Раптом, з «каші» біля воріт «Динамо», м'яч несподівано влітає в сітку. Рахунок – 1-1.

Загроза нічиєї і перспектива додаткової гри примушують динамівців підтягнутися. «Локомотив» переходить в захист. На 33 хвилині Лайко з важкої позиції майстерно забиває другий гол і ще через 6 хвилин Шилівський остаточно закріплює перемогу «Динамо», забивши чудовим ударом з ходу третій м'яч.

З рахунком 3-1 динамівці виграють фінальний матч, а отже й «кубок УРСР» з футболу». Газета «Радянський спорт» Киев, 17.10.1938.

Газети «Пролетарська правда» Київ 15.10.1938.

1938 рік увійде в історію розвитку футболу на Україні, як рік значного зростання масовості й підвищення рівня спортивної техніки. Футбольний сезон сповнений цікавих зустрічей, пройшов дуже жваво.

Цьому великою мірою сприяло проведення, вперше на Україні, розигрів „кубка УРСР“. Запровадження кубка має велике значення. Віднині всі футбольні команди України мають можливість взяти участь в щорічних традиційних розиграх.

В поточному році за „кубок УРСР“ змагалися 99 команд від 47 міст. Такої великої кількості команд ще не було в жодних футбольних розиграх у нас на Україні. Досить сказати, що у весняних розиграх першості України 1936 р., які, до речі, не були закінчені, брало участь всього 8 команд від 5 міст і в 1937 році—39 команд від 19 міст.

„Кубок УРСР“ міцно завоював симпатії українських футболістів. В чому ж секрет популярності кубка?

Першою і найголовнішою причиною є те, що правила розигрів кубка надають можливість будьякій команді, будьякого класу гри взяти участь в іграх. У боротьбі за володіння кубком навіть найслабша команда може помірятися силами з сильнішою—все вирішує жеребкування. І часто трапляється, що сильніші команди справді програють слабшим. Взяти хоч би розигри „Кубка СРСР“ цього року, що були так багаті на несподіванки.

Отже, в розиграх кубка кожна команда може розраховувати на успіх. Крім того, слабші команди, зустрічаючись в матчах з сильнішими мають змогу удосконалювати техніку гри і підвищувати свою майстерність.

Як відомо, гри на кубок проводяться за олімпійською системою (команда, що програла—вибуває з розигрів). Грають до результату і всі нічийні обов'язково переграються. Після кожного круга, кількість команд щоразу зменшується, завдяки чому зростає інтерес до наступних ігор.

В коротеньких рисах нагадаємо читачам історію виникнення розигрів на кубок.

Ідея організації розигрів кубка належить англійським футболістам. „Кубок Англії“ існує з 1871 р. В перший рік у розиграх „Кубка Англії“ приймало участь всього 12 команд, а в 1937 р. за кубок вже змагалося понад тисячу команд. За прикладом Англії розигри кубків запроваджені майже по всіх країнах світу. „Кубок Шотландії“ запроваджений в 1873 р. З розиграми його пов'язана рекордна цифра відвідування глядачами змагань. Так, під час фінальної гри „Сельтін“—„Ебердін“ в 1936 р. на стадіоні було присутніх 144 тисячі глядачів. „Кубок Франції“ заснований в 1917 р. В першому році в розиграх приймало участь 40 команд, а в 1937 р. вже понад 600. По багатьох інших країнах футбольні кубки запроваджені порівняно недавно. Крім національних кубків існує ще кілька кубків міжнародного характеру. Кожен з них має своє специфічне коло учасників і свої особливі правила розигрів. Найбільш відомими є „Кубок Мітропи“ (Середньої Європи), „Кубок Малої Антанти“, „Балтійський кубок“ та ін.

„Кубок СРСР“ запроваджений в 1936 р., при чому в перший рік заснування в розиграх приймало участь 96 команд, в 1937 р.—126 і в поточному 1938 році—274 команди.

В 1936 р. кубок завоювала команда „Локомотив“ (Москва), в 1937 р. — „Динамо“ (Москва) і в 1938 р. — „Спартак“ (Москва).

Щоб запобігти зайвих переїздів, що зв'язано з витрачанням коштів і часу, і щоб охопити якомога більше футбольних команд, під час розигрів „Кубка УРСР“ команди були поділені на 5 зон за територіальною ознакою. По харківській зоні приймало участь 20 команд, по київській, одеській, дніпропетровській — по 16, і по донецькій — 25.

В кожній зоні команди грали між собою до виявлення двох переможців у зоні. Після цього до десяти переможців (по 2 від 5 зон) було додано 6 показових команд України, які не брали участі в попередніх іграх. Для дальших розигрів (з 1/8 фіналу) кубка було знов проведено жеребкування і ці 16 команд за певним календарем, грали вже до фіналу, який і виявив переможця кубка.

Майже 50 проц. ігор проходило у гострій напруженій боротьбі. І це не випадково. Взмаганнях приймало участь багато команд рівного класу гри, а мало приемле перспектива вилити з розигрів примушувала їх вкладати в боротьбу всі свої ресурси. Це наочно ілюструють такі дані: з 83 матчів у зонах — 23 (або 27 проц.) закінчилися з перевагою на один забитий м'яч і 17 (або 20 проц.) — на два м'ячі.

В харківській зоні, за винятком цукровиків, футбольні команди м. Сум виступали досить невдало. Невдало виступали також футболісти харківського канатного заводу, які прогнали команді „Сталінець“ (Харків) з рахунком 0:4, а також харківська команда „Металіст“, яка прогнала команді „Зеніт“ (Харків) — 1:4.

Після відповідного відсіву, переможцями в зоні вийшли: харківська команда „Здоров'я“, яка виграла послідовно у „Динамо“ +:—, у команд „Авангард“ 4:3 і „Трактор“ (Харків) 1:0 при загальному рахунку 5:3 та команда „Локомотив“ (Харків), яка з трудом перемогла динамівців Полтави з рахунком 1:0, цукровиків м. Сум (з таким же рахунком) і команду „Зеніт“ (Харків) з результатом 3:0.

В другій — київській зоні, за винятком дуже слабих команд: „Азот“ (Шостка), яка між іншим, прогнала другій динамовській команді Києва з рахунком 1:10 і „Локомотива“ (Конотон), — противники підібралися більш менш рівні і гри проходили досить напружено. До останніх матчів важко було визначити переможців. Водники Києва, наприклад, грали з динамівцями Вінниці двічі, гра загалом тривала 4 год. 30 хв. і закінчилася з рахунком 2:1 на користь водників.

Переможцями в зоні були: команда „Локомотив“ 2 (Київ), що домоглася перемоги над київськими командами — „Рот Фронт“ з рахунком 4:2, технікуму фізкультури — 3:0 і „Зеніт“ — 3:2 (загальний рахунок 10:4) та команда „Динамо“ 2 (Київ), яка після великого виграшу у Шостки, зіграла з житомирським

„Динамо“ з рахунком 3:1 та „Водником“ (Київ) — 2:1.

В третій, одеській зоні кожний круг приніс чергову перемогу сильним командам „Динамо“ (Миколаїв) і „Харчовику“ (Одеса), які цілком заслужено вийшли переможцями зони. Так, динамівці Миколаєва по черзі виграли з розигрів кубка команду „Харчовик“ (Херсон) з результатом 4:0, „Сталь“ (Кривий Ріг) — 7:0 і „Локомотив“ (Одеса) — 3:0, забивши 15 м'ячів і не одержавши в свої ворота жодного м'яча. „Харчовик“ (Одеса), після перемоги над „Локомотивом“ Вознесенська з рахунком 3:1, виграв у команди товариства „Суднобудівельних“ (Миколаїв) — 4:1 і одержав перемогу за неявку кременчуцької команди „Дзержинець“.

Матчі в четвертій, дніпропетровській зоні, якщо не брати до уваги несподіваних поразок команд — заводу ім. Петровського (Дніпропетровськ) запорізькому „Сльмашу“ (3:1) та заводу ім. К. Лібкнехта (Дніпропетровськ) запорізькій команді „Цветмет“ (2:1) — проходили рівно.

Якби не жеребок, що звів дніпропетровські команди „Спартак“ і „Динамо“, то немає сумніву, що переможцем IV зони були б динамівці Дніпропетровська.

Переможцями IV зони вийшли: „Спартак“ (Дніпропетровськ) і „Локомотив“ (Запоріжжя). Спартаківці виграли зустрічі: у запорізькій команді „Крила Рад“ з результатом 3:0, у динамівців Дніпропетровська — 1:0 і у команди „Сталь“ (Дніпродзержинськ) — 4:2. Загальний рахунок 8:2. Локомотивівці Запоріжжя виграли у своїх одноклубників Дніпропетровська з рахунком 3:2, перемогли „Локомотив“ (Лозова) — 8:1 і зіграли з командою „Цветмет“ (Запоріжжя) з результатом 4:2. Загальний рахунок м'ячів 15:5.

Матчі, що відбулися у п'ятій зоні, фактично визначили олімпійську першість Донбаса. Результати ігор дають можливість орієнтовно визначити силу команд Сталінської і Ворошиловградської областей.

Один з переможців зони — команда „Сталь“ (Костянтинівка) є безперечно кращою командою Донбаса. Вигравши у „Дзержинця“ (Ворошиловград) з рахунком 6:0, у „Стахановця“ (Чистяково) 8:0, у „Буревісника“ (Сталіно) 5:0 і одержавши перемогу за неявку „Зеніта“ (Сталіно), — команда загалом забила 19 м'ячів, залишивши свої ворота „недоторканими“.

Другий переможець зони — краматорська команда „Авангард“ (завод ім. Сталіна) виступала менш успішно. Вигравши у команди „Локомотив“ (Слав'янськ) з результатом 4:3, вона перемогла команду „Стахановець“ (Кр. Луч) — 3:1, „Стахановець“ (м. Орджонікідзе) — 3:1 і краматорську команду заводу ім. Орджонікідзе — 3:2, що становить співвідношення м'ячів 13:7. Проте, своїм виграшем у матчі (поза кубком) у команди „Зеніт“ (Сталіно), який закінчився з рахунком 1:0, команда „Авангард“ (Краматорськ) закріпила за собою

умовне звання другої команди Донбаса. Аналізуючи змагання по зонах, слід особливо відзначити команди „Динамо“ (Миколаїв) і „Сталь“ (Костянтинівка). Обидві ці команди домінували над своїми противниками. Під час всіх ігор у своїх зонах вони не одержали в свої ворота жодного м'яча. Граючи з великою перевагою, вони показали, що їх клас гри безперечно стоїть вище ніж у деяких показових команд.

Переходимо до результатів ігор 1/8 фіналу, які склалися так:

„Сталь“ (Костянтинівка)—„Харчовик“ (Одеса)—2:0. „Спартак“ (Харків)—„Динамо“ 2 (Київ)—відмовлення „Спартака“. „Локомотив“ (Київ)—„Локомотив“ (Харків)—3:2. „Сільмаш“ (Харків)—„Авангард“ (ЗіС, Краматорськ)—5:0. „Динамо“ (Київ)—„Здоров'я“ (Харків)—4:1. „Стахановець“ (Сталіно)—„Локомотив“ (Запоріжжя)—6:1. „Динамо“ (Одеса)—„Локомотив“ (Київ)—3:1. „Динамо“ (Миколаїв)—„Спартак“ (Дніпропетровськ)—2:1.

Незрозуміле відмовлення від гри показової команди харківського „Спартака“ дало можливість другій команді „Динамо“ (Київ) увійти до 1/4 фіналу. В зв'язку з протестом, гра між командами „Динамо“ (Одеса) і „Локомотив“ 2 (Київ) відбувалася двічі: резуль-

тати ігор були тотожні—3:1 на користь динамівців. Участь показових команд України починаючи з 1/8 фіналу посирила інтерес до розигрів кубка. З п'яти ігор переможців зон з показовими командами, як бачимо, всі гри закінчилися поразкою перших.

Наближення фіналу примусило команди, які дійшли до 1/4 фіналу докласти всіх зусиль і енергію, щоб підтримати свій престиж. Це й позначилося на результатах ігор 1/4 фіналу, які закінчилися перевагою на один м'яч. Наводимо результати зустрічей 1/4 фіналу:

„Сталь“ (Костянтинівка)—„Динамо“ 2 (Київ)—3:2. „Локомотив“ (Київ)—„Сільмаш“ (Харків)—4:3. „Динамо“ (Київ)—„Стахановець“ (Сталіно)—3:2. „Динамо“ (Одеса)—„Динамо“ (Миколаїв)—2:1.

У півфіналі команда „Локомотива“ (Київ) перемогла футболістів „Сталі“ (Константи-нівка) з рахунком 4:2 і київська команда „Динамо“ виграла у своїх одеських одноклубників з несподівано великим рахунком 4:0.

Фінальний матч, у якому зустрілися київські команди: „Динамо“ і „Локомотив“, закінчився поразкою залізничників з рахунком 3:1. Отже кубок України з футболу на 1938 рік завоювала команда товариства „Динамо“ (Київ).

Журнал «Спорт» Київ, № 9, 1938.

1944 (5.09-15.10)

17545/29...
6.18-44.

116
118

ПОСТАНОВА № _____
РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УРСР і
ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КП/б/У
" " вересня 1944 р.
м.Київ

Про проведення розигришу келиха Української
РСР з футболу в областях УРСР.

Рада Народних Комісарів УРСР і Центральний Ко-
мітет КП/б/У постановляють:

Дозволити Українському Комітету в Справах Фізкульту-
ри і Спорту при РНК УРСР провести з 10 вересня до 17
жовтня 1944 року розигриш "келиха Української РСР з фут-
болу" в областях УРСР.

КАЛЕНДАРЬ.
першого круга розигришу КВКА по футболу УССР
10 сентября 1944 года.

1. Ворошиловград / Динамо /	Харьков / Трактор /
2. Мариуполь / Сталь /	Ворошиловград / ВУ /
3. Ворошиловск / Сталь /	Черноватая / Локомотив /
4. Николаев / Судостроитель /	Херсон / Воинск /
5. Кировоград / Сельмаш /	Одесса / Динамо /
6. Львов / Спартак /	Львов / Динамо /
7. Запорожье / Локомотив /	Днепропетровск / Спартак /
8. Днепропетровск / Сталь /	Дружковка / Авангард /
9. Днепропетровск / Сталь /	Днепропетровск / Динамо /
10. Кривой-Рог / Сталь /	Днепропетровск / З-д К.Либенекта /
11. Константиновка / Сталь /	Сталіно / З-д /
12. Артёмовск / Локомотив /	Максютка / Сталь /
13. Полтава / Спартак /	Киев / Динамо-6 /
14. Ентонир / Спартак /	Киев / Спартак /
15. С у м б / Динамо /	Харьков / Динамо /

Свободны команды:
.....

1. Киев / Динамо /	2. Харьков / Локомотив /
3. Сталино / Стахановец /	4. Черноватая / Динамо /

Примечание: Игры происходят на полях городов
обозначенных первыми.

РЕСПУБЛИКАНСКАЯ ФУТБОЛЬНАЯ
СЕКЦИЯ

ПОСТАНОВА № _____
РАДИ НАРОДНИХ КОМІСАРІВ УРСР і
ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КП/б/У
" " вересня 1944 р.
м.Київ

Про проведення розигришу келиха Української
РСР з футболу в областях УРСР.

Рада Народних Комісарів УРСР і Центральний Ко-
мітет КП/б/У постановляють:

Дозволити Українському Комітету в Справах Фізкульту-
ри і Спорту при РНК УРСР провести з 10 вересня до 17
жовтня 1944 року розигриш "келиха Української РСР з фут-
болу" в областях УРСР.

1 коло, .?.09: «Сталь» Ворошиловськ-«Локомотив» Ясинувата ?-?, «Локомотив» Запоріжжя-«Спартак» Дніпропетровськ + _ (перемога, неявка або відмова), «Сталь» Дніпродзержинськ-«Динамо» Дніпропетровськ + _ (перемога, неявка або відмова), «Сталь» Костянтинівка-«Зеніт» Сталіно + _ (перемога, неявка або відмова), «Локомотив» Артемівськ-«Сталь» Макіївка ?-?.

5.09, «Спартак» Львів-«Динамо» Львів 1-2.

Газета «Вільна Україна» від 8.09 пише, що «... «Динамо» стало чемпіоном Львова і здобуло право участі в кубку УРСР».

10.09: «Сталь» Кривий Ріг-«Сталь» (завод ім. Лібкнехта), Дніпропетровськ 1-4, «Спартак» Житомир-«Спартак» Київ 3-0, «Сталь» Маріуполь-в/ч, Ворошиловград + _ (перемога, неявка або відмова).

«Динамо» Ворошиловград-«Трактор» (ХТЗ) Харків 6-4.

«ВОРОШИЛОВГРАД. 16 СЕНТЯБРЯ.

Здесь состоялась матч на кубок Украины между футбольными командами «Динамо» (Ворошиловград) и «Трактор» (Харьков). Матч закончился победой футболистов «Динамо» со счетом 6-4». Газета «Сталинское племя» Київ, 17.09.1944.

«Суднобудівельник» Миколаїв-«Водник» Херсон 5-2.

У подію футболісти миколаївського товариства «Суднобудівельник» провели матч на розіграш «Кубка УРСР» з херсонською командою «Водник». Виграв

«Суднобудівельник» з рахунком 5:2. Ця команда дістала право брати участь в подальших іграх на Кубок.

Газета «Південна правда» Миколаїв, 12.09.1944.

«Динамо» Суми-«Динамо» Харків 2-3.

«3-2 НА КОРИСТЬ ХАРКІВ'ЯН.

Футбольний матч на «Кубок УРСР», що відбувся 10 вересня між харківською та сумською командами «Динамо», викликав жвавий інтерес у сумчан. На стадіоні «Цукровик» зібралось понад 4 тисячі глядачів.

6 годин вечора. Гості одразу посилюють натиск на сумчан. Захопивши ініціативу, вони безперервно атакують. Вратар Кабаков «мертвою хваткою» перехоплює найважчі м'ячі. Кілька разів, коли здавалося, що м'яч неминуче буде в сітці, Кабаков майстерно відводив небезпеку.

Але перед сумчанами серйозний суперник, що тільки недавно вийшов переможцем у зустрічі з сталінградцями. Серед харківських динамівців є футболісти, які бездоганно володіють мистецтвом шквіряного м'яча.

Капітан і тренер команди В.Куліков (майстер спорту), вратар М.Федорков були учасниками великих міжнародних і союзних зустрічей на футбольному полі.

У гостей добра злагода і висока техніка, що є результатом тривалого тренування. Дуже активний напад – форварди не відходять від сумських воріт, всіма силами прагнуть відкрити рахунок. Та ось сумчанам вдається перевести боротьбу на другий бік поля. Приймаючи м'яч від правого інсайда Корнусенка, правий крайній Васільєв на 32 хвилині забиває перший м'яч харків'янам. Боротьба стає тепер ще більш напруженою.

До кінця першого тайму лишилося тільки 3 хвилини. З одинадцятиметрової штрафної дистанції сумчанам теж було забито перший м'яч. Рахунок вирівнюється – 1-1.

Гостро, у напруженому темпі, іде гра в другому таймі. Харків'яни використовують свою явну перевагу, застосовуючи вдалі прийоми, складні і красиві комбінації: М.Капустін, взявши м'яча і не віддаючи його нікому, впевнено провів його від самого центру до сумських воріт. Удар. Свисток судді фіксує новий гол. Захист сумчан (Афанасьєв, Лопатін) на цей раз був не на висоті становища. У нього бракувало достатньої рішучості і точності у відбиванні ударів. Незабаром Пакулов безпомилково надсилає ще один м'яч у ворота сумських динамівців.

Незадовго до закінчення сумчанам присудили право на штрафний одинадцятиметровий удар. Братушці, вдається забити ще один м'яч харків'янам. Зустріч закінчується з рахунком 3-2 на користь гостей.

Про що говорить результат цієї зустрічі?

Перший матч з командою іншого обласного центру, перший з часу визволення нашої області, сумчани закінчили з непоганим рахунком. Але це не дає підстав втішатися, бо успіх цей в основному треба віднести на рахунок молодого, але дуже здібного і ростучого вратаря Кабакова. В цілому ж команда грала без потрібної злагоди. Нашим сумським футболістам є чому повчитися в харківських динамівців. Це, насамперед, добра техніка їхньої гри (наприклад гра «кутом»), виховання в кожного футболіста найнеобхідніших якостей – наполегливості, швидкості, точного і міцного удару. Досягти цього можна систематичним тренуванням, впертим навчанням. Тільки тоді можна високо піднести спортивну честь нашого міста». Газета «Більшовицька зброя» Суми, 13.09.1944.

ст. «Динамо», «Спартак» Полтава-«Динамо» (6-а райрада) Київ 1-5(1-5).

10 вересня на стадіоні «Динамо» відбувся футбольний матч між Київською командою «Динамо» і Полтавським «Спартак» на розіграш кубка УРСР.

Футбольну зустріч двох міст прийняли подивитись тисячі полтавчан.

Зразу ж ініціативу взяли кияни; через кілька хвилин у ворота полтавчан забито один гол. Але згодом полтавчани забивають гол киянам.

В першому таймі господарями поля були гості. Добра зіграність, техніка подачі м'яча визначили їх як нападаючу сторону. В першому

таймі у ворота «Спартак» пройшло п'ять голів.

В другому таймі полтавчани, ознайомившись з прийомами гостей, знайшли своє місце і протиставили «противнику» належний опір. Неодноразово м'яч знаходився у воріт киян, але добрий захист рятував їх у критичні моменти.

Гра закінчилась з рахунком 5:1 на користь київської команди «Динамо». Зустріч полтавчан з такою серйозною командою, як київська «Динамо», показала ріст футболістів «Спартак».

Г. Р.

Газета «Зоря Полтавщини» Полтава, 13.09.1944.

«Сільмаш» Кіровоград-«Динамо» Одеса 1-11.

«Сталь» Дніпропетровськ-«Авангард» Дружківка + _ (перемога, неявка або відмова).

До футбольної зустрічі Кіровоград («Сільмаш») — Одеса («Динамо»)

На Україні розпочинається розіграш футбольних команд на «кубок УРСР». В числі команд, що беруть участь у цих змаганнях—і наша, кіровоградська футбольна команда «Сільмаш».

10 вересня на стадіоні спортивного товариства «Сільмаш» вона зустрічається з однією із кращих команд України, командою Одеського «Динамо».

Сьогодні у Дніпропетровську відбудеться розіграш кубка УРСР по футболу. В грі візьмуть участь 6 кращих команд Дніпропетровщини, що зайняли перші місця в змаганнях за кубок області.

На футбольному полі стадіону «Сталь» зустрічаються команди «Сталь» міст Дніпропетровська и Дружковки (Донбас).

Газети «Кіровоградська правда» Кропивницький, 9.09.1944 та «Зоря» Дніпро, 10.09.1944.

2 коло, 17.09: «Локомотив» Запоріжжя-«Сталь» Дніпродзержинськ 5-2, «Сталь» Маріуполь-«Локомотив» Харків 1-7, «Спартак» Житомир-«Динамо» (6-а райрада) 0-8(0-4), голи: М.Гончаренко (15), ?., «Динамо» Ворошиловград-«Сталь» Костянтинівка + _ , результати багатьох решти матчів не відомі.

3 коло, 24.09: «Динамо» (6-а райрада)-«Сталь» (завод ім.Лібкнехта) Дніпропетровськ 3-1, «Динамо» Одеса-«Суднобудівельник» Миколаїв 3-1.

ст. «Динамо», «Динамо» Львів-«Спартак» Київ 0-1(0-1).

МАТЧ КИЇВ — ЛЬВІВ
 24 вересня на стадіоні «Динамо» відбулась товариська зустріч футболістів Києва (команда «Спартак») і Львова (команда «Динамо»). Тисячі львов'ян зібрались на стадіон, щоб побачити гру спортсменів.
 Матч проходив з великим напруженням. Він кінчився рахунком 1:0 на користь гостей.

Один з моментів гри між футбольними командами київського «Спартак» і львівського «Динамо».

Газета «Вільна Україна» Львів, 26.09.1944.

25.09, «Локомотив» Харків-«Динамо» Ворошиловград 11-0.

«Харьков. 25 сентября на стадионе «Динамо» состоялся футбольный матч на кубок УССР. Встретились команды «Динамо» (Ворошиловград) и «Локомотив» (Харьков).

Игра проходила с явным преимуществом на стороне харьковчан и закончилась в их пользу со счетом 11-0.

Газета «Сталинское племя» Київ, 26.09.1944.

26.09, «Динамо» Харків-«Локомотив» Запоріжжя 0-1.

Результати решти матчів не відомі.

4 коло, 1.10: «Локомотив» Харків-«Локомотив» Запоріжжя + _-.

ст. «Спартак», суддя: Григорій Кривченя (Одеса), «Динамо» Одеса-«Динамо» (6-а райрада) 4-2(2-0), голи: П.Калашников (15), Є.Кудименко (25, з пен.), І.Борисевич, Л.Орехов-Портнов, ? (67).

Велику кількість глядачів зібрали у неділю футбольний матч на кубок УРСР між 2-ю командою київського «Динамо» і динамівцями Одеси. З першої хвилини гра перейшла на поле гостей. Після кількох навальних атак напад одеситів проривається за лінію захисту «противника». Сильним і влучним ударом Калашніков відкриває рахунок. Ще через 10 хвилин Кудименко б'є з одинадцятиметровки. Гра знову починається з центра,	В непослабному темпі проходив матч і у другому таймі. Двічі м'яч побував і у сітці гостей і у сітці хазяїв поля. Рахунок матчу 4:2 на користь динамівців нашого міста. Сильніше і більш злагоджено, ніж у проведених матчах грали позавчора одесити. Можна сподіватися, що в результаті наполегливого тренування вони і у наступних матчах гідно захищать футбольну честь нашого міста.
---	---

Газета «Чорноморська комуна» Одеса, ? 10.1944.

«Динамо» Чернівці-«Стахановець» Сталіно 2-5.

«Стахановець»: Є.Королевич, М.Ансімов, М.Кузнецов (кап.), Г.Бикезін, Є.Шпиньов, С.Манов, В.Брюшин, В.Лівенцев, О.Жуков, В.Анісіфоров, В.Ніколаєв, тренер Микола Кузнецов.

«Перша половина гри закінчується з рахунком 4-1 на користь гостей.

В другому таймі гра стала багато цікавішею. Чернівчани намагаються перебрати ініціативу до своїх рук і зрівняти рахунок. Кілька разів «атакують» вони ворота донбасівців. Але слабо передаючи м'яч, господарі поля не добилися бажаного успіху. Їм вдалось ще провести лише один м'яч у ворота «Стахановця». Футбольний матч закінчився перемогою гостей з рахунком 5-2». Газета «Радянська Буковина» Чернівці, 3.10.1944.

Фінальний турнір, Київ:

РОЗИГРАШ ПЕРШОСТІ УКРАЇНИ З ФУТБОЛУ	
33 команди розпочали змагання на одержання «Кубка України» з футболу. Матчі відбувалися за олімпійською системою, при якій команда, що програв, — виходить з гри. Півфінал і фінал проходять по круговій системі, тобто кожна команда зустрічається з усіма іншими «суперниками».	вирішальні фінальні зустрічі. В них беруть участь київська та одеська команди «Динамо», харківський «Локомотив» і «Стахановець» м. Сталіно.
На двох столичних стадіонах — імені Хрущова і «Динамо» — тривають останні,	Останні результати зустрічей такі: Харків — Сталіно 2:2; Київ—Одеса 2:0 на користь Києва.
	Сьогодні, завтра і 14 жовтня відбудуться прикінцеві зустрічі. 15 жовтня — заключний матч, в якому зустрінуться команди Харкова і Одеси.

Газета «Молодь України» Київ, 10.10.1944.

8.10, «Динамо» Київ—«Динамо» Одеса 2-0, голи: Віньковатий (два), нереалізований пенальті: Віньковатий (воротар).

Київ: А.Ідзковський, М.Махия (кап.), В.Сухарєв, В.Балакін, М.Хижников, Д.Васильєв, М.Балакін, Л.Карчевський, І.Серов, К.Калач, П.Віньковатий, тренер Микола Махия.

Одеса: В.Близинський, Я.Медун, І.Кузнецов, К.Богинський, О.Брагін (кап.), О.Бесєдін, П.Калашников, Л.Орехов, І.Борисевич, А.Фомін, Є.Кудименко, тренер Акім Фомін.

2.10, «Стахановець»—«Локомотив» 2-2.

«Стахановець»: Є.Королєвич, М.Ансімов, М.Кузнецов (кап.), Г.Бікезін, Є.Шпиньов, С.Манов, В.Брюшин, В.Лівенцев, О.Жуков, В.Анісіфоров, В.Ніколаєв, тренер М.Кузнецов.

«Локомотив»: М.Скороход, С.Безрук, О.Балацький, Вол.Іванов (кап.), А.Головін, М.Усиков, С.Орлов, Б.Гуркін, П.Худяков, А.Горохов, В.Пуценко, тренер Адам Бем.

11.10, «Динамо» Київ—«Локомотив» 1-0, гол: Віньковатий.

«Динамо»: А.Ідзковський, М.Махия (кап.), В.Сухарєв, В.Балакін, М.Хижников, Д.Васильєв, М.Балакін, Л.Карчевський, І.Серов, К.Калач, П.Віньковатий, тренер М.Махия.

«Локомотив»: М.Скороход, С.Безрук, О.Балацький, Вол.Іванов (кап.), А.Головін, М.Усиков, С.Орлов, Б.Гуркін, П.Худяков, А.Горохов, В.Пуценко, тренер А.Бем.

2.10, «Динамо» Одеса—«Стахановець» 1-0, нереалізований пенальті: М.Кузнецов (воротар).

«Динамо»: В.Близинський, Я.Медун, І.Кузнецов, К.Богинський, О.Брагін (кап.), О.Бесєдін, П.Калашников, Л.Орехов, І.Борисевич, А.Фомін, Є.Кудименко, тренер А.Фомін.

«Стахановець»: Є.Королєвич, М.Ансімов, М.Кузнецов (кап.), Г.Бікезін, Є.Шпиньов, С.Манов, В.Брюшин, В.Лівенцев, О.Жуков, В.Анісіфоров, В.Ніколаєв, тренер М.Кузнецов.

14.10, ст. «Динамо», «Динамо» Київ—«Стахановець» 1-0, гол: Ансімов (автогол).

«Динамо»: А.Ідзковський, М.Махия (кап.), В.Сухарєв, В.Балакін, М.Хижников, Д.Васильєв, М.Балакін, Л.Карчевський, І.Серов, К.Калач, П.Віньковатий, тренер М.Махия.

«Стахановець»: Є.Королєвич, М.Ансімов, М.Кузнецов (кап.), Г.Бікезін, Є.Шпиньов, С.Манов, В.Брюшин, В.Лівенцев, О.Жуков, В.Анісіфоров, В.Ніколаєв, тренер М.Кузнецов.

15.10, Республіканський ст.ім Хрущова, «Локомотив»—«Динамо» 2-0, нереалізований пенальті: Пуценко (воротар).

«Локомотив»: М.Скороход, С.Безрук, О.Балацький, Вол.Іванов (кап.), А.Головін, М.Усиков, С.Орлов, Б.Гуркін, П.Худяков, А.Горохов, В.Пуценко, тренер А.Бем.

«Динамо»: В.Близинський, Я.Медун, І.Кузнецов, К.Богинський, О.Брагін (кап.), О.Бесєдін, П.Калашников, Л.Орехов, І.Борисевич, А.Фомін, Є.Кудименко, тренер А.Фомін.

1	«Динамо» Київ	3	0	1	4-0	6
2	«Локомотив» Харків	1	1	1	4-3	3
3	«Динамо» Одеса	1	0	2	1-4	2
4	«Стахановець» Сталіно	0	1	2	2-4	1

Додаткова гра, 17.10, Київ, Республіканський ст.ім Хрущова, «Динамо» Київ—«Локомотив» 2-0(1-0), голи: Віньковатий (34, 65).

«Динамо»: А.Ідзковський, М.Махія (кап.), В.Сухарев, В.Балакін, М.Хижников, Д.Васильєв, М.Балакін, Л.Карчевський, І.Серов, К.Калач, П.Віньковатий, тренер М.Махія.
 «Локомотив»: М.Скороход, С.Безрук, О.Балацький, Вол.Іванов (кап.), А.Головін, М.Усиков, С.Орлов, Б.Гуркін, П.Худяков, А.Горохов, В.Пущенко, тренер А.Бем.

„КУБОК УРСР“ ЗАВОЮВАЛИ КИЇВСЬКІ ДИНАМОВЦІ

Протягом останнього тижня на стадіонах столиці Радянської України тривали фінальні зустрічі найсильніших команд-учасниць розіграшу «Кубок УРСР» з футболу.

Найбільшу кількість очок набрала київська команда «Динамо», яка виграла в одеських одноklubників, харківського «Локомотива» та «Стахановця» (Сталіно).

В неділю, 15 жовтня, на стадіоні імені Хрущова від-

бувся останній матч — між командами харківського «Локомотива» і одеського «Динамо». Виграли харків'яни з рахунком 2:0.

Після матчу голова республіканського Комітету в справах фізкультури і спорту при РНК УРСР тов. Бунчук вручив майстрам Київського «Динамо» кубок. Почесний приз прийняв капітан команди — майстер спорту Микола Махія.

Газета «Молодь України» Київ, 17.10.1944.

«... Наконец завершился розыгрыш футбольного Кубка Украины. Мы пишем... что турнир был омрачен и продлен из-за курьеза: он должен был закончиться 15 октября, но последний матч сыгран 17 числа... 11 октября в поединке финального этапа «динамовцы» Киева превзошли харьковский «Локомотив» со счетом 1:0, но гости с опозданием на четыре дня подали протест на судью и потребовали переиграть встречу. Республиканский Комитет физкультуры и спорта решил уладить раздор проведением дополнительного матча (финала) между киевлянами и харьковчанами... Победило «Динамо» 2:0 (голы: Виньковатый на 34 и 65 мин.), сняв вопрос о лучшей команде республики: на протяжении всей встречи киевляне выглядели более предпочтительно, действовали с большим желанием. В этой неприятной ситуации есть положительный момент: дополнительный финал превратил осенний турнир... в два отдельные соревнования, первенство (решающий круг) и Кубок (предварительные этапы и поединок 17.10). Что-то похожее у нас уже было дважды: в 1932 и 1935 годах во время Всеукраинских Динамиад. ...». Газета «Говорит Киев» Київ, 22.10.1944.

Динамоцям Києва вручен почетный футбольный приз

В течение последней недели на стадионах Киева проходили финальные игры с участием 4-х сильнейших команд республики —

киевской и одесской «Динамо», харьковской «Локомотив» и сталінської — «Стахановець».

В остром темпе прошел последний футбольный матч между харьковской командой «Локомо-

тив» и одесской командой «Динамо». Игра, закончившаяся в том 2:0 в пользу «Локомотива», решила распределение второго и третьего места, ибо киевляне, встретившись на стадионе с командой «Стахановец», но) решили исход розыгрыша. «Динамо» столицы продемонстрировало свое высокое спортивное мастерство. В упорной борьбе удалось выиграть матч в том 1:0.

По окончании розыгрыша на стадионе имени Хрущева состоялось торжественное вручение почетного приза «Кубка УССР» победителю соревнования — капитану киевского «Динамо».

Вручая кубок капитану киевского «Динамо» тов. Махия, председатель комитета по делам физкультуры и спорта при СНК УССР тов. Бунчук поздравил футбольный коллектив с заслуженной победой и призвал его повысить технику игры с тем, чтобы в предстоящем году добиться еще лучших спортивных результатов.

На снимке: капитан киевского «Динамо» тов. Махия с почетным

1946 (29.09–12.11).

«29 вересня на 27 стадіонах республіки розпочнуться змагання на кубок України з футболу. Чотири роки кубок завойовували команда київського «Динамо», але в 1945 році їй довелося віддати його харківському «Локомотиву».

В попередніх іграх, що відбулися в областях України, брали участь коло 300 команд. 43 з них, які досягли найкращих показників, змагатимуться тепер за кубок України.

У фінал змагання ввійдуть також команди майстрів Києва («Динамо»), Сталіно («Стахановець»), Харкова («Локомотив»), Одеси («Харчовик»), Дніпропетровська («Сталь»), Миколаєва («Суднобудівник»), Ужгорода («Спартак») і Херсона («Спартак»). Газета «Київська правда» Київ, 20.09.1946.

1 коло, 29.09: збірна Фастова-«Локомотив» Київ 3-2, «БО» Житомир-«Спартак» Чернівці 1-3, ст. «Харчовик», «Портовик» Одеса-«Спартак» Ізмаїл 6-0, «Стахановець» Кадіївка-«Сталь» Макіївка 1-2, «Динамо» Ворошиловград-«Сталь» Маріуполь 2-1, «Сільмаш» (завод «Серп і молот») Харків-«Спартак» Полтава 2-0.

ст. «Динамо», суддя: Бурдуков (Чернівці), «Динамо» Львів-«Більшовик» Запоріжжя 5-2(1-1), голи: Усанов (? , 50), Колпаков (55, 85), Вашляєв (88)-О.Кікнадзе (26), І.Мозолевський (89, пен.).

«Розпочався розіграш кубка України з футболу, в якому беруть участь понад 40 кращих команд республіки. Позавчора відбулися перші матчі. Київська команда «Локомотив» виїжджала до Фастова, де зазнала поразки з рахунком 2-3 від збірної міста.

Динамоці Львова приймали сильну команду запорізького «Більшовика». Матч закінчився перемогою господарів поля з рахунком 5-2.

У Житомир місцева команда будинку офіцерів зустрілась з чернівецьким «Спартаком». Перемогли, гості з рахунком 3-1». Газета «Молодь України» Київ, 1.10.1946.

5:2 na korzyść lwowskiego „Dynamo”
O PUCHAR UKRAINY.

Po raz pierwszy młoda drużyna dynamowców lwowskich spotkała się na stadionie „Dynamo” w odpowiedzialnym meczu o puchar Ukrainy z „Bolszewikiem” Zaporozża.

Wbrew oczekiwaniu gospodarze boiska grali pewnie i ostro. Kończąc pierwszą połowę z wynikiem 1:1., dynamowcy w drugiej części wykazali swą przewagę i w ciągu 45 minut gry strzelili do bramki Zaporozża jeszcze 4 gole.

Jedyny gol minutę przed końcem meczu udało się gościom strzelić z karnego. Ogólny wynik meczu 5:2 na korzyść lwowskiego „Dynamo”. Spośród zwycięzców dobrze grali atakujący Usanow, Kołpakow, Waszłajew i bramkarz Walajew.

W. WOLSKI

Газета «Червоний штандарт» («Czerwony Sztandar») Львів, 1.10.1946.

„ДИНАМО” (Львів) — „БІЛЬШОВИК” (Запоріжжя)

Позавчора тисячі львов'ян зібралися на стадіон «Динамо», щоб подивитися цікавий футбольний матч по розіграх на кубок УРСР. В цей день на полі зустрілися футболісти запорізької команди спортивного товариства «Більшовик» та львівського «Динамо».

З рахунком 5:2 на користь команди «Динамо» завершилася ця зустріч. За правилами розіграш на кубок УРСР та команда, яка зазнала поразки, з дальшої участі в розіграх вибуває.

Газета «Вільна Україна» Львів, 1.10.1946.

Ні кубок України

Победа львовских футболистов

В выходной день на стадионе «Динамо» в розыгрыше на кубок Украины по футболу встретились команды «Большевик» (Запорожье) и «Динамо» (Львов). Игра началась в живом темпе.

На 26-й минуте левый край голевой Пикнадзе точным ударом забивает первый гол. Львовляне переходят в атаку. Во время свалки у ворот Запорожья вратарь Скрипник берет трудный мяч, но выпускает его. Подбежавший левый край Львова Усанов сравнивает счет игры.

Второй тайм хозяева поля начинают яростными атаками. Уже на 5-й минуте Усанов забивает второй

гол гостям. На 20-й минуте центр-форвард Львова Колпаков увеличивает счет до 3 : 1. За 5 минут до конца матча Колпаков забивает в ворота гостей четвертый гол, а затем правый инсайд Вашляев — 5-й.

В последнюю минуту Мазалевский (Запорожье) забивает с пенальти ответный гол Львову, но это не спасает гостей от поражения.

Финальный свисток хорошо судившего матч тов. Бурдукова (Черновицы) фиксирует заслуженную победу молодой динамовской команды Львова, со счетом 5 : 2.

Я. ШНЕЕРСОН.

Газета «Львовская правда» Львів, 1.10.1946.

«Суднобудівельник» (завод ім. 61 комунара) Миколаїв-«Динамо» Херсон 3-0(0-0), голи: С.Мартюшин, В.Киричков, В.Аксьонов.

Перемога комунарівців

У вівторок, 29 вересня, на Миколаївському стадіоні заводу ім. А. Марти відбувся футбольний матч на кубок УРСР між командами Херсонського «Динамо» і Миколаївського «Суднобудівельника» (завод ім. 61 Комунара).

Гру розпочинають комунарівці. Перші хвилини матчу проходять без особливого спортивного інтересу. Перед кінцем першої половини гри комунарівці посилюють свої атаки, але безрезультатно.

Після перерви суднобудівельники пропонують гостям швидкий темп гри. Не раз миколаївці прориваються до воріт херсонців. В

один з таких моментів, після вдало розіграної комбінації Харатіді-Аксьонов-Мартюшин м'яч потрапляє в сітку динамівців. Рахунок відкрито. Гості намагаються відквитатися, але добра гра захисту «Суднобудівельника» зводить на нівець спроби херсонців. Їм майже не вдається прорватися до штрафного майданчику миколаївців. Незабаром правий інсайд Киричков забиває другий м'яч, а потім Аксьонов з подачі Кириčkова надсилає третій м'яч в сітку динамівців.

Матч закінчився з рахунком 3:0 на користь команди заводу ім. 61 Комунара.

Газета «Південна правда» Миколаїв, 2.10.1946.

«Состоявшийся 29 сентября на Николаевском стадионе завода им. А. Марти футбольный матч по розыгрышу кубка Украины между командами «Судостроитель» завода им. 61 Коммунара (Николаев) и «Динамо» (Херсон) проходил при явном преимуществе коммунаровцев.

Первый тайм, несмотря на то, что нападение «Судостроителя» почти все время вело игру на поле динамовцев, не дал результата. Сказалось неумение бить по воротам, редкие и робкие удары у команды «Судостроителя», а херсонские футболисты показали вялость в игре и просто не пытались нападать. Во втором тайме николаевская команда, прорвав защиту херсонцев, один за другим вбивает три мяча в ворота динамовцев. Матч закончился поражением херсонцев со счетом 3-0. Более четкая, волевая игра «Судостроителя» могла бы принести им победу и с большим эффектом». Газета «Бугская заря» Миколаїв, 3.10.1946.

«Сталь» Дніпродзержинськ-«ВПС» Одеса 6-0.

Ф У Т Б О Л

Переконлива перемога

У неділю відбувся один з найцікавіших футбольних матчів сезону. У грі на кубок УРСР зустрілись команди Одеса - ВПС і Дніпродзержинськ — «Сталь». Футболісти товариства «Сталь», врахувавши свої помилки, показали виключно згуртовану, чітку гру. Захист, півзахист, напад грали дружно, активно боролось за м'яч. Переконливий	рахунок 6:0 на користь команди «Сталь» показує, що футболісти цієї команди, вдосконалюючи техніку і тактику гри, використовуючи зарозумілість, можуть зайняти одне з перших місць серед кращих футбольних команд України. На високому рівні провів матч бунда тов. Ситніков (Дніпропетровськ). М. АРОНСЬКИЙ.
--	--

Газета «Дзержинець» Дніпродзержинськ, 1946.

«Динамо» Суми-«Дзержинець» Харків 3-2.
«3-2 НА КОРИСТЬ М.СУМИ. Зустріч футбольних команд «Дзержинець» (Харків)-«Динамо» (Суми) викликала великий інтерес у сумчан. Тим більше, що «Динамо» цього разу виступало не в постійному своєму складі, частина команди була замінена запасними гравцями. Матч розпочався в жвавому темпі. «Дзержинці» грали добре. На 20 хвилині сумчанин т.Обозний забив перший м'яч у ворота гостей. Перший тайм закінчився 1-1. В другому таймі обидві команди з перемінним успіхом атакували ворота противника. На 5 хвилині т.Обозний з штрафного удару забиває другий м'яч харків'янам, а пізніше т.Новоміський – третій м'яч. Найцікавіша зустріч спортивного сезону цього року закінчився перемогою сумчан з рахунком 3-2». Газета «Більшовицька зброя» Суми, 2.10.1946.

29, 30.09, «Динамо» Рівне-«Спартак» Дніпропетровськ 5-5 дод.час, +_ (1-1 до зупинки гри на 86-й хвилині).

Ровенські футболісти у м. Львові

2 жовтня Ровенська команда «Динамо» виїхала у м. Львів для зустрічі в розигранні кубка України по футболу з місцевою командою «Динамо». Зустріч відбудеться	сьогодні. Дніпропетровській команді «Спартак», у проведеній зустрічі з ровенцями 1 жовтня, зарахована поразка з рахунком 2:1.
---	--

Газета «Червоний прапор» Рівне, 8.10.1946.

В неділю, 29 вересня, на стадіоні «Локомотив» відбулася цікава зустріч по футболу між командами спортивного товариства «Спартак» (Дніпропетровськ) і «Динамо» (Ровно). Цей матч викликав великий інтерес у ровенчан. Гру прийшли подивитися не менше 5.000 глядачів.

Рівно о 4-й годині свисток судді викликав команди на поле змагання. Гра починається у жвавому темпі з помітною перевагою на стороні господарів. Вони кілька разів вміло обходять оборону «Спартака» і підводять м'яч під ворота. На 11-й хвилині першого тайму динамівцеві Молчановському пощастило з гарної подачі Лякутіна забити головою гол і відкрити рахунок.

Потім гості зрозуміли тактику ровенчан: Вони прориваються з м'ячем під ворота «Динамо» і б'ють раз... у штангу, другий раз... у руки воротареві Калугіну.

Гра на короткий час переходить на половину поля дніпропетровської команди. І тут суддя помилково присуджує пеналь. З 11 метрів сильний м'яч б'є лівий крайній «Динамо» Рудківський. М'яч ударяється об сітку—гол. Рахунок 2:0 для Ровно. Закінчується перший тайм.

В другому таймі знову наступають динамівці. Брутальною грою вони намагаються залякати «противника».

М'яч переходить на половину поля ровенчан. На 7-й хвилині гості розігрують вдалу комбінацію і Єгоров майстерно забиває гол. Рахунок 2:1.

Гра продовжується із змінним успіхом. Лише на 27 хвилині господарі поля прориваються до воріт «Спартака». Влучним ударом Козел забиває гол. Рахунок 3:1.

Спартаківці набирають темпів. На 36-й хвилині правий крайній «Спар-

так» Пригунов з великої віддалі посилає в сітку сильний м'яч. Рахунок 3:2. На 45-й хвилині м'яч знову потрапляє в сітку—«Динамо» 3:3. Нічия.

Після перерви суддя призначає додаткову гру в двох півтаймах. Динамівці розгорнули сильну атаку. Корнер подає лівий крайній Лякутін і Рудківський забиває м'яч у ворота «Спартака». Рахунок 4:3.

«Спартак» намагається вирівняти рахунок. І це йому вдається. На 15-й хвилині Ільницький сильно б'є по воротах «Динамо». Гол — 4:4.

Другий півтайм. Зміна полів. Динамівці напружують всі зусилля, щоб домогтися переваги. Гра проходить у швидкому темпі. На 3-й хвилині ровенчани прориваються до воріт гостей і Молчановський з ходу забиває гол. Рахунок 5:4 на користь «Динамо».

Залишилися лічені хвилини до кінця гри. Ровенчани намагаються затягти гру. Аут за аутом. Але спартаківці збирають усі сили і після довгої напористої гри вирівнюють рахунок. Пригунов забиває гол. 5:5. Знову нічия.

Гості ще декілька разів наступають на ворота господарів поля, але захисники «Динамо» надійно відбивають атаки. До кінця другого півтайму дніпропетровці грали злагоджено, створюючи ряд вдалих комбінацій. Слід відмітити їх добру підготовку і зіграність.

Таким рахунком закінчується другий півтайм і весь матч.

Гру судив суддя республіканської категорії тов. Терещенко. Він назначив другу і вирішальну зустріч на 30 вересня.

ОЛ. ШВЕД.
Л. ВОВК.

30 вересня, на стадіоні «Локомотив» вдруге зустрілися команди «Спартак» (Дніпропетровськ) і «Динамо» (Ровно). Як і на перший матч, зібралося багато глядачів.

О 4-й годині суддя викликав команди на поле. Гра розпочалася. Обидві сторони вперто змагаються. Але ось спартаківці напористо атакують. Майстерними передачами вони проводять м'яч до воріт «Динамо». Правий крайній «Спартака» Пригунов посилає сильний м'яч... в штангу, другий за штангу.

Господарі поля опановують становище і атакують ворота «Спартака». Молчановський проривається з м'ячем вперед. Гол здається неминучим. Але захисники відбивають натиск.

Гра знову проходить у центрі поля. М'яч переходить до воріт «Спартака». На 39-ій хвилині суддя призначив штрафний удар з віддалі 11 метрів, але м'яч полетів за ворота спартаківців.

Ровенчани до кінця гри майже «сидять» на воротах гостей, але захисники стійко оберігають ворота від голу. Перший тайм закінчується з рахунком 0:0.

Другий тайм розпочинається енергійною боротьбою. Атакують динамівці. На 10-ій хвилині Молчановський посилає сильний м'яч, але в штангу. Наступ триває. На 20-ій хвилині з подачі Серьогіна Молчановський головою «підправляє» м'яч у сітку.

Гол. Рахунок відкрито — 1:0.

Дніпропетровці напружують усі сили, щоб зрівняти рахунок. Де кілька разів складається загрозлива ситуація біля воріт «Динамо». Летять сильні м'ячі! Один — в

штангу, другий — в руки воротареві.

Знову атакують ровенчани. Лівий крайній Дем'янов підводить м'яч до воріт. Удар — м'яч іде за штангу. Через 2—3 хвилини Дем'янов знову посилає сильний м'яч, але в руки воротареві.

Футболісти «Спартака» переходять у настирливий наступ. Вони проводять м'яч через все поле до воріт «Динамо». На 30-ій хвилині з гарної подачі правого крайнього Пригунова Панченко посилає в сітку влучний м'яч. Рахунок вирівняно — 1:1.

Динамівці переходять в атаку. Біля воріт «Спартака» ведеться напружена боротьба. Але спартаківські захисники і воротар надійно захищають ворота. Азарт динамівців виходить із рамок гри. Їх натиск переходить в грубі вчинки. Вони заплутуються в сітку, грубо збиваючи воротаря та захисників. Така «атака» продовжується на правому краю. М'яч «стиснутий» між гравцями. Він потрапляє на руки чи то спартаківців, чи то динамівців. Суддя призначає 11-метровий штрафний удар по воротах дніпропетровців, які з протестом до судді залишають поле, хоч до кінця гри залишилось 4 хвилини. Рахунок — 1:1?

Цей матч, як і попередній викликав багато розмов серед глядачів. Одні співчують ровенчанам, які провели гру в настирливому і енергійному темпі, інші — дніпропетровцям, які завоювали симпатію злагодженою і майстерною грою. Багато глядачів відмічають невтриманий вимід гостей з поля та деякі «помилки» судді.

Ол. ШВЕД.

«3-го жовтня мала відбутися зустріч спартаківців Дрогобича з динамівцями Мукачеве. Але мукачівці на матч не приїхали». Газета «Радянське слово» Дрогобич, 12.10.1946.

4, 5.10, ст. «Спартак», суддя: Василь Правоверов (Київ), «Спартак» Вінниця-«Спартак» Станіслав 2-2(0-2), 3-2.

..?., «Динамо» Кіровоград-«Спартак» Київ 2-4.

2 коло, 6.10: «Сталь» Ворошиловськ-«Сталь» Макіївка 1-4, «Сталь» Дніпродзержинськ-«Динамо» Суми + _ (неявка, через фінансові проблеми).

«Портовик» Одеса-«Суднобудівельник» (завод ім. 61 комунара) 0-1, гол: С.Мартюшин.

У неділю 6 жовтня на Одеському стадіоні відбувся черговий футбольний матч на кубок УРСР між місцевою командою „Водник” і Миколаївською командою „Суднобудівельник” заводу ім. 61 Комунара.	Матч в упорній боротьбі виграла команда „Водник” з рахунком 1:0. Друга перемога команди за імені 61 Комунара в розіграші кубка УРСР в футболу.
---	---

Газета «Південна правда» Миколаїв, 8.10.1946.

ст. «Динамо», «Спартак» Львів-«Спартак» Дрогобич 0-1(0-0), гол: ?. (70).

«Сьогодні на Львівському стадіоні «Динамо» відбудеться друга календарна футбольна зустріч по розіграх на кубок УРСР. В цьому матчі зустрінуться футболісти дрогобицької і львівської команд товариства «Спартак». Газета «Вільна Україна» Львів, 6.10.1946.

«Розіграш кубка України проводиться за олімпійською системою. Команда, яка програє першу зустріч, вибуває з розіграшу.

Зрозуміло хвилювання, з яким дрогобичани виїжджали на футбольний матч з своїми сильними супротивниками – львівськими спартаківцями, що відбувся 6-го жовтня. Здавалося, що програш неминучий. Проте, команда вірила в свої сили і вступила в боротьбу в добрій спортивній формі.

6-го жовтня надвечір почався матч. Дрогобичанам випало грати проти вітру. Незважаючи на сильний натиск львів'ян, перший тайм закінчився безрезультатно. Другий тайм починається ще в більш прискореному темпі. Футболісти Дрогобича освоїлися з полем і переходять в атаку.

На 20 хвилині дрогобичани забивають перший гол.

Львів'яни мобілізують всі свої сили, намагаючись уникнути поразки, але ніщо не допомагає. Другий тайм закінчується. Львівська команда грає з послабленою енергією. П'ятірка нападу дрогобичан весь час на половині супротивника. Свисток судді сповіщає про кінець гри і перемогу дрогобицьких спартаківців, яка переконливо ілюструє клас нашої команди, що значно зріс.

Попереду – нові гри.

Обов'язок керівників команди – закріпити досягнуті успіхи, не зазнаватися і невинно працювати над дальшим розвитком техніки і тактики команди». Газета «Радянське слово» Дрогобич, 12.10.1946.

7.10: «Спартак» Станіслав-«?» Луцьк 4-0.

ст. «Динамо», «Динамо» Львів-«Динамо» Рівне 7-1.

O puchar Ukrainy	
W kolejnym meczu piłkarskim drużyna dynamowska wygrała o puchar Ukrainy na stadionie „Dynamo”, spotkały się drużyny Równego (zbiorowa) i Lwowa („Dynamo”). Grając z wielkim zapalem, wa-	mecz z wynikiem 7:1. W drużynie zwycięzców bardzo dobrze grał atak w składzie Ł. Waszłajewa, Usanowa i Kołpakow.

Газета «Червоний штандарт» («Czerwony Sztandar») Львів, 11.10.1946.

«8-го жовтня у м.Львові зустрілися команди «Динамо» (Львів)-«Динамо» (Ровно) в розіграші кубка України з футболу.

Зустріч закінчилася перемогою львівського «Динамо» з рахунком 7-1.

Це перша найдошкульніша поразка ровенського «Динамо» у цьому році». Газета «Червоний прапор» Рівне, 15.10.1946.

8.10, «Сільмаш» (завод «Серп і молот») Харків-збірна Фастова 1-0.

8, 9.10, «Динамо» Харків-«Динамо» (6-а райрада) Київ 2-2, дод.час; 1-4.

«В Харкові відбулися чергові матчі на кубок України з футболу.

Команда «Сільмаш» (завод «Серп і молот») грала проти команди Фастова і добилась перемогу з рахунком 1-0. Харківські динамівці 8 жовтня виступали проти київських одноклубників. Гра закінчується внічию (2-2). Другого дня гості зіграли матч з рахунком». Газета «Соціалістична Харківщина» Харків, 23.10.1946.

9.10, «Локомотив» Запоріжжя-«Спартак» Київ 1-2 дод.час.

Позавтора на міському стадіоні відбувся футбольний матч між командами запорізького «Локомотива» і київського «Спартака» на кубок УРСР.

Неважаючи на проливний дощ, матч був цікавим, захоплюючим. З початку і до кінця гра йшла в швидкому темпі. Слизький, важкий м'яч перелітає з одного кінця поля на другий. Кияни, врахувавши обставини, грали більш низькими пасами. Але як і завжди, запорізький воротар Костенко майстерно захищав ворота, не давав змоги гостям відкрити рахунок.

У другій половині матчу продовжувалась енергійна і вперта боротьба команд за перемогу. Ось м'яч біля воріт киян. Щоб врятувати становище, полухависник «Спартака» допустив грубість, за що суддя Фрідман призначив одинадцятиметровий штрафний удар. Б'є Лісичкін. М'яч у сітку!

Але ця перемога локомотивівців тривала недовго. На вісімнадцятій хвилині киянин Михайлов з близької відстані забив м'яч у ворота запорізької команди. До кінця матчу рахунок не змінився—1:1.

За правилом розиграння на кубок УРСР, матч був продовжений півгодини, щоб визначити переможця. І ось, за дві хвилини до закінчення гри, спартаковець Авдольський забиває ще один гол запорізьцям. Тепер рахунок 2:1 на користь київського «Спартака».

Так закінчився цей матч, в результаті якого запорізька команда «Локомотив» вийшла з розиграння на кубок УРСР.

Газета «Червоне Запоріжжя» Запоріжжя, 11.10.1946.

2.10, «Спартак» Чернівці-«Спартак» Вінниця +_-, «Динамо» Ворошиловград-«Сталь» Маріуполь 2-1.

3 коло

13.10, суддя: Хоменко, «Спартак» Дрогобич-«Динамо» Луцьк 5-0(3-0), голи: В.Замар'янов (25), Хараті (40, 85), В.Горохов'янка (41, 55).

БЛИСКУЧА ПЕРЕМОГА

(Дрогобич «Спартак» — Луцьк «Динамо» 5:0)

До зустрічі футболістів Прикарпаття і Волині футболісти готувалися кілька днів. Вони з нетерпінням чекали цієї гри тому, що матч, який відбувався у Луцьку на першість України, волинські спортсмени виграли.

Не дивлячись на те, що надворі була погана погода, йшов дощ, все ж трибуни міського стадіону були переповнені глядачами.

Шістнадцять годин 15 хвилин. Суддя республіканської категорії тов. Хоменко дає свисток. На футбольне поле вибігають в білих майках гості — луцькі динамівці, в червоних — господарі поля — дрогобицькі спартаківці.

Боротьба почалася! Шкіряний м'яч в грі. Спочатку обидві команди помітно нервують. На двадцятій хвилині п'ятірка нападу спартаківців проривається вперед. Перша вдала комбінація і на 25 хвилині центр нападу Замар'янов посилав м'яч у сітку гостей.

Посилюється темп гри. Волинці намагаються відквитатись. Та даремно. Захист господарів поля відбиває атаки «противника». Сильні і вдалі удари капітана команди Коротуна переносять гру до воріт динамівців. На 40 хвилині лівий інсайд Хараті точним ударом забиває другий м'яч. А буквально через хвилину правий інсайд Хорохов'янка уголовим ударом посилав третій м'яч у сітку динамівців.

Перший тайм закінчився. Рахунок 3:0.

Другий тайм. Гра стає ще напруженішою. Луцькі спортсмени кілька разів атакують ворота дрогобиччан. Але сильний захист спартаківців ліквідує загрозу і знову переходить у наступ. Чергова вдала комбінація. Правий інсайд Хорохов'янка знову на 10 хвилин, прийнявши м'яч з центру, проривається вперед і збільшує рахунок.

Рахунок 4:0. Команда «Динамо» переходить в рішучий наступ, але безрезультатно. Спартаківці послають м'яч в центр поля. Волинці намагаються перенести гру на сторону «Спартака». Однак, помітна розгубленість гостей не дає результатів. Захист Дрогобиччан відбиває всі м'ячі.

До кінця другого тайму залишалося 5 хвилин. Центр нападу передає м'яч лівому інсайду Хараті. Черговий прорив. Голкіперу «Динамо» довелося витягти з своєї сітки п'ятий м'яч.

Свисток судді. Матч закінчився. Цікава зустріч прикарпатських і волинських футболістів закінчилась рахунком 5:0 на користь господарів поля. Це третя перемога Дрогобицьких спартаківців в розигранні кубка України.

Футболісти Прикарпаття виїжджають в місто Херсон для чергової зустрічі з одноклубниками на кубок України.

М. КОСТЕНКО.

Газета «Радянське слово» Дрогобич, 18.10.1946.

«...13 жовтня п'ять «сухих» м'ячів стали наслідком переваги дрогобицької команди над луцьким «Динамо». «Спартак» ...проїхався по лучанах – 5:0 (3:0). Суддя р/к Хоменко сповістив про початок гри, а на 25-й хв. Заморьонов розпочав ...побиття суперника. Команда капітана Коротуна продовжувала переважати, але цойно на 40-й хв. лівий інсайд Хараті зумів підвищити результат на - 2:0. Через хвилину правий інсайд Горохов'янка забив третій гол, а у другому таймі на 55 хв. завершив індивідуальну акцію ще одним результативним ударом. За 5-ть хв.. до завершення гри воротареві з Луцька довелося вп'яте виїняти м'яч із воріт. Відзначився Хараті. Тож – 5:0 на користь Дрогобича. Це третя кубкова перемога дрогобицьких футболістів. На черзі гра в Херсоні. Однак поєдинок в Херсоні 20 жовтня закінчився поразкою – 1:2, а разом із цим сходом з кубкової дистанції». Газета «.?» 1946.

14.10, «Динамо» Львів-«Спартак» Станислав 5-0.

17.10, «Динамо» Ворошиловград-«Авангард» Краматорськ 4-1 дод.час.

«17 октября на стадионе им.Ленина в Ворошиловграде состоялся футбольный матч на кубок УССР между командами местного «Динамо» и краматорскими футболистами спортивного общества «Авангард». После двух таймов игры счет был 1-1. Командам было дано добавочное время, в течение которого ворошиловградцы забили в ворота «Авангарда» три мяча. Матч закончился со счетом 4-1 в пользу Ворошиловградского «Динамо».

На днях команда «Динамо» выезжает в Одессу для игры на кубок УССР с одесским «Пищевиком». ...».

Газета «Ворошиловградская правда» Луганск, 19.10.1946.

20.10, ст. заводу ім.А.Марті, «Суднобудівельник» (завод ім. 61 комунара)-«Спартак» Чернівці 5-3.

«17 жовтня в Миколаєві відбудеться черговий футбольний матч на кубок УРСР між вінницькою командою «Спартак» і миколаївською командою заводу ім.61 Комунара «Суднобудівельник». З переможцем цієї зустрічі гратимуть 20 жовтня футболісти «Суднобудівельника» заводу ім.А.Марті». Газета «Південна правда» Миколаїв, 13.10.1946.

«В цей же день (20 жовтня) на стадіоні була проведена товариська зустріч з футболу між командами «Спартак» (Чернівці) і «Суднобудівельник» (завод ім.61 Комунара – Миколаїв).

Матч виграла комунарівці з рахунком 5-3». Газета «Південна правда» Миколаїв, 22.10.1946.

?.10, «Спартак» Київ-«Сталь» Макіївка перемога-поразка.

Результати решти матчів не відомі.

1/8 фіналу, 20.10:

«Локомотив» Харків-«Динамо» (6-а райрада) Київ 4-0.

«20 жовтня в боротьбу за кубок України з футболу вступила команда майстрів харківського «Локомотива», яка тримає кубок з минулого року. «Локомотив» грав проти команди київського «Динамо» (6-та райрада) і виграв матч з рахунком 4-0.

Таким чином, харків'яни дістали право грати в наступному колі». Газета «Соціалістична Харківщина» Харків, 25.10.1946.

«Суднобудівельник» (завод ім. Марті) Миколаїв-«Трактор» (ХТЗ) (по іншій версії «Сільмаш») Харків 2-1(0-0).

«20 жовтня на Миколаївському стадіоні заводу ім.А.Марті відбувся черговий матч на кубок УРСР між Харківською командою «Трактор» і Миколаївським «Суднобудівельником» заводу ім.А.Марті.

Перша половина матчу проходить з перемінним успіхом і закінчується з нічийним результатом – 0-0.

В другому таймі гра стає більш жвавішою. На десятій хвилині лівий нападник миколаївців тов.Ямпольський завершує комбінацію і м'яч у воротах харківчан. Не проходить і трьох хвилин, як нападник Харкова, використовуючи те, що воротар «Суднобудівельника» тов.Коробов передчасно забіг вперед, легким ударом надсилає м'яч в пусті ворота мартійців. Миколаївці намагаються збільшити рахунок і це їм вдається. Центр нападу Михайлов забиває гол який і вирішив долю матчу, з рахунком 2-1 на користь миколаївців закінчилась ця зустріч». Газета «Південна правда» Миколаїв, 22.10.1946.

«Во втором матче играли харьковская команда «Трактор» и «Судостроитель» завода им.А.Марти. игра носила упорный характер и первый тайм закончился вничью – 0-0. На 15-й минуте второго тайма левый крайний «Судостроителя» тов.Ямпольский открывает счет 1-0. Харьковчане, начавшие игру с центра, через две минуты сравнивают счет – 1-1. Еще через 10 минут в ворота «Трактора» попадает второй мяч. Оставшееся до конца время не изменило счета, и матч закончился в пользу мартийцев со счетом 2-1».

Газета «Бугская правда» Миколаїв, 22.10.1946.

«Сталь» Дніпродзержинськ-«Спартак» Ужгород 1-2.

«Завтра на стадіоні «Сталь» відбудеться чергова зустріч футбольних команд, що входять до розиграну кубка УРСР по футболу. Команда спортивного товариства «Сталь» зустрінеється з футболістами товариства «Спартак» Ужгороду, однією з найсильніших футбольних команд України, що днями брали

участь у чвертьфінальній грі на футбольний кубок СРСР у Москві». Газета «Дзержинець» Дніпродзержинськ, 1946.

20 жовтня відбувся один з найбільш цікавих футбольних матчів сезону. Футболісти команди «Сталь» зустрілись з однією з найсильніших команд України — футболістами товариства «Спартак» міста Ужгород. З перших хвилин гри гості поставили під загрозу ворота Дніпродзержинська. Захист витримує сильний натиск. Згодом запал ужгородців спадає, гра переходить до центру, а на 32-й хвилині тов. Федорцов з великою силою посиляє м'яч у ворота гостей. Гра набуває великого напруження і супроводжується рядом цікавих моментів. У другому	таймі ужгородці зрівняли рахунок. У зв'язку з тим, що матч відбувався між двома учасниками розіграшу на кубок України і треба було визначити переможця, суддя продовжив гру ще на 30 хвилин. Як перша, так і друга сторона прикладали всіх зусиль, щоб дістати перевагу. Розв'язку приніс лише штрафний удар «пенал-ті» по воротах дніпродзержинців. Матч закінчився в рахунку 2:1 на користь футболістів Ужгорода. Багаточисленні глядачі побачили прекрасну тактичну гру спартаківців міста Ужгород і зрослу силу гри команди «Сталь». Ф. К.
---	---

Газета «Дзержинець» Дніпродзержинськ, 22.10.1946.

«В этот же день днепродзержинская команда общества «Сталь» принимала у себя на поле ужгородских спартаковцев в матче на футбольный кубок Украины. Ужгородцы неплохо сыграли в розыгрыше кубка СССР и поэтому встреча с днепродзержинцами представляла значительный спортивный интерес. Счет открыли днепродзержинцы и только к середине игры ужгородцы ответили голом. Добавочное время решило результат матча, и спартаковцы ушли с поля победителями. Счет — 2-1». Газета «Днепровская правда» Дніпро, 22.10.1946.

«Спартак» Херсон-«Спартак» Дрогобич 2-1 дод. час, голи: О.Левченко (87), Г.Гончаров (96)-?. .

В неділю, 20 жовтня, Херсонська футбольна команда «Спартак» на своєму стадіоні зустрілася з одноклубниками міста Дрогобич на кубок УРСР. З самого початку гра набула швидкого темпу. Обидві команди докладали багато зусиль, щоб відкрити рахунок. Нарешті гостям вдається вбити до херсонських воріт м'яча. Гра стала ще гострішою. В кінці другої половини правий нападуючий	Херсонської команди Левченко головою вбиває гол. Рахунок 1:1. В податковий час хазяї поля, буквально штурмують ворота гостей. Гра весь час ведеться біля воріт дрогобичан. Нарешті після вдало розіграної комбінації центр нападу Гончаров одержує м'яч і сильним ударом посиляє його у ворота противника. Цей цікавий матч закінчився перемогою Херсонської команди з рахунком 2:1.
---	---

Газета «Наддніпрянська правда» Херсон, 23.10.1946.

24.10, «Харчовик» Одеса-«Динамо» Ворошиловград 7-1, голи: К.Щегоцький (чотири), ?. .

«Вчера на стадионе «Пищевик» состоялся футбольный матч на кубок Украины между командами «Динамо» (Ворошиловград) и «Пищевик» (Одесса).

Встреча закончилась победой одесских футболистов, выигравших с большим счетом — 7-1». Газета «Большевистское знамя» Одеса, ?.10.1946.

25.10, «Шахтар» Сталіно-«Суднобудівельник» (завод ім. 61 комунара) Миколаїв 4-0, голи: І.Рязанцев (три), П.Буянов.

«Учора, 25 жовтня, на стадіоні «Шахтар» відбувся футбольний матч на кубок УРСР між командами «Шахтар» (Сталіно) і «Суднобудівельник» (Миколаїв).

Вперше за багато років донецьким футболістам довелося грати в незвичайних метеорологічних умовах: поле було вкрите снігом, глибина якого сягала 10 см., зважаючи на це, гра мала багато гострих моментів і пройшла при явній перевазі донбасівців. Вони забили в першому і в другому таймах по 2 голи у ворота «Суднобудівельника» - один гол забив центр нападу Буянов і три гола — лівий напівсередній Рязанцев. З переконливим рахунком 4-0 господарі поля залишили стадіон. Наші футболісти в цій грі показали силу, витривалість, волю до перемоги.

Таким чином команда «Шахтар» (Сталіно) вийшла в чверть фіналу». Газета «Радянська Донеччина» Донецьк, 26.10.1946.

Отчеты о футбольных матчах часто принято начинать так: «Вчера на зеленом поле...». Мы лишены возможности так начать свой отчет о встрече футбольных команд: гор. Сталино («Шахтер») и г. Николаева (судостроители), ибо поле, на котором они встретились, было... белым. На нем плотным слоем толщиной в несколько сантиметров лежал снег. И все же матч состоялся.

90 минут на снежном поле шла напряженная борьба за право участвовать и дальше в розыгрыше почетного приза — кубка Украины по футболу. В розыгрыше этом принимают участие 16 сильнейших команд республики. Он ведется по так называемой олимпийской системе, где не может быть ничейного результата, где борьба ведется до победы и где проигравшая команда выбывает из круга соревнующихся. В данной встрече команды оспаривали право на участие в четверти финала.

Игра протекла при явном преимуществе команды донецких футболистов, которые, несмотря на крайне трудные усло-

вия, играли напористо, согласованно. Ворота гостей то и дело подвергались остервененным атакам со стороны игроков нападения «Шахтера». Вратарю николаевской команды тов. Мироненко пришлось основательно потрудиться, чтобы избавить свою команду от разгромного счета. Но все усилия защиты гостей оказались тщетными. Донецкие футболисты забили 4 мяча в ворота противника, не пропустив в свои ни одного. Три мяча из этого счета приходится на долю Рязанцева — одного из пятерки нападения «Шахтера».

Исход этой встречи вывел команду донецких футболистов в четверть финала розыгрыша. Предполагается, что ей придется встретиться с футболистами Одессы или Киева («Динамо»).

А. ВОЛЖСКИЙ.

Ответственный редактор
В. МЕЛВЕДЕВ.

Газета «Социалистический Донбасс» Донецьк, 26.10.1946.

27.10, ст. «Динамо», «Динамо» Київ-«Динамо» Львів 2-0, голи: Вінковатий (два).

«Динамо», Київ: К.Скрипченко, М.Мельник, В.Гребер, Д.Васильев, Я.Борисов, Л.Гржибовський, М.Поварчук, П.Вінковатий, Г.Пономарьов, ?., тренер Антон Ідзковський.

«В черговому футбольному матчі за кубок УРСР зустрілись динамівські команди Києва і Львова. Кияни виграли цю зустріч з рахунком 2-0 і цим здобули право взяти участь у чвертьфінальних матчах.

З усіх претендентів на кубок не мають програшів лише 8 команд серед них дві київські — «Динамо» і «Спартак». Ці команди зустрінуться між собою завтра, 30 жовтня». Газета «Київська правда» Київ, 29.10.1946.

O puchar Ukrainy

Piłkarze lwowscy doznają porażki

Rozpoczęły się rozgrywki o puchar republiki w piłce nożnej. Do udziału w rozgrywkach pucharu Ukrainy ze Lwowa włączono 3 drużyny — „Spartak”, „Dynamo”, „Burewiestnik”.

W pierwszym meczu drużyna piłkarzy rówieńskiej „Lokomotywy” zwyciężyła „Burewiestnik” lwowski w stosunku 1:0.

W niedzielę na stadionie „Dynamo” spotkały się drużyny dynamowskie Lwowa i Użhorodu. Już w 8 minucie lewoskrzydłowy Użhorodu Michailina strzela głową pierwszy gol do bramki lwowian.

W drugiej połowie środkowy ataku gości Wejg strzela drugą bramkę lwowianom. Wszelkie usiłowania

gospodarzy boiska by strzelić bo-
daj jedną bramkę rozbiły się o nie-
ugiętą obronę użhorodczan.

A więc po dwóch meczach drużyny lwowskie, „Dynamo” i „Burewiestnik” odpadły już z rozgrywek. W tych dniach dynamowcy Użhorodu spotkają się z jedyną pozostałą drużyną lwowskiego „Spartaka”.

Pięściarze lwowscy wyjechali do Baku

Po zbiórce treningowej wyjechała ze Lwowa do Baku drużyna zbiorowa Rady Republikańskiej „Dynamo”, która weźmie udział we wszelkich związkowych zawodach „Dynamo”

Газета «Червоний штандарт» («Czerwony Sztandar») Львів, 7.10.1946.

Приближается к окончанию одно из интереснейших спортивных соревнований — розыгрыш «Кубка СССР» по футболу. После ряда встреч без поражений идут команды «Пищевик» (Одесса), «Локомотив» (Харьков), «Спартак» (Ужгород). Эти команды примут участие в полуфинальных матчах.

27 октября команда мастеров

киевского «Динамо» встретилась с львовскими одноклубниками. Игра проходила при явном преимуществе киевлян и закончилась со счетом 2:0 в их пользу.

Полуфинальные матчи будут проведены в Киеве в первых числах ноября, а 8-го ноября на стадионе «Динамо» состоится финальный матч.

Газета «Сталинское племя» Київ, 29.10.1946.

27.10, «Спартак» Київ-«Сталь» Дніпропетровськ + _ -.

1/4 фіналу

27.10, «Суднобудівельник» (завод ім.Марті)-«Локомотив» 1-4(1-3), гол: Макеев (1-й тайм)-?. (16), ?. (21, пен.), ?, нереалізований пенальті: ?. («Суднобудівельник», 55).

«... Несмотря на плохую погоду, в Николаеве на встрече команд «Локомотив» (Харьков) и «Судостроитель» (Николаев) собралось несколько тысяч зрителей. Игра проходила в сильном темпе и изобилвала многими интересными моментами. Харьковчане продемонстрировали высокую технику, сыгранность и победили николаевцев со счетом 4-0.

Таким образом харьковский «Локомотив» вышел в четверть финала и 3 ноября встретится на своем поле с одесским «Пищевиком» или с футболистами ужгородского «Спартак»». Газета «Красное знамя» Харків, 30.10.1946.

30.10, ст. «Динамо», «Динамо»-«Спартак» Київ 5-1(4-1), голи: П.Віньковатий (10, 13, 27, 69), М.Шевеляничик (41)-?. .

2.11, «Спартак» Ужгород-«Харчовик» 2-1(1-1, 1-0) дод.час, голи: І.Здор, Й.Беловарі-Р.Махарадзе (87).

«Вчера на Ужгородском стадионе состоялась четвертьфинальная встреча на Кубок СССР между командами «Спартак» (Ужгород) и «Пищевик» (Одесса).

После длительного перерыва ужгородские зрители с нетерпением ожидали эту игру с участием «Спартак» - победителя зонального первенства СССР. Несомненно, что встречи на Кубок СССР с первоклассными командами страны должны были обогатить класс игры ужгородцев. Однако вчерашняя игра «Спартак» не оправдала надежд любителей футбола.

В первом тайме территориальное преимущество хотя и было на стороне ужгородцев, но из-за отсутствия слаженности в игре нападения они не сумели открыть счет. Здесь к сожалению ужгородцы повторили свои старые ошибки. Вызвала удивление исключительно пассивная игра центра форвардов Товта, который лишь расстраивал комбинации нападающих.

Во второй половине игры одесситы, проявившие исключительное упорство и настойчивость, активизировались, создав ряд острых и опасных моментов у ворот своего противника. Однако во втором тайме, как и в первом, игра не дала результатов. В дополнительное время «Спартак» сумел на первых минутах забить в ворота «Пищевику» два гола (Здор, Беловар). Одесситам удалось сквитать только один гол. Результат матча — 2:1 в пользу ужгородцев». Газета «Закарпатская Украина» Ужгород, 3.11.1946.

«2 листопада на Ужгородському стадіоні відбувся футбольний матч на кубок України. Ужгородська команда «Спартак» зустрілася з одеською командою «Харчовик».

Понад 2 тисячі ужгородців заповнили трибуни стадіону. Кожному хотілось побачити гру «спартаківців» проти однієї з кращих команд Уп्राїни.

Перші хвилини гри проходять в атаках з обох боків. Гості, почувавши злагожденість «спартаківців», вперто захищали свої ворота. Частина кроків нападу відтягувалися до воріт, щоб стримати атаки «Спартак». Згодом гра набирає ще швидшого темпу, все частіше м'яч переходить на сторону господарів поля. «Спартаківці» теж посилюють атаки, але злагоджена чітка гра захисту і воротаря «противника» Близінського, паралізують їх зусилля. В першій половині гри ні одній з команд не вдається відкрити рахунок. Другий тайм ужгородці провели без центра нападу — Товта, якого замінив Юхвід. У цій половині гри обидві команди намагалися відкрити рахунок. М'яч весь час то у одних, то у других воріт. Напруженість гри значно зростає. Команди розуміють, що гра на кубок ведеться до перемоги, тому продовжують з такою ж впертістю змагання. Свисток судді перериває гру. Команди йдуть на відпочинок, щоб знову зустрітися в додатковому 30-хвилинному часі.

Не дивлячись на значну вичнаженість, перша половина додаткового часу проходить в такому ж швидкому темпі. На 10 хвилині нападаючим «Спартак» вдалося прорватися до воріт «Харчавика». Поданий від

центру нападу Раковці м'яч підхоплює Задор і точним ударом посилає у ворота гостей. Гол! Через кілька хвилин суддя призначає штрафний удар у ворота гостей. І м'яч, посланий Біловаром, знову в сітці «Харчовика». Рахунок 2:0. Здавалося б перемога спартаківців вирішена. Але гості, скориставшись помилкою захисту «спартаківців», забивають їм гол. До кінця гри одеські футболісти прикладали всіх зусиль, щоб відігратися, але їм це не вдалося. Матч закінчився перемогою ужгородців з рахунком 2:1. 5 листопада Ужгородський «Спартак» грає на кубок України в Харкові». Газета «Закарпатская правда» Ужгород, 3.11.1946.

«2 листопада на Ужгородському міському стадіоні відбувся футбольний матч на кубок УРСР. Команда ужгородського «Спартака» зустрілася з одеською футбольною командою «Харчовик».

Перші хвилини гри пройшли без будьякої переваги для одної з команд. Здивував глядачів своєю невдалою грою нападник «Спартака» Товт, якого у другому таймі довелося таки замінити Юхвідом. В другій половині гри набула гострішого характеру, але безрезультатно. Так пройшли всі 90 хвилин матчу. В додатковий час спартаківці забili два м'ячі і пропустили в свої ворота один. З цим рахунком 2-1 на користь «Спартака» матч закінчився». Газета «Молодь Закарпаття» Ужгород, 7.11.1946.

3.11, «Спартак» Херсон-«Шахтар» Сталіно 1-2.

3-го листопада, на стадіоні ДСТ «Спартак», відбулася чергова зустріч між футбольними командами міста Сталіно—«Стахановець» і Херсонською—«Спартак».

Команда «Стахановець» протягом 10 років була в 1-й групі майстрів СРСР, і лише в 1944 році, програвши московській команді у розіграші першості СРСР по футболу, її перевели до другої групи. Але команда зберегла основних гравців і тепер являє собою міцний і злагоджений колектив. Не дивно тому, що матч Херсонської команди з «Стахановцем» викликав жвавий інтерес у херсонських глядачів, і, не зважа-

ючи на холодну погоду, на матч вібрався біля двох тисяч чоловік.

Перша половина гри проходила з перемінним успіхом. Гості вбили до воріт спартаківців 2 гола, пропустивши у свої—1.

Друга половина гри проходила при явній перевазі гостей, але до кінця матчу вони не змогли змінити рахунок.

Гра закінчилася з рахунком 2:1 на користь «Стахановця».

Таким чином, команда «Спартак» вибула із змагання на кубок УРСР по футболу.

Газета «Наддніпрянська правда» Херсон, 5.11.1946.

1/2 фіналу, Київ:

8.11, «Локомотив»-«Спартак» + _ - (неявка).

8, 9.11, ст. «Динамо», «Динамо»-«Шахтар» 2-2 дод.час, голи: П.Вінковатий (два)-?., 2-1, голи: О.Жуков (1-й та 2-й тайм)-?..

«Тисячі глядачів зібралися 8 листопада на стадіоні «Динамо», щоб подивитися півфінальний матч на кубок УРСР між столичною командою «Динамо» і командою «Шахтар» (м.Сталіно).

Незважаючи на те, що температура повітря була нижче нуля, гра була жвавою, впертою. Обидві команди будь-що домагалися успіху, але це не вдалося ні тій, ні іншій стороні. Рахунок 2-2 не змінився і під час додаткових 30 хвилин. Довелося гру перевести на 9 листопада. Матч приніс перемогу киянам з результатом 2-1. Отже вони вийшли у фінал.

Другим фіналістом є харківська команда товариства «Локомотив» (футболісти Закарпаття до Києва не приїхали і через це вибули з складу претендентів на кубок).

Футбольний матч відбудеться в Києві 12 листопада». Газета «Київська правда» Київ, 10.11.1946.

Закінчується розіграш кубка України з футболу. 8 листопада на київському стадіоні «Динамо» повинні були відбутись два півфінальних матчі. Харківський «Локомотив» вийшов у фінал без гри, оскільки команда ужгородського «Спартака» не з'явилася на зустріч і вибула з змагань.

Другий фіналіст виявився лише після тривалої і напруженої гри. Перша зустріч між київським «Динамо» і «Шахтарем» (Сталіно)

пройшла в упертій боротьбі і закінчилася внічию з рахунком 2:2. Додаткові 30 хвилин також не змінили нічийного результату. Наступного дня матч перегрався. І тільки перевага в один м'яч дозволила київським динамівцям вийти у фінал.

Сьогодні відбудеться фінальна зустріч між київським «Динамо» і харківським «Локомотивом», яка і виявить переможця розіграшу кубка України з футболу.

Газета «Молодь України» Київ, 12.11.1946.

Фінал, Київ, 12.11, 14:30, ст. «Динамо», 20000 глядачів, суддя: Василь Котов (Одеса), «Динамо»-«Локомотив» 2-0(2-0), голи: Віньковатий (42, 45).

«Динамо», стартовий склад: А.Зубрицький, М.Бобков, М.Махиня, М.Кузнецов (кап.), О.Шевцов, А.Садовський, В.Рогозянський, М.Шевелянчик, О. Щанов, О.Жуков, А.Горохов, П.Віньковатий, тренер А.Ідзковський.

«Локомотив»: М.Скороход, С.Безрук, М.Хлистов, О.Бутенко, А.Головін, М.Усиков, М.Соловйов, Б.Гуркін (кап.), В.Гусаров, І.Серов, Ф.Дашков, тренер Микола Кротов.

ПРИЗ ЗАВОЮВАЛИ КИЇВСЬКІ ДИНАМІВЦІ

Розіграшем кубка України закінчився цьогорічний футбольний сезон. За почесний приз боролись 43 команди. Учасники розіграшу, які зазнали поразки, вибували з аматерів. І ось настав фінал.

Як і торік, в останньому матчі зустрілися команди київського «Динамо» і харківського «Локомотиву». Тоді харків'янам вперше пощастило завоювати приз, який кілька років підряд утримували динамівці Києва. Тепер кришталевий кубок знову сяє на столі, край футбольного поля. Тут, на полі, мала вирішитись дальша доля кубка: чи залишиться йому в Києві, чи повернеться у Харків.

О пів на третю пролунала сирена судді тов. Котова (Одеса), і матч почався.

Київни бурхливо атакують ворота гостей. Згодом гра вирівнюється. Минає один, другий, третій десяток хвилин, а рахунок залишається невідкритим. За 3 хвилини до кінця тайму суддя призначає штрафний удар в сторону гостей. Харківські захисники створюють перед ворітками живу стіну. Київнин Горохов розбігається і... обходить м'яч, а в цю мить Віньковатий блискавичним ударом б'є по воротах. М'яч — у сітці! Команда «Локомотиву» змушена почати гру з центра.

Київни продовжують атакувати.

Ось м'яч від Жукова потрапляє до Віньковатого. Той по лівому краю проходить вперед і сильним низовим ударом забиває другий м'яч. Два голи за 3 хвилини! З рахунком 2:0 закінчується перша половина гри.

Після відпочинку харків'яни силкуються будьщо відквитатись. У напад переходять і їхні напівзахисники. Динамівці, маючи «в запасі» 2 м'ячі, грають спокійно. Нападники «Локомотиву» в другому таймі створюють кілька загрозливих моментів, але Зубрицький надійно захищає київські ворота. Йому навіть доводиться відбити «мертвий» м'яч, необачно посланий у свої ворота динамівським захисником Шевцовим. Свисток судді сповіщає про закінчення гри. З рахунком 2:0 київські динамівці здобувають перемогу.

Команди вишиковуються перед центральними трибунами. Голова Комітету в справах фізкультури і спорту при Раді Міністрів УРСР тов. М. Ф. Бунчук вітає спортсменів, вручає команді київського «Динамо» кубок і оголошує футбольний сезон закритим. Під звуки Гімну Радянського Союзу М. Кузнецов і Б. Гуркін — капітани київської та харківської команд — опускають прапор змагань.

Вчера на киевському стадіоні «Динамо». Голова Комітету в справах фізкультури і спорту при Раді Міністрів УРСР тов. М. Ф. Бунчук вітає футбольну команду киевського «Динамо» — переможця розіграшу кубка України.

Газета «Молодь України» Київ, 13.11.1946.

12 ноября в Киеве на стадионе «Динамо» в финальном матче на кубок УССР по футболу встретились местная команда «Динамо» и прошлогодний победитель розыгрыша — харьковский «Локомотив».

Несмотря на холодную погоду, около 20 тысяч киевлян пришли смотреть этот интересный матч.

Харьковчане сразу же предлагают быстрый и захватывающий темп. Они непрерывно атакуют ворота киевлян, создавая весьма опасные моменты. Но хорошая игра киевской защиты и вратаря Зубрицкого спасают «Динамо» от неминуемого гола.

Динамо́вцы постепенно входят в темп игры и все чаще прорываются к воротам «Локомотива». За несколько минут до окончания первого тайма Виньковатов со штрафного удара забивает первый гол в ворота гостей. Минуту спустя он же забивает второй гол.

Вторая половина игры проходит в обоюдных атаках, харьковчане упорно стараются изменить счет. Несколько раз они бьют по воротам «Динамо», но вратарь Зубрицкий ликвидирует все их комбинации.

Свисток судьи, возвещающий об окончании матча, фиксирует победу киевлян со счетом 2:0.

Зрители аплодируют динамовцам — победителям розыгрыша кубка Украины на 1946 год.

Председатель Комитета по делам физкультуры и спорта при Совете Министров УССР тов. Бунчук вручает капитану команды тов. Кузнецову хрустальный кубок.

Раздаются звуки торжественного гимна Советского Союза, и капитаны команд спускают флаг соревнований.

Футбольный сезон 1946 года на Украине закончен.

Л. ДОРМАН.

Ю. МОСЕНЖНИК

Газета «Сталинское племя» Київ, 13.11.1946.

«КУБОК УССР ВРУЧЕН ФУТБОЛИСТАМ КИЕВСКОГО «ДИНАМО».

Последним футбольным матчем в этом сезоне явился финал розыгрыша Кубка УССР. Свыше 300 футбольных коллективов республики участвовало в предварительных отборочных соревнованиях и 43 лучших команды оспаривали почетное право обладать Кубком.

Вчера, на Киевском стадионе «Динамо» состоялся этот последний матч, собравший многочисленных зрителей. Хозяева поля встретили в лице команды Харьковского «Локомотива» серьезных противников. Игра сразу же приобрела острый характер.

Несколько хороших комбинаций проводят харьковчане. Но им не хватает энергичных завершающих ударов по воротам.

Перед окончанием первого тайма центр нападения динамовцев – Жуков, прорвавшись на штрафную площадку Харькова, сильно бьет по воротам, но попадает в верхнюю штангу. В борьбе за мяч харьковчане допускают грубость, и судья назначает им штрафной удар. Виньковатов метким ударом забивает первый гол.

Через 2-3 минуты киевляне снова прорываются к воротам Харькова. Левый край киевлян – Виньковатов, обыграв защитников, вбивает второй гол.

Вторая половина игры не дает результата. Матч заканчивается победой динамовцев со счетом 2:0.

После окончания матча в торжественной обстановке состоялось вручение Кубка УССР победителю розыгрыша – киевским динамовцам.

Флаг соревнования опущен.

Летний спортивный сезон на Украине закончен». Газета «Правда Украины» Київ, 13.11.1946.

«Вчора на стадіоні «Динамо» відбувся фінальний футбольний матч на кубок України. 43 команди взяли в цьому році участь у змаганнях за цей почесний приз. Нарешті, лишилися дві – київські динамівці і харківські локомотивці.

У першому таймі киянам пощастило забити два м'ячі, не пропустивши в свої ворота жодного. Гості докладали в другому таймі великих зусиль, щоб відігратися, але добра гра Київського воротаря Зубрицького не дозволила харків'янам добитися успіху. До кінця змагання рахунок 2:0 лишився незмінним.

Після закінчення матчу голова республіканського Комітету в справах фізкультури і спорту тов. М. Ф. Бунчук поздоровив команди фіналістів і вручив капітанові київських динамівців тов. Кузнецову кришталевий футбольний кубок УРСР.

Капітан обох команд тт. Кузнецов Гуркін спустили прапор змагань. Футбольний сезон 1946 року закінчено». Газети «Київська правда» Київ, 13.11.1946

КИЇВСЬКІ ДИНАМІВЦІ ДІСТАЛИ «КУБОК УРСР»

12 листопада на Київському стадіоні «Динамо» відбулася остання зустріч в розіграші «Кубка УРСР з футболу».

У фінал розіграшу вийшли команди «Динамо» (Київ) і «Локомотив» (Харків).

Фінальний матч закінчився перемогою команди «Динамо» з результатом 2:0.

В урочистій обстановці відбулося вручення «Кубка УРСР» переможцям розіграшу — Київським динамівцям.
(РАТАУ).

ФІНАЛЬНИЙ МАТЧ

43 футбольні команди України брали участь у цьому році в розіграші кубка республіки.

Після першої боротьби у фінал вийшли футбольісти київського «Динамо» і торішній переможець кубка — харківський «Локомотив». Матч між ними відбувся 12 листопада в Києві.

Гра проходила у пертій боротьбі обох команд і закінчилася перемогою киян з рахунком 2:0. Київське «Динамо» є переможцем розіграшу кубка України 1946 року.

В урочистій обстановці команди київського «Динамо» М. Кузнецов з кубком.

Капітан київської команди «Динамо» М. Кузнецов з кубком.

Фото Ю. Мосенжника.

Газети «Соціалістична Харківщина» Харків, 15.11.1946 та «Зірка» Київ 1946.

КУБОК УКРАИНЫ РАЗЫГРАН

КИЕВ. (Наш корр.). 43 команды оспаривали в этом году кубок Украины по футболу. До полуфинала дошли команды мастеров «Динамо» (Киев), «Локомотива» (Харьков), «Шахтера» (Сталино), ужгородского «Спартак».

Игра динамовцев с донецкими футболистами, несмотря на добавочное время, закончилась со счетом 2:2. На второй день киевлянам удалось сломить сопротивление футболистов «Шахтера» и выиграть 2:1. Харьковский «Локомотив» вышел в финал без игры, так как ужгородский «Спартак» не явился. Судьба свела в последнем матче прошлогодних финалистов — «Динамо» и «Локомотив».

Первые 10 минут киевляне активно нападают, но вскоре игра выравнивается. Бросается в глаза различная тактика команд. Динамовцы разыгрывают неплохие комбинации, пользуясь короткими пасовками. Харьковчане, наоборот, играют исключительно на прорыв, стараясь вывести мяч для решаю-

щего удара своему центру нападения — Гуркину.

К концу первого тайма в сторону харьковчан назначается штрафной удар. Виньковатов находит цель в живой «стене», устроенной игроками «Локомотива», и забивает первый гол. Не проходит и двух минут, как он же красивым низовым ударом увеличивает счет до 2:0.

Во втором тайме харьковские футболисты, имея полное территориальное преимущество, все же не смогли отыграться. Несколько опасных моментов ликвидировал киевский вратарь Зубрицкий, безукоризненно проводивший весь матч. Игра закончилась со счетом 2:0 в пользу динамовцев.

По окончании матча победителям был вручен хрустальный кубок. Капитаны команд киевского «Динамо» и харьковского «Локомотива» Кузнецов и Гуркин опустили флаг соревнований.

Футбольный сезон на Украине закончился.

М. КОЗЛОВ,
Р. ГРИГОРЬЕВ.

Газета «Советский спорт» Москва, 23.11.1946..

«Динамо», справа наліво: Кузнецов, Зубрицький, Віньковатий, Горохов, Жуков, Махиня, Шевцов, Рогозянський, Шевелянчик, Садовський, Щанов, Бобков.

1947 (21.09-9.11)

«В 16 містах республіки позавчора почався перший тур розіграшу «Кубка УРСР» з футболу. В цьому році цей почесний трофей відстоюватимуть 52 кращі команди від усіх областей республіки. Розіграш провадиться за олімпійською системою (команда, яка прогала, вибуває) в шести турах — по одному туру

щонеділі. У третьому і четвертому турах до розиграння включаються українські команди майстрів, що брали участь у першості СРСР по другій групі.

Дві кращі команди України – київське «Динамо» і харківський «Локомотив» допускаються до участі в розигранні кубка в шостому турі. Першого листопада в Одесі відбудуться дві півфінальні гри, а 8-го – фінальна, яка вирішить результат боротьби за кубок». Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 23.09.1947.

1 коло, 21.09:

«Шахтар» Кадіївка-«Шахтар» Червоногвардійськ 3-1, «Сталь» Ворошиловськ-«Сталь» Костянтинівка 5-0, «БО» Черкаси-«Блисківка» Київ 1-2 (можливо й не кубок УРСР).

«Трактор» (ХТЗ) Харків-«Динамо» Суми 10-1.

«У неділю, 21 вересня, на стадіоні ХТЗ відбувся футбольний матч на кубок Української РСР. Грали господарі поля з командою «Динамо» м. Суми.

З початку гри наші футболісти захопили ініціативу і не випускали її до кінця. Матч закінчився з рахунком 10-1 на користь ХТЗ. Особливо відзначилися т.т. Лівенков і Прогалаєв, які забили по три голи у ворота противника». Газета «Темп» Харків, 24.09.1947.

«Комітет фізкультури і спорту при Раді Міністрів Української РСР проводить розиграння кубка республіки з футболу. В розигранні беруть участь 30 сильніших команд добровільних спортивних товариств. Гра проводиться за олімпійською системою. За таблицею розиграння Сумська команда «Динамо» 21 вересня в Харкові зустрічалася з футболістами Харківського тракторного заводу ім. Серго Орджонікідзе. Матч пройшов при явній перевазі господарів поля і закінчився рахунком 10-1 на користь харківчан». Газета «Більшовицька зброя» Суми, 27.09.1947.

«Спартак» Дрогобич-«Динамо» Ужгород 1-4(1-2).

«Вихідний день. На Дрогобицький стадіон «Спартак» поспішають трудівники міста.

Тисячі людей прийшли сюди, щоб подивитися футбольний матч на кубок України.

П'ять годин десять хвилин. Свисток судді. На поле вибігають в білих майках гості – ужгородські динамівці, за ними в червоних – дрогобицькі спартаківці.

З першої хвилини центр нападу динамівців передає м'яч лівому краю, і гра миттю переноситься до воріт «противника». Захист господарів поля відбиває атаки ужгородців. Посилюється темп боротьби за першість.

Півтайма напружена гра проходила безрезультатно. На 23 хвилині чергова комбінація закарпатських спортсменів закінчилась тим, що центр нападу Захаров відкриває рахунок.

Розигрили м'яча з центру. Спартаківці кілька хвилин тримають ініціативу. Але ряд вдалив комбінацій, і м'яч захоплюють гості. На 30 хвилині капітан команди Михаліна з кінця подає м'яч і Захаров забиває другий гол. Рахунок 2-0.

Гра набрала різкого характеру. Господарі поля докладають всіх зусиль, прагнуть відквитатися. За хвилину до кінця тайму, скориставшись метушиною ужгородського голкіпера, Ніколішін забиває м'яч у сітку гостей.

Перший тайм закінчується рахунком 2-1.

В другому таймі спартаківці намагаються завоювати першість. Вони перші десять хвилин гри атакували ворота динамівців. Але дуже прикро, що, як і в більшості зустрічей, дрогобичани не змогли до кінця тримати гру в однаковому темпі. Скориставшись цим, динамівці беруть м'яч і майже весь час ведуть гру біля воріт господарів.

На 32 хвилині вони збільшують свій рахунок, а через 10 хвилин капітан команди Михаліна знову точним ударом посиляє в сітку спартаківців черговий м'яч.

Так з рахунком 4-1 на користь ужгородських динамівців закінчився цікавий матч на кубок України по футболу». Газета «Радянське слово» Дрогобич, 24.09.1947.

«21 вересня ужгородські динамівці грали в Дрогобичі проти місцевої команди «Спартак». Ужгородська команда, підсилена трьома новими гроками, почала нестримно атакувати ворота хазяїв поля. На 10 хвилині один з нових гроків – центр нападу Горохов забиває перший гол. Через кілька хвилин капітан команди Мигаліна доводить рахунок до 2-0.

Спартаківці відповідають серією атак. Тільки на 45 хвилині їм вдається забити один гол. В другій половині гри знову нападають. Але динамівці, стримавши натиск противників, переходять в напад.

Одинадцятиметровий штрафний удар Геді не забиває. Потім кілька разів б'ють Мигаліна, Горохов.

Нарешті, Олах головою забиває третій м'яч. За кілька хвилин до кінця динамівці забивають ще один гол, закінчивши гру з рахунком 4-1.

Таким чином ужгородське «Динамо» одержало право на гру в другому турі. Наступної неділі вони гратимуть в Ужгороді з львівськими динамівцями». Газета «Закарпатська правда» Ужгород, 23.09.1947.

«Авангард» Херсон-«Суднобудівельник» (завод ім. 61 комунара) Миколаїв 1-2.

«Трактор» (завод ім. Ворошилова) Дніпропетровськ-«Трактор» Осипенко 3-1.

Перемога комунарівців

Днями в Херсоні відбувся черговий матч розіграшу кубка УРСР з футболу між місцевою командою „Авангард“ і командою миколаївського „Суднобудівельника“ заводу ім. 61 Комунара. В напруженій боротьбі перемогли комунарівці з рахунком 2:1.

28 вересня „Суднобудівельник“ заводу ім. 61 Комунара гратиме в Одесі.

На Україні почався розіграш кубка республіки по футболу, в якому приймають участь десятки команд. Дніпропетровщина в цьому змаганні буде представлена футбольними колективами дніпродзержинського общества «Сталь», рудника ім. Карла Лібкнехта (Кривий Ріг), общества «Трактор» заводу ім. Ворошилова і дніпропетровської показательної командой мастеров «Стали».

Первый круг розіграша склався 21 вересня. В цей день на дніпропетровському стадіоні «Сталь» зустрілися команди «Трактор» (завода ім. Ворошилова) со своїми одноклубниками из г. Осипенко.

Победа со счетом 3:1 досталась дніпропетровцям.

Газети «Південна правда» Миколаїв, 26.09.1947 та «Днепровская правда» Дніпро, 24.09.1947.

«Сталь» Дніпродзержинськ-«Спартак» Кривий Ріг 4-1.

«22 вересня. Вчора тут на стадіоні «Сталь» відбулася перша гра на кубок УРСР з футболу. Зустрілися міська команда «Сталь» з криворізьким «Спартаком». Переможцем вийшли господарі поля з рахунком 4-1». Газета «Зоря» Дніпро, 23.09.1947.

У зустрічі команд „Спартак“ Кривого Рогу і „Сталь“ Дніпродзержинська, що відбулася в липні, спартаківці програли з рахунком 0 : 1. Зрозуміло, що у неділю у грі на розіграш кубка УРСР з футболу вони прагнули більшо взяти реванш.

Гра почалась енергійною міцною атакою гостей. Через кілька хвилин після початку першого тайма вони відкрили рахунок. Але дніпродзержинці не розгуби-

лись. Захист міцно прикрив підступи до воріт. Одночасно нападаючи перейшли у дружний наступ. Після красивої комбінації Терехін сквитав рахунок, а ще трохи згодом спартаківці вийняли з сітки другий м'яч.

У другому таймі перевага команди „Сталь“ була очевидною. Вони забили у ворота гостей ще два м'яча. Дружна, колективна гра принесла команді „Сталь“ заслужену перемогу.

В. Б.

Газета «Дзержинець» Дніпродзержинськ, 23.09.1947.

«Сталь» Маріуполь-«Дзержинець» Ворошиловград 4-0, вилучений: В.Перепелиця.

«Сталь»: Є.Кушнар'єв; В.Перепелиця, О.Парахін, В.Шрам; С.Костіков, В.Невечеря; Д.Батиренко, В.Катренко, В.Зайцев, П.Зленко, В.Котлубей, тренер Г.Торопцев.

«?.» Житомир-«Динамо» Проскурів 4-0.

Почався розіграш кубка УРСР з футболу. Позавчора на Житомирському стадіоні «Динамо» відбувся матч між місцевою командою, де капітаном т. Пахомов, і проскурівськими динамівцями. Ця спортивна зустріч викликала жвавий інтерес у «бодільників» футболу, стадіон був переповнений.

З перших хвилин матчу гра не набрала яскраво вираженого характеру: обидві команди вели розвідку сил «противника», щоб у вирішальний момент самим перейти в розгорнутий наступ. Місцеві футболісти перші розібрались у тактиці гостей, взяли ініціативу в свої руки і почали атакувати їх ворота. Розигрується ряд цікавих комбінацій. Житомирці грають злагожено, відчувається повна ансамблевисть в їх діях. На 25 хвилинні крайній правий форвард Шмаков точним ударом подав м'яч до воріт проскурівців і центр-форвард Чулков скерував його в сітку. Рахунок 1:0.

Перші успіхи підбадьорили житомирців. Вони знову проводять красиву комбінацію, і через 2 хвилини Шмаков примусив проскурівського воротаря вдруге викинути м'яч з сітки.

Гості навіть після другого голу не вживають енергійних заходів, щоб відігратися. Їх комбінації безсистемні, удари неточні. Все це дає можливість житомирцям щоразу атакувати їх ворота. За 3 хвилини до кінця першого тайму розигрується вже відома глядачам комбінація. Шмаков одержує м'яч, подає його до воріт, і Чулков скерує в сітку. Перша половина гри закінчується з рахунком 3:0.

У другому таймі проскурівці перегрупували свої сили. Зрозумівши, що у житомирців більш агресивно грає праве крило нападу, гості поставили проти одного з кращих житомирських футболістів Шмакова свого сильного захисника, намагаючись локалізувати гру правого крила. Це їм частково вдається. Слід відмітити, що місцеві футболісти не змогли відразу змінити тактику гри. Це привело до втрати ініціативи. Атакувати почали проскурівці і захистові житомирців довелося добре попрацювати, щоб не допустити «противника» до своїх воріт.

За декілька хвилин до кінця матчу, житомирці знову рішуче атакують ворота проскурівців. Шмаков сильно б'є по воротах. Воротар «противника» відбиває м'яч, але крайній лівий форвард Півіков легко забив його в сітку.

Матч закінчився з рахунком 4:0 на користь команди, де капітаном т. Пахомов. Добре грали футболісти Шмаков, Чулков, Мінченко, Костерьев і Кривенко. Рівно провів гру суддя республіканської категорії т. Постолюський.

Декілька слів слід сказати про організаційний бік матчу. Керівники стадіону не потурбувались про те, щоб під час гри чергував лікар, який вплився кінцею потребою. Крім того, на стадіоні взагалі мало порядку. Люди ходять по футбольному полю і ніхто їм не забороняє цього. Слід чекати, що на стадіоні «Динамо» буде наведено відповідний порядок.

Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 23.09.1947.

21, 22.09: «Динамо» Чернігів-«Динамо» Полтава 2-2 дод.час, 1-5.

«Переможець розіграшу кубка області по футболу команда «Динамо» м.Полтава виїжджала до Чернігова для зустрічі з переможцем розіграшу кубка Чернігівської області.

21 вересня гра пройшла в рівних умовах і закінчилась з рахунком 2-2.

22 вересня гра була проведена повторно і закінчилась перемогою полтавчан з рахунком 5-1. Таким чином команда полтавських футболістів «Динамо» одержала право на участь в розіграві кубка УРСР.

28 вересня в м.Полтава відбудеться другий туррозіграшу кубка УРСР. Зустрінуться команди Дніпропетровська – «Трактор» і Полтави – «Динамо». Газета «Зоря Полтавщини» Полтава, 27.09.1947.

ст. «Динамо», «Буревісник» Львів-«Локомотив» Рівне 1-1(1-1) (матч не дограли через відсутність освітлення на стадіоні), голи: ? (27)-Л.Молчановський (24); 0-1(0-0), гол: Гопик (79).

«Днями у Львові, на стадіоні «Динамо», відбулась футбольна зустріч на кубок Української РСР між футбольними командами товариств «Локомотив» (Рівне) та «Буревісник» (Львів).

Матч закінчився з рахунком 1-0 на користь рівненських футболістів». Газета «Вільна Україна» Львів 26.09.1947.

Витрававши кубок обласного комітету в справах фізкультури та спорту по футболу, Ровенська команда «Локомотив» одержала право брати участь у розигранні кубка УРСР.

Перша зустріч відбулася у Львові, де футболісти Рівно грали з львівським «Буревісником». Після впертої боротьби матч закінчився внічию, з рахунком 1:1 і був перенесений на другий день.

Перший тайм матчу 22 верес-

ня закінчився також безрезультатно. І тільки на 30-й хвилині другої половини гри ровенчани з комбінації Радковський — Лисенко — Гоник забили в сітку «Буревісника» м'яч. До кінця гри рахунок не змінився. Команда Ровенського «Локомотиву» вийшла переможцем з рахунком 1:0 і візьме участь у другому турі розиграння кубка України.

В. ЛИСЕНКО.

Газета «Червоний прапор» Рівне, 27.09.1947.

«Тиждень тому розпочалися матчі на кубок України з футболу. 32 команди переможці розиграння першості міст і областей — вступили в боротьбу за цей почесний приз.

Харківська команда «Трактор» на своєму полі завдала поразки динамівцям Сум, вигравши матч з рахунком 10-1. Двічі зустрічались між собою динамівці Чернігова та Полтави. Перший матч закінчився внічию.

Наступного дня полтавчани грали дуже активно і пішли з поля переможцями з рахунком 5-1.

Футболісти кадіївської команди «Шахтар» забили в ворота своїм одноклубників з Червоногвардійська 3 «сухих» м'ячі. Дніпродзержинська команда «Сталь» перемогла своїх криворізьких одноклубників. Команда Дрогобича програла ужгородським динамівцям з рахунком 1-4.

Завтра розпочинається друге коло матчів на кубок республіки з футболу.

Київське «Динамо» та харківський «Локомотив» вступлять в розиграш кубка в шостому колі». Газета «Молодь України» Київ, 27.09.1947.

2 коло, 28.09:

«Динамо» Полтава-«Трактор» (завод ім.Ворошилова) 4-3, «.?» Одеса-«Суднобудівельник» (завод ім. 61 комунара) поразка-перемога, «Сталь» Ворошиловськ-«Шахтар» Кадіївка — +, «Динамо» Херсон-«Спартак» Київ 1-0.

«Динамо» Станіслав-«Локомотив» Рівне 5-1.

«28 вересня на міському стадіоні «Спартак» відбулася одна з найцікавіших в цьому сезоні зустріч на кубок України між станіславською командою «Динамо» та ровенською — «Локомотив».

З перших хвилин зустрічі динамівці атакують ворота гостей і на першій хвилині, завдяки їх добре розіграній комбінації, забивають перший гол у ворота «Локомотива». Через деякий час рахунок зростає до двох голів. Гості намагаються відігратись, але лише за декілька хвилин до кінця тайму їм вдається забити у ворота динамівців один м'яч.

На початку другого тайму біля воріт «Локомотива» створюється цікава обстановка. Футболіст «Локомотива» відбиває м'яч рукою. Б'ють пенальті, після якого рахунок збільшився ще на один. Гості намагаються перехопити ініціативу, але динамівці все частіше прориваються до їх воріт. М'яч знов у сітці «Локомотива». Декілька хвилин рахунок не змінюється, але майже на останній хвилині гри динамівці забивають ще один м'яч.

Матч закінчується з рахунком 5-1 на користь станіславського «Динамо».

Днями команда «Динамо» зустрінеється з однією з найсильніших команд республіки — мукачівським «Більшовиком»». Газета «Прикарпатська правда» Івано-Франківськ, 30.09.1947.

«Сталь» Дніпродзержинськ-«Сталь» Маріуполь 3-2.

«28 вересня на стадіоні «Сталь» відбудеться чергова зустріч на розиграш кубка УРСР з футболу.

Команда «Сталь» заводу ім.Дзержинського зустрінеється з своїми одноклубниками — футболістами заводу імені Ілліча м.Маріуполь». Газета «Дзержинець» Дніпродзержинськ, 25.09.1947.

Заслужена перемога

В особі футболістів команди «Азовсталь» м. Маріуполя дніпро-дзержинські футболісти зустріли серйозного «противника». Тому матч, що відбувся у неділю, був надзвичайно цікавим. Розпочавши гру, гості повели навальний наступ на ворота команди «Сталь» і вже на другій хвилині гри їм вдалося відкрити рахунок. Напад «Сталі» намагається також перейти у наступ, але відмінна гра захисників паралізує їхні перші проби. Однак на 20-й хвилині першого тайму, розігравши вдалу комбінацію і міцно блокувавши ворота гостей, дніпродзержинці вимусили захисника «Азовсталі» послати м'яч... у власні ворота.

Два красивих м'ячі забив Терехін, лише один з яких їм вдалося сквитати. З рахунком 3:2 дніпродзержинці вийшли переможцями з цього цікавого матчу, одержавши ще одну перемогу у розіграші кубка УРСР з футболу.

Газета «Дзержинець» Дніпродзержинськ, 30.09.1947.

«Динамо» Кіровоград-«?» Житомир 4-0.

«28 вересня на стадіоні «Трактор» у матчі на кубок України з футболу серед команд другої групи кіровоградська команда «Динамо» блискуче виграла зустріч у футболістів міста Житомира з рахунком 4-0.

В цій зустрічі місцева команда «Динамо» продемонструвала великий ріст класу своєї гри, набутий в упертих іграх на першість України». Газета «Кіровоградська правда» Кропивницький, 30.09.1947.

«Днями в Кіровограді відбувся матч на кубок України з футболу, між місцевою командою «Динамо» і Житомирською командою, де капітаном т. Пахомов.

Гра почалась серією навальних атак господарів поля. Гості не змогли протистояти дружньому натискові кіровоградців і в першому таймі поплавилися двома голами.

В другій половині гри становище не змінилось. Господарі поля забили в ворота житомирців ще два голи і виграла матч з загальним рахунком 4-0.

Таким чином, згідно з правилами розіграшу кубка України з футболу, житомирська команда, потерпівши поразку від кіровоградських динамівців, втратила право на дальшу участь у розіграшу і вибула з нього».

Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 3.10.1947.

«Трактор» (ХТЗ)-«Блискавка» 4-1.

«У неділю, 28 вересня, на стадіоні ХТЗ відбулася футбольна зустріч на кубок України. Грали господарі поля з командою «Молнія» м.Київ.

Матч закінчився з рахунком 4-1 на користь команди ДСТ «Трактор»». Газета «Темп» Харків, 1.10.1947.

«В Харкові, Полтаві, Кіровограді, Станіславі, Дніпродзержинську відбулися матчі другого кола розіграшу кубка республіки з футболу.

Динамівці Полтави з рахунком 4-3 перемогли дніпропетровську команду «Трактор». Ровенський

«Локомотив» виїжджав до Станіслава, де з рахунком 1-5 програв місцевим динамівцям. Добре підготовлена команда дніпродзержинської «Сталі» виграла у маріупольської команди «Азовсталь».

Кіровоградське «Динамо» забиває 4 «сухих» м'ячі в ворота житомирської команди.

5 жовтня розпочинається третє коло розіграшу кубку». Газета «Молодь України» Київ, 3.10.1947.

3 коло, 5.10: «Локомотив» Ясинувата-«Динамо» Полтава 8-1.

ст. заводу ім.А.Марті, суддя: Солдатов, «Суднобудівельник» (завод ім. 61 комунара)-«Динамо» Херсон + _ (1-1 після 1-го тайму, голи: Г.Колбанов (пен.)-?, після перерви «Динамо» відмовилося продовжувати матч).

Команда «Суднобудівельник» заводу ім. 61 Комунара, яка приймає участь у розіграші кубка УРСР з футболу, вигравши матч у Херсонського «Авангарда» і у Одеської команди вийшла у третій тур розіграшу.

5 жовтня на Миколаївському стадіоні заводу ім. А. Марті у черговому матчі комунарівці зустрінуться з переможцем південної зони першості УРСР 1947 року з Херсонською командою «Динамо».

Газета «Південна правда» Миколаїв, 5.10.1947.

Антифізкультурний вчинок херсонських футболістів

У неділю на Миколаївському стадіоні заводу ім. А. Марті відбувся матч 3-го туру розіграшу кубка УРСР з футболу між миколаївською командою "Суднобудівельник" заводу ім. 61 Комунара і херсонською командою "Динамо".

На перших же хвилинах гри, скориставшись помилкою воротаря комунарівців тов. Лемешко, херсонці відкривають рахунок. Миколаївці намагаються відквитатись, але добра гра воротаря і захисників гостей не дають можливості довести розіграні комбінації до кінця.

За 20 хвилин до перерви херсонці починають грубіянити на полі. Динамівці дозволили собі сперечатися з суддею тов. Солдатовим. За грубість виводиться з поля гравець Херсона Афанасьєв.

Гра набуває різкого характеру. На штрафному майданчику гостей гравець "Динамо" бере м'яч руками. Штрафний одинадцятиметровий удар б'є тов. Колбанов. М'яч в сітці. Рахунок 1:1, який не змінюється до кінця першого тайму.

Тренер херсонської команди "Динамо" тов. Попович замість того, щоб використати перерву між таймами для роз'яснення гравцям їх недисциплінованості, вирішив команду у другій половині матчу на поле не випускати. Гра не продовжувалась.

Такий антифізкультурний вчинок херсонських футболістів повинен бути суворо засуджений.

О. ЯГУПОЛЬСЬКИЙ.

Газета «Південна правда» Миколаїв, 7.10.1947.

«5 октября на стадионе завода им.А.Марты состоялся матч на кубок Украины между футбольными командами херсонского «Динамо» и николаевского «Судостроителя» (завод им.61 Коммунара).

Первая половина игры прошла весьма оживленно и закончилась со счетом 1-1.

К удивлению зрителей, после перерыва херсонцы не вышли на поле. Капитан команды тов.Бутко и ее представитель тов.Попович, заявили о недовольстве судейством тов.Солдатова, категорически отказались продолжать игру.

Недостойное поведение херсонской команды вызвало справедливое возмущение всех присутствующих.

Николаевский комитет по делам физкультуры и спорта составил акт об этом инциденте и сообщил о нем Всеукраинскому комитету по делам физкультуры и спорта с требованием дисквалифицировать херсонскую команду». Газета «Бугская заря» Николаев, 7.10.1947.

Львів, «Динамо» Ужгород-«Динамо» Луцьк 5-1, «Більшовик» Мукачеве-«Динамо» Станіслав 7-0.
«ДВА МАТЧІ НА КУБОК УРСР.

Львів: Тут відбувся матч на кубок УРСР з футболу між футболістами ужгородського «Динамо» і їх одноклубниками з Луцька. Гра проходила при явній перевазі ужгородців, які виграли матч з рахунком 5-1.

Мукачеве: Тисячі мукачівців з цікавістю спостерігали матч на кубок УРСР між чемпіоном України мукачівським «Більшовиком» і станіславською командою «Динамо». З перших же хвилин виявилась перевага мукачівців. Вони виграли матч з рахунком 7-0. Добре провів матч суддя – член всесоюзної футбольної секції тов.Ханєєв». Газета «Закарпатська правда» Ужгород, 8.10.1947.

«Більшовик» Запоріжжя-«Сталь» Дніпродзержинськ 3-1.

Победа команды „Большевик“

На стадионе им. «Комсомольской правды» состоялся очередной матч на кубок СССР по футболу. Встретились команды спортбществ «Большевик» (Запорожье)— «Сталь» (Днепропетровск).

Весь первый тайм проходил при сильном ветре, затруднившим игру. Первый гол забил днепропетровец, но... в свои же ворота. Защитник «Стали», желая отбить мяч, пустил его выше головы выбежавшего своего вратаря.

В первом тайме запорожцы били в ворота гостей еще два гола.

Вторая половина игры изобиловала

обоядными атаками команд, одна из которых увенчалась успехом днепропетровцев. Правый нападающий гостей сильным ударом послал мяч в левый верхний угол ворот и команда «Большевик» начала игру с центра поля. Дальнейшие попытки изменить счет, ничего не дали. Матч выиграла команда «Большевик» со счетом 3:1.

Судья т. Миткалов провел матч неудовлетворительно. Все время на поле допускались лишние разговоры, но пресекались случаи недопустимых грубостей со стороны футболистов обеих команд.

Газета «Большевик Запорожья» Запоріжжя, 8.10.1947.

5 жовтня на стадіоні «Комсомольской правды» відбувся футбольний матч на першість України між командами «Більшовик» (Запоріжжя) і «Сталь» (Дніпродзержинськ). Матч закінчився з рахунком 3:1 на користь Запоріжжя. На фото: перший гол у ворота гостей. Фото М. Колядюка.

Газета «Червоне Запоріжжя» Запоріжжя, 7.10.1947.

«Завтра футболісти команди «Сталь» заводу ім.Дзержинського виїжджають до міста Запоріжжя, де вони проведуть чергову гру, що входить до розіграшу кубка УРСР з футболу. Вони зустрінуться з футболістами добровільного спортивного товариства «Більшовик». Газета «Дзержинець» Дніпродзержинськ, 4.10.1947.

У неділю футбольна команда спортивного товариства «Сталь» виїжджала до Запоріжжя на чергову зустріч у розіграші кубка УРСР з футболу. Дзержинці зустрілися з футбольною командою спортивного товариства «Більшовик». Переможцем цієї зустрічі зайшла команда «Більшовик», вигравши з рахунком 3:1. Таким чином, за працями гри, команда «Сталь» вибула з розіграшу кубка УРСР з футболу.

Газета «Дзержинець» Дніпродзержинськ, 9.10.1947.

2.10: «Сталь» Дніпропетровськ-«Сталь» (завод ім.Фрунзе) Костянтинівка 5-2, «Авангард» Краматорськ-«Шахтар» Кадіївка перемога-поразка.

4 коло, 12.10: «Локомотив» Ясинувата-«Сталь» Дніпропетровськ 4-1.

«Більшовик» Мукачеве-«Спартак» Ужгород 2-5.

«В воскресенье мукачевская команда «Большевик» играла на своем стадионе с ужгородским «Спартак». Первый тайм закончился со счетом 2-2.

После перерыва игра началась атаками мукачевцев, но хорошо игравшая защита и вратарь «Спартак» Бокотей парализовали все попытки хозяев поля изменить счет. На 30-й минуте Товт с центра поля прорывается к воротам мукачевцев и сильным ударом посылает мяч в сетку «Большевика». В дальнейшем спартаковцы забивают еще два гола. Матч на кубок УССР закончился победой ужгородского «Спартак» со счетом 5-2». Газета «Закарпатская Украина» Ужгород, 15.10.1947.

«Спартак» Херсон-«Більшовик» Запоріжжя 4-2 дод.час.

Тисячі трудящих Херсона спостерігали в неділю на стадіоні «Спартак» цікаву футбольну зустріч у розигранні на кубок УРСР. На футбольному полі зустрілися команди Херсонського «Спартак» і Запорізької команди «Большовик».

Гра протікала в гострій обстановці, в швидкому темпі і супроводжувалась цікавими комбінаціями з боку нападу обох команд.

У першій половині гри запоріжці вбили херсонцям два м'ячі. Друга половина гри протікала при явній перевазі нападу

«Спартак». Херсонці вбили у ворота свої противників два голи.

У зв'язку з тим, що матч закінчився внічию, суддя за правилами дав додаткових 30 хвилин гри, під час яких херсонці вбили ще два м'ячі запоріжцям.

Матч закінчився з рахунком 4:2 на користь Херсонського «Спартак».

Відповідальний редактор
П. Д. РЕЗНІКОВ

Газета «Надніпрянська правда» Херсон, 14.10.1947.

«Авангард» Краматорськ-«Шахтар» Сталіно 3-2 дод. час.

«КРАМАТОРСЬК: В воскресенье здесь состоялся интересный футбольный матч на кубок Украины. На зеленом поле стадиона местные футболисты спортобщества «Авангард» встретились с командой мастеров «Шахтер» (Сталино).

90 минут игры не дали перевеса ни одной из команд – счет 2-2. В добавочные 30 минут центр нападения «Авангарда» Васильев сильным ударом забил мяч в ворота противника. Этот гол решил исход матча. Встреча закончилась победой «Авангарда» со счетом 3-2.

После этого выигрыша краматорские футболисты вышли в полуфинал розыгрыша кубка Украины». Газета «Социалистический Донбасс» Донецьк, 17.10.1947.

«Динамо» Ужгород-«Спартак» Львів 1-2.

«Днями в Ужгороді відбувся черговий футбольний матч розиграну на кубок УРСР. Зустрічались команди другої групи львівського «Спартак» та ужгородського «Динамо».

Матч закінчився перемогою спартаківців з рахунком 2-1». Газета «Вільна Україна» Львів 17.10.1947.

«В воскресенье 12 октября команда «Динамо» принимала на ужгородском стадионе львовских спартаковцев.

Благоприятный ветер сильно облегчал игру динамовцев, и вся первая половина матча прошла на половине поля гостей. Несмотря на это, закрепить свое преимущество ужгородцам не удалось. Слабо игравший центром нападения «Динамо» Вейг не сумел организовать атаку линии нападения.

Только на 30-й минуте игры со штрафной подачи Геди свободный Трофимов (№ 10) перехватывает мяч и сильно пробивает его под планку ворот «Спартак». Проходит пять минут. Правый крайний спартаковцев Гончаренко прорывает защиту «Динамо» и бьет мимо выбежавшего вратаря Товта. Результат 1-1. С этим счетом заканчивается первый хавтайм.

Во второй половине игры инициативу перехватывают гости, которым удалось забить второй гол, решивший исход этой встречи.

Вызывает удивление, что в этом матче один из сильнейших нападающих михалина почему-то играл в полузащите. Ослабление линии нападения не способствовало успеху команды «Динамо».

У гостей сильно провела игру защита». Газета «Советское Закарпатье» Ужгород, 15.10.1947.

«УЖГОРОДСЬКИЙ «СПАРТАК» УВІЙШОВ У ЧВЕРТЬФІНАЛ.

Минулої неділі, 19 жовтня

футболісти ужгородського «Спартак» виступали у Львові проти місцевих одноклубників в розигранні Кубка УРСР з футболу.

Перемігши львівчан з рахунком 2-1, ужгородський «Спартак» одержав право на участь в чвертьфінал розиграну. Він повинен буде 26 жовтня зустрітись на своєму полі з харківським «Локомотивом» - учасником фіналу розиграну першості СРСР з футболу по другій групі». Газета «Закарпатська правда» Ужгород, 21.10.1947.

«Динамо» (6-а райрада) Київ-«Дзержинець» Харків 2-1.

суддя: Андрій Моренко (Миколаїв), «Суднобудівельник» (завод ім. Марті) Миколаїв-«Суднобудівельник» (завод ім. 61 комунара) 5-0(4-0).

Перемога мартійців

У минулий вихідний день на Миколаївському стадіоні заводу ім. А. Марті відбувся матч четвертого туру розіграшу кубка УРСР з футболу, в якому зустрілися місцеві команди «Суднобудівельник» заводу ім. А. Марті та ім. 61 Комунара.

Гра з перших же хвилин набуває різкого характеру. Обидві команди грають швидко, проводячи ряд цікавих комбінацій. На 15-й хвилині мартійці розігрують комбінацію, яку завершує правий край тов. Кирічков. Рахунок відкрито.

Комунарівці намагаються будь-що відквитатися. Але добра гра півзахисту, захисту команди заводу ім. А. Марті не дають можливостей зрівняти рахунок.

Другий тайм мартійці розпочинають сильним штурмом воріт

противника. Гра йде весь час на половині поля комунарівців. На 12 хвилині мартієць тов. Кирічков з ходу з далекої відстані забиває другий м'яч, не проходить і трьох хвилин, як він збільшує рахунок.

Скориставшись розгубленістю захисту комунарівців, тов. Деркаченко забиває четвертий м'яч. За декілька хвилин до кінця матчу тов. Кирічков забиває п'ятий м'яч до воріт команди заводу ім. 61 Комунара.

Гра закінчилась з рахунком 5:0 на користь команди заводу імені А. Марті.

У переможців слід відзначити добру гру: захисника тов. Степанова, півзахисників тт. Гайдабурова, Нікіфорова та нападника тов. Кирічкова.

О. ЯГУПОЛЬСЬКИЙ.

Газета «Південна правда» Миколаїв, 15.10.1947.

«У четвертому колі розіграшу кубка України команди – переможці трьох попередніх турів – зустрілися з командами майстрів української зони другої групи.

В Києві грали місцева команда шостої районної ради «Динамо» та харківський «Дзержинець». Кияни завдали поразки команді майстрів з рахунком 2-1. Краматорський «Авангард» вивів з розіграшу досвідчену команду «Шахтар» (Сталіно), яка посіла друге місце в українській зоні. Краматорці виграли з рахунком 3-2. Третій несподіваний результат був зафіксований в матчі «Локомотива» (Ясинувата) з командою майстрів дніпропетровської «Сталі»: залізничники Ясинуватої забили у ворота дніпропетровців 4 м'ячі, а в свої пропустили лише один.

Львівський «Спартак» з великими труднощами переміг ужгородське «Динамо». Рахунок 2-0 на користь львів'ян. Херсонський «Спартак» виграв у запорізької команди «Більшовик» з рахунком 4-2». Газета «Молодь України» Київ, 15.10.1947.

5 коло, 19.10: «Локомотив» Ясинувата-«Динамо» (6-а райрада) поразка-перемога.

«Спартак» Херсон-«Суднобудівельник» (завод ім. Марті) 3-0.

«У минулий вихідний день на міському стадіоні відбувся черговий матч на кубок УРСР з футболу між Миколаївською командою «Суднобудівельник» завод ім. А. Марті і місцевою командою «Спартак». Обидва тайми пройшли при явній перевазі хазяїв поля. Гра закінчилась перемогою «Спартака» з рахунком 3-0». Газета «Південна правда» Миколаїв, 22.10.1947.

«ДРУГА ПЕРЕМОГА ХЕРСОНСЬКОГО «СПАРТАКА». У неділю на стадіоні «Спартак» відбулася зустріч на кубок УРСР між футбольними командами Херсонського «Спартака» і Миколаївського «Судостроителя».

Друга зустріч закінчилась перемогою херсонців. Команда «Спартак» вбила в ворота противника три м'ячі, не пропустивши у свої ворота жодного». Газета «Наддніпрянська правда» Херсон, 21.10.1947.

«Динамо» Кіровоград-«Авангард» Краматорськ 0-5.

«19 жовтня на стадіоні «Трактор» незважаючи на дощ, відбувся матч на кубок України між командами «Динамо» (Кіровоград) – «Авангард» (Краматорськ).

Гра відбувалася за олімпійською системою і закінчилась перемогою гостей – 5-0. Таким чином, динамівці Кіровограда вибули з розіграшу на кубок України». Газета «Кіровоградська правда» Кропивницький, 21.10.1947.

«Спартак» Львів-«Спартак» Ужгород 1-2(0-0).

«ЛЬВОВ. 20 жовтня. Вчора ужгородський «Спартак» зустрівся здесь со своими львовскими одноклубниками на кубок республики по футболу.

Обе команды играли исключительно напористо, стремясь во что бы то ни стало одержать победу. Ужгородцы на этот раз провели встречу в хорошем стиле и заслуженно одержали победу, забив в ворота противника два гола, пропустив в свои только один». Газета «Закарпатская Украина» Ужгород, 21.10.1947.

Програш львівських спартаківців

Минулої неділі, не дивлячись на холодну погоду і сніг, на стадіоні «Динамо» зібралося багато львівських болільників футболу, щоб подивитись цікавий, передостанній в цьому сезоні футбольний матч одної чверті фіналу розіграшу кубка України.

В цей день змагалися команда майстрів другої групи спортивного товариства «Спартак» Ужгорода і Львова.

З перших же хвилин гри гості запропонували швидкий темп і провели кілька цікавих комбінацій і атак коло воріт львів'ян.

Вперте боротьба обох команд не принесла будь-кому перемоги протягом перших 45 хвилин гри.

У другому таймі львів'яни переходять в рішучий наступ на ворота одноклубників Ужгорода і на сьомій хвилині гри міцним ударом львів'янин В. Онищенко забиває м'яч у ворота гостей.

Рахунок відкрито. Це примушує обидві команди грати ще енергійніше і завзятіше.

Ужгородські нападники проводять кілька рішучих атак коло воріт львів'ян, які завершуються двома голами.

Таким чином футболісти Ужгорода домоглися перемоги, вигравши матч у львівських спартаківців з рахунком 2:1. Тепер Закарпатська команда братиме участь у напівфінальному матчі розіграшу кубка України.

Газета «Вільна Україна» Львів 21.10.1947.

1/4 фіналу

26.10: «Динамо» Київ-«Динамо» (6-а райрада) 6-0, голи: П.Віньковатий (три), Ф.Дашков (три).

15:00, ст. «Спартак», «Спартак» Херсон-«Локомотив» Харків 1-2.

«Сейчас проводятся игры на футбольный кубок Украины. Харьковский «Локомотив», выиграл встречу у херсонского «Спартака» со счетом 2-1, получил право на дальнейшее участие в розыгрыше....». Газета «Большевик Южной» Харків, 30.10.1947.

У неділю на стадіоні «Спартак» від-херсонською командою «Спартак». Гра бувся цікавий матч на кубок УРСР між Харківською командою «Локомотив» і перемогою харківчан з рахунком 2:1.

Газета «Південна правда» Миколаїв, 22.10.1947.

1.11: «Харчовик» Одеса-«Спартак» Ужгород 1-0, «ОБО» Київ-«Авангард» Краматорськ - _+.

1/2 фіналу, 2.11: ст. «Динамо», «Динамо»-«Локомотив» 4-1(3-1).

«Розыгрыш кубка Украины по футболу близится к концу. В воскресенье, 2 ноября, на киевском стадионе «Динамо» хозяева поля играли полуфинальный матч с сильной командой харьковских железнодорожников - «Локомотивом»

В самом начале игры энергичный нападающий Жилин, хорошо обыграв защитника, послал мяч на ворота гостей. Короткая схватка - и цепкая защита харьковчан, во главе с мастером спорта Васильевым, ликвидирует опасный момент у своих ворот.

Судьба матча фактически решилась еще в первом хавтайме, когда динамовцы при счете 1-1 забили подряд два мяча. Это сделал левый крайний Дашков на 40-й, а затем на 43-й минуте использовал хорошие передачи Дементьева.

Второй хавтайм прошел не менее оживленно. Вскоре после свистка судьи комбинация Дашков-Жилин закончилась, четвертым голом в ворота «Локомотива».

Так, со счетом 4-1 в пользу «Динамо», закончилась эта встреча». Газета «Сталинское племя» Київ, 4.11.1947.

«Харчовик»-«Авангард» 2-0 дод. час.

«В воскресенье на стадионе «Пищевик» состоялся полуфинальный футбольный матч на кубок Украины с краматорским «Авангардом». Первые 90 минут игры прошли безрезультатно. Лишь в добавочное время одесситы сумели добиться победы со счетом 2-0. Накануне, в субботу, одесситы выиграли встречу у ужгородского «Спартака» со счетом 1-0.

Таким образом, одесский «Пищевик» вышел в финал кубка Украины и встретится 9 ноября в г.Киеве с местной командой мастеров первой группы «Динамо». Газета «Большевистское знамя» Одеса, 4.11.1947.

Фінал, 9.11, 14:00, Київ, ст. «Динамо», 12000 глядачів, суддя Володимир Шаблинський (Київ), «Динамо»-«Харчовик» 5-1(3-1), голи: Чаплигін (7, 10), Дашков (20), Віньковатий (47), Дементьєв (49)-Потапов (34) «Динамо»: А.Зубрицький (К.Скрипченко, на початку 1-го тайму), З.Гершин, В.Рогозянський, А.Жиган, О.Принц, В.Севастьянов, В.Жилін, П.Дементьєв, М.Чаплигін, П.Віньковатий (кап.), Ф.Дашков, тренер Костянтин Шегоцький.

«Харчовик»: В.Блізинський, М.Хижников (кап.), В.Пуховський (О.Брагін, 87), В.Жосул, С.Чиркліс (В.Лістов, 65), К.Богинський, О.Шумилов, М.Поварчук, Б.Чубинський, М.Потапов, М.Черкаський. Тренер Аким Фомін.

«Несмотря на неблагоприятную погоду, свыше десяти тысяч киевлян пришло 9 января (примітка: це помилка вказана в газеті – С.В.) на стадион «Динамо», чтобы посмотреть последний футбольный матч сезона между командами «Динамо» (Киев) – «Пищевик» (Одесса). Всех волновало, кому достанется хрустальный кубок.

Вскоре после свистка судьи Шаблинского нападение «Пищевика» создало очень опасное положение у динамовских ворот. Гол казался неминуемым, но Зубрицкий самоотверженным броском защитил свои ворота и, получив повреждение, покинул поле. Его заменил Скрипченко. Игра шла в быстром темпе. «Динамо» атакует ворота гостей, удары по воротам «Пищевика» следуют один за другим. На 7 минуте игры Чаплыгин неожиданным ударом вогнал мяч в сетку гостей. 1-0. Воспользовавшись замешательством защиты, тот же Чаплыгин забивает второй мяч.

После третьего гола динамовцы несколько ослабили натиск и тут же были наказаны. Поварчук хорошо прошел к их воротам и передал мяч Потапову. Последовал сильный удар в верхний угол, и счет стал 3-1. В оставшееся до конца тайма время игра велась на середине поля, и вратари мало вступали в игру. Виньковатов хорошо играл и в нападении, и в защите. Второй хавтайм прошел под знаком явного преимущества «Динамо», но, несмотря на это, был насыщен интересной спортивной борьбой, закончившейся в итоге со счетом 5-1 в пользу столичной команды «Динамо», которая завоевала кубок второй раз подряд.

После торжественного вручения кубка команде – победительнице, капитаны команд опустили флаг соревнований по футболу 1947 года». Газета «Сталинское племя» Київ, 12.11.1947.

«Динамо», з кубком УРСР, справа наліво: Віньковатий, Скрипченко, Севастьянов, Жилін, Чаплигін, Гершин, Принц, Рогозянський, Дашков, Жиган, Дементьєв.

1948 (26 команд, 03.10–26.10)

«З 3-го жовтня на Україні розпочинається розиграш кубка республіки з футболу в 1948 році. Протягом місяця на стадіонах України між 26 кращими командами відбуватиметься завзята боротьба на почесний перехідний приз. За положенням розиграшу, команда, що зазнає поразки, позбавляється права на дальшу участь у розиграші.

В першому турі, який відбудеться 3-го жовтня, львівські спартаківці зустрінуться з динамівцями міста Сум. Переможець цієї зустрічі гратиме в другому турі, який відбудеться 10 жовтня, з командою, яка вийде переможцем у зустрічі ворошиловградського «Динамо» і харківського «Торпедо».

Фінал розиграшу кубка УРСР на 1948 рік відбудеться в Києві 31 жовтня». Газета «Вільна Україна» Львів, 29.09.1948.

1 коло, 3.10: «Харчовик» Одеса-«Суднобудівельник» Миколаїв 2-0, «Сталь» Дніпродзержинськ-«Динамо» Ужгород +_– (неявка).

«Локомотив» Запоріжжя-«Торпедо» Одеса +_– (неявка).

«Вчера в Киев выехала команда футболистов – мастеров второй группы Запорожского 2Локомотива» для участия в играх на кубок Украины по футболу.

Как известно, третьего октября команда «Локомотив» должна была играть на своем стадионе первый матч на кубок с одесской командой «Торпедо». В связи с неприездом одесситов на игру им засчитано поражение.

На столичном стадионе запорожская команда «Локомотив» встретится в четверть-финальном матче на кубок с футболистами «Шахтера» (Кадиевка)». Газета «Большевик Запорожья» Запори́жжя, 19.10.1948.

«Сталь» Дніпропетровськ-«Сталь» Костянтинівна 5-2.

Почався розіграш кубка України з футболу. У педілю, 3 жовтня, дніпропетровська «Сталь» провела на своєму полі перший матч з одноклубниками костянтинівського заводу ім. Фрунзе (Донбас). Рахунок підірпали гості, які на перших хвилинах забили гол у ворота «Сталі». Перший тайм пройшов з перемінним успіхом і закінчився з наслідком 1:1. Другий тайм показав значну перевагу дніпропетровців. Спочатку Мушта, а потім Яновський чотири рази примушували гостей починати з центра поля. Тільки помилка захисника дніпропетровців Фотovenка привела до того, що у воротах «Сталі» опинився другий м'яч.

Матч закінчився перемогою господарів поля з рахунком 5:2. Команда Костянтинівки втратила право брати участь в дальшому розіграші кубка України.

26 лучших футбольных команд Украины участвуют в розыгрыше кубка республики. 3 октября днепропетровская команда «Сталь» выиграла в первом круге у одноклубников Костантиновки (завод им. Фрунзе) со счетом 5 : 2.

Второй круг игр состоится 10 октября. К нему допущены победители первого круга. В этот день днепропетровцы встретятся в Сталино с командой спортобщества «Шахтер».

Газети «Зоря» 5.10.1948 та «Днепровская правда» 6.10.1948, обидві Дніпро.

«Спартак» Львів-«Динамо» Суми 5-1(3-1).

«ЛьВІВ-СУМИ 5-1. Сумська команда «Динамо» - переможець зонального розіграшу першості України по футболу 1948 року. Цими днями зустрілась у м.Львові з футболістами місцевої команди «Спартак». Гра проходила в напруженій боротьбі і закінчилась перемогою господарів поля з рахунком 5-1. Таким чином динамівці вийшли з дальшого розіграшу першості України». Газета «Більшовицька зброя» Суми, 12.10.1948. «Розпочався розіграш кубка України серед кращих футбольних команд республіки. У першому матчі цього розіграшу команді майстрів другої групи львівського «Спартака» довелося зустрітись з динамівцями м.Сум.

Зустріч виграла львов'яни з рахунком 5-1. Наступний матч спартаківці проведуть 10 жовтня з командою ворошиловградського «Динамо»». Газета «Вільна Україна» Львів, 6.10.1948.

ЛЬВОВ — СУМЫ — 5:1

3 октября во Львове местная команда «Спартак» встретилась с сумскими динамовцами в матче на кубок Украины по футболу.

Долгое время игра носила пассивный характер. Лишь в конце первого тайма спартаковцы активизировались и решительно повели атаки. На 35-й минуте Турко с подачи Овсяка забивает первый гол. Вскоре Альтерович доводит количество за-

битых мячей до трех. Сумские динамовцы смогли забить в ворота львовян только один гол. Первая половина игры закончилась со счетом 3:1.

После перерыва игра проходила при явном преимуществе спартаковцев. Турко и Зубач забивают по одному голу.

Матч закончился победой львовских спартаковцев со счетом 5:1.

С. БОРИН.

Газета «Львовская правда» Львів, 6.10.1948.

«Шахтар» Сталіно-«ОБО» Київ 1-0.

«3 жовтня 1948 року почався розіграш кубка України з футболу. Право участі в боротьбі за почесний приз належить 26 найсильнішим футбольним командам республіки – київському «Динамо», командам майстрів другої групи і командам – переможцям зональної першості України.

3 жовтня відбувся перший тур. В м. Сталіно команда «Шахтар» приймала команду Київського окружного будинку офіцера (ОБО). Гра обіцяла бути напруженою, бо тільки перемога давала право одній з команд продовжувати участь в розіграші. Проте, «Шахтар» підготувався до цього відповідального матчу дуже слабо. І це зразу ж дало себе знати в неточній і сумбурній грі нападу, який не зміг результативно вивершити жодну з численних навальних атак. Стійкість захисників (особливо Брюшіна і Бікезіна) не раз врятовувала ворота гірників.

Лише в середині другого хавтайма Єрмілов, прийнявши подачу зліва, метрів з дванадцяти точно пробиває в лівий верхній кут воріт армійців. Рахунок 1-0 залишається незмінним до кінця матчу.

Проте, ця перемога не може задовольнити ні команду, ні глядачів. Уроки минулої гри мають бути враховані тренером команди тов. Наумовим. «Шахтар» повинен провести ігри на кубок на високому рівні! Він має всі дані для цього». Газета «Радянська Донеччина» Донецьк, 5.10.1948.

«ПОБЕДА «ШАХТЕРА».

Начался розыгрыш кубка Украины по футболу. Почетный приз оспаривают 25 команд республики. Игры проводятся по олимпийской системе: проигравшая команда выбывает из дальнейших игр.

От Сталинской области борются за кубок три команды: «Шахтер» (Сталино), «Сталь» (Константиновка) и «Авангард» (Краматорск).

3 октября на стадионе «Шахтер» хозяева поля принимали команду окружного Дома офицеров (Киев). Игра носила упорный характер. Нападающие «Шахтера» часто выходили на штрафную площадку противника, но их атаки оставались незавершенными. Судьбу встречи решил гол красиво вбитый в ворота киевлян нападающим «Шахтера» Ермиловым.

Плохо судил матч судья республиканской категории Сытников (Днепропетровск). Его пристрастное судейство вызывало законное возмущение зрителей. Республиканский комитет по делам физкультуры и спорта должен обеспечить такие ответственные матчи квалифицированным судейством, к чему явно не подготовлен судья Сытников.

Следующую игру «Шахтер» проводит 10 октября с победителем встречи «Сталь» (Днепропетровск) - «Сталь» (Константиновка)». Газета «Социалистический Донбасс» Донецьк, 6.10.1948.

3, 4.10, «Торпедо ХТЗ» Харків-«Динамо» Ворошиловград 2-2 дод.час; 5-2.

«Футбольна команда Харківського тракторного заводу «Торпедо» з великим успіхом виступає в змаганнях на кубок УРСР. Перша зустріч з командою майстрів ворошиловградського «Динамо» закінчилася з рахунком 2-2. В другому матчі з цією ж командою торпедівці домоглися перемоги і закінчили його з результатом 5-2. Вчора команда ХТЗ виїхала до Львова для участі в календарній грі на кубок УРСР». Газета «Соціалістична Харківщина» Харків, 8.10.1948.

.?.10: «Більшовик» Мукачєво-«Локомотив» Вінниця 6-0, «Авангард» Краматорськ-«Локомотив» Рівне +_- або перемога-поразка, «Дзержинець» Харків-в/ч 25750 Київ поразка-перемога.

2 коло, 10.10: «Спартак» Херсон-«Сталь» Дніпродзержинськ 1-0, «Харчовик»-ВЧ 25750, Київ 2-0, «Шахтар» Кадіївка-«Динамо» Вознесенськ +_-.

ст. «Динамо», «Динамо» Київ-«Спартак» Ужгород 2-1(1-1), голи: Віньковатий (35), Фабіян (64)-?. (пен.)

«Динамо»: .?. І.Фабіян, П.Віньковатий (кап.), Г.Пономарьов, .?., тренер Іван Натаров.

«Спартак»: .?., Д.Товт, Е.Юст, З.Сенгетовський, З.Дерфій, М.Коман, тренер Федір Куруць.

«У неділю в Києві відбувся матч на «Кубок України» з футболу. Київські динамовці зустрілися з ужгородськими спартаківцями і перемогли з рахунком 2-1. Таким чином одна з кращих команд України, якою є ужгородський «Спартак», вже вибула з розіграшу «Кубка України». Газета «Київська правда» Київ, 12.10.1948.

«10 жовтня на київському стадіоні «Динамо» відбувся черговий матч на «Кубок УРСР» з футболу.

Зустрілися – переможець розіграшу «Кубка УРСР» 1947 року київська команда «Динамо» і один з кращих футбольних колективів Закарпаття – ужгородський «Спартак».

Матч закінчився перемогою киян з рахунком 2-1. Вигравши цю зустріч, київські динамівці вийшли у чверть-фінал «Кубка УРСР». Газета «Молодь України» Київ, 13.10.1948.

«В воскресенье, 10 октября, состоялись очередные матчи второго тура на «Кубок Украины» по футболу 1948 года.

Интересная встреча происходила в Киеве между динамовцами столицы и футболистами ужгородского «Спартака».

Счет открыли закарпатцы. И только за несколько минут до конца первой половины игры капитану

команды киевлян Виньковатому удалось сравнять счет. Во втором тайме динамовец Фабіян с подачи

Пономарева забил второй гол в ворота гостей. Матч закончился со счетом 2-1 в пользу киевлян. ...». Газета «Правда Украины» Київ, 13.10.1948.

«Спартак» Львів-«Торпедо ХТЗ» 4-1, голи: М.Турко (20, .?. пен., 53), В.Гавриленко-?. (55).

ИНТЕРЕСНЫЙ МАТЧ

Десятого октября львовские спартаковцы встретились с харьковскими торпедовцами в очередном матче на кубок Украины по футболу. Игра с первых же минут приобрела напряженный характер и изобиловала острыми моментами возле ворот обеих команд.

Торпедовцы предложили высокий темп игры, и спартаковцы его приняли. После ряда хорошо проведенных комбинаций, львовянин Турко на 20-й минуте открыл счет.

Окрыленные первым успехом, спартаковцы усиливают нажим. Один из защитников харьковчан коснулся рукой мяча на штрафной площадке. Судья назначил одиннадцатиметровый штрафной удар. Турко точно послал мяч в правый угол во-

рот. Счет 2:0. Через некоторое время Гавриленко забивает третий гол. Первый тайм закончился со счетом 3:0 в пользу львовян.

После перерыва игра возобновилась в прежнем темпе. На восьмой минуте спартаковцы прорвались к воротам противника, и Турко с подачи Овсяка забил четвертый гол.

Торпедовцы перешли в решительное наступление, решив во что бы то ни стало сквитать голы. Они разыгрывают серию стремительных атак и на десятой минуте забивают гол в ворота львовян.

Конец второго тайма прошел в безрезультатных атаках торпедовцев.

Матч закончился победой львовских спартаковцев со счетом 4:1.

С. БОРИН.

Газета «Львовская правда» Львів, 13.10.1948.

«Більшовик»-«Авангард» 6-2.

В неділю на стадіоні «Більшовик» відбулася зустріч на кубок УРСР по футболу між командами «Більшовик» (Мукачеве) і «Авангард» (м. Краматорськ.)

В цьому матчі Мукачівська команда ще раз яскраво проде-

монструвала свою майстерність і організованість. Гра закінчилась рахунком 6:2 на користь «Більшовика».

Таким чином Мукачівська команда одержала право гри в четверть-фіналі.

М. Трайтель.

Газета «Прапор перемоги» Мукачеве, 13.10.1948.

10, 11.10, «Сталь» Дніпропетровськ-«Шахтар» Сталіно 3-3 дод. час; 1-3.

«Шахтер» вышел в четверть финала.

Вторую игру на «Кубок Украины» по футболу донецкая команда «Шахтер» провела в Днепропетровске. 10 октября она встретилась с местными футболистами спортобщества «Сталь».

С первых же минут матча разгорелась упорная борьба. Обе команды настойчиво стремились к выигрышу, так как проигравшая команда выбывает из соревнования. К концу встречи стал заметен перевес «Шахтера», но добиться победы донецким футболистам не удалось.

По правилам олимпийской системы этот матч был переигран 11 октября. На этот раз игроки «Шахтера» более слаженно и напористо атаковали ворота противника и победили днепропетровцев со счетом 3-1. Таким образом «Шахтер» вышел в четверть финала розыгрыша «Кубка Украины» по футболу». Газета «Социалистический Донбасс» Донецк, 13.10.1948.

«В неділю, 10 жовтня, в Дніпропетровську відбувся черговий матч на кубок УРСР з футболу між командами «Сталь» (Дніпропетровськ) і «Шахтар» (Сталіно). В цей день результат був 3:3. Після додаткової 30-хвилинної гри рахунок не змінився. За правилами розиграної гри була перенесена на понеділок. В день переігрування перемогли футболісти «Шахтаря» з рахунком 3:1.

Це друга, після гри з командою Київського окружного будинку офіцера, перемога «Шахтаря» в розигранні кубка республіки». Газета «Радянська Донеччина» Донецк, 13.10.1948.

Ігри на кубок завжди відличаються своєю напруженістю. Вот чому зустріч футбольистів команд Сталіно („Шахтер“) — Дніпропетровск („Сталь“) вызвала большой інтерес. Характерно відзначити, що в прошлом году дніпропетровцям довелось трижды зустрічатись з „Шахтером“, чтобы достигнуть победы (два матча закончились вничью).

В первую зустріч, состоявшуюся 10 октября, с первых минут игра приняла острый характер. В начале чувствуется преимущество хозяев поля. Их нападение часто прорывается к штрафной площадке „Шахтера“, и лишь неточные удары по воротам не принесли дніпропетровцям успеха. Счет открыли гости. Но уже через несколько минут правый крайний „Сталі“ И. Бобошко забивает ответный мяч. Вторая половина игры прошла при усиленных атаках „Шахтера“, но счет не изменился.

В дополнительное время (30 минут) обе команды играли с исключительной напряженностью. Со счетом 3:3 закончился этот матч. Следует отметить, что судья тов. Пустыльников (Харьков) плохо судил игру.

Вчера состоялась вторая встреча. Победу одержала команда „Шахтер“ со счетом 3:1. Таким образом, команда „Сталь“ вышла из дальнейших игр на кубок УССР.

Газета «Днепровская правда» Дніпро, 12.10.1947.

Зустрічі на кубок України між дніпропетровцями і командою „Шахтар“ (Сталіно), завжди проходять у впертій спортивній боротьбі. Досить сказати, що минулого року для визначення переможця довелося зіграти три матчі, причому два з них тривали по 120 хвилин кожний.

Не менш вперто проходила боротьба між обома командами і в зустрічі, яка відбулась в неділю на стадіоні „Сталь“. Обидві команди виставили бойовий склад і весь час демонстрували велику волю до перемоги. Перш ніж тайм пройшов при повній перевазі „Сталі“, яка безперервно штурмувала ворота гостей. Однак рахунок відкрили донецькі футболісти, які вдало скористались промахом воротаря „Сталі“. Голода і послали м'яч в сітку. Перша невдача начебто придала більш сили і енергії дніпропетровцям, і вони міцно засіли на штрафному майданчику „Шахтаря“. І ось Бобошко влучним ударом зрівняв рахунок.

Зовсім змінилась картина в другому таймі. Перевага стала за гостями. Вся гра велась біля воріт „Сталі“ і захист дніпропетровців ледве справлявся з швидкими нападниками „Шахтаря“.

Нічийний результат залишився до кінця матчу. За правилами розіграшу в таких випадках, з метою визначення переможця, даються додаткові 30 хвилин гри. Обидві команди провели їх на високому спортивному рівні. Протягом півгодини м'яч двічі побував в сітці дніпропетровців і в сітці „Шахтаря“. Знову не вдалося визначити переможця. Гра вдруге була призначена на 11 жовтня.

У звітному матчі хорошою грою відзначився молодий і здібний футболіст Бобошко, а також захисник Зеґер. У гостей добре грав напад. Жаль лише, що окремі футболісти „Шахтаря“ не позбавились грубостей. Особливо це стосується Лейченка. В який вже раз дніпропетровці є свідками його недостойної поведінки на футбольному полі.

Друга зустріч між командами „Сталь“ і „Шахтар“, яка відбулась учора на стадіоні „Сталь“, закінчилась перемогою гостей з рахунком 3:1. Футболісти „Шахтаря“ показали дружню гру всього колективу і порівняно легко здобули право на дальшу зустріч в розіграші кубка України.

Дуже невдало судив матч Пустыльников (Харків). Своїми частими помилками він приводив до того, що гра в окремі моменти велась занадто грубо.

Газета «Зоря» Дніпро, 12.10.1948.

17.10, «Локомотив» Запоріжжя-«Локомотив» Харків + _ - (або перемога-поразка).

1/4 фіналу, Київ, ст. «Динамо»:

17.10, «Динамо»-«Спартак» Херсон 3-2, голи: Г.Пономарьов, П.Вінковатий, В.Севастьянов-?.
«Розыгрыши «Кубка Украины» по футболу близится к концу. Осталось шесть команд, идущих без поражений, которые в спортивной борьбе должны решить, кому достанется хрустальный приз. Отсутствие харьковского «Локомотива» в числе претендентов на обладание кубком несколько снизило спортивный интерес розыгрыша. Все же игры проходят на хорошем спортивно-техническом уровне. В воскресенье, 17 октября на киевском стадионе «Динамо» хозяева поля встретились с футболистами общества «Спартак» (Херсон). Молодая команда спартаковцев доставила немало хлопот киевлянам. Гости не только хорошо оборонялись, но удачно атаковали и дважды вели счет. Только в конце игры динамовцам удалось забить подряд два мяча (Винковатов и Севастьянов) и закончить матч в свою пользу со счетом 3-2. ... Газета «Сталинское племя» Київ, 19.10.1948.

18.10, судья: Володимир Шаблинський (Київ), «Шахтар» Сталіно-«Спартак» Львів 2-1.

«... Не менее интересно прошла встреча на кубок между командами «Шахтер» (Сталино) и «Спартак» (Львов), состоявшаяся 18 октября. Судья Шаблинский зафиксировал победу более опытной и слаженной команды донбассовцев (счет 2-1)». Газета «Сталинское племя» Київ, 19.10.1948.

«ШАХТАР» УВІЙШОВ В ПОЛОВИНУ ФІНАЛУ.

18 жовтня в Києві зустрілися на «Кубок

УРСР» футбольні команди майстрів «Шахтар» (Сталіно) і «Спартак» (Львів). Вперта боротьба принесла перемогу донбасівцям з рахунком 2-1.

21 жовтня «Шахтар» гратиме в половині фіналу в столиці України з київським «Динамо». Газета «Радянська Донеччина» Донецьк, 20.10.1948.

«18 октября на киевском стадионе «Динамо» состоялся футбольный матч между командами «Шахтер» (Сталино) и «Спартак» (Львов), вышедших в четверть финала в розыгрыше «Кубка УССР» по футболу. Обе команды настойчиво боролись за победу. Однако нападению «Шахтера» удалось реализовать свое преимущество. Донецкие футболисты выиграли матч со счетом 2-1.

Итак, «Шахтер» вышел в полуфинал розыгрыша, и встретится 21 октября с киевским «Динамо». Матч состоится на стадионе «Динамо» в Киеве». Газета «Социалистический Донбасс» Донецьк, 20.10.1948.

19, 20, 22.10, «Харчовик»-«Більшовик» 2-2 дод.час, 4-3 (опротестований), 1-2.

«20 октября переигрывался матч между командами «Пищевик» (Одесса) – «Большевик» (Мукачево), закончившийся накануне с результатом 2-2.

Начало матча не предвещало ничего хорошего спортсменам Закарпатья: они уже в первом хавтайме проигрывали 0-3. Во втором хавтайме картина резко изменилась, и мукачевцы за короткое время сквитали три мяча, после чего умело атаковали ворота «Пищевика».

Перед концом игры нападающий «Пищевика» Чаплыгин забил в ворота «Большевика» мяч из явного положения «вне игры». Плохо проведший весь матч судья Фастовский зафиксировал победу «Пищевика» со счетом 4-3.

«Большевик» опротестовал матч». Газета «Сталинское племя» Київ, 21.10.1948.

«На київському стадіоні «Динамо» 19 жовтня грали команди «Харчовик» (Одеса) і «Більшовик» (Мукачеве). Матч закінчився внічию з рахунком 0-0. Додаткові два тайми по 15 хвилин також не дали ніяких результатів.

Вчора відбувся повторний матч між футболістами «Харчовика» і «Більшовика». Переможцем вийшла одеська команда «Харчовик», яка виграла зустріч з рахунком 4-3. Мукачівці опротестували матч. За рішенням Комітету в справах фізичної культури і спорту при Раді Міністрів УРСР цей матч буде переграватися 22 жовтня. ...». Газета «Радянська Україна» Київ, 21.10.1948.

«Вчера, 22 октября, в третий раз встретились команды «Большевик» (Мукачево) – «Пищевик» (Одесса), первые две встречи которых так и не выявили победителя. Игра проходила в быстром темпе и упорной борьбе. На 3 минуте вратарь мукачевцев пропустил сравнительно легкий мяч, а спустя несколько минут вратарь «Пищевика» Близинский повторило ошибку своего коллеги, и мяч со штрафного удара влетел в сетку ворот.

Первый хавтайм закончился со счетом 1-1. После отдыха игра проходила менее интересно. Обе команды заметно устали и играли излишнее резко. Используя угловой удар, «Большевик» забил второй мяч. До конца хавтайма счет не изменился, и футболисты Мукачево ушли с поля, победив опытную команду «Пищевика» со счетом 2-1.

24 октября «Большевик» в полуфинале играет с запорожской командой «Локомотив». Победитель этого матча получит право играть в финале с киевской командой «Динамо», которая 21 октября выиграла у «Шахтера» (Сталино) со счетом 1-0. Газета «Сталинское племя» Київ, 23.10.1948.

«22 октября на киевском стадионе «Динамо» состоялась встреча на «Кубок УССР» по футболу между командами «Пищевик» (Одесса) и «Большевик» (Мукачево). Этот матч переигрывался в третий раз.

Матч закончился в пользу мукачевских футболистов со счетом 2-1. Таким образом, команда «Большевик» вышла в полу-финал и встретится с командой «Локомотив» (Запорожье) 24 октября». Газета «Советское Закарпатье» Ужгород, 24.10.1948.

20.10, «Локомотив»-«Шахтар» Кадіївка 5-1.

«... Матч команд «Локомотив» (Запорожье)-«Шахтер» (Кадиевка) прошел при явном преимуществе «Локомотива» и закончился со счетом 5-1 в его пользу. ...». Газета «Сталинское племя» Київ, 21.10.1948.

БОЛЬШОЙ УСПЕХ ЗАПОРОЖСКОГО „ЛОКОМОТИВА“

Как известно, запорожская команда футболистов «Локомотив» (мастера 2-й группы) выехала в Киев для участия в четверть-финальной игре на кубок Украины по футболу.

20 октября на столичном стадионе запорожские футболисты встретились в матче на кубок с командой «Шахтер» (Кадиевка). Игра прошла с большим преимуществом локомотивцев, которые выиграли матч со счетом 5 : 1.

Таким образом запорожские футболисты, в число четырех команд — победительниц четверть-финальных игр, вышли в полу-финал кубка.

Наближается до конца розыгрыш «Кубка Украины» в футбол. Встреч команд «Локомотив» (Запорожья) і «Шахтар» (Кадіївка) виграли залізничники з рахунком 5:1. В зв'язку з тим, що мукачівські футболісти опротестували повторний матч з одеським «Харчовиком» і республіканський Комітет в справах фізичної культури і спорту скасував результат цієї гри, сьогодні команди зустрічаються втретє.

Вчора відбувся перший півфінальний матч між командами «Динамо» (Київ) і «Шахтар» (Сталіно). Вигравши цю зустріч з рахунком 1:0, кияни вийшли у фінал розіграшу «Кубка України» в футбол.

Газети «Большевик Запорожья» Запорижжя та «Молодь України» Київ, обидві 22.10.1948.

1/2 фіналу, Київ:

21.10, 15:00, ст. «Динамо», «Динамо»-«Шахтар» 1-0(1-0), гол: Г.Пономарьов (30, пен.).

«Динамо»: Зубрицький, Лерман, Юст, Пономарьов, ... Тренер Натаров.

«Вчора на київському стадіоні «Динамо» відбувся перший півфінальний матч на «Кубок України» з футболу. Зустрілися команди «Динамо» (Київ) і «Шахтар» (Сталіно). На початку першої половини гри київські динамівці з 11-метрового штрафного удару забили гол у ворота «Шахтаря». До кінця матчу жодна з команд не змінила рахунку. Таким чином зустріч виграли футболісти київського «Динамо» з рахунком 1-0». Газета «Радянська Україна» Київ, 22.10.1948.

«21 октября на киевском стадионе «Динамо» состоялся матч полуфинала розыгрыша «Кубка Украины» по футболу между командами «Шахтер» (Сталино) и «Динамо» (Киев).

Встреча закончилась со счетом 1:0 в пользу киевских динамовцев. Единственный гол в ворота «Шахтера» был забит в первом тайме с 11-метрового штрафного удара (пенальти). Таким образом «Шахтер» потерял право участвовать в дальнейшей борьбе за кубок». Газета «Социалистический Донбасс» Донецьк, 24.10.1948.

24.10, «Більшовик»-«Локомотив» 3-1.

«В воскресенье, 24 октября, на киевском стадионе «Динамо» состоялся последний полуфинальный матч. Хорошо зарекомендовавшая себя команда «Большевика» (Мукачево) встретилась с запорожским «Локомотивом».

Вскоре после свистка судьи стало ясно, что железнодорожники уступают своему противнику, как в технике игры, так и в скорости передвижения. Мукачевцы, используя свое преимущество, - хорошую игру головой, - применяют высокую передачу мяча. Защита «Локомотива» с трудом сдерживает натиск нападения «Большевика». Со счетом 1-0 в пользу мукачевцев команды уходят на отдых.

Вторая половина игры проходила при явном превосходстве «Большевика». Матч окончился со счетом 3-1 в пользу футболистов Мукачево, впервые попавших в финал розыгрыша «Кубка Украины» по футболу».

Газета «Сталинское племя» Київ, 26.10.1948.

Фінал, 26.10, 15:00, Київ, ст. «Динамо», 7000 глядачів, суддя: Сергій Раздорожнюк (Одеса), «Динамо»-«Більшовик» 4-1(2-0), голи: Жилін (16, 44), Пономарьов (46), Виньковатий (78)-Егерварі (83, з пен.). «Динамо», стартовий склад: К.Скрипченко, М.Бобков, А.Лерман, А.Жиган, О.Принц, В.Севастьянов, М.Гаврилюк, В.Жилін, О.Жуков, І.Фабіян, П.Виньковатий (кап.), Г.Пономарьов, тренер І.Натаров.

«Більшовик»: С.Кривулін (З.Папп, на початку 2-го тайму), В.Годничак, Й.Егерварі, Ю.Понєвач (кап.), К.Кадер, Л.Надь, О.Ціцей, В.Брижак, Ю.Грубчак (не відомо, на кого замінений у 1-му таймі), Д.Кул, Е.Кайнц, В.Гайлих, тренер Карел Сабо.

«КУБОК УРСР» З ФУТБОЛА ВИГРАЛА КОМАНДА КИЇВСЬКОГО «ДИНАМО»

24 жовтня на київському стадіоні «Динамо» у півфінальному матчі на «Кубок України» з футболу зустрілися команди мукачівського «Більшовика» і запорізького «Локомотива». Гра закінчилася перемогою мукачівців з рахунком 3:1.

Вчора відбувся фінальний матч на «Кубок України». Гralи київські динамівці і мукачівська команда «Більшовик».

На 12 хвилині лівий край киян Пономарьов навішує м'яч на штрафний майданчик мукачівців, і Жилін сильним ударом відкриває рахунок. Незадовго до перерви Жилін посиляє у ворота «Більшовика» другий м'яч.

На початку другого тайму воротар мукачівців Кривулін, прийнявши удар Пономарьова, відби-

ває м'яч у свої ворота. Кривуліна змінює Попп. Він врятовує команду від кількох неминучих голів, але на 33 хвилині динамівець Віньковатов забиває у ворота «Більшовика» четвертий м'яч. За 7 хвилин до кінця гри мукачівці з 11-метрового удару відквитали один гол.

Вигравши цю зустріч з рахунком 4:1, команда київського «Динамо» четвертий раз після війни завоювала «Кубок УРСР» з футболу. Після закінчення матчу заступник голови республіканського Комітету в справах фізичної культури та спорту тов. Калінчук вручив киянам кубок. Капітани команд «Динамо» і «Більшовик» П. Віньковатов та Ю. По- невич опустили прапор змагань.

Газета «Молодь України» Київ, 27.10.1948.

Учора на київському стадіоні «Динамо» відбувся фінальний матч на «Кубок УРСР» з футболу. Цьому матчу передувало цікаве спортивне змагання 26 кращих футбольних колективів республіки. Команди столичного «Динамо» і «Більшовик» (Мукачезо), провівши всі гри без поразки, вийшли у фінал і одержали право провести останню гру, яка мала визначити переможця традиційного призу.

З перших же хвилин гра набрала гострого характеру. Гості сміливо атакували ворота динамівців і лише неточність ударів не дозволяла їм відкрити рахунок. Кияни в свою чергу провели кілька комбінацій. Одну з них на 10 хвилині Жилін завершив голом. Через деякий час той же Жилін з подачі Пономарьова посиляє другий м'яч у ворота гостей. З рахунком 2:0 на користь киян закінчився перший тайм.

Друга половина гри пройшла у безперервних атаках. Господарям поля вдалося забити ще два м'ячі. Це зробили Пономарьов і Віньковатов. Лише наприкінці гри гості зуміли відквитати один гол. Матч закінчився перемогою київських динамівців з рахунком 4:1.

Таким чином, цією перемогою команда майстрів столичного «Динамо» в 4-й раз завоювала почесну нагороду — «Кубок УРСР». Після матчу заступник голови Комітету в справах фізкультури і спорту при Раді Міністрів УРСР тов. Каленчук вручив капітанові команди «Динамо» Віньковатову кришталевий приз і диплом I ступеня. Команда «Більшовик» нагороджена дипломом II ступеня.

Цим матчем закрився футбольний сезон 1948 року.

Газета «Київська правда» Київ, 27.10.1948.

«Вчера на киевском стадионе «Динамо», в присутствии нескольких тысяч зрителей, состоялся финальный матч на «Кубок Украины» по футболу. Играли обладатель кубка — киевское «Динамо» и мукачевская команда «Большевик». В 15 часов судья Раздорожнюк вызвал игроков на поле.

Первые минуты команды прощупывали друг друга, стараясь найти наиболее уязвимые места. Киевляне вели игру левым краем, где рослый защитник «Большевика» Годничак явно не поспевал за юрким Пономаревым. На 16 минуте игры правый крайний Жилин, переместившись в центр, с хода забил мяч в ворота «Большевика», поданный Пономаревым.

Мукачевцы бросаются в атаку, но их комбинация не хватает логического конца — удара по воротам. Вследствие грубой игры киевлян, покидает поле поврежденный лучший нападающий «Большевика» Грабчак.

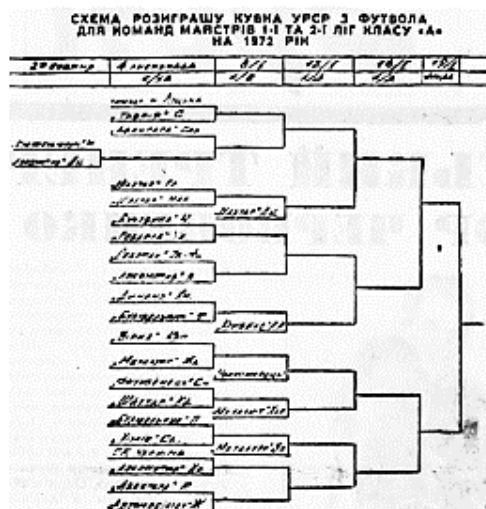
Динамоці усилюють натиск і переводять гру на половину противника. Однак Фабиан і Виньковатов упускають вигідніші моменти, оставаюся один на один з воротарем гостей. За хвилину до кінця тайму Жилин доводить рахунок до 2-0.

На першій же хвилині другого хавтайму Пономарев забив третій м'яч, після якого «Динамо» играло впевненіше, маючи територіальне перевагу, а мукачівці помітно втоміли. В дальнішому команди забивали по голу (Виньковатов і Егєрвари з 11-метрового удару), і матч закончився перемогою киевських динамовців со рахунком 4-1.

В торжественній обстановці команді – переможниці був вручен переходячий приз – хрустальний кубок і диплом першої ступені Комітету по справах фізкультури і спорту при Раді Міністрів Української СРСР.

Під звуки державного гімну капітани команд фіналістів опустили прапор футбольних змагань 1948 року». Газета «Сталинське плем'я» Київ, 27.10.1948.

1972

КУБОК ДЕБЮТУЄ ВОСЕНИ

ЗАВТРА бере старт турнір Кубка України з футболу серед команд майстрів класу «А» першої та другої ліги. Ці змагання проводяться вперше. Їхня мета — продовження сезону. Тренери матимуть можливість переламати свої резерви, перевірити тактичні новинки.

Особливо приємно, що разом з командами другої ліги в Кубку УРСР братимуть участь і досвідчені колективи — донецький «Шахтар», одеський «Чорноморець», запорізький «Металург», харківський «Металіст» та криворізький «Кришак». Командам другої ліги буде дуже корисно зіграти кубкові поєдинки зі своїми близькими іменитими суперниками.

Який же регламент турніру? Основна кіль-

кість учасників стартуватиме в 1/16 фіналу. Тут змагатимуться лише команди другої ліги, а вже з 1/8 до них приєднаються клуби першої ліги. Вирішено, що досвідчені колективи дебютуватимуть у гостях.

Перший вперше покращений трофей стане відомий 19 листопада. Кубкові баталії тим і відзначаються, що в них дуже важко переборити переможця. Однак можна сміливо сказати, що це буде команда з білицькими яскравими, спортивним клубним характером.

Дуже приємно, що значення, на які довго вже не мали любитель футболу республіки, на решті організаторів. Побажано ж їм щасливого дебюту.

Газета «Спортивна газета» Київ, 26.10.1972.

Вчора футбольні команди майстрів другої групи провели останній тур чемпіонату УРСР. Четвертого листопада завершать змагання майстри першої групи. Листопад на Україні дає змогу футболістам проводити змагання. Ще рано командам майстрів здавати амуніцію на зимове зберігання.

З метою продовження сезону для колективів майстрів Комітет по фізичній культурі і спорту при Раді Міністрів УРСР вирішив провести розіграш Кубка України для команд першої і другої ліги. Переможець турніру буде нагороджений перехідним призом газети «Радянська Україна».

У першому турі осіннього розіграшу Кубка, який відбудеться 4 листопада, зустрічаються: команда Луцька — «Таврія»

(Сімферополь), «Авангард» (Севастополь) — «Суднобудівник» (Миколаїв), «Шахтар» (Горлівка) — «Шахтар» (Макіївка), «Буковина» (Чернівці) — «Говерла» (Ужгород), «Спартак» (Івано-Франківськ) — «Локомотив» (Вінниця), «Динамо» (Хмельницький) — «Будівельник» (Тернопіль), «Зірка» (Кіровоград) — «Металург» (Жданов), «Фрунзенець» (Суми) — «Шахтар» (Кадіївка), «Будівельник» (Полтава) — «Хімік» (Северодонецьк), СК Чернівці — «Локомотив» (Херсон), «Авангард» (Рівно) — «Автомобіліст» (Житомир).

Наступний ігровий день — 8 листопада. До команд другої групи приєднаються майстри першої ліги. Чвертьфінальні матчі відбудуться 12 листопада, півфінали — 16, фінальний матч — 19 листопада.

Газета «Радянська Україна» Київ, 1.11.1972. Кубок України на приз газети «Радянська Україна» 1972-76.

1/16 фіналу, 27.10: «Суднобудівник» Миколаїв-«Локомотив» Донецьк 4-1, голи: В.Сілецький (два), Ю.Бойко, О.Кімалов-?.

4.11: «Буковина» Чернівці-«Говерла» Ужгород 3-1.

ПЕРШИЙ БАР'ЄР ПОЗАДУ

У матчі 1/16 фіналу розіграшу кубка УРСР з футболу для команд майстрів першої та другої ліг класу «А» «Буковина» приймала ужгородську «Говерлу». З першої і до останньої хвилини зустрічі команди демонстрували гарний футбол: атакували широким фронтом, цікаво комбінували.

Певну роль зіграло те, що чемпіонат закінчено, психологічне навантаження спало. Гравці прагнули показати усі свої здібності, адже тренери востаннє зважують, кому довірити захищати спортивну честь клубу у наступному сезоні.

Серед чернівчан з найбільшою користю діяли гравці передньої лінії Мельник, Семенов, Воронюк, яким активно допомагав Левіт. У тому, що гра видалась «урожайною» на голи, є їх заслуга. Рахунок з пенальті відкрив на 31 хв. Семе-

нов, покаравши за порушення правил ужгородців, які збили у своєму штрафному майданчику Мельника, що виходив сам на сам з їх воротарем Грушком. Через п'ять хвилин в результаті швидкої, красивої комбінації Пинзар — Левіт — Мельник буковинці забили другий гол.

Наприкінці першого тайму м'яч, вдарившись у ногу Туховського, несподівано влетів у ворота «Буковини». Останнє, так би мовити, слово у цьому матчі сказали чернівчани. На 58 хв. Мельник довів рахунок до 3:1.

Перший бар'єр подолано. Наступний суперник «Буковини» виявився у напруженій зустрічі «золотого» призера цьогорічної першості — івано-франківського «Спартак» з вінницьким «Локомотивом». Основний час першого матчу між ними закінчився внічию — 1:1. У двох додаткових таймах по 15 хв. суперники обмінялись голами — 2:2. Повторна гра (3:2) принесла перемогу залізничникам, з якими завтра зустрінуться наші земляки.

М. ПОБЕДИМОВ

Газета «Молодий буковинець» Чернівці, 12.11.1972.

«Спортсмени «Буковини» вдало стартували у розіграшу кубка України з футболу. На своєму полі з рахунком 3-1 вони перемогли ужгородську команду «Говерла». Спочатку чернівчанин Семенов реалізував 11-метровий штрафний удар, потім Мельник подвоїв результат. На 40 хвилині помилка одного з захисників «Буковини», який направив м'яч у власні ворота, привела до зменшення розриву — 2-1. Але після перерви Мельник закріпив перевагу чернівчан, забивши третій гол у ворота ужгородців. Наші земляки продовжуватимуть боротьбу за кубок». Газета «Радянська Буковина» Чернівці, 1972.

«ПОРАЗКА В КУБКОВИХ ІГРАХ.

Ужгородські футболісти провели в Чернівцях з

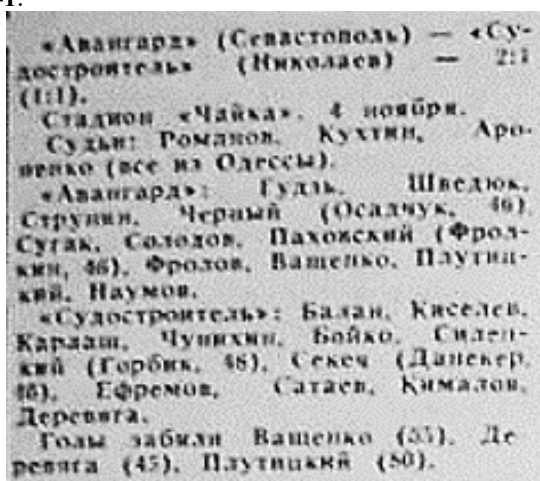
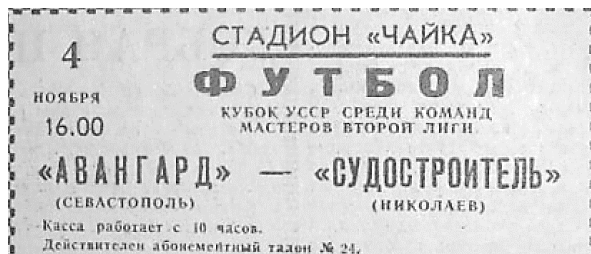
місцевою «Буковиною» першу і останню зустріч на кубок республіки.

Після напружених ігор сезону наші футболісти були стомлені, й до складу команди увійшли переважно запасні гравці. Як наслідок, «Говерла» зазнала поразки з рахунком 1-3». Газета «Молодь Закарпаття» Ужгород, 1972.

СК «Луцьк»-«Таврія» Сімферополь 0-1, гол: А.Майборода.

«... З метою продовження цьогорічного сезону для колективів майстрів Комітет по фізичній культурі і спорту при Раді Міністрів УРСР, вирішив пронести розіграш Кубка України для команд першої і другої ліг. Переможець турніру буде нагороджений перехідним призом газети «Радянська Україна». У першому турі, що відбувся 4 листопада, футболісти Луцька приймали призера нинішнього чемпіонату — «Таврію». Тільки перед завершенням другого тайму гостям вдалося забити єдиний гол, який і вирішив долю матчу, а з ним і завершення виступу лучан в розіграші кубка». Газета «Радянська Волинь» Луцьк, 7.11.1972.

«Авангард» Севастополь-«Суднобудівник» 2-1.

«В этом году футбольная федерация Украины включила в свой календарь игры на кубок республики. Они состоялись 4 ноября. Севастопольцам попался трудный соперник — николаевский «Судостроитель», занявший в первенстве СССР по своей зоне четвертое место.

На этот раз судья вызвал команды на поле на несколько минут раньше. Дело в том, что редакция газеты «Слава Севастополя» установила по итогам прошедшего сезона премии для двух лучших футболистов — годовые подписки на городскую газету. И перед началом матча состоялась короткая церемония

награждения. Для вручения игрокам квитанции на годовую подписку газеты «Слава Севастополя» была приглашена одна из лучших общественных распространителей печати в городе Ольга Алексеевна Попова. О.А.Попова работает старшей медицинской сестрой стоматологической поликлиники. Вот уже пять лет она проводит подписку на газеты и журналы. ...

Под аплодисменты зрителей О.А.Попова вручила квитанции защитнику Виктору Струнину и нападающему Евгению Наумову. Тут же, на поле, вручается памятный подарок редакции и самой Ольге Алексеевне. А теперь о самом матче. Несмотря на то, что авангардовцы повели в счете, первый тайм был полностью за командой «Судостроитель». Гости играли широко, на большой скорости, умело использовали для атаки фланги. А у наших футболистов никак не ладится игра в нападении. Владимир Ващенко и Александр Плутницкий (он перешел в нашу команду из ровенского «Авангарда») должны были составлять двоечный центр, но общего языка они не нашли. Видя это, николаевские защитники смелее стали подключаться к атаке. И на последней минуте Деревяга сумел реализовать игровое преимущество своей команды, забив с ближнего расстояния гол.

Во втором тайме обе команды произвели по две замены. И как оказалось, пошли они на пользу хозяевам поля. С выходом Фролкина полузащита сумела отвоевать центр поля, и игра перешла на половину гостей. Голевые моменты у их ворот стали возникать одни за другим. С глазу на глаз остается с вратарем Ващенко, но обмануть Балана ему не удастся. Из выгоднейшего положения не забивает гол Наумов. Не используют прямо-таки стопроцентных голевых ситуаций Фролов и Плутницкий.

И все-таки мяч побывал в сетке ворот «Судостроителя». Красивый проход Наумова заканчивается точной передачей Плутницкому, а тот забил победный гол. А через три минуты отличился Валерий Гудзь, отразивший сильнейший удар Ефремова....». Газета «Слава Севастополя» Севастополь, 7.11.1972.

«Шахтар» Горлівка-«Шахтар» Макіївка 0-0, по пен. 5-3.

«Динамо» Хмельницький-«Будівельник» Тернопіль 1-3.

В розыгрыше кубка Украины,

в котором принимают участие футбольные коллективы первой и второй лиг, футболисты макеевского «Шахтера», выступая в Горловке, проиграли (3:5) своим одноклубникам. Основное время не выявило победителя. В первой же серии пенальти удары Ю. Мишина и А. Дегтярева оказались неточными. Успешно в этих соревнованиях выступает донецкий «Шахтер», завоевавший, как известно, путевку в высшую лигу. После победы над горловским «Шахтером» (4:3), где играл дублирующий состав горняков, в 1/4 финала кубка СССР соперником дончан была симферопольская «Таврия». Со счетом 5:2 победил «Шахтер». Финал кубка СССР — 19 ноября.

Перший крок до кубка

У першому турі розіграшу кубка України з футболу тернопільський «Будівельник» переграв у Хмельницькому місцевих динамівців — 3:1. Голи в нашій команді забили

М. Завальнюк, А. Філатченков і В. Кузьминський. Завтра, 8 листопада, тернопільчани прийматимуть на своєму полі футболістів «Кривбасу». Початок матчу о 12-й год.

Газети «Макеевский рабочий» Макеевка, 17.11.1972 та «Ровесник» Тернопіль, 1972.

«Зірка» Кіровоград-«Металург» Жданов 1-2, голи: А.Маляров-В.Дзіоба, Г.Щербаков.

«Металург»: А.Ісаков, М.Самарський, В.Садовников, Г.Щербаков, С.Попов, А.Аношин, Л.Агібалов, П.Глодяніс, В.Полохов (В.Антоненко), В.Дзіоба, А.Помазан, тренер Іван Волков.

Футбол Успешное начало

Начались игры на кубок Украины, посвященные 50-летию образования СССР. В первом матче 1/16 финала розыгрыша кубка ждановский «Металург» встречался в Кв.

ровограде с местной «Звездой». Игра прошла очень интересно, в острой спортивной борьбе и закончилась победой «Металурга». На голы, забитые Дзюбой и Щербаковым, хозяева поля сумели ответить

лишь одним. Итак, победа 2:1.

9 ноября наши футбол в 1/8 розыгрыша кубка будут принимать одну из сильнейших команд Украины — одесскую «Черноморец».

С. ПРИМАНОВ
внештатный
корреспондент

Газета «Приазовский рабочий» Мариуполь, 1972.

ФУТБОЛ

ОСІЧКА НА СТАРТІ

Якщо скинути з рахунку 1953 рік, коли кіровоградська команда завойовувала Кубок України, то можна сказати, що їй не щастить у кубкових іграх: десь на самому старті вона позбувається права продовжувати боротьбу за почесний трофей.

На жаль, не став винятком і нинішній розиграш. В 1/16 фіналу «Зірка» приймала ждановський «Металург». Коли табло відлічило перші три хвилини, гості пробивали штрафний удар поблизу воріт «Зірки». На штрафному майданчику кіровоградців скупчилися майже всі гравці обох команд. Віктор Чечин не помітив удару Олексія Агібалова і м'яч влетів у сітку воріт. А ще через дві хвилини захисники «Зірки» прогави-

ли рейд правого захисника «Металурга» Івана Щербакова. Ніким не прикритий, він увірвався в штрафний майданчик і «розстріляв» ворота кіровоградців.

Поступово загальний малюнок гри змінився. Кіровоградці частіше атакували, створили чимало загрозливих моментів у районі воріт суперників. Та у вирішальний момент не могли як слід розпорядитися м'ячем: він ішов то над перекладиною, то повз штанги. Лише одного разу було досягнуто мети — гол забив Анатолій Малярів.

Матч закінчився з рахунком 2:1 на користь ждановських футболістів. Вони продовжать боротьбу за кубок — в 1/8 фіналу прийматимуть на своєму полі одеський «Чорноморець».

М. ДМИТРИЄВ.

Газета «Кіровоградська правда» Кіровоград, 7.11.1972.

«Фрунзенець» Суми-«Шахтар» Кадіївка 3-1, голи: Є.Белобородов (два), Ю.Панов-2.

ФУТБОЛ

ТУРНІР КУБКА УКРАЇНИ

У любителів футболу — приємна новина: взяв старт турнір Кубка України, заснований для команд майстрів першої та другої ліг. Змагання за цей почесний трофей відбуватимуться восени, по закінченню чемпіонату, коли команди досягли найкращої форми, що обіцяє високу напругу поєдинків. Крім сугото спортивного інтересу, вони мають на меті продовжити сезон, дати тренерам можливість переглянути резерви, на

які можна сподіватися в майбутньому.

Регламентом турніру передбачено, що основна кількість учасників починає боротьбу за Кубок з 1/16 фіналу, в якій змагатимуться лише команди другої ліги, а з 1/8 до них приєднуються клуби першої ліги, що гратимуть у гостях менш іменитих суперників.

Сумський «Фрунзенець» першу зустріч проведе на своєму полі 2 листопада, приймаючи

кадіївського «Шахтаря». До переможця цього матчу має приїхати харківський «Металіст».

Перший володар Кубка стане відомий 19 листопада.

У чемпіонаті республіки відбувся передостанній тур. Сумський «Фрунзенець» грав у Горлівці з місцевим «Шахтарем» і переміг його з рахунком 2:0. Голи забив В. Жидіш та В. Попов.

Газета «Ленінська правда» Суми, 31.10.1972.

Відбулися ігри 1/16 фіналу Кубка України. Сумський «Фрунзенець» приймав у себе кадіївського «Шахтаря». Хоч засміжене поле ускладнювало дії команд, суперники показали цікаву, справжню кубкову гру.

Сумчани вже на початку зустрічі створили кілька слушних моментів для взяття воріт гостей. На шостій хвилині Є. Белобородов використав відмінну передачу з лівого краю В. Гальченка і в падінні головою спрямував м'яч у ворота гірників. Хвилини за тридцять гості провели гол у відповідь — 1:1.

По відпочинку після удару Белобородова фрунзенці знову вийшли вперед. До речі, це був вісімнадцятий гол, забитий Євгеном Белобородовим у

нинішньому сезоні, і тому йому вручено приз як кращому бомбардиру команди. Приз також вручено молодому півзахиснику Віктору Гальченку, якого визначено кращим гравцем матчу. З його подачі Ю. Панов змусив гостей втретє починати з центра. З рахунком 3:1 перемогли сумчани.

Прихильникам «Фрунзенця» цікаво буде дізнатись, що старшим тренером команди призначено заслуженого майстра спорту СРСР Віктора Петровича Серебренникова. У недавньому минулому капітан київського «Динамо», багаторазовий чемпіон країни закінчив інститут фізкультури і тепер перейшов на тренерську роботу. Оголошення про це влядачі зустріли схвально.

Газета «Ленінська правда» Суми, 7.11.1972.

ст. «Колос», «Будівельник» Полтава-«Хімік» Сєвєродонецьк 1-0(1-0), гол: В.Колодій (15).

СК «Чернігів»-«Локомотив» Херсон 4-3.

«Перший матч розиграну кубка України з футболу провела команда СК Чернігів. Вона виграла у команди «Локомотив» (Херсон) — 4-3 і здобула право грати в наступному кубковому турі». Газета «Деснянська правда» Чернігів, 9.11.1972.

ст. «Авангард», 1000 глядачів, судді: Володимир Грінберг, Ємелян Урсу, Григорій Антельман (всі Київ), «Авангард» Рівне-«Автомобіліст» Житомир 1-3, голи: Остапчук-Васютін (два), Горелов.

«Авангард»: В.Поліщук, В.Возницький, М.Драй, Мозпоухін, В.Штехман, О.Харькін, А.Остапчук, В.Курилов, Б.Кесло, В.Пестов, В.Дьомушкін, тренер Євгеній Пестов.

«Автомобіліст»: В.Журба, В.Козинець, В.Горбач, Б.Кравчук, В.Зеленський, В.Пестриков, М.Пінчук, В.Сладковський, Ю.Несміян (О.Горелов, 46), М.Васютін, Ю.Соловійов (Г.Кржечевський, 75).

ФУТБОЛ НА КУБОК «РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ»

На початку листопада розпочався розиграну футбольного Кубка на приз газети «Радянська Україна», в якому беруть участь команди майстрів першої та другої ліг.

У стартовому турі футболісти житомирського «Автомобіліста» зустрічалися в Ровно з місцевою командою «Авангард». Матч закінчився перемогою житомирян з рахунком 3:1. Два голи забив М. Васютін і один — О. Горелов.

У другому турі футболісти «Автомобіліста» приймали на своєму полі команду спортив-

ного клубу міста Чернігова, яка до цього перемогла херсонський «Локомотив» з рахунком 4:3. Основний час закінчився нульовою нічиєю. Для виявлення переможця було призначено два додаткових тайми по 15 хвилин. На 95 хвилині Ю. Несміян забив перший гол, а ще через десять хвилин М. Васютін подвоїв рахунок. Лише за кілька хвилин до фінального свистка гостям вдалося відквитати один гол.

Отже, зустріч закінчилася перемогою «Автомобіліста» з рахунком 2:1. Це вивело жито-

мирян у чвертьфінал розиграну. Вони мають зустрітися з полтавською командою «Будівельник». У попередньому турі вона перемогла команду першої ліги — запорізький «Металург» з рахунком 2:0.

Матч між командами «Автомобіліст» — «Будівельник» відбудеться в неділю, 12 листопада, на житомирському стадіоні імені Ленінського комсомолу.

Б. ЛЕВКОВ.

Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 11.11.1972.

4, 5.11, «Спартак» Івано-Франківськ-«Локомотив» Вінниця 2-2 (0-1) в дод. час, голи: ?-В.Дзюба, П.Богоделов, 0-1(0-1), гол: А.Веретинський або А.Шидловський (15 или 25).

КУБОК УРСР З ФУТБОЛА

ЗНОВУ „СПАРТАК“

4 Листопада відбувся перший тур розиграну Кубка УРСР з футболу серед команд другої і першої груп класу «А». Волею жеребкування свій перший матч залізничники провели в Івано-Франківську з володарем чемпіонського титулу — місцевим «Спартак», з тією командою, від якої залізничники двічі зазнали поразок у першості. Отже, крім чисто кубкових інтересів, гостями володіло прагнення захистити свій престиж в очах шанувальників команди. Вони вийшли в такому складі: Бабенко, Прозоровський, Бровченко, Ковба, Грушанський, Вознюк, Богоделов, Веретинський, Дзюба, Терешок, Кулінич.

Гра почалася без розвідок, і досить швидко на табло з'явилася одиниця. Це Веретинський раптовим давгим пасом вивів вперед Дзюбу, який залишився один на один з воротарем і без вагань пробив у нижній кут.

Другий тайм пройшов в гострих обопільних атаках, одна з яких закінчилась на користь господарів. У додатковий час перевага була на боці вінничан, і на сьомій хвилині Богоделов знову вивів команду вперед. Врятував спартаківців від поразки пенальті — 2:2.

Оскільки в кубкових змаганнях нічий не визнаються, су-перникам довелося продовжити поєдинок наступного дня — 5 листопада. Гол, забитий на-

25 хвилині Веретинським, вивів переможним для «Локомотива».

А ось як зіграли інші команди в цьому турі: м. Луцьк — «Таврія» — 0:1, «Авангард» (С) — «Суднобудівник» — 2:1, «Шахтар» (Г) — «Шахтар» (М) — 5:3, «Буковина» — «Говерла» — 3:1, «Динамо» — «Будівельник» (Т) — 1:3, «Зірка» — «Металург» — 1:3, «Фрунзенець» — «Шахтар» (Ю) — 1:0, «Будівельник» (П) — «Хімік» — 1:0, СК Чернігів — «Локомотив» (Х) — 4:3, «Авангард» (Р) — «Автомобіліст» — 1:3.

Наступний тур (1/8 фіналу) відбудеться завтра, 8 листопада. Вінницький «Локомотив» на своєму полі прийматиме чернівецьку «Буковину». Початок гри о 12-й годині дня.

Якщо залізничники виграють — вони ввійдуть в чвертьфінал! 12 листопада зустрінуться на своєму стадіоні з однією з команд першої групи класу «А».

Отже, просимо любителів футболу подивитися завтра наступну зустріч на Кубок УРСР.

Р. КОСМАН,
начальник команди «Локомотив».

(Наступний номер газети вийде 9 листопада).

Редактор В. ОРЛИК.

В КУБКУ — ПЕРЕМОГА!

Першість команд другої ліги класу «А» з футболу закінчилась 31 жовтня, а 4 листопада вже почалися ігри на кубок України. Вінничанам випало першу гру грати з чемпіоном республіки івано-франківським «Спартак», причому на їхньому полі. Як слід було чекати, гра була напруженою і тривала 210 хвилин 4-го та 5-го листопада.

У перший день, хоча вінничани вели у рахунку 2:1, (голи забили В. Дзюба та П. Богоделов), господарям поля вдалося зрівняти рахунок за 7 хвилин до кінця додаткового часу.

Згідно з положенням довелося перегравати матч наступного дня. Вінничани знову мали перевагу. Єдиний гол, забитий Веретинським на 15 хвилині матчу, вирішив долю поєдинку.

Наші земляки завоювали право продовжувати боротьбу. Отже, 8 листопада о 12 годині дня вінницький «Локомотив» прийматиме на своєму полі команду «Буковина» (Чернівці).

Якщо вінничани переможуть, то в черговій зустрічі зустрінуться з командою класу «А» першої ліги.

К. РОМАНОВ.

м. Вінниця.

СПОРТ

ЧЕМПІОН ВИБУВАЄ З БОРОТЬБИ

Стартовий тур розіграшу футбольного Кубка республіки серед майстрів на приз газети «Радянська Україна» одразу подарував несподіванки: два перші призери чемпіонату УРСР спіткнулись на перших кроках. Чемпіон України Івано-Франківський «Спартак» на своєму стадіоні у перший день не зміг зламати опору вінницького «Локомотива». І додатковий час не

виявив переможця — 2:2. Наступного дня залізничники вирвали перемогу — 0:1. У 1/8 фіналу «Локомотив» прийме чернівецьку «Буковину», яка вибила з Кубка срібного призера чемпіонату УРСР ужгородську «Говерлу» — 3:1.

Результати інших матчів стартового туру такі: команда Луцька — «Таврія» (Сімферополь) — 0:1, «Авангард» (Севастополь) — «Суднобудівник» (Миколаїв) — 2:1, «Шахтар» (Горлівка) — «Шахтар» (Макіївка) — 5:3, «Динамо» (Хмельницький) — «Будівельник» (Тернопіль) — 1:3, «Зірка» (Кіровоград) — «Металург» (Жданов) — 1:2, «Фрунзенець» (Суми) — «Шахтар» (Кадіївка) — 3:1, «Бу-

дівельник» (Полтава) — «Хімік» (Севродонецьк) — 1:0, СК Чернігів — «Локомотив» (Херсон) — 4:3, «Авангард» (Ровно) — «Автомобіліст» (Житомир) — 1:3.

У наступному турі до розіграшу Кубка приєднуються команди вищої і першої ліги. В 1/8 фіналу зустрічаються: «Таврія» (Сімферополь) — «Авангард» (Севастополь), «Шахтар» (Горлівка) — «Шахтар» (Донецьк), «Будівельник» (Тернопіль) — «Кривбас» (Кривий Ріг), «Фрунзенець» (Суми) — «Металіст» (Харків), «Будівельник» (Полтава) — «Металург» (Запоріжжя), «Автомобіліст» (Житомир) — СК Чернігів, «Металург» (Жданов) — «Чорноморець» (Одеса).

Газета «Радянська Україна» Київ, 7.11.1972.

1/8 фіналу, 8.11: «Локомотив» Вінниця-«Буковина» 3-0.

«Перемігши на своєму полі в 1/16 фіналу розіграшу Кубка УРСР з футболу серед команд майстрів класу «А» першої і другої ліг «Говерлу» з Ужгорода (3-1), гравці «Буковини» провели на виїзді наступну зустріч з вінницьким «Локомотивом», який у двох попередніх матчах (основний і додатковий час першого не виявив сильнішого — 2-2) в Івано-Франківську з нинішньорічним чемпіоном республіки — місцевим «Спартаком» — вирвав перемогу (3-2).

Цього разу чернівчанам не пощастило. Забивши у їх ворота три «сухих» м'ячі, залізничники вивели «Буковину» з дальшої боротьби за кубок». Газета «Молодий буковинець» Чернівці, 12.11.1972.

«З рахунком 3-0 спортсмени вінницького «Локомотива» перемогли у черговому матчі на кубок УРСР футболістів команди «Буковина». Наші земляки вибули з дальшої боротьби за почесний спортивний трофей». Газета «Радянська Буковина» Чернівці 1972.

◆ На кубок УРСР з футболу ◆ «ЛОКОМОТИВ» — У ЧВЕРТЬФІНАЛІ

Після важкого поєдинку з івано-франківським «Спартаком» (до речі, переможний гол забив не Веретинський, як повідомлялось раніше, а Шидловський), вінницькі залізничники одержали можливість реально претендувати на другий по значимості футбольний трофей цього сезону — кубок УРСР. Отож, на чергову зустріч 1/8 фіналу з чернівецькою «Буковиною» вони вийшли з бойовим настроєм.

Не для легкої прогулянки приїхали у Вінницю і буковинці. Команда, яка дуже невдало виступала в першості, несподівано завдала відчутної поразки другому призеру — футболістам «Говерли» в кубковому матчі і, повіривши в свої сили, запалилась бажанням подолати і «вінницький рубіж». Та це їм не вдалось зробити тому, що сильнішими у цьому матчі були залізничники.

Перший гол після багатого-

дової комбінації забив Богоделов. За ним кілька разів могли відзначитись Дзюба, Грушанський, Вознюк, але були неточно. Та все ж їх проривні примусили буковинців триматись ближче до своїх воріт. А раз так, то і вінницькі захисники почали залишати свої пости, щоб підключитись до гри. А наприкінці тайму один з «тиловиків» Юрій Ковба подвоїв рахунок, а ще через кілька хвилин його тезка Кулінич, одержавши від Дзюби відмінний пас, з льоту забив третій гол. До речі, Юрій Кулінич, на нашу думку, був у цьому матчі найкращим.

Після перерви в складі вінничан відбулись значні зміни. Тренери, вважаючи, що гра зроблена, дали відпочинок Богоделову, Куліничу і Прозоровському, замінивши їх Шидловським, Цухловим і Гатауліним. В якійсь мірі перекроїли свої ланки і гості. Во-

ни заграли швидше, наполохливіше рвались до воріт Корнієнка, прагнучи уникнути сухої поразки. Та змін на табло не сталося — 3:0.

А ось як закінчилися інші матчі цього туру: «Таврія» — «Авангард» (С.) — 2:0, «Шахтар» (Горлівка) — «Шахтар» (Донецьк) — 3:4, «Будівельник» (Т.) — «Кривбас» (Кривий Ріг) — 0:3, «Фрунзенець» — «Металіст» (Харків) — 5:0, «Будівельник» (П.) — «Металург» (Запоріжжя) — 2:0, «Автомобіліст» — СК Чернігів — 2:1. Про результат матчу між командами «Металург» (Жданів) і «Чорноморець» (Одеса), який відбувся вчора, 9 листопада, буде повідомлено згодом.

Таким чином, у чвертьфіналі 12 листопада гратимуть такі пари: «Таврія» — «Шахтар» (Донецьк), «Локомотив» (Вінниця) — «Кривбас» (Кривий Ріг), «Будівельник» (П.) — «Автомобіліст» і переможець пари «Чорноморець» — «Металург» з «Фрунзенцем». Наступну гру вінницький «Локомотив» проведе у Кривому Розі з «Кривбасом».

Л. НОВІНСЬКИЙ.

Газета «Вінницька правда» Вінниця, 10.11.1972.

«Локомотив» (Вінниця) — «Буковина» (Чернівці) — 3:0. Стадіон «Локомотив». Ясно.
«Локомотив» — Корнієнко, Цап, Бровченко, Грушанський, Ковба, Вознюк, Веретинський, Кулінич (Цухлов, 62), Дзюба, Прозоровський (Гатаулін, 68), Богоделов (Шидловський, 62).
«Буковина» — Беляєв, Каримов, Шуховський, Березников, Савчук, Борисов (Реутов, 46), Поляков, Воронюк, Мельник, Семенов, Росс.
Матч обслуговувала бригада арбітрів зі Львова у складі: суддя в полі — суддя республіканської категорії В. Ландюк, судді на лінії — суддя всесоюзної категорії В. Ханенко та суддя республіканської категорії В. Давиденко.

ПІСЛЯ виснажливих ігор у Івано-Франківську, які тривали два дні під'їзд, вінничани приймали в одній восьмій фіналу розиграну Кубка чернівецьку «Буковину». Гості в попередній зустрічі перемогли другого призера першості України ужгородську «Говерлу» з перекослим рахунком 3:1.

Вже з перших хвилин матчу виявилась явна перевага господарів поля. Активні дії нападаючих та півзахисників, серед яких особливо продуктивно діяли Дзюба та Богоделов, дозволили нашим землякам створювати одну за одною гострі ситуації біля воріт гостей.

Відчуваючи загрозу гола, захисники гостей діяли сумбурно, відбиваючи м'яч куди-небудь, аби далі від воріт. І незабаром чернівецькі футболісти поплакалися за цю тактику. На 27-й хвилині після розиграння кутового Павло Богоделов відкрив рахунок. Гості намагались налагодити контратаки, і спочатку, здавалось, їм це вдається. На 28-й хвилині Мельник, який безумовно був одним із кращих гравців «Буковини» в цьому матчі, вперше потурбував Корнієнку. Але воротар вінничан впевнено ліквідував загрозу.

Спадах активності у чернівецьких футболістів швидко згас. Наші земляки продовжують штурм воріт Беляєва. На ударні позиції виходять і Веретинський, і Богоделов, і Кулінич, та їм бракує влучності. На допомогу нападаючим часто приходять захисники. Якраз один із ударів, якого завдав Ковба з тридцятиметрової відстані, захопив зненацька во-

ротаря гостей. Через три хвилини Володимир Дзюба швидко пройшов по краю і вивів на удар Юрія Кулінича, який бездоганно завершив кінцівку. Отже, рахунок став 3:0.

На останній хвилині першого тайму Дзюба сам міг забити гола, але м'яч, спрямований під гострим кутом у ворота, влучив у Беляєва.

Другий тайм нагадував перший. Знову «Локомотив» весь час проводить у нападі. На 47-й хвилині вийшов один на один з воротарем Дзюба, який взагалі дуже вдало провів матч, але його удар пройшовся над перекладиною. На 73-й та 87-й хвилинах він по черзі виводив на удари Гатауліна та Шидловського, але збільшити рахунок їм не пощастило.

Кілька можливостей в другому таймі мали й гості. Але Корнієнко діяв бездоганно.

Тепер вінничани в одній чверті фіналу зустрічаються з «Кривбасом» 12 листопада у Кривому Розі.

Ось як закінчились інші матчі однієї восьмої фіналу.

«Таврія» — «Авангард» Сев. — 2:0, «Шахтар» — «Шахтар» Д. — 3:4, «Фрунзенець» — «Металіст» — 5:0, «Будівельник» П. — «Металург» З. — 2:0, «Автомобіліст» — СК Чернівці — 2:1.
В одній чверті фіналу також зустрічаються: «Таврія» — «Шахтар» Д., «Будівельник» П. — «Автомобіліст», переможець матчу «Металург» Ж. — «Чорноморець» О. з «Фрунзенцем».

Б. ВОЛОДІН.

Газета «Комсомольське плем'я» Вінниця, 11.11.1972.

ст. «Колос», «Будівельник» Полтава-«Металург» Запоріжжя 2-0(2-0), голи: М.Гумінілович (25), В.Колодій (43).

«ДВА КРОКИ ВГОРУ..

Після тривалої перерви Федерація футболу республіки відновила розиграні Кубка УРСР для команд майстрів другої ліги і українських команд, що виступають у першій лізі.

Четвертого листопада полтавський «Будівельник» приймає на своєму полі северодонецького «Хіміка». Гра пройшла в гострій боротьбі і закінчилась перемогою полтавців з рахунком 1:0. Переможний гол забив на п'ятнадцятій хвилині матчу Володимир Колодій.

У наступному турі суперником полтавців став запорізький «Металург» — команда першої ліги, досвідчений, високотехнічний колектив. Полтавці виявились гідним суперником «Металурга». Вже на 25 хвилині одна з атак наших земляків закінчилась голом у ворота гостей. Його забив Мар'ян Гумінілович. А за дві хвилини до перерви Олександр Колесник подвоїв рахунок.

Гравці «Металурга» докладали всіх зусиль щоб уникнути поразки, але це їм не вдалось. Отже, 2:0 на користь «Будівельника». Полтавці вийшли в наступний тур розиграну Кубка УРСР. Суперником наших футболістів буде команда «Автомобіліст» (Житомир). Зустріч між ними відбудеться 12 листопада в Житомирі». Газета «Зоря Полтавщини» Полтава, 10.11.1972.

«ДВІ ПЕРЕМОГИ «БУДІВЕЛЬНИКА». Два матчі провів полтавський «Будівельник» у себе дома на кубок України з футболу. Спочатку він добився успіху в зустрічі з северодонецьким «Хіміком» - 1:0 (гол забив Колодій), потім завдав поразки запорізькому «Металургу» (автори голів Гумінілович та Колодій). Полтавські футболісти продовжують боротьбу за почесний приз». Газета «Комсомолец Полтавщини» Полтава, 11.11.1972.

«Федерация футбола УССР, с целью продления футбольного сезона, решила провести для команд первой и второй групп класса «А» розыгрыш Кубка Украины. Запорожский «Металург» 8 ноября в Полтаве встречался в матче этого турнира с местным «Строителем» и потерпел поражение — 0-2». Газета «Индустриальное Запорожье» Запоріжжя, 10.11.1972.

ст.ім.Ленінського комсомолу, 1000 глядачів, суддя: Ігор Качар (Київ), «Автомобіліст»-СК «Чернівці» 2-1 (0-0) в дод. час, голи: Ю.Несміян (94), М.Васютін (104)-О.Шакун (110).

«Автомобіліст»: В.Журба, В.Козинець, В.Горбач, Б.Кравчук, В.Зеленський (А.Котов, 79), В.Пестриков (О.Горелов, 73), М.Пінчук, В.Сладковський, Ю.Несміян, М.Васютін, Ю.Соловійов.

СК «Чернівці»: В.Смолін, В.Юрецький, М.Таранов (В.Істомін, 46), Ю.Мармач, В.П'яних, С.Король, В.Шевлюк, М.Соколовський, О.Шакун, В.Паламарчук, О.Чумак, тренер Анатолій Богданович.

«На різних стадіонах республіки 8 листопада відбулися матчі 1/8 фіналу розіграшу Кубка УРСР – Кубка газети «Радянська Україна». У цьому етапі розіграшу брали участь команди майстрів усіх ліг. Команда СК Чернігів виступала в Житомирі. Тут вона зустрічалася з місцевою командою «Автомобіліст». Перемогу з рахунком 2-1 здобули господарі поля. Таким чином чернігівські футболісти вибули з дальшої боротьби за почесний приз.

Чвертьфінальні зустрічі Кубка відбудуться у неділю, 12 листопада». Газета «Деснянська правда» Чернігів, 11.11.1972.

ФУТБОЛ НА КУБОК «РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ»

На початку листопада розпочався розіграш футбольного Кубка на приз газети «Радянська Україна», в якому беруть участь команди майстрів першої та другої ліг.

У стартовому турі футболісти житомирського «Автомобіліста» зустрічалися в Ровно з місцевою командою «Авангард». Матч закінчився перемогою житомирян з рахунком 3:1. Два голи забив М. Васютін і один — О. Горелов.

У другому турі футболісти «Автомобіліста» приймали на своєму полі команду спортив-

ного клубу міста Чернігова, яка до цього перемогла херсонський «Локомотив» з рахунком 4:3. Основний час закінчився нульовою нічиєю. Для виявлення переможця було призначено два додаткових тайми по 15 хвилин. На 95 хвилині Ю. Несміян забив перший гол, а ще через десять хвилин М. Васютін подвоїв рахунок. Лише за кілька хвилин до фінального свистка гостям вдалося відквитати один гол.

Отже, зустріч закінчилася перемогою «Автомобіліста» з рахунком 2:1. Це вивело жито-

мирян у чвертьфінал розіграша. Вони мають зустрітися з полтавською командою «Будівельник». У попередньому турі вона перемогла команду першої ліги — запорізький «Металург» з рахунком 2:0.

Матч між командами «Автомобіліст» — «Будівельник» відбудеться в неділю, 12 листопада, на житомирському стадіоні імені Ленінського комсомолу.

Б. ЛЕВКОВ.

Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 11.11.1972.

«Таврія»-«Авангард» Севастополь 2-0.

«После победы над николаевским «Судостроителем» в розыгрыше кубка Украины соперником футболистов «Авангарда» стала симферопольская «Таврия». Игра проходила 8 ноября на стадионе «Локомотив». Хозяева поля победили со счетом 2-0. Таким образом, наши футболисты выбили из дальнейшей борьбы за кубок». Газета «Слава Севастополя» Севастополь, 10.11.1972.

«Будівельник» Тернопіль-«Кривбас» Кривий Ріг 0-3, голи: В.Іщенко (два), А.Зюзь.

«Фрунзенець»-«Металіст» Харків 5-0.

«Вдало провели матч 1/8 фіналу розіграшу Кубка України з футболу спортсмени сумського «Фрунзенеця». У себе вдома вони приймали команду першої ліги — харківський «Металіст». У першому таймі м'яч двічі побував у воротах гостей після ударів В.Шандора та В.Попова. Після відпочинку сумчани продовжували атакувати, і двічі В.Жилін та один раз Ю.Попов збільшили рахунок до 5-0.

Перемога впевнена і красива. «Фрунзенець» здобув право виступати у наступному етапі змагання на Кубок України». Газета «Ленінська правда» Суми, 11.11.1972.

ст. «Шахтар», 15000 глядачів, «Шахтар» Горлівка-«Шахтар» Донецьк 3-4 в дод.час, В.Шевлюк (три)-В.Шевчук (три), ?...

В праздничные дни футболисты донецкого «Шахтера» имели двойную нагрузку. Первым составом горняки провели во Львове товарищеский матч с «Карпатами». Счет открыл Ю. Дудинский. Ответный гол забил Л. Броварский. Затем он же вывел «Карпаты» вперед — 2:1. Но В. Старухин выравнял положение — 2:2.

Другой состав горняков встречался в Горловке с местным «Шахтером» в рамках нового турнира — Кубка Украины, в котором вы-

ступают коллективы первой и второй лиги. Матч в Горловке прошел в захватывающей борьбе, и лишь в дополнительное время донецкие футболисты вырвали победу — 4:3. Три гола на счету В. Шевчука.

Теперь в 1/4 финала «Шахтер» встретится у себя дома с симферопольской «Таврией». Этот матч состоится 12 ноября в 16 часов на стадионе «Шахтер». Финал кубка намечен на 19 ноября.

Газета «Социалистический Донбасс» Донецьк, 1972.

«Горловский «Шахтер» и команда шахтоуправления «Александр-запад» участвовали в кубковых соревнованиях различного ранга: мастера попробовали свои силы в розыгрыше Кубка УССР, а чемпионы облсовета ДСО «Авангард» встречались в финале кубка облсовета. И тех и других постигла неудача. «Шахтер», выиграв у одноклубников из Макеевки, выбыл из дальнейшей борьбы после поражения от

футболістів донецького «Шахтера». Спортсмени шахтоуправління проиграли в фіналі со счетом 2-3 команді шахти імені газети «Соціалістический Донбасс». Газета «Кочегарка» Горлівка, 14.11.1972.

8 (або 9).11, ст. «Металург», судді: Юрій Сергієнко-В.Уваров, М.Олейник (всі Харків), «Металург» Жданов-«Чорноморець» Одеса 0-1(0-0), гол: В.Боровиков (85).

«Металург»: А.Ісаков, В.Садовников, Г.Щербаков, В.Полохов, С.Добрецов (С.Попов), А.Аношин, В.Пашков, Л.Агібалов (В.Антоненко), П.Глодяніс, В.Дзіоба, А.Помазан, тренер Іван Волков.

«Чорноморець»: С.Альтман, В.Нечаєв, В.Зубков, В.Сиром'ятников, В.Москвичов, В.Маслов, В.Боровиков, Л.Буряк, В.Бутенко, В.Томашевський (С.Звенигородський, 46), А.Шепель, тренер Анатолій Зубрицький.

Футбол

ОБИДНОЕ ПОРАЖЕНИЕ

«МЕТАЛЛУРГ» (Жданов) — «ЧЕРНОМОРЕЦ» (Одесса) — 0:1 (0:0).

«МЕТАЛЛУРГ»: Ісаков, Щербаков, Садовников, Полохов, Добрецов (Попов), Аношин, Агібалов (Антоненко), Пашков (Глодяніс), Дзіоба, Помазан, Герливанов; «ЧЕРНОМОРЕЦ»: Альтман, Нечаєв, Зубков, Сиром'ятников, Москвичев, Маслов, Кузьмін, Боровиков, Звенигородський, Бутенко, Шепель.

Судьи: в поле — Ю. Сергієнко, на лінії — В. Уваров и Н. Олейник (все — Харьков).

Первый раз между собой соперников свел жребий в 1963 году. Тогда моряки, победив «Металлург» со счетом 1:0, вывели его из дальнейшей борьбы за Кубок СССР. И вот спустя девять лет ждановский «Металлург» принимает одесского «Черноморца» в розыгрыше Кубка Украины по футболу. Это была одна из самых лучших игр «Металлурга» в нынешнем сезоне. Несмотря на поражение, хозяева поля в течение почти всего матча штур-

мовали ворота «Черноморца», ни в чем не уступая соперникам.

Первый удар по мячу сделали одесситы и сразу же устремились к воротам «Металлурга». «Металлург» отбил эту атаку и сам перешел в наступление. Первую половину тайма игра проходила в основном в центре поля, но, начиная со второй половины, стало заметно преимущество хозяев поля, однако опасных моментов не было.

В этой встрече старший тренер «Металлурга» несколько перестроил его ряды. В защите появился Полохов, который помогал своим нападающим. И надо сказать, что такой план удался, особенно после перерыва.

С первых минут второго тайма хозяева поля предложили соперникам быстрый темп. Они подают на ворота «Черноморца» подряд три угловых уда-

ра. И на 53-й минуте мяч побывал в воротах моряков, но судья усмотрел нарушение правил в пределах штрафной площадки со стороны «Металлурга».

Давление на ворота гостей нарастает. Кажется, что гол назревает, но мяч все не идет в ворота. И вот когда до конца основного времени осталось пять минут и зрители приготвились наблюдать за добавочным временем, наступила развязка.

На 85-й минуте следует одна из редких контратак «Черноморца», мяч попадает на штрафную площадку «Металлурга», ошибаются защитники, и лучший бомбардир одесситов Шепель перебрасывает мяч в сетку через выбежавшего вратаря. Счет 1:0 не изменился, и «Черноморец» продолжает выступать в розыгрыше кубка.

С. РИМАНОВ,
внештатный
корреспондент.

Газета «Приазовский рабочий» Мариуполь, 1972.

8 листопада на різних стадіонах республіки відбулись матчі 1/8 фіналу Кубка УРСР — Кубка газети «Радянська Україна». У цьому етапі розіграшу брали участь команди майстрів усіх ліг. І, як це часто трапляється в кубкових турнірах, молодші за рангом клуби успішно протистояли більш іменитим.

Справді сенсационно закінчився матч у Сумах, де місцевий «Фрунзенець» розгромив харківський «Металіст» — 5:0. Інша команда другої групи — полтавський «Будівельник» перемогла вдома представника першої групи — запорізький «Металург» — 2:0.

Криворізький «Кривбас» на тернопільському полі виграв у «Будівельника» — 3:0. А от донецький «Шахтар», який повернувся до вищої ліги, з чималим напру-

женням зламав опір своїх одноклубників на стадіоні у Горлівці — 4:3. Дві команди Кримської області — «Таврія» (Сімферополь) і «Авангард» (Севастополь) у будь-якому турнірі непримиренні суперники. На цей раз футболісти «Таврії» — бронзові призери чемпіонату республіки — були сильнішими — 2:0. Житомирський «Автомобіліст» виграв у СК Чернігова — 2:1, а вінницький «Локомотив» переграв чернівецьку «Буковину» — 3:0.

Чвертьфінальні зустрічі Кубка відбудуться в наступну неділю, 12 листопада. Донецький «Шахтар» приймає «Таврію», Кривбас — «Локомотив» (Вінниця), «Автомобіліст» — «Будівельник» (Полтава). Сумський «Фрунзенець» вийде до переможця матчу «Металург» (Жданов) — «Чорноморець» (Одеса).

Газета «Радянська Україна» Київ, 10.11.1972.

1/4 фіналу, 12.11: ст. «Шахтар», «Шахтар» Донецьк-«Таврія» 5-2(2-0), голи: Ю.Губич (?. , 76), В.Шевчук (два), В.Кашей-В.Прілепський (два).

«Шахтар»: Ю.Дегтярьов (Вяч.Чанов, 45), В.Яремченко, Л.Ключик, В.Белоусов, В.Кашей, О.Васін, Ю.Губич, А.Коньков, В.Прокопенко (В.Шевчук), В.Сафонов, Ю.Дудинський, тренер: Олег Базилевич.

„Шахтер“ в полуфинале

Футбольный сезон получил продолжение в виде розыгрыша Кубка УССР, организованного Федерацией футбола республики и газетой «Радянська Україна» в честь 50-летия образования СССР. К воскресенью претендентов оставалось восемь, и среди них донецкий «Шахтер» и симферопольская «Таврия», которых жребий свел в четвертьфинальном поединке.

В этом матче, проходившем в Донецке, было забито семь голов. Было и еще с десяток острейших ситуаций у ворот. Все это свидетельствует об увлекательной, темпорементной игре, которая не могла не порадовать зрителей.

Атакующие порядки обеих команд были настроены побоевому, чего не скажешь о защитниках.

Пожалуй, горнякам повезло, когда гости на первых минутах не реализовали три

чистейших голевых ситуации. А затем оказался более высокий класс «Шахтера» в умении завершить комбинации. К перерыву горняки вели — 2:0 (голы забил Ю. Губич и В. Кащей). После отдыха энергичный В. Прилепский отквитал один мяч, но затем после ударов В. Шевчука, Ю. Губича и снова В. Шевчука счет стал 5:1. Гости не сдались, и В. Прилепский установил окончательный счет — 5:2 в пользу «Шахтера».

Результаты остальных четвертьфинальных встреч таковы: «Кривбасс» — «Локомотив» (Винница) — 0:1, «Автомобилист» (Житомир) — «Стронтель» (Полтава) — 1:0, «Черноморец» — «Фрунзенец» (Сумы) — 1:1 (предстоит повторный матч).

Полуфинальные матчи пройдут 16 ноября. Донецкий «Шахтер» встречается в Виннице с местным «Локомотивом».

М. ЛЕВИЦКИЙ.

ВОСКРЕСЕНЬЕ, 12 НОЯБРЯ | ЦЕНТРАЛЬНЫМ СТАДИОН «ШАХТЕР»

1/4 ФИНАЛА КУБКА УССР ПО ФУТБОЛУ

«ШАХТЕР» — «ТАВРИЯ»
(Донецк) (Симферополь)

Начало матча в 16 часов.

Билеты продаются в кассах стадиона «Шахтер» и киосках «Союзпечати» с 10 до 18 часов ежедневно.

Газета «Социалистический Донбасс» Донецк, 14.11.1972.

Щороку українські команди першої і другої ліги класу «А» виборюють Кубок республіки з футболу. У нинішньому сезоні в розіграші цього почесного спортивного трофею бере участь і донецький «Шахтар».

Минулої неділі у Донецьку відбувся матч 1/4 фіналу. Гірники приймали на своєму полі команду «Таврія» з м. Симферополя.

З перших же хвилин футболісти «Таврії» пішли в атаку і мали кілька можливостей відкрити рахунок. Проте їх нападаючі були не точні, та і воротар гірників Ю. Дегтярьов удаю провів весь перший тайм (у другому — його замінив В. Чанов).

Поступово гра вирізнялась, а згодом ініціативу перехопили господарі поля, і не випускали її до кінця зустрічі. Злагодиженість у діях всіх ланок дозволила «Шахтарю» виграти матч з рахунком 5:2. Перший гол у ворота гостей забив Ю. Губич. Потім В. Кащей подвоїв рахунок. Після перерви форвард «Таврії» В. Прилепський сквитав один м'яч. На 76-й хвилині після подачі А. Коньковим кутового Ю. Губич забиває другий свій у цьому матчі гол. Двічі уражає ворота гостей і В. Шевчук, який замінив В. Прокопенка. Під кінець матчу той же В. Прилепський влучним ударом скорочує рахунок. Але більшо-

го кримчани так і не змогли добитись.

Донецький «Шахтар» виїшов у півфінал і продовжить боротьбу за Кубок УРСР.

Газета «Радянська Донеччина» Донецк, 14.11.1972.

КОМУ ДОСТАНЕТСЯ КУБОК

К многочисленному списку футбольных турниров, проводящихся в нашей стране, прибавилась еще одна строчка: по инициативе газеты «Радянська Україна» учрежден Кубок УССР. В борьбе за него принимают участие украинские команды первой и второй лиг класса «А». Среди соискателей почетного приза находятся и донецкий «Шахтер». Хотя наши земляки завоевали право выступать в будущем году в высшей лиге, в этом сезоне они еще имеют возможность «поспегнуть» на новый трофей.

В 1/8 финала горняки победили своих горловских одно-

clubников на их поле — 4:3. В четвертьфинале они принимали на своем стадионе одну из лучших команд второй лиги — симферопольскую «Таврию», которая до этого матча сумела «выбить из седла» команду города Луцка — 1:0 и «Авангарда» (Севастополь) — 2:0.

«Шахтер» выставил на игру свой боевой состав — Дегтерев, Яремченко, Ключик, Белоусов, Губич, Кашей, Васин, Коньков, Прокопенко, Дудинский, Сафонов. Позже на поле появились в результате замены Курганов и Шевчук. В составе «Таврии» болельщики также увидели немало старых знако-

мых — бывших игроков «Шахтера» Орлова, Черемисина, Климова. Впрочем, наиболее грозно в атаках «Таврии» выглядели не они, а нападающий Прилепский. Трижды в течение первых пятнадцати минут матча он выходил один на один с Дегтеревым, но ни разу не использовал стопроцентные возможности открыть счет.

Зато горняки сумели реализовать первый же представившийся шанс, и сделал это после передачи Конькова Губич — на редкость результативный футболист для игрока оборонного амплуа. И еще раз в первом тайме пас Конь-

кова привел к взятию ворот гостей — гол забил Кашей.

Во второй половине матча голы посыпались дождем. Прилепский сквитывает один мяч, Шевчук восстанавливает разрыв в счете, после отличного углового, исполненного Коньковым «в стиле Лобановского», Губич забивает четвертый гол, а до финального свистка Шевчук и Прилепский успевают по одному разу взять ворота соперников.

Выиграв со счетом 5:2, «Шахтер» вышел в полуфинал, где встретится с победителем матча «Кривбас» — «Локомотив» (Винница). Финал кубка намечено провести 19 ноября.

На снимке: момент игры.

Фото А. Почепцова.

Газета «Комсомолец Донбасса» Донецк, 14.11.1972.

ст. «Гірник», 15:00, «Кривбас»—«Локомотив» Вінниця 0-1(0-0).

«Локомотив»: А.Бабенко, М.Прозоровський (Б.Цап 46), В.Бровченко, О.Грушанський, Ю.Ковба, Г.Вознюк, П.Богоделов, А.Веретинський, В.Дзюба, О.Терешок (Ю.Кулінич 46), М.Цухлов тренер Абрам Лерман.

12 листопада відбулись чвертьфінальні ігри на Кубок УРСР — Кубок газети «Радянська Україна». Вінничани вийшли на матч з «Кривбасом» у такому складі: Бабенко, Прозоровський (Цап), Бровченко, Грушанський, Ковба, Вознюк, Богоделов, Веретинський, Дзюба, Терешок (Кулінич), Цухлов.

Обидві команди грали у відкритий, атакуючий футбол. Незважаючи на те, що «Локомотив» виступав на чужому полі, його атаки були гострішими, і наприкінці зустрічі П. Богоделов забив переможний гол — 1:0.

Інші чвертьфінальні ігри закінчилися так: «Шахтар» (Донецьк) — «Таврія» — 5:3, «Чорноморець» (Одеса) — «Фрунзенець» — 1:1 (вчора матч перегравався), «Автомобіліст» (Житомир) — «Будівельник» (Полтава) — 1:0.

Таким чином у півфіналі зустрінуться вінницький «Локомотив» і донецький «Шахтар» та житомирський «Автомобіліст» з переможцем матчу «Чорноморець» — «Фрунзенець».

Отже, залізничників чекає поєдинок з грізним і досвідченим суперником високого рангу, якого досяг в цьому сезоні «Шахтар», повернувшись у вищу лігу класу «А».

Рішенням Федерації футболу УРСР матч відбудеться 16 листопада у місті Вінниці.

Переможні старті наших земляків

12 листопада відбулись чвертьфінальні ігри на Кубок УРСР з футболу команд майстрів класу «А» другої та першої ліг. Вінницький «Локомотив» провів свою гру з «Кривбасом» у місті Кривий Ріг.

Вінничани вийшли на поле у такому складі: Бабенко, Прозоровський (46 хв, Цап) Бровченко, Грушанський, Ковба, Вознюк, Богоделов, Веретинський, Дзюба, Терешок (46 хв, Кулінич), Цухлов. До цієї гри у 1/8 фіналу вінничани перемогли чернівецьку «Буковину» — 3:0, а «Кривбас» на виїзді — «Будівельника» (Тернопіль) з таким же рахунком.

Обидві команди прагнули до перемоги. Вінничани мов забули, що гра проходить на чужому полі, і господарі поля у цьогорічному сезоні грали у вищій за рангом групі. Девізом вінничан був наступ, атака майже всіма силами. Гра складалась для наших земляків змислово. Вони цікаво комбінували, гостро атакували і не раз місцеві вболівальники нагороджували їх аплодисментами.

Однак, як відомо, фут-

бол красний голами, а їх довго не було. Гра проходила в обопільних атаках, а завершальні удари не були точними. Однак більш активні вінничани домоглися перемоги. За декілька хвилин до кінця гри чотирихоровою комбінацією Ковба — Веретинський — Кулінич — Богоделов — останній завершив потужним ударом у ворота «Кривбасу». З рахунком 1:0 перемогли вінничани.

Попереду — 16 листопада — півфінал.

Інші чвертьфінали закінчилися так: «Шахтар» (Донецьк) — «Таврія» (Сімферополь) — 5:3, «Чорноморець» (Одеса) — «Фрунзенець» (Суми) — 1:1, матч переграватиметься. «Автомобіліст» (Житомир) — «Будівельник» (Полтава) — 1:0.

Отже, у півфіналі зустрінуться: «Локомотив» (Вінниця) — «Шахтар» (Донецьк), а «Автомобіліст» (Житомир) з переможцем зустрічі «Чорноморець» — «Фрунзенець». На яких полях відбудуться ці зустрічі, вирішить Федерація футболу УРСР.

К. РОМАНОВ.

м. Вінниця.

Газети «Вінницька правда» та «Комсомольське плем'я» Вінниця, 14.11.1972.

ст.ім.Ленінського комсомола, 1000 глядачів, судді: Олександр Мугурдумов, Олександр Цаповецький, Борис Шмигельський (все-Киев). «Автомобіліст»—«Будівельник» Полтава 1-0(0-0), гол: Зеленський (55), попереджений: Васютін, вилучений: Найдьонов.

«Автомобіліст»: В.Журба, В.Козинець, П.Білий, Б.Кравчук, В.Горбач, В.Пестриков, М.Пінчук (А.Котов, 68), В.Сладковський, М.Васютін, Ю.Несміян, Ю.Соловійов (В.Зеленський, 33), тренер Микола Сосюра.

«Будівельник»: О.Сіденко, Є.Назарук, Г.Чернявський, В.Романюк, О.Мінін, Ю.Москалець, О.Колесник, М.Штуллер (Ю.Сапухін, 75), В.Діденко, В.Колодій, Ю.Найдюнов, тренер Олександр Алпатов.

У черговому турі розіграшу футбольного Кубка республіки на приз газети «Радянська Україна» житомирська команда «Автомобіліст» приймала на своєму полі полтавську команду «Будівельник».

Гра пройшла при значній територіальній перевазі господарів поля. Вони майже весь час атаквали, а добились успіху лише один раз. «Незадово-го до кінця матчу молодий півзахисник, житомир'янин

В. Зелінський вдало прийняв прострільну передачу В.Пестрикова і головою спрямував м'яч у ворота.

Вигравши з рахунком 1:0, «Автомобіліст» здобув право продовжувати боротьбу за Кубок у напівфінальних змаганнях.

Напівфінальні матчі призначені на 16 листопада. В цей день донецькі футболісти гра-тимуть у Вінниці, а житомир'я-ни з «Чорноморцем» в Одесі.

Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 15.11.1972.

12, 13.11, ст. ЦС ЧМП, суддя: Олексій Борисов (Миколаїв), «Чорноморець»-«Фрунзенець» 1-1(0-0), голи: В.Зубков (71)-І.Шандор (48), 2-1, голи: В.Бутенко, В.Томашевський-Гайченко.

1-й матч: «Чорноморець»: С.Альтман, В.Кузьмін, В.Зубков (кап.), В.Сиромятников, В.Москвичов, В.Маслов, В.Боровиков, Л.Буряк, В.Бутенко (С.Звенигородський), В.Томашевський, А.Шепель, тренер А.Зубрицький.

2-й матч: «Чорноморець»: С.Альтман, В.Кузьмін, В.Зубков (кап.), В.Сиромятников, В.Москвичов, В.Маслов, В.Боровиков (С.Звенигородський, 61), Л.Буряк, В.Бутенко, В.Томашевський, А.Шепель, тренер А.Зубрицький.

Проведено матчі 1/8 фіналу Кубка України. У змаганнях беруть участь команди першої та другої ліг класу «А». «Чорноморець» зустрічався в Одесі з командою другої ліги «Фрунзенець» з міста Суми. Перший матч тривав 120 хвилин і закінчився нічиєю — 1:1. У повторній зустрічі переміг «Чорноморець» з рахунком 2:1.

У півфінальному матчі моря-ни зустрінуться з командою другої ліги — «Автомобілістом» (Житомир).

У чвертьфінальному матчі Кубка України з футболу су-перником сумського «Фрун-зенця» був одеський «Чорно-морець». Перша зустріч не ви-явила переможця навіть у додатковий час. Вона закін-чилася з рахунком 1:1.

Повторний поєдинок прохо-див у взаємних атаках, гостро і цікаво. Спортсмени обох команд доклали багато зу-силь, щоб вибороти путівку у півфінал. З перевагою в один м'яч — 2:1 матч виграли оде-сити, які продовжать бороть-бу за почесний трофей.

Газети «Чорноморська комуна» Одеса, 1972 та «Ленінська правда» Суми, 15.11.1972.

«Повторний чвертьфінальний матч розіграшу Кубка УРСР — Кубка газети «Радянська Україна» між місцевим «Чорноморцем» і сумським «Фрунзенцем» пройшов досить напружено. Більш досвідчена команда моряків змушена була мобілізувати всі свої сили, щоб вирвати перемогу. Господарі поля виграли з рахунком 2-1. М'ячі забили одесити Бутенко і Томашевський та сумчанин Гайченко.

16 листопада «Чорноморець» у півфінальному матчі турніру грає з житомирським «Автомобілістом».

Газета «Радянська Україна» Київ, 15.11.1972.

1/8 ФІНАЛУ: «Таврія» — «Авангард» (Севастополь) — 2 : 0, «Шах-тар» (Горлівка) — «Шахтар» (Донецьк) — 3 : 4, «Локомотив» (Вінниця) — «Буковина» — 3 : 0, «Будівельник» (Тернопіль) — «Крив-бас» (Кривий Ріг) — 0 : 3, «Фрунзенець» (Суми) — «Металіст» (Хар-ків) — 5 : 0, «Будівельник» (Полтава) — «Металург» (Запоріжжя) — 2 : 0, «Автомобіліст» — СК Чернігів — 2 : 1, «Металург» (Жданов) — «Чорноморець» (Одеса) — 0 : 1.

1/4 ФІНАЛУ: «Шахтар» (Донецьк) — «Таврія» — 5 : 2, «Кривбас» — «Локомотив» (Вінниця) — 0 : 1, «Автомобіліст» — «Будівельник» (Полтава) — 1 : 0, «Чорноморець» — «Фрунзенець» — 1 : 1. Таким чином, у півфіналах зустрічаються «Локомотив» (Вінниця) — «Шахтар» (Донецьк) і переможець матчу «Чорноморець» — «Фрун-зенець» з «Автомобілістом».

Коментарів вимагає результат гри 1/4 фіналу «Фрунзенець» — «Металіст» — 5 : 0. Річ у тім, що харків'яни без належної поваги поставилися до Кубка України на приз газети «Радянська Україна». Вони надіслали до Сум дублюючий склад навіть без запас-них гравців. Читач нашої газети сумчанин В. Велицький цілком слушно пише до редакції: «Цей випадок не робить честі керівни-цтва спортилубу «Металіста» і Харківській обласній федерації фут-бола». «Спортивна газета» прислухається до цих справедливих слів і сподівається, що винні в нехтуванні республіканськими за-ганнями дістануть належне покарання.

ДЕВІЗ: АТАКА

ТУРНИР НА ПРИЗ ГАЗЕТИ «РАДЯНСЬКА УКРАЇНА»

Минулої неділі в Донецьку, Одесі, Житомирі та Кривому Розі відбулись чвертьфінальні матчі Кубка УРСР — Кубка газети «Радянська Україна» з футболу.

Суддя республіканської категорії М. Левицький повідомляє з Донецька: 5:2 — з таким рахунком «Шахтар» переміг сімферопольську «Таврію». Кількість м'ячів повністю відповідає характерові гри — відкритої, темпераментної, з акцентом на атаку. Обидві команди виставили свої найкращі склади. Гірникам участь в Кубку УРСР дає змогу підтвердити правомірність повернення «Шахтаря» до найвищої ліги. Сімферопольці не сподівались перемогти, але прагнули показати хорошу, змістовну гру. І це їм удалося. Не минуло і двох хвилин, як гості тричі виходили віч-на-віч з воротарем «Шахтаря» Дегтярьовим, але удари були неточні.

Взагалі завдяки необачним діям

захисників — форварди створили чимало небезпечних моментів, але не використали жодного з них. Приклад їм подав захисник гірників Губич. Незабаром Кашей подвоїв результат. Обидва м'ячі були забиті з подач Конькова.

Після відпочинку сімферопольці зменшують розрив у м'ячах (Прилепський), але промах їх воротаря дає можливість Шевчукові забити гол — 3:1. З подачі Конькова Губич доводить рахунок до 4:1. Потім Шевчук і Прилепський обмінялись голами.

Перший тайм гри на одеському стадіоні між «Чорноморцем» і сумським «Фрунзенцем», повідомляє наш кореспондент М. Хоружевський, пройшов з перемінним успіхом. Другу половину сумчани почали навальною атакою і їх капітан Шандор забив гол. Такі події не влаштовували моряків. Вони різко підвищили активність, але м'яч кожного разу обминав ворота гостей; у ба-

гатьох випадках їх воротар Страшненко виручав свою команду. Нарешті, одеситові Боровикову вдалося зрівняти рахунок. Більшого «Чорноморця» не довбився. Арбітр призначив додаткові два тайми по 15 хвилин. Вони пройшли напружено, та рахунок не змінився. Вчора відбувся повторний матч між «Чорноморцем» і «Фрунзенцем».

Житомирський «Автомобіліст» з усією відповідальністю поставився до прийому полтавського «Будівельника», який у попередньому турі вибив з розиграної запорізький «Металург». Добре знайомі суперники почали матч без будь-якої розвідки і глядачі стали свідками цікавого матчу. Тільки в другому таймі, використавши навісну подачу Пестрикова, Зелінський головою спрямував м'яч у незахищений кут воріт «Будівельника». «Автомобіліст» виграв — 1:0 і чекає результату повторного матчу в Одесі.

На велику радість прихильників вінницького «Локомотива», їх команда у Кривому Розі перемогла «Кривбас» — 1:0 і у півфіналі, який призначено на 16 листопада, прийматиме донецький «Шахтар».

Газета «Радянська Україна» Київ, 14.11.1972.

1/2 фіналу, 16.11: ст. «Локомотив», суддя: Анатолій Васильєв-Б.Самойлов, П.Богатов (всі Харків),

«Локомотив» Вінниця-«Шахтар» 0-3 (0-2), голи: Прокопенко (10), Кашей (30), Сафонов.

«Локомотив»: В.Корнієнко (А.Бабенко), Б.Цап (А.Шидловський), В.Бровченко, О.Грушанський, Ю.Ковба, Г.Вознюк, А.Веретинський, В.Дзюба, М.Прозоровський, М.Цухлов, П.Богоделов, тренер А.Лерман.

«Шахтар»: Ю.Дегтярьов, В.Яремченко, Л.Ключик, В.Белоусов, Ю.Губич, В.Кашей (В.Шевчук), О.Васін, А.Коньков, В.Прокопенко, В.Сафонов, Ю.Дудинський, тренер: О.Базилевич.

«16 листопада відбулися півфінальні матчі на Кубок УРСР з футболу. Донецький «Шахтар» зустрівся у Вінниці з місцевим «Локомотивом». Стверджуючи репутацію кращої української команди серед колективів першої і другої груп, гірники одержали впевнену перемогу — 3-0.

Одеський «Чорноморець», який пробився у півфінал лише після повторного матчу з «Спартак» (Суми), програв на своєму полі житомирському «Автомобілісту» - 1-2.

Таким чином, 19 листопада у Києві після двобою команд «Шахтар» (Донецьк) і «Автомобіліст» (Житомир) виявиться володар найпочеснішого в республіці футбольного трофею». Газета «Радянська Донеччина» Донецьк, 18.11.1972.

Вигравши зустріч на кубок України з футболу у команди «Буковина» (Чернівці), вінницький «Локомотив» вийшов в чвертьфінал розіграшу.

12 листопада у чвертьфіналі залізничники зустрілись у Кривому Розі з командою першої ліги класу «А» «Кривбас» і одержали перемогу з рахунком 1:0. Гол у ворота «Кривбасу» забив Павло Богоделов. Вигравши у цій важливій зустрічі, вінницький «Локомотив» одержав путівку у півфінал розіграшу Кубка УРСР з футболу.

Наступним суперником залізничників буде донецький «Шахтар». Ця зустріч відбудеться сьогодні на вінницькому стадіоні «Локомотив».

А ось результати інших зустрічей чвертьфіналу розіграшу Кубка України з футболу:

«Автомобіліст» (Житомир) — «Будівельник» (Полтава) — 1:0, «Шахтар» (Донецьк) — «Таврія» (Сімферополь) — 5:3, «Чорноморець» (Одеса) — «Фрунзенець» (Суми) — 2:1.

ЯКЩО сказати, що вінницьких любителів футболу в цьому матчі цікавила тільки гра відомого кубкового бійця, знову грізного донецького «Шахтаря», то це буде маленькою неправдою. Болільник залишається болільником, постійно жадібним на гострі турнірні конфлікти і сенсаційні ситуації. Тим більш, коли на одній стежці сходяться явно нерівні за рангом суперники.

Одне слово, запалились не тільки болільники, а й навіть найінертніші футболісти «Локомотива». Залізничники кинулись в атаку першими — азартно, дружно підтримувані трибунами. І ось уже прошепестів снарядом м'яч мимо донецького воротаря в кількох сантиметрах від штанги. Ще через хвилину Дзюба випередив захисника і по мчав один до воріт, але далеко відпустив м'яч і втратив його.

Та відчайдушний порив «Локомотива» і шумова підтримка його «пасажирів» не ввели з рівноваги досвідчених донечан. Перший гол забив донецький форвард Прокопенко,

який, на відміну від Дзюби, не упустив шансу у подібній ситуації. Десь на тридцятій хвилині м'яч опинився на половині залізничників. Ним легко могли завладіти захисники або воротар. Але шостий номер «Шахтаря» Кашей вирішив боротись за нього, наздогнав і, скориставшись нерішучістю суперників, забив другий гол. Після третього, автором якого став Сафонов, у господарів залишилась одна надія — хоча б уникнути сухої поразки, та в слушні моменти не влучили в ціль Богоделов і знову Дзюба.

Донецький «шлагбаум», поставлений «Шахтарем», виявився нездоланним для вінницького «Локомотива».

Гості виставили свій найсильніший склад: Дехтярьов, Яремченко, Ключик, Белоусов, Губич, Кашей (Шевчук), Васін, Коньков, Прокопенко, Дудінський, Сафонов.

Другий півфінальний матч, що відбувся у Житомирі, приніс перемогу «Автомобілісту» над «Чорноморцем» (2:1).

Л. НОВІНСЬКИЙ.

Газети «Комсомольске плем'я» 16.11 та «Вінницька правда» Вінниця, 18.11.1972.

В четверг в Виннице состоялся полуфинальный матч на Кубок Украины по футболу между местным «Локомотивом» и донецким «Шахтером». Если сказать, что винницких любителей футбола в этом матче только игра известного кубкового бийца, то это будет не совсем точно. Болельщики всегда жадны на острые турнирные конфликты и сенсационные результаты, тем более, когда на одной дороге встречаются явно неравные по рангу соперники. А возможность сенсации не исключалась — хотя бы потому, что довольно миролюбивый «Локомотив» неожиданно «поднял пары» и двинулся вверх по кубковой лестнице, нанеся неприятности трем командам. В их числе были прошлогодний чемпион Украины «Кривбас» (он потерпел поражение от «Локомотива» на своем поле) и победитель первенства республики этого года «Спартак» из Ивано-Франковска. Винничане выиграли у спартаковцев в двух матчах на поле ивано-франковских футболистов.

Жажда победы над титулованным соперником из Донецка загорались не только болельщики, но и самые инертные игроки «Локомотива». Они первыми кинулись в атаку — азартно, дружно, поддерживаемые трибунами. И вот уже мяч пролетает в опас-

ной близости от ворот Дегтерева, еще через минуту нападающий винничан Дзюба опередил центрального защитника дончан и помчался один к воротам, но слишком далеко отпустил мяч и потерял его.

Отчаянный прорыв «Локомотива» не вывел из равновесия опытных гостей. Они сравнительно быстро навести порядок в своей штрафной площадке и в четком стиле повели свое наступление.

Первый гол забил в ворота «Локомотива» Прокопенко, который в отличие от Дзюбы не упустил своего шанса в сходной ситуации. А на 30-й минуте гости удвоили счет. Мячом на половине поля хозяев могли овладеть и защитники, и вратарь, но Кашей не поленился и решил побороться за мяч, догнал его и забил гол.

После третьего гола, автором которого стал Сафонов, у хозяев поля осталась одна лишь надежда — забить гол простижа. Но донецкие футболисты не предоставили им такой возможности. Донецкий шлагбаум, поставленный перед винничан «Локомотивом» футболистами донецкого «Шахтера», остался непреодолимым.

Гости отнеслись с уважением к винничким любителям футбола и выступили своим сильнейшим составом: Дегтерев, Яремченко, Ключик, Белоусов, Губич, Кашей (Шевчук), Васин, Коньков, Прокопенко, Дудинский, Сафонов.

18:00, Ст. ЦС ЧМП, 3000 глядачів, судді: Борис Швецов, Петров, Микола Прийменко (всі Київ), «Чорноморець»-«Автомобіліст» 1-2(0-2), голи: В.Томашевський (75)-Пінчук (24(25)), Ю.Несміян (34(40)). Чорноморець»: С.Альтман, В.Нечаєв, В.Сиромятников, В.Кузьмін (В.Тернавський, 46), В.Зубков (кап.), В.Маслов, В.Боровиков, Л.Буряк, В.Бутенко (С.Звенигородський, 25), В.Томашевський, А.Шепель, тренер А.Зубрицький.

«Автомобіліст»: В.Журба, В.Козинець, П.Білий, Б.Кравчук, В.Горбач, В.Пестриков, М.Пінчук, В.Сладковський, М.Васютін, Ю.Несміян (А.Котов, 68), В.Зеленський, тренер М.Сосюра.

«В Одесі місцевий «Чорноморець» у півфінальному матчі зустрівся з футболістами житомирського «Автомобіліста». В першому таймі гості двічі добились успіху (Микола Пінчук і Юрій Несміян). Лише наприкінці зустрічі господарі поля організували штурм воріт житомирців. І на 75-й хвилині Віктор Маслов скоротив розрив у рахунку. Але іншого зробити моряки не змогли і програли — 1-2.

«Автомобіліст» вийшов у фінал Кубка України». Газета «Ленінська правда» Суми, 20.11.1972.

«У півфінальному матчі розиграву Кубка «Радянської України» команда першої ліги класу «А», «Чорноморець» (Одеса) зустрілася на своєму полі з житомирським «Автомобілістом».

З самого початку гри ініціативу захопили гості, які утримували її до перерви. Особливо активно діяли нападники «Автомобіліста» на флангах. Саме дві таких атаки і прострільні передачі в центр принесли успіх житомирцям. На 15-й хвилині гол забив М.Пінчук, а ще через 20 хвилин відзначився Ю.Несміян: 2-0. У другому таймі одеситу В.Маслову вдалося «розмочити» рахунок.

У фіналі «Автомобіліст» зустрінеться з донецьким «Шахтарем» у Києві на центральному республіканському стадіоні 19 листопада о 15 годині». Газети «Радянська Житомирщина» Житомир, 18.11.1972.

ЗАВТРА—ФІНАЛ

ТУРНІР НА ПРИЗ ГАЗЕТИ «РАДЯНЬСЬКА УКРАЇНА»

Завтра буде дописано останній рядок першої сторінки в літописі нового республіканського футбольного турніру для команд майстрів. Приз нашої газети — кришталево-срібний Кубок з позолоченою фігуркою грація вперше дістане прописку: Донецьк або Житомир.

Майже протягом трьох тижнів на стадіонах України проходили запеклі поєдинки учасників осіннього розиграву Кубка УРСР. Позавчора в Одесі й Вінниці відбулись півфінальні матчі. Відомо, що кубкові зустрічі завжди тягять у собі елементи несподіванки, але, мабуть, і таке рідко трапляється: у двох півфіналах перемогу здобули гості.

З перших хвилин матчу на одеському стадіоні, — повідомляє кореспондент «Радянської України» М. Хоружевський, — житомирський «Автомобіліст» диктував гру «Чорноморцю». Біля воріт моряків часто виникали напружені епізоди. В середині тайму житомирянин Пінчук відкриває рахунок, а згодом його партнер Несміян посилює у воріта «Чорноморця» другий гол.

Після відпочинку тренери одеситів провели заміни. Це помітно проявилось активністю «Чорноморця». Його півзахисник Маслов змен-

шив розрив у рахунку. Фінальний свисток зафіксував перемогу «Автомобіліста» — 2:1.

Зрозуміло, що трибуни вінницького «Локомотива» побили за своїх земляків. Але глядачів цікавило, який же він, донецький «Шахтар», що так швидко повернувся до вищої ліги. Адміністрація стадіону подбала про широкую рекламу зустрічі, використавши всі можливі форми.

«Шахтар» вийшов на поле у бойовому складі. Його старший тренер Олег Вазилевич не приховував намірів своїх підопічних, але настроював їх на важку й відповідальну зустріч. Такий психологічний настрій, звичайно, став у пригоді гравцям.

Залинничники почали агресивно. Їх центральний нападаючий Дзюбярветься вперед і «заробляє» кутовий. Після його подачі юний вінничанин Веретинський посилює м'яч над воротами. Через десять хвилин м'яч, посланий сильним ударом залинничника Богоделова, пролітає поруч із штангою.

Матч проходить у рівних можливостях. Та грівики не пропускають кайменної нагоди, щоб провести гостру комбінацію. Їх досвід вирішив справу. Вони тричі покарали вінничан за помилки захисників. Спочатку

не зробив центрфорвард Прокопенко, потім півзахисник Кашей, а в другому таймі — нападочий Сафонов. Вінничани не перестали боротися, але втратили віру в те, що можна змінити хід поєдинку.

Звичайно, хотілося б побачити «Шахтар» у більш напруженому поєдинку, ніж той, який склався з «Локомотивом». Та все одно впало у вічі, що «Шахтар» зразка 1972 року на відміну від своїх попередників в технічному відношенні краще підготовлений.

Кубкова біографія донецького «Шахтаря» на всесоюзній арені добре відома: двічі команда привозила додому Кубок СРСР, тричі виступала у фіналах. Після тих часів гірничий клуб зазнав певної трансформації. Він знову повернувся до «найвищого світу» у новій якості, але з тим же вольовим запалом, який був характерний для команди в роки її кубкових тріумфів. «Шахтар» спробував на фініші сезону зробити своєрідний дубль.

Але ж нагадаємо, що в кубковому розиграві завтрашні фіналісти вже зустрічалися. У 1969 році в 1/4 Кубка СРСР житомирський «Автомобіліст» переміг донецького «Шахтаря» — 1:0. У тому ж році у 1/4 фіналу

ЦСКА на своєму полі лише в повторному матчі вдалося зламати опір «Автомобіліста».

Від тих матчів у складі «Шахтаря» залишився воротар Дегтярьов, захисники Губич і Яременко, півзахисники Коньков і Дудинський. Команду Житомира введе її ветеран калітак Білий, у кубкових матчах разом з ним виступали захисник Горбач, півзахисники Васютін і Сладковський.

Матч між «Шахтарем» і «Автомобілістом», звичайно, буде захоплюючим. Кубок УРСР здобуде, безперечно, достойна команда.

Ол. ЧЕРКАСЬКИЙ.

Фінал, 19.11, Київ, ст. Республіканський, судді: Ігорь Качар, Борис Швецов, Володимир Грінберг (всі Київ), «Автомобіліст»-«Шахтар» 1-0 (0:0), в дод. час, гол: Котов (91).

«Автомобіліст»: В.Журба, В.Козинець, П.Білий (кап.), Б.Кравчук, В.Горбач, В.Пестриков, М.Пінчук, В.Сладковський (Ю.Соловійов, 55), М.Васютін, Ю.Несміян (А.Котов, 73), В.Зеленський, тренер М.Сосюра.
«Шахтар»: В'яч.Чанов, В.Яремченко, Г.Курганов (В.Горбунов, 74(64)), В.Белоусов, Ю.Губич, В.Кашей, О.Васін, А.Коньков, В.Прокопенко (В.Шевчук, 68), Ю.Дудинський (Л.Ключик, 70), В.Сафонов, тренер: О.Базилевич.

«Автомобіліст» (Житомир) — «Шахтар» (Донецьк). 1:0 (0:0, 0:0). Фінал розиграння Кубка України на приз газети «Радянська Україна». Київ. Центральний стадіон. 19 листопада. Хмарно. 3 градуси тепла. 5000 глядачів.

Судді: І. Качар, В. Грінберг, Б. Швецов (усі — Київ).

«Автомобіліст»: Журба, Козинець, Білий, Кравчук, Горбач, Пестриков, Пінчук, Сладковський (Соловійов, 56), Несміян (Котов, 78), Васютін, Зеленський.

«Шахтар»: Чанов, Яремченко, Курганов (Горбунов, 64), Белоусов, Губич, Кашей, Васін, Коньков, Прокопенко (Шевчук, 58), Дудинський (Ключик, 70), Сафонов.

Гол: Котов (91).

СПРОБИ проводити змагання на футбольний Кубок України останніми роками вже були; щоправда, ці турніри, які організовувалися після закінчення чемпіонату, мали інші назви і, на жаль, виявилися малоцікавими. І ось ще минулої зими у Федерації футболу УРСР було вирішено закінчити сезон команд другої ліги розигранням Кубка республіки. Пізніше, для підвищення спортивного рівня розиграння, до нього запросили ще й колективи першої ліги. Редакція газети «Радянська Україна» встановила коштовний приз, і 28 клубів аступили в боротьбу.

Минулої неділі в Києві пройшов фінал, на шляху до якого «Автомобіліст» подолав рівеньський «Авангард» — 3:1, команду СК Чернівці — 2:1, одеський «Чорноморець» —

2:1, а «Шахтар» — горлівських одноклубників — 4:3, «Таврію» — 5:2, вінницький «Локомотив» — 3:0.

Здавалося, що й «Автомобіліст» стане легкою «здобичкою» більш досвідчених гірників, які завдяки вдалому виступові в першій лізі повернулися до вищої. Але тим і цікаві кубкові турніри, бо щоразу підносять сюрпризи. У матчах, де команда після програшу вибуває із змагань, часто долю зустрічі вирішує не титул і клас одного з суперників, а бойовий настрій, нестримне прагнення до перемоги іншого. Ось саме таким і став заключний поєдинок.

Житомирці в дебюті гри поставилися до донецчан дуже шанобливо, всю увагу зосередивши на захисті власних воріт. Важко сказати, на що розраховував «Шахтар», але в його діях не відчувалося потрібного для фінального кубкового матчу запалу. Так, команда, «старша за чиним», мала територіальну перевагу, більше атакувала, та до небезпечних нагод справа не доходила, бо всі атаки «Шахтаря» закінчувалися на підступах до штрафного майданчика суперників. Справжня голева ситуація виникла тільки на 17-й хвилині, однак Прокопенко довго «приборкував» м'яч і кінцевим чином пробив повз ворота. На 32-й хвилині небезпечний удар Сафорова відбив ногою Білий. Ось, мабуть, і всі загрози, створені «Шахтарем». А житомирці за весь перший тайм провели лише одну змістовну комбінацію, яка закінчилася ударом Пінчука. Чанов спіймав цей м'яч.

Отже, відверто кажучи, перша половина фінальної зустрі-

чі не викликала емоцій у глядачів. І раптом по перерві почався цікавий і темпераментний футбол, який відразу захопив присутніх на стадіоні. «Порушниками спокою» стали житомирці. Очевидно, гравці «Автомобіліста» зрозуміли, що не такий вже й страшний «Шахтар», грати з ним можна, тому й заходилися штурмувати ворота суперників. Цьому в значній мірі сприяла надійна гра житомирського захисту, де Білий астигав «підчищати» всі рідкі огріхи партнерів. Для атак «Автомобіліста» цілком слушно використовували обидва фланги, що надало його діям потрібної широти. З калейдоскопічною швидкістю почали виникати гострі ситуації на штрафному майданчику «Шахтаря». Ось Чанов бере підступний удар Пінчука, ось перехоплює м'яч після небезпечної прострілу Пестрикова, ось донецчани рятують штангу, в яку влучив м'яч з 22-х Соловійова...

А що ж «Шахтар»? Він повністю віддав ініціативу суперникам, окремі спроби Конькова і Кашея якимось розбурхати товаришів, пробудити в них «кубковий вогник» залишалися марними. Тренери донецчан проводять одну за одною три заміни, але й це не приносить бажаних наслідків. У той же час повага в складі житомирців шандких Соловійова і Котова остаточно схилив терези на бік «Автомобіліста». Протягом 78-ї хвилини Чанову двічі доводиться демонструвати зразки ворогарської майстерності. Після ударів Пестрикова він відбиває м'яч на кутові, і хоча житомирці атакують до останньої хвилини другого тайма, причому найактивніше в цей час діють Пін-

чук, Пестриков і Зеленський, рахунок залишається нульовим, і судді призначають додаткову 30-хвилину.

Вона починається з гола у ворота «Шахтаря». Це Котов, діставши на швидкості м'яч з глибини поля, вийшов один на один з Чановим і невдвоє пробив повз воротаря, що кинувся йому назустріч.

Тільки після цієї події «Шахтар» схемнувся. Вже за хвилину міг відзначитися Ключик, але, перебуваючи на зручній позиції, не влучив у ціль. Деякий час «Автомобіліст» захищається. Тричі його гравці створюють штучний офсайд. Мабуть, найкращий шанс забити гол з'явився у Васіна. Замість того, щоб самому спробувати взяти ворота, він віддав м'яч партнерам, які його тут же втратили. А потім житомирці згадали, що краща оборона — це наступ, і в свою чергу провели кілька атак. Та рахунок 1:0 не змінився.

Отже, футболісти житомирського «Автомобіліста» — володарі Кубка республіки, який їм вручив головний редактор газети «Радянська Україна» А. К. Рябокіяч. Цю високу нагороду команда завоювала цілком заслужено. Вона показала, як треба боротися за перемогу в кубковій зустрічі.

Заповнюючи протокол гри перед матчем, старший тренер «Шахтаря» О. Базилевич сказав: «Якщо Кубок виграє «Автомобіліст», я не шкодувати му. Адже саме мені довелося готувати цю команду до сезону».

Коли я нагадав йому ці слова після зустрічі, тренер донецчан розвів руками і сміхнувся...

Л. КАНЕВСЬКИЙ.

Газета «Спортивна газета» Київ, 19.11.1972.

КУБОК УКРАЇНИ

ПО ФУТБОЛУ

У КАЖДОЇ команди есть особа трудный соперник, своего рода твердый орешек. Есть такие, конечно, и у донецкого «Шахтера». После воскресного финального матча на Кубок Украины по футболу число «твердых орешков» у горняков увеличилось еще на один — житомирский «Автомобилист».

До воскресного поединка житомирские футболисты уже имели неплохую репутацию кубкового бойца. Вспоминается матч 1969 года на Кубок СССР, когда армейцы Москвы выиграла у житомирцев с минимальным

счетом лишь после 210 минут борьбы. Спустя два года сопротивление «Автомобилиста» с большим трудом преодолели динамовцы столицы. И в этом году футболисты из Житомира доказали, что к ним надо относиться с уважением — они победили «Чорноморець» в Одессе со счетом 2:1.

Однако горняки, вероятно, забыли об уважении к финалисту розыгрыша Кубка Украины. Лишь в первой половине встречи, которая состоялась на центральном стадионе в Киеве, была заметна разница в классе команд.

Донецкие владели инициативой и несколько раз опасно угрожали воротам соперника. Но гол им забить не удалось. Зато во втором тайме тон задавали житомирские футболисты. Недостаток в технической подготовке они с лихвой компенсировали большой работоспособностью. Игроки «Автомобилиста» были быстрые, настойчивые, активнее, и это позволило им крепко держаться в своих руках нить управления матчем. Особенно неприятные минуты пережили горняки незадолго до окончания основного времени. Сначала один из форвар-

дов «Автомобилиста» вышел один против Чанова, но в самоотверженном броске вратарь парировал сильный удар на угловой. После подачи углового последовал мощный удар низом с линии штрафной площадки, но и на этот раз Чанов сыграл отменно.

Все решилось на первой минуте третьего, дополнительного тайма, в ситуации, когда даже отлучившийся Чанов ничего поделать не мог. Защитники «Шахтера» увлеклись созданием искусственного положения «вне игры» и упустили нападаю-

щего «Автомобилиста» Котова, который недавно вышел на замену и имел еще много сил. Котов остался один на один с Чановым и расчетливо направил мяч мимо выбежавшего вратаря.

Лишь минут десять после пропущенного гола горняки пытались уйти от поражения. Но тактика навала, которую они избрали как средство к успеху, ничего им не принесла. А вскоре после начала четвертого тайма донецкие совсем остановились и не пытались активно угрожать воротам соперника.

Финальным святоком судья зафиксировал победу житомирского «Автомобилиста», который и стал первым владельцем Кубка Украины по футболу.

Газета «Комсомолец Донбасса» Донецьк, 21.11.1972.

«Меньше месяца назад начались соревнования на Кубок УССР — Кубок газеты «Радянська Україна», а к сегодняшнему дню на почетный трофей могут претендовать лишь два коллектива — донецкий «Шахтер» и житомирский «Автомобилист». Ожидавшаяся с большим интересом встреча «Шахтер»-«Чорноморець»

на этот раз не состоится и отнюдь не по вине горняков. Они уверенно провели полуфинальный матч с винницким «Локомотивом» и, победив 3-0, вышли в финал. А вот «Черноморец» вынужден был уступить у себя на поле команде второй лиги «Автомобилисту» (1-2) и выбыл из борьбы.

Матч в Виннице прошел с большим преимуществом гостей — футболистов донецкого «Шахтера». Горняки провели игру в таком составе: Ю.Дегтерев, В.Яремченко, Ю.Губич, В.Белоусов, Г.Курганов, Ю.Дудинский, А.Коньков, В.Сафонов, А.Васин, В.Прокопенко, В.Кацей (В.Шевчук). с первых же минут горняки захватили инициативу, и на десятой минуте В.Прокопенко открыл счет. Еще до перерыва В.Кацей забил второй гол, а во втором тайме В.Сафонов установил окончательный результат — 3-0.

Финальный матч между «Шахтером» и «Автомобилистом» решено провести в Киеве, на Центральном стадионе 19 ноября. Игра начнется в 15 часов и будет транслироваться по программе Украинского телевидения» Газети «Соціалістический Донбасс» Донецьк, 18.11.1972

«У Києві відбудеться фінальний матч на Кубок УРСР з футболу. Зустрілися донецький «Шахтар» і житомирський «Автомобіліст». Ті, хто вважав перемогу гірників неодмінною, помилилися. Кубок не знає слабких. Принаймі, під час другого тайму зовсім не відчувалася перевага команди вищої ліги — «Шахтаря» над гравцями з другої групи класу «А». Щоправда, 90 хвилин матчу результату не принесли. Було призначено додатковий час, і на 91 хвилині центр нападу житомирців А.Котов (колишній гравець донецького «Локомотива») забив гол у ворота гірників. Зрівняти рахунок «Шахтарю» не вдалося, незважаючи на безперервний штурм воріт «Автомобіліста». Газета «Радянська Донеччина» Донецьк, 21.11.1972.

ФІНАЛ РОЗІГРАШУ КУБКА УРСР — КУБКА ГАЗЕТИ «РАДЯНСЬКА УКРАЇНА». Київ, Центральний стадіон, 19 листопада.
«ШАХТАР» (Донецьк): В. Чанов, В. Яремченко, Г. Курганов (В. Горбуненко), В. Білоусов, Ю. Губич, В. Кацей, А. Васин, А. Коньков, В. Прокопенко (В. Шевчук), Ю. Дудинський (Л. Ключин), В. Сафонов.
Старший тренер команди майстер спорту О. Базилевич, тренер — майстер спорту В. Онисько.
«АВТОМОБІЛІСТ» (Житомир): В. Журба, В. Козинець, П. Бєлий, Б. Кравчук, В. Горбач, В. Пестриков, М. Пінчук, В. Сладковський (Ю. Соловйов), Ю. Несміян (А. Котов), М. Васютін, В. Зеленський.
Старший тренер команди майстер спорту М. Сосюра, тренер — майстер спорту В. Котляренко.
Арбітри: І. Качар, В. Грінберг, Б. Шевцов (усі з Києва).
Основний час матчу — 0:0. Додатковий час — 0:1. Гол на 91-й хвилині забив А. Котов («Автомобіліст»).

Фінальним матчем цікавились не лише загопи вболівальників у Донецьку й Житомирі. Українське телебачення розширило рамки Центрального стадіону столиці республіки. На його трибунах було чимало тренерів команд майстрів усіх ешелонів. Вони, звичайно, проявляли чисто професійний інтерес до зустрічі. Їх найменше хвилював результат, найбільше ж — ступінь готовності клубів у таку пізню пору до офіційної гри.

Останній календарний матч у сезоні завдав клопоту, насамперед, старшим тренерам команд фіналістів. Стислу перерву між півфіналом і фіналом (від 16 до 19 листопада) краще спланував «Автомобіліст». Він приїхав з Одеси до Києва і використовував тут кожну годину для підготовки. «Шахтар» же, повертаючися з Вінниці, тільки зробив зупинку в Києві і звідси взяв курс додому. На фінал гірники приїхали за шість годин до виходу на поле. Прорахунок явний. Самого тільки авторитету представника вищої ліги виявилось не доєсти, щоб на рівних зіграти з нижчим за рангом клубом.

«Автомобіліст», вивівши з розіграшу «Черноморця», який ще недавно був головним конкурентом «Шахтаря» у боротьбі за путівку до вищої ліги, на київському Центральному стадіоні одразу дав зрозуміти: на нього слід серйозно зважати.

А «Шахтар» наче підмінили. Своєю кваліфікованою манерою гри він не нагадував ансамбль, який так сподобався болільникам кілька днів тому у Вінниці на півфінальному матчі з «Локомотивом». Після того, як основний час матчу закінчився безрезультатно, я запитав центрфорварда гірників В. Прокопенка, який займав місце на трибуні: «Що ж трапилось?»

— Якщо втримаємось у додатковій 30-хвилинці, — відповів гравець, — то завтра «Автомобіліст» буде приборканий...

Житомирські футболісти не збиралися відкладати все до понеділка. До перерви їх команда начебто нічим не поступалась перед представниками вищої ліги. Після відпочинку ініціатива повністю належала «Автомобілістові». Воротар «Шахтаря» В. Чанов безперервно в дії. На 82-й і 83-й хвилині усе могло вирішитись. Та двічі підряд блискуче зіграв Чанов. На думку тренерів гірників він був найкращим в їх складі. Воротар житомирців не мав такої нагоди відзначитися.

Відчувши аритмію в рухах

партнерів. капітан «Шахтаря» А. Кольков спробував спрямувати хід поєдинку на чисто технічні рейки, на яких його команда помітно прогресує. Натиск «Автомобіліста» не дав розгорітися цьому тактичному маневрові капітана гірників.

На першій хвилині додаткового часу «Шахтар» кидається вперед. Центральний захисник житомирян П. Бєлий опинився в своїй зоні з м'ячем у досить складному становищі: його атакують троє гірників. У критичній ситуації П. Бєлий відпасував м'яч партнерові зліва Б. Кравчуку. Його рейд уперед був несподіваний, а передача м'яча у штрафний майданчик застала зненацька захисників «Шахтаря» Ю. Губича і В. Горбунова. Вони не розібрались, яким чином на ударну позицію вискочив А. Котов. В. Чанов був безсилий щось змінити. Так протягом хвилини виникли два гострих епізоди, один з яких став вирішальним.

Короткочасний штурм «Шахтаря» натрапив на мобільний захист «Автомобіліста», який цементував ветеран П. Бєлий. А

його партнери при будь-якій нагоді швидко переводили гру на половину поля суперників.

Після урочистого церемоніалу щасливі футболісти Житомира — переможці першого фіналу з Кубком зробили коло пошани головним стадіоном республіки. «Автомобіліст» багато років стабільно виступає у республіканських і всесоюзних турнірах. Приємно нагадати, що в його рядах проходило виучку чимало майбутніх чемпіонів Радянського Союзу: В. Банников, А. Пузач, А. Боговник, Р. Журавський, С. Круликовський, М. Форкаш. Мабуть, небагато знайдеться команд другого ешелону, які у своїй біографії мали б такі імена.

Важка доля клубів другої групи віддавати найкращі свої кадри. От і тепер «Автомобіліст» проводить Ю. Соловйова у «Дніпро». Але робить це з гідністю. «Автомобіліст» люблять і підтримують на Житомирщині, де не втрачають надій на те, що їх команда підніметься до вищого рангу.

Ол. ЧЕРКАСЬКИЙ.

Футбольна команда житомирського «Автомобіліста». На фото (справа наліво): П. Бєлий, В. Журба, В. Пестриков, В. Горбач, М. Васютін, Ю. Соловйов, Б. Кравчук, М. Пінчук, В. Козинець, А. Котов, В. Зелєнський. Фото Д. Давидова.

Кришталеве-срібний Кубок з позолоченою фігуркою футболіста! Заснований редакцією газети «Радянська Україна», він віднині стане традиційним. У боротьбу за запевнений приз включилися команди першої та другої ліг нашої республіки. І лише дві з них — донецький «Шахтар» і житомирський «Автомобіліст» — дійшли до фіналу. Обидві вони мають неабияку кубкову біографію. Гірники дещо завойовували Кубок СРСР, ще тричі виступали у фіналах. У 1969 році «Автомобіліст» в 1/3 фіналу Кубка Радянського Союзу лише в повторному матчі програв у Москві команді ЦСКА, завоювавши симпатії московських боліельників красивою темпераментною грою. Лише один гол приніс перемогу московському «Динамо» над поліською командою в іншому розигранні найпочеснішого приза радянських футболістів.

У кубковому розигранні фіналісти нового республіканського турніру вже зустрічалися. В сезоні 1969 року в 1/16 Кубка СРСР наші земляки перемогли донецького «Шахтаря» з рахунком 1:0.

Минулої неділі суперники знову зустрілися в кубковому матчі. Цього разу на полі Центрального республіканського стадіону в Києві. Підбадьорити свою команду приїхало чимало любителів футболу з Житомира. Перед початком гри футболісти «Автомобіліста» піднесли суперникам вимпел, пам'ятні значки, букети квітів.

За свистком судді всесоюзної категорії І. Качура (Київ) команди вийшли на поле, «Шахтар», який у цьому сезоні здобув право повернутися у вищу лігу, приїхав до столиці України у бойовому складі. Його наставник Олег Базилевич не приховував агресивних намірів своїх підопічних. Але й житомир'яни не розгубилися перед іменитим суперником. З перших хвилин на полі розгорнулася гостра боротьба, небезпечні моменти раз у раз виникали біля обох воріт. Житомир'яни більше атакували флангами. До атак часто підключався В. Пестриков.

У першому таймі гра була рівною. Та одразу ж після перерви наші земляки почали діяти більш активно, «Шахтар» майже всією командою захищався. М'яч принаймні тричі міг побувати у сітці його воріт. Після сильного удару В. Пестрикова м'яч потрапив у штангу. Іншого разу воротар В. Чанов, уже лежачи, зумів ногою вибити його з воріт. Залишав свою команду врятував від голу один із захисників «Шахтаря».

Гол назрівав, але м'яч вперто не йшов у ворота. Закінчилися 90 хвилин матчу, а рахунок так і не був відкритим. Як відомо, в кубкових іграх нічий не буває. Суддя призначив 30 хвилин додаткового часу. Гра тільки-но відновилася, як на світлому табло з'явився напис: 91-а хвилина, гол забив А. Котов. «Автомобіліст» (Житомир). Сталося це після стрімкого

проходу житомирського форварда. Вийшовши сам на сам з воротарем, він спокійно послав м'яч у сітку воріт повз В. Чанова.

Деякий час гірники прагнули змінити хід гри, діяли активно й наполегливо. Але не добившись успіху, втратили віру в те, що можна змінити хід поєдинку.

— Футболісти «Шахтаря» вже змирилися з програшем і по суті догравали матч, — сказав нам після матчу суддя І. Качур. — Житомир'яни ж не перейшли у захист, а до самого кінця гри атакували. Це похвально.

Перемігши з рахунком 1:0, «Автомобіліст» заслужено завоював почесний приз. Це був один з кращих його виступів у нинішньому сезоні, в якому важко будь-кого виділити. Всі футболісти грали старанно, з повною віддачею сил. Не випадково трибуни скандували: «Молодці!».

В урочистій обстановці головний редактор газети «Радянська Україна» А. Рябокляч вручив команді Кубок, який одержав свою першу прописку — в Житомирі. На ньому вигравіровано напис: «Автомобіліст» (Житомир) 1972 рік. Гравцям вручено дипломи республіканського Комітету по фізичній культурі і спорту. Команду і її наставників М. Сосюру та В. Котляренка хочеться щиро поздоровити з цим успіхом. А футболістам побажати: так тримати!

О. ДРОБИЧ

Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 21.11.1972.

«Автомобіліст» з кубком УРСР, сидять зліва направо: М.Пінчук, М.Васютін, В.Козинець, В.Горбач, В.Пестриков, В.Журба, П.Білий, , стоять: В.Зеленський, О.Котов, Б.Кравчук, Ю.Несміян, А.Воронцов, Г.Кржечевський, Р.Гордєєв, В.Сладковський, О.Горелов, тренер В.Котляренко, старший тренер — М.Сосюра.

В Ш А Н У В А Н Н Я ВОЛОДАРІВ КУБКА

Цими днями на стадіоні у Києві після урочистого церемоніалу футболісти Житомира — переможці першого фіналу Кубка України змагалися коло пошани з завоюваним трофеєм. Команда багато років стабільно виступає у республіканських і всесоюзних турнірах. Одразу ж після того, як головний редактор газети «Радянська Україна» А. К. Рябоклич вручив Кубок переможцям, прихильники команди пригадали, що в Житомирі виховано чимало відомих футболістів.

Тож не дивно, що на зустріч з гравцями «Автомобіліста» в Житомирський гарнізонний Будинок офіцерів прийшло багато прихильників команди. Зустріч відкрив голова обласного комітету по фізичній культурі і спорту Є. М. Дмитрієв.

Заступник міністра автомобільного транспорту УРСР Л. М. Гранкін від імені ко-

манди — 3:1. Залишилися дві перемоги на своєму полі — над командами Чернігова — 2:1 і полтавського «Будівельника» — 1:0. А коли в розіграші включилися команди першої ліги, житомирцям випав нелегкий іспит — грати у півфіналі з одеським «Чорноморцем» — однією з кращих команд першої ліги — на його полі. Наші земляки перемогли з рахунком 2:1 і вийшли у фінал. Тут їх чекав суперник, який уже здобув путівку у вищу лігу, визнаний кубковий бос — донецький «Шахтар». У своєму кращому матчі сезону «Автомобіліст» переміг свого іменитого суперника — 1:0.

Від імені Республіканського комітету по фізичній культурі і спорту та Федерації футболу України виступив відповідальний секретар Федерації Б. М. Шмигельський. Він розповів про

юпаніям Кубка України.

З привітаннями до гравців і тренерів «Автомобіліста» звернувся голова Житомирської автоколонії 2193, Герой Соціалістичної Праці В. Я. Цирюк, футболісти команди Житомирського заводу «Електровимірюнок» — чемпіона і володаря Кубка області, переможці Кубка «Шкіряний м'яч» юні футболісти Житомирської житлово-експлуатаційної контори № 9. Голова обласної ради добровільного спортивного товариства «Спартак» т. Белокуров вручив гравцям і наставникам команди Почесні грамоти республіканської ради «Спартак».

Групи гравців «Автомобіліста» — В. Журбі, А. Воронцову, В. Горбачу, Б. Крамчуку, В. Зеленькому, В. Сладковському, М. Васютину, Ю. Соловйову, А. Котову, М. Пилуку було

легії міністерства і Республіканського комітету профспілки працівників автомобільного транспорту та шосейних шляхів тепло привітав гравців і наставників «Автомобіліста» і побажав їм нових успіхів.

Начальник команди «Автомобіліста» М. П. Сосюра, підбивши підсумки Кубкового турніру, нагадав шлях колективу до перемоги. Початок їй поклав гравець у Ровно у місцевому «Аван-

гарді» — 3:1. Залишилися дві перемоги на своєму полі — над командами Чернігова — 2:1 і полтавського «Будівельника» — 1:0. А коли в розіграші включилися команди першої ліги, житомирцям випав нелегкий іспит — грати у півфіналі з одеським «Чорноморцем» — однією з кращих команд першої ліги — на його полі. Наші земляки перемогли з рахунком 2:1 і вийшли у фінал. Тут їх чекав суперник, який уже здобув путівку у вищу лігу, визнаний кубковий бос — донецький «Шахтар». У своєму кращому матчі сезону «Автомобіліст» переміг свого іменитого суперника — 1:0.

Вручено значки кандидата в майстри спорту.

Від імені команди виступив її капітан, майстер спорту П. Бєлий.

Гравцям «Автомобіліста» і тренерам було піднесено квіти.

О. ДРОБНИК.

Вони завоювали Кубок України з футболу.

НА ЗНІМКУ: гравці житомирської команди «Автомобіліст» (злі-

ва направо нижній ряд) М. Пилука, М. Васютин, В. Козменко, В. Горбач, В. Цирюк, В. Журба, П. Бєлий, (у верхньому ряду) В. Зеленький, А. Котов, В. Крамчук, Ю. Несіман, Ю. Соловйов, А. Воронцов, Г. Крайчиківський, Р. Горлаєв, П. Сладковський, А. Горлаєв, В. Котляренко (тренер), М. Сосюра (начальник команди).

Фото кореспондента газети «Радянська Україна» П. Демидова, зроблене на Центральному стадіоні в Києві після вручення команди «Автомобіліст» трофею володаря Кубка.

Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 25.11.1972.

1973

Кубок УРСР — Кубок газети «Радянська Україна» — наймолодший турнір для футбольних команд майстрів. Завтра розіграш стартує в друге. Почесний трофей починають виборювати представники другої ліги, а на наступному етапі до них приєднаються команди першої групи та перший володар Кубка — житомирський «Автомобіліст».

Торік турнір викликав значний інтерес серед гравців, тренерів, вболівальників. Справжнім ризиком кубка зарекомендував себе «Автомобіліст». У півфіналі житомирці перемогли на одеському стадіоні «Чорноморець» — 2:1 — той

самий «Чорноморець», що весь сезон рвався до вищої ліги. Темпераментні південні вболівальники ще не встигли отямитись від того, що моряки пропустили до вищої ліги гірників, а тут несподіваний удар від футбольної периферії.

Правда, у фіналі «Автомобіліст» покаутував донецького «Шахтаря», який щойно приміряв мундир найвищої ліги. Основний час головного матчу на Центральному стадіоні столиці України між «Шахтарем» і «Автомобілістом» закінчився нічиєю — 0:0. Після другого відпочинку команди знову появились на полі. Тільки-но житомирці ввели м'яч у гру,

як їх піззахисник А. Котов, який раніше виступав за «Шахтаря», забив вирішальний гол. Це принесло «Автомобілістові» приз газети «Радянська Україна».

Коло пошани «Автомобіліста» на столичному стадіоні стало добрим трампліном на наступний чемпіонат, який житомирці завершили призерами. Та й «Шахтар» щедро радував своїх прихильників протягом нинішнього сезону. Отже, фінал Кубка УРСР став щасливим для обох його учасників.

Хто ж нині дійде до нього? Маємо знову претендента з вищої ліги в особі одеського «Чорноморця». Та це зовсім не

означає, що ім'я команди моряків обов'язково pojawiється на поєдиноків оправі. Приклад тому — осічка такого бійця, як донецький «Шахтар».

Та не будемо загадувати. Почнемо до 18 листопада — дня головного матчу. Завтра ж у різних містах України арбітри викличуть на поля стадіонів такі команди (матчі відбуваються на стадіонах колективів, які вказані першими):

«Говерла» (Ужгород) — «Колос» (Полтава), «Кривбас» (Кривий Ріг) — «Авангард» (Севастополь), «Будівельник» (Тернопіль) — «Локомотив» (Вінниця), «Динамо» (Хмельницький) —

СК Чернігів, «Авангард» (Ровно) — «Фрунзенець» (Суми), СК Луцьк — «Буковина» (Чернівці), «Локомотив» (Херсон) — «Суднобудівник» (Миколаїв), «Металург» (Жданов) — «Шахтар» (Горлівка), «Зірка» (Кіровоград) — «Хімік» (Северодонецьк), «Шахтар» (Макіївка) — «Локомотив» (Донецьк). Матч «Таврія» (Сімферополь) — «Шахтар» (Кадівка) не відбудеться тому, що кримчани виїхали до Сочі для участі у фінальній пульті за путівку до першої групи. Кадівський «Шахтар» увійшов у наступний етап розіграшу.

Д. ШАРІН.

Газета «Радянська Україна» Київ, 31.10.1973.

1/16 фіналу, 30.10, 18:00, ст. «Металург», «Кривбас» Кривий Ріг-«Авангард» Севастополь 2-0.

ФУТБОЛ

ПЕРВЫЙ ШАГ

Начались игры Кубка УССР по футболу. В 1/16 розыгрыша жребий свел в одну пару наших земляков — футболистов «Кривбасса» и авангардовцев Севастополя. Соперники уже дважды встречались между собой в этом сезоне, и оба раза по пенальти победили авангардовцы. На сей раз спортивное счастье сопутствовало нашим землякам, победившим со счетом 2:0. Голы забили Ф. Лазарчук и В. Ищенко. В следующей игре соперником кривбассовцев будет победитель пары «Строитель» г. Тернополь — «Локомотив» г. Винница. **В. ДАВИДЕНКО,**
дежурный электрик цеха блюминга-2.

Газета «Металлург» Кривий Ріг, 1973.

«А тепер розпочалися ігри на кубок України з футболу, в яких беруть участь команди 1 і 2 ліг. «Кривбас» в 1/16 фіналу зустрівся на своєму полі з авангардівцями Севастополя. Гра закінчилася з рахунком 2-0 на користь «Кривбасу». Голи забили Федір Лазарчук, Владислав Іщенко.

Тепер наша команда гратиме в 1/8 фіналу». Газета «Червоний гірник» Кривий Ріг, 1973.

1.11: «Говерла» Ужгород-«Колос» Полтава 0-0, пен. 5-3.

«Останні акорди.

У розігравші кубка УРСР - призу редакції газети «Радянська Україна» - полтавський «Колос» зустрічався в Ужгороді з місцевою командою «Говерла». Основний і додатковий час не приніс успіху жодній з команд. Одинадцятиметрові удари точніше били закарпатські футболісти. Рахунок 5-3 на користь господарів, які вийшли в наступний етап розіграшу». Газета «Зоря Полтавщини» Полтава, 13.11.1973.

ГОЛ ВОРОТАРЯ

На ужгородському стадіоні «Авангард» відбулась зустріч на кубок України з футболу. Суперником «Говерли» була команда «Будівельник» Полтава.

Незважаючи на те, що в ужгородців не грали провідні гравці С. Варга, В. Медвідь та М. Русин, територіальна перевага була на їхньому боці, але рахунок так і не вдалося відкрити. І в додатковому часі жодна з команд не змогла добитись успіху. Після 120 хвилин гри долю матчу вирішували пенальті. Тут відмінно зіграв голкіпер господарів І. Ковач, який забив один гол і двічі майстерно парировав удари гостей. З рахунком 5:3 перемогли господарі.

6 листопада «Говерла» приймає на своєму полі одеський «Чорноморець», який наступного року виступатиме у вищій лізі першості СРСР.

Газета «Молодь Закарпаття» Ужгород, 1973.

«Будівельник» Тернопіль-«Локомотив» Вінниця 1-2.

«На Тернопільському стадіоні відбувся футбольний матч на кубок України між командами майстрів класу «А» другої групи: тернопільським «Будівельником» та вінницьким «Локомотивом».

На перших хвилинах команди обмінялися м'ячами.

А далі гра уповільнилась, спала гострота атакуючих ліній. Лише на останній хвилині залізничникам вдалося забити м'яч у ворота господарів поля. Отже, перемогли вінничани з рахунком 2-1, які продовжать боротьбу за кубок України». Газета «Вільне Життя» Тернопіль, 4.11.1973.

Початок розіграшу Кубка УРСР у цьому році співпав з початком зими. Та засніжене поле і мороз не засмутили тернопільських любителів футболу, які прийшли подивитись матч давніх суперників.

З перших хвилин гри ініціативу захопили гості, однак перший гол, як це часто буває, забили в одній з рідких контратак тернопільчани. Та незабаром після багатоходової комбінації Артюх — Яковлев — Богоделов — Кудя рівновага в рахунку була відновлена — 1:1. А через шість хвилин сольний прохід Яковлева закінчився другим голом у ворота «Будівельника», та суддя не зарахував його.

Після цього на полі розгорілась позиційна боротьба і здавалось, що долю поєдинку вирішить додатковий час чи серія пенальті. Але за 20 секунд до фінального свистка сильним ударом у «дев'ятку» Дзюба забезпечив залізничникам перемогу.

Тепер у 1/8 фіналу вінничани зустрінуться 5 листопада у себе вдома з «Кривбасом», який переміг севастопольський «Авангард» з рахунком 2:0.

«Будівельник» (Тернопіль) — Владимирцев, Манді, Устинов, Остапенко, Марочник, Русанюк, Лазурков, Філатченко, Мишихін, Науменко, Павлик.

«Локомотив» (Вінниця) — Бабенко, Артюх, Бровченко, Грушанський, Ковба, Яковлев, Кудя, Огородников, Дзюба, Богоделов, Шидловський.

Треба віддати належне тернопільським любителям футболу, які залишилися вірними своїй команді, й, незважаючи на сніжну і морозну погоду, прийшли на стадіон підтримати своїх земляків. Вони плекали надію, що тернопільські футболісти, які не дуже впевнено виступали у розіграші першості, реабілітують себе у кубковій зустрічі. Однак цього не трапилось.

Вінничани відразу показали, що не мають наміру віддати господарям перемогу. Їх атаки одна за одною підкочуються до воріт господарів. Але, як часто буває у футболі, м'яч влетів у сітку воріт команди, яка більше атакувала. На 9-ій хвилині форвард тернопільців Павлик пройшов по краю, нависив м'яча у штрафний майданчик, де Науменко встиг спрямувати його повз воротаря — 1:0.

Залізничники довго залишались в боргу. На 14-ій хвилині Кудя, знаходячись у незручному становищі, встановлює рівновагу — 1:1. Через шість хвилин Яков-

лев чудово виконав сольний прохід, який завершився влучним ударом по воротах. Але суддя чомусь не зарахував гола.

Потім гра перейшла у більш спокійне русло. Але за 20 секунд до кінця зустрічі Дзюба отримав пас від Богоделова і потужним ударом спрямував м'яча у «дев'ятку». Отже, наші земляки перемогли — 2:1.

Наводимо результати інших кубкових зустрічей. «Говерла» — «Колос» — 0:0 (5:3), «Кривбас» — «Авангард» Св. — 2:0, «Динамо» — СК Чернівці — 7:2, «Авангард» Р. — «Фрунзенець» — 1:0, СК Луцьк — «Буковина» — 3:0, «Локомотив» Х. — «Суднобудівник» — 2:1, «Шахтар» Г. — «Металург» — 2:0, «Зірка» — «Хімік» — 2:1, «Шахтар» М. — «Локомотив» Д. — 2:1.

Тепер 5-го листопада «Локомотив» приймає на своєму полі «Кривбас». Це буде гра 1/8 фіналу.

К. РОМАНОВ.

Газети «Вінницька правда» 4.11 та «Комсомольське плем'я» обидві Вінниця, 6.11.1973.

«Динамо» Хмельницький-СК «Чернігів» 7-2, голи: Ю.Касьонкін, В.Крохан (два), В.Клочко (два), Р.Суанов, ? (автогол)-М.Головко, С.Кононенко (або Кононихін).

Другий рік Федерація футболу України після закінчення чемпіонату країни проводить змагання на Кубок УРСР, в яких беруть участь команди другої ліги, а на дальших етапах — і першої. Минулого сезону хмельницькі динамівці виступили невдало. У першій же грі на своєму полі вибули з розіграшу, програвши тернопільському «Будівельнику». Нині жереб звів хмельничан з футболістами Чернігова.

Матч проходив на засніженому полі, у хуртовину. За таких умов перевага на боці тих, хто зберіг кращі фізичні сили і виявить більше наполегливості та волі до перемоги. Довго рахунок не вдавалося відкрити жодному з суперників, хоч нагод для цього було чимало. Нарешті на 30-й хвилині точний удар здалеку Ю. Касьонкіна досяг мети. Потім м'ячі один за одним полетіли у ворота чернігівців. 4:0 — з таким результатом на користь господарів поля команди пішли на перепочинок.

У другому таймі В. Клочко, В. Крохан та Р. Суанов довели рахунок до 7:0. Після цього динамівці трохи розслабилися, і нападники гостей Головко та Кононенко зуміли сквитатися два голи. Отже, 7:2 на користь хмельничан. Чернігівці вибули з розіграшу, а динамівці у наступному турі прийматимуть у себе на полі 6 листопада команду першої ліги — івано-франківський «Спартак».

На початку чемпіонату країни серед майстрів класу «А» другої ліги редакція газети «Радянське Поділля» встановила приз кращому бомбардиру команди «Динамо». Сталося так, що два футболісти — Віктор Клочко і Руслан Суанов забили у ворота суперників по 13 м'ячів. Обом їм під час перерви були вручені призи.

● 1 листопада проведено перший тур розіграшу Кубка газети «Радянська Україна» з футболу. Команда СК Чернівці грала у Хмельницькому. Зустріч виграли футболісти місцевого «Динамо» — 7:2. Таким чином, чернігівці вибули з дальшої боротьби за почесний приз.

Газети «Радянське Поділля» Хмельницький, 1973 та «Деснянська правда» Чернівці, 3.11.1973.

СК «Луцьк»-«Буковина» Чернівці 3-0.

«ВДАЛИЙ ПОЧАТОК.

Позавчора розпочався розиграш Кубка України з футболу для команд першої і другої ліг команд класу «А». У Луцьку наша команда приймала футболістів чернівецької «Буковини». Вже на третій хвилині господарі відкрили рахунок. Гол забив Мартиненко. Після цього гра проходила рівно, в обопільних атаках. На 22-й хвилині лучани вдруге добиваються успіху. Побяржис метрів з двадцяти виконував штрафний, і м'яч влетів у ворота гостей. Через три хвилини Побяржис доводить рахунок до 3:0. У дальшому лучани могли збільшити рахунок, та до фінального свистка він не змінився. Боротьбу за Кубок продовжуватиме СК Луцьк. 6 листопада в 1/8 фіналу лучани прийматимуть футболістів харківського «Металіста». Газета «Радянська Волинь» Луцьк, 3.11.1973.

«Авангард» Рівне-«Фрунзенець» Суми 1-0.

«Першого листопада розпочався розиграш кубка України серед колективів першої і другої ліг республіки. «Авангард» приймав у цей день футболістів «Фрунзенця» (м.Суми). гра виявилась справді кубковою. Обидва колективи наполегливо боролися за перемогу. Долю поєдинку вирішив єдиний гол, забитий нашим В.Возницьким за 10 хвилин до фінального свистка». Газета «Червоний прапор» Рівне, 12.11.1973.

ст. «Авангард ЯКХЗ», 18:00, **«Шахтар» Макіївка-«Локомотив» Донецьк 2-1.**

«Локомотив» Херсон-«Суднобудівник» Миколаїв 2-1.

«Миколаївський «Суднобудівник» провів у м.Херсоні з місцевим «Локомотивом» матч на кубок України. Поремогли господарі поля з рахунком 2-1. Отже, «Суднобудівник» вибув з дальшої участі у розиграшу кубка». Газета «Південна правда» Миколаїв, 3.11.1973.

«Почалися матчі на кубок УРСР по футболу. Суперником Херсонського «Локомотива» був «Суднобудівник». Матч з Миколаївцями пройшов в захоплюючій спортивній боротьбі. «Локомотив» більшість часу атакував в ворота «Суднобудівника». Два м'яча з цих атак завершив А.Райко, а також треба відмітити М.Чернишенка, В.Дровецького, В.Голощанова. Не дуже добре діяли – воротар В.Іванов, який пропустив один гол. «Локомотив» переміг з рахунком 2-1 і продовжить виступ в кубку УРСР». Газета «Надніпрянська правда» Херсон, 3.11.1973.

«Таврія» Сімферополь-«Шахтар» Кадіївка - +.

ст. «Азовсталь», 18:00, **«Металург» Жданов-«Шахтар» Горлівка 0-2.**

«Металург»: В.Рогозін, Г.Щербаков, В.Антоненко, В.Піндак, М.Самарський, М.Мурашкін (М.Шляхтич), Л.Агібалов, А.Аношін, В.Полохов, М.Міхєєв, Ю.Суховерхов, «В Жданове состоялся матч 1/16 финала Кубка УССР по футболу. Местный «Металург» принимал горловскую команду «Шахтер».

Преимущество горловчан выразилось в двух голах, забитых во втором тайме А.Огневим и В.Кильдяковым. счет 2-0.». Газета «Кочегарка» Горловка, 1973.

«Зірка» Кіровоград-«Хімік» Сіверодонецьк 3-1, голи: А.Котов (два), В.Ступак-?. .

КУБОК УКРАЇНИ

ПОЧАВСЯ розиграш Кубка України з футболу на приз газети «Радянська Україна». Найбільш напруженою була зустріч між ужгородською «Говерлою» і полтавським «Колосом». Після основного і додаткового часу рахунок був 0:0. Пенальті краще виконали закарпатці — 5:3. Ось інші результати: «Кривбас» (Кривий Ріг) — «Авангард» (Севастополь) — 2:0, «Будівельник» (Тернопіль) — «Локомотив» (Вінниця) — 1:2, «Динамо» (Хмельницький) — СК-Чернівці — 7:2, «Авангард» (Ровно) — «Фрунзенець» (Суми) — 1:0. СК-Луцьк — «Буковина» (Чернівці) — 3:0, «Локомотив» (Херсон) — «Суднобудівник» (Миколаїв) — 2:1, «Металург» (Жданов) — «Шахтар» (Горлівка) — 0:2, «Зірка» (Кіровоград) — «Хімік»

(Сіверодонецьк) — 3:1, «Шахтар» (Макіївка) — «Локомотив» (Донецьк) — 2:1. «Шахтар» (Кадіївка) вийшов у наступне коло без гри, бо його суперник «Таврія» не може виступати в Кубку через те, що вона бере участь у боротьбі за путівку до першої ліги.

6 листопада пройдуть матчі 1/8 фіналу. В них зустрічаються: «Говерла» — «Чорноморець» (Одеса), «Локомотив» (В) — «Кривбас», «Динамо» (Хм) — «Спартак» (Івано-Франківськ), «Шахтар» (Кд) — «Авангард» (Р), СК-Луцьк — «Металіст» (Харків), «Шахтар» (Гр) — «Локомотив» (Хс), «Зірка» — «Металург» (Запоріжжя), «Автомобіліст» (Житомир) — «Шахтар» (Мак). Ігри проводяться на полях команд, вказаних першими.

Таким чином, чемпіонат закінчився, але ми не розпрощалися з футболем. Після цього стартував розиграш Кубка України. В 1/16 фіналу кіровоградська «Зірка» приймала на своєму полі команду «Хімік» із Сіверодонецька. Нагадаємо, що в іграх чемпіонату в другому колі «Хімік» програв у Кіровограді з рахунком 1:5.

І у кубковій грі кіровоградці мали перевагу. Вони відкрили рахунок, а в другому таймі вже вели — 3:1. Але незадовго до фінального свистка гості забили ще один гол. Підсумковий результат — 3:2 на користь «Зірки».

Сьогодні «Зірка» прийматиме у кубковій грі команду першої ліги класу «А» — запорізький «Металург».

Газети «Спортивна газета» Київ, 3.11.1973 та «Кіровоградська правда» Кіровоград, 6.11.1973.

Останній осінній місяць складний за погодними умовами, загрожує характер футбольних матчів. Для багатьох клубів кубковий розіграш — добра нагода поліпшити загальні підсумки за сезон, подарувати вболівальникам кращі надії на наступний рік.

— Ми сповнені бажання вдруге вигравірувати на срібній пластинці призу назву житомирського «Автомобіліста», — каже начальник команди майстер спорту М. Сосюра. — Торік ми завершили чемпіонат восьмими. Зрозуміло, прихильники команди були трохи засмучені. Перемога в півфіналі Кубка над одеським «Чорноморцем» підняла наші акції, а коли ми виграли фінал у донецького «Шахтаря», то подарували житомир'янам справжнє спортивне свято. Кілька тижнів Кубок, виставлений у вітрині одного з міських університетів, привертав увагу вболівальників.

Фінал розіграшу став для нас добрим фундаментом на наступний чемпіонат. Він вселив у наших гравців надію на те, що вони здатні на більше. Не випадково ж ми піднялись з восьмого на друге місце у чемпіонаті України, хоч відраділи одного з кращих своїх гравців до дніпропетровського «Дніпра». Гадаю, що й «Шахтареві» поразка зробила добру послугу.

Результати стартів турніру розіграшу Кубка такі: «Говерла»

(Ужгород) — «Колос» (Полтава) — 0:0 (5:3), «Кривбас» (Кривий Ріг) — «Авангард» (Севастополь) — 2:0, «Будівельник» (Тернопіль) — «Локомотив» (Вінниця) — 1:2, «Динамо» (Хмельницький) — СК Чернівці — 7:2, «Авангард» (Ровно) — «Фрунзенець» (Суми) — 1:0, СК Луцьк — «Буковина» (Чернівці) — 3:0, «Локомотив» (Херсон) — «Суднобудівник» (Миколаїв) — 2:1, «Металург» (Жданов) — «Шахтар» (Горлівка) — 2:0, «Зірка» (Кіровоград) — «Хімік» (Северодонецьк) — 3:1, «Шахтар» (Макіївка) — «Локомотив» (Донецьк) — 2:1.

Привертає до себе увагу рекордний рахунок на хмельницькому стадіоні. Дев'ять м'ячів в одному матчі побачили глядачі. Один із матчів не відбувся з поважної причини. Чемпіон республіки — «Таврія» (Сімферополь) відбув до Сочі й кадівський «Шахтар» без гри пройшов до 1/8 фіналу Кубка.

Наступний етап розіграшу відбудеться 6 листопада. До нього підключаються команди першої групи. В 1/4 фіналу зустрічаються (матчі відбудуться на полях команд, указаних першими): «Говерла» (Ужгород) — «Чорноморець» (Одеса), «Локомотив» (Вінниця) — «Кривбас» (Кривий Ріг), «Динамо» (Хмельницький) — «Спартак» (Івано-Франківськ), «Шахтар» (Кадівка) — «Авангард» (Ровно), СК Луцьк — «Металіст» (Харків), «Шахтар» (Горлівка) — «Локомотив» (Херсон), «Зірка» (Кіровоград) — «Металург» (Запоріжжя), «Автомобіліст» (Житомир) — «Шахтар» (Макіївка). Отоже, відбудеться своєрідний мікроматч представників першої і другої групи.

Газета «Радянська Україна» Київ, 3.11.1973.

1/8 фіналу, 6.11: «Говерла» — «Чорноморець» Одеса 0-0, пен. 2-3.

ВСЕ ВИРІШИЛИ ПЕНАЛЬТІ

Численні вболівальники з нетерпінням чекали на зустріч «Говерли» з одеським «Чорноморцем», командою, яка стала чемпіоном першої групи країни і в наступному сезоні знову виступатиме у вищій лізі. Для господарів це була друга гра на кубок газети «Радянська Україна». У гостей не виступав кращий бомбардир А. Шепель, в ужгородців — провідні гравці С. Варга, М. Русин та В. Медвідь.

На футбольному полі з перших хвилин гри почалася цікава спортивна боротьба. Ужгородці одразу ж пішли в напад. Лише майстерна гра воротаря гостей та спортивне щастя рятує їх від вірних голів.

Не змінилась картина після 90 хвилин гри і в додатковому періоді. Ужгородці технічно і тактично перегравали гостей, показуючи зрілий футбол. 120 хвилин гри не принесли успіху жодній команді. Долю матчу вирішували пенальті. З рахунком 3:2 перемогли одесити.

В этом году второй раз в нашей республике проводится турнир для футбольных команд мастеров класса «А» — Кубок УССР — Кубок газеты «Радянська Україна». В первом туре розіграша ужгородская «Говерла» выиграла у полтавского «Колоса». Во втором туре, который состоялся вчера, наших футболистов экзаменовал серьезный соперник — одесский «Чорноморець», обладатель малых золотых медалей первенства страны по футболу, победитель первой группы, который в следующем году снова будет выступать в высшей лиге.

Игра проходила интересно, с переменным успехом. В основное время ни одной из команд не удалось открыть счет. В дополнительное время победил одесский «Чорноморець».

Газети «Молодь Закарпаття» 1973 та «Закарпатська правда» 7.11.1973, обидві Ужгород.

СК «Луцьк» — «Металіст» Харків 1-2.

«БЕЗ ВОГНИКА, ІНЕРТНО.

Вчора на луцькому стадіоні „Авангард“ відбувся матч 1/8 фіналу Кубка України з футболу. Команда СК Луцьк приймала спортсменів харківського „Металіста“. Слід було сподіватися, що лучани після вдало проведеного першого кубкового матчу з чернівецькою „Буковиною“ і в другій зустрічі порадують своїх прихильників. Та цього не сталося. В атаках на ворота „Металіста“ господарі діяли незлагоджено, розрізнено, часто поодиночі. Не на рівні грали і захисники, особливо Савчук. З початку гри активнішими були більш досвідчені гості. На 19-й хвилині нападаючий Бордаш з далекої

відстані несилено пробив по воротах. Помиляється Майороші — і гості ведуть у рахунок. І другий м'яч, забитий Демченком, також на совісті луцького воротаря. У свою чергу господарі не реалізували пенальті, яке недбало пробив Кіш. І тільки за хвилину до фінального свистка господарі забили єдиний гол. Його автором став Гордієвич. Отже, СК Луцьк вибув з дальшої боротьби за Кубок України». Газета «Радянська Волинь» Луцьк, 7.11.1973.

«ВІДІГРАТИСЬ НЕ ВСТИГЛИ.

Останній матч зіграв у цьому році СК Луцьк, зустрівшись в 1/8 фіналу кубка України з харківським „Металістом”.

З перших хвилин зустрічі територіальна перевага на боці гостей. Особливо активно діють їхні півзахисники — капітан команди Бордаш та Зінченко. Лучани відповідають досить небезпечними контратаками. Спочатку, після розиграшу кутового, міг відкрити рахунок Побяржис, а на 17-ій хвилині хорошу комбінацію провели Савчук, Дубровний та Голубцов. Проте удар останнього парирує воротар гостей Сивак. А через дві хвилини м'яч побував у воротах господарів поля. Його забив Бордаш з „допомогою” голкіпера лучан Майороші.

Другий гол теж „на совісті” воротаря. Він відбив сильний удар півзахисника гостей Безпалька прямо на форварда Демченка — і рахунок став 2-0.

Наприкінці тайму лучани мали реальну можливість змінити рахунок, але Кіш не зміг реалізувати 11-метровий.

У другому таймі в складі лучан появились Бакай і Тихонович, які замінили Савчука та Кіша. Заміни виявились вдалими. Лучани посилили темп і створили ряд голевих моментів. Можли забити гол Дубровний та Голубцов. Так, Голубцов вийшов сам на сам з воротарем гостей, але послав м'яч поруч із штангою. Все ж на останній хвилині матчу Гордієвич, вдало відкрившись у центрі, відквитав один гол. Програвши, наші земляки вибули з подальшої боротьби за почесний приз». Газета «Молодий лєнінець» Луцьк, 10.11.1973.

«Локомотив» Вінниця-«Кривбас» 4-0.

Численні любителі футболу, які заповнили трибуни стадіону, були свідками дійсно принципового, по-справжньому кубкового поєдинку.

У першому таймі точилась обопільна гостра боротьба на всіх ділянках поля, суперники, на перший погляд, мало в чому поступалися один одному. Однак, досвідченому оку було видно, що гірники, не поступаючись вінничанам у майстерності, ведуть атаки занадто академічно, в той час, як залізничники більше імпровізували, діяли швидше, цікавіше.

Численні удари господарів поля по воротах гостей — Богоделова, Шидловського, Огородникова, Дзюби, Грушанського, Бровченка до сорокової хвилини не дали результатів, хоч були зручні моменти для взяття воріт. Та ось здійснює блискучий рейд Яковлев. Його збивають — штрафний. До м'яча підходить Богоделов і сильним ударом через «стінку» відкриває рахунок — 1:0.

У другому таймі гості роблять спробу змінити хід поєдинку і хвилини двадцять наполегливо атакують, створюють загрозливі моменти, але... не більше. І ось той же Богоделов знову оволодів м'ячем, обійшов захисників і забив другий гол. Ще через 20 хвилин відзначився Яковлев, який спритно пройшов на штрафний майданчик гостей і збільшив рахунок до 3:0. Крапку у цьому матчі поставив знову Богоделов — 4:0.

«Локомотив» (Вінниця) — Бабенко, Артюк, Бровченко, Грушанський, Новба, Яковлев, Кудя (65, Празоровський), Огородников, Дзюба, Богоделов, Шидловський (75, Вознюк).

«Кривбас» (Кривий Ріг) — Амосов, Махно, Новіков, Мирешніченко, Беда, Битнік, Пугачов, Колодін, Дзюсь, Лазарчук, Тищенко.

«Кривбас» вже двічі в нинішньому сезоні програв вінничанам, але, незважаючи на це, вийшов на поле з твердим наміром взяти реванш. Гості з перших хвилин почали шукати шлях до воріт залізничників. Але повільна, надто академічна гра, була на руку господарям, які відразу перехопили ініціативу.

На 40-ій хвилині під час чергової атаки криворіжці збивають поблизу штрафного майданчика Яковлева. Суддя призначає штрафний. Його майстерно виконав Богоделов, який поаз стінку зумів спрямувати м'яча у ворота гостей.

Другий тайм «Кривбас» почав рішучим наступом. Двічі він мав нагоду зрівняти рахунок, але спортивне щастя було на боці вінничан. Але цього запалу гостям вистачило не надовго. На 65-ій хвилині Богоделов обійшов двох захисників, вийшов на ударну позицію і подав рахунок.

На 84-ій хвилині Яковлев виконав сольний номер. Він обвів кількох гравців «Кривбасу» і довів рахунок до 3:0. Крапку у матчі поставив Богоделов, який, до речі, відмінно провів цю гру. За 4 хвилини до кінця він зумів втретє влучити у ворота. Отже, 4:0.

10 листопада наші земляки зустрілися з «Чорноморцем».

Газети «Вінницька правда» 8.11 та «Комсомольське плем'я» Вінниця, 11.11.1973.

«Динамо» Хмельницький-«Спартак» Івано-Франківськ 0-1, гол: С.Чопей.

Минулого вівторка хмельницькі динамівці закінчили свої виступи в розигравшій Кубка республіки, який за традицією проводиться після завершення першості країни з футболу.

Наші земляки провели лише два кубкових матчі. В першому з них, приймаючи на своєму полі спортивний клуб Чернігова, динамівці досить легко перемогли. Незважаючи на те, що тренери команди дали можливість відпочити кільком гравцям основного складу, хмельничани вже до перерви провели у ворота суперників чотири м'ячі. Успіху добились Касьонкін, Крохан, Клочко, а один м'яч зрізав у власні ворота захисник гостей. Після перерви Клочко, Суанов і Крохан доводять рахунок до 7:0. Лише після цього гра надовго перемістилась на половину поля динамівців. І спочатку восьмий номер

чернігівців Головка, а потім лівий крайній Кононихін двічі примушують Юр'єва доставати м'ячі з сітки воріт. Рахунок 7:2 не змінився до фінального свистка.

У другому ж кубковому матчі, коли хмельничани приймали спартаківців Івано-Франківська, динамівці грали якось інертно, лише епізодично атакуючи ворота гостей. І в цьому немає нічого дивного тому, що на цю зустріч на поле вийшло 5 захисників і лише два нападників. А коли врахувати, що з півзахисників лише Касьонкін діяв самовіддано, та інколи спалахував Крохан, то стане зрозумілим, на який результат розраховували наші земляки. Єдиний м'яч, забитий в середині другого тайму нападником гостей Чопеєм, вирішив долю зустрічі.

У другому турі розигравшій Кубка України хмельницькі динамівці приймали на своєму полі івано-франківський «Спартак» — команду майстрів класу «А» першої ліги. Матч закінчився з рахунком 1:0 на користь гостей. Після поразки динамівці вибули з кубкового розигравшій.

Газети «Корчагінець» та «Радянське Поділля», обидві Хмельницький, 1973.

«Зірка»-«Металург» Запоріжжя 2-0, гол: А.Котов, В.Притулін.

«Шахтар» Кадіївка-«Авангард» Рівне 1-3.

«Автомобіліст» Житомир-«Шахтар» Макіївка + -.

У вищій, першій і другій лігах команд майстрів завершено розигравшій першості СРСР з футболу. Визначилися переможці, переживають гіркоту невдач переможені. Та футбольний сезон ще не закінчено. Розпочався традиційний розигравшій Кубка України з футболу на приз газети «Радянська Україна».

У боротьбі за кришталевий кубок, першим володарем якого був житомирський «Авто-

біліст», беруть участь чотирьох українські команди першої ліги і 22 команди другої ліги. Чемпіон України 1973 року сімферопольська «Таврія» у цих змаганнях не виступає, оскільки вона зайнята у фінальній півці переможців зон, в якій розігруються путівки до першої ліги.

Переможець торішніх змагань — житомирський «Автомобіліст», як і всі команди пер-

шої ліги, у розигравшій Кубка України вступили, починаючи з другого туру. Так, житомирці в одній восьмій фіналу мали зустрітись з макіївською командою «Шахтар», яка в першому турі перемогла донецький «Локомотив» з рахунком 2:1. Та футболісти Макіївки без гри віддали перевагу житомирцям і таким чином вибули зі змагань.

А житомирський «Автомобі-

ліст», так би мовити, без бою опинився в числі восьми команд, які продовжуватимуть боротьбу за кубок України. У чвертьфінальних змаганнях, що відбудуться 10 листопада, вони зустрінуться із командою «Зірка» (Кіровоград), яка вчора виграла у запорізького «Металурга» з рахунком 2:0. Цей матч відбудеться в Житомирі.

Б. ЛЕРКІВ

Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 8.11.1973.

6 НОЯБРЯ

СТАДИОН

КУБОК УССР ПО ФУТБОЛУ
СРЕДИ КОМАНД МАСТЕРОВ
КЛАССА «А» 1-й и 2-й ЛИГ

«АВАНГАРД» ЯКХЗ

Ф У Т Б О Л

„ШАХТЕР“ „АВТОМОБИЛИСТ“

(МАКЕЕВКА)

(ЖИТОМИР)

Начало в 17 часов.

Билеты продаются в кассах стадиона.

Газета «Макеевский рабочий» Макіївка, 1973.

«Шахтар» Горлівка-«Локомотив» Херсон 2-2, пен. 4-5.

«... А вчера в 1/8 финала «Шахтер» встретился с херсонским «Локомотивом». Основное и дополнительное время не выявило победителя — 2-2. А в серии пенальти успех сопутствовал гостям — 5-4». Газета «Кочегарка» Горловка, 1973.

Вісім претендентів

ФУТБОЛЬНИЙ КУБОК УРСР — КУБОК ГАЗЕТИ
«РАДЯНСЬКА УКРАЇНА»

1/8 фіналу розіграшу: «Говерла» (Ужгород) — «Чорноморець» (Одеса) — 0:0 (2:3), «Локомотив» (Вінниця) — «Кривбас» (Кривий Ріг) — 4:0, «Динамо» (Хмельницький) — «Спартак» (Івано-Франківськ) — 0:1, «Шахтар» (Кадіївка) — «Авангард» (Ровно) — 1:3, СК Луцьк — «Металіст» (Харків) — 1:2, «Шахтар» (Горлівка) — «Локомотив» (Херсон) — 2:2 (4:5), «Зірка» (Кіровоград) — «Металург» (Запоріжжя) — 2:0.

ПОВНОВЛАДНИМИ господарями ігрового дня були гості. Вони перемогли на стадіонах п'яти міст. Мабуть це пояснюється тим, що майстри другої групи переважно приймали представників першої. Лише кіровоградське поле не стало поблажливим для команди більш високого рангу.

Особливий інтерес викликав матч в Ужгороді. Місцева «Говерла» приймала одеський «Чорноморець», який щойно виграв малі золоті медалі і приїхав до Закарпаття вже у мундирі вищої ліги. Та це зовсім не гарантувало йому успіху. Ужгородці вперто захищалися, атакували, були близькі до успіху. Не використали кілька вигідних моментів й моряки. Вдача посміхнулася одеситам.

Найбільший рахунок зафіксовано на вінницькому стадіоні. Майже 25 хвилин зустріч між місцевим «Локомотивом» і «Кривбасом»

проходила в рівних умовах. Після того, як залізничник Богоделов відкрив рахунок, криворіжці мали змогу зрівняти результат. Вдало зіграв воротар залізничників Бабенко, який перевів м'яч на кутовий. Другий тайм починається атаками гостей, але вони знову після удару Богоделова починають з центру. Після цього гості змирились з невдачею. В їх ворота влітає третій м'яч. Останній гол забиває все той же Богоделов, який зробив «хет-трик» — забив три м'ячі у матчі.

Наступний етап розіграшу — 1/4 фіналу — 10 листопада. У ньому зустрічаються такі пари (матчі відбудуться на полях команд, вказаних першими): «Чорноморець» (Одеса) — «Локомотив» (Вінниця), «Спартак» (Івано-Франківськ) — «Авангард» (Ровно), «Металіст» (Харків) — «Локомотив» (Херсон), «Автомобіліст» (Житомир) — «Зірка» (Кіровоград).

Газета «Радянська Україна» Київ, 8.11.1973.

1/4 фіналу, 10.11: «Автомобіліст»-«Зірка» 1-2 дод. час, голи: М.Васютін-А.Котов, О.Дейнега.

Це ніколи під час перебування в класі «А» кіровоградська «Зірка» не виступала так успішно в іграх на кубок України з футболу. Після перемог над севєродонецьким «Хіміком», вона в 1/8 фіналу зустрілася на своєму полі з командою першої ліги — запорізьким «Металургом». Гра проходила при підкупній перевазі кіровоградців. Вже на 13-й хвилині їм надається право бити пенальті. Та Олександр Котол влучив у воротаря.

Трохи пізніше той же Котов виправив свою помилку. І запоріжці розпочали з центру поля, прагнучи стримати натиск «Зірки», гості все частіше вдаються до недозволених прийомів. «Черговий» одинадцятиметро-

вий точно реалізував Валерій Притулін. Господарі поля ще кілька разів мали можливість збільшити рахунок, але він так і залишився незмінним — 2:0.

Чвертьфінальну гру «Зірка» провела в Житомирі, де її суперником був володар кубка минулого року — «Автомобіліст». Мало хто чекав, що й тут кіровоградці матимуть перевагу. Але і тут вони відкрили рахунок. Однак наприкінці основного часу житомиряни встановили рівновагу. Доля матчу вирішилася на 16-й хвилині додаткового часу.

Отже, володар кубка вийшов з розіграшу, а «Зірка» гратиме у півфіналі.

В. СТЕПАНОВ.

Газета «Молодий комунар» Кіровоград, 13.11.1973.

«ЗІРКА» — У ПІВФІНАЛІ

За час перебування в класі «А» кіровоградська «Зірка» ще не переступала першої сходинки кубкових ігор. Першої ж гри вона складала зброю перед суперником.

Нинішній розиграш кубка України проходить при інших обставинах. Після перемоги над северодонецьким «Хіміком» кіровоградці в 1/8 фіналу приймали на своєму полі команду першої ліги — запорізький «Металург». Гра проходила при явній перевазі господарів поля. На початку тайму запоріжці вдаються до недозволеного прийому на своєму штрафному майданчику. Однак Олександр Котов не зміг забити пенальті.

Атаки кіровоградців тривають і при одній з них Котов відкриває рахунок. Через деякий час Валерій Пригулін, скориставшись передачею Віктора Кашея, збільшив розрив. До кінця гри футболісти «Зірки» мали ще кілька можливостей збільшити рахунок, але не змогли ними скористатися — 2:0.

Чвертьфінальну гру «Зірка» провела позавчора в Житомирі. Суперники знаходилися в нерівних умовах. В той час, коли кіровоградці відразу ж після напруженого чемпіонату включилися в кубкові ігри і провели дві з них, «Автомобіліст» мав змогу відпочити: 1/16 фіналу він пропускав за розробленою федерацією футболу

УРСР сіткою, а на матч 1/8 фіналу суперник — макіївський «Шахтар» — не з'явився. На користь автомобіліста говорив і той факт, що він — володар Кубка республіки минулого року і що гра проходить на його полі. Нагадаємо, що за п'ять років спільного перебування в класі «А» «Зірка» жодного разу не виграла в Житомирі.

Тож не дивно, що місцеві любители футболу передрікали перемогу своїй команді. Але сталося інакше. Гості переважали і вже на 7-й хвилині добились успіху — гол забив Котов. Решта часу пройшла у взаємних атаках, господарі поля все ж встановили рівновагу. У додатковий час вирішальний гол забив Олександр Дейнега з подачі Віктора Кашея. Отже, володар Кубка України вибув з розіграшу, а «Зірка» увійшла у півфінал.

Інші чвертьфінальні матчі пройшли так: «Чорноморець» (Одеса) — «Локомотив» (Вінниця) — 1:4, «Спартак» (Івано-Франківськ) — «Авангард» (Ровно) — 1:0, «Металіст» (Харків) — «Локомотив» (Херсон) — 2:1.

Півфінали відбудуться 14 листопада. «Зірка» прийматиме на своєму полі команду першої ліги — харківський «Металіст».

М. ДМИТРИЄВ.

Газета «Кіровоградська правда» Кіровоград, 12.11.1973.

ОСІЧКА ВОЛОДАРА КУБКА

Закони кубкових змагань невеличкі: команда, яка зазнає поразки, вибуває з дальшої боротьби за почесний приз. Таким чином після кожного туру розіграшу Кубка України кількість претендентів на звання переможця зменшувалася наполовину. Тепер, коли до кінця змагань залишилось провести два тури (півфінал і фінал), право продовжувати боротьбу за приз газети «Радянська Україна» завоювали лише чотири команди. На жаль, серед них немає торішнього володаря кубка — житомирської команди «Автомобіліст». У чвертьфінальному

матчі, який відбувся 10 листопада в Житомирі, господарі поля зазнали поразки від кіровоградської «Зірки» з рахунком 1:2.

...Початок змагання відзначився активним та, на жаль, безплідним наступом господарів поля. Першими рахунок відкрили гості. На сьомій хвилині в ситуації, яку не можна було вважати загрозливою, центральний нападник кіровоградців Котов несподівано пробив по воротах, і житомир'янам довелося розпочинати з центра поля.

Після цього гра майже повністю проходила на половині кіровоградців. «Автомобіліст» атакував усією командою, а

гості, зрідка, але дуже небезпечно контратакували. Сім разів їх гравці виходили віч-на-віч з воротарем житомир'ян Журбою. Три рази м'яч летів мимо пустих воріт, а чотири рази відмінно зіграв воротар, який відчайдушними кидками врятував свою команду від розгрому.

Та все ж житомир'яни мали безліч моментів для того, щоб перемогти. Однак їх атаки носили хаотичний характер. До того ж, деякі провідні гравці (Пінчук, Чирва, Котов, Батіота) грали відверто слабо. Лише на останній хвилині основного часу Васютін нарешті зрівняв рахунок.

Для виявлення переможця

було призначено вих тайми по 15 теж пройшли перевазі господарів поля. Знову лише одна контратака гостей принесла успіх. На 106 хвилині житомир'ян. Цього житомир'янин Кіровоградців йшов сам на сам з воротарем житомир'ян. Цього житомир'янин Кіровоградців виявився безсилі помилку захисників був вирішальним.

Футболісти Кіровоградців до цього перемогли житомир'ян. Цього житомир'янин Кіровоградців ще одну перемогу виступати у півфіналі. А Кубку вибув з дальшої боротьби. Кришталеви Кубок Житомир. На цьому одержить прописку в місті.

Б.

Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 12.11.1973.

ст. ЦС ЧМП, «Чорноморець» — «Локомотив» Вінниця 1-4 (1-1), голи: А.Дорошенко (20) — А.Шидловський (7, 79), П.Яковлев (47), В.Огородников (82).

«Чорноморець»: О.Нефедов (І.Осташенков), А.Дорошенко, В.Боровиков, В.Федоров (кап.), В.Бутенко, С.Круликівський, М.Асєташвілі, А.Магалін, С.Жарков (Г.Бібергал), Л.Барановський, В.Новаковський.

«В Ужгороді в 1/8 фіналу Кубка України одесити обіграли місцеву команду «Говерла» з рахунком 3-2.

Проте вже в наступному циклі цього турніру, який проходив в Одесі, моряки зазнали поразки від вінницького «Локомотива» — 1-4. Таким чином «Чорноморець» вибув з дальшої боротьби за цей футбольний трофей республіки». Газета «Чорноморська комуна» Одеса, 1973.

Важлива перемога

ЧВЕРТЬФІНАЛЬНУ зустріч кубка УРСР вінницький «Локомотив» провів з командою, яка здобула титул володаря малих золотих медалей чемпіонату СРСР і путівку до вищої ліги радянського футболу — одеським «Чорноморцем».

Господарі поля, їх численні шанувальники та спортивні фанати не сумнівалися в перемозі старшого за рангом суперника. Та футбол частенько дарує сюрпризи. Вінницькі залізничники не тільки вистояли проти грізного суперника, та ще й на його полі, а й завдали йому відчутної поразки.

Спортивна боротьба тривала до останньої хвилини поєдинку. Більше атакували одесити, вони створювали безліч голевих моментів, були з різних дистанцій, проте домогтися успіху тільки один раз, тим часом гостям не вдалось чотири рази. Взагалі, всі п'ять го-

лів у цій цікавій зустрічі були виключно красивими. На сьомій хвилині Володимир Дзюба швидко пройшов по правому краю і низом дав точний пас Анатолію Шидловському, який вийшов на штрафний майданчик. Форвард з ходу послав м'яч у сітку воріт.

У цьому матчі Анатолій став автором ще одного гола, а два інших були забиті з його подач.

Після пропущеного м'яча господарі поля послали свої атакуючі дії. Міг забити гол Асіташвілі, але не влучив, у вигідній позиції був Барановський, однак йому перешкодив воротар Бабенко. Він же виграв поєдинок з одеситом Бутенком. Лише на двадцятій хвилині «Чорноморцю» вдалось сквитати гол. Це захисник Дорошенко сильним низовим ударом з двадцяти п'яти метрів послав м'яч у сітку воріт. Воротар вінничанин запаніксив у падінні — 1:1.

У другому таймі знову атакують господарі поля, але знову м'яч потрапляє в їх ворота. Це Яковлев, одержавши пас від Шидловського, прокидається до самих воріт «Чорноморця» і сильним ударом послав м'яч під перекладину — 1:2.

Одесити явно засмучені, але ще більш посилюють тиск на ворота вінничани. Ось Круликовський виконує штрафний, але Бабенко парирує постріл. Потім Барановський не влучає у сітку воріт з дуже вигідного положення. Здається, гол наближає, але віннівці в протилежних воротах. На 79-й хвилині до контратаки вінничани підключився Михайло Прозоровський. Він пройшов вперед і віддав м'яча Анатолію Шидловському, який зумів обіграти двох захисників і під гострим кутом забити третій гол.

Останні десять хвилин матчу пройшли з перевагою

вінничан. Господарі поля вже припинилися з поразкою. А залізничники тим часом збільшили рахунок. На 82-й хвилині героєм матчу Анатолій Шидловський з кутового прапорця пройшов вздовж лінії воріт і зробив гострий простріл. Огородников досить було підставити голову — і м'яч опинився у сітці воріт — 1:4.

Любителі футболу Одеси вітали вінницьких залізничників з заслуженою перемогою. «Локомотив» одержав право продовжувати боротьбу за кубок УРСР. 14 листопада віч прийматиме на своєму полі у півфінальному матчі команду першої ліги класу «А» івано-франківський «Спартак», який виграв у авангардівців Ровно з рахунком 1:0.

Другою сексациєю чвертьфінального етапу змагань був програш першого володаря кубка УРСР житомирського «Автомобіліста» в матчі з кіровоградською «Зіркою» — 1:2. Харківський «Металіст» переміг херсонський «Локомотив» — 1:0.

К. ГРИГОРЕНКО.

Газети «Вінницька правда» Вінниця, 12.11.1973.

„ЧОРНОМОРЕЦЬ“ СКЛАДАЄ ЗБРОЮ

«Чорноморець»
(Одеса)

1:4

«Локомотив»
(Вінниця)

«Чорноморець» (Одеса) — Нефедов (51, Остапенко), Дорошенко, Боровиков, Федоров, Круликовський, Бутенко, Асіташвілі, Мочалін, Жарков (51, Бітергал), Барановський, Новаковський.

«Локомотив» (Вінниця) — Бабенко, Артюх (46, Кудя), Бровченко (72, Гвель), Прозоровський, Ковба, Яковлев, Вознюк, Огородников, Дзюба, Богоделов, Шидловський.

То був чвертьфінальний поєдинок кубка УРСР. «Чорноморець» виставив на матч лише вісім гравців основного складу, вважаючи, що це цілком досить для перемоги над командою другої ліги. І потрібно відзначити, що гра проходила за територіальною перевагою господарів поля, які

створили безліч голевих ситуацій. Двічі могли відзначитись Асіташвілі, Барановський і Круликовський. Але пильність захисників і голкіпера гостей звела нанівець їх зусилля.

Гості обрали тактику контратаки, і вона привела їх до успіху. На 7-й хвилині Дзюба пройшов по правому краю, навісив м'яча у штрафний майданчик, і Шидловський потужним ударом спрямував його під перекладину. Вінничани повели у рахунку — 1:0.

Перспектива програшу змусила господарів ще більше посилити натиск, і на 20-й хвилині Дорошенко зрівняв рахунок 1:1.

Другий тайм почався бурхливими атаками одеситів. Але тільки м'яч потрапив до він-

ничан, як вони збільшили рахунок. Це Шидловський, який був найкращим у цьому матчі, дав відмінний пас Яковлеву, котрий не гаючись кількома фінтами обвів захисників і з восьмиметрової відстані «розстріляв» ворота.

Господарів поля вистачило лише до 79-ї хвилини. А коли Шидловський біля кутового прапорця обвів двох захисників і влучив у ворота, «Чорноморець» склав зброю. Останні 11 хвилин перевага повністю була на боці залізничників, які довели рахунок до 4:1. Це Огородников використав відмінний простріл Шидловського і головою спрямував м'яча у ворота. Отже, приємна перемога, завдяки якій наші земляки вийшли у півфінал. Тепер, 14 листопада вінничани приймають івано-франківський «Спартак».

Інші чвертьфінальні ігри закінчилися так: «Спартак» (Івано-Франківськ) — «Авангард» (Ровно) — 1:0, «Металіст» (Харків) — «Локомотив» (Херсон) — 1:0, «Автомобіліст» (Житомир) — «Зірка» (Кіровоград) — 1:2.

К. РОМАНОВ.

Газета «Комсомольське плем'я» Вінниця, 13.11.1973.

«Спартак»-«Авангард» Рівне 0-0, дод. час 1-0.

«Тривають футбольні поєдинки на кубок Української РСР. Ровенські авангардівці, перемігши на своєму полі сумського «Фрунзенця» з рахунком 1-0, зустрілися з кадіївськими майстрами шкіряного м'яча. Тут було здобуто переконливу перемогу: ровенчани забили у ворота суперників три голи, пропустили один.

І ось черговий матч у Івано-Франківську з місцевими спартаківцями. Іменитим суперникам за 90 хвилин основного часу не вдалось зламати опір гостей. Лише в додатковому часі вони зуміли забити у ворота ровенчан єдиний гол, який і вирішив долю матчу. Авангардівці вибули з дальшої боротьби за почесний трофей. Вони продемонстрували в кубкових матчах непогану гру». Газета «Зміна» Ровно, 1973.

«Українські команди першої і другої ліги, закінчивши ігри чемпіонату країни, вступили в боротьбу за Кубок республіки з футболу.

Успішно провели попередні матчі спартаківці Івано-Франківська. Вони виграли у хмельницького «Динамо» на їх полі – 1-0 (гол забив Чопей) і позавчора здобули важливу перемогу над ровенським «Авангардом». Ця гра проходила на івано-франківському стадіоні «Спартак» і тривала 120 хвилин, оскільки в основний час рахунок не було відкрито і суддям довелося продовжити матч ще на півгодини. За п'ять хвилин до фінального свистка Рибак з кутового забив гол, який приніс господарям поля перемогу.

14 листопада у півфіналі «Спартак» зустрінеться з вінницьким «Локомотивом» на його полі. У другому півфінальному поєдинку виступлять харківський «Металіст» і кіровоградська «Зірка». Переможці цих двох матчів і складуть фінальну пару». Газета «Прикарпатська правда» Івано-Франківськ, 1973.

«СЕЗОН ТРИВАЄ.

Українські команди першої та другої ліги, за винятком сімферопольської «Таврії», вже завершили чемпіонат СРСР. Але футбольний сезон для них ще не закінчився. Вдруге вони розігрують Кубок республіки, встановлений редакцією газети «Радянська Україна». Спартаківці Івано-Франківська позавчора приймали на своєму полі ровенський «Авангард». Цей чвертьфінальний матч тривав 120 хвилин. Лише наприкінці додаткового часу С.Рибак забив єдиний переможний гол.

У півфіналі «Спартак» зустрінеться з вінницьким «Локомотивом». Цей матч відбудеться 14 листопада у Вінниці. Газета «Комсомольський прапор» Івано-Франківськ, 1973.

«Металіст»–«Локомотив» Херсон 1-0.

МИНУЛОЇ суботи «Металіст» проводив у себе вдома 1/4 фіналу на Кубок України — Кубок газети «Радянська Україна» — з херсонським «Локомотивом» — командою другої групи класу «А», в якій йому доведеться грати наступного сезону. До цього харків'яни в Луцьку перемогли місцевий СК з рахунком 2:1.

Матч почався з гострих атак гостей. Уже на перших хвиликах поєдинку харків'янам довелося похвилюватись, коли після удару одного з нападаючих «Локомотива» м'яч влучив у штангу. І після цього гості не збавляють темпу гри, атакують гостро, продумано. Їх зусилля могли б завершитися успішно, аби хтось із нападаючих гарматним ударом зблизівся по воротах Сивака не послав м'яч мимо них.

Але дещо пізніше гра вирівнюється: харків'яни, відвоювавши центр поля, влаштовують серію навальних атак на ворота «Локомотива». Однак часті втрати м'яча при передачах, неточні удари по воротах нападаючих «Металіста» змушують харків'ян організовувати наступальні дії заново. До того ж прагнення футболістів «Металіста» прориватися до воріт стандартно через центр полегшує завдання напівза-

хисту і захисту гостей. Велика скупченість гравців в районі штрафного майданчика, сумбурні дії нападаючих і напівзахисників господарів поля псує враження від гри. Гості, в основному, тепер лише контратакують, однак їх прориви через захисні лінії харків'ян, простріли вздовж воріт досить небезпечні.

У харків'ян сумлінність і напористість відзначається Бордаш. Атаки їх й будуються на вмінні нападаючого, так би мовити, на ходу обвести захисників, стрімко пройти до воріт, точно ударити по них. Ця тактика себе виправдовує й цього разу, хоча за Бордашем пильно наглядають не менше двох захисників. Однак на 42-й хвилині матчу Бордашу вдається сильно пробити по воротах. Слизький м'яч

(поле було досить вологим) висковзує з рук воротаря, і Зінченко добиває його в сітку воріт гостей—1:0.

В другому таймі ініціатива, в основному, була вже в руках «Металіста». Але атаки його нічого не дали — рахунок так і не змінився до кінця матчу.

Важкий поєдинок закінчився перемогою господарів поля з мінімальним рахунком. Єдиний гол, забитий харків'янами, вивів їх у напівфінал розіграшу Кубка України, де вони 14 листопада зустрінуться із «Зіркою» в Кіровограді. В напівфіналі вийшли також вінницький «Локомотив» і «Спартак (І-Ф)», які зустрічаються у Вінниці.

Газета «Вечірній Харків» Харків, 12.11.1973.

«Триває розіграш кубка республіки з футболу – призу газети «Радянська Україна». До участі в ньому підключилися українські команди, що виступали у першій лізі. Харківський «Металіст» у зустрічі 1/8 фіналу з рахунком 2-1 переміг спортивний клуб м.Луцька. А ось запорізький «Металург», який потерпів поразку – 2-0 у Кіровограді від місцевої «Зірки», вибув з дальшого розіграшу.

У чвертьфінальному поєдинку харків'яни у минулу суботу приймали у себе херсонський «Локомотив» і перемогли з рахунком 1-0. М'яч з подачі Бордаша забив Шопін. Тепер «Металіст» гратиме у напівфінальній

зустрічі 14 листопада з переможцем пари: «Автомобіліст» (Житомир)–«Зірка» (Кіровоград)». Газета «Соціалістична Харківщина» Харків, 12.11.1973.

«МЕТАЛЛИСТ» В ПОЛУФИНАЛЕ

Харьковский «Металлист» участвует в розыгрыше Кубка СССР — Кубка газеты «Радянська Україна». В 1/8 финала наши футболисты встречались в гостях у спортсменов СК Луцка. Напряженная встреча завершилась победой «Металлиста» со счетом 2:1.

10 ноября в Харькове состоялась встреча 1/4 финала. Хозяева поля принимали футболистов «Локомотива» из Херсона. Игра, которая не вызвала особого интереса у зрителей, оказалась интересной, изобилующей острыми ситуациями. Уже на первых минутах гости могли открыть счет, но мяч после сильного удара головой отражает штанга.

Вскоре выяснилось, что игроки «Локомотива» переигрывают хозяев поля в борьбе за верховые передачи. Острые ситуации у ворот харьковчан возникают все чаще и чаще, особенно опасно разыгрывают футболисты «Локомотива» угловые удары. Сиваку не раз приходилось демонстрировать свое мастерство, спасая ворота от хлестких ударов.

Но постепенно хозяева поля перехватывают инициа-

тиву. Несколько прицельных ударов Бордаша заставили гостей оттянуть часть дополнительных сил на оборону подступов к собственным воротам. И все же помешать хотя и редким, но острым атакам самого активного игрока «Металлиста» им не удалось. На 42 минуте Бордаш сильнейшим ударом пробил по воротам. Вратарь не смог удержать в руках мокрый мяч. Набежавший Сергей Зинченко — молодой полузащитник «Металлиста» — открыл счет.

Второй тайм прошел с подавляющим преимуществом «Металлиста». Они много атаковали, но, к сожалению, делали это прямолинейно, без выдумки, и гости успевали создавать оборонительный заслон. Правда, ошибки игроков «Локомотива» не раз открывали путь к воротам гостей. Но прежняя «болезнь» давала о себе знать: нападающие харьковчан запаздывали с ударами и били неточно.

Одержав победу со счетом 1:0, харьковский «Металлист» вышел в полуфинал Кубка республики.

В. ПЛАТУНОВ.

Кубкові сюрпризи

Минулої суботи відбулись матчі однієї четвертої фіналу розіграшу кубка республіки з футболу, заснованого газетою «Радянська Україна». Як і в іграх однієї восьмої фіналу, не обійшлося без несподіванок. Володар почесного призу — житомирський «Автомобіліст» на своєму полі зазнав поразки від кіровоградської «Зірки» — 1:2 і вийшов з дальшої боротьби. В Одесі «Чорноморець» програв з великим рахунком — 1:4 вінницькому «Локомотиву», івано-франківський «Спартак» переміг ровенський «Авангард», а харківський «Металіст» — херсонський «Локомотив» з однаковим результатом — 1:0.

Півфінальні матчі відбудуться 14 листопада у Вінниці і Кіровограді.

Газети «Красное знамя» та «Ленінська правда», обидві Харків, 12.11.1973.

1/4 фіналу розіграшу: «Чорноморець» (Одеса) — «Локомотив» (Вінниця) — 1:4, «Спартак» (Івано-Франківськ) — «Авангард» (Ровно) — 1:0, «Металіст» (Харків) — «Локомотив» (Херсон) — 1:0, «Автомобіліст» (Житомир) — «Зірка» (Кіровоград) — 1:2.

Чергові матчі кубкового турніру відбулися в переддень Жовтневих свят і всюди доповнювали урочисті торжества. Перший володар потесного трофея житомирський «Автомобіліст» пізніше за інші клуби вступив у розіграш. Тепер можна твердити, що зайвий «простий» не пішов команді на користь.

Житомиряни прагнули одразу приголомшити гостей. Але замість організованої, чіткої гри у них виходило щось схоже на бездумний навал. Одна з рідких контратак закінчується кутовим біля воріт «Автомобіліста». М'яч потрапляє до кіровоградця Котова, який сильним ударом з-за лінії штрафного майданчика відкриває рахунок.

Такого повороту подій володарі кубка не чекали. Пропущений гол наче вразив їх самолюбство, вони поспішають, нервуються. Але територіальна перевага «Автомобіліста» нічого йому не дає. «Зірка» пильнує в обороні, контратакуючи малими силами.

Під час перерви тренери застопили своїх підопічних. Після відпочинку командам удається налагодити гру. Але суперникам бракує точності в завершальній фазі атаки. Заміни, проведені «Автомобілістом», не посилили його агресивних намірів.

«Автомобіліст» і далі володів ініціативою, але зрівняти рахунок йому не давала чітка гра в обороні «Зірки». Лише на дев'яностій хвилині житомирянин Васютин в падінні головою забиває гол. Це був красень-гол, нагорода глядачам за 90 хвилин напруженої, але видовищно не дуже красивої гри.

Після другого відпочинку арбітр викликає команди на два додаткових тайми по 15 хвилин. Гол Васютина додає «Автомобілістові» енергії. Як тільки коман-

да помінялись воротами, господарі поля кинулись знову вперед, кинулись без оглядки і достатньої розсудливості, залишивши в центрі поля без опіки кіровоградців Кашея і Дейнегу. Вони скористалися такою необачністю, організували швидку контратаку і Дейнега забив вирішальний гол — 2:1. «Автомобіліст» програє, і тепер приз вашої газети дістає нову прописку.

Вдруге в чвертьфіналі розіграшу спіткнувся одеський «Чорноморець». Торік він зазнав невдачі на своєму полі від житомирського «Автомобіліста», а цього разу — від вінницького «Локомотива». Команда моряків трохи не розраховувала сили, поділивши бойовий склад надвое. Напередодні одесити провели товариський матч з дніпропетровським «Дніпром», а в офіційній зустрічі з вінничанами зазнали прикрої поразки. Рахунок відкрив правий крайній гостей Шидловський. Піззахисник моряків Бутенко зрівняв результат, а згодом Шидловський знову вивів «Локомотив» уперед.

Після відпочинку «Чорноморець» намагається відігратися. Напруження зустрічі зростає з кожною хвилиною. Тренери «Локомотива» проводять кілька замін, даючи відпочити перевтомленим футболістам. Коли «Чорноморець», захопившись атаками, забуває про оборону, залізничники двічі примушують господарів поля почати з центру. Спочатку це зробив Яковлев, а потім Кудя.

У двох інших чвертьфіналах в Івано-Франківську та Харкові представникам першої ліги вдалося перемогти гостей з мінімальною перевагою. Отже, у півфіналі вінницький «Локомотив» приймає івано-франківського «Спартак», а кіровоградська «Зірка» — харківського «Металіста». Матчі відбудуться 14 листопада.

Газета «Радянська Україна» Київ, 12.11.1973.

1/2 фіналу, 14.11: судді: Ігорь Качар, Микола Прийменко, Володимир Грінберг (всі Київ), «Локомотив» Вінниця-«Спартак» 0-1.

«ЛОКОМОТИВ» (Вінниця) —
«СПАРТАК»
(Івано-Франківськ) —
0:1

Івано-франківський «Спартак» вирушив до Вінниці з твердим наміром виграти, підготувавшись до цього матчу по всіх, як кажуть, статтях. Адже саме залізничники в торішньому розіграшу кубка УРСР завдали «Спартак» поразки, причому на його полі.

По-бойовому були настроєні і залізничники, яким залишилось зробити один крок до фінального поєдинку за кубок.

Гра була напруженою і гост-

рою. В першому таймі більш наполегливо атакували господарі, які створили 3-4 голевих моменти. Та свою перевагу вони не закріпили голами. А на 21-й хвилині другого тайму в цілком «мирній» обстановці форвард гостей Аністратов майстерно скористався зручним моментом і забив гол. Івано-франківський «Спартак» вийшов у фінал і зустрінеться в Києві з другим фіналістом — кіровоградською «Зіркою», яка на своєму полі перемогла харківський «Металіст» з рахунком 4:0.

К. ГРИГОРЕНКО.

«Локомотив» [Вінниця] — Бабенко, Прозоровський, Артюх, Грушанський, Ковба, Яковлев, Вознюк [72, Кудя], Огородников, Дзюба, Богоделов, Шидловський.
«Спартак» [Івано-Франківськ] — Кириченко, Копитчак, Кобичек, Горичек, Кушлик, Еськін, Рибак, Шулятицький, Чопей, Дирів, Аністратов.

Судді — І. Качар, Н. Прийменко, Л. Грінблат [всі — Київ].

НЕЛЕГКО далась нашим землякам зустріч з «Чорноморцем». Ряд гравців, особливо це стосується захисту, було травмовано. Та на матч з «Спартак» вінничани вийшли з бойовим настроєм. З перших хвилин вони почали шукати шляхів до воріт, які захищав досвідчений Кириченко, котрий має досвід гри у вищій лізі. Але й гості, які нинішнього року закріпились у першій лізі, теж були настроєні агресивно. Про це вони довели вже на 8-й хвилині, коли два спартаківці вийшли на відмінну передачу свого одноклубника Еськіна. Але м'яч пройшов поруч зі штангою.

Господарі поля, які, до речі, минулого року у кубковій зустрічі завдали поразки івано-франківцям,

відповіли швидкою контратакою. Але Дзюба, знаходячись у зручному становищі, забарився, і захисники гостей ліквідували небезпеку.

Через десять хвилин міг відзначитись Огородников, та його удару бракувало влучності.

Кінцівка першого тайму проходила у масованих атаках вінничан, але гості зуміли відстояти свої ворота.

У другому таймі спартаківці активізувались, і на 50-й хвилині Дирів завдав прицільного удару по воротах. Але й Бабенко, наслідуючи свого івано-франківського колегу, впевнено зреагував на м'яч.

Знову вінничани відповіли масованим наступом. До атаки підключились навіть захисники. Але гості не дозволили нашим землякам

вийти на ударну позицію. Це трохи розхолодило залізничників, і на деякий час ігрова ініціатива перейшла до їх суперників. І тут гості показали, що вони не дарма провели рік у першій лізі. Кілька разів добре виконав штрафні удари Рибак. Спартаківці все частіше підходять до воріт Бабенка. І ось настала 68-а

хвилина. Аністратов отримав від своїх товаришів відмінний пас і ввійшов у штрафний майданчик. Перед ним були лише захисник і воротар. Кількома фінтами форвард гостей зумів обвести Артюха і забити гола.

Загроза поразки примусила вінничан рішуче перейти до атакуючих дій. І тут свою майстерність показав Кириченко, який принаймні тричі врятував ворота від, здавалось, неминучого гола. Матч так і закінчився з рахунком 1:0 на користь спартаківців.

На жаль, враження від матчу було трохи зіпсовано від частих помилок судді всесоюзної категорії І. Качара.

Б. ВОЛОДІН.

14 листопада відбулись півфінальні зустрічі з футболу на Кубок УРСР серед команд майстрів класу «А» першої та другої ліг. Зустрічались команди: «Локомотив» (Вінниця) — «Спартак» (Івано-Франківськ) та «Зірка» (Кіровоград) — «Металіст» (Харків).

В першій парі перемогли прикарпатці — 1:0. Гол на 63 хвилині забив Віктор Аністратов.

Спартаківці виступали у такому складі: Кириченко, Кушлик, Кобичек, Копитчак, Горичок, Еськін, Рибак, Шулятицький, Дирів, Аністратов, Чопей.

В другій парі перемогу здобули кіровоградці — 4:0. Отже у фіналі, який відбудеться в Києві 18 листопада о 14 годині дня, зустрічаються «Спартак» і «Зірка».

Цей матч буде транслюватися по республіканському телебаченню.

СПОРТ

ТЕПЕР — У ФІНАЛІ!

14 листопада відбулись півфінальні ігри на Кубок України з футболу серед команд майстрів першої та другої ліг.

Спартаківці Івано-Франківська зустрічались у Вінниці з місцевим «Локомотивом». Виграли прикарпатці. Переможний гол у ворота вінницьких залізничників забив Аністратов. Цей гол і вивів наші «Спартак» у фінал.

Ось у якому складі здобули таку важливу перемогу наші земляки: Кириченко, Кушлик, Кобичек, Копитчак, Горичок, Еськін, Рибак,

Шулятицький, Дирів, Аністратов, Чопей.

Як бачимо, у нашій команді дебютували Кириченко і Еськін. Про них, а також про інші зміни в складі «Спартак» ми розповімо пізніше.

У другій півфінальній парі зустрічались кіровоградська «Зірка» і харківський «Металіст». Матч відбувся у Кіровограді і закінчився перемогою господарів поля з рахунком 4:0.

Отже, суперником «Спартак» у фіналі буде «Зірка». Фінальний поєдинок за Кубок України з футболу відбудеться в неділю, 18 листопада, о 14 годині в Києві.

«Зірка»-«Металіст» 4-0.

Вдалого вам фіналу, хлопці!

Харківський «Металіст» — це вже друга команда першої ліги класу «А», з якою під кінець сезону зустрілася на своєму полі кіровоградська «Зірка» в боротьбі за футбольний Кубок республіки. За значенням останній матч був небагато відповідальнішим. Гра з харків'янами мала виявити, яка з цих команд гратиме з переможцем півфіналу «Локомотив» (Вінниця) — «Спартак» (Івано-Франківськ) у вирішальному кубковому матчі.

Харків'яни знали, що їм буде не легко. Вони враховували те, що на шляху до півфіналу кіровоградці примусили скласти зброю, крім северодонецького «Хіміка», також заворізького «Металурга», який знаходиться вгорі турнірної таблиці команда першої ліги класу «А», і минулорічного володаря Кубка України — житомирського «Автомобіліста» на його полі. Та події, що розгорнулися, були несподіваними не тільки для футболістів «Металіста», а і їхнього наставника заслуженого майстра спорту Ю. Войнова, як він не визнає по закінченні гри.

— Ми розуміли, — сказав він, — що «Зірка» — серйозний суперник. Але побачити таку гру не сподівалися...

Господарі поля почали матч навальними, але чітко розіграваними атаками. І вже на п'ятій хвилині комбінація Олександр Котов — Віктор Кашей закінчилася голом. Лідер нападів кіровоградців послав м'яч під перекладину так, що воротар «Металіста» Михайло Грушко тільки розвів плечами.

І надалі футболісти «Зірки» диктували свої умови. Знову відзначився Кашей. Одержавши м'яч на підступах до штрафного майданчика, він зміг уникнути опіки захисника Миколи Данилюка і примусив гостей удруге почати з центра поля. А коли секундоміри відлічували передостанню хвилину першого тайму, Кашей прорвався до воріт разом з Анатолієм Ше-

лестом, котрий замінив травмованого Котова. Молодий гравець уміло використав подачу сусідки команди півни на пенальті, коли табло показувало 3:0 на користь «Зірки».

У футболі високо цінують вміння команди, як розставляється спеціалісти, потримати м'яч. Та це раціонально в тому разі, якщо виграти, бо розграти м'яч за названим принципом — скороти зброю стримування, а не атаку. Малоли фору в три м'ячі кіровоградці дозволили собі таку розкіш. І робили це майстерно, спокійно, примушуючи суперників закладатися до останнього, щоб не рехопити ініціативу.

І майже щоразу розграти у трикутнику або чотирикутнику запершували несподіваною стрілкою передачею з прицілом на ворота «Металіста». Одну з таких передач одержав Микола Родін і забив гол. Остаточний результат — 4:0.

18 листопада кіровоградська «Зірка» гратиме в Києві фінальний матч з івано-франківським «Спартаксом», який у півфіналі переміг вінницький «Локомотив» з рахунком 1:0. Незалежно від того, як пройде цей матч, можна поздоровити кіровоградських футболістів з успіхом. І не тільки тому, що вони вперше за останні 20 років стали учасниками фінальної кубкової зустрічі, а в тому, що наприкінці сезону передавали своїх прихильників вітальні іграми.

В останніх матчах чемпіонату в кубках іграх «Зірка» показала себе бойовим колективом. Дуже важливо, щоб у наступне міжсезоння колектив зберігся, що більше згуртувався, краще відточив свою майстерність, вступив у XXXVI чемпіонат країни у спортивному всеозброєнні.

А поки що побажаємо «Зірці» вдалого фіналу на Кубок республіки.

М. ДМИТРИЄВ

Результат півфінального матчу на Кубок України між кіровоградською «Зіркою» і харківським «Металістом», певно, не можна віднести до несподіваних. Та все ж передбачити виграв у команди першої групи з рахунком 4:0 могли лише найсміливіші оптимісти.

Матч причис справжнє задоволення уболівальникам футболу. Це була захоплююча безкомпромісна, красива гра. Господарі поля чудово налагодженим ансамблем продемонстрували свої найкращі бійцівські якості. Вийшовши на поле з великим бажанням перемогти, вони з перших хвилин повели швидкі, безперервні атаки на ворота гостей.

І вже на четвертій хвилині м'яч побував у сітці воріт «Металіста». Його автором став Віктор Кашей, безперечно, один з найкращих гравців матчу. На 26-й хвилині він знову відзначився. Випередивши захисників гостей, Кашей вибішов віч-на-віч з воротарем і під гострим кутом спрямував м'яч у ворота. За дві хвилини до кінця першого тайму в подібній ситуації Кашей у двоборстві з воротарем «Металіста» прострілює м'яч вздовж воріт і Шелест, який замінив травмованого Котова, забиває третій гол.

«Зірка» грає широко, винахідливо, технічно, злагоджено. Футболісти самовіддано борються за кожну м'яч, і зачет «Металіста», не витримуючи постійного натиску, час від часу помиляється.

Останній гол забив Родін. Отже, 4:0.

Вперше у своїй історії «Зірка» увійшла у фінал Кубка. Як відомо, подібні матчі випробовують стійкість і майстерність кожного гравця, формують і загартовують команду. Завтра у Києві, в боротьбі за Кубок зустрінуться «Зірка» (Кіровоград) і «Спартак» (Івано-Франківськ). Побажаємо ж кіровоградцям такої красивої і вдалої гри, як і у півфіналі.

Півфінальні матчі розіграшу: «Зірка» (Кіровоград) — «Металіст» (Харків) — 4:0, «Локомотив» (Вінниця) — «Спартак» (Івано-Франківськ) — 0:1.

РОЗІГРАШ Кубка республіки сягає своєї кульмінації. Після річного перебування у Житомирі кришталесо-срібний трофей тимчасово пропашеться в Івано-Франківську або Кіровограді. Команди майстрів цих міст здобули путівку до фіналу в завязаних матчах передостаннього етапу турніру. Спортивний оглядач «Радянської України» попросив головних арбітрів півфінальних зустрічей поділитися своїми враженнями про матчі.

— Незважаючи на великий рахунок, — почав суддя всесоюзної категорії Б. Швецов, — можу засвідчити зустріч між «Зіркою» і «Металістом» на не дуже підготовленому полі кіровоградського стадіону з першої до останньої хвилини пройшла у впертій боротьбі. Мені зрозумілий був настрій суперників. Обидва клуби провели не найкращі свої сезони. Харків'яни розгорталися з першою лігою, кіровоградці — фінішували у чемпіонаті республіки за межею першого десятка.

Склад команд, що їх тренери змусили до протоколу, свідчили про агресивні наміри суперників: на поле виходили найкращі гравці. Використовуючи активних флангових нападників, кіровоградці одразу повели наступ, прагнучи диктувати гостям свої умови. Але ж «Металіст», хоч і опинився у другій лізі, — досвідчений колектив. На десятій хвилині після прострілу з правого краю кіровоградця Родіна лівий крайній «Зірки» Кашей відкрив рахунок. Та це нітрохи не збентежило «Металіста». Він шукав найменших шансів зрівняти рахунок. Але сталося так, що до середини тайму Кашей удруге примусив харків'ян починати з центру поля.

Неспиритивно розгорталися події для «Металіста», але він пробує відігратися, посилавши вперед все більше гравців. Захист кіровоградців діє майже без помилок. На останній хвилині першого тайму контратака Кашей по лівому флангу призводить до гострої ситуації. На передачу стрімкого форварда вискочив центральний нападник Шелест. Рахунок стає — 3:0.

Другий тайм «Металіст» починає так, наче в його воротах і не побував уже тричі м'яч. Харків'яни не втрачають надії відігратися, зламати хід гри на свою користь. Але ж упевнено почуває себе «Зірка». Оволодівши м'ячем, вона прагне довести його контролювати. На 75-й хвилині фланговий прохід Родіна завершується четвертим голом у ворота «Металіста». Зрозуміло, що після цього харків'яни нічого вже не могли змінити. Вони

навіть не спромоглися «розмотати» рахунок.

Зустріч проходила напружено, але суперники не порушували правил. Мені дуже приємно відзначити високу спортивну культуру учасників півфіналу. Після матчу в протоколі проти прізвищ переможців рясніли самі підписи. «Зірка» справила сильне враження...

Суддя всесоюзної категорії І. Качар проводив зустріч на вінницькому стадіоні «Локомотив». Він розповів:

— Все сприяло тому, щоб матч пройшов цікаво: гарна погода, чудове поле стадіону, велика кількість глядачів. Вінничани після перемоги над «Чорноморцем» були сповнені бажання продовжити наступ на кубковій дорозі. Гра почалася атаками «Локомотива», який з кожною хвилиною все підвищував темп. Однак минуло чверть години, а залізничники не реалізували територіальну перевагу. Їм заважала поспішність. Кілька моментів не використав центрфорвард команди Дюба.

Поступово гра вирівнювалась, і вже центральний нападник «Спартак» Чорей міг відзначитися після подачі кутового. Атаки команди гасили атаками, і все ж мені це було видно: «Спартак» надійніше організував оборону. Особливо відзначається його капітан Кобитек, який вигравав усі м'ячі на «другому поверсі». У кількох епізодах бездоганно зіграв воротар прикарпатців Кириченко.

Другий тайм почався наступом «Локомотива» і закінчився його повною територіальною перевагою. Але тактична обмеженість, а б скажемо, навіть тактична неорганізованість стали непереборною перешкодою перед залізничниками. Вони посилали м'ячі швидкими передачами на ворота «Спартак». Більше, як я вже відзначав, повновладним господарем був капітан гостей.

Захопившись наступальними операціями, захисники «Локомотива» (вони активно підтримували своїх форвардів) в один з моментів «прогавили» спартаківця Аністратова. Він спокійно прийняв м'яч, підправив його, а потім проштовхнув у ворота «Локомотива». Оборона залізничників при цьому наче була «свідком». Сталося це в середині другого тайму. Єдиний гол вніс «Спартак» до фіналу.

Повторюю: хотів би відзначити високий рівень зустрічі. Такий матч приємно було проводити.

Фінальний матч розіграшу Кубка УРСР відбудеться в неділю на київському стадіоні «Динамо».

Фінал, 18.11, 14:00, Київ, «Динамо», 8000, глядачів, +2 С, судді: Костянтин Вихров-Микола Прийменко, Сергій Щербак (всі Київ), «Зірка»-«Спартак» 1-0 (1-0), гол: Дейнега (25), попереджений: Шкаловий.
«Зірка»: М.Будчаний, О.Бондаренко, М.Порошин, А.Хропов, Є.Шкаловий, О.Дейнега, Родін, В.Кашей, О.Котов (О.Іщенко, 70), В.Притулін, В.Ступак (А.Шелест, 35), тренер Віктор Жилін.
«Спартак»: В.Кириченко, Б.Копитчак, П.Кобичек, Б.Горичок, П.Кушлик, Ю.Єськін, С.Рибак, Т.Шулятицький (В.Діфес, 60), С.Чопей, І.Дирів, В.Аністратов (Т.Самуляк, 80), тренер Віктор Лукашенко.

«Зірка» (Кіровоград) — «Спартак» (Івано-Франківськ). 1:0 (1:0). Київ. Стадіон «Динамо». 18 листопада. Ясно. 2 градуси. 8000 глядачів.

Судді: К. Вихров, С. Щербак, М. Прийменко (усі — Київ).

«Зірка»: Будчаний, Бондаренко, Порошин, Хропов, Шкаловий, Дейнега, Родін, Кашей, Котов (Іщенко, 70), Притулін, Ступак (Шелест, 35).

«Спартак»: Кириченко, Копитчак, Кобичек, Горичок, Кушлик, Єськін, Рибак, Шулятицький (Діфес, 60), Чопей, Дирів, Аністратов (Самуляк, 80).

Гол: Дейнега (25).

Попереджено Шкалового. На перших хвилинах здавалося, що «Зірці» доведеться важко. Спартаківці повним складом перейшли на подовину поля кіровоградців і заходились розігравати м'яч, наче хокеїсти, що дістали велику перевагу. Час минав, але якихось реаль-

них загроз на штрафному майданчику «Зірки» не виникало, бо івано-франківці, захопившись плетінням мережива середніх і коротких передач, не йшли на загострення.

В той же час уже перша контратака кіровоградців ледве не скінчилась голом, м'яч після удару Кашей — одного з найкращих гравців зустрічі — пролетів у кількох сантиметрах від стійки. За якусь хвилину не використав зручного моменту Притулін. А потім під час гострої сутички біля воріт «Спартак» м'яч чудом не опинився в них.

Ці події мали послужити спартаківцям серйозним сигналом. Однак вони навіть не прагнули змінити м'ялинок гри, продовжували захоплюватися то численими передачами, то індивідуальними діями.

Шлях, який обрала «Зірка», був і привабливішим, і змістовнішим. Заволодівши м'ячем, захисники кіровоградської команди миттєво переадресовували його в середину поля, звідки він без «тяганини» потрапляв до нападаючих. Якщо «Спартак» досягав штрафного майданчика суперників за 6—8 передач, то «Зірка» робила те ж саме 3—4-ма пасами. Причому, слід зауважити, івано-франківці намагались віддати м'яч прямо в ноги партнеру, а кіровоградці наденали

його на вільне місце з таким розрахунком, щоб форвард, не «гасячи» швидкості, заволодавав м'ячем і йшов з ним далі.

Доля зустрічі виявилась вирішеною на 25-й хвилині. Правий захисник «Зірки» Бондаренко, вико-ну-ю-чи штрафний удар приблизно з 35-метрової відстані, спрямував верхову подачу на дальній кут воротарського майданчика. Відеоаністрибувши, Дейнега головою пробив у нижній дальній кут воріт, і м'яч затріпотів у сітці. Це був красивий хрестоматійний гол, який міг би послужити ілюстрацією для футбольного підручника.

Зрозумівши, що «Зірку», як говориться, голими руками не візьмеш, спартаківці заграли жвавіше. І невдовзі чудову нагоду відкрити-ся дістав Чопей. Він виїшов один на один з кіровоградським воротарем, але явно поклавився — м'яч озрізався у центрфорварда з ноги і вкотився за лінію воріт. Незабаром помилка Будчанний, відбивши м'яч прямо на ногу Диріву. Спартаківський нападаючий без роздумів пробив по цілі, але Бондаренко сміливо кинувся під удар.

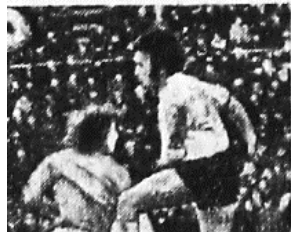
Очевидно, саме так гостро спартаківцям треба було продовжувати діяти і після перерви. Але вони знову, як і на початку фіналу, стали зловживати індивідуальною

грою. Ось, приміром, Рибак чомусь взагалі позабув про існування партнерів. Виходячи вперед по правому флангу, він раз у раз намагався обвести двох захисників кіровоградців, хоча за такої ситуації в крайньому разі йому треба було розіграти елементарну «стінку». Тоді б атака продовжилась. А так вона заглохла, не встигнувши розвинути.

Протягом другого тайма «Спартак» створив не більше двох загрозливих моментів, які послідували один за одним. Спочатку добре пробив по воротах «Зірки» Дирів — м'яч, торкнувшись когось з захисників, вилетів на кутовий. Під час його подачі на допомогу нападаючим в штрафний майданчик кіровоградців пробіг Копитчак. Він і пробив по воротах головою — м'яч скочив над перекладиною.

Реальну нагоду збільшити рахунок мали й кіровоградці, коли вчорашній з Кириченком опинився Шелест. Але нападаючий, очевидно, сам не повірив у своє щастя. Тому й пробив якось боляко. Воротар взяв м'яч. Отже, рахунок 1:0 на користь «Зірки» не змінився. Вона й стала володарем Кубка України — Кубка газети «Радянська Україна», який кіровоградцям вручив редактор газети А. К. Рябокія.

Л. КАНЕВСЬКИЙ.

Газета «Спортивна газета» Київ, 20.11.1973.

Позавчора на київському стадіоні «Динамо» відбувся фінальний матч на Кубок України з футболу, встановлений редакцією газети «Радянська Україна» для команд першої та другої ліг класу «А». Зустрілися кіровоградська «Зірка» та івано-франківський «Спартак». Нагадаємо, що на шляху до фіналу «Зірка» вилетіла з три северодонецького «Хіміка», запорізького «Металурга», минулорічного володаря Кубка житомирського «Автомобіліста» та харківського «Металіста». «Спартак», як команда першої ліги, включився в ігри з 1/8 фіналу і провів на один матч менше. В його активі були перемоги над хмельницьким «Динамо», ровенським «Авангардом» та вінницьким «Локомотивом».

Газета «Кіровоградська правда» Кіровоград, 20.11.1973.

КУБОК НАШ!

На фінальний матч «Зірка» вийшла у такому складі: Микола Будчаний, Олег Бондаренко, Михайло Порошин, Анатолій Хропов, Євген Шкаловий, Олександр Дейнега, Микола Родін, Віктор Кашей, Олександр Котов, Валерій Притулін, Віктор Ступак. По ходу матчу травмованих Котова і Ступака замінили Олександр Іщенко та Анатолій Шелест.

Гра почалась взаємними атаками. На 27 хвилині Дейнега відкрив рахунок. У подальшому івано-франківці безуспішно намагались відігратися. У другому таймі мав змогу збільшити рахунок Шелест. Вийшовши вчорашній

з воротарем «Спартак», він не зміг пробити точно.

«Зірка» виграла фінальний матч і стала володарем Кубка України.

Команда нагороджена Кубком редакції газети «Радянська Україна», дипломом першого ступеня Комітету по фізкультурі і спорту при Раді Міністрів УРСР і дипломом. Гравці одержали дипломи першого ступеня, вийшовши підарунком.

Всім гравцям «Зірки» включено до збірної команди республіки для проведення товариського матчу з київським «Динамо», який відбудеться 21 листопада.

М. ДМИТРИЄВ.

Вперед, за Кубок!

РОЗИГРАШ ФУТБОЛЬНОГО ПРИЗУ
ГАЗЕТИ «РАДЯНСЬКА УКРАЇНА»

Незвичайний вигляд мала вчора головна арена київського стадіону «Динамо», якщо подивитися на неї зверху, з Першотравневого парку. Трибуни припорошено свіжим снігом, замело бігову доріжку, сектори. А посеред цієї пухнастої білої ковдри — зелений прямокутник. Цілу добу динамівці готували футбольне поле для останнього матчу сезону — фіналу Кубка республіки.

Сьогодні головний арбітр, суддя всесоюзної категорії К. Віхров у супроводі своїх асистентів М. Приймєнка і С. Шербака викличе учасників фіналу для «заключної розмови». Дебютувавши торік, новий турнір одразу здобув популярність. Він зробив добру послугу майстрам, розширивши рамки футбольного сезону за наших погодних умов. От і тепер, наступної середи новий володар призу проведе зустріч з київським «Динамо», яке готується до ігор із західнонімецьким клубом «Штутгарт» в 1/8 фіналу Кубка УЕФА.

Сьогодні поруч з написом: «Автомобіліст» (Житомир) — 1972 р. на посрібленій кришці призу pojawiється ще одна. Чиє ім'я надпише гравер другим у літопису розигрань? Послужний список фіналістів різний, хоч вони багато років виступають у турнірах різного рангу. Характеризує суперників те, що в їх рядах починали грати багато футболістів, які зарекомендували себе у вищій лізі. Отже, візитні картки учасників сьогоднішнього матчу.

«Спартак» (Івано-Франківськ).
3 дня організації постійно висту-

дає під цією назвою. Чемпіон України 1955 року.

Це дало путівку на перехідні матчі з командою Чорноморського флоту за право виступати серед майстрів. Дві зустрічі на Севастопольському стадіоні не виявили переможця. Один матч виграла прикарпатці — 2:0, другий — з таким самим рахунком моряки. Лише третій матч приніс «Спартаківі» паспорт класу «Б» — 2:0.

Вже в 1957 році, коли львівських «Карпат» ще й в помині не було, «Спартак» стояв біля порога найвищої ліги країни. На ташкентському стадіоні він пропустив до неї лєнінградський «Адмірал-теець». У тому ж році івано-франківці успішно виступають у розигранні Кубка СРСР. Тільки у чвертьфіналі програють у гостях столичним одноклубникам — 2:4.

Тривалий час «Спартак» лихоманило. Торік він стає чемпіоном України серед команд майстрів, піднявшись за 19 місяців в попередньому сезоні стрімко вгору. У цьому році прикарпатці непогано дебютували в першій лізі, де зайняли десяте місце.

В різний час тут грали І. Мікулець, М. Думанський, Т. Шулятицький, П. Данилюк, які потім захищали спортивну честь московського «Спартака», донецького «Шахтаря», ЦСКА, «Карпат».

Сьогодні команду тренують майстри спорту О. Кольцов та М. Думанський. Свого часу тут працювали відомі фахівці заслужений тренер УРСР О. Шанов, майстер спорту В. Фомін.

«Зірка» (Кіровоград). Це — команда заводу сільськогосподарського машинобудування «Червона зірка». Двадцять років тому під назвою «Торпедо» здобула Кубок УРСР серед команд колективів. Тоді це був найвищий у республіці розиграш такого типу. У фіналі на київському стадіоні кіровоградці подолали полтавський «Колгоспник» — 3:1. У групі майстрів, уже під назвою «Зірка», команда Кіровоградщини виступає з 1958 року. Тоді ж у ній дебютував як тренер нинішній старший тренер збірної СРСР Є. Горняський.

«Зірка» у чемпіонатах республіки жодного разу не здобувала призового місця, але її звикли бачити на верхніх сходинках в підсумкових таблицях. Вона весь час курсує поблизу п'єдесталу пошани. Нинішній сезон команда розпочала не дуже вдало, закінчивши перше коло на 18-му місці. А згодом справи почали виправлятися. «Зірка» після турнірного екватора два місяці не знала поразок і фінішувала на дванадцятій сходинці.

Тепер команду очолюють заслужений тренер УРСР В. Жилин і майстер спорту Б. Петров, який багато років виступав за «Зірку». А відлучившись од неї до столичного «Спартака» на сезон, став чемпіоном країни.

У кіровоградській команді здобули «футбольну освіту» такі нині відомі гравці, як В. Веремєєв, В. Поркуян, С. Євсєнко, Б. Білоус, Л. Колтух. Сьогодні ворота «Спартака» захищатиме теж колишній вихованець «Зірки» — В. Кириченко.

Фінальний матч завжди має особливий підтекст. Ніякі попередні заслуги не братимуться до уваги. Все вирішить бойовий настрій, ступінь готовності, фізичний гарт футболістів на сьогоднішній день. Хто краще підготується, продемонструє високі польові якості, той може розраховувати на удачу.

Вперед за Кубок, фіналісти!

Ол. ЧЕРКАСЬКИЙ.

Газета «Радянська Україна» Київ, 18.11.1973.

ЛЮБИТЕЛІ футболу певне пам'ятають півфінальний фінальний матч на кубок України, що проходив в 1953 році. Тоді кубок вперше побував у Кіровограді. І ось через 20 років він знову у нас! Щоб сповна оцінити цю блискучу перемогу, необхідно зробити невеличкий екскурс у минуле.

Отже, 20 років тому в півфіналі «Зірка» зустрічалася з однією з найсильніших команд УРСР — ужгородським «Спартаком». Початок зустрічі для нашої команди склався добре. На 30-й хвилині «Зірка» вже вела гру з рахунком 2:0. Обидва м'ячі забив Віктор Третяков. Але основний час закінчився нічиєю: 3:3. В додатковий час, за п'ять хвилин до кінця гри, переможний гол забив Віктор Захадякин.

У фіналі наших суперників були футболісти Полтави. У них наша команда виграла з рахунком 4:1. Уявіть собі битоком набитий київський стадіон «Динамо»: десятки тисяч болельників дружно аплодували злагодженим, наполегливим і високотехнічним грі наших футболістів.

В наступні роки «Зірка» виступала з перемінним успіхом.

Нинішній сезон, що приніс нам велику перемогу, починався не зо-

КУБОК УКРАЇНИ НАШ!

всім вдало. У першості СРСР серед команд 2-ї групи класу «А» «Зірка» зайняла лише 12 місце. Але до кінця сезону склад команди стабілізувався. Завдяки великій працьовитості тренерського складу В. С. Жилина, Б. М. Петрова, Ю. І. Горожанкіна наша команда до розиграння кубка 1973 року була підготовлена добре. Першими суперниками її були футболісти северодонецького «Хіміка», у них наша команда виграла з рахунком 3:2.

Наступну гру «Зірка» проводила з однією з найсильніших команд нашої республіки — запорізьким «Металургом». Перевага нашої команди була очевидною, результат — 2:0 в нашу користь.

У чвертьфіналі «Зірка» зустрічалася з володарями кубка УРСР 1972 року — житомирським «Автомобілістом» на їхньому полі. На 65-й хвилині прекрасна комбінація Олександра Дегієва — Анатолія Котова — Віктора Кашей і останній виводить нашу команду вперед. Але прикра помилка наших захисників на останній хвилині — і рахунок стає 1:1. В

додатковий час перевагу нашої команди закріпив Анатолій Котов, який сильним ударом з 25-метрової дистанції забив переможний гол.

14 листопада цього року в півфіналі наша команда приймала харківського «Металіста», який брав участь у першості СРСР по першій групі. Це був, безумовно, найкращий матч нашої команди. Уже на 5-й хвилині блискавична комбінація Анатолія Котова — Віктора Кашей — і м'яч в сітку гостей. На 25-й хвилині сильний прохід Віктора Кашей — примушує гостей відразу починати гру з центру поля. Слід відзначити, що всі гравці нашої команди з повною відповідальністю поставились до цієї зустрічі. На 44-й хвилині в результаті вдало проведеної комбінації Віктора Кашей і Анатолія Шелеста рахунок стає 3:0.

У другій половині матчу господарі поля стають і господарями становища. Лише чудова гра воротаря гостей врятувала їх від розгрому. Заключну частину матчу «Зірка» проводить на високому технічному рівні і Микола Родін

забиває 4-й гол. Цим матчем «Зірка» пробилась у фінал.

Щоб правильніше оцінити заслугу наших футболістів, слід згадати хоча б те, що в розигранні кубка брало 30 команд республіки. Після гри з харківським «Металістом» старший тренер гостей Юрій Войнов дуже високо оцінив гру нашої команди.

В фіналі нашим суперником була команда першої групи класу «А» — івано-франківський «Спартак». І знову, як 20 років тому, нарядний, засніжений стадіон київського «Динамо» став ареною боротьби двох найсильніших команд. Навіть чотириградусяний мороз не зміг охолодити гаряче прагнення футболістів показати красивий і змістовний футбол. Обидва суперники досить добре знають одне одного. Дуже вміло керує лінією захисту Анатолій

Хропов. Півзахисник Олександр Дегієв встигає скрізь: то він уміюмо грою позбавляє нападочого суперника нанести удар по наших воротах, то через хвилинку його удар з 30-метрової дистанції з трудом парире воротар спортсменів.

На 20-й хвилині захист гостей похитнувся. Блискавична, багатогодова комбінація — і Дегієва в красному стрибку головою посилає м'яч у ворота суперників. Численні телеглядачі України мали змогу бачити цей чудовий матч, в якому наша команда показала всі свої кращі якості: витримку і натиск, взаємовиручку і дружність, високу техніку і блискучіє мислення.

Цією перемогою наша команда ввійшла в серія багатьох болельників наділо, що і в новому сезоні вона буде радувати їх красавою грою.

З великим успіхом вас, футболісти «Зірки»! Нових вам удач, нових тріумфів!

О. ГАХ.

Газета «Кіровоградська правда» Кіровоград, 1973.

Капітан команди Віктор СТУПАК з кубком

Зійшла зоря «Зірки»

ФІНАЛ РОЗИГРАШУ КУБКА УРСР — КУБКА ГАЗЕТИ «РАДЯНЬСЬКА УКРАЇНА». Київ, стадіон «Динамо», 18 листопада.

«СПАРТАК» (Івано-Франківський): В. Кириченко, Б. Копитчак, П. Ковичен, Б. Горичон, П. Кушлін, Ю. Єськін, С. Рибан, Т. Шульцманський (М. Діфіс), С. Чопей, І. Дирів, В. Аністратов (Т. Самуляк).

Старший тренер — майстер спорту О. Колцов, тренер — майстер спорту М. Думанський.

«ЗІРКА» (Кіровоград): М. Будчаний, О. Бондаренко, М. Порошин, А. Хропов, Е. Шкаловой, А. Дейнега, М. Родін, В. Кашей, О. Котов (А. Іщенко), В. Притулін, В. Ступак, А. Шелест.

Старший тренер — заслужений тренер УРСР В. Жилін, тренер — майстер спорту Б. Петров.

Бригада арбітрів: суддя асоційної категорії К. Віхров, судді республіканської категорії М. Приймєнко і С. Щербак.

Рахунок — 1:0. Гол на 25-й хвилині забив Дейнега («Зірка»).

Заключний матч розіграшу викликав великий інтерес не тільки серед легіону прихильників фіналістів. Програма Українського телебачення, наче задовольняючи їх бажання, транслювала повністю гру. Особливий інтерес проявляли до неї фахівці. Експеримент продовження сезону проводиться вдруге і тому, зрозуміло, в ньому чимало нез'ясованих питань. Серед спеціалістів можна було побачити старішину вітчизняного футболу 80-річного заслуженого майстра спорту Степана Дмитровича Романенка. На свій стадіон прийшли представники різних поколінь футбольного «Динамо». На чолі з новим старшим тренером В. Лобановським завітав і сьогоднішній бойовий склад команди, який завтра тут же проведе товариш-

кий матч із збірною командою фіналістів кубка.

Ті, хто заповнили трибуни стадіону, хто вмонтився зручно біля екранів телевізорів, не уявляють собі, скільки тривожних годин пережив напередодні матчу один з найкращих радянських спеціалістів по спортивних спорудах Леонід Михайлович Кривошеєв. Потрібно було не тільки очистити поле від снігу, а зробити це так, щоб не пошкодити жодного кущика. Соковитий зелений прямокутник, оперезаний сніговою пеленою, був підготовлений до гри, наче це було не в другій половині листопада, а в серпні. Не випадково ж після фіналу щиро дякували Леонідові Михайловичу представники федерації, тренери, футболісти.

Різний ранг клубів загострив характер зустрічі. Відомо, що у куб-

ка не існує авторитетів. Найменша переоцінка власних сил, неповага до суперника і... шукай вітра в полі. Наздоганяй втрачене. Це не завжди вдається, коли часу для гри залишається все менше, коли суперник не дає тобі це зробити.

Рік стажування у вищій лізі пішов на користь прикарпатській команді. Але ж «Спартак» став жертвою того самого, що й торік підстергло у фінальному матчі донецького «Шахтаря», який вже виступав у ньому як представник вищої ліги. Гірники дозволили собі розслабитись тоді перед матчем, і кубок поїхав до Житомира.

«Зірка» одразу показала свій агресивний намір випадом тандему форвардів Кашей—Котов. «Спартак» відновив двома кутовими під'їжд, рейдом Диріва у штрафну. Такий заспів матчу сподобався глядачам.

Спартаківці мусили підвищити пильність після стрімкої, розіграної в один дотик комбінації кіровоградців по лівому флангу, яка мало не привела до гола. На деякий час команди «застряли» на середині поля. Та коли «Зірка» прагнула вирватись з цього «платтарму» колективними діями, то спартаківці грали розрізано, особливо хвибував на це Чопей. Прогнення Диріва об'єднати зусилля не знаходять підтримки у партнерів.

Перший тайм пройшов під знаком переваги «Зірки». Кілька разів необережно зіграв воротар «Спартак» Кириченко. А коли він затримався вийти на навісну передачу захисника кіровоградців Бондаренка, на м'яч вискочив, зро-

бивши рейд з глибокого тилу, підзахисник Дейнега і поспав м'яч у піль. Цьому голу випало визначити володаря кубка.

Під завісу тайму захисники «Зірки» самовіддано відстоюють свої ворота, по-хокейному праймаючи м'ячі на себе. Запам'ятався епізод, коли захисники намагалися будь-що зупинити Чопея. А він, зробивши все, щоб вийти на ударну позицію, стріляє мимо воріт.

Другий тайм — тайм «Спартак». «Зірка» дуже рідко появлялась на його половині. Але один стопроцентний момент не використав Шелест. Заміни в рядях спартаківців не принесли бажаного. 12-й хвилинний біля воріт «Зірки» на останній секундах Чопей мало не «перетворив» в гол. Хотів м'яч цього футболіста агадуться частіше за інші, але з часів стажування в дублі київського «Динамо» він не змінив манери гри і повністю не розкрив свого спортивного таланту. А шкода.

Зрозуміло, що після фінального матчу бадьорий настрій панував у роздягальні клубу Кіровоградського заводу сільськогосподарського машинобудування. На посріблений кришці призу з'явився новий напис: «Зірка», Кіровоград. 1973.

Кубок можна випадково програти, але його не можна випадково виграти. «Зірка» йшла до нього, перемігши запорізького «Металурга», житомирського «Автомобіліста», харківського «Металіста» і, нарешті, івано-франківського «Спартак». Проти таких суперників у короткому турнірі може команда, гідна кубкового титулу.

Ол. ЧЕРКАСЬКИЙ.

«Зірка» з кубком України, стоять 1-й ряд, зліва направо: М.Родін, Є.Шкаловой, В.Ступак (кап.), А.Шелест, А.Хропов, адміністратор В.Харченко, 2-й ряд: тренер Ю.Горожанкін, лікар Ю.Шубор, О.Іщенко, М.Будчаний, М.Порошин, О.Бондаренко, начальник команди В.Жилін, О.Котов, В.Двуреченський, старший тренер Б.Петров, О.Дейнега, В.Притулін, В.Кашей. Газета «Радянська Україна» Київ, 20.11.1973 обидві.

● Кіровоградська «Зірка» — володар Кубка України з футболу.

Поздоровляємо переможців фінального матчу: Миколу Будчаного, Олега Бондаренка, Михайла Порошина, Анатолія Хропова, Євгена Шкалового, Олександра Дейнегу, Миколу Родіна, Віктора Кашея, Олександра Котова, Валерія Притукіна, Віктора Ступака, Анатолія Шелеста, Олександра Іщенка. Їх наставників — заслуженого тренера УРСР В. С. Жилина, тренерів — майстра спорту Б. М. Петрова, Ю. І. Гороманкіна.

Футболісти «Зірки» залишали стадіон «Динамо» в Києві щасливими. Капітан Віктор Ступак високо тримав над головою кришталевий приз газети «Радянська Україна». Кубок України дістався нашим землякам в нелегкій, епертій боротьбі з командою першої ліги івано-франківським «Спартаком». Почесна і радісна нагорода. Більшість уболівальників «Зірки» кубковий матч спостерігали по телебаченню, то й, певно, не варто переповідати його хід.

«Зірка» витримала штурм закарпатців, і єдиний гол, забитий на 27-й хвилині Олександром Дейнегою, привів команду до перемоги.

Що ж, гарної, винахідливої, атакуючої гри давно чекали прихильники «Зірки». І хочеться вірити, що кубкові матчі, які виявили найкращі якості футболістів, стануть початком народження команди справжніх майстрів високого класу. Адже тепер команду супроводжуватиме почесний титул — володар Кубка України. Це звання треба виправдати, воно зобов'язує.

Капітан «Зірки» Віктор СТУПАК з почесним кришталевим призом.

Газета «Молодий комунар» Кіровоград, 20.11.1973.

...Отже — кіровоградська «Зірка» володар Кубка України з футболу. На другий день після фінального матчу з івано-франківським «Спартак» газета «Радянська Україна» відзначила:

«Кубок можна випадково програти, але його не можна випадково виграти. «Зірка» йшла до нього, перемігши запорізького «Металурга», житомирського «Автомобіліста», харківського «Металіста», і, нарешті, івано-франківського «Спартак». Пройти таких суперників у короткому турнірі може команда, гідна кубкового титулу».

І на вечорі спортивної слави, який відбувся минулої п'ятниці в міському Будинку культури імені Компанійця, уболівальники висловлювали таку ж думку: наші земляки здобули нашу почесну нагороду не випадково.

Вечір відкрив заступник голови міськвиконкому В. І. Агафінець. Він привітав футболістів «Зірки» з успішним завершенням фінального турніру і висловив упевненість, що вони й надалі будуть в числі провідних футбольних команд республіки.

Старший тренер «Зірки», заслужений тренер УРСР В. С. Жилин, виступаючи на вечорі, розповів про становлення команди на заключному етапі чемпіонату країни. В колективі проведено чималу виховну роботу з молодими спортсменами. За цю справу взялися не лише тренери, а й комсомольські активісти заводу «Червона зірка». Спортсмени не раз зустрічалися з своїми уболівальниками в цехах, прислуховувались до їх зауважень після кожного матчу. І ось перемінні: кращою стала лінія захисту, зросла активність молодих футболістів, які прийшли в команду з колективу фізкультури. І тренер адресує слова похвали саме їм, наймолодшим — Михайлу Прошину, Олегу Бондаренку, Євгену

Шкалову, відзначає зрослу майстерність Віктора Кашея, Анатолія Хропова, Віктора Ступака, Олександра Дейнеги.

Про піднесення «Зірки» свідчить і результативність кубкових матчів: наші земляки забили у ворота суперників 7 м'ячів, пропустивши лише один.

Через двадцять років Кубок України з футболу знову в кіровоградській «Зірки».

Володарі цього почесного трофею на вечорі привітали заступник секретаря парткому заводу «Червона зірка» М. О. Ковіка, перший секретар міськкому ЛКСМУ Микола Скляниченко, представник юних футболістів міста Віктор Стеценко, заступник голови обласного спорткомітету В. І. Галенко. Секретар облпрофради Л. О. Руголь вручив футболістам і наставникам команди почесні грамоти облпрофради та цінні подарунки. Приз також вручені від міськкому ЛКСМУ, заводу «Червона зірка», взуттєвої фабрики, олійжиркомбінату, ремзаводу «Укрсільгосптехніка». Капітан команди Віктор Ступак, приймаючи нагороду, від імені своїх друзів запевнив присутніх на вечорі, що «Зірка» виправдає надії своїх прихильників і в наступному році намагатиметься взяти ще кращий розгін. Адже кубкові матчі були свідченням того, що команда спроможна перемагати досить сильних суперників.

На вечорі спортивної слави були присутні завідувачий відділом пропаганди і агітації обкому Компартії України І. П. Оліфіренко, перший секретар обкому ЛКСМУ М. Г. Гайдамака, керівники спортивних товариств і представники провідних фізкультурних колективів обласного центру.

Газета «Молодий комунар» Кіровоград, 27.11.1973.

ФУТБОЛ СУВОРИЙ ЗАКОН КУБКА

... 27-а хвилину фінального матчу розіграшу Кубка України була нещасливою для Івано-Франківського «Спартак». Помилвся голкіпер Кириченко, який намагався перехопити м'яч, — і нападаючий кіровоградської «Зірки» Дейнега влучив у порожні ворота. 1:0. Результат цей не змінився до кінця зустрічі.

А спартаківці могли відкрити рахунок ще раніше, могли установити бодай рівновагу після цього епізоду, бо весь час володіли територіальною та ігровою перевагою. У першому таймі в їхніх атаках було більше осмисленості. Зручні нагоди втратили Чопей, Аністратов, Дирів. Якби ж ще згадали наші земляки про удари з далекої відстані (зустріч проходила на мокрому, подекуди засніженому полі київського стадіону «Динамо»), то ефективність наступальних дій могла б стати значно вищою. Особливо бракувало таких ударів після перерви, коли всі події розгорталися на підступах до штрафного майданчика «Зірки», що захищалася дружно, самовіддано.

Отже, тепер Кубок республіки має свого другого і нового володаря.

ФУТБОЛ ОТЖЕ, СЬОГОДНІ—ФІНАЛ

Так, сьогодні о 14 годині на київському стадіоні «Динамо» івано-франківський «Спартак» і кіровоградська «Зірка» розіграють Кубок УРСР з футболу на приз газети «Радянська Україна».

Нелегким був шлях команд до фіналу. Спартаківці Івано-Франківська здобули перемогу над хмельницьким «Динамо» на його полі, виграли матч з ровенським «Авангардом», який приїжджав до нас, і, нарешті, завдали поразки на виїзді вінницькому «Локомотиву».

Кіровоградська «Зірка» виступає у другій лізі і за підсумками цього річного сезону навіть не увійшла у першу десятку. Однак, як свідчать кубкові матчі, команда зараз знаходиться у хорошій спортивній формі. На шляху до фіналу кірово-

градці перемогли северодонецький «Хімік», запорізький «Металург» і харківський «Металіст». Причому кожен матч «Зірка» виграла з великим рахунком.

У Києві напередодні матчу вишав сніг, і фінальна зустріч, очевидно, проходитиме на засніженому полі. Ця обставина вирівнює шанси команд, оскільки може статися, що успіх справи вирішуватиме не майстерність футболістів, а витривалість.

У всякому випадку будемо сподіватися, що команди віддадуть всі сили і продемонструють хорошу гру. Спартаківцям побажаємо успіху і, звичайно, перемоги.

Телеглядачі зможуть спостерігати за грою на голубих екранах — Українське телебачення вестиме репортаж про фінальний матч.

Газети «Комсомольський прапор» та «Прикарпатська правда» Івано-Франківськ, 1973.

«НЕВЕЗІННЯ І ЩЕ ДЕЩО.

І в суботу, і в неділю у Києві падав сніг, дув холодний пронизливий вітер. Та за годину до фінального матчу розіграшу Кубка УРСР з футболу сніг припинився, вітер, і над зеленим полем стадіону «Динамо» засвітило сонце. Поле справді було зеленим, в чому неабияка заслуга працівників стадіону.

Команди-фіналісти прибули на стадіон задовго до матчу і весь цей час готувалися до нелегкої гри. Роздагальню спартаківців відвідав голова футбольної федерації України О.Ошенков. Він поздоровив дебютантів першої ліги з почесним десятим місцем у цьогорічній першості країни і побажав їм успіхів у розіграші Кубка УРСР — футбольного призу газети «Радянська Україна».

Кришталевий Кубок з фігуркою футболіста на посрібленій кришці був виставлений тут же, біля виходу на поле. Це один з «наймолодших» призів, розіграш його проводиться тільки другий рік.

Як ви бачили на екранах телевізорів, початок матчу був за спартаківцями, які відбивши першу ж атаку кіровоградців, пішли вперед і примусили воротаря Будчаного вступити в гру. Як завжди, на вістрі атак у нас були Аністратов і Чопей, місце в центрі було довірено Диріву. Саме Дирів мав кілька нагод відкрити рахунок, особливо на шостій хвилині, але з вигідного становища пробив мимо цілі. Тут же аналогічну помилку допустив восьмий номер «Зірки» Кащей.

Поступово гра вирівнюється, і тепер вже небезпека виникає біля воріт Кириченка. Ось кіровоградці б'ють штрафний, і м'яч майже з лінії воріт підхоплює Горичок і посилає далеко в поле. Не минає і двох хвилин, як подібна ситуація повторюється, цього разу футболісти «Зірки» виходять вперед. Це Дейнега випередив Кириченка і головою сильно послав м'яч у сітку.

Сталося це на 26-й хвилині першого тайму, отже ще був час відігратися. Однак спортивне щастя цього разу відвернулося від спартаківців. Повторювалось те, що ми звикли бачити на своєму стадіоні:

створюючи на штрафному майданчику суперників один за одним голеві моменти, вони не зуміли вдало використати жодного.

Не знімаючи вини за це з футболістів передньої лінії, не можемо змовчати про дії судді в полі К.Вихрова. на 57-й хвилині матчу захисники «Зірки» збили на воратарському майданчику Чопея. Однак суддівський свисток мовчав.

На останній хвилині матчу івано-франківці все-таки могли вирівняти становище коли Рибак подавав кутовий, в штрафному майданчику «Зірки» м'яч підхопив Діфес і пробив. І знову мимо. Це означало, що ніщо вже не допоможе, що Кубок дістанеться кіровоградцям.

Після матчу ми розмовляли із спортивним оглядачем газети «Радянська Україна» О.Черкаським. Він відзначив, що матч вийшов цікавим, обидві команди показали хорошу і змістовну гру. Однак у першому таймі спартаківці недооцінили суперників, за що й були покарані. У другому таймі івано-франківці мали повну перевагу, але не зуміли реалізувати її. До того ж всього грішили індивідуальною грою.

Ось у якому складі виступав у матчі «Спартак»: Кириченко, Копитчак, Кобичек, Горичок, Кушлик, Єськін, Рибак, Шулятицький (Діфес, 63), Чопей, Дирів, Аністратов (Самуляк, 80)». Газета «Прикарпатська правда» Івано-Франківськ, 1973.

«Зірка» з кубком України, стоять зліва направо: тренер Ю.Горожанкін, лікар Ю.Шубор, О.Іщенко, М.Будчаний, М.Порошин, О.Бондаренко, начальник команди В.Жилін, О.Котов, В.Двуреченський, старший тренер Б.Петров, О.Дейнега, В.Притулін, В.Кашей, сидять: М.Родін, Є.Школовой, В.Ступак, А.Шелест, А.Хропов, адміністратор В.Харченко.

СЬОГОДНІ в різних містах нашої республіки розпочинається розіграш Кубка УРСР — Кубка газети «Радянська Україна» для колективів майстрів першої і другої ліг. Цей тур проводиться втретє. Першим володарем почесного трофею був житомирський «Автомобіліст», а тепер він зберігається у кіровоградській «Зірці».

Раніше кубковий турнір починався після фінішу чемпіонату. Команди зустрічались між собою на всіх етапах один раз. Обидва фінали були проведени в столиці республіки.

Зараз же, враховуючи побажання учасників турніру, змінено статут розіграшу. Тепер команди зустрічатимуться двічі — на своєму й чужому полях. Розіграш проводиться протягом усього сезону. Так само відбуватимуться й фінальні змагання — 13 і 17 листопада.

Переможець фіналу визначиться за кращою сумою очок, набраних у двох

Сьогодні Кубок УРСР— Кубок газети «Радянська Україна»

матчах. При нічийному рахунку братиметься до уваги різниця м'ячів, а далі рахуватимуться голи, забиті на чужому полі. Матчі 1/16 фіналу Кубка УРСР призначено на 24 травня і 16 червня.

Отже, сьогодні в 1/16 фіналу зустрічаються: «Будівельник» (Тернопіль) — «Локомотив» (Херсон); «Лекотив» (Вінниця) — «Авангард» (Севастополь); «Буковина» (Чернівці) — «Колос» (Полтава); «Автомобіліст» (Житомир) — «Фрунзенець» (Суми); «Динамо» (Хмельницький) — «Суднобудівник» (Миколаїв); «Граніт» (Черкаси) — «Авангард» (Ровно); «Говерла» (Ужгород) — «Металіст» (Харків); «Зірка» (Кіровоград) — СК (Луцьк); СК (Чернівці) — «Кривбас» (Кривий Ріг).

А. КУЗНЕЦОВ.

КУБОК УРСР НА ПРИЗ ГАЗЕТИ „РАДЯНСЬКА УКРАЇНА“

Нинішнього футбольного сезону Кубок УРСР розіграватиметься втретє. У боротьбу за цей почесний приз вступають команди майстрів першої і другої ліг.

Умови змагань на кубок дещо змінені. Тепер на всіх стадіях розіграшу — від 1/16 фіналу до фіналу — команди зустрічатимуться між собою двічі на своєму і чужому полях, тобто діятиме принцип Кубка УЕФА.

На всіх стадіях турніру команда-переможниця визначається за найбільшою кількістю набраних очок. Якщо цей показник буде однаковим, то перевагу дістає клуб, який матиме в двох зустрічах найкращу різницю м'ячів. Коли і тут суперники зрівняються результатом, перемога присуджується команді, яка забила більше м'ячів на чужому полі. При умові, коли й тоді всі показники будуть однаковими, після закінчення основного часу другої зустрічі суддя має призначити два додаткових тайми по 15 хвилин. Якщо і додатковий час не виявить найсильнішого, то команди обмінюються пенальті.

Однак і тут суперники можуть досягти однакового рахунку. Тоді після п'яти ударів клуби почнуть виконувати додаткові 11-метрові удари.

Це триватиме доти, поки одна з команд при однаковій кількості пробитих ударів не заб'є на гол більше.

Газети «Вечірній Харків» Харків, 24.05.1974 та «Комсомольське плем'я» Вінниця, 1974.

1/16 фіналу, 24.05, 12.06: «Металіст» Харків-«Говерла» Ужгород 0-2, 0-1, гол: Русин.

І М'ЯЧ БУВАЄ СЛУХНЯНИМ

Минулий тиждень для любителів футболу був насичений — зустріч на кубок УРСР з харківським «Металістом» і товариський матч з командою недавніх збірників СРСР, відомими майстрами шкільного м'яча.

Почнемо з кубкової зустрічі. «Говерла» з перших же хвилин почала атакувати цілеспрямовано, обдумано. Любо було дивитися на таку гру — чіткі передачі, гарні фікinti. Суперники одразу відчув тактичну і технічну перевагу господарів і почав, було, грубити. Невдовзі Коновалов збивав Варгу з ніг, який був без м'яча. Він же через хвилину отримує від дніпропетровського судді Анатолія Долгих жовту карточку. Однак головний арбітр строго і вміло припиняє намагання гостей засобами фізичної сили вирівняти поєдинок — далі матч проходив у коректній спортивній боротьбі.

На 6 хвилині Мелеш отримує після штрафного удару точний м'яч, але промакується. Через кілька хвилин Кіш робить гарний прохід, пробиває — верхня штанга рятує харків'ян. Ужгородці, зрештою, продовжують настійливо нападати, грають розсудливо, обдумано. Уся затримка за Русиним і Мелешом, яким не вдалося відповідно завершити атаки.

На 14 хвилині Черков дав передачу точно на

ногу Варзі, який з лету поснає м'яч у дальній верхній кут воріт — 1:0. І після гола господарі продовжують планомірно наступати, часто висувають на ударні позиції Русина і Мелеша. Однак Мелеш на фоні гри цієї команди виглядає вкрай погано — губить більшість м'ячів, адресованих йому.

Варга в цьому поєдинку добре грав — коли не з'являвся на штрафному майданчику, завжди були в небезпеці ворота гостей. Так на 28 хвилині гарно пробив у нижній кут воріт — голкіпер з великими труднощами виштовхнув м'яч на кутзовий.

Після перерви ужгородці й надалі володіють ініціативою, обдумано готують атаки. Присутні неодноразово аплодують гарним комбінаціям господарів. Назріває гол. На 65 хвилині Варга, обманувши кількох захисників, наче на тарілці, подає м'яч Мелешу, який з двох метрів міг і заслати його тільки в сітку воріт.

Отже, кубкова зустріч закінчилася з рахунком 2:0. Треба сказати, що в нинішньому сезоні ще не бачили «Говерлу» у такій технічно і тактично грамотній грі.

В недільному товариському матчі із командою недавніх збірників СРСР не йшлося про очок, перемогу або вибуття з розіграшу. Та поєдинок все одно виявився цікавим. На перших хвилинах зустрічі ніхто не сумнівався у

Газета «Молодь Закарпаття» Ужгород, 1974.

«Состоялись матчи 1/16 розыгрыша Кубка УССР по футболу, в котором принимают участие команды мастеров второй лиги класса «А».

Ужгородская «Говерла» на своем поле встречалась с харьковским «Металлистом». Игра проходила с преимуществом хозяев поля и закончилась их победой (2-0). Голы забил: Варга и Мелеш». Газета «Закарпатская правда» Ужгород, 26.05.1974.

«Ужгородская «Говерла» провела в Харькове очередную встречу на кубок Украины по футболу. Она встретила тут в ответном матче с местным «Металлистом» и выиграла со счетом 1-0. В первом матче на своем поле ужгородцы также победили 2-0». Газета «Закарпатская правда» Ужгород, 14.06.1974.

Харківський «Металіст» провів в Ужгороді перший матч на Кубок України з місцевою командою «Говерла». Наші земляки виступали у складі: Сивак, Беспалько (Тимошенко), Лаптев, Коновалов (Борисенко), Данилюк, Бордаш, Харчук, Покора,

Демченко (Зінченко), Шподарунок, Цимбалюк. Зустріч виграли господарі поля з рахунком 2:0.

16 червня у Харкові відбудеться повторний матч на Кубок України між «Металістом» і «Говерлою».

Г. ШУБ.

Газета «Соціалістична Харківщина» Харків, 29.05.1974.

«Вчора футболісти харківського «Металіста» провели матч 1/16 фіналу розіграшу Кубка УРСР – Кубка газети «Радянська Україна» в Ужгороді з місцевою командою «Говерла».

Перемогу з рахунком 2-0 здобули господарі поля.

Матч-відповідь ужгородські футболісти тепер проведуть в Харкові 16 червня». Газета «Вечірній Харків» Харків, 25.05.1974.

«12 червня на стадіоні «Металіст» відбулася повторна зустріч на Кубок республіки – приз газети «Радянська Україна» між ужгородською «Говерлою» та харківським «Металістом». Першу гру, як відомо, харків'яни програли з рахунком 0-2. Сподівання на те, що вони візьмуть у себе вдома реванш за поразку, не спрацювали: з рахунком 1-0 виграли гості». Газета «Соціалістична Харківщина» Харків, 15.06.1974.

В боротьбі за кубок України свою першу зустріч харківський «Металіст» провів в Ужгороді з місцевою «Говерлою» і програв з рахунком 0:2. І вот наступна зустріч 1/16 фіналу на своєму полі. Для подальшого продовження боротьби за кубок республіки харківчанам надо було виграти з рахунком 3:0. Задача ця виявилася їм явно не по плечу.

Якщо в самому початку зустрічі господарі поля грали широко, з великим бажанням виконувати стоячу перед ними задачу, то після двох-трьох невдач, коли не були використані явні голеві можливості, вони зійшли і уступили ініціативу гостям.

Закарпатські футболісти і на сей раз показали оригінальний футбол. Особливо слід відзначити гру Лобачова і Русина, які то і дело обстрілювали ворота Сивака. І граючи воротар менше удачно, ніж провів він весь матч, голів в ворота «Металіста» було б забито немало. Але лише один раз Русину вдалося поразити ворота, коли воротар уже був не в силі перешкодити йому.

Во второй тайме обе команды произвели ряд замен. Но для хозяев поля они так ничего и не дали. Пожалуй, лишь Цимбалюк всю встречу провел в настойчивых поисках пути к воротам. Он много и старательно выполнял «черновую» работу, создавая центральному нападающему и полузащитникам хорошие возможности для завершения атак. Но медлительность и прямолинейность игроков этих звеньев сводили все усилия активного крайнего нападающего на нет.

Хорошо сыграл в новом амплуа защитника Харчук, порадовал активностью в первом тайме Зинченко. Однако их игру можно сравнить лишь с отдаленными вспышками молнии на пасмурном небосводе. Ожидаемого грома так и не грянуло. На поле было спокойно. «Металлисту» в самом начале розыгрыша выбыл из дальнейшей борьбы за кубок Украины.

ПЕРШИЙ матч на кубок України харківський «Металіст» провів в Ужгороді з місцевою «Говерлою». Наші земляки вийшли на поле у такому складі: Сивак, Беспалько (Тимошенко), Лаптев, Коновалов (Борисенко), Данилюк, Бордаш, Харчук, Покора, Демченко

ко (Зінченко). Шподарунок, Цимбалюк.

Гра проходила з перевагою господарів поля, які і здобули перемогу з рахунком 2:0.

16 червня на стадіоні «Металіст» відбудеться матч-відповідь на кубок УРСР.

Газети «Красное знамя» 14.06.1974 та «Ленінська зміна» 28.05.1974, обидві Харків.

КОЖЕН МАТЧ ВІДПОВІДАЛЬНИЙ

«Говерла» — І. Кофач, О. Рудай, В. Грубчак, П. Андрушечко, В. Медвідь, В. Пилипчук (С. Галка), Ю. Чирков, І. Флярко, М. Русин, М. Тимчук (С. Варга), К. Лобанов (К. Кіш), «Металіст», — О. Сивак, В. Харчук, В. Коновалов, В. Медведєв, О. Косолапов, А. Майборода (В. Беспалько), О. Борисенко (Є. Торопов), С. Зінченко (А. Демченко), Ф. Шпідарунок, П. Бораши, Ю. Цимбалюк.

ТАК, кожен матч відповідальний: кубковий чи календарний. І в будь-якому з них треба достойно захищати свою спортивну честь. Звичайно, гра може, як кажуть, не вдатися — жоден з колективів групи не застрахований від поразок, то однак неординарним є те явище, що харківський «Металіст» в цьому сезоні вже тричі програв одній і тій же команді — ужгородській «Говерлі». Програла з рахунком 1:2 календарний матч в Ужгороді, там же і перший кубковий — 0:2, і на завершення всього — повторний кубковий у себе вдома — 0:1. У вчорашньому матчі харків'яни лаяно зрадили спортивну гордість.

На перших же хвилинах поєдинок ініціативу відрізав ж переможний гол, який забив гостро, з паталенням. Лише з 4-ої хвилини харків'янам чиниться влашту-

вати м'яча небезпечних контратак на ворота «Говерли», Цимбалюк, проїхавши лівою ногою, віддав м'яч Бораши, той сильно б'є по воротах, воротар «Говерли» випускає м'яч з рук — зойти його нікому. Через мить по воротах б'є вже Цимбалюк, який часом грає, досить випадаючи, але м'яч ковзає по перекладині.

Вдало маневрує полем Бораши, прагнучи то озного, то іншого харків'янина дивитися на зручну позицію, його навіть на ворота Кофача досить небезпечно, однак воротареві гостей через загання, нерішучість нападників «Металіста» найчастіше дуже легко властивість заволодіти м'ячем. Старанно грає в захисті, — на новому аля себе мієні. Харчук, Оган з його рейсів краєч поля, коли він, об'їхавши трьох захисників, наблизився до кута, штрафного майже чуха й вдало мавісив м'яч на ворота, викликав захоплення убо-

дівальників. На жаль, в подальшому він прагнув триматися за жовтий ліній.

ТА ось з середини першого тайму гості знову перехоплюють ініціативу і, можна сказати, утримують її до кінця матчу. Правда, до цього у харків'ян на 18-й хвилині була ще одна блискавка можливість домогтися успіху: Борисенко мавісив м'яч на дальню штангу, але і Цимбалюк і Шпідарунок не поцілюють по м'ячу.

Наточні передачі м'яча, безініціативність більшості гравців «Металіста» дають гостям повну можливість вільно розгуповувати на полі, продумува-

ти, не поспішаючи, свої комбінації і часто завершувати їх. Сиваку доводилося трудитися на повну силу, а на 42-й хвилині лише завдяки його майстерності гості не відкрили рахунок. Хтось з центральних захисників випустив нападуючого гостя — капітана команди Чиркова, той сильно з близької відстані пробив по воротах, але Сивак зумів парировати його удар: голкіперу «Металіста» вплюдували не лише уболівальники, в й виконавець удару — Чирков.

В другому таймі становище змінилося в гірший бік. Гості заграли ще енергійніше і на 49-й хвилині відкрили рахунок. Косолапов пропустив свого підопічного, той не пробив по воротах, а віддав м'яч на ліве Русіну, якого лишили без нагляду Коновалов і Медведєв, очевидно вважаючи його в положенні поза грою. Сивак спробував перешкодити Русіну в околідній м'ячем, та нападуючий «Говерли» пробив сильно і точно повз воротаря — 1:0.

Щоб боротися далі за почесну нагороду республіки, харків'яни мали вигравати знову з рахунком 3:0. Однак по їх грі не блалося, що таке бажання у них було. Цей матч дуже схожий на той, котрий вони провели на цьому полі з «Автомобілістом». Особливо пасивно дієли харків'яни в другому таймі, залишали своїх партнерів без підтримки, полегку стояли, чекаючи, коли ж гості помилляться і м'яч потрапить до когонебудь з них.

Боротися за кубок — справа добровільна. Та коли вже згодилися на цю боротьбу, то треба вести її з честю.

Газета «Вечірній Харків» Харків, 13.06.1974.

«Суднобудівник» Миколаїв-«Динамо» Хмельницький 0-0, 3-0.

«24 травня миколаївський «Суднобудівник» провів перший матч на кубок УРСР у Хмельницькому з місцевою командою «Динамо».

90 хвилин гри не виявили переможця. Матч закінчився внічию — 0-0.

Повторна гра відбудеться в Миколаєві 12 червня». Газета «Південна правда» Миколаїв, 26.05.1974.

«Триває розиграш кубка з футболу між командами 1 та 2 ліг України. Як відомо, під час першої зустрічі в Хмельницькому між місцевими динамівцями та миколаївським «Суднобудівником» рахунку не було відкрито. Повторний матч відбувся 12 червня в місті корабелів.

Здавалося, що в першому таймі сильний вітер буде союзником «Суднобудівника» в його безперервних атаках. Але територіальна перевага не дала результату. Команди пішли на відпочинок з рахунком 0-0.

Після перерви миколаївські футболісти грали набагато точніше і цікавіше. Під час однієї з численних атак О.Горбик сильно пробив по воротах гостей. Воротар випустив м'яч. Цим скористався Р.Суанов і відкрив рахунок. Другий гол у ... свої ворота послав захисник гостей В.Сурза. А через деякий час, діставши добру передачу від Є.Даннекера, Р.Суанов забиває третій м'яч у ворота динамівців.

Ця перемога виводить «Суднобудівник» в 1/8 розиграшу кубка України». Газета «Південна правда» Миколаїв, 14.06.1974.

Перед початком матчу на Кубок України між «Суднобудівником» і хмельницьким «Динамо» болільники тепло провели на тренерську роботу Валерія Силецького. Цього півзахисника добре знають в усіх містах республіки, його грою завжди захоплювались глядачі. Силецький вніс лагомий вклад у становлення «Суднобудівника». За це йому подякували керівники спортклубу «Суднобудівник» і капітан команди майстрів В. Булгаков.

Це була третя у цьому сезоні зустріч николаївців з динамівцями Хмельницького. Знаючи агресивність нападаючих лідера, гості у першу чергу потурбувалися про оборону. Захисникам «Динамо» у першому таймі вдалося стримати атаки господарів. Капітан навіть загрожував воротам Турпака. У дру-

гому таймі «Суднобудівник» підвищив темп, і захисники почали допускати помилку за помилкою. Після сильного удару Горбика воротар Іонов не втримав м'яча, і Суанов добив його у сітку. 1:0. Потім захисник «Динамо» Мурза, не порозумівшись із воротарем, забив гол у власні ворота. 2:0. Коли болільники почали покидати трибуни, «Суднобудівник» провів красиву, блискучу комбінацію, ліфу завершив Суанов. 3:0.

З таким рахунком «Суднобудівник» чермагає третій раз підряд. Добре, якщо це нова традиція лідера.

«Суднобудівник» вийшов у 1/8 фіналу розіграшу кубка. 20 липня і 21 серпня він зустріне із «Автомобілістом».

Газета «Ленінське плем'я» Миколаїв, 1974.

«Фрунзенець» Суми-«Автомобіліст» Житомир 0-2, 1-0.

Команди другої і першої ліги розпочали боротьбу за кубок України. На відміну від минулих років, ігри другого за популярністю в нашій республіці турніру розпочались навесні і проходять, включаючи й фінальні, на полях обох суперників.

Сумському «Фрунзенцю» волею жереба на перший поєдинок дістався у суперники житомирський «Автомобіліст», який був господарем поля і виграв з рахунком 2:0. У решті кубкових матчів команди зіграли так: «Будівельник» (Т) — «Локомотив» (Х) — 2:1, «Локомотив» (В) — «Авангард» (С) — 1:0, «Буковина» — «Колос» (П) — 0:0, «Динамо» (Хм). — «Суднобудівник» (М) — 0:0, «Граніт» (Ч) — «Авангард» (Р) — 3:1, «Говерла» (У) — «Металіст» (Хар.) — 2:0, «Зірка» (К) — СК Луцьк — 0:0, СК Чернігів — «Кривбас» — 2:0. Повторні зустрічі однієї шістнадцятої фіналу відбудуться 12 червня.

Команди майстрів другої ліги провели повторні зустрічі на кубок України. Перед сумським «Фрунзенцем», який приймав житомирського «Автомобіліста», стояло досить складне завдання: спочатку відіграти два м'ячі, пропущені в гостях, а потім забити переможний гол. Лише за цієї умови він міг продовжити боротьбу за почесний трофей.

Вже початок матчу засвідчив, що господарям поля це під силу. Протягом першого тайму сумчани могли неодноразово взяти ворота житомирців. Проте гості вийняли м'яч з своєї сітки тільки на 32-й хвилині. Відмінну комбінацію завершив красивим ударом Валерій Жилін.

Щоб утримати вигідний для себе рахунок, гості всіляко уповільнювали темп, вдавалися до порушень правил. І будь сумчани в цьому матчі більш удачливими, житомирці були б покарані за подібну тактику не одним голом. Та м'яч обминув сітку гостей, якимось навіть котився, як той колобок, по перекладині воріт, а в ворота не потрапив.

Сумчани виграли з рахунком 1:0, але кубкові ігри продовжать автомобілісти, які в сумі двох матчів забили на гол більше.

Крім них, до 1/8 фіналу потрапили херсонський «Локомотив», севастопольський «Авангард», полтавський «Колос», миколаївський «Суднобудівник», ровенський «Авангард», ужгородська «Говерла», СК Луцьк та СК Чернігів.

Газети «Ленінська правда» Суми 28.05 та 14.06.1974.

«У цьогорічному розіграші Кубка УРСР з футболу серед команд першої і другої ліги колективи зустрічаються двічі: на своєму і полі суперника. Перший кубковий матч сумський «Фрунзенець» програв з рахунком 0-2 у Житомирі «Автомобілісту».

Другий поєдинок сумчани провели в атакуючому стилі. На 37 хвилині після чіткої передачі правого краю капітан «Фрунзенця» В. Жилін відкрив рахунок. Наші футболісти хоч і перемогли, проте вибули з боротьби за кубок республіки». Газета «Червоний промінь» Суми, 15.06.1974.

«З сумським «Фрунзенцем» житомирці зустрілися вдруге. Цього разу - на кубок України з футболу. І перші володарі цього почесного призу добре провели матч. Перший тайм не приніс переваги жодній з команд, хоча можливостей було чимало. Після перерви більш гостріше діють господарі поля, серед яких особливо виділявся Володимир Чирва. Він став автором першого голу і співавтором другого. На 55-й хвилині Чирва чітко реалізував пенальті, призначене за гру рукою у межах штрафного майданчика. А ще через п'ять хвилин його чудову передачу використав Микола Васютін.

Перемога завжди вселяє у серце болільників надії. Ця ж довела, що «Автомобіліст» може грати впевнено, демонструвати атакуючий і технічний футбол.

Гру відповідь на кубок житомирці проведуть в Сумах 12 червня». Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 26.06.1974.

«Відбулися чергові змагання розіграшу Кубка республіки на приз газети «Радянська Україна». У повторному матчі житомирський «Автомобіліст» зустрівся в Сумах з місцевою командою «Фрунзенець». Гра закінчилася перемогою господарів поля з рахунком 1-0. Але від такої перемоги більше раділи гості. Справа в тому, що по результатах двох зустрічей обидві команди набрали по два очка. В цьому випадку перевага надається тій команді, яка має кращу різницю забитих і пропущених м'ячів. Як відомо, в першому матчі житомиряни виграли з рахунком 2-0. Таким чином краща різниця у «Автомобіліста», який здобув право продовжувати боротьбу за Кубок республіки.

Суперником житомирян в одній восьмій фіналу буде лідер шостої зони – миколаївська команда «Суднобудівник». На попередньому етапі змагань вона двічі зустрілася з хмельницькою командою «Динамо». Перша гра закінчилася нулевою нічиєю, друга – перемогою миколаївців – 3-0.

Перший матч з «Суднобудівником» житомирський «Автомобіліст» проведе на своєму полі 20 липня, а другий в Миколаєві 21 серпня». Газета «Комсомольська зірка» Житомир, 1974.

«Розпочався традиційний розіграш кубка УРСР з футболу на приз газети «Радянська Україна». В ньому беруть участь всі українські команди майстрів першої і другої ліг. На відміну від попередніх років, коли ці змагання проводилися глибокої осені після розіграшу першості СРСР з футболу, нинішнього року вони розпочалися навесні. Пояснюється це тими змінами, які відбулися в положенні про проведення кубкових матчів. Віднині на всіх етапах розіграшу, включаючи і фінальні змагання, команди зустрічаються між собою двічі - на своєму полі і на полі суперника. Право продовжувати боротьбу за Кубок одержує та команда, яка набере найбільшу кількість очок по результатах двох зустрічей. В разі, коли цей показник буде однаковий, переможець визначається за різницею забитих і пропущених м'ячів, причому гол, забитий на чужому полі, в цьому випадку має подвійну ціну. Коли ж після двох матчів по всіх показниках буде рівновага, призначається додатковий матч з 30 хвилин, а в разі, що й він закінчиться внічию, переможцем буде визнана та команда, яка краще виконає серію одинадцятиметрових ударів.

У 1972 році почесний приз газети «Радянська Україна» - Кубок УРСР з футболу завоювала житомирська команда «Автомобіліст». Причому в напівфінальному і фінальному матчах вона перемогла такі сильні команди, як одеський «Чорноморець» і донецький «Шахтар».

Торік житомиряни в чвертьфінальних змаганнях програли кіровоградській команді «Зірка», яка зрештою стала володарем почесного призу.

В цьогорічному розіграші «Автомобіліст» зустрівся на своєму полі з сумською командою «Фрунзенець». До речі, з цією командою житомиряни вже зустрічалися в розіграші першості країни, де завоювали одне очко (після нулевої нічиєї вони перемогли по пенальті з рахунком 3-2).

У звітному матчі майже весь час переважали господарі поля. Та чудова гра воротаря гостей, вихованця київського «Динамо» Сергія Страшенка зводила нанівець численні атаки житомирян.

Успіх пройшов до «Автомобіліста» після перерви. На 55 хвилині В.Чирва чітко реалізував одинадцятиметровий удар, який суддя всесоюзної категорії О.Качар призначив у ворота сумчан за гру рукою на штрафному майданчику. Через п'ять хвилин після цього В.Чирва прорвався по правому краю, вміло відпасував м'яч М.Васютину і той невідпорним ударом подвоїв рахунок. Він не змінився до кінця гри.

Другий матч з командою «Фрунзенець» житомиряни проведуть 12 червня в Сумах. У разі перемоги або нічий «Автомобіліст» продовжить змагання. Його суперником в одній восьмій фіналу буде переможець зустрічей «Динамо» (Хмельницький) – «Суднобудівник» (Миколаїв). Перший матч між ними закінчився нічийним рахунком 0-0. Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 28.05.1974.

Чернівці/Кременчук, ст. «Буковина»/«Дніпро», «Колос» Полтава-«Буковина» Чернівці 0-0, 4-2.
«НА КУБОК – КРАЩЕ. Два матчі провели цими днями футболісти полтавського «Колоса». У Кременчуку вони зустрічалися з чернівецькою «Буковиною» у повторному матчі однієї шістнадцятої фіналу розіграшу Кубка республіки на приз газети «Радянська Україна». У Чернівцях, як відомо, гра закінчилася нульовою нічиєю, у Кременчуку – перемогою «Колоса». Полтавці забили у ворота суперників 4 голи, пропустили в своїй 2. У одній восьмій фіналу наші футболісти зустрічаються з севастопольським «Авангардом». Ігри відбудуться 20 липня і 21 серпня.
У неділю «Колос» програв у Сумах місцевому «Фрунзенцю» - 0-1». Газета «Комсомолец Полтавщини» Полтава, 18.06.1974.

«Локомотив» Херсон-«Будівельник» Тернопіль 1-2, 2-0.
«Після декількох перемог в чемпіонаті СРСР херсонці програли в Тернополі 1-2 місцевій команді «Будівельник» на кубок України». Газета «Наддніпрянська правда» Херсон, 30.05.1974.
«12 липня херсонський «Локомотив» провів повторну гру на кубок України по футболу з командою «Будівельник» (Тернопіль). Як відомо в першому матчі перемогли Тернопільчани. А тепер перемогли херсонці 2-0 (обидва гола забив С.Звенигородський. По підсумку двох матчів херсонці отримали право продовжити боротьбу за почесний приз». Газета «Наддніпрянська правда» Херсон, 14.06.1974.
«Матч першого туру 1/16 розіграшу Кубка УРСР між херсонським «Локомотивом» і тернопільським «Будівельником», який відбувся на стадіоні нашого обласного центру, проходив гостро і цікаво. З перших хвилин гри залізничники йдуть в атаку і добиваються успіху.

І тут надзбручанські футболісти починають демонструвати справжній футбол. Вони постійно біля воріт суперника. А на 25-й хвилині сильний удар Юрія Науменка завершується голом. Друга половина матчу — знову за тернопільчанами. М'яч ось-ось затріпотить у сітці воріт херсонців. І за 17 хвилин до фінального свистка судді комбінацію своїх друзів майстерно закінчує Ю. Науменко. 2-1 — переміг «Будівельник». Матч другого туру відбудеться 12 червня в Херсоні». Газета «Ровесник» Тернопіль, 1974.

«Авангард» Севастополь–«Локомотив» Вінниця 0-1, 3-1, голи: Ш.Хафізов (два), В.Бурлаков-А.Кудя.

«ЛОКОМОТИВ»: Корнієнко, Прозоровський, Артюх, Грушанський (Корчевний), Луценко, Вознюк (Кудя), Гатаулін, Верещак, Кулініч, Богоделов (Шидловський), Снітько.

Втретє взяв старт розиграш Кубка УРСР з футболу на приз газети «Радянська Україна». В 1/16 фіналу залізничники Вінниці зустрілись з своїми сусідами по турнірній таблиці першості СРСР — командою «Авангард» (Севастополь).

Однакові показники у першості (по 11 очок) і традиційна безкомпромісність кубкової гри викликали інтерес у любителів футболу.

Гра була насичена цікавими комбінаціями, швидкими рейдами по тилах суперни-

ків і... неточними ударами по воротах.

Тільки на 43-й хвилині після сольного проходу по лівому краю, Павло Богоделов віддав пас дебютанту команди Олександру Снітьку, який швидко відкинув м'яч назад на вільного Григорія Вознюка. Сильний удар — гол!

Повторний матч 1/16 фіналу відбудеться 12 червня в Севастополі.

Інші команди зіграли так: «Будівельник» — «Локомотив» (Х.) — 2:1, «Буковина» — «Колос» — 0:0, «Автомобіліст» — «Фрунзенець» — 2:0, «Динамо» — «Суднобудівник» — 0:0, «Граніт» — «Авангард» (Р.) — 3:1, «Говерла» — «Металіст» — 2:0, «Зірка» — СК Луцьк — 0:0, СК Чернігів — «Кривбас» — 2:0.

К. ГРИГОРЕНКО.

У ПОВТОРНОМУ матчі 1/16 фіналу Кубка України, який відбувся 12 червня в Севастополі, вінницькі залізничники з рахунком 1:3 зазнали поразки від місцевого «Авангарду».

Отже, за результатами двох поєдинків (у першій зустрічі переміг «Локомотив» — 1:0) наші футболісти вибули з дальшої боротьби за почесний трофей.

Газети «Вінницька правда» Вінниця, 28.05 та 14.06.1974.

«Локомотив» (Вінниця) — Корнієнко, Прозоровський, Артюх, Грушанський [46, Корчевний], Луценко, Вознюк [46, Кудя], Гатаулін, Верещак, Кулініч, Богоделов [46, Шидловський], Снітько.

«Авангард» (Севастополь) — Лейнер, Бутченко, Струнін, Ахвлідіані [46, Орлов], Червений, Качкуров, Назаров, Севастьянов, Муха, Тищенко, Сакадинський.

Судді — судді республіканської категорії С. Неверкович [Харків], А. Шульте і П. Теллінгер [Мукачеве].

Нинішній розиграш Кубка УРСР, встановленого редакцією газети «Радянська Україна», як відомо, має характерну відмінність від попередніх — команди зустрічаються між собою двічі — у себе вдома і на полі суперника. І починається він не по завершенню першості, як раніше, а в розпалі її.

Складні завдання доводилось вирішувати наставникам вінницького «Локомотива». Вже кілька матчів підряд наші земляки виступають одним і тим же складом. Потрібно дати перепочинок провідним гравцям, тим більше, що у деякого є незаліковані травми. Але рівноцінної заміни їм по-

ки що немає.

І все ж тренери вінничан ризикнули. На поле вийшли ті гравці, які досі з тих чи інших причин майже не виступали в основному складі у нинішньому році.

Суперник вінничан севастопольський «Авангард» — команда прогресуюча, з 21-го місця, яке вона посіла у рік свого дебюту в 1971 році у другій лізі, зуміла піднятися до сьомого в минулому сезоні.

Звітна гра склалась для залізничників вдало. Вони проявили більше волі до перемоги. Вже на першій хвилині виникла реальна загроза для воріт суперника. Потім наші земляки провели ще кілька гострих атак. Севастопольці наприкінці першого тайму трохи вирівняли становище, тим більше, що у завершувальній стадії вінничани, як правило, поспішали. Але все ж на 42-й хвилині під час чергової атаки ветеран залізничників Вознюк красивим ударом зумів відкрити рахунок.

Матч завершився з рахунком 1:0 на користь залізничників. Сьогодні вони приймають у себе на полі своїх одноклубників із Херсона.

Б. ВОЛОДІН.

Газета «Комсомольське плем'я» Вінниця, 28.05.1974.

«Українські команди другої ліги провели в минулу п'ятницю перші кубкові матчі. Началась боротьба за Кубок України.

Соперниками севастопольських авангардовців в 1/16 фінала були футболісти винницького «Локомотива». Цей матч відбувся в Вінниці і проходив в упорній боротьбі. Ісход поединку вирішив єдиний гол, забитий в ворота авангардовців.

Яка ж з двох команд продовжить боротьбу в 1/8 фінала? Це визначиться після матчу в Севастополі, який відбудеться 12 червня». Газета «Слава Севастополю» Севастополь, 29.05.1974.

СК «Луцьк»–«Зірка» Кіровоград 0-0, 2-0.

«Позавчора почався розіграш Кубка України з футболу для команд першої і другої ліг класу «А». Він проводиться вперше. У першому, позаминулорічному, володарем почесного трофея став житомирський «Автомобіліст». Торік Кубок завоювала кіровоградська «Зірка».

Перший матч наші земляки провели позавчора вдома. Вони приймали команду спортивного клубу м.Луцька. Гра проходила на полі, розмоклому після дощу. За таких умов красивої гри не вийшло. Гравці обох команд допускали чимало помилок. Боротьба була рівною. Зустріч закінчилася нульовою нічиєю.

Повторний матч між цими командами відбудеться в Луцьку 12 червня. Для того, щоб «Зірці» вийти в 1/8 фіналу, їй вистачить навіть нічий, але не нульова». Газета «Кіровоградська правда» Кіровоград, 1974.

«Як відомо, нині команди – учасники розіграшу Кубка республіки до фінального матчу зустрічаються між собою двічі: на своєму і чужому полях. У першій зустрічі 1/16 фіналу володар Кубка 1973 року кіровоградська «Зірка» приймала команду спортивного клубу міста Луцька. Матч закінчився нульовою нічиєю.

12 червня в Луцьку відбувся повторний матч. Господарі поля забили у ворота кіровоградців два «сухих» м'ячі. Отже, «Зірка» позбавилася права боротися за почесний трофей». Газета «Кіровоградська правда» Кіровоград, 1974.

ФУТБОЛ

„ЗІРКА“—СК ЛУЦЬК—0:0

Відбувся перший тур кубка України з футболу. Кіровоградська «Зірка» на своєму полі приймала команду спортивного клубу з міста Луцька.

Переможці ігор на кубок визначаються за результатами двох матчів. Тож кіровоградці активно грають в напад і намагалися забезпечити собі більш менш спокійну гру в гостях. На перших хвилях

нах матчу м'яч перебував в основному в небезпечній близькості від воріт команди міста Луцька. Кіровоградці діяли спокійно, грали широко, використовуючи фланги. Та гості відповідали швидкими контратаками, і захисні лінії «Зірки» не завжди встигали «обеззброїти» форвардів суперників. На 15-й хвилині першого тайму воротар «Зірки» Ясенюк лише дивом до-

тягується до м'яча, що йшов у пороту. І таких моментів, коли воротар господарів демонстрував всю свою майстерність, а глядачам доводилося похвально відгукуватися — було кілька.

Нападаючі ж «Зірки» біля воріт суперника діяли нерішуче, зловживаючи передачами і, як правило, втрачали м'яч.

Свої стійкі кіровоградцям не допомогли. 90 хвилин гри так і не виявили переможця — 0:0.

М. СОМОВ.

м. Кіровоград.

Газета «Молодий комунар» Кіровоград, 28.05.1974.

«ПЕРШИЙ РУБІЖ ПРОЙДЕНО. У першому матчі 1/16 фіналу Кубка України з футболу СК Луцьк, виступаючи в Кіровограді, зрівняв матч з володарем почесного призу — місцевою „Зіркою“. Позавчора відбулися повторні матчі. Дощ і мокре поле — в таких умовах проходила гра лучан і кіровоградців.

Наставники господарів поля у цьому матчі дали відпочити Дарвіну, Голубцову, Мартиненку, Тихоновичу. Вперше у складі СК Луцьк виступав нападник Станку нас, який до цього грав за вільнюський „Жальгіріс“ Можливо непогода була причиною того, що матч видовищно вийшов нецікавим. Команди грали скупчено, не використовуючи всю площину поля. Матч проходив з перевагою господарів поля. На 21-й хвилині воротар „Зірки“ Ясенюк відбив м'яч на Іцака, який відкрив рахунок. За дев'ятнадцять хвилин до фінального свистка Никитюк, метрів з 20-ти сильно пробив штрафний. Мимо стінки м'яч влетів у лівий від воротаря кут.

Перемігши з рахунком 2:0, лучани вийшли в 1/8 фіналу, де зустрінуться з СК Чернігів, який в свою чергу залишив поза розіграшем Кубка футболістів „Кривбасу“». Газета «Радянська Волинь» Луцьк, 14.06.1974.

«... Вдало провела команда волинських футболістів ігри на Кубок України, де її суперником була кіровоградська „Зірка“ — минулорічний володар почесного призу. У першій зустрічі на виїзді лучани добилися нульової нічиєї, зате в повторній, що проходила минулої середи, впевнено перемогли з рахунком 2:0. Спочатку Іцак, скориставшись помилкою воротаря гостей, послав м'яч у сітку, а після перерви досягнув цілі далекий удар захисника Никитюка. Тепер у наступному колі розіграшу кубка лучани проведуть два поєдинки з командою СК Чернігів». Газета «Молодий лєнінець» Луцьк, 15.06.1974.

?./ст.ім.Ленінського комсомолу, ?./19:00, «Авангард» Рівне–«Граніт» Черкаси 1-3(0-2), голи: ?.- Ю.Бондарев (16, 29), В.Кільдяков (72), 2-0.

«Позавчора на Черкаському стадіоні імені Ленінського комсомолу відбулась зустріч 1/16 фіналу Кубка України з футболу на приз газети «Радянська Україна». Команда «Граніт» приймала авангардівців з

м.Ровно. Гра проходила при перевазі господарів поля і закінчилась перемогою «Граніту» - 3-1». Газета «Черкаська правда» Черкаси, 1974.

У нинішньому сезоні втретє проходить розиграш Кубка України з футболу на приз газети «Радянська Україна». У ньому виступають команди майстрів першої і другої ліги. Формула змагань, які вже встигли завоювати популярність серед футболістів і болільників, дещо змінена. Тепер на всіх стадіях розиграшу — від 1/16 фіналу до фіналу — команди зустрічатимуться між собою двічі: на своєму і чужому полях.

Сьогодні черкаський «Граніт» прийматиме на своєму по-

лі ровенський «Авангард». Ця команда успішно розпочала спортивний сезон, боротьба передбачається гострою. Зустріч-відповідь відбудеться 12 червня. У випадку успішного виступу черкасців чекає переможець зустрічі між ужгородською «Говерлою» і харківським «Металістом».

Команда - переможниця визначається за найбільшою кількістю набраних очок, а також за різницею м'ячів, забитих на чужих полях.

Сьогоднішня зустріч почнеться о 19 годині.

У Ровно відбулася повторна зустріч однієї шістнадцятої фінали на кубок УРСР з футболу між місцевим «Авангардом» і черкаським «Гранітом». Як відомо, перша зустріч в Черкасах закінчилась на користь наших футболістів з рахунком 3:1.

Але на виїзді наша команда не змогла добитися перемоги. 2:0 на користь ровенських футболістів. За співвідношенням м'ячів, забитих і пропущених на своєму і чужому полях, черкаські футболісти вибули з дальшої боротьби за кубок.

Газета «Черкаська правда» Черкаси, 1974.

«У першій грі на кубок України з футболу ровенський «Авангард» зазнав поразки в Черкасах від місцевого «Граніта» з рахунком 1-3. На своєму полі ровенчани взяли реванш, забивши у ворота гостей два «сухі» голи (відзначилися Є.Йоничев і А.Остапчук).

Авангардівці продовжать боротьбу за почесний трофей, оскільки при однаковій кількості забитих і пропущених голів перевага надається команді, котра забила гол на чужому полі». Газета «Зміна» Чернігів, 1974.

У середу в Ровно відбувся матч-відповідь на кубок України з футболу між нашим «Авангардом» і черкаським «Гранітом». Перед ровенчанами стояло нелегке завдання — відіграти втрату в два м'ячі (1:3), яку вони зазнали у Черкасах. Тому,

природно, що воєни з першої хвилини пішли у наступ.

Незважаючи на безперервні атаки, нашим спортсменам довго не вдавалось добитися успіху. Лише перед перервою Євген Поничев відкрив рахунок. На початку другого тайму Андрій

Остапчук закріпив успіх свого колективу — 2:0. За сумою двох матчів результат виявився нічийним — 3:3. Проте гол, забитий гостях, вивів наших спортсменів у наступний етап розиграшу, який відбудеться 20 липня і 21 серпня.

Газета «Червоний прапор» Ровно, 14.06.1974.

«Кривбас» Кривий Ріг-СК «Чернігів» 0-2, 1-0.

«24 травня команда СК Чернігів в матчі 1/16 розиграшу Кубка України з футболу приймала на своєму полі гостей з Кривого Рогу — команду «Кривбас».

Відбивши перші атаки гостей, чернігівці міцно заволоділи ініціативою. На 14-й хвилині А.Мельников відкриває рахунок. Згодом В.Клочко подвоює його.

В другому таймі рахунок не змінився. Перемогли спорт-клубівці — 2-0.

Матч-відповідь відбудеться 12 червня в Кривому Розі». Газета «Деснянська правда» Чернігів, 26.05.1974.

«На стадіоні «Металург» відбулася зустріч однієї шістнадцятої фінали кубка УРСР з футболу між командами «Кривбас» і СК (Чернігів). Вона закінчилась з рахунком 1-0 на користь «Кривбасу». Гол забив Усов після стрімкого проходу по лівому краю Паламарчука.

По сумі забитих і пропущених м'ячів двох ігор в одну восьму фіналу ввійшла команда Чернігова». Газета «Червоний гірник» Кривий Ріг, 1974.

ДИКТУЄ НОВИЙ РЕГЛАМЕНТ

Розиграш Кубка
УРСР — Кубка газети
«Радянська Україна»

Позавчора на стадіонах республіки стартував третій розиграш Кубка УРСР — Кубка газети «Радянська Україна» з футболу серед команд майстрів першої і другої ліги. Перші матчі 1/16 фіналу коментує суддя всесоюдної категорії І. Качар:

— З минулого року кубковий турнір проводиться за новою формулою: на всіх етапах, включаючи фінал, команди зустрічаються двічі. Зрозуміло, що це загострює суперництво, алє клуби дістають рівні умови. При однаковій кількості очок, набраних у

двох матчах, вирішальне значення може мати гол, забитий в гостях. Тому не дивуйтеся, що десять з вісімнадцяти команд у стартових іграх утримали ворота «сухими».

Гостям не вдалося виграти жодної зустрічі. Лише у трьох містах вони задовольнилися рахунком — 0:0 і тільки двічі у дев'яти матчах примушували господарів поля починати з центру.

На рідних стадіонах переважали їх володарі. Атакуючи, вони одночасно дбали про недоторканість власних воріт, щоб перед повторними матчами, які вже доведеться проводити в гостях, мати кращі шанси. Повторні матчі цього етапу розиграння відбудуться 12 червня.

Наводимо результати перших ігор 1/16 фіналу розиграння: «Будівельник» (Тернопіль) — «Локомотив» (Херсон) — 2:1, «Локомотив» (Вінниця) — «Авангард» (Севастополь) — 1:0, «Буковина» (Чернівці) — «Колос» (Полтава) — 0:0, «Автомобіліст» (Житомир) — «Фрунзенець» (Суми) — 2:0, «Динамо» (Хмельницький) — «Суднобудівник» (Миколаїв) — 0:0, «Граніт» (Черкаси) — «Авангард» (Ровно) — 3:1, «Говерла» (Ужгород) — «Металіст» (Харків) — 2:0, «Зірка» (Кіровоград) — СК Луцьк — 0:0, СК Чернігів — «Кривбас» (Кривий Ріг) — 2:0.

Газета «Радянська Україна» Київ, 26.05.1974.

Зіграно матчі-відповіді за право виходу в одну восьму фіналу розиграння Кубка УРСР на приз газети «Радянська Україна». Зустрічі пройшли при значній перевазі господарів поля, які у більшості випадків і продовжуватимуть боротьбу за Кубок на наступному етапі. Та справа, мабуть, не стільки в допомозі рідних стін. Результати свідчать, що остаточну перемогу здобули команди, які і в першості республіки демонструють кращу гру і перебувають на вищих сходинках турнірної таблиці.

Ось результати матчів: «Локомотив» (Херсон) — «Будівельник» (Тернопіль) — 2:0 (перша зустріч — 1:2), «Авангард» (Севастополь) — «Локомотив» (Вінниця) — 3:1 (0:1), «Колос» (Полтава) —

«Буковина» (Чернівці) — 4:2 (0:0), «Фрунзенець» (Суми) — «Автомобіліст» (Житомир) — 1:0 (0:2), «Суднобудівник» (Миколаїв) — «Динамо» (Хмельницький) — 3:0 (0:0), «Авангард» (Ровно) — «Граніт» (Черкаси) — 2:0 (1:3), «Металіст» (Харків) — «Говерла» (Ужгород) — 0:1 (0:2), СК Луцьк — «Зірка» (Кіровоград) — 2:0 (0:0), «Кривбас» (Кривий Ріг) — СК Чернігів — 1:0 (0:2).

Тепер 20 липня і 21 серпня в матчах однієї восьмої фіналу зустрінуться севастопольський «Авангард» з «Колосом», «Автомобіліст» із «Суднобудівником», «Авангард» (Ровно) з «Говерлою» і спортивні клуби Чернігова й Луцька. Херсонський «Локомотив» зразу вийшов до чвертьфіналу, де змагатиметься із «Спартак» (Івано-Франківськ).

Газета «Радянська Україна» Київ, 14.06.1974.

1/8 фіналу, 20.07, 21.08:

ЗА КРИШТАЛЕВИЙ ТРОФЕЙ

РОЗИГРАШ ФУТБОЛЬНОГО КУБКА УРСР —
КУБКА ГАЗЕТИ «РАДЯНСЬКА УКРАЇНА»

У футбольному чемпіонаті республіки серед команд майстрів другої групи триває перерва між першим і другим колами. Однак вона дещо вкорочена для тих клубів, які продовжують боротьбу за Кубок УРСР — Кубок газети «Радянська Україна». Відповідальний секретар федерації футболу України, суддя всесоюзної категорії Б. Шмигельський розповідає:

— Кришталевий Кубок поки що зберігається в спортивному клубі Кіровоградського заводу сільськогосподарського машинобудування, але його команда — «Зірка» — вже вибула з турніру, і почесний трофей глибокої осені змінить адресу.

Завтра відбудуться перші матчі 1/8 розигрань. Серафопольський «Авангард» приймає полтавський «Колос», житомирський «Автомобіліст» — миколаївський «Суднобудівник», ровенський «Авангард» — ужгородську «Говерлу», футболісти СК Луцька — СК з Чернігова. Ігри відбудуться на полях команд, вказаних першими.

А 21 серпня завтрашні суперники поміняються обов'язками господарів і гостей. Відомий уже перший чвертьфіналіст турніру з команд другої ліги. До цього етапу змагань потрапив херсонський «Локомотив», який обіграв тернопільського «Будівельника». В 1/4 фіналу херсонці гратимуть з івано-франківським «Спартаком».

Думаю, на мене не образяться

учасники кубкових матчів у різних містах, якщо я віддам перевагу тій парі, яка вийде на поле в Житомирі. Насамперед тому, що вони — лідери сезону. Недавно в останньому матчі першого кола «Суднобудівник» удома переміг «Автомобіліста». Отже, житомиряни мають «відплатити» борг. До того ж «Автомобіліст» був першим вслодарем Кубка газети «Радянська Україна» і не забув, як його вшановували вдома за «турнірний успіх».

Обидві команди мають у своїх біографіях досить яскраві рядки виступів у розиграші Кубка СРСР. «Автомобіліст» завдавав чимало клопоту іменитим столичним клубам «Динамо» і ЦСКА, а «Суднобудівник» навіть «вбив» Кубок з рук московського «Торпедо». У нинішньому сезоні миколаївці незмінно очолюють таблицю чемпіонату республіки, і я не бачу підстав, чому б їм не спробувати зробити перший «золотий дубль» в історії українського футболу.

Вперед, за Кубок!

КАЛЕНДАРЬ І СЕТКА РОЗИГРЫША КУБКА УССР
ПО ФУТБОЛУ ДЛЯ КОМАНД МАСТЕРОВ 1-И І 2-И ЛИГ
В 1974 ГОДУ.

1/16	1/8	1/4	1/2	Фінал
24 мая и 12 июня	20 июля и 21 августа	23 сентября и 14 октября	5 и 9 ноября	13 и 17 ноября
«Спартак» И. Ф.				
«Строитель» Терноп.				
«Локомотив» Херсон				
«Локомотив» Винница				
«Авангард» Севастоп.				
«Буковина» Черцы				
«Колос» Полтава				
«Автомобилист» Жит.				
«Фрунзенец» Сумы				
«Динамо» Хм.				
«Судостроитель» Н.				
«Таврия» См.				
«Гранит» Черк.				
«Авангард» Ровно				
«Говерла» Ужгород				
«Металлист» Хар.				
«Металлург» Зп				
«Звезда» Киров.				
СК Луцк.				
СК Чернигов				
«Кривбасс» Кр. Рог.				

Примечание: Первая игра проводится на поле команды, находящейся по сетке-верху.

Газета «Радянська Україна» Київ, 19.07.1974.

«Суднобудівник»-«Автомобіліст» 2-0, 3-5(1-0).

ЗА КУБОК УКРАЇНИ

Відбулися чергові матчі розигрань Кубка республіки з футболу на приз газети «Радянська Україна». В одній восьмій фіналу жереб звів двох лідерів шостої зони команд майстрів другої ліги — миколаївський «Суднобудівник» і житомирський «Автомобіліст».

Цей матч, який проходив у Житомирі на стадіоні імені Ленінського комсомолу, викликав великий інтерес у любителів футболу. Миколаївські спортсмени виступають в нинішньому сезоні особливо вдало.

На жаль, кубковий матч у

Житомирі не виправдав сподівань уболівальників «Автомобіліста». У першому таймі гості вміло скористалися грубими помилками захисників житомирської команди і забили два голи. Після перерви більш активними були житомиряни, але взяти ворота гостей їм так і не вдалося.

Отже, у другому матчі який має відбутися в Миколаєві 21 серпня, житомирянам дають шанс продовжувати боротьбу за Кубок, слід обов'язково перемогти та ще як мінімум з рахунком 3:0. Як бачимо, завдання у наших земляків дуже і дуже складне. Тим більше, що останні матчі вони проводять нерівно, без спортивного вогника.

Б. ЛЕВКІВ

Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 23.07.1974.

**Закони кубкових змагань не-
вмолимі: команда, яка зазнає
порушення — вибуває з розигра-
ша. В боротьбі за Кубок рес-
публіки на приз газети «Радян-
ська Україна» переможець ви-
значається за результатами
двох зустрічей, причому при
рівній кількості очок перевага
надається команді, яка заб'є
найбільше голів на чужому
полі.**

Застосувати це правило до-
велось у зустрічах однієї вось-
мої фінали між командами
«Автомобіліст» (Житомир) —
«Суднобудівник» (Миколаїв).

У першому матчі, який від-
бувся в Житомирі, футболісти
Миколаєва, які, до речі, є ліде-
рами шостої зони, перемогли
з рахунком 2:0. Це значно
ускладнило становище житоми-
рян, бо для того, щоб у пов-
торному матчі перемогти своїх
суперників, їм треба було в
Миколаєві забити не менше
трьох голів. Якщо врахувати,
що в нинішньому сезоні мико-
лаївці ще не зазнали жодної
порушення, то шанси на перемогу
житомирян були мінімальні.

І все ж «Автомобіліст» пере-
міг. Переміг красиво, перекон-
ливо.

А почалося з того, що госпо-
дарі поля зразу ж захопили
ініціативу і закінчили перший
тайм з рахунком 1:0 на свою
користь. Після перерви Євген
Наумов зрівняв рахунок. Потім
миколаївці знову добились ус-
піху. Та Наумов вдруге вста-
новлює рівновагу. Коли до кін-
ця матчу залишилося десять
хвилин, господарі поля вже ве-
ли з рахунком 3:2. Та житоми-
ряни не склали зброю. Особ-
ливо варто відзначити ново-
бранця команди — сімнадцяти-
річного бердичівлянина Воло-
димира Шишкова. Його дебют
у команді майстра виявився
досить вдалим: у заключній
частині матчу він забив два го-
ли. Ще один провів у ворота
господарів поля Василь Зелін-
ський.

Отже, загальний рахунок 5:3
на користь житомирян. Таким
чином, обидві команди набра-
ли по два очки, при однаковій
різниці забитих і пропущених
м'ячів — 5:5. Однак, якщо
врахувати, що гол, забитий на
чужому полі, вважається за два,
то загальний рахунок станови-
тиме 10:7 на користь «Автомобіліста».

Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 23.08.1974.

«В антракті чемпіонату «Суднобудівник» провів у Житомирі матч 1/8 фіналу розиграну Кубку УРСР з його першим володарем — «Автомобілістом». Наші футболісти перемогли - 2-0. Отже, заспів перед початком другого кола зроблено відмінний. Тепер «Суднобудівнику», треба тримати впевнений курс на дубль». Газета «Ленінське плем'я» Миколаїв, 1974.

«ПРОЩАЙ КУБОК. У повторному матчі 1/8 фіналу розиграну Кубку України «Суднобудівник» приймав на своєму полі житомирський «Автомобіліст».

Насичена несподіваними поворотами і драматизмом гра закінчилася з великим рахунком — 5-3 на користь «Автомобіліста». Як відомо, перший матч виграли миколаївці — 2-0. Але цього виявилось замало, бо футболісти «Автомобіліста» більше забивали м'ячів, виступаючи на чужому полі.

Отже, «Суднобудівник» вибув з дальшого розиграну Кубку республіки». Газета «Ленінське плем'я» Миколаїв, 1974.

«Минулої суботи миколаївський «Суднобудівник» провів матч на кубок України у місті Житомирі з місцевою командою «Автомобіліст». Гра закінчилась з рахунком 2-0, на користь миколаївців. М'ячі забивали Є.Даннекер і Р.Суанов.

Повторна гра відбудеться у Миколаєві 21 серпня ц.р.». Газета «Південна правда» Миколаїв, 23.07.1974.

««Суднобудівник» провів свою повторну гру однієї восьмої фіналу Кубку УРСР з футболу з житомирською командою «Автомобіліст». Як відомо, перший матч, що відбувся 20 липня в Житомирі, приніс перемогу миколаївським футболістам з рахунком 2-0.

Цього разу матч з рахунком 5-3 виграли футболісти «Автомобіліста», які завоювали право грати в одній четвертій фіналу Кубку». Газета «Південна правда» Миколаїв, 23.08.1974.

ст.«Колос»/?. «Колос»-«Авангард» Севастополь 1-1, голи: І.Петров (75)-В.Качкуров, 1-1, пен.4-3, голи: В.Курилов (10)-?. .

«КУБКОВА ЗУСТРІЧ. Футбольний матч на Кубок України провів полтавський «Колос» у Севастополі, де він зустрівся із місцевим «Авангардом». Гра закінчилась з рахунком 1-1. Гол у полтавців забив Іраклій Петров». Газета «Комсомолец Полтавщини» Полтава, 23.07.1974.

«ПЕРЕМОЖЕЦЬ ВИЗНАЧИТЬСЯ В ПОЛТАВІ. У Севастополі відбулася гра між місцевим «Авангардом» і полтавським «Колосом». Обидві команди, що виступають також і в розигранні Кубку України з футболу, виборювали право взяти участь в чвертьфінальних матчах.

Зустріч закінчилась внічию — 1-1. Отже, «перепустка» в чвертьфінал одна з цих команд одержить в другому матчі, який відбудеться між ними в серпні на полтавському стадіоні «Колос». Газета «Зоря Полтавщини» Полтава, 25.07.1974.

«ЩЕ ОДИН КРОК ДО КУБКА.

Полтавський «Колос» зробив ще один крок вперед у розигранні Кубка УРСР, встановленого редакцією газети «Радянська Україна».

Як відомо, першим суперником «Колоса» була команда «Буковина». Матч у Чернівцях закінчився внічию — 0:0, а наступний — у Кременчуці, в липні, був багатий на голи — 4:2 на користь полтавців.

Набравши 3 очка в двох матчах, «Колос» продовжив боротьбу за Кубок. Наступним суперником наших футболістів був «Авангард» з Севастополя. І знову матч у гостях полтавці закінчили внічию — 1:1.

Повторна зустріч відбулась минулої середи на стадіоні «Колос». Господарі поля вже на 10-й хвилині відкрили рахунок (це зробив Василь Курилов), після чого полтавці мали ще кілька моментів збільшити рахунок, але не змогли. Гостям вдалося зрівняти результат у другому таймі. Основний час закінчився, як і в Севастополі, 1:1. Для виявлення переможця суддя призначив додатковий час — 30 хвилин. Але й він не приніс переваги жодній з команд. Все вирішили 11-метрові штрафні удари. Більш точними були господарі поля, які забили чотири пенальті, а гості — тільки три.

Тепер суперниками «Колоса» в чвертьфіналі розиграння Кубка УРСР буде, напевно, «Суднобудівник» (Миколаїв), який в Житомирі переграв місцеву команду «Автомобіліст» з рахунком 2:0.

Матчі чвертьфіналу призначені на 23 вересня і 14 жовтня. Газета «Зоря Полтавщини» Полтава, 23.08.1974.

«ВИЙШЛИ У ЧВЕРТЬФІНАЛ.

У 1/8 фіналу розиграння кубка України з футболу полтавський «Колос» зустрічався із севастопольським «Авангардом». Гра, яка відбулася на стадіоні «Колос», проходила напружено. Основний час закінчився з рахунком 1:1. Гол у «Колоса» забив Василь Курилов. Додаткові 30 хвилин не змінили становища, тому призначили пенальті. З рахунком 4:3 перемогли полтавці. Газета «Комсомолец Полтавщини» Полтава, 24.08.1974.

«Говерла»-«Авангард» Рівне 1-2, 6-1.

Головним суперником обох команд, які зустрілися в суботу в Ровно в 1/8 розиграння кубка України, виявилось... мокре і важке поле. Проте зустріч між «Авангардом» і ужгородською «Говерлою» пройшла досить цікаво.

Основні події у цьому матчі розгорнулися після відпочинку. Вже на перших хвилинах другого тайму наш Микола Дударенко ви-

йшов один на один із воротарем закарпатців, але його збили з ніг. Борис Малахов реалізує пенальті. Через десять хвилин Василь Грубчак відновив рівновагу. Цей результат не влаштовує ровенчан, і вони посилюють натиск. Олександр Беляєв, який замінив Малахова, виводить «Авангард» вперед. Кінцівка матчу пройшла в обопільних гострих атаках, проте рахунок 2:1 не змінився.

Газети «Червоний прапор» Ровно, 23.07 та 24.08.1974.

«В минулу суботу спортсмени ужгородской «Говерлы» провели в Ровно 1/8 кубка Украины по футболу. Их соперниками были мастера второй лиги класса «А» - местные авангардовцы. Победу со счетом 2-1 одержали хозяева поля.

Повторный матч «Говерлы» с ровенским «Авангардом» на кубок республики состоится в Ужгороде 21 августа с.г.». Газета «Закарпатская правда» Ужгород, 23.07.1974.

У КУБКА СВОЇ ЗАКОНИ

Відбулися повторні матчі однієї восьмої розиграння футбольного кубка республіки, заснованого газетою «Радянська Україна». Миколаївський «Суднобудівник», який протягом 25 турів не знав поразок у першості СРСР, приймав на своєму полі житомирського «Автомобіліста». В першій грі корабелі перемогли з рахунком 2:0 і вдома сподівалися повторити успіх. Та житомирців не злякали «чужі стіни», вони виграли зустріч з результатом 5:3 і завдяки м'ячам, забитим у гостях, вийшли в чвертьфінал, залишивши «Суднобудівника» за бортом.

Гостро проходила зустріч у Полтаві, де місцевий «Колос» приймав севастопольського «Авангарда». Як і в

першій грі, в основний час ніхто не добився переваги — 1:1. Не змінився результат і в додаткові 30 хвилин. Одинадцятиметрові точніше пробили полтавці — 4:3. В Ужгороді «Говерла» взяла переконливий реванш у ровенського «Авангарда» — 6:1 (1:2). В матчі СК Чернігів — СК Луцьк перемогли чернігівські футболісти — 3:1 (2:3).

Тепер у матчах однієї чвертої фіналу кубка України, які відбудуться у вересні, зустрічаються пари: «Спартак» (Івано-Франківськ) — «Локомотив» (Херсон), «Колос» — «Автомобіліст», «Таврія» — «Говерла» і «Металург» Запоріжжя — СК Чернігів.

(РАТАУ).

ПОДОЛАНО ЩЕ ОДИН БАР'ЄР

У середу нечисленні уболівальники, які були на стадіоні «Авангард», стали свідками цікавого поєдинку — повторної зустрічі 1/8 кубка України з футболу між ужгородською «Говерлою» і ровенським «Авангардом». Як відомо, у Ровно матч закінчився з рахунком

2:1 на користь господарів. Ясна річ, що дома ужгородські футболісти вирішили відігратися. І це їм вдалося. Вже під кінець першого тайму на табло було 3:0 на користь «Говерли». У другому таймі ужгородці провели у ворота суперників ще три м'ячі. Гості

відповіли на це лише одним голом. Отже, перемогла перемогла — 6:1. Чотирі м'ячі забив М. Русин, по одному — М. Тимчак і В. Грабчан.

Попереду — зустріч з сімферопольською «Таврією» в 1/4 кубка України з футболу. Перший матч відбудеться в Сімферополі 23 вересня, повторний — 14 жовтня в Ужгороді.

Газета «Молодь Закарпаття» Ужгород, 1974.

СК «Чернігів»-СК «Луцьк» 2-3, 3-1, голи: В.Клочко, А.Мельников, М.Самойленко-О.Мартиненко. **«НА КУБОК РЕСПУБЛІКИ.**

Дев'ять команд другої ліги класу „А” продовжують змагання за володіння футбольним Кубком України — Кубком газети „Радянська Україна”. Як відомо, залізничники Херсона ввійшли вже в четверть фінал, де зустрінуться з івано-франківським „Спартаком”. А минулої суботи на стадіонах Севастополя, Житомира, Ровно і Луцька відбулися перші матчі 1/8 фіналу Кубка республіки. У цих цікавих поєдинках при двосерійній системі ігор на кожному етапі турніру великого значення набуває не тільки очко, здобуте в гостях, а навіть гол, забитий на чужому полі.

Драматично склався матч для лучан, які приймали футболістів СК Чернігів. Відразу після свистка судді всесоюзної категорії Ю.Пономарьова (Кишинів) господарі перевели гру на половину поля гостей. Однак у завершальній стадії їм бракувало вірних рішень. Вигідні моменти не використовують Гівель, Дубровний, Мартиненко.

На 25-й хвилині перша ж контратака гостей завершилася взяттям воріт Луцька.

Початок другого тайму був схожим на перший: атакували господарі поля, а успіху знову добилися гості. Лише після цього у футболістів СК Луцьк ніби відкрилося друге дихання. Спочатку відзначився Гівель, а через десять хвилин Мартиненко зрівнює рахунок. Остаточну крапку в матчі поставив захисник Бойко. З рахунком 3:2 перемогли лучани.

Фактор „чужих стін” не завадив миколаївському „Суднобудівнику” диктувати свої умови житомирському „Автомобілісту”. Дві помилки захисників Житомира дозволили „Суднобудівнику” забити два гол, на які „Автомобіліст” нічим не відповів.

У Севастополі місцеві авангардівці з рахунком 1:1 зіграли з полтавським „Колосом”. Ровенський „Авангард” на своєму полі приймав футболістів ужгородської „Говерли”. З рахунком 2:1 перемогли ровенчани.

Повторні матчі 1/8 фіналу розіграшу Кубку України відбудуться 21 серпня». Газета «Радянська Волинь» Луцьк, 22.07.1974.

«ЗАЛИШИЛАСЬ НАДІЯ. В Луцьку місцевий СК приймав чернігівських одноклубників у першому матчі 1/8 фіналу розіграшу Кубку України — кубка газети «Радянська Україна».

Ведучи в рахунку 2-0 до середини другого тайму, чернігівці програли цей матч — 2-3. Але перед другою зустріччю у себе вдома в серпні вони мають непоганий запас м'ячів, забитих на чужому полі». Газета «Комсомольський гарт» Чернігів, 1974.

«Минулої неділі проведено перші матчі 1/8 фіналу розіграшу Кубку України — Кубку газети «Радянська Україна».

Команда СК Чернігів цього дня зустрічалася в Луцьку з своїми одноклубниками.

Чернігівці першими відкрили рахунок. Це зробив В.Самійленко. на початку другого тайму В.Дзіоба подвоєв рахунок. Господарі поля доклали багато зусиль, щоб відігратися. І це їм вдалося. Лучани встановили рівновагу — 2-2. А коли до фінального свистка залишалось менше двох хвилин, захисник команди СК Луцьк сильним ударом з далекої відстані вивів свою команду вперед — 3-2. ...». Газета «Деснянська правда» Чернігів, 23.07.1974.

СК Чернігів — СК Луцьк — 3:1

Залишилися повторити матч 1/8 фіналу розіграшу Кубка України — Кубка газети «Радянська Україна».

На своєму полі команда СК Чернігів 21 серпня приймала одноклубників з Луцька.

Нагадаємо, що в першому матчі в Луцьку перемогли господарі поля — 3:2. Отже, перед спортклубівцями стояло завдання — виграти на своєму полі. Це давало переїзду до чвертьфіналу. Наші футболісти успішно справилися з цим завданням.

Матч почався атаками гостей. Однак чернігівці перехопили ініціативу і першими добилися успіху.

На 13-й хвилині чернігівець В. Клочко, одержавши передачу з лівого флангу, головою спрямував м'яч у ворота лучан, 1:0. Цей рахунок цілком адекватно відображав спортивні результати. Однак вони не припиняли атак. Гості у свою чергу прагнули відігратися, контратакували великими силами. Треба відмітити впевнену гру воротаря команди СК Чернігів В. Юр'єва. Він ліквідував кілька небезпечних моментів.

Після перерви спортклубівці перевели гру в спокійне річище. Та втім атак не припиняли.

На 7-й хвилині другого тайму гості порушили правила у своєму штрафному майданчику. Пенальті чітко реалізував А. Мельников. А десь перед закінченням матчу М. Самойленко вийшов один на один з воротарем

ФУТБОЛ

○

команди СК Луцьк. Рахунок став — 3:0.

Бувало на останніх секундах матчу гості все ж зуміли відквитати один м'яч.

Добре, справді по-кубковому провели зустріч чернігівці. І заслужено перемогли — 3:1. За підсумками двох матчів вони здобули право виступати в 1/4 фіналу розіграшу Кубка.

Як відомо, на цьому етапі в боротьбу за кубок вступають українські команди, які виступають в першій лізі класу «А». Отже, команда СК Чернігів проведе два чвертьфінальні матчі з командою «Металург» (Запоріжжя).

Побажаємо спортклубівцям успіху у кубкових поєдинках!

С. ФЕД.

Газета «Деснянська правда» Чернігів, 23.08.1974.

СК ЧЕРНІГІВ — СК ЛУЦЬК — 3:1

Неважко здогадатися, з яким настроєм місяць тому чернігівські футболісти залишали поле луцького стадіону. Гірота поразки у першій кубковій зустрічі зі своїми одноклубниками посилювалася тим, що тривалий час події склалися на користь наших земляків. Але кінцівка поєдинку несподівано усе переінаншила. Програвши з рахунком 0:2, волинняни все ж таки щасливо вийшли із сиротного становища, забивши три м'ячі, останній з яких влетів у ворота супротивника за дві хвилини до фінального свистка. Втім, коли уляглися пристрасті і настав час спокійно проаналізувати зіграний матч, наші спортклубівці

але боротися за неї вони мусили в чужих пенатах, що у значній мірі ускладнювало завдання.

У двох попередніх поєдинках — кубковому і на першість — волинняни мали нагоду манеру гри чернігівців, їхні сильні і слабкі місця вивчити предметно. В усякому разі, настільки, щоб тактику вибрати найбільш підходящу. Знаючи про те, що наші команди легше забити гол, ніж зберегти недоторканість власних воріт, гості в обороні були уважними, але водночас і можливостями для

А ось наступальні дії чернігівців уже на тринадцятій хвилині дали бажаний результат. Малопоп гри обох колективів не відзначався розмаїстим почерком, на полі явно домінував дрібніший пас, але варто було порушити цю монотонність і м'яч затріпотів у сітці. На відмінну протривалість передачу стрімко вийшов Клочко, і уже третій матч поспіль саме з його волі, на табло стадіону імені Гагаріна засвітилася «одиниця».

Призначений на 52-й хвилині у ворота лучан пенальті, який перетворив у гол Мельников, остаточно, мабуть, розвіяв їхні кубкові надії. Щоправда, гості не припинили боротьби, однак повернути її на свою користь не змогли. На 87-й хвилині, вийшовши один на один з голкіпером Майороші, Самойленко покарав супротивників за ще одну помилку. А те, що за лічені секунди до кінця матчу наш воротар Юр'єв вчасно не зреагував на дальній удар і дозволив «розмочити» рахунок, стало для волян уже слабкою втіхою.

Для чернігівців кубкова дорога простелилася далі. Суперники тепер уже будуть іменитіші — з чвертьфіналу у суперечку за почесний приз включаються команди першої ліги. Спортклубівці мають зустрітися із запорізьким «Металургом».

М. ВІКТОРОВ.

○

На фото: В. Клочко (у темній футболці) відкриває рахунок.

Фото Ю. Олійника.

могли утішити себе тим, що перед повторною дуеллю їхні шанси пробитися у чвертьфінал залишалися більш вагомими. Положенням про кубкові змагання голам, забитим на виїзді, надається подвійна ціна, і нашу команду тепер цілком влаштовувала навіть така скромна перемога, як 1:0 чи 2:1. Лучанам же досить було нічиєї,

конструювання атак користувалися охоче. Інша справа, що їхні форварди не виявилися удачливими і впродовж першого тайму щонайменш у двох ситуаціях не довели справу до такого ймовірного успіху.

Газета «Комсомольський гарт» Чернігів, 24.08.1974.

Минулої суботи на стадіонах Севастополя, Житомира, Ровно і Луцька зіграно перші матчі 1/8 фіналу Кубка республіки з футболу. Різні погодні умови, різні команди виходили на поле, але всі зустрічі мали один спільний підтекст: усі гості продемонстрували бойовий кубковий настрій. Адаже при іншій двосерійній системі на кожному етапі турніру великого значення набуває не тільки очко, здобуте в гостях, а навіть гол, забитий на чужому полі.

Про безпеку власних воріт господарі поля дбають навіть тоді, коли впевнено ведуть у рахунку. А коли ж цього немає, то вважається, що ініціатива належала гостям. Так було минулої суботи геть у всіх матчах. Фактор «чужих стін» не завадив гостям здобути три очка і забити шість м'ячів, тобто половину тих, які було проведено в цей кубковий день.

Саме про такий характер подій на футбольних полях повідомляють тренер житомирського «Автомобіліста» В. Котляренко, арбітр всесоюзної категорії Б. Шмигельський, кореспондент «Радянської України» С. Закусило і журналіст М. Шар'єр з Луцька.

«Автомобіліст» (Житомир) — «Суднобудівник» (Миколаїв) — 0:2. Перший тайм пройшов гостро і напружено. Обидві команди продемонстрували швидкий, комбінаційний футбол. Дві помилки захисників господарів поля дозволили миколаївцям забити один за одним два м'ячі. Після відпочинку «Автомобіліст» прагне відігратися, але оборона «Суднобудівника», якою вміло керував голкіпер Турлак, відстояла ворога.

Після матчу тренер переможців Лемешко сказав, що це була чи не найкраща зустріч команди в цьому сезоні. Справді, лідер чемпіонату проявив гру досить мобільно. Активними були його півзахисники Авер'янов і Булгаков, нападаючі Суанов і Шона. «Автомобілістові» ж бракувало вірних рішень у завершальній фазі атаки.

«Авангард» (Севастополь) — «Колос» (Полтава) — 1:1. На перших хвилинах севастопольськ Качуров з штрафного удару відкрив рахунок. Потім матч проходив з перемінним успіхом, але все

ж кращу зіграність демонстрували полтавці, яких вів уперед досвідчений півзахисник Бардешич. Це його зусиллями команді вдалося надовго заволодівати ініціативою. За 15 хвилин до фінального свистка нападаючий «Колоса» Петров зрівняв рахунок.

«Авангард» (Ровно) — «Говерла» (Ужгород) — 2:1. Команди вийшли на поле після зливи, але гравці швидко пристосувались до важкого ґрунту, і матч пройшов цікаво. Атакуючі зусилля суперників вміло нейтралізували захисники. Вдало діяли в цьому матчі й воротарі — ровенець Костюк і закарпатець Ковач.

Відразу після перерви авангардівець Дударенко вривається у штрафний майданчик «Говерли», встигає обвести воротаря, але в останню мить «опиняється» на землі. Однадцятиметровий реалізує Малахов. Гості відповідають натиском. Одну з їх атак завершує Грубчак. «Авангард» проводить заміну, яка виявилась досить вдалою. Біляев, який вийшов на поле замість Малахова, за чверть години до фінального свистка виводить свою команду вперед. «Говерла» знову досить гостро атакує, але рахунок так і не змінився.

СК Луцьк — СК Чернігів — 3:2. Місцеві футболісти повели «тотальний» наступ, але ніяк не могли взяти ворота гостей. Чернігівці відповідали швидкими контратаками. На 25-й хвилині їх нападаючий Самойленко примусив волинця почати з центру. Господарі поля продовжують наступати, але їх форварди Маотиненко і Гівель не використали вигідні моменти. У такому ж ключі проходив і другий тайм: футболісти Луцька атакують, а гості після контратаки вдруге добиваються успіху.

Лише після цього у господарів стадіону наче відкрилося друге дихання. Вони зменшують розрив. Тут же Мартиненко обійшов трьох захисників і встановив рівновагу в рахунку — 2:2. А коли до фінального свистка залишилось менше двох хвилин, захисник Бойко сильним ударом з 20—25 метрів вивів свою команду вперед.

Повторні матчі 1/8 фіналу розіграні Кубку відбудуться 21 серпня.

Повторні матчі 1/8 фіналу розиграшу футбольного Кубка УРСР — Кубка газети «Радянська Україна».

ТЕХНІЧНІ РЕЗУЛЬТАТИ (У ДУЖКАХ РАХУНКИ ПЕРШИХ МАТЧІВ): «КОЛОС» (ПОЛТАВА) — «АВАНГАРД» (СЕВАСТОПОЛЬ) — 1:1 (1:1), ПЕНАЛЬТІ — 4:3, «СУДНОБУДІВНИК» (МИКОЛАЇВ) — «АВТОМОБІЛІСТ» (ОКИТОМИР) — 3:5 (2:0), «ГОВЕРЛА» (УЖГОРОД) — «АВАНГАРД» (РОВНО) — 6:1 (1:2), СК ЧЕРНІГІВ — СК ЛУЦЬК — 3:1 (2:3).

У трьох з чотирьох випадків повторні матчі принесли путівки до наступного етапу господарям поля. А там, де цього не сталося, — найбільша несподіванка розиграшу. Про неї розповідає арбітр матчу «Суднобудівник» — «Автомобіліст» суддя всесоюзної категорії Б. Швенцов:

— П'ять місяців переможно прямує стадіонами республіки лідер чемпіонату — «Суднобудівник». Просунувся він далеко й у кубковому розиграші, закріпившись на житомирському стадіоні надійний фундамент для продовження боротьби за приз. Однак перший його володар — «Автомобіліст» — виявився справжнім кубковим бійцем.

Обидві команди вийшли на поле в бойових складах. Гра проходила досить швидко і гостро. Миколаївець Авер'янов забив гол. У першому таймі рахунок більше не мінявся. Під час перерви обидві команди провели по три заміни. Для житомирців вони виявилися корисними, а миколаївці вже не могли замінити воротаря Балана, який провів другий тайм слабо. Гостям вдається зрівняти рахунок. Господарі поля двічі ви-

ходять вперед і двічі він стає нечийним. За якихось шість хвилин до фінального свистка дві атаки «Автомобіліста» приносять йому успіх. Два м'ячі забив молодий житомирський Шиншков, який з'явився у другому таймі, а ще два м'ячі — на активі захисника гостей Наумова.

Команди набрали по два очки, але ж «Автомобіліст» більше забив м'ячів на чужому полі, і це падало йому путівку до наступного етапу розиграшу. «Суднобудівник» зазнав першої поразки в сезоні.

На стадіонах Чернігова й Ужгорода господарі поля легко довели свою перевагу. Полтавцям це не вдалося зробити навіть у додатковий час. Лише краще виконавши серію одинадцятиметрових, футболісти «Колоса» здобули право продовжувати боротьбу за почесний приз. В 1/4 фіналу вони прийматимуть «Автомобіліста», СК Чернігів вийде до «Металурга» (Запоріжжя), «Говерла» — до «Таврії» (Сімферополь). Згідно сітки розиграшу, ще раніше було відомо, що «Локомотив» (Херсон) виступатиме проти івано-франківського «Спартак».

Газета «Радянська Україна» Київ, 23.08.1974.

1/4 фіналу 23.09, 14.10: «Локомотив» Херсон-«Спартак» Івано-Франківськ 1-3, 5-1.

«Позавчора на івано-франківському стадіоні «Спартак» відбулась зустріч на Кубок України з футболу. Господарі поля приймали команду другої ліги класу «А» - херсонський «Локомотив».

У першому таймі спартаківці грали досить пасивно, що дозволило залізничникам відкрити рахунок.

Після перерви прикарпатці активізувались. Спочатку відзначився Степан Рибак. Який зі штрафного встановив на табло рівновагу. Потім вивів свою команду вперед півзахисник Ігор Дирів. Він же став автором і третього гола. Отже, з рахунком 3-1 перемогли футболісти Івано-Франківська.

Гру-відповідь одній четвертій фіналу «Спартак» проведе в жовтні на полі херсонського «Локомотива».

Газета «Прикарпатська правда» Івано-Франківськ, 1974.

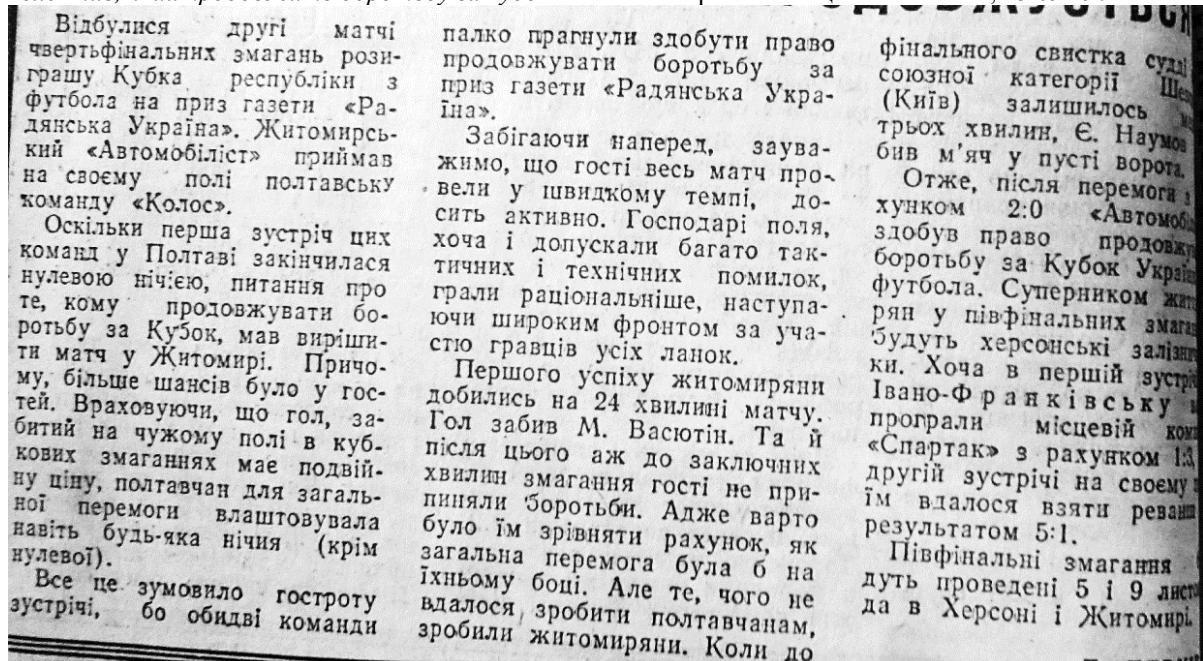
«Спартаківці Івано-Франківська вибули з боротьби за кубок газети «Радянська Україна». Перший матч, як відомо, прикарпатці на своєму полі виграли (3-1). А от у повторному матчі в Херсоні зазнали поразки від місцевого «Локомотива» з рахунком 1-5». Газета «Прикарпатська правда» Івано-Франківськ, 1974.

«23 вересня відбувся чвертьфінальний матч на кубок УРСР по футболу. Херсонський «Локомотив» зустрічався в Івано-Франківську з місцевим «Спартак»», який виступає в 1 лізі. Матч закінчився перемогою «Спартак» з рахунком 3-1». Газета «Надніпрянська правда» Херсон, 26.09.1974.

«Натхнення — саме воно було тим 12 гравцем, який в кубковому матчі між херсонським «Локомотивом» та Івано-Франківським «Спартак»». В цьому матчі футболісти «Локомотива» мчали, ніби то на крилах.

Як відомо в першому матчі херсонський «Локомотив» в Івано-Франківську програв 1-3. Тепер або треба було виграти 2-0 або 4-1, що казалось неймовірним. Але неймовірне стало реальним. Вже на перших хвилинах матчу С.Звенигородський, отримав передачу справа від В.Журавко і відкрив рахунок. Правда, гості зуміли зразу зрівняти рахунок. Це був їх перший і останній успіх. Після перерви господарі поля грали активно і О.Сапельняк, забив другий гол. Третій гол — красень, забив все той же С.Звенигородський, який провів чудовий сольний прохід з середини поля в штрафну площадку суперника і воротарь іванофранківців І.Кириченко, грубо порушив правила. Арбітр зустрічі суддя всесоюзної категорії В.Васильєв (Харків) призначив 11-метровий штрафний удар. Його чітко реалізував, в верхній угол воріт той самий С.Звенигородський — 4-1. Мета досягнута, трибуни дружньо скандували: «мо-лод-ці!». Херсонці знову йдуть в перед і на останній хвилині забивають п'ятий гол. Після цієї красивої та переконливої перемоги «Локомотив» вийшов в півфінал кубка Республіки». Газета «Надніпрянська правда» Херсон, 16.10.1974.

«Автомобіліст»–«Колос» 0-0, 2-0(1-0), голи: М.Васютін (23), Я.Кугайкевич (87).
«ВСЕ ВИРІШИТЬСЯ У ЖИТОМИРІ. Паралельно з чемпіонатом СРСР команди майстрів класу «А» другої ліги шостої зони проводять розігриш Кубка УРСР, встановленого редакцією газети «Радянська Україна». Як і слід було чекати, усі матчі проходять в напруженій кубковій боротьбі.
 Позавчора, в день, 31-ї річниці визволення міста Полтави від німецько-фашистських загарбників, команда «Колос» приймала в чвертьфінальному матчі команду «Автомобіліст» (Житомир), яка вже володіла цим почесним трофеєм два роки тому.
 Перед цим обидва колективи вивели з боротьби по дві команди. Полтавці виграли в «Буковини» (Чернівці). «Колос» у двох матчах набрав три очка. Один звів у внічию (0:0), а в іншому — переміг а рахунком 4:2. Потім він виграв по пенальті в повторному матчі з рахунком 4:3 у севастопольського «Авангарду», позаяк обидва матчі закінчилися з однаковим рахунком.
 Житомирські футболісти завдали поразки «Фрунзенцю» (Суми) — 2:0 і 0:1, а потім зупинили переможну ходу лідера чемпіонату країни — команду «Суднобудівник» з Миколаєва. До речі, тут не обійшлося без сенсації. На своєму полі житомирці програли (0:2), а в Миколаєві перемогли з рахунком 5:3. При однаковій різниці забитих і пропущених м'ячів перевагу одержує той колектив, який забив на чужому полі більше м'ячів, отже, «Автомобіліст» і продовжить боротьбу за Кубок республіки.
 У звітному матчі суперники не витрачали часу на розвідку. Правда, футболісти діяли на низьких швидкостях, допускали помилки, особливо в завершальній стадії атак.
 Полтавці, на жаль, не скористалися кількома моментами, щоб відкрити рахунок. Не залишились в боргу і гості. Їм теж не щастило, хоч вони були ближчі до цілі — був випадок, коли м'яч потрапив у перекладину, а ще у двох випадках нападаючі «Автомобіліста» не попали в пусті ворота.
 Отже, нульова нічия. Матч-відповідь відбудеться в Житомирі 14 жовтня. Саме тоді і визначиться колектив, який продовжить боротьбу за кубок». Газета «Зоря Полтавщини» Полтава, 25.09.1974.

Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 16.10.1974.

«Говерла»–«Таврія» Сімферополь 1-3, голи: М.Русин-М.Климов (два), В.Прилепський, 0-1.
««Таврия» (Симферополь)–«Говерла» (Ужгород) 3-1(2-1). Судья В.Грінберг (Киев). Голи: Н.Климов (1, 27), В.Прилепский (25), Н.Русин (35).
 Крымчане вступившие в розыгрыш Кубка Украины для клубов первой и второй лиг класса «А» с четвертьфинала, получили соперника в лице ужгородской «Говерлы», клуба который в последние годы зарекомендовал себя с самой лучшей стороны в чемпионатах республики.
 Но сезон, проведенный «Таврией» в группе сильнейших команд страны, на много отдалил их даже от ведущих коллективов хорошо знакомой лиги. В этом могли зримо убедиться любители футбола в первые полчаса матча. Симферопольцы не только забili три гола, но еще, как минимум, могли забить столько же. Ну, а затем сказалась старая болезнь коллектива: подстраиваться под игру соперников – медленную, индивидуальную, рассчитанную на ошибки противника. Что из этого вышло, хорошо иллюстрирует итоговый счет поединка. Хватит ли запаса в два мяча в ответном матче 14 октября в Ужгороде?». Газета «Крымский комсомолец» Симферополь, 1974.

ПЕРШИЙ РАУНД ЗА «ТАВРІЄЮ»

Секундна стрілка тільки-но закінчила своє друге коло, а у воротах ужгородської «Говерлі» після удару М. Климova уже побував м'яч. Так позавчора «Таврія» на сімферопольському стадіоні «Локомотив» почала свій перший чвертьфінальний матч на Кубок України — приз газети «Радянська Україна».

Нинішній сезон для ужгородців склався не зовсім вдалим. Якщо в попередні роки закарпатські футболісти демонстрували стабільну, надійну гру, то зараз вони не можуть похвалитися ні високою результативністю, ні гучними перемогами над сильними суперниками.

29 матчів провела нині «Говерла» в першості країни серед колективів другої групи (6-а зона), з яких 11 виграла, 8 звела внічию і в 10 зазнала поразки. Набравши 30 очок, ужгородці посідають скромне, незвичне для себе, 13 місце (співвідношення забитих і пропущених м'ячів 34—35). Все ж,

виступаючи проти «Таврії», закарпатці часом грали просто-таки добре, як у минулі роки, а в другому таймі нерідко володіли територіальною та ігровою перевагою, завдавали немало клопоту захисту кримчан.

Що сімферопольці так швидко доб'ються успіху, мало хто, напевне, розраховував. Пропущений гол відразу вніс розлад у бойові порядки гостей, вони якось прийшли в замішання, а кримчани дружно ринули вперед, намагаючись збільшити результат. На 10-й і 17-й хвилинах міг відзначитися М. Климov, але в першому випадку, коли був на вигідній позиції, забарився з ударом, а в другому, вийшовши сам на сам з І. Ковачем, послав м'яч мимо воріт.

У середині тайму зробив сольний прохід В. Прилепський, і вдруге примусив ворота суперників вийняти м'яч з сітки воріт, а через п'ять хвилин М. Климov довів рахунок до 3:0. Після цього І. Ковач протягом кількох секунд двічі

успішно відбивав м'яч, посланий з близької відстані то В. Прилепським, то М. Климovим. За десять хвилин до перерви нападаючий «Говерли» М. Русін, одержавши відмінну передачу від В. Мелеша, забив у відповідь один гол у ворота В. Заніна.

У другому таймі гості заграли активніше і наполегливіше, однак захист «Таврії» діяв зібрано і надійно, а нападаючи, оволодівши м'ячем, не стомлювалися атакувати. Остаточний рахунок матчу на користь господарів міг бути більшим, якби після ударів Є. Короля та А. Морозова м'яч не відбила штанга.

Матч-відповідь в Ужгороді відбудеться 14 жовтня.

«Таврія» виступила у складі: В. Занін, О. Жилин (В. Гарштя), В. Туховський, Г. Гусев, В. Луценко, А. Кванін, Є. Король, М. Климov, В. Орлов, І. Авдеев (А. Морозов), В. Прилепський.

К. ЛИТВИНЕНКО.

Газета «Кримська правда» Сімферополь, 25.09.1974.

«Позавчора відбулися повторні ігри 1/4 фіналу Кубка України з футболу — призу редакції газети «Радянська Україна». Сімферопольська «Таврія» проводила матч в Ужгороді з «Говерлою». Нагадаємо, що вдома кримчани перемогли з рахунком 3-1. І цього разу наші земляки виявились сильнішими. Вони багато атакували, грали дружно і наполегливо, однак домоглися успіху тільки в другому таймі. Це В. Прилепський на 70-й хвилині забив гол у ворота закарпатських футболістів, який виявився і єдиним у матчі, і переможним для «Таврії».

Отже, сімферопольці вийшли у півфінал, де зустрінуться з командою СК Чернігова, яка 14 жовтня виграла (3-1) у запорізького «Металурга». Газета «Кримська правда» Сімферополь, 16.10.1974.

судді: Ярослав Баликін, Володимир Рибаків (обоє Дніпропетровськ), Борис Швецов (Київ) / ?., СК «Чернігів»-«Металург» Запоріжжя 2-4, 3-1, голи: Козлов-Мельников, Курінний-?..

Відбулися перші матчі 1/4 фіналу розиграну Кубка України для команд майстрів на приз газети «Радянська Україна».

«Металург» (Запоріжжя) — СК «Чернігів», 4:2 (1:2). Запоріжжя, 23 вересня. Стадіон «Металург». Ясно, 17 градусів, 1000 глядачів.

Судді: Я. Баликін, В. Рибаків (обидва — Дніпропетровськ), Б. Швецов (Київ).

«Металург»: Семиніченко — 4, Томах — 5, Денеш — 5, Прошин — 5, Таранов — 5, Аношин — 5 (Валюнов 75—4), Ушаков — 5 (Кавецький 45—5), Пензін — 5, Кутін — 5 (Петров — 45—4), Спарцев — 5, Іщенко — 5.

СК «Чернігів»: Шарій — 4, Шахун — 4, Абрамов — 4, Лисовий — 4, Козлов — 4, Ігнатенко — 4 (Павловський 45—4), Реанін — 4.

Марченко — 4, Мельников — 4, Курінний — 4, Самоїленко — 4.

Голи: Мельников (11, в 11-метрового), Резнік (28), Іщенко (37, 72), Пензін (50, 90).

Пензін і Томах не реалізували пенальті.

Результати решти зустрічей першого туру чвертьфіналу: «Спартак» (Іл.—Фр.) — «Локомотив» (Херсон) — 3:1; «Колос» (Полтава) — «Автомобіліст» (Житомир) — 0:0; «Таврія» — «Говерла» (Ужгород) — 3:1.

Матчі-відповіді відбудуться 14 жовтня.

Газета «Комсомолец Запоріжжя» Запоріжжя, 1974 обое.

«Футбольна команда СК Чернігів перший матч 1/4 фіналу розиграну Кубка України провели 23 вересня в Запоріжжі. Тут вона зустрічалася з місцевою командою «Металург», яка виступає в першій лізі. Як нам повідомили в Запоріжжі, кубковий поєдинок закінчився з рахунком 4-2 на користь господарів поля. Повторні матчі 1/4 фіналу відбудуться 14 жовтня. Газета «Деснянська правда» Чернігів, 25.09.1974.

«Як відомо в першому матчі 1/4 фіналу розиграшу Кубка України — Кубка газети «Радянська Україна» в Запоріжжі спортклубівці зазнали поразки від команди «Металург» — 2-4. Отже, в повторному матчі на своєму полі їм потрібна була перемога.

Матч виявився бойовим, справді кубковим. Перемогли спортклубівці — 3-1. В підсумку двох матчів співвідношення м'ячів стало рівним — 5-5. Але правилами при рівності м'ячів, гол, забитий на чужому полі, має подвійну ціну. Це схилило терези на користь чернігівців. Отже, команда СК Чернігів здобула право виступати в півфіналі». Газета «Деснянська правда» Чернігів, 16.10.1974.

ЧИЙ ФУНДАМЕНТ НА ДІЙНІШИЙ?

КУБОК УРСР — КУБОК ГАЗЕТИ
«РАДЯНСЬКА УКРАЇНА» З ФУТБОЛУ

ПЕРШІ ЧВЕРТЬФІНАЛЬНІ МАТЧІ: «СПАРТАК»
(ІВАНО-ФРАНКІВСЬК) — «ЛОКОМОТИВ» (ХЕРСОН)
— 3:1. «КОЛОС» (ПОЛТАВА) — «АВТОМОБІЛІСТ»
(ЖИТОМИР) — 0:0. «ТАВРІЯ» (СІМФЕРОПОЛЬ) —
«ГОВЕРЛА» (УЖГОРОД) — 3:1. «МЕТАЛУРГ»
(ЗАПОРІЖЖЯ) — СК ЧЕРНІГІВ — 4:2

Республіканський кубковий турнір набрав нових відтінків: у боротьбу за почесний трофей включились клуби першої ліги. Сімферопольська «Таврія», запорізький «Металург» та івано-франківський «Спартак» у різний час здобували путівки до злету на все-союзну орбіту, вигравши спочатку звання чемпіона УРСР. У нинішньому сезоні вони займають різні сходинки в таблиці першої групи. Але ж з ними добре знайомі наші команди другої групи, і тому нема нічого дивного, що, виступаючи в гостях, молодші за рангом колективи, не вигравши жодного матчу, все ж не лишили «сухими» ворота господарів поля. При двосерійній формі розиграння м'яч, забитий у гостях, багато важить. Не скажеш, яка команда заклала надійніший фундамент перед повторною грою.

Наші кореспонденти із Сімферополя, Запоріжжя, Івано-Франківська та Полтави повідомили: «Таврія», дебютуючи у першій лізі, впевнено змагається з клубами, які виборюють дві путівки до

«вищого світу». А ще торік у республіканському турнірі з нею на рівних боролась за призове місце ужгородська «Говерла». Кубковий матч між ними на сімферопольському стадіоні в присутності 12 тисяч глядачів розпочався невдало для гостей. Стрілки хронометра ще не зробили повний оберт, як один з головних бомбардирів «Таврії» — Климов, скориставшись з промаху воротаря «Говерли», відкрив рахунок.

Бойовий склад «Таврії» продовжував нападати. Швидкий форвард Прилепський обминув кількох захисників, увірвався до штрафного майданчика і подвоїв рахунок. А ще через кілька хвилин Климов у високому стрибку головою спрямував за адресою третій м'яч.

Після цього футболісти «Таврії» заспокоїлися. З цього негайно скористалися ужгородці. Шкаву комбінацію в один дотик красиво завершив Русин — 3:1. З таким рахунком команди пішли на відпочинок. Після перерви він так і не змінився.

Запорізький «Металург» і не збагнув, як до 20-ї хвилини гри вже програвав 2:0. Господарі поля сподівались легко переграти гостей і надали місця у стартовому складі дублерам. Рахунок чернігівці відкрили з 11-метрового штрафного, призначеного за грубість проти їх форварда Мельникова. Він же реалізував пенальті. На 20-й хвилині його одноклубник Резник після «сольного» проходу подвоїв результат.

Тільки після цього гравці «Металурга» спохватилися і почали наполегливо боротися за м'яч. Незадовго до перерви істотно зменшив розрив — 2:1. Під час відпочинку господарі провели одразу три заміни, посиливши напад. В його складі появляється досвідчений Кашей. Другий тайм проходить під знаком переваги «Металурга». Часто помиляється захист гостей. Незабаром Пензін зрівнює рахунок — 2:2. Він же дістає можливість вивести свою команду вперед. Але з пенальті посилає м'яч у штангу. Промах партнера поправляє Іщенко, який забив свій другий гол у матчі.

«Металург» дістає право пробити ще одне пенальті. Але не реалізували його. Тільки за 15 секунд до фінального світла в метушні на штрафному майданчику Пензіну вдається проштовхнути м'яч у сітку — 4:2.

Торішній фіналіст Кубка — івано-франківський «Спартак» — досить легко переграв херсонський «Локомотив». Матч у Полтаві пройшов при перевазі першого володаря Кубка — «Автомобіліста», але ворота так і лишилися неоторкованими.

Повторні матчі чвертьфіналу призначено на 14 жовтня.

Газета «Радянська Україна» Київ, 25.09.1974.

Матч, що проходив у Житомирі на стадіоні імені Ленінського Комсомолу, за перебігом подій і напруженням нагадував поєдинок київських динамівців з дніпропетровцями. Тут також кульмінаційними стали останні хвилини. Але за майстерністю гравців «Автомобіліста» й «Колоса» ще значно поступаються перед колегами з вищої ліги.

Перша зустріч закінчилася нульовою нічиєю. Тож полтавцям досить було забити гол, який на чужому полі має подвійну цінність. І гості з перших хвилин сміливо йдуть уперед, ударами здалеку перевіряючи пильність стража воріт «Автомобіліста» Валентина Журби.

Господарі ж спочатку не можуть протистояти натискові полтавців, котрі борються за кожен клаптик поля. Та на 23 хвилини контратака приносить успіх житомирцям. Гол забив Микола Васютін.

Цей рахунок тримався аж до 87 хвилин. Полтавські футболісти мали ще одну нагоду встановити рівновагу, та неточні завершальні паси зводили нанівець їхні зусилля. Під завісу Ярослав Кугайкевич, який вийшов на заміну Вячеславу Ногіну, забив другий гол.

Після фінального свистка я підійшов до старшого тренера «Автомобіліста» В. С. Жилина.

— Що тут сказати? — прокоментував він. — Самі бачили, що поєдинок тримав у напрузі всі 90 хвилин. Ішов справжній кубковий

Завершилися чвертьфінальні кубкові поєдинки на приз «Радянської України»

двобій. Полтавський «Колос» — гідний суперник, наполегливий і технічний. Особливо впевнено грає півзахист — Курилов, Бардешин, Євдокимов. Серед своїх відзначити когось не берусь.

Старший тренер «Колоса» В. В. Носов найлаконічніший:

— Хоч і програли, грою команди задоволений.

Арбітр матчу В. Швецов:

— Гра, безперечно, вийшла цікавою, на рівні кращих зразків першої ліги. Обидва суперники мали однакові шанси, але поталанило «Автомобілісту» — першому володареві приза «Радянської України».

Д. ГЕРАСИМЕНКО.

м. Житомир.

* * *

Інші повторні поєдинки (в дужках подаємо результати перших матчів): «Локомотив» (Херсон) — «Спартак» (Івано-Франківськ) — 5:1 (1:3), «Говерла» — «Таврія» — 0:1 (1:3), СК Чернігів — «Металург» (Запоріжжя) — 3:1 (2:4).

Отже, у півфіналах гратимуть «Локомотив» Х — «Автомобіліст», «Таврія» — СК Чернігів.

Газета «Радянська Україна» Київ, 16.10.1974.

1/2 фіналу, 4, 8.11, СК «Чернігів»-«Таврія» 1-0, 1-3, гол: Ю.Резнік (або М.Самойленко)-М.Чабайда (автогол), М.Климов (два).

«Надійшла приємна звістка з Сімферополя. Там в першому півфінальному матчі на Кубок України місцева «Таврія» - команда першої ліги — приймала чернігівський СК. Спортклубівці виграли поєдинок з рахунком 1-0.

Завтра о 15-й годині на стадіоні імені Ю.О.Гагаріна відбудеться повторна зустріч між цими командами».

Газета «Комсомольський гарт» Чернігів, 1974.

4 листопада проведено перші півфінальні матчі на Кубок України з футболу — Кубок газети «Радянська Україна».

Команда СК Чернігів виступала в Сімферополі. Тут вона зустрічалася з командою першої ліги класу «А» «Таврією».

Матч закінчився з рахунком 1:0 на користь чернігівців. М'яч на 30-й хвилині з

подачі О. Шопіна забив В. Дзіоба.

Повторний матч відбудеться 8 листопада в Чернігові на стадіоні імені Ю. О. Гагаріна.

В Херсоні місцевий «Локомотив» приймав футболістів житомирського «Автомобіліста». Зустріч закінчилася з рахунком 4:1 на користь господарів поля.

Газета «Деснянська правда» Чернігів, 6.11.1974.

«8 листопада в Чернігові на стадіоні імені Ю.О.Гагаріна відбувся повторний півфінальний матч розиграно Кубку України з футболу. Команда СК Чернігів зустрічалася з сімферопольськими футболістами — командою «Таврія».

Як відомо, в першому матчі у Сімферополі перемогли спортклубівці — 1-0. Цього разу перемогу здобули гості — 3-1.

За підсумками двох матчів команда «Таврія» вийшла у фінал. Чернігівські футболісти вибули з дальшої боротьби за почесний приз.

Після матчу було вручено приз найрезультативнішому гравцеві команди СК Чернігів. Його здобув капітан команди Валентин Дзіоба, на рахунку якого 16 м'ячів». Газета «Деснянська правда» Чернігів, 12.11.1974.

У чернігівських болі-
ників теплилась надія,
що цей матч для спорт-
клубівців не буде остан-
нім у сезоні. За це го-
ворила як футбольна
статистика попередніх зу-
стрічей з «Таврією» в
минулі роки, що була на
користь чернігівців, так
і результати нинішніх
кубкових матчів.

Судить самі. Кримські
футболісти вихід у пів-
фінал розіграшу Кубка
України відвоювали в
єдиного претендента —
«Говерли». Спортклубів-
ці пройшли довший і
небезпечніший шлях.
На попередніх кубкових
сходинах вони неод-
мінно «спотикалися» в
гостях програли «Кри-
басу»; — 0:1, луцькій
команді — 2:3 і запорі-
зькому «Металургу» —
2:4. Зате у себе вдома
вони послідовно їх пе-

ремогли — 2:0, 3:1, 3:1.
Цього разу все вийшло
навпаки. Вигравши пер-
ший раунд в Сімферопо-
лі з перевагою в один
м'яч, чернігівці на свое-
му полі розгубили фору
і втратили надії на пе-
ремогу.

Перший гол був дещо
несподіваним для всіх:
Абрамов зрізав м'яча у
свої ворота на початку

гри. Але спортклубівці
намагалися відквитатися,
і слушні моменти були.
А десь перед перервою
гостей від гола вряту-
вала перекладина.

Ігрова перевага «Тав-
рії», майстерність її фут-
болістів відчулася на
перших хвилинах друго-
го тайму. Другий гол
влетів у ворота чернігів-
ців після удару М. Кли-
мова — кращого бомбар-
дира першої ліги.

Якусь надію вселив
гол, забитий у відповідь
Самійленком. Шопін на-
вісив м'яча на центр по-
ля, Резнік перевів його
ліворуч і наш півзахис-
ник, який щойно вийшов
на поле, під гострим ку-
том послав його в сіт-
ку — 1:2.

Тепер атаки як госпо-
дарів, так і гостей чер-
гувалися майже до са-
мого кінця матчу. Але
Климов знову підтвер-
див свій авторитет: піс-
ля розіграшу «стінки»
забив гол — 3:1..

В цей же час жито-
мирський «Автомобі-
ліст», який програв пер-
шу півфінальну зустріч
у Херсоні з рахунком
1:4, взяв не менш пере-
конливий реванш. Ви-
гравши у «Локомотива»
матч-відповідь у чотири
«сухі» м'ячі, він з
«Таврією» потрапив до
фіналу Кубка України...

Газета «Комсомольський гарт» Чернігів, 12.11.1974.

«ОСЕЧКА В ПЕРВОМ ПОЛУФИНАЛЬНОМ.

Позавчера симферопольская «Таврия», которая
завершила игры чемпионата страны по футболу среди команд первой лиги, провела на своем поле первый
полуфинальный матч на Кубок Украины – приз газеты «Радянська Україна». Ее соперником был коллектив
второй группы – СК Чернигова.

Симферопольцы и черниговцы – старые знакомые. Потому-то матч начался без взаимной разведки, остро
и в быстром темпе. На 3-й минуте вблизи штрафной площадки гостей крымчане разыграли штрафной
удар. Н.Климов вышел один на один с В.Юрьевым, гол, казалось, неминуем, но в последнее мгновение
симферополец пробил неточно.

Первый тайм прошел с некоторым преимуществом хозяев, которые тем не менее позволили соперникам
забить мяч в свои ворота. Случилось это на 30-й минуте, когда Н.Куриной сделал прострел с левого края
вдоль ворот «Таврии», защитники которой в этой ситуации сыграли не лучшим образом, и никем не
прикрытый В.Дзиоба с близкого расстояния спокойно и точно пробил мимо В.Занина. Незадолго до
перерыва мог отличиться Ю.Резник, но посланный им головой мяч попал прямо в В.Занина.

Во второй половине встречи крымчане подолгу и настойчиво атаковали, пытались поразить цель Н.Климов
(на 82-й минуте его, сильнейший удар издали пришелся в перекладину), В.Прилепский, В.Туховский и
другие симферопольцы. Однако гости сумели устоять и удержать минимальный счет в свою пользу.
Повторный поединок состоится 8 ноября в Чернигове.

Команды выступали в составах:

«ТАВРИЯ»: В.Занин, В.Туховский, Г.Гусев, В.Луценко, А.Кванин, А.Коробочка, Н.Климов, В.Орлов,
А.Черемисин (И.Авдеев), В.Прилепский.

СК ЧЕРНИГОВ: В.Юрьев, А.Шакун, В.Абрамов, В.Якубик, А.Козлов, А.Игнатенко, А.Шопин, В.Марченко,
Ю.Резник, Н.Куриной, В.Дзиоба». Газета «Крымская правда» Симферополь, 4.11.1974.

4, 10.11: «Автомобіліст»-«Локомотив» Херсон 1-4, голи: М.Васютін-В.Дровецький (два),
С.Звенигородський, О.Сапельняк, 4-0, голи: М.Пінчук, В.Чирва, Я.Кугайкевич (два).

Кубок УРСР — Кубок газети «Радянська Україна» з футболу
Перші півфінальні матчі: «ТАВРІЯ» (Сімферополь) — СК Чернігів — 0:1, «ЛОКОМОТИВ» (Херсон) — «АВТОМОБІЛІСТ» (Житомир) — 4:1.

Вчора погляди уболівальників були спрямовані до Центрального стадіону столиці України: флагман вітчизняного футболу — киянське «Динамо» в повторному матчі 1/8 Кубка володарів кубків приймав клуб «Ейтрахт» з ФРН. Різні загоми шанувальників шкіряного м'яча вчора об'єднали свої симпатії навколо лідера сезону, бажаючи йому успіху в нелегкому поєдинку. Кияни прощалися з великим футболом до наступного року, хоч його справи ще хвилюватимуть їх, доки не буде поставлено вирішальну крапку у чемпіонаті країни.

Найближчі тили лідера — команди майстрів другої ліги України, завершивши чемпіонат республіки, з'ясовують свої стосунки в кубковому турнірі на приз газети «Радянська Україна». Минулого поєдинка на стадіонах Сімферополя і Херсона відбулися перші півфінальні зустрічі розіграшу Кубка УРСР.

Сімферопольська «Таврія», дебютуючи в першій лізі, успішно виступила в цьому році, завершивши всесоюзний турнір на шостій сходинці, після клубів, яким відомі дороги вищої ліги. Кримська команда найрезультативніша в турнірі претендентів. Футболісти чернігівського СК теж закінчили сезон на шостій сходинці, але ж серед команд другої ліги. Та ав-

торитет господарів сімферопольського поля анітрохи не збентежив гостей з Полісся. Вони на рівних провели матч з клубом вищого рангу. На 30-й хвилині стрімкий прохід по краю чернігівця Шопіна закінчився прострілом уздовж воріт, який замкнув його партнер Дзюба.

Спроби «Таврії» відігратися в другому таймі закінчилися безрезультатно. Гості спокійно оборонялися, стримуючи штурм господарів поля. Добре провела матч бригада арбітрів з Миколаєва на чолі з А. Паливотою.

Херсонський «Локомотив» і житомирський «Автомобіліст» замикають першу десятку в підсумковій таблиці чемпіонату республіки. Зрозуміло, що обидва клуби прагнуть поліпшити свої справи в кубковому розіграші. Перший тайм між ними закінчився нічиєю — 0:0. Після перерви житомирянин Васютін з штрафного посилав м'яч у ворота «Локомотива». Досвідчений форвард залізничників Дровецький відповідає двома голами, один за одним у ворота житомирян. «Автомобіліст» — перший володар Кубка «Радянської України» не примирився з невдачею і прагне змінити рахунок. Але ж дві контратаки херсонців уміло завершують. Звенигородський і Сапельняк. «Локомотив» виграє — 4:1.

Газета «Радянська Україна» Київ, 6.11.1974.

ПІВФІНАЛУ

«Радянська Україна» з футболу

У двосерійному фіналі республіканського кубкового турніру на приз нашої газети схрестять зброю перший володар почесного трофея «Автомобіліст» і торішній чемпіон України, який гідно представив український футбол у нинішньому році в першій лізі — «Таврію». Обидва претенденти на почесний Кубок здобули путівки до головного матчу розіграшу лише у повторних півфінальних іграх: «Автомобіліст» — на своєму полі, «Таврія» — в гостях.

Як проходили повторні півфі-

нальні матчі, розповідають їх головні арбітри: Микола Кірсанов, суддя всесоюзної категорії.

— Перед «Автомобілістом» стояло складне завдання — як мінімум переграти «Локомотив» з рахунком 3:0. Готуючись до гри, я сподівався, що залізничники обіграють тактику глухого захисту, вдаючись до контратак. Але ж вони вийшли на поле без будь-якого плану, і «Автомобіліст» легким оволодів ініціативою. Правда, після кожного з перших двох голів у їх ворота херсонці відповідали бурхливими атаками. Сильний удар їх форварда Журавни відбила штанга, але це був єдиний момент, коли гості були близькі до мети.

Після перерви тренери житоми-

рян замінили захисника на півзахисника. Появившись на полі, новачок «Автомобіліста» Кугайкевич на 53-й і 57-й хвилині двічі примушував капітулювати воротаря гостей. «Локомотив», у складі якого виступало кілька досвідчених футболістів, яким відомі турнірні обрії вищої ліги, примирився з невдачею. Житомир'яни могли збільшити рахунок, але Пінчук не реалізував пенальті.

Ігор Качар, суддя всесоюзної категорії:

— Повторний матч у Чернігові між СК і «Таврією» пройшов по бойовому, завзято. Обидві команди послали на поле свої найкращі сили. Рахунок відкрили господарі стадіону. Їх захисник Чабойда... зрізав м'яч у власні ворота. Потім головний бомбардир сімферо-

польців Климов випередив захисників у боротьбі за прострілну передачу Прилепського.

Вдалу заміну провели тренери чернігівського клубу. Появившись у лінії нападу, Самойленко зменшує розрив — 2:1. Та за 3—4 хвилини до фінального свистка за порушення правил гри проти сімферопольця Кваніна поблизу штрафного майданчика чернігівців було призначено штрафний. Вишиковується «стінка», але майстерним ударом Климов «обходить» її. М'яч врізається в нижній кут воріт — 3:1.

...Перший фінальний матч буде зіграно сьогодні в Житомирі. «Автомобіліст» приймає «Таврію». 16-го листопада «Таврія» в Сімферополі прийматиме «Автомобіліста».

Газета «Радянська Україна» Київ, 12.11.1974.

Фінал, 12, 16.11, ст. Ленінського комсомолу/«Локомотив», 4000/8000 глядачів, +8/+18 С, судді: Юрій Сергієнко (Харків)-Борис Швецов, Сергій Щербак (обоє Київ)/ Костянтин Вихров-Володимир Грінберг, Микола Хохуленко (всі Київ), **«Таврія»-«Автомобіліст» 2-1(0-0)**, голи: Климов (52), Черемисін (55)-Шишков (60), попереджені: Чирва, Сладковський-Кванін, Коробочка; **2-0(1-0)**, голи: Климов (4, 70), вилучені: Жилін-Васютін.

1-й матч: «Автомобіліст»: В.Журба, В.Козинець, В.Шишков, В.Паламарчук, Б.Кравчук (Є.Наумов, 46), В.Зеленський (Л.Ширнін, 70), В.Чирва, В.Сладковський, М.Васютін, Я.Кугайкевич, М.Пінчук, тренер Валерій Стародубов.

«Таврія»: В.Занін, О.Жилін, В.Туховський, Г.Гусєв, В.Луценко, А.Кванін, А.Коробочка, М.Климов, А.Орлов, А.Черемисін, В.Прилепський (І.Авдіїв, 70), тренер Сергій Шапошников.

2-й матч: «Таврія»: В.Юрковський (В.Занін, 74), Г.Гусєв, В.Туховський, О.Жилін, В.Луценко, А.Кванін, І.Авдіїв (А.Коробочка, 46), М.Климов, В.Орлов, А.Черемисін (А.Морозов, 57), В.Прилепський, тренер С.Шапошников.

«Автомобіліст»: В.Журба, В.Козинець, Є.Наумов (В.Нагін, 76), Б.Кравчук, Л.Ширнін, В.Зеленський, В.Чирва (М.Годованюк, 46), В.Сладковський, М.Васютін, В.Паламарчук, М.Пінчук, тренер В.Стародубов. Інша версія: »: В.Журба, В.Козинець, Є.Наумов, Б.Кравчук, Л.Ширнін, В.Зеленський, В.Чирва (В.Нагін, 76), В.Сладковський, М.Васютін, В.Паламарчук, М.Пінчук (М.Годованюк, 46), тренер Віктор Жилін.

«СУМНЕ ПРОЩАННЯ». Остання зустріч з футболу на стадіоні імені Ленінського комсомолу закінчилася поразкою господарів. «Автомобіліст» програв перший фінальний матч на кубок УРСР «Таврії» з рахунком 1-2.

Всі голи були забиті у другому таймі. Спочатку М.Климов і А.Черемисін, скориставшись нерішучістю захисту і помилками В.Журби, добилися успіху. Через чотири хвилини після цього В.Шишков відквитав один м'яч. Більшого житомир'яни зробити не змогли.

«Автомобіліст» ще до матчу перегорів. Осмислено на полі діяло лише кілька гравців. До того ж, гра відзначалася надмірною жорсткістю. П'ять жовтих карток підняв суддя всесоюзної категорії Ю.Сергієнко, травму одержав один з кращих нападаючих «Таврії» В.Прилепський.

Зрозуміло, важко боротися з найрезультативнішою командою першої ліги класу «А». Але господарі не проявили притаманних їм бійцівських якостей кубкової команди. Може у Сімферополі наші земляки продемонструють справжній футбол, гідний фіналу». Газета «Комсомольська зірка» Житомир, 1974.

«Автомобіліст» (Житомир) — «Таврія» (Сімферополь). 1:2 (0:0). Перший фінальний матч Кубка України на приз газети «Радянська Україна», Житомир. Стадіон імені Ленінського комсомолу. 12 листопада. Мілнява, хмарність, 8 градусів. 4000 глядачів.

Судді: Ю. Сергієнко (Харків), Б. Швецов, С. Щербак (обидва — Київ).

«Автомобіліст»: Журба, Козинець, Шишков, Паламарчук, Кравчук (Наумов, 46), Зеленський (Ширнін, 70), Чирва, Сладковський, Васютін, Кугайкевич, Пінчук.

«Таврія»: Занін, Жилін, Туховський, Гусєв, Луценко, Кванін, Коробочка, Климов, Орлов, Черемисін, Прилепський (Авдєєв, 70).

Голи: Климов (52), Черемисін (55), Шишков (60).

Попереджено Кваніна, Коробочку, Кугайкевича, Сладковського, Чирву.

ЯК І СЛІД було чекати, зустріч почалася атаками господарів поля. Двочі на хорошій позиції для завершального удару виходив Кугайкевич, але в обох випадках м'яч пролітав далеко від цілі. Не добившись у дебюті результату, житомир'яни віддали ініціативу гостям. Однак і кримчани тривалий час грали вхолосту. До перерви глядачі голів не побачили. По-перше, непогано діяли обидва воротарі, а, по-друге, форвардам і «Таврії», і «Автомобіліста» не вистачало бойовитості.

Після перерви гості змінили малюнок гри, почали діяти широкі, використовуючи для розгортання атак весь оперативний простір. І вже невдовзі Климову вдалося відкрити рахунок. Причому в цьому епізоді захисники господарів виявили незрозумілу байдужість, дозволивши форварду зайти віч-на-віч з воротарем. Що правда, Журба парнував перший удар Климова, але проти повторного нічого не зміг вдіяти.

Пропущений гол явно вплинуло на бойовий дух житомир'ян. Через дві хвилини вони дозволили Черемисіну спокійно спрямувати головою в сітку другий м'яч. Це певною мірою надихнуло «Автомобіліст» на рішучі дії. Але господарі відіграли тільки один гол. У цьому їм допоміг Занін. Він прийняв навислий м'яч, але випустив його з рук, і Шишков скористався з помилки голкіпера.

На жаль, зустріч відзначалася різкістю. Судді майже щохвилини доводилося втручатися в гру. П'ятьох футболістів він попередив. Усе ж Прилепський зазнав важкої травми.

Повторний матч — 16 листопада в Сімферополі.

ПЕРШИЙ РАУНД ЗА ГОСТЯМИ КУБОК УКРАЇНИ З ФУТБОЛА

Матч у Житомирі між «Автомобілістом» і сімферопольською «Таврією» розпочався атаками господарів. Двічі на ударну позицію виходив герой минулої зустрічі з херсонцями (яку житомиряни виграли з рахунком 4:0) Я. Кутайкевич, але м'яч йшов далеко від воріт. Не добившись результату, наші земляки віддали ініціативу гостям. Проте і тям не таланили. Перший тайм так і не приніс голів. І в цьому заслуга не тільки воротарів В. Журби і В. Заніна — беззубо діяли нападники обох команд.

Після перерви «Таврія» заграла широко. На діагональні передачі в штрафний майданчик виходять М. Климов, В. Орлов, А. Черемисін. Перший з них на 52-й хвилині при байдужому спостереганні захисників вийшов сам на сам із В. Журбою. Його гарматний удар воротар відбив, але проти повторного вже нічого не зміг вдіяти.

Пропущений гол знітив житомирян. Вже через дві хвилини гості подали кутовий. В. Журба не вийшов з воріт, і А. Черемисін спокійно спрямував го-

ловою м'яч у кут. Тільки після цього господарі перейшли до рішучих дій. На жаль, їх атаки були більше схожі на навальний штурм. І все ж саме така тактика принесла успіх. Щоправда, в цьому винен В. Занін. Він спочатку прийняв нависний м'яч, але випустив його, і В. Шишков забив гол. «Автомобіліст» вів наступ до фінального свистка. Однак форварди так і не знайшли можливості врятувати матч.

Отже, перший раунд фіналу за гостями. Вдома, зрозуміло, їм буде діяти легше. Проте віриться, що «Автомобіліст» зуміє продемонструвати притаманні йому бійцівські якості кубкової команди.

В. КИРИЛЕНКО

Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 15.11.1974.

«Таврія» (Сімферополь) — «Автомобіліст» (Житомир). 2:0 (1:0). Другий фінальний матч Кубка України на приз газети «Радянська Україна». Сімферополь. Стадіон «Локомотив». 16 листопада. Сонячно. 18 градусів. 8000 глядачів.

Судді: К. Вихров, В. Гринберг, М. Хоуленко (асі — Київ).

«Таврія»: Юрковський (Занін, 74), Жилин, Туховський, Гусев, Луценко, Кванін, Аведєв (Коробочка, 46), Климов, Орлов, Черемисін (Морозов, 57), Прилепський.

«Автомобіліст»: Журба, Козинець, Наумов, Кравчук, Ширнін, Зеленський, Чирва (Нагін, 76), Сладковський, Васютін, Паламарчук, Пінчук (Годовалюк, 46).

Вилучено з поля Васютіна («Автомобіліст») та Жилина («Таврія»).

Голи: Климов (4, 69).

...ЙШЛА 69-а хвилинка матчу. Наймолодший гравець «Таврії» — 19-річний Коробочка одержав м'яч на правому фланзі, стрімко пройшов до лицевої лінії. Воротар гостей Журба, відчувачи, що через секунду слід чекати прострілу, був уже готовий перехопити м'яч, але голкіпера на мить випередив Климов, який дуже ефектно подвоїв рахунок.

Нинішнього сезону Микола Климов — один з найкращих бомбардирів першої ліги, де він провів 25 матчів. Успішно

він зіграв і у матчах Кубка України. На його рахунок 7 м'ячів у шести зустрічах. У звітному матчі Климов вже на 4-й хвилині підтвердив свої снайперські здібності: Орлов з центра поля зробив передачу Прилепському. Той, позбувшись опіки Ширніна, адресував м'яч у штрафний майданчик. Климов влучним ударом голови спрямував м'яч у нижній кут воріт Журби.

Сімферопольці, перемігши в першому фінальному матчі та ведучи вже у дебюті повторної зустрічі, грали досить спокійно. Гостям лише одного разу вдалося опинитися на зручній позиції. На початку другого тайму Чирва прослизнув між Туховським та Луценком, але не зміг вірно розпорядитися м'ячем.

Редактор газети «Радянська Україна» А. К. Рябокляч вручив футболістам «Таврії» Кубок УРСР, а відповідальний секретар газети «Гудок» А. П. Воробйов передав команді кришталевий приз, встановлений редакцією для найрезультативнішої команди першої ліги.

Колом пошани завершив дебютант першої ліги важкий, але радісний для себе сезон. Шосте місце, здобуття почесного призу українського футболу — великий успіх «Таврії»!

Г. НЕМИРОВСЬКИЙ.
Сімферополь (телефоном).

Газета «Спортивна газета» Київ, 19.11.1974.

«... Позавчера в Житомире была проведена первая финальная встреча. Основные события в ней развернулись после перерыва: на гол, забитый хозяевами поля, крымчане ответили двумя мячами — 2-1.

Теперь в субботу на своем поле симферопольцы проведут ответную встречу с житомирцами, после которой Кубок УССР получит новую прописку». Газета «Крымский комсомолец» Симферополь, 1974.

«На перерыв участники первого финального матча на Кубок Украины — приз газеты «Радянська Україна» житомирский «Автомобилист» и симферопольская «Таврия» ушли, так и не порадовав зрителей забитыми голами. Зато во втором тайме соперники постарались. Уже на 50-й минуте Н.Климов забил красивый гол в ворота хозяев поля. Спустя пять минут отличился А.Черемисин. Сделав весомую заявку на получение почетного трофея, крымчане продолжали дружно атаковать ворота «Автомобилиста».

На 65-й минуте им удалось сквитать один мяч (В.Шишков). Когда до финального свистка оставалось пять минут, вперед рванулся Н.Климов, однако в последнее мгновение он не смог удачно распорядиться мячом, и его удар отразила штанга. В итоге – 2-1 в пользу «Таврии», выступавшей в составе: В.Занин, О.Жилин, В.Туховский, Г.Гусев, В.Луценко, А.Кванин, А.Коробочка, Н.Климов, В.Орлов, А.Черемисин, В.Прилепский (И.Авдеев).

Ответный матч, который даст окончательный ответ на вопрос, кому владеть Кубком Украины, состоится в Симферополе на стадионе «Локомотив» 16 ноября». Газета «Крымская правда» Симферополь, 1974.

ПЕРШИЙ ФІНАЛЬНИЙ МАТЧ КУБКА УРСР — КУБКА ГАЗЕТИ «РАДЯНЬСЬКА УКРАЇНА» З ФУТБОЛУ: «АВТОМОБІЛІСТ» (ЖИТОМИР) — «ТАВРІЯ» (СІМФЕРОПЛЬ) — 1 : 2 (0 : 0). СТАДІОН ІМЕНІ ЛЕНІНСЬКОГО КОМСОМОЛУ, 12 ЛИСТОПАДА.

Бригада арбітрів: суддя всесоюзної категорії Ю. Сергієнко (Харків), суддя всесоюзної категорії Б. Швецов і республіканської категорії С. Щербак (обидва — Київ).

«АВТОМОБІЛІСТ»: В. Журба, В. Козинець, В. Шишков, В. Паламарчук, Б. Кравчук (Є. Наумов), В. Зеленський (Л. Ширнін), В. Чирва, В. Сладковський, М. Васютін, Я. Кугайкевич, М. Пінчук.

«ТАВРІЯ»: В. Занин, О. Жилин, В. Туховський, Г. Гусев, В. Луценко, А. Кванин, А. Коробочка, М. Климов, В. Орлов, А. Черемисін, В. Прилепський (І. Авдєєв).

Голи забили: Климов (52 хвилина), Черемисін (55 хвилина) і Шишков (60).

На посрібленій кришці футбольного призу «Радянської України» першим вигравірувано такий рядок: «Автомобіліст», Житомир, 1972 рік.

Тоді у фіналі щойно запованого республіканського кубкового турніру для майстрів «Автомобіліст» здолав не когонебудь, а донецького «Шахтаря». Того самого «Шахтаря», який двічі робив коло пошани з Кубком СРСР на головній спортивній арені країни — стадіоні імені Леніна в Лужниках.

Тієї осені «Шахтар» повернувся до вищої ліги. Його старший тренер О. Базилевич та гравці були сповнені бажання порадувати палких шанувальників ще однією перемогою. Шанси «Автомобіліста» опіювались як один проти десяти. І житомиряни не упустили тієї мінімальної можливості. На першій хвилині додаткового часу їх півзахисник Котов забив вирішальний гол.

«Таврія» і «Автомобіліст» багато років перебувають серед провідних українських команд майстрів, гостро суперничали у змаганнях. У нинішньому році їх дороги розійшлись. Торік, ставши чемпіоном УРСР, «Таврія» здобула право виступати в турнірі претендентів, а там вона виграла путівку до першої ліги. Проте, як симферопольці себе по-

чувають у ній, красномовно свідчить позиція дебютанта у підсумковій таблиці. Вона за тими клубами, яким добре знайомі шляхи вищої ліги. «Таврія» — найрезультативніший клуб серед усіх майстрів.

За «Автомобілістом» укоренилась репутация кубкової команди. Але нинішньої осені вона переживає не найкращі часи. Недавно змінилось керівництво клубу. Його знову прийняв заслужений тренер УРСР В. Жилин, який заклопотаний справами вже наступного сезону і найменше — сьогоднішніми.

Рік перебування у першій лізі пішов на користь «Таврії». Вона стала поважнішою і впевненішою у своїх маневрах. Команда навчилася розігравати комбінації з нарощенням темпу. На вістрі атак добре розуміють один одного, швидко Климов і Прилепський. Трохи позаду них спрямовує агресивні дії партнерів урівноважений Орлов. Досить часто в авангардних рядах появляється стопер Луценко. Одне слово, «Таврія» — модель сучасного футболу в рамках першої ліги.

Організований гри гостей «Автомобіліст» протиставив рішучість і наполегливість, самовідданість у боротьбі за мяч на будь-якій ділянці поля. Житомиряни перевели чет-

вертого захисника в позицію півзахисника.

Десь у середині першого тайму двічі підряд не скористався вигідними моментами центрфорвард житомирян Шишков, який чомусь був у футболці з третім номером. Усі мячі були забиті протягом першої чверть години другого тайму. Климов скористався з помилки захисника у центральній зоні, вискочив віч-на-віч з воротарем. Журба відпарирував сильний удар. Климов встиг раніше до мяча і відкрив рахунок. Потім Черемисін після кутового головою подвоє результат. Кутовий біля воріт «Таврії». Занин втрачає орієнтацію. Сильний удар Шишкова зменшує розрив у мячах. «Таврія» виграє — 2:1. Але остаточно все вирішиться у повторному фінальному матчі 16 листопада в Симферополі.

Цікавий матч пройшов безкомпромісно, але часом виходив за рамки правил. Арбітр не скупився на «жовті картки». У протоколі записано попередження п'ятьом футболістам, що, звичайно, зайве для будь-якого матчу, не кажучи вже про такий відповідальний, яким є фінал Кубка республіки.

Ол. ЧЕРКАСЬКИЙ,
спецкор. «Радянської України».

Газета «Радянська Україна» Київ, 14.11.1974.

«Вчера на симферопольском стадионе «Локомотив» состоялся последний, решающий матч на кубок Украины — приз газеты «Радянська Україна». Хозяева поля — футболисты «Таврии» в повторном поединке встречались с командой второй группы (6-я зона) — житомирским «Автомобилистом».

Вот в каком составе крымчане провели матч: В.Юрковский (В.Занин), О.Жилин, В.Туховский, Г.Гусев, В.Луценко, А.Кванин, И.Авдеев (А.Коробочка), Н.Климов, В.Орлов, А.Черемисин (А.Морозов), В.Прилепский. Хозяева, как и подобает настоящим спортивным бойцам, играли широко и изобретательно, все время поддерживали высокий темп. Тон в атакующих действиях симферопольцев задавали нападающие В.Орлов, Н.Климов и В.Прилепский. Им активно помогали полузащитники и защитники О.Жилин, В.Туховский, Г.Гусев.

Житомирцы на протяжении всего поединка пытались перехватить инициативу, однако их усилия не достигли цели. «Таврия» закономерно и заслуженно победила со счетом 2-0. Оба мяча у крымчан забил Н.Климов.

После финального свистка редактор газеты «Радянська Україна» А.К.Рябокляч вручил капитану «Таврии» В.Орлову почетный трофей — хрустальный кубок. Как самой результативной команде первой лиги ответственный секретарь редакции газеты «Гудок» А.П.Воробьев вручил симферопольцам специальный приз. Футболистам были поднесены цветы. Многочисленные зрители горячо приветствовали любимую

команду, которая в нынешнем сезоне успешно дебютировала в первой лиге, заняв высокое для новичка шестое место в итоговой турнирной таблице». Газета «Крымская правда» Симферополь, 1974.

ДРУГИЙ ФІНАЛЬНИЙ МАТЧ КУБКА УРСР — КУБКА ГАЗЕТИ «РАДЯНЬСЬКА УКРАЇНА» З ФУТБОЛУ: «ТАВРІЯ» (СІМФЕРОПЛЬ) — «АВТОМОБІЛІСТ» (ЖИТОМИР) — 2:0 (2:1). СТАДІОН «ЛОКОМОТИВ», 16 Листопада.

Бригада арбітрів: судді всесоюзної категорії К. Вихров і В. Грінберг, суддя республіканської категорії М. Хоуленко (всі — Київ).
«ТАВРІЯ»: В. Юрковський (В. Занін), Г. Гусєв, В. Туховський, О. Жилін, В. Луценко, А. Іванін, І. Авдєєв (А. Коробочка), М. Климов, В. Орлов, А. Черемисін (А. Морозов), В. Прилепський.

«АВТОМОБІЛІСТ»: В. Журба, В. Козинєць, Є. Наумов (В. Нагін), Б. Кравчук, Л. Ширнін, В. Зелєнський, В. Чирва (М. Годованюк), В. Сладковський, М. Васютін, В. Паламарчук, М. Пінчук.

Голи забив Климов (на 4-й та 70-й хвилині).

Надзвичайно шедрий на сонячні дні нинішній листопад. А в спортивному календарі один за одним фінішують футбольні турніри різного рангу. Важко розлучитися з шкіряним м'ячем до наступної весни, коли стоїть ще справжня футбольна погода.

Повторний фінальний матч Кубка республіки на соковитому зеленому прямокутнику сімферопольського «Локомотива» викликав великий інтерес. Місцевих уболівальників цікавило, чи зможе «Таврія» здійснити своє найвище сходження в кубковому турнірі. Два роки тому в розіграші призу «Радянської України» кримський клуб у чвертьфіналі програв донецькому «Шахтареві» — 2:5. Торік він «пропустив» розіграш, бо був зайнятий у змаганні претендентів, де виборював путівку до першої ліги.

Другу спробу в кубковому турнірі сімферопольці почали перемогою над ужгородською «Говерлою» — 3:1 і 1:0. Потім удамови програли чернігівському СК — 0:1, а в гостях виграли 3:1. Перший фінальний матч закінчився на користь «Таврії» — 2:1.

У порівнянні з зустріччю на житомирському стадіоні, виходячи на рідне поле, «Таврія» майже не провела ніяких змін. «Автомобіліст» же перекроїв свої ряди.

Стабільність складу, його краща зіграність стали тими бойовими козирями, які зрештою визначили зміст матчу і принесли перевагу технічнішій «Таврії» над фізично дужим «Автомобілістом».

Гості активно почали другий фінальний матч. Чирва і Наумов з лівого флангу один за одним створюють кілька небезпечних моментів. Та перша ж відповідь сімферопольців приносить їм бажаний успіх. Прилепський, прорва-

вшись по краю, м'яко передає м'яч на середину штрафного майданчика. Климов у високому стрибку випереджає захисника і головою встигає перевести м'яч у протилежний кут воріт. Це був його шостий гол у кубковому турнірі. Забігаючи наперед, скажемо, що після перерви він уже з подачі Коробочки встановить остаточний рахунок другого фінального матчу.

Пропущений гол на початку гри не збентежив загартованого в кубкових баталіях «Автомобіліста». Житомирці відповідають серією гострих комбінацій по всьому фронту. На полі встановлюється приблизно рівновага сил. Але ж стало зрозуміло, що мужності і стійкості гостей не досить, щоб змінити хід поєдинку. Інших рис житомирців в цьому матчі не проявили.

«Таврія» діє продуманіше, раціональніше, завдяки вищій технічній підготовці. З позицій середньої ланки Черемисін дозгнми й середніми передачами партнерам «розтягує» оборону гостей. Вільно почувває себе головний конструктор «Таврії» Орлов. Він точними пасами за синіми захисників «Автомобіліста» створює партнерам вигідні позиції для розвитку комбінацій.

Атаки «Автомобіліста» прості, але кожна з них «пахне порохом». Зелєнський кидає в прорив Пінчука, та арбітр не помічає, як з ним незлюбно обійшлись захисники.

Під кінець першого тайму темп зустрічі дещо знижується. Обидві команди, які діяли за принципом: «всі в атаці, всі в обороні», помітно втомилися. Зрозуміло, що появляється і більше технічного браку, помилок. Після перерви у складі «Таврії» на поле виходить молодий Коробочка. Він приємно

здивував кількома оригінальними тактичними рішеннями.

Відчувається, що під час перерви обидві команди частково вілювили фізичні сили, і другий тайм проходить у напруженій боротьбі за кожен м'яч. Суперники наче свідомо дують на грані дозволеного кодексоом правил гри.

«Автомобіліст», програвши — 2:0, не примирився з невдачею, але ж «Таврія» диктувала свої умови до фінального свистка.

Високий злет «Таврії» в нинішньому сезоні насамперед базується на розвитку масового футболу в Кримській області, де практично можна тренуватись і грати десять місяців на рік. Під час перерви кубкового матчу на стадіоні було вручено нагороди чемпіонам Криму серед дорослих і юнаків, і це доповнило спортивне свято.

Безперечно, нинішній злет «Таврії» — творча заслуга старшого тренера заслуженого тренера УРСР Сергія Шапошнікова, який багато років плідотно працював у республіці з командами майстрів Одеси і Львова.

Під бурхливі оплески тисячних трибун переможці турніру на чолі з капітаном Орловим, який ніс приз «Радянської України», зробили коло пошани на рідному стадіоні. На срібній кришці Кубка з'явився третій рядок: «Таврія», Сімферополь, 1974 рік».

**Л. КИСІЛЬ,
О. ЧЕРКАСЬКИЙ,
спецкорн «Радянської
України».**

м. Сімферополь.

* * *

На знімку: анізу — футбольна команда «Таврія» — володар Кубка УРСР з футболу 1974 року; згорі — капітан «Таврії» Віктор Орлов з призом «Радянської України». Фото В. Дрозда.

КУБОК У СІМФЕРОПОЛІ, ВИМПЕЛ — У ЖИТОМИРІ

У Сімферополі на стадіоні «Локомотив» відбувся другий фінальний матч розіграшу Кубка республіки з футболу на приз газети «Радянська Україна». Як відомо, в першій зустрічі, проведений у Житомирі між місцевою командою «Автомобіліст» і сімферопольською «Таврією», перемогли гості з рахунком 2:1. Понторія зустріч також принесла перемогу кримським футболістам, які виграли з результатом 2:0. Обидва голи забив один з найкращих бомбардирів команд першої ліги М. Климов.

Отже, переможцем кубкових змагань 1974 року стала сімферопольська команда «Таврія». «Автомобіліст» на шляху до фіналу переміг такі сильні команди, як «Фрунзенець» (Суми), «Суднобудівник» (Мико-

лаїв), «Колос» (Полтава), «Локомотив» (Херсон). До того ж, варто відзначити, що саме «Автомобіліст» був першим володарем приза газети «Радянська Україна» в 1972 році, а ще через рік виявився фіналістом змагань за Кубок України.

...Після фінального матчу редактор газети «Радянська Україна» А. К. Рябокляч вручив команді «Таврія» перехідний приз газети — Кубок Української РСР з футболу. Гравці команди-переможниці нагороджені дипломами і вимпелами.

Житомирська команда «Автомобіліст» нагороджена вимпелом федерації футболу УРСР, а її гравці — дипломами Комітету по фізичній культурі і спорту при Раді Міністрів УРСР і вимпелами.

Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 19.11.1974.

«Таврія» з кубком України.

Тепер команди майстрів візьмуть перерву у чемпіонаті республіки. У наступний вівторок — стартує розиграш Кубка УРСР — Кубка газети «Радянська Україна». Заснований чотири роки тому, цей турнір користується популярністю серед вболівальників, гравців, фанів. Зрозуміло, що новий турнір формує свої традиції. Продовжуються пошук формули розиграння, зручного часу для кубкових матчів.

На першому і другому етапах подвійні серії зустрічей (вдома і в гостях) проведуть команди другої ліги. З чвертьфіналу до них приєднаються клуби першої ліги.

10 червня на полях команд, вказаних першими, відбудуться

стартові матчі 1/16 фіналу: СК Луцьк — «Авангард» (Рівне), «Зірка» (Кіровоград) — «Локомотив» (Жданов), «Суднобудівник» (Миколаїв) — «Буковина» (Чернівці), «Говерла» (Ужгород) — «Локомотив» (Вінниця), «Локомотив» (Херсон) — «Хвиля» (Севастополь), «Кривбас» (Кривий Ріг) — СК Чернігів, «Автомобіліст» (Житомир) — «Фрунзенець» (Суми), «Колос» (Полтава) — «Динамо» (Хмельницький). Повторні матчі — 25 червня.

На кожному етапі переможець визначається за найбільшою кількістю набраних очок. Якщо команди їх поділили, то перевагу дістане той, хто має кращу різницю м'ячів. Якщо і цей показник буде однаковим, то доведеться рахувати м'ячі, забиті в гостях. Вони у такому випадку мають подвійний коефіцієнт.

Газета «Радянська Україна» Київ, 8.06.1975.

1/16 фіналу, 10, 25.06: «Хвиля» Севастополь-«Локомотив» Херсон 0-4, голи: .?., 2-1, голи: В.Пишков, О.Муха-О.Кравець.

«Авангард» Рівне-СК «Луцьк» 1-2, голи: В.Фігель, С.Хвесик-С.Сельменський, 2-0.

«З МІНІМАЛЬНОЮ ПЕРЕВАГОЮ.

Волею жереба футболістам СК Луцьк та авангардівцям Рівно належить у нинішньому сезоні зустрітись чотири рази. Перші два раунди принесли успіх волинянам. Щоправда, результат зустрічі, яка відбулась минулого вівторка, не буде внесений у турнірну таблицю. Позавчора проходив матч 1/16 розиграння Кубка УРСР.

Вже перша атака лучан принесла успіх господарям поля. Віктор Кушков стрімко пройшов по правому краю і прострілів уздовж ліцевої лінії. Удар Володимира Фігеля головою був точним. Та пропущений м'яч пішов на користь... ровенчанам. Гості перейшли у наступ, і одна з атак призвела до голу у ворота молодого голкіпера Володимира Нікітіна. До речі, у звітному матчі лучани ввели у бій новачків — І.Шангіна, М.Дударенка, М.Сарабіна, В.Кушкова, В.Шишкова, й слід відзначити, що молодь в цілому непогано провела матч.

Особливо помітною стала перевага лучан у другому таймі. Та реалізувати її вдалось лише під кінець гри. Сергій Хвесик після розиграння штрафного першим встиг до м'яча, що відскочив від штанги, і під гострим кутом послав його у ворота ровенчан.

Повторну зустріч на Кубок УРСР наші футболісти проведуть 25 червня на полі суперників. Переможець пари визначиться за кількістю набраних очок, при їх рівності: за різницею забитих і пропущених м'ячів. Коли ж і цей показник буде однаковим, то гол, забитий у гостях, набуває подвійну вагу». Газета «Молодий ленінець» Луцьк, 12.06.1975.

«ЧЕТВЕРТИЙ СТАРТ КУБКА.

Футболісти другої ліги класу „А” взяли своєрідний тайм-аут у чемпіонаті і включились у розиграш Кубка УРСР — Кубка газети „Радянська Україна”. Минулого вівторка в 1/16 фіналу СК Луцьк приймав авангардівців Рівно.

Коротко про формулу змагань. У цих популярних іграх беруть участь 16 команд другої ліги і чотири клуби першої ліги. Останні почнуть виступати з 1/4 фіналу. На всіх етапах, включаючи фінал, суперники міряються силами двічі (на своєму і чужому полях). На кожному етапі переможець визначається за найбільшою кількістю набраних очок.

Змагання на приз „Радянської України” проводяться вчетверте. У 1972 р. Кубок виграв житомирський „Автомобіліст”, у 1973-му — кіровоградська „Зірка”, в 1974-му — сімферопольська „Таврія”. Четвертого володаря трофея ми знатимемо на початку листопада.

Тепер про матч у Луцьку.

Перед грою я зустрівся з наставником СК Луцьк Е.Кеслером. Старший тренер був далекий від оптимізму. До цього, були вагомі причини, бо на гру команда виходила без ряду провідних гравців, які одержали травми. — Та грати ж треба, до того ж, прагнути виграти, — невесело закінчив своє коротке інтерв'ю Е.Кеслер.

...Ще не встигла секундна стрілка зробити повний оберт, як на табло один з нулів змінився одиницею.

Сталося це так. М'яч у гру ввели лучани і швидко повели атаку правим флангом. Навішений на воротарський майданчик м'яч Фігель спрямував у сітку.

Та ось гості почали діяти швидше і на 19-й хвилині вже Нікітін вимушений був вийняти м'яч із сітки.

У дальшому події розгорталися так: частіше атакували господарі, та їх гра не була позбавлена хиб.

Перебуваючи в штрафному майданчику, лучани перетримували м'яч або били неточно. Під час атак вони

захоплювалися індивідуальною грою. І все ж другий гол влетів у ворота ровенчан. З відмінної подачі В.Дударенка Хвесик поставив остаточну крапку — 2:1. Це сталося на 84-й хвилині. Матч-відповідь відбудеться 25 червня». Газета «Радянська Волинь» Луцьк, 13.06.1975.

«ПЕРЕД КУБКОМ УСІ РІВНІ.

Вже стало істиною, що перед кришталевим трофеєм усі команди рівні. Наша розповідь — про розиграш Кубка УРСР — Кубка газети „Радянська Україна”. Лідери чемпіонату серед команд другої ліги у кубкових баталіях прагнуть довести, що їх успіх закономірний. Той, хто розташувався у нижній частині турнірної таблиці, зрозуміло, намагається реабілітувати себе на кубковій дорозі.

До минулої середи СК Луцьк двічі у цьому сезоні зустрічався з авангардівцями Ровно (у чемпіонаті і розиграші Кубка УРСР) і виходив переможцем. Повторний матч 1/16 Кубка УРСР лучани провели позавчора в Ровно.

На гру СК Луцьк вийшов без форвардів В.Дударенка і Пристая та воротаря Швойницького, які були травмовані. Перший тайм пройшов з перевагою лучан і закінчився нульовою нічиєю. Після відпочинку господарі перехопили ініціативу і забили два голи.

Таким чином, в 1/8 фіналу вийшли ровенчани.

Наступний тур чемпіонату країни для команд другої ліги відбудеться 1 липня. Свій матч СК Луцьк проведе 29 червня у себе вдома. Його суперником буде севастопольська „Хвиля”. Газета «Радянська Волинь» Луцьк, 27.06.1975.

«У черговому матчі на Кубок УРСР з футболу ровенський «Авангард» добився перемоги з рахунком 2-0 над командою міста Луцька. Успіх ровенчанам принесли комбінаційні атакуючі дії всієї команди. Спершу В.Аністратов, а потім Б.Малахов послали м'яч у ворота противника». Газета «Зміна» Рівне, 28.06.1975.

«Розпочався розиграш кубка України з футболу серед команд 2 і 1 ліг республіки. Як і торік, на кожному етапі, включаючи і фінал, спортсмени зустрічаються між собою двічі — на своєму і чужому полях. У наступний етап виходить колектив, який заб'є більше м'ячів у двох матчах. При рівності цього показника перевага віддається команді, яка забила більше голів в гостях.

У першому двобої ровенський «Авангард» зустрівся з волинянами. Стартовий матч відбувся у Луцьку.

Рахунок відкрили господарі, але ще до перерви ровенчани відквитали пропущений м'яч. Усе ж лучани виграли, забивши вирішальний м'яч — 2-1.

Матч-відповідь відбудеться 25 червня в Ровно». Газети «Червоний прапор» Рівне, 13.06.1975.

У кубковому двобої при програвші в гостях із мінімальним рахунком результат вважається сприятливим для гостей. Першу зустріч на кубок України з футболу ровенський «Авангард» програв у Луцьку — 1:2. Тому сподівався на успіх у повторному матчі. Воно так і вийшло. Але, скажемо прямо, перший тайм цього поєдинку задоволення глядачам не приніс. Наші спортсмени діяли надто спокійно, без справжньої кубкової спритності. Гості ж, як і в основному, дбали про захист своїх воріт, провели ряд швидких і небезпечних контратак. У деяких епізодах тільки хороша гра нашого воротаря Валерія Бакуленина врятувала «Авангард» від неприємності.

Після відпочинку картина на полі радикально змінилася. Волиняни чи то втомилися, чи вирішили утримати нульову нічию — у другому таймі повністю віддали ініціативу. Атаки ж ровенчан тепер мали зовсім інший характер. Вони були чітко продумані і вишукані. Вже через десять хвилин Віктор Аністратов не сильним, але точним ударом у самий нижній кут відкрив рахунок. А хвилину через 15 Борис Малахов головою спрямував м'яч повторно у сітку воріт волинян — 2:0. Ровенчани здобули право грати у наступному етапі.

Газети «Червоний прапор» Рівне, 29.06.1975.

суддя: Дудко/?, «Фрунзенець» Суми-«Автомобіліст» Житомир 0-1, 2-0.

«Розпочалися ігри на Кубок України з футболу серед команд другої і першої ліги. На старті в боротьбу вступили клуби другої групи. Як і торік, сумський «Фрунзенець» зустрівся з сильною командою «Автомобіліст» (Житомир). За кілька днів до цього сумчани зазнали поразки від житомир'ян у чемпіонаті країни. Кубковий поєдинок також пройшов при перевазі автомобілістів і приніс їм перемогу з рахунком 1-0. 25 червня відбудеться повторна кубкова гра, тепер вже в Сумах». Газета «Червоний промінь» Суми, 14.06.1975.

«В повторному матчі 1/16 розиграшу Кубка України з футболу проти житомирського «Автомобіліста» сумські футболісти грали з вогником, комбінаційно, творчо.

З перших хвилин зустрічі сумчани захоплюють ініціативу. Одна з атак завершилась взяттям воріт. Віктор Полевщиков одержав передачу в середині поля, обіграв воротаря і м'яч затріпотів в сітці воріт житомир'ян. Забивши перший м'яч не заспокоїлись. Виходить ряд небезпечних атак. Сергій Павлова та В.Полевщиков виходять на позицію і останній забив.

Перемога сумчан з рахунком 2-0 дала право продовжувати боротьбу за почесний трофей». Газета «Червоний промінь» Суми, 1975.

Відбулися повторні ігри однієї шістнадцятої кубка України з футболу серед команд майстрів. Сумський «Фрунзенець» приймає житомирського «Автомобіліста», який уже двічі був непереборним бар'єром для сумчан на шляху до почесного трофею. І в цьому році в першій зустрічі перемогли житомир'яни з рахунком 1:0. Щоб продовжити боротьбу, фрунзенцям треба було виграти з перевагою в два м'ячі і не дати при цьому гостям забити гола.

Господарі поля відкрили рахунок вже на першій хвилині. Це Віктор Полевщиков вни-

грав єдиноборство з воротарем А. Журбою і проштовхнув м'яч у сітку. В подальшому сумчани тривалий час не могли завершити численні атаки влучним ударом. І не тому, що дуже сильно протидіяв суперник. Вони ніби розгублювалися перед штрафним майданчиком автомобілістів. Лише з виходом Олександра Довбія напад заграв гостріше. На 75 хвилині Сергій Павленко відмінним пасом вивів на удар В. Полевщикова, який і встановив бажаний результат — 2:0.

В одній восьмій сумчани зустрінуться з хмельницьким «Динамо» 9 липня.

Газета «Ленінська правда» Суми, 27.06.1975.

ФУТБОЛ

НА КУБОК УКРАЇНИ

Сталося так, що протягом одного тижня житомирський «Автомобіліст» двічі зустрічався з командою «Фрунзенець» в міста Суми. Перший раз у розигранні першості СРСР, друга зустріч відбулась у традиційних змаганнях розиграння Кубка УРСР з футболу на приз газети «Радянська Україна».

У цих змаганнях, які проводяться вже четвертий рік, житомирський «Автомобіліст» виступає досить успішно. 1972 року він став першим володарем почесного призу. Торік житомир'яни дійшли до фіналу й лише в останніх матчах поступилися першістю перед

сімферопольською «Таврією», яка виступає в першій лізі.

Згідно з положенням, на всіх етапах кубкових змагань команди зустрічаються між собою двічі—на своєму і чужому полях. Причому переможець визначається за найбільшою кількістю очок, набраних у двох матчах.

Перший у цьому сезоні кубковий матч між «Автомобілістом» і «Фрунзенцем», який відбувся на житомирському стадіоні імені Ленінського комсомолу, пройшов у гострій спортивній боротьбі. Обидві команди активно наступали,

самовіддано захищались, а добитись результату вдалось господарям поля, і до того ж лише один раз. На 25 хвилині першого тайму житомир'яни здобули право на штрафний удар на відстані більше 20 метрів від воріт гостей. М. Батюта пробив м'яч так, що він обігнув «стінку» сумських футболістів і опинився у воротах, які захищав В.Шатохін.

Чи буде цей результат достатнім для загальної перемоги, покаже повторний матч між цими командами, який відбудеться 25 червня в Сумах. А за п'ять днів до цього житомир'яни зустрінуться в Чернігові з місцевою командою в черговому турі розиграння першості СРСР з футболу.

Б. ЛЕВКІВ.

Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 13.06.1975.

«Автомобіліст»-«Фрунзенець» (1/16 фіналу Кубка УРСР) — 1-0(1-0). Суддя — суддя республіканської категорії О.Дудко (Львів). Гол забив М.Батюта (25 хв.).

Ігри на кубок завжди не схожі на ігри першості — більш напруженіші, гостріші. А тут ще сталося, що суперники зустрічались ворує з інтервалом у чотири доби. Активніші знову були господарі. Про це свідчить хоча б той факт, що житомир'яни нанесли 18 ударів, гості — тільки дев'ять. Частіше за інших — з дальніх дистанцій — бив по воротах Микола Батюта. Він і забив єдиний гол.

На 25-й хвилині сумчани грубо збили в 25 метрах від воріт Ярослава Кугайкевича, Микола Васютін зробив розбіг і ... перескочив через м'яч, примусивши воротаря В.Шатохіна зміститися. Не сильний удар М.Батюти був для нього несподіваним. Житомир'яни протягом матчу мали ще кілька слушних нагод збільшити рахунок — їх створювали М.Васютін і кращий гравець зустрічі Л.Ткаченко, але «Фрунзенець» відстояв ворота.

Отже, зроблено перший крок до кубка. Повторна гра суперників відбудеться на полі гостей 24 червня. Газета «Комсомольська зірка» Житомир, 1975.

«Закон кубкових змагань — невмолимий. Команда, яка зазнає поразки, втрачає право брати участь у дальших змаганнях. Така неприємність, зокрема, спіткала житомирську футбольну команду «Автомобіліст».

Виступаючи в цьогорічному розигранні Кубка республіки на приз газети «Радянська Україна», житомиряни в одній шістнадцятій фіналу зустрілися в двотуровому змаганні з футболістами сумської команди «Фрунзенець». Перша зустріч закінчилася перемогою «Автомобіліста» з рахунком 1-0. А в другій зустрічі, яка відбулася в Сумах, «Автомобіліст» зазнав поразки з рахунком 0-2. Таким чином, за результатами двох матчів переможцями визнані футболісти «Фрунзенця», які й здобули право продовжувати змагання в 1/8 фіналу». Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 28.06.1975.

судді: Борис Швецов (Київ), Антон Яцюк, А.Белоцький (обоє Луцьк)/Володимир Сліпак, Володимир Ландюк, Р.Книченко (всі Львів), «Буковина» Чернівці-«Суднобудівник» Миколаїв 1-2(0-2), голи: Я.Левіт-А.Оленев, Є.Дерев'яга, 1-0.

«БУКОВИНА» — «СУДНОБУДІВНИК» (Миколаїв) — 1:0.
«Буковина»: Пронін, Рос, Пташник, І. Качур, Р. Бич, Г. Качур, Максимчук (Смерчанський, 66 хв.), Лепестов, Володько, Лазенко, Кулинич (Поляков, 46 хв.).
Суднобудівник: Кисельов (Балан, 46 хв.), Яковлев, Ларкін, Патраніко, Войко (Барков, 46 хв.), Булгаков, Науменко, Дерев'яга, Николаєв (Шопа, 46 хв.), Бутенко, Горбик.
Судді: В. Сліпак, В. Ландюк, Р. Книченко. (всі Львів).
Гол: І. Качур (35 хв.).

Позавчора «Буковина» провела на своєму полі матч-відповідь 1/16 фіналу кубка УРСР з футболу, заснованого редакцією республіканської газети «Радянська Україна». Суперником наших земляків була команда «Суднобудівник» з міста Миколаєва. Глядачі, на жаль, не побачили гострої, безкомпромісної гри, якою завжди характеризуються кубкові зустрічі. І винні в цьому, перш за все, гості, у плані яких, мабуть, не входить боротьба за почесний футбольний трофей, адже були вони дещо пасивними.

З першої і до останньої секунди матч проходив в середньому темпі, без помітних спалахів активності, несподіваних і швидких комбінацій. Перепажно атакували господарі поля, що були набагато наполегливішими миколаївських футболістів.

Чи не найкраще провів усю зустріч захисник Іван Качур. Досить часто він «обстрілював» ворота суперників з далекої відстані, і голкіперу гостей Кисельову доводилось важко, адже поле поміжко від різного літнього дощу, що профілювалося перед зустріччю. Першу спробу відкрити рахунок чернівчани зробив при виконанні штрафного удару, призначеного арбітром на 14-й хвилині за збиття захисниками «Суднобудівника» нападоючого «Буковини» Кулиничча.

Цього разу І. Качуру не вдалось добитись успіху: переможцем у своєрідній дуелі вийшов Кисельов. Але на 35-й хвилині миколаєвець не зумів врятувати свою команду від гола: при виконанні кутового Кулинич відкинув м'яч трохи праворуч від І. Качуру, який метрів з 25-ти пробив сильно і точно.

Після перерви у складі «Суднобудівника» вийшли на поле три «свіжі» гравці. Один з них — досвідчений Шопа — висунувся на вістрі атаки. Але змін, зламу в матчі не сталося. Буковинці не випустили ініціативу з своїх рук: вони атакували гостріше і небезпечніше. Прицільно і сильно пошом бив по воротах суперників Поляков, даючи Лепестов. Рахунок матчу не змінився. Виграли чернівчани — 1:0. За підсумком двох матчів зустрічі в Миколаєві 10 червня було зафіксовано результат 1:2) «Буковина» вийшла в 1/8 фіналу розиграння кубка УРСР з футболу. Суперником наших земляків буде переможець матчу «Говерла» (Ужгород) — «Локомотив» (Вінниця). Його прийматимуть чернівчани на своєму полі 9 липня.

СТАДІОН «СУДНОБУДІВНИК»

10 червня відбудеться 1/16 фіналу кубка УРСР з футболу між командами майстрів класу «А» другої ліги

„Суднобудівник“ — „Буковина“ (Чернівці)

Початок о 19.00. Дійсний або цементний талон № 7. Каси працюють з 11.00.

Дирекція.

Газети «Молодий буковинець» Чернівці та «Південна правда» Миколаїв, обидві 1975

Позавчора «Буковина» приймала на своєму полі команду «Суднобудівник» з Миколаєва у повторному матчі на кубок України з футболу. Як відомо, перша зустріч, проведена у Миколаєві, закінчилася з ра-

хунком 2:1 на користь суперників чернівчан. Цього разу наші земляки добились перемоги — 1:0. Гол забив сильним і точним ударом захисник І. Качур на 35 хвилині. Загальний результат двох ігор — 2:2. Та оскільки буковинці про-

вели один м'яч на чужому полі, вони одержали перевагу і вийшли в 1/8 фіналу. 9 липня вони гратимуть у Чернівцях з переможцем пари «Говерла» — «Локомотив» (Вінниця).

М. ХОПІЛНИЙ.

Газета «Радянська Буковина» Чернівці, 1975.

В цьому році «Суднобудівник» уже зустрічався в Миколаєві з чернівецькою «Буковиною» у матчі на першість СРСР з футболу і зіграв внічию з рахунком 1:1. 10 червня жеребковий суперників в 1/16 фіналу Кубка УРСР на приз газети «Радянська Україна».

З перших хвилин матчу господарі поля стають і господарями ігрового становища. Вони володіють центром поля і великими силами атакують ворота суперників. «Суднобудівник» створює багато голевих моментів. Нікому було замкнути хорощий прострільний удар Павла Ніколаєса. А вихід Владлена Науменка один на один з воротарем закінчився на користь стража воріт.

Гості добре захищаються, зрідка контратакують. Їх удари з далеких дистанцій не дають бажаного результату.

Переломний момент у грі настав на 37-й хвилині. Кутовий подає Володимир Бутенко, і Анатолій Оленев без підготовки спрямовує м'яч у сітку воріт гостей.

Другий тайм почався також успішно для «Суднобудівника». Вже на третій хвилині після сольного проходу Євгена Дерев'яги м'яч знову опинився у воротах «Буковини». Але невдовзі, господарі поля, певно, вважаючи, що гра вже зроблена, почали недбало поводитися з м'ячем. З цього негайно скористалися гості. Вони захопили ініціативу і незабаром скоротили розрив у рахунку.

2:1 — остаточний результат зустрічі. Матч у відповідь «Суднобудівник» проведе 25 червня в Чернівцях.

Редактор
М. ШАРАФАНОВ.

Газета «Південна правда» Миколаїв, 12.06.1975.

Гострострожею кубкової гри між «Суднобудівником» і «Буковиною» не вийшло. В пам'яті багатьох болільників ще були живі спогади про турнірний матч цих команд, в якому вони вели безкомпромісну боротьбу. Цього разу лише дебют матчу пройшов у жвавих атаках «Суднобудівника». Дієчі був по воротах Оленев, мав чудову нагоду відкрити рахунок Ніколаєс. Але воротар гостей завжди правильно обирає місце у воротах і м'яч потрапляє немовби на замовлення прямо йому в руки. Лише за третім ударом Оленев застукан значущим поворотом і на табло з'явилася одиниця.

І відразу гра перейшла

у спокійне русло. Футболісти обох команд надто довго розігрували м'яч у середині поля, а господарі часто зловживали насамперед у глибоку свої оборони. І варто було лише одного разу миколаївцям додати обертів, як Дерев'яга з Науменком розіграли блискучу, красиву комбінацію. Півзахисник опинився сам на сам з воротарем, сильно пробив по воротах, але Пронін виграв і цю дуель.

Не змінявся малонагрітий і в другому таймі: команди намагалися добитися результату, доклавши мінімуму сил. Спочатку це

вдалося «Суднобудівникові». Дерев'яга легко обіграв захисників, обвів воротаря і вкотив м'яч у порожні ворота: 2:0.

А потім центральний нападковий «Буковини» Левіт двома фінтами «покла» на траву ігрового та Балана і встановив остаточний рахунок матчу. — 2:1.

До речі, цей гол у першому матчі 1/16 фіналу розіграшу Кубка УРСР, який відбудеться 25 червня у Чернівцях, може відіграти вирішальну роль. У разі однакової різниці забитих і пропущених м'ячів він набуде подвійної сили.

Газета «Ленінське плем'я» Миколаїв, 12.06.1975.

«Локомотив» Жданов—«Зірка» Кіровоград 0-4, 2-2(1-0).

1 матч, «Локомотив»: А.Тодор (В.Литвиненко), О.Токарев, В.Піндак, М.Саков, О.Мінін, М.Мурашкін (А.Халізов), Є.Ліхачов, Д.Горбачов, В.Шевчук, М.Силютін, Ф.Матюшевський, тренер Олександр Алпатов.

2 матч, «Локомотив»: В.Золочевський, О.Токарев, В.Піндак, М.Саков, О.Мінін, А.Халізов, Є.Ліхачов, Д.Горбачов, В.Шевчук, М.Силютін, Ф.Матюшевський (М.Мурашкін), тренер О.Алпатов.

«Позавчора футбольні команди другої ліги класу «А» вступили в боротьбу за Кубок України, встановлений редакцією газети «Радянська Україна». Кіровоградська «Зірка» в цей день приймала команду «Локомотив» з міста Жданова.

Гра пройшла при повній перевазі господарів поля. Перший тайм закінчився з рахунком 1-0 на користь кіровоградців. Гол забив О.Алексєєв.

У другій половині матчу футболісти «Зірки» ще більше активізували свої дії. Чудовий гол забив з подачі М.Латиша, О.Кацман, а потім він же, маневруючи на полі, пройшов по правому краю і видав м'яч на удар О.Алексєєву — «Зірка» повела в рахунку — 3-0.

За дві хвилини до кінця захисник М.Порошин поставив крапку в цьому матчі — 4-0». Газета «Молодий комунар» Кіровоград, 12.06.1975.

ФУТБОЛ. КУБОК УРСР.

«Локомотив» — «Зірка» — 2:2

Повторний матч розіграшу Кубка республіки з футболу кіровоградська «Зірка» провела у Жданові з місцевим «Локомотивом». Як ми вже повідомляли, у першій зустрічі сильнішими були наші земляки. Вони забили у ворота залізничників чотири «сухих» м'ячі.

Господарі поля намагалися взяти реванш за поразку. Перший тайм закінчився з рахунком 1:0 на їх користь.

Газета «Молодий комунар» Кіровоград, 28.06.1975.

10 червня на Україні почався розіграш Кубка республіки з футболу, встановлений редакцією газети «Радянська Україна». Нагадаємо, що він розігрується лише четвертий футбольний сезон. Першим його володарем став житомирський «Автомобіліст». Потім ним завладіла кіровоградська «Зірка», а торік — сімферопольська «Таврія», команда першої ліги класу «А».

Кіровоградська «Зірка» приймала на своєму полі команду м. Жданова «Локомотив». Матч мав принциповий характер, адже у грі чемпіонату країни кіровоградці програли у Жданові з рахунком 0:1. Зрозуміло, що господарі поля прагнули реабілітувати себе в очах болільників.

Під час перерви між таймами, як звичайно, грали хлоп-

чики з групи підготовки молодих футболістів при «Зірці». І ось — епізод. Один із хлопчиків виходить віч-на-віч з воротарем, потім обіграє його і посилає м'яч у пусті ворота.

Цей епізод наведено не дарма. В першому таймі кубкового матчу Олексій Кацман, а за вісім хвилин Олександр Алексєєв теж опинилися віч-на-віч з воротарем «Локомотива» Володимиром Литвяненком. Але діяти дуже прямолінійно — били м'яч у ноги голкіперові.

Нарешті, на 31-й хвилині Алексєєв, обігравши захисника «Локомотива» і воротаря, що вибіг назустріч, відкриває рахунок. Красивий гол у ворота суперника в другому таймі забив Олексій Кацман з подачі Миколи Латиша.

Господарі поля весь час атакують. Кацман проходить пра-

Після відпочинку кіровоградці проводять серію атак, які завершуються взяттям воріт суперників. Спочатку Сергій Вибиванцев, а згодом Андрій Карпюк доводять рахунок до 2:1. За десять хвилин до кінця поединку у ворота гостей було призначено одинадцятиметровий штрафний удар. Його чітко реалізували ждановці.

Згідно положення, за підсумками двох ігор кіровоградці продовжуватимуть боротьбу за почесний трофей. Наступний кубковий матч відбудеться 9 липня. А завтра, 29 червня, кіровоградці проведуть на своєму полі черговий тур чемпіонату країни з командою міста Чернігова.

вям краєм і видає м'яч штрафний майданчик. Алексєєву. Той не забарився з м'ячем — «Зірка» повела з рахунком 3:0.

Гості мали змогу скоротити розрив. Але одинадцятиметровий штрафний удар, призначений у ворота «Зірки», зумів реалізувати Володимир Захаров.

А коли секундомір відлічує останні дві хвилини матчу, захисник кіровоградської команди, що підключився до гри, завершив комбінацію.

Отже, «Зірка» виграла перший кубковий матч з рахунком 4:0. За формулою проведення 1/16 фіналу проведуть двічі — на своєму полі суперника. Наступний кубковий матч кіровоградці проведуть 25 червня у Жданові.

М. ДМІТРИЙ

Газета «Кіровоградська правда» Кіровоград, 1975.

«Позавчора команди шостої зони другої ліги класу «А» провели повторні матчі 1/16 Кубка УРСР — Кубка газети «Радянська Україна». Як відомо, в першому матчі на своєму полі, що відбувся 10 червня, кіровоградська «Зірка» перемогла футболістів ждановського «Локомотива» з рахунком 4-0.

Про те, як пройшла зустріч «Зірки» в Жданові, розповідає старший тренер команди заслужений тренер України О.І.Расторгуєв:

- Маючи солідну фору, ми вирішили дати перепочити деяким гравцям основного складу. Адже попереду — матчі чемпіонату з такими провідними командами як СК Чернігова (29 червня), житомирський «Автомобіліст» (5 липня).

Очевидно, ждановські футболісти вийшли на поле з явним наміром узяти реванш за поразку в Кіровограді. Їхній нападаючий Володимир Шевчук відкрив рахунок. Та в другому таймі Сергій Вибиванцев і Андрій Карп'юк відповіли на це двома голами. До кінця гри лишилося кілька хвилин, коли суддя матчу призначив 11-метровий штрафний удар по воротах «Зірки». Той же Шевчук реалізував його. Остаточний результат — 2-2. Таким чином, «Зірка» продовжить боротьбу за кубок. У першому матчі 1/8 фіналу вона зустріне 9 липня з командою «Авангард» (Ровно)». Газета «Кіровоградська правда» Кіровоград, 1975.

Кубок УССР по футболу в нашей республике разыгрывается в четвертый раз. В борьбу за почетный трофей вступили команды второй и первой групп класса «А». В 1/16 финала футболисты «Локомотива» дважды встретились с кировоградской «Звездой» и по итогам двух встреч выбыли из дальнейшей борьбы. Прогреш в Кировограде со счетом 0:4 не оставлял железнодорожникам никаких шансов, и, тем не менее, встреча получилась интересной. Особенно старались хозяева поля, которые боролись за каждый мяч и не упускали моментов для атаки ворот соперника.

Первый гол был забит на 10-й минуте, когда Шевчук, находясь на штрафной площадке «Звезды», без обработки послал мяч в ворота Музычука. Добившись преимущества в счете, железнодорожники продолжают атаковать, создают много опасных моментов, но увеличить счет им не удалось.

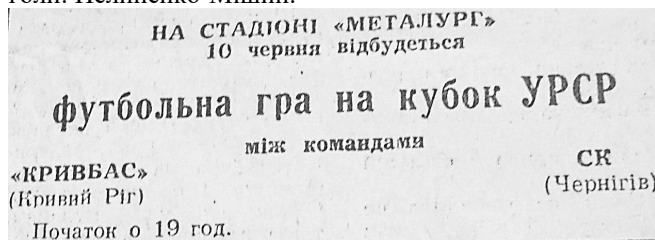
После перерыва первые же атаки гостей принесли им успех. Сначала Выбиванцев забил ответный гол, а затем Карпюк вывел свою команду вперед. И все же удержать победу они не смогли. Во время одной из атак Шевчук очень хорошо обыграл несколько защитников и вышел один на один с вратарем. Но голкипер нарушил правила. Владимир четко реализовал пенальти.

Несмотря на то, что «Локомотив» выбыл из дальнейшей борьбы, команда оставила хорошее впечатление. Появились игроки, постоянно нацеленные на ворота соперников, и вот уже в последних трех встречах они не уходят без забитого мяча.

5 июля «Локомотив» принимает команду СК — Тирасполь. Игра состоится на стадионе «Азовсталь».

Газета «Приазовский рабочий» Мариуполь, 29.06.1975.

СК «Чернігів»–«Кривбас» Кривий Ріг 2-4, голи: ?.-В.Дзіоба (три), О.Чумак-Самойленко (два), 1-1, голи: Пелипенко-Мішин.

Газета «Червоний гірник» Кривий Ріг, 1975.

«10 червня футболісти місцевого «Кривбасу» вступили в боротьбу за кубок України з футболу серед команд майстрів першої та другої ліги 1975 року. В одній шістнадцятій фіналу наші футболісти зустрілися з командою СК Чернігова на своєму полі.

Свисток судді республіканської категорії Станіслава Неверкевича – і команди розпочали кубкову боротьбу.

Кубкові ігри завжди відрізнялися безкомпромісністю, бо переможена команда залишалася за бортом. Матч обіцяв бути цікавим ще й тому, що зустрічалися сусіди по турнірній таблиці. Правда, «Кривбас» перемагав чернігівців у цьому сезоні та ще й на їхньому полі, але то була зустріч чемпіонату країни. Гра почалася у повільному темпі, навіть занадто повільному. Не вистачало того вогника, який так відчують і люблять болільники. Та поступово швидкості наростають. Команди обмінюються кутовими. До речі, їх у першому таймі гості подали на ворота «Кривбасу» шість, а наші футболісти – два. У першій половині тайму трапився випадок, який нагадав футболістам, що тільки суддя може зупинити гру. Гості почали атаку на наші ворота пасом за спину захисників «Кривбасу». Ті зупинилися, чекаючи свистка, але положення поза грою у нападаючого гостей Пилипенка не було. Він пройшов по лівому краю і вдарив по воротах. Врятувала штанга.

Через кілька хвилин воротареві наших футболістів Ісакову вперше у цьому сезоні на стадіоні «Металург» довелося діставати м'яч із сітки. 1-0 повели гості. Гол забив Самійленко. Так була покарана захисна ланка «Кривбасу», а з нею і вся команда за невпевнені дії, до яких був причетний навіть капітан Биткін. Зрівняв рахунок на 30-й хвилині Олег Чумак. На цей раз уже капітан гостей зробив помилку у своєму штрафному майданчику. Чумак обіграв його, наблизився до воротаря гостей і послав м'яч у сітку – 1-1. Було ще кілька гострих моментів біля обох воріт, але футболісти мабуть берегли сили для другого тайму. Другий тайм «Кривбас» почав стрімкими атаками. Все частіше воротар гостей вступає в гру. На 62-й хвилині у штрафному майданчику збивають Дзіобу, і суддя призначає одинадцятиметровий. Сам потерпілий підходить до м'яча, і рахунок стає 2-1 на користь «Кривбасу».

І знову атакує «Кривбас». Захисник чернігівців зіграв рукою і другий одинадцятиметровий, забитий Дзіобою, вдалося реалізувати нашій команді.

Команди ведуть широкі, швидкі атаки. На полі – красивий, різноманітний футбол. Зусиллями Чумака створюється ще одна ситуація для нового гола. Олег подає у штрафний майданчик, а Валентин Дзіоба посилає свій третій у цій зустрічі м'яч у ворота гостей. На табло – 4-1 на користь «Кривбасу».

Треба сказати, що й гості не відсиджувались у глухій обороні. Команди грали у відкритий, атакуючий футбол. Кілька разів м'яч міг побувати у воротах Ворсуляка, який замінив на 46-й хвилині матчу Ісакова. Лише на останній хвилині зустрічі гості зуміли реалізувати ще один м'яч. Матч на кубок України закінчився з рахунком 4-2 на користь «Кривбасу».

Команди грали у таких складах:

«Кривбас»: Ісаков (Ворсуляк, 46), Сапко, Биткін, Цаплюк, Теннак, Плигун (Кузьмінок, 46), Захаров, Морозов, Чумак, Мишин (Басов, 75), Дзіоба.

СК ЧЕРНІГІВ: Юр'єв, Мельниченко, Абрамов, Шакун, Єзурнов, Гальченко, Шопін, Зінченко, Пилипенко, Павлов, Самійленко». Газета «Червоний гірник» Кривий Ріг, 1975.

«Матчем в Чернигове с футболистами местного спортивного клуба кривбассовці завершили первый этап борьбы на кубок УССР, утвержденный редакцией газеты «Радянська Україна». Встреча в Кривом Роге, как известно, завершилась победой наших земляков – 4-2. В Чернигове зафиксирована ничья – 1-1. Гол у кривбассовцев забил Ю.Мишин.

Теперь в одной восьмой финала футболисты «Кривбасса» встретятся с херсонским «Локомотивом». Газета «Металлург» Кривий Ріг, 1975.

Учетверте українські команди розпочали боротьбу за Кубок республіки з футболу, встановлений газетою «Радянська Україна». На перших етапах кожен колектив проводить по дві гри — у себе і на полі суперника. Цікаво, що в перших матчах 1/16 фіналу на виїзді не адагося нікому уникнути поразки. В Кривому Розі лідер першості другої ліги класу «А» — команда «Кривбас» приймала спортклубівців з Чернігова. Першими рахунок відкрили гості. Це зробив Самійленко. Потім Чумак зрівняв результат, а згодом Дзіоба довів його до 4:1. На закінчення матчу знову Самійленко скоротив розрив — 2:4.

З однаковим рахунком 2:1 СК Луцьк виграв у «Авангарда» (Ровно), чемпіон України — миколаївський «Суднобудівник» — у чернівецької «Букови-

ни», полтавський «Колос» — у хмельницького «Динамо». Результат 4:0 було зафіксовано двічі: кіровоградська «Зірка» перемогла ждановський «Локомотив», херсонські залізничники — севастопольську «Хвилю». Ужгородська «Говерла» завдала поразки вінницькому «Локомотиву» — 2:0, житомирський «Автомобіліст» переіграв «Фрунзенця» (Суми) — 1:0.

Повторні матчі відбудуться 25 червня. Цього дня спортклубівці Чернігова прийматимуть вдома команду «Кривбас».

Українські колективи першої ліги класу «А» виборюватимуть кубок з 1/4 фіналу. Нагадаємо, що почесним призом володіли житомирський «Автомобіліст», кіровоградська «Зірка» і сімферопольська «Таврія».

Минулої середи в повторному матчі 1/16 фіналу розіграшу Кубка газети «Радянська Україна» спортклубівці Чернігова приймали лідерів першості — команду «Кривбас» з Кривого Рога. Нагадаємо, що в гостях чернігівці повели в рахунку, але потім господарі не лише зрівняли його, а й вийшли вперед — 4:2.

То ж гра в Чернігові мала бути гострою і цікавою. Рахунок відкрили спортклубівці, але зазначимо, що це був перший і останній успіх наших земляків. В другому таймі футболісти «Кривбасу» зрівняли результат — 1:1. Він так і не змінився до кінця матчу. Команда «Кривбас» увійшла до 1/8 фіналу розіграшу Кубка газети «Радянська Україна».

Газети «Деснянська правда» Чернігів, 13.06 та 27.06.1975.

ст. «Колос»/?.., суддя: Віктор Петров (Київ)/?.., «Динамо» Хмельницький-«Колос» Полтава 1-2, голи: І.Іваненко (з пен.)-І.Іванченко (16), В.Климчук (58); 3-1, голи: К.Шульга, В.Кузмінський (два, один з пен.)-В.Діденко.

«ПЕРШИЙ КРОК.

Четвертий раз розігрується Кубок республіки, встановлений редакцією газети «Радянська Україна». Першим володарем цього почесного призу в 1972 році була команда «Автомобіліст» (Житомир), у 1973 - «Зірка» (Кіровоград), а торік, — сімферопольська «Таврія». Хто ж буде четвертим переможцем і здобуде Кубок республіки? Про це ми довідаємось лише в листопаді...

У нинішньому сезоні Кубок виборюють шістнадцять колективів другої та чотири команди першої ліги класу «А»: «Металург» (Запоріжжя), «Спартак» (Івано-Франківськ), «Металіст» (Харків) і «Таврія» (Сімферополь), які почнуть змагання з чвертьфіналу.

Полтавський «Колос» вступив у боротьбу за Кубок позавчора. На своєму стадіоні він зустрівся з досвідченим суперником — командою «Динамо» з Хмельницького. Вже з самого початку гри відчувалося, що тренери і гравці «Динамо» обрали захисний варіант, їх атаки були рідкими, гості відбивались короткими пасами, не завдаючи особливих клопотів воротарю полтавців Олександру Сіденку.

Перевага полтавців була помітною. Вони першими і відкрили рахунок. Гол із штрафного удару, метрів з двадцяти, красиво забив Іван Іванченко. Після перерви, на п'ятдесят сьомій хвилині, Віктор Климчук подвоїв рахунок — 2:0.

Лише тоді динамівці стали грати активніше. В одній з контратак вони здобули право на одинадцятиметровий штрафний удар, який реалізували.

Згодом темп гри знову спав. Очевидно, гостей влаштовував результат, адже їм все-таки вдалося забити гол на чужому полі. А цей гол може бути вирішальним при визначенні переможця, який продовжить боротьбу за кубок по сумі двох зустрічей.

Матч-відповідь відбудеться 25 червня в Хмельницькому. Полтавців там влаштовуватиме і нічия, але добитися її буде не легко». Газета «Зоря Полтавщини» Полтава, 12.06.1975.

«ПЕРШИЙ КРОК ДО КУБКА. 10 червня вчетверте розпочався розиграш Кубка республіки з футболу — Кубка газети «Радянська Україна». В цьому популярному змаганні беруть участь всі українські команди першої та другої ліг.

Перший кубковий матч полтавський «Колос» провів на своєму полі з хмельницьким «Динамо». Гра пройшла в цікавій спортивній боротьбі.

Спочатку господарі поля випробували надійність оборони гостей. На 4-й хвилині зустрічі, використавши помилку захисників «Динамо», Іван Шарій дотепно віддав пас на Анатолія Куліша. Удар останнього з близької відстані був неточним. Рейд захисника Бориса Карпенка до воріт гостей теж не вдався, в останню мить воротар Віктор Глушко парирував м'яч на кутовий. І все ж агресивні атаки полтавців закінчилися успіхом на 16-й хвилині. Рахунок відкрив Іван Іванченко. Після забитого м'яча «Колос» продовжував наступ, але поспішність нападаючих і півзахисників у завершальних стадіях атак не дали змоги збільшити рахунок. Гості діяли на контратаках, де виділявся Ігор Іваненко.

Головні події розгорнулися після перерви. Тренери «Колоса» роблять кілька замінів, давши змогу відпочити провідним футболістам і подивитися, чого варті їх молоді вихованці в такому випробуванні, як кубковий поєдинок. І молоді не підвели своїх наставників. Швидкість, точність в передачах, вмілий контроль м'яча, гра на випередження — ось що відразу принесло перевагу господарям поля. Іван Шарій ривком випередив опікунів, вийшов на ударну позицію і, одержавши м'яч від Юрія Найдьонова, з ходу пробив по воротах.

Голкіпер гостей не втримав м'яч відбивши його в поле, а набігаючий Віктор Климчук подвоїв рахунок. Маючи перевагу в два м'ячі, «Колос» децю знизив темп. Цим скористалися динамівці. Стрімкий ривок Ігоря Іваненка в штрафний майданчик господарів був зупинений захисником Юрієм Мармачем. Нападаючий динамівців упав, а суддя зустрічі В. Петров з Києва рішуче показав на одинадцятиметрову позначку.

Пенальті чітко реалізував сам потерпілий. Полтавці посилили натиск на ворота гостей, але збільшити рахунок зустрічі не змогли. Удари Ю. Найдьонова та А. Куліша були неточні. Добре грав з воротар гостей. Перемігши «Динамо» з рахунком 2:1, «Колос» зробив перший крок до кубка. Матч-відповідь полтавці проведуть у Хмельницькому 25 червня». Газета «Комсомолец Полтавщини» Полтава, 12.06.1975.

«НА ПРИЗ «РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ». 10 червня команди майстрів другої групи класу «А» вступили у змагання за кубок, установлений редакцією газети «Радянська Україна». Пізніше у розиграш вступають команди першої групи класу «А» нашої республіки. На всіх етапах змагань, включаючи фінал, суперники мірятимуться силами двічі (на своєму і чужому полях).

В 1/16 фіналу жереб звів динамівців Хмельницького з полтавським «Колосом». Перша гра відбулася у Полтаві. Виграли господарі поля з рахунком 2:1. Щоб вийти у наступний етап розиграшу, нашим землякам досить виграти повторний матч з мінімальним рахунком 1:0. Матч-відповідь відбудеться у Хмельницькому 25 червня». Газета «Радянське Поділля» Хмельницький, 13.06.1975.

«Динамівці Хмельницького у себе на полі провели повторний матч на Кубок УРСР з полтавським «Колосом». Першу зустріч виграли полтавці з рахунком 2-1. Наші футболісти на цей раз забили у ворота гостей три м'ячі, а пропустили один.

Матч проходив у дощ. Це, зрозуміло, стримувало дії обох команд. Проте хмельничани зуміли вже в першому таймі провести два м'ячі. Це зробили Костянтин Шульга і Василь Кузьминський. Наприкінці тайму полтавцям вдалося сквитати один м'яч.

Після перерви перевага була на боці динамівців. Третій м'яч вони забили з пенальті. Це зробив Василь Кузьминський.

У 1/8 фіналу динамівці зустрічатимуться у Сумах з місцевим «Фрунзенцем». Газета «Радянське Поділля» Хмельницький, 1975.

10, 27.06, судді: .?./Віль Суліма, Віктор Соколовський, Олександр Ароненко (всі Одеса), **«Локомотив» Вінниця-«Говерла» Ужгород 0-2(0-0)**, голи: В.Тулейбич, І.Ковач (пен.), **4-1**, голи: В.Дзюба (два), М.Прозоровський (два)-Ю.Бенедек.

«Ужгородська «Говерла» провела повторну зустріч 1/16 кубка УРСР у Вінниці з місцевим «Локомотивом». Після перемоги в Ужгороді наших футболістів задовольнила б і нічия. Однак на чотири м'ячі залізничників вони відповіли лише одним і вибули з боротьби за кубок». Газета «Молодь Закарпаття» Ужгород, 1975.

Після двох поразок в календарних матчах першості країни ужгородська «Говерла» позачора приймала в розіграві Кубка на приз газети «Радянська Україна» залізничників Вінниці.

У складі господарів поруч з ветеранами на цей раз глядачі побачили і здібну молодь: це О. Руай у захисті та В. Тулейбич у півзахисті, І. Цицика, Ф. Розгоні та С. Лазорчик у нападі. Ці гравці замінили відрахованих із команди М. Русина та М. Тимчана, а також Ю. Грубчака, який не міг вийти на поле через травму.

Незважаючи на ігрову перевагу, до перерви «Говерла» не змогла зламати опору залізничників.

Після відпочинку ужгородці посилили натиск і під час одної з атак гості грубо порушили правила в межах штрафного майданчика, 11-метровий штрафний реалізував І. Ковач — 1:0 повела «Говерла».

Невдовзі В. Тулейбич красивим ударом у нижній кут воріт гостей подвоїв рахунок і фінальний свисток судді зафіксував перемогу ужгородців з рахунком 2:0. П. КРАЙНЯНИЦЯ.

Газета «Закарпатська правда» Ужгород, 12.06.1975.

ВІДБУЛИСЯ ігри 1/16 Кубка республіки з футболу на приз газети «Радянська Україна». На всіх етапах змагань, включаючи фінал, команди зустрічатимуться двічі.

Першу пробу сил в цьому розіграві залізничники Вінниці провели в Ужгороді, зустрівшись з «Говерлою». Якщо в попередньому поєдинку на першість країни господарі поля нічого не змогли зробити, щоб перемогти гостей, то цього разу їх перевага була очевидною, і вони виграли з рахунком 2:0.

У повторному матчі, який відбудеться у Вінниці 25 червня, залізничникам доведеться докласти максимум зусиль, щоб продовжити боротьбу за почесний приз.

Газета «Вінницька правда» Вінниця, 13.06.1975.

НА КУБОК УРСР — КУБОК ГАЗЕТИ «РАДЯНСЬКА УКРАЇНА»

«ЛОКОМОТИВ» (Вінниця) — «ГОВЕРЛА» (Ужгород)

4 : 1

КУБКОВІ поєдинки не терплять послаблень, не дають можливості, як в розіграві першості, надолужити упущене. Програв в сумі двох ігор (на своєму і чужому полях) — вивів зі змагань.

На стадіоні в Ужгороді «Говерла» перемогла вінницьких залізничників з рахунком 2:0. Отже, перед другою зустріччю з «Локомотивом» вони мали солідну фору. Чи зможуть вінничани виграти у довідчених закарпатців з таким рахунком, який би в сумі двох матчів вивів їх вперед по кількості забитих голів? У звітній грі залізничники показали, що таке завдання їм під силу.

Не відразу прийшов успіх.

Господарі поля багато комбінували, «вманивали» суперників «на себе», а коли відкривався вільний простір, туди швидко перемішались Володимир Дзюба, Ірек Гатаулін, підтримані Павлом Богоделовим і іншими півзахисниками. Створювалося чимало загрозливих моментів. Але в першому таймі був використаний лише один — на 24 хвилині — після комбінації, початої Богоделовим і завершеної Дзюбою. Він же забив другий, а Прозоровський — третій гол.

Здавалося, гру зроблено, і залізничники послабили пильність, за що негайно поплати-

лися голом. Рахунок став 3:1 на користь вінничан. Але за результатами двох матчів ця користь була безрадісною і позбавляла їх можливості продовжувати боротьбу за почесний трофей. А секундомір відраховував останню хвилину. І господарі поля, прагнучи до перемоги, використали мізерний шанс — за 10 секунд до фінального свистка Михайло Прозоровський одержав пас від Мирослава Павліка і забив вирішальний гол — 4:1.

9 липня в 1/8 фіналу Кубка України — Кубка газети «Радянська Україна» залізничники зустрінуться з «Буковиною» в Чернівцях, а 24 липня — в повторному матчі на своєму полі.

К. ГРИГОРЕНКО.

Газета «Вінницька правда» Вінниця, 29.06.1975.

ПЕРЕМОГА!

КУБОК УРСР НА ПРИЗ ГАЗЕТИ «РАДЯНСЬКА УКРАЇНА».

«ЛОКОМОТИВ»: Бортюль, Артюх, Бровченко, Грушанський, Кобленко (46 хв. — Прозоровський), Кудя, Корчевний, Єрмаков, Богоделов, Гатаулін (60 хв. — Павлін).

«ГОВЕРЛА»: Сіван, Кіш, Чіринов, Ваган, Рудай, Пінковський, Цицика, Тулейбич, Дендек, Розгоні, Лазарчик.

СУДДІ: В. Сулима, В. Соколовський, О. Ароненко (Одеса).

ГОЛИ: В. Дзюба (24 і 63 хв.), М. Прозоровський (79 і 90 хв.), Ю. Дендек (87 хв.).

Відбувся повторний тур ігор 1/16 розіграшу Кубка УРСР з футболу на приз газети «Радянська Україна», в якому беруть участь 16 команд другої ліги і 4 клуби першої. Останні почнуть виступати з 1/4 фіналу.

На всіх етапах, включаючи фінал, суперники міряються силами двічі (на своєму і чужому полях).

Складне завдання стояло перед «Локомотивом» у звітній грі. Після програву «Говерлі» з рахунком 2:0 у повторному матчі потрібна була переконлива перемога.

Планомірно, наполегливо йшли вінничани до своєї цілі. Ударною силою у першому таймі були В. Дзюба і І. Гатаулін. Їх активно підтримували П. Богоделов, А. Кудя, В. Бровченко, В. Корчевний, М. Артюх і інші.

На 24 хвилині П. Богоделов виводить на простір по лівому краю І. Гатауліна, який здійснив прохід вперед і віддав точний пас у центр В. Дзюбі — удар з ходу і м'яч у сітці воріт — 1:0.

Другий гол був заби-

тий на 63 хвилині після комбінації Богоделова — Кудя — Дзюба — 2:0. Третій гол залізничники здійснили з участю Богоделова, Павліка і Прозоровського — 3:0.

Вінничани, певно, вирішили, що гру зроблено, потрібна перемога здобута... і дещо втратили пильність, стали інертними у нападі і байдужими у захисті, за що були покарані. На 87-й хвилині матчу Дендек (№ 9) забив гол у ворота господарів поля. Результат двох матчів став 3:3, але перемога при такому рахунку була за гостями, бо вони забивали гол на чужому полі. Шансів у залізничників було обмаль, але вони за останні дві хвилини проявили волю до перемоги і за 10 секунд до кінця матчу забивали четвертий, переможний гол.

К. РОМАНОВ.

ПЕРШИЙ РАУНД

СТАРТУВАВ РОЗИГРАШ КУБКА УРСР — КУБКА ГАЗЕТИ
«РАДЯНСЬКА УКРАЇНА» З ФУТБОЛУ

Зіграно перші матчі 1/16 фіналу кубкового турніру рес-
публіки. Їх коментує старший тренер відділу футболу Рес-
публіканського спорткомітету майстер спорту В. Богданович:

— Здавна відомо, що перед кришталевим трофеем усі команди рівні. Лідери сезону прагнуть довести, що їх успіх закономірний. Той, кому чемпіонат республіки у цьому році нічого не обіцяє, зрозуміло, пробує реабілітувати себе на кубковій дорозі. Мабуть, цим пояснюється той факт, що нинішні матчі на приз «Радянської України» викликали підвищену увагу. До того ж та обставина, що на всіх етапах розіграшу зберігаються двосерійні побачення (матч удома і в гостях), спонукає команди грати активно протягом усієї гри.

У стартових матчах господарі поля виявили «негостинність». Але ж у багатьох зустрічах їм доводилося відіграватися. Гості навіть у тих випадках, коли вже не могли змінити результату, прагнули не залишити поле без гола.

Одним з центральних був матч у Кривому Розі. Лідер сезону — «Кривбас» — приймав СК Чернігів. Рахунок відкрили чернігівці. Це зробив їх нападаючий Самоїленко. Кривбасівцеві Чумаку вдалося зрівняти рахунок. Після відпочинку його одноклубник Дзюбачичі примушує гостей починати з центру поля, а той же

Самоїленко проведить ще один гол у ворота «Кривбасу» — 4:2.

У трьох матчах зафіксовано однаковий рахунок — 2:1. З таким результатом полтавський «Колос» переграє хмельницьке «Динамо», СК Луцьк — ровенський «Авангард», миколаївський «Суднобудівник» — чернівецьку «Буковину». Гостям полтавців і миколаївців пощастило на останніх хвиликах зменшити різницю в м'ячах. Футболісти Луцька лише незадовго до фінального свистка вирвали перемогу. Вирішальний гол у ворота «Авангарду» поставив молодий футболіст Хвасик.

З трьох попередніх володарів Кубка УРСР розпочали змагання житомирський «Автомобіліст» і Кіровоградська «Зірка». Третій, нинішній володар

Кубка — сімферопольська «Таврія» — вступить у розіграш у серпні. Зараз кримська команда задає тон у боротьбі за путівки до вищої ліги.

Випало так, що житомирський «Автомобіліст» двічі підряд приймав на своєму полі сумський «Фрунзенець»: у попередньому турі чемпіонату і в стартовому матчі Кубка. Звичайно, що матч через три доби з одним і тим самим суперником виявився складним для обох команд. Єдиний гол приніс перемогу «Автомобілісту».

Кіровоградська «Зірка», яка мажорно розпочала сезон, пізніше знизилась темп. А от кубковий матч кіровоградці з футболістами ждановського «Локомотива» провели старанно — 4:0.

Торішній півфіналіст Кубка — херсонський «Локомотив» — переграє севастопольську «Хвилю» — 4:0, ужгородська «Говерла» виграла у віницького «Локомотива» — 2:0.

Повторні матчі 1/16 фіналу відбудуться 25 червня.

газети «Радянська Україна» коментує заслужений
тренер УРСР, старший тренер криворізького
«Кривбасу» О. Гулевський

У трьох попередніх турнірах на приз газети «Радянська Україна» житомирський «Автомобіліст» відіграв важливу роль. Його ім'я першим було вигравіровано на срібній кришці трофея, коли житомиряни переперали таку кубкову команду, якою є донецький «Шахтар», що тоді під керівництвом О. Базилевича повернувся до вищої ліги. Торішньої осені «Автомобіліст» у двох фінальних зустрічах на стадіонах Житомира й Сімферополя мужньо протистояв «Таврії». Але ж кримська команда була сильнішою і заслужено перемогла.

За «Автомобілістом» давно вкоренилась репутація клубу, який систематично постачає кваліфіковані кадри майстрам вищої ліги. От і в нинішньому сезоні успішно дебютує в основному складі «Дніпра» захисник Б. Кравчук, який ще торік захищав «Автомобіліста». У тому ж «Дніпрі» виступає Ю. Соловйов, а в московському «Динамо» — А. Шепель, що в різні роки проходили курс «футбольних наук» у житомирській команді. Як згадав лише тих футболістів, які продовжують виступати.

Повторний кубковий матч «Автомобіліст» проводить у Сумах. Там місцевий «Фрунзенець» не такий іменитий, як його гість. Проте вже другий сезон підряд сумчани своєю енергійною грою привертають увагу спеціалістів і уболівальників.

Зустріч розпочалася активним наступом господарів поля. Вже на першій хвилині їх

форвард Полевщиков відкрив рахунок. Він же в другому таймі забив ще один гол. Пропустивши м'яч, житомиряни не розгубилися. Останні чверть години першого тайму вони притиснули «Фрунзенець» до його воріт. Вигідний момент не використав Васютін. А коли вже «Фрунзенець» вів 2:0, Наумов міг зменшити розрив, але зіграв не найкраще. «Автомобіліст» вибув з розіграшу.

Наводимо результати матчів 1/16 фіналу розіграшу (в дужках — результати перших ігор): «Авангард» (Ровно) — СК Луцьк — 2:0 (1:2), «Локомотив» (Жданов) — «Зірка» (Кіровоград) — 2:2 (0:4), «Буковина» (Чернівці) — «Суднобудівник» (Миколаїв) — 1:0 (1:2), «Хвиля» (Севастополь) — «Локомотив» (Херсон) — 2:1 (0:4), СК Чернігів — «Кривбас» (Кривий Ріг) — 1:1 (2:4), «Фрунзенець» (Суми) — «Автомобіліст» (Житомир) — 2:0 (0:1), «Динамо» (Хмельницький) — «Колос» (Полтава) — 3:1 (1:2). Повторний матч «Локомотив» (Вінниця) — «Говерла» (Ужгород) відбувся вчора.

Отже, в багатьох парах переможця визначав гол, забитий на чужому полі. Така часом ціна успіху в кубковому змаганні.

Наступний етап розіграшу призначено на 9 і 24 липня. У матчах 1/8 фіналу зустрічатимуться: «Авангард» (Ровно) — «Зірка» (Кіровоград), «Буковина» (Чернівці) — переможець пари «Локомотив» (Вінниця) — «Говерла» (Ужгород), «Локомотив» (Херсон) — «Кривбас» (Кривий Ріг), «Фрунзенець» (Суми) — «Динамо» (Хмельницький).

Календарь и сетка розыгрыша кубка УССР по футболу для команд мастеров 1-й и 2-й лиг на 1975 г.

1-16 финала 10 и 25 июня	1-8 финала 9 и 21 июля	1-4 финала 1 и 22 августа	Полуфинал 12-IX и 13-X	Финал 4 и 9 ноября
СК ЛУЦЬК				
«Авангард» (Ровно)				
«Звезда» (Кіровоград)				
«Локомотив» (Жданов)				
«Суднобудівник» (Миколаїв)				
«Буковина» (Чернівці)				
«Говерла» (Ужгород)				
«Локомотив» (Вінниця)				
«Локомотив» (Херсон)				
«Волна» (Севастополь)				
«Кривбас» (Кривий Ріг)				
СК Чернігів				
«Автомобіліст» (Житомир)				
«Фрунзенець» (Суми)				
«Колос» (Полтава)				
«Динамо» (Хмельницький)				
«Металург» (Запоріжжя)				
«Спартак» (Івано-Франківськ)				
«Таврія» (Сімферополь)				
«Металіст» (Харків)				

Примечание: Первая игра проводится на поле команды, находящейся по сетке сверху.

1/8 фіналу, 9, 24.07: «Зірка»-«Авангард» 0-0, 2-0.

«У 1/8 фіналу розіграшу Кубка України на приз газети «Радянська Україна» ровенський «Авангард» приймав одного з лідерів шостої зони другої ліги класу «А» команду «Зірка» (Кіровоград). Зустріч була цікавою і багатою на гострі моменти, але жодній з команд не вдалося добитись успіху. Матч закінчився внічию – 0-0. Повторна зустріч відбудеться 24 липня». Газета «Зміна» Рівне, 12.07.1975.

«Коли матч закінчується нульовою нічиєю, про нього, як правило, говорять, що захист був сильнішим від нападу. Та зустріч ровенського «Авангарду» з кіровоградською «Зіркою» таку думку спростовує. Футболісти провели 1/8 фіналу кубка України. І матч мав яскраво виражений кубковий характер. Він був азартним, темпераментним і безкомпромісним, з великою кількістю гострих головних ситуацій біля воріт обох сторін.

До середини другого тайму ровенчани атакували частіше і більшими силами. Гості захищалися активно застосовували пресінг на всій половині свого поля і гостро контратакували. Особливо небезпечними були їх наступальні дії наприкінці матчу, коли вони заволоділи ініціативою.

Незважаючи на агресивність нападаючих, ворота обох команд так і залишилися на замку – 0-0. Матч відповідь цих колективів відбудеться 24 липня у Кіровограді». Газета «Червоний прапор» Рівне, 12.07.1975.

«У Кіровограді відбувся матч-відповідь 1/8 фіналу на кубок України з футболу. Ровенський «Авангард» зустрівся з місцевою «Зіркою». Як відомо матч у Ровно завершився нульовою нічиєю. У Кіровограді перемогли господарі – 2-0. Наші спортсмени з дальшої боротьби вибули». Газета «Червоний прапор» Рівне, 27.07.1975.

У одній восьмій розіграшу Кубка республіки з футболу на приз газети «Радянська Україна», серед команд майстрів класу «А» першої та другої ліг, кіровоградська «Зірка» у Ровно зустрілася з місцевим «Авангардом». Обидва колективи розпочали поєдинок з розвідок захисних ліній, які, як показав матч, на цей раз були на висоті. Дев'яносто хвилин боротьби не виявили переможця. Суддівська бригада зафіксувала нічию — 0:0.

Повторний матч між цими клубами відбудеться на стадіоні спортклубу «Зірка» 24 липня.

1 серпня на стадіоні спортклубу «Зірка» в одній четвертій фіналу розіграшу Кубка України кіровоградські футболісти прийматимуть гостей — команду 1 ліги класу «А» «Металург» з міста Запоріжжя.

А в матчі 1/8 фіналу наші земляки перемогли авангардівців з Ровно — 2:0. В першому матчі, який відбувся у Ровно, команди залишили поле так і не відкривши рахунку — 0:0.

Протягом всіх 90 хвилин перевага була на боці «Зірки». На вістрі атак діяли в центрі — Кацман, на флангах — Алексєєв і Карп'юк, коли м'яч переходив на половину гостей, атакуюча п'яту команду збільшувалася за рахунок півзахисту. Всі атаки виконували тренерське завдання чітко і старанно, але, здається, ще в повну силу, про що свідчить і деяка одиоманітність тактичних ходів. І чисто технічні помилки. Що ж, певно, госпо-

дарів поля заспокоювала деяка інертність гостей, які поступалися майстерністю футболістам «Зірки», хоча після першого голу (25 хвилини, О. Кацман) і, особливо, в другому таймі ровенчани, провівши дві заміни, посиляли наступ і провели кілька широким, гострим контратакам. В одній з них відмінно зіграв воротар «Зірки» Валерій Музичук, в останню мить перевівши небезпечний удар на кутовий.

Та рахунок перед згаданим моментом був уже 2:0 на користь господарів. Автор другого голу — М. Журавльов.

А закінчення матчу пройшло в спокійній неспішливій грі господарів поля, і в контратаках гостей, які так і не змогли змінити остаточний результат матчу.

Газети «Молодий комунар» Кіровоград, 12, 26.07.1975.

«Боротьба за кубок УРСР на приз газети «Радянська Україна» вступила в нову фазу. Перемігши позавчора в повторному матчі ровенський «Авангард» з рахунком 2-0 (перший матч – 0-0), «Зірка» вийшла в чверть фіналу і 1 серпня на своєму стадіоні зустрінеється з командою «Металург» (Запоріжжя), яка грає в першій лізі.

Матч був напружений, мав гострі моменти. На 25 хвилині рахунок відкрив О.Кацман, а в другому таймі його подвоїв М.Журавльов. До кінця матчу рахунок 2-0 не змінився». Газета «Кіровоградська правда» Кіровоград, 1975.

судді: Костянтин Вихров (Київ)-Здіслав Орловський, В.Оклець (обоє Івано-Франківськ)/.?.
«Локомотив» Вінниця-«Буковина» 0-0, 1-1.

«Перший матч 1/8 Кубка УРСР – Кубка газети «Радянська Україна» вінницькі залізничники провели з одним із лідерів другої ліги класу «А» чернівецькою «Буковиною» і зуміли в гостях відстояти недоторканість своїх воріт, хоч і самі не забили гола – 0-0.

24 липня відбудеться повторна зустріч уже у Вінниці і, якщо залізничники здобудуть перевагу хоча б на один гол, їм відкриється дорога у чвертьфінал, до якого підключаються команди першої ліги». Газета «Вінницька правда» Вінниця, 15.07.1975.

«НІЧІЯ, ЯКА ОБЕРНУЛАСЬ ПРОГРАШЕМ.

Позавчора на вінницькому стадіоні

«Локомотив» відбувся повторна зустріч одної восьмої фіналу Кубка УРСР – Кубка газети «Радянська

Україна» між місцевими залізничниками і чернівецькою «Буковиною». Як відомо, перший поєдинок закінчився нульовою нічиєю.

Атакуючі дії почали господарі поля. Богоделов, Грушанський, Веретинський своїми точними пасами не раз виводили до воріт гостей Прозоровського, але йому бракувало швидкості. Лиш з появою в другому таймі Гатауліна гра вінничан в нападі пожвавилася. Після його швидкого проходу і точного пасу Дзюба відкрив рахунок. Та незабаром захисники «прогавили» чернівецького нападаючого Ю.Куліничу і дозволили йому забити гол у відповідь, який позбавив вінничан можливості вийти у чверть фіналу». Газета «Вінницька правда» Вінниця, 26.07.1975.

«БУКОВИНА» — «ЛОКОМОТИВ» (ВІННИЦЯ) — 0:0.

«Буковина»: Пронін, Гумінілович, Кобичек, Рос, Рабич (Лазенко, 44 хв.), Пташник, Шмундяк (Смерчанський, 62 хв.), Левіт, Володько, Габовда, Кулінич.

«Локомотив» (Вінниця): Бортуаль, Артюх, Бровченко, Грушанський, Карчевний (Прозоровський, 25 хв.), Гребеножко, Кудя, Кришталь (Кобленко, 25 хв.), Павлик (Руденко, 57 хв.), Богоделов, Татаулін.

Судді: К. Вихров (Київ), З. Орловський, В. Окленц (Івано-Франківськ).

Це був матч 1/8 фіналу розіграшу кубка УРСР з футболу, встановленого редакцією республіканської газети «Радянська Україна». На попередньому етапі чернівчани подолали опір міколайівського «Суднобудівника» (1:2 і 1:0), а вінничани — ужгородської «Говерли» (0:2 і 4:1).

Звітна зустріч показала, що обидві команди настроєні далі продовжувати боротьбу за почесний футбольний трофей. Гра почалась у швидкому темпі. У дебюті гостріше діяли чернівчани. Вони мали значно більше нагод відкрити рахунок, ніж їх суперники. І лише недостатня технічна підготовка завадила їм добитись успіху.

Першу дотепну комбінацію господарі поля розіграли поблизу штрафного майданчика гостей на 9-й хвилині, ввівши на завершальний удар Куліничу. Він пробив точно і сильно: Борту-

аль ледве встиг зреагувати і відбити м'яч в поле.

На 16-й хвилині сам на сам з воротарем залізничників вийшов Габовда, але відкрити рахунок не зумів. На 24-й хвилині втратив нагоду вивести свою команду вперед Шмундяк, який, обігравши двох захисників «Локомотива», вийшов на зручну ударну позицію.

Гол, як мовиться, назрів. На 35-й хвилині арбітр матчу, суддя всесоюзної категорії К. Вихров призначив 11-метровий штрафний удар у ворота вінничан, які недозволенним прийомом зупинили Габовду. Пенальті виконав капітан чернівчан Кобичек. Досвідчений футболіст на цей раз помилився: його сильний удар відбила штанга.

Усі гострі моменти, зручні нагоди для взяття воріт не злічити. Мали їх і гості. Віч-на-віч з Проніним виходив Павлик, потім — Татаулін, у другому таймі — Гребеножко.

Нульовий рахунок не змінився і після перерви. Героями зустрічі стали воротарі обох команд: вони завжди виходили переможцями у двелях з фоввардами. Не забувши жодного гола на своєму полі, «Буковина» значно ускладнила своє завдання в боротьбі за кубок. У матчі - відповіді, що пройде 24 липня у Вінниці, «Локомотив», безперечно, робитиме все можливе, щоб вийти в наступну стадію розіграшу кубка.

М. ПОБЕРЕЖНИЙ

Газета «Молодий Буковинець» Чернівці, 11.07.1975.

І пенальті не допомогло

«Буковина» (Чернівці) — «Локомотив» (Вінниця) — 0:0

До однієї восьмої Кубка УРСР — кубка газети «Радянська Україна» з футболу суперники звітної гри прийшли однаковими шляхами. «Буковина» поступилась у першому поєдинку «Суднобудівникові» на полі останнього з рахунком 1:2, а вдома виграла у повторному матчі — 1:0. Відповідно «Локомотив» програв у першій зустрічі «Говерлі» — 0:2 і у повторній зустрічі виграв з рахунком 4:1. Перемігши по результатах двох поєдинків першого етапу, суперники зустрілись 9 липня у Чернівцях у одній восьмій розіграшу між собою.

Враховуючи те, що у повторному поєдинку на своєму полі вінничани матимуть більший шанс на перемогу, то нічию з одним із лідерів зони, та ще й на його полі, слід віднести до вдалого виступу «Локомотива». І не тільки в цьому річ. Залізничники провели одну з кращих своїх ігор на виїзді.

Вінничанам особливо вдавалися багатогодові комбінації, які виводили швидких нападаючих на завершальні удари. Так на 15 хвилині Павлик опинився перед воротарем господарів поля і послав м'яча вище воріт. На 19 хвили-

ні Гатаулін, замість того, щоб бити по воротах, прагнув обвести воротаря і не зумів зробити цього. На 24 хвилині у сутичці опинились на штрафному майданчику гостей Бровченко і Габовда, і рефері Вихров (Київ) призначив одинадцятиметровий удар. Виконавеш пенальті влучив у стійку воріт.

Другий тайм пройшов у відчайдушних спробах господарів поля добитись результатів. Але вінничани у відповідь самі створили чимало голевих моментів. На жаль, Богоделов і Гатаулін були неточними у завершальних ударах, а Прозоровський за 5 хвилин до кінця матчу з трьох метрів не влучив у аорт.

24 липня, у повторному кубковому матчі, вінничани приймають «Буковину» на своєму полі.

К. РОМАНОВ.

Газета «Комсомольське плем'я» Вінниця, 12.07.1975.

«Локомотив» [Вінниця]: Бортюль, Артюх, Єрмаков, Грушанський, Ковба, Прозоровський, Кудя [65, Кобленко], Веретинський [53, Гатаулін], Гребеножко, Богдослов, Дзюба.

«Буковина» [Чернівці]: Пронін, Смерчанський, Кобичек, Качур Г., Рабиц, Поляков [70, Лозенко], Пташник, Лепестов, Володько [12, Шмундян], Качур І., Кулінич.

Судді — судді республіканської категорії В. Соколовський, О. Колесников, М. Чапалов [всі — Одеса].

Завершилось перше коло. На незвичному місці у турнірній таблиці побачили вболівальники вінницький «Локомотив», який ще до недавня міг вести рівну боротьбу з будь-яким колективом другої ліги. Але пасивність і байдужість окремих гравців, відсутність старшого тренера погано прислужились йому. Лише в останніх іграх з приходом у колектив Ю. Аванесова команда показала змістовну, хоч і не без помилок, гру. Особливе занепокоєння викликає лінія захисту.

В історії залізничників ще не було такого, щоб наші земляки пропустили стільки м'ячів, як у нинішньому чемпіонаті. «Локомотив» завжди славився надійними захисними порядками. І раптом ця лінія, що не без підстав вважалась однією із найсильніших, раптом почала під-

водити команду. Особливо дивне це тому, що в захисті виступають нині гравці досвідчені. У деякого навіть за плечима досвід виступів у вищій лізі. Але недбалість, часті помилки захисників приводять до того, що команда втрачає дорогі очки.

Думалось, що, зваживши на невдачу у першому колі чемпіонату, команда прагнучим реабілітувати себе перед вболівальниками в іграх на Кубок УРСР. Початок був багатообіцяючим. «Локомотив» зумів обіграти «Говерлу», а нещодавно, виступаючи у Чернівцях проти місцевої «Буковини», звів матч внічию з рахунком 0:0.

І ось матч-відповідь. Він був багатообіцяючим для вінничан. Раз по раз атаки залізничників доходили до підступів штрафного майданчика гостей. Але лише з виходом Гатауліна вони набули гостроти. На 57-й хвилині рейд молодого вінницького форварда завершився відмінною передачею у район штрафного майданчика, яку негайно використав Дзюба. Вінничани повели у рахунку.

Та пройшло небагато часу, і прикрі помилка захисників, які віддали м'яча Куліничу, коштувала залізничникам пропущеного гола. Рахунок став 1:1. За підсумками двох ігор до чвертьфіналу увійшли буковинські футболісти.

Б. ВОЛОДІН.

Газета «Комсомольське плем'я» Вінниця, 26.07.1975.

«Динамо»—«Фрунзенець» 0-1, 1-1.

«Футболісти сумського «Фрунзенця» провели перший матч 1/8 фіналу Кубка УРСР з динамівцями Хмельницького. Всі 90 хвилин гри проходили при помітній перевазі сумчан. Та лише одного разу господарям вдалося забити гол, який виявився вирішальним.

Через два тижні суперники зустрінуться у повторному поєдинку, тепер вже на полі «Динамо». Газета «Червоний промінь» Суми, 12.07.1975.

У повторному матчі 1/8 фіналу розиграву Кубка України хмельницькі динамівці, приймаючи на своєму полі сумський «Фрунзенець», зіграли внічию з рахунком 1:1. На перших хвилинах зустрічі хмельничани двічі мали нагоду відкрити рахунок, але не зуміли цього зробити. Потім їх атакуючий запал спав, гра пішла у спокійному руслі.

Це було вигідно гостям, оскільки у першому матчі вони перемогли динамівців 1:0. Сумчани ж першими добилися успіху і в позавчорашньому поєдинку. На 70-й хвилині Лаври-

ненко із штрафного удару точно пробив у верхній кут воріт. За п'ять хвилин до кінця матчу Михайло Завальнюк вирівнює рахунок, але більшого добитися динамівці не змогли. Отже, за результатами двох зустрічей право продовжити боротьбу за почесний трофей завоювали футболісти «Фрунзенця».

Федерація футболу України перенесла початок ігор другого кола. Хмельничани 2 серпня зустрінуться з кіровоградською «Зіркою», а 7 серпня — із миколаївським «Суднобудівником» на полі суперників.

Газета «Радянське Поділля» Хмельницький, 1975.

Хмельницькі динамівці приїхали до Сум на 1/8 фіналу кубка України в доброму настрої. В двох останніх матчах на своєму полі вони обіграли сумчан і полтавців і посіли п'яте місце в чемпіонаті республіки. Природно, «Фрунзенець» прагнув реваншу і також був націлений на перемогу. Така передматчова розкладка обставин й зумовлювала додаткову гостроту кубкового поєдинку.

Перші чверть години гості почувалися досить впевнено. Своєю манерою гри вони належать до так званих «силовиків». Як для команд такого рангу, й техніка володіння м'ячем у них непогана. Щоб захопити ініціативу, господарям поля довелося виявити свій торішній фрунзенський характер, якого, до речі, в нинішньому сезоні бракувало в цілому ряді матчів. Зрештою вони затиснули динамівців в їх штрафному майданчику. Підтримані півзахисниками настирливо грали в нападі Ігор Терновий, Олександр Довбій. Як завжди, двох «опікунів», та ще й не дуже чемних, відтягнув на себе Віктор Полевщиков. Якби останній позбувся метушливості у вирішальний момент,

то він міг би не раз послати м'яч у сітку суперників.

Гол назрівав і таки назрів на 25-й хвилині. Завершив зусилля товаришів Олександр Довбій. Динамівці спробували відігратися, але не змогли пересилити надійної гри четвірки сумських захисників, хоча одного разу потужний удар випробував міцність перекладини воріт Страшенка.

Перевага сумчан була помітною і в другому таймі. Гості робили все, щоб не дати господарям поля збільшити рахунок, а наприкінці матчу не гребували навіть брудною грою — підніжками, підсічками тощо.

Мінімальний рахунок 1:0 на користь «Фрунзенця» не змінився до фінального свистка. 24 липня поєдинок продовжиться у Хмельницькому. Чи вистачить сумчанам одного м'яча? В усякому разі їм треба забити і другий, і третій голи...

«Фрунзенець» виступав у складі: С. Страшенко (В. Шахтолін), В. Катков, Л. Ніколенко, К. Герчинов, В. Данилевський, В. Ногін, Л. Сугрій, І. Терновий (В. Хохлов), О. Довбій, В. Полевщиков (В. Жилін), С. Павленко.
Ол. ЛУКАШ.

У повторному матчі однієї восьмої фіналу Кубка УРСР з футболу сумський «Фрунзенець» зустрівся у Хмельницьку з місцевим «Динамо». Рахунок на 18-й хвилині відкрив зі штрафного сумчанин Микола Литвиненко. І тільки на 87-й хвилині господарі зуміли його сквитати. Отже, 1:1. Нічия для сумчан виявилася переможною, бо вдома, нагадуємо, виграли з рахунком 1:0.

Наступний, чвертьфінальний матч «Фрунзенець» проведе 1 серпня, прийматиме команду 1-ої ліги — харківський «Металіст».

Газета «Ленінська правда» Суми, 11.07 та 26.07.1975.

«Повторна кубкова зустріч однієї восьмої фіналу між хмельницькими динамівцями і сумським «Фрунзенцем» відзначалася неабиякою напруженістю і великим бажанням гравців обох команд добитися успіху.

Треба сказати, суперник динамівців був сильним. В команді є ряд гравців, що вміють «робити» погоду. Це М.Литвиненко, С.Павленко, В.Жилін.

Ситуація в цьому кубковому матчі для динамівців була не з легких. Щоб пробитися у наступне коло змагань, їм потрібна була тільки перемога. Саме це й надавало гостроти їх діям. Та у футболі не завжди наміри призводять до бажаного.

Зустріч закінчилася з рахунком 1-1. В результаті наші гості виходять у чвертьфінал кубка республіки. Динамівцям децю не повезло. Хоча й варто відзначити, що в цьому сезоні домоглися певних успіхів. Команда цілком наблизилась до лідерів зони, посідає п'яте місце і, головне, - входить у групу провідних команд».

Газета «Корчагінець» Хмельницький, 1975.

ст. ?./ «Металург», ?./19:00, «Кривбас»-«Локомотив» Херсон 0-1, 3-1, голи: В.Дзіоба, О.Чумак, В.Захаров-А.Райко.

«Ігри на кубок України з футболу серед команд майстрів першої та другої ліг складаються як відомо, з двох серій. Починаючи з однієї шістнадцятої фіналу та закінчуючи фіналом, команди проводять по дві зустрічі — на своєму полі і на полі суперника. А оскільки в кубкових зустрічах потрібна лише перемога, то болільники 20 міст України мали змогу подивитися цілий ряд хороших футбольних матчів.

Болільникам «Кривбасу» повезло. Першого серпня вони матимуть змогу подивитися чи не найкращий футбольний спектакль року. У першій грі чверті фіналу кубка України на стадіоні «Металург» зустрінуться «Кривбас» і володар кубка 1974 року «Таврія» з Сімферополя.

Слід сказати, що цій зустрічі передувала напружена боротьба футболістів нашої команди з сусідами по турнірній таблиці. В останній зустрічі суперником нашої команди в одній восьмій фіналу розиграшу кубка був «Локомотив» з Херсона. Попередню зустріч на полі «Локомотиву» «Кривбас» програв з рахунком 0-1.

Початок гри нагадував зустріч у Херсоні. «Кривбас» атакує, а гості відповідають гострими контратаками. На 12-й хвилині Захаров з подачі Чумака головою направляє м'яч у сітку воріт суперників.

А через три хвилини такий же удар головою у лівий кут воріт забиває нападаючий гостей Райко — 1-1.

Боротьба загострюється. Щоб продовжити кубкові зустрічі нашої команди треба забити ще два м'ячі.

На 35 хвилині захисники гостей відправляють м'яч назад, своєму воротареві.

Воротар помиляється — кутовий. Після подачі м'яча у штрафний майданчик Олег Чумак збільшує рахунок на користь «Кривбасу».

Кінець першого тайму наші футболісти проводять у невпинних атаках на ворота гостей. Одна з них після удару Дзюби завершується третім голом у ворота херсонців.

У другому таймі рахунок 3-1 не змінився. Змінився лише склад «Кривбасу». Під номером 12 болільники побачили нового гравця Віктора Анташевського на правому крилі захисту. Випускник відомої у минулому київської футбольної школи-інтернату, Віктор проходив практику в «Уралмаші», і зараз перейшов у склад «Кривбасу». Якщо конкретно говорити про зміни в команді, то з «Кривбасу» вилучено Курінного за порушення спортивного режиму.

Рахунок 3-1 дозволив нашим футболістам вийти в одну четверту фіналу й приймати, як ми вже говорили, 1 серпня досвідченого суперника — сімферопольську «Таврію». Попередні матчі показали, що сімферопольці вміють і люблять забивати м'ячі, та й «Кривбас» в останніх іграх знайшов дорогу до воріт суперників.

Тож у зустрічі з «Таврією» болільників чекає цікавий футбольний матч.

Команди грали у таких складах: «Локомотив» Херсон: Попов, Чунікін, Сипко, Вініченко, Черненко, Гришин, Черняк, Росляков, Рисман, Варавенко, Райко.

«Кривбас»: Ісаков, Махно, Биткін, Ушаков (Анташевський, 46), Сапко, Плигун, Захаров (Павлюк, 46), Морозов, Чумак, Басов, Дзюба (Кузьминок, 46)». Газета «Червоний гірник» Кривий Ріг, 1975.

КУБКОВЫЕ соревнования отличаются от обычных игр первенства страны своей остротой. Это уже ни для кого не ново. Именно такой была игра между кривбассовцами и херсонским «Локомотивом». В первом матче (а розыгрыш кубка СССР проходит в два этапа) «Кривбасс» проиграл — 0:1, и теперь перед ним стояла задача добиться победы с преимуществом в два мяча.

Острое начало встречи обусловило и интересное продолжение игры. Хочется отметить, что железнодорожники не собирались отсиживаться в защите, а шли вперед, стремясь к успеху через атаку. Возможно эта тактика и принесла бы им успех, ведь после того как Владимир Захаров на восемнадцатой минуте открыл счет, херсонцы буквально тут же сравняли его, проведя блестящую атаку с подключением почти всех игроков.

А потом... Потом кривбассовцы дважды четко использовали, так называемые, стандартные положения. Сначала Олег Чумак, приняв мяч после розыгрыша углового, отличным ударом с угла штрафной площадки послал его в сетку. А на 36-й минуте Валентин Дзюба, кетати лучший бомбардир «Кривбасса» и в кубковых соревнованиях (в четырех матчах 4 мяча), также после отличного паса доводит счет до 3:1.

После перерыва у наших

земляков вместо ведущих игроков на поле вышла молодежь: С. Чаплик, В. Кузьминок, В. Анташевский. Игра у «Кривбасса», особенно в нападении несколько ослабла, и лишь стопперы — опытный Анатолий Быткин и молодой Александр Сапко демонстрировали самоотверженную и решительную игру. Несколько раз отличился и Анатолий Исаков. На 70-й минуте он парировал на угловой очень сильный и коварный удар с близкого расстояния одного из лучших нападающих гостей В. Райко, а чутьку позднее сумел буквально выхватить мяч, летевший в нижний угол ворот.

Концовка встречи вновь прошла при большом игровом преимуществе хозяев. Херсонцы или же устали, или утратили надежду сократить счет встречи, и практически прекратили борьбу. По меньшей мере еще трижды в последние пятнадцать минут кривбассовцы могли добиться успеха. Однако счет встречи так и не изменился — 3:1.

Таким образом, пройдено еще одно препятствие, (напомним, что первыми соперниками «Кривбасса» были черниговцы, поединок с которыми закончился с общим счетом 5:3 — 4:2 дома и 1:1 в гостях). Теперь футболистов Кривого Рога ожидает серьезное испытание в лице обладателя Кубка СССР 1974 года, одного из ведущих коллективов первой лиги симферопольской «Таврии». Первую встречу четвертьфинала соперники проведут на стадионе «Металлург» 1 августа.

На экране Центрального телевидения фильм с участием Ч. Чаплина, «Работа», «Катание на роликах». 21.00

«Небагато надії вселили футболісти Херсонського «Локомотива» в серце вболівальників від час кубкового матчу з командою «Кривбас» (Кривий Ріг), який відбувся на херсонському стадіоні. В цій грі команди грали на рівних. В другому таймі новачок команди «Локомотив» Гришин, який відмінно зіграв цю гру, під час однієї з контратак, підключив Варавенку, який і забив гол в ворота гостей. Через деякий час міг це забити гол, але з хорошої позиції не попав в пусті ворота. Дуже жалко, але гості грали дуже грубо, внаслідок чого серйозну травму отримав захисник херсонців Кравченко». Газета «Надніпрянська правда» Херсон, 11.07.1975.

ПЕРЕВАГА СТРАТЕГІЇ ГОСТЕЙ

КУБОК УРСР — КУБОК ГАЗЕТИ
«РАДЯНЬСЬКА УКРАЇНА» З ФУТБОЛУ

ПЕРШІ МАТЧІ 1/8 ФІНАЛУ: «АВАНГАРД» (РОВНО) — «ЗІРКА» (КІРОВОГРАД) — 0:0. «БУКОВИНА» (ЧЕРНІВЦІ) — «ЛОКОМОТИВ» (ВІННИЦЯ) — 0:0. «ЛОКОМОТИВ» (ХЕРСОН) — «КРИВБАС» (КРИВИЙ РІГ) — 1:0. «ФРУНЗЕНЕЦЬ» (СУМИ) — «ДИНАМО» (ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ) — 1:0.

На стадіонах Ровно, Чернівців, Херсона і Сум зіграно перші матчі чергового етапу республіканського кубкового турніру. Його коментує ЗАСЛУЖЕНИЙ ТРЕНЕР УРСР О. ЩА-НОВ:

— Підвищений інтерес до ігор за кришталевий приз виявили вболівальники і самі футболісти. Адже переможиці 1/8 фіналу вийдуть на побачення першого серпня з командами першої ліги. Ця обставина немале стало додатковим стимулом. Кому не хочеться поміряться силами з клубом більш високого рангу?

Голів глядачі побачили небагато. Впертий характер поєдинків пройшов під знаком стратегії гостей: у двох випадках вони добились нічийного ре-

зультату, зберігши ворота сухими, а ще у двох — програли з мінімальним рахунком. Отже, тепер усе визначиться у повторних матчах. Нікому не вдалося створити більш-менш надійний запас міцності.

Волею календаря херсонський «Локомотив» і криворізький «Кривбас» за два тижні тричі схрестять зброю: спочатку — кубковий матч, потім «Кривбас» поїде до Севастополя на гру чемпіонату, повернеться до Херсона, де проведе останню зустріч календаря, а перед першим колом прийматиме херсонців у повторному матчі Кубка.

Давненько трибуни херсонського стадіону не збирали стільки глядачів. Лідер чемпіонату — «Кривбас» — не вда-

вався до нічийної тактики, але в багатьох епізодах блискуче зіграв голкіпер залізничників Іванов. Після перерви херсонцямдесь у середині другого тайму вдалося забити гол. Гості силувалися відігратися, але це їм не вдалося.

Сумчани, приймаючи хмельницьких футболістів, прагнули одразу приголомшити гостей. На двадцятій хвилині форвард Довбій, перебуваючи в оточенні захисників «Динамо», відкривав рахунок. «Фрунзенець» намагався розвинути успіх, але метушиться, поспішає, а це не найкращий союзник. «Динамо» спокійно і врівноважено захищається, пильно чатує на воротах Стрижеський.

Після відпочинку поспішність знов таки заважає сумським футболістам. На просторі з правого краю Тернового астигає захисник Павлик, але голкіпер динамівців переводить м'яч на кутовий. Сильний удар нападаючого гостей Зана потрапляє в перекладину. Кінець матчу проходить у сумбурних атаках сумчан, а гості прагнуть якомога довше контролювати м'яч, збити темп, і це їм вдається.

Відзначилися воротарі «Буковини» і «Локомотива» на чернівецькому стадіоні. Капітан місцевої команди Кубиченко використав одинадцятиметровий штрафний удар. Матч проходив у рівних можливостях. Незначна територіальна перевага не принесла успіху буковинцям. Такий самий характер мала зустріч на ровенському полі.

Повторні матчі 1/8 фіналу відбудуться 24 липня.

ВИРІШАЛЬНИЙ ЕТАП

КУБОК УРСР — КУБОК ГАЗЕТИ
«РАДЯНЬСЬКА УКРАЇНА» З ФУТБОЛУ

Розигравш Кубка республіки та приз газети «Радянська Україна» вступив у вирішальну фазу. Визначилися четверо найсильніших кубкових бійців другої ліги, які разом з чотирма представниками нашої республіки в першій лізі складуть пари чвертьфіналістів.

Перед повторними поєдинками 1/8 фіналу ситуація була така, що кожний колектив не втрачав надії вийти в наступний етап. Скажімо, динамівці Хмельницького приймали на своєму полі сумського «Фрунзенець», якому в першому матчі програли з мінімальним рахунком — 0:1. Подільські фут-

болісти, як сказав їхній старший тренер М. Кузнецов, серйозно готувалися до повторного поєдинку, сподіваючись ліквідувати дефіцит і прийняти у чвертьфіналі харківський «Металіст». Та цим сподіванням не судилося збутися. Сумська команда з піднесенням провела гру в Хмельницькому й добилася потрібної нічної — 1:1.

З таким же рахунком — 1:1 закінчився матч у Вінниці, де місцеві залізничники приймали «Буковину». Оскільки перша зустріч завершилася нульовою нічею, за рахунок гола, забитого на чужому полі,

буковинці вийшли у чвертьфінал.

Підтвердили закономірність своїх успіхів у чемпіонаті кіровоградська «Зірка» та криворізький «Кривбас».

«Зірка» без особливих ускладнень обіграла ровенський «Авангард» — 2:0 (перший матч нічия — 0:0).

А ось лідерів другої ліги в матчі з херсонським «Локомотивом», який цього сезону виступає незадовільно, довелося похвилюватися. Програвши перший матч у Херсоні — 0:1, криворізькі почали повторний поєдинок шквалом атак, і з подачі Дзюби Захаров відкрив рахунок. Але гості тут же зрівняли його після точного удару Райка. Тепер для виходу у чвертьфінал «Кривбас» мав забити два м'ячі, не пропустивши у свої ворота жодного. Зрештою, господарі свого добились (голи забили Чумак та Дзюба) і перемогли — 3:1, але тільки ціною граничних зусиль. Після кубкових поєдинків з «Кривбасом», в яких херсонський «Локомотив» показав себе з найкращого боку, миноволі постає питання: а що заважає залізничникам з таким піднесенням виступати в чемпіонаті?

1/4 фіналу, 1, 22.08: «Спартак» Івано-Франківськ-«Буковина» 1-2, 5-1.

«БУКОВИНА» — «СПАРТАК»
(ІВАНО-ФРАНКІВСЬК) — 2:1

«БУКОВИНА»: Пронін, Смеречанський, Кобичек, Г. Качур, Рабич, Поляков, І. Качур, Шмундяк, Левіт (Пташник, 46 хв., Рос, 70 хв.), Гумінілович, Кулінич.

«СПАРТАК»: Белей, Копитчак, Куркін, Іванов, Гарштя, Рибак (Глюз, 46 хв.), Муномелов, Чопей, Мартиненко, Журавський, Самуляк.

СУДДІ: Б. Швецов (з Києва), А. Яцюк, А. Бєлоцький (обидва з Луцька).

ГОЛИ: Шмундяк (5, 37 хв.), Мартиненко (55 хв.).

Вперше пробившись в чвертьфінал кубка УРСР на приз газети «Радянська Україна», «Буковина» показала найкращу гру в нинішньому сезоні. Чернівчани діяли швидко, часто мінялися місцями нападаючи, що не раз ставило в скрутне становище суперника. А він був авторитетним і сильним. Досить сказати, що «Спартак» грає в першій лізі й посідає нині 10-те місце серед 20-ти колективів.

«Буковина» з перших хвилин поєдинку повела атаки на ворота гостей, оволоділа ініціативою і, по суті, домінувала на полі весь матч. Можливостей забити гол спартаківцям було багато. Тричі Юрій Кулінич не влучив у пусті ворота, один на один з воротарем «Спартак» виходив Володимир Поляков...

Особливо відзначився в цьому поєдинку дебютант «Буковини» молодий спортсмен Сергій Шмундяк. Перший гол він забив, вийшовши сам на сам з Тарасом Белеєм, а другий — головою з відмінної подачі Мар'яна Гумініловича. Спартаківець Мартиненко успіху домогся зі штрафного удару: м'яч, вдарившись об штангу влетів у ворота.

П. ШВАБ.

1 серпня на стадіоні „Буковина“

відбудеться зустріч з футболу 1/4 кубка УРСР на приз газети «Радянська Україна».

Зустрічаються команди «БУКОВИНА» (Чернівці) — «СПАРТАК» (Івано-Франківськ).

Початок гри о 7 год. вечора.

Газета «Молодий Буковинець» Чернівці, 1975.

Чернівецька «Буковина» виграла перший чвертьфінальний матч Кубка УРСР з футболу — кубка «Радянської України», перемігши на своєму полі з рахунком 2:1 івано-франківський «Спартак». Наші футболісти з перших же хвилин гри запропонували гостям висоний темп. У середині першого тайму Шмундяк з близької відстані забив перший гол. Тільки після перерви спартаківцям вдалось встановити рівновагу — 1:1.

Допомогли їм це зробити захисники «Буковини», які не встигли створити стінку перед пробиттям штрафного.

Після цієї прикрої помилки чернівецькі гравці ще рішучіше пішли в атаку. І їхні зусилля незабаром увінчалися успіхом. Знову відзначився Шмундяк, який у високому стрибку виграв повітряну дуель із захисниками.

Повторна гра відбудеться 22 серпня в Івано-Франківську.

Проведено зустрічі 1/4 фіналу Кубка Української РСР, в якому беруть участь команди майстрів класу «А» другої та першої ліг. Спартаківці Прикарпаття зустрічались в Чернівцях з «Буковиною». Рахунок відкрили господарі. Після відпочинку Олександр Мартиненко встановив рівновагу. Здавалось, що поєдинок закінчиться мирним рахунком, але за п'ять хвилин до фінального свистка чернівчани припустили Тараса Белея витягати другий м'яч із сітки воріт — 2:1.

Результати інших зустрічей такі: «Кривбас» (Кривий Ріг) — «Таврія» (Сімферополь) — 1:2; «Фрунзенець» (Суми) — «Металіст» (Харків) — 4:1.

Повторні зустрічі відбудуться 22 серпня. Спартаківці прийматимуть «Буковину». Ця зустріч обіцяє бути напруженою: адже переможець гратиме в півфіналі.

Газета «Радянська Буковина» Чернівці, 1975 обидві.

ФУТБОЛ

КУБКОВІ ПОЄДИНКИ

22 серпня відбулись повторні матчі на Кубок УРСР — приз газети «Радянська Україна». Спартаківці Прикарпаття приймали буковинських футболістів. Як відомо, в першому матчі 1/4 фіналу спартаківці в гостях зазнали поразки 1:2 і, щоб продовжувати боротьбу, мусіли взяти реванш. Суперники без розділки почали атакувати воротарів. Особливо багато роботи припало голкіперові гостей. Уже на 10-й хвилині Степан Чопей відкрив рахунок, але буковинці не розгубились, пішли в контратаку. На 11-й хвилині це зробив лівий крайній гостей Юрій Кулінич. Спартаківці стали грати уважніше. Подано п'ять кутових. На 35-й хвилині Степан Чопей знову вивів свою команду вперед.

Після відпочинку чернівчани ще тричі починали з центра поля. Голи забив Олександр Мартиненко, Борис Стрельцов і Володимир Муномелов. Отже, 5:1.

Спартаківці виступили з такою силою: Чернега, Копитчак (Гарштя), Кушак, Козін (Стрельцов), Дирів, Іванов, Рибак (Самуляк), Чопей, Мартиненко, Журавський, Муномелов.

Результати інших матчів: (в дужках указані результати перших зустрічей) «Таврія» — «Кривбас» — 3:2 (2:1); «Металіст» — «Фрунзенець» — 1:0 (1:4); «Металург» — «Зірка» — 2:3 (2:3).

Танім чином, до півфіналу потрапили команди: «Зірка» — «Спартак» та «Таврія» — «Фрунзенець». Матчі відбудуться 12 вересня та 13 жовтня. Фінальні зустрічі 4 та 9 листопада.

О. ГЕТЬМАН.

Газета «Комсомольський прапор» Івано-Франківськ, 1975 обое.

22 серпня відбулись повторні чвертьфінальні матчі на приз газети «Радянська Україна». Спартаківці Івано-Франківська приймали на своєму стадіоні чернівецьку «Буковину».

У першому таймі двічі відзначився Степан Чопей. Гости зуміли свитати лише один гол. Це зробив Юрій Кулінич. А от після перерви перевага господарів поля була відчутною. Спартаківці ще тричі домагались успіху (Олександр Мартиненко, Борис Стрельцов і Володимир Мукомелов). Отже, футболісти Івано-Франківська здобули переконливу перемогу, і за підсумками двох матчів (перший поєдинок в Чернів-

цях спартаківці програли з рахунком 1:2) продовжать боротьбу за Кубок УРСР.

Інші зустрічі закінчились так: «Таврія» (Сімферополь) — «Кузбас» (Кривий Ріг) — 3:2 (результат першого матчу — 2:1), «Металіст» (Харків) — «Фрунзенець» (Суми) — 1:0 (1:4), «Металург» (Запоріжжя) — «Зірка» (Кіровоград) — 2:3 (2:3).

Півфінальні поєдинки «Зірка» — «Спартак» і «Таврія» — «Фрунзенець» відбудуться 12 вересня і 13 жовтня, а володар почесного приза визначиться в іграх, які призначено на 4 і 9 листопада.

О. ГЕТЬМАН.

Футбол. У першому матчі чвертьфіналу розіграшу Кубка УРСР — Кубка газети «Радянська Україна» футболісти харківського «Металіста», за яких виступали молоді футболісти, програли у Сумах місцевому «Фрунзенцю» — 1:4. Матч-відповідь відбудеться у нашому місті 15 серпня.

Газети «Прикарпатська правда» Івано-Франківськ, 1975 та «Вечірній Харків» Харків, 5.08.1975.

«Металіст» Харків-«Фрунзенець» 1-4, голи: ?.-Л.Сугирій, С.Павленко, М.Литвиненко, В.Жилін, 1-0.

В ЧОРА на стадіоні «Металіст» відбулося спортивне свято, присвячене відкриттю 25-ї річниці спартакіади заводу імені Малишева і Дню визволення Харкова від німецько-фашистських загарбників.

Заступник секретаря парткому заводу З. М. Хотяїнцев палко вітала учасників параду, ветеранів війни. Після того, як було піднято прапор і запалено вогонь спартакіади заводу, спортсмени Малишеві проголосили клятву на вірність нашій Комуністичній партії.

Численні глядачі, що зібрались на стадіоні, з інтересом слідували за показовими виступами кращих спортсменів клубу. Потім на футбольне поле вийшли команди «Металіста» і сумський «Фрунзенець». Вони провели повторну чвертьфінальну гру на Кубок газети «Радянська Україна». Як відомо, на виїзді першу зустріч наші земляки програли з рахунком 1:4.

Перша половина матчу, яка пройшла з перевагою харків'ян, закінчилася з результатом 1:0 на їх користь. Цей м'яч на 33-хвилині головою забив Крамаренко. А відзначився він завдяки сольному проходу Лисенка.

Після перерви гости могли вирівняти становище, але гарматні удари з дальньої відстані Литвиненка і Павленка блискуче парирував Удовенко. Більшу загрозливість моментів біля воріт «Металіста» сумчанам створити так і не вдалось.

Хоч харків'яни і здобули перемогу, але за підсумками двох зустрічей вони вибули з подальшої боротьби за Кубок «Радянська Україна». «Фрунзенець» тепер у півфіналі зустрічатиметься з переможцем пари «Крибас» — «Таврія».

Ось склади, в яких виступали команди:

«Металіст» — В. Удовенко, О. Лисенко, О. Бавикін, Ю. Нестеренко, П. Бахуринський, М. Альошин, В. Шаленко (В. Крячко), В. Булгаков, О. Крамаренко, О. Довбій, С. Малько, «Фрунзенець» — С. Страшненко, В. Данилевський, С. Павленко, В. Деріпаскін, К. Герчинов, І. Терновий, С. Гончаров (Л. Сугирій), Л. Ніколенко (В. Катков), В. Полєвщиков, М. Литвиненко, В. Жилін (В. Насін).

НА СТАДІОНІ «Металіст» в урочистій обстановці була відкрита XXV річниця спартакіади колективу заводу імені Малишева. Любителі спорту з великим інтересом спостерігали за захоплюючими показовими виступами кращих спортсменів спортклубу «Металіста». Потім відбувся футбольний матч на кубок газети «Радянська Україна». Господарі поля — футболісти «Металіста» приймали команду «Фрунзенець» з Сум. Єдиний гол у цьому поєдинку забив нападаючий харків'ян Олег Крамаренко. Але боротьбу за кубок продовжать сумчани, які у першому матчі завдали поразки нашим землякам з рахунком 4:1.

«Металіст» виступав у такому складі: В. Удовенко, О. Лисенко, О. Бавикін, Ю. Нестеренко, П. Бахуринський, М. Альошин, В. Шаленко (В. Крячко), В. Булгаков, О. Крамаренко, О. Довбій, С. Малько.

Газети «Вечірній Харків» Харків, 23.08.1975 та «Ленінська зміна» Харків, 26.08.1975

Многочисленні зрители, заповнивши трибуни стадіона «Металіст», з інтересом следили за показовими виступами найкращих спортсменів спортивного клубу.

Вчора здесь проходив спортивний празник, посвящений 32-й годовщині звільнення Харківського району від фашистських загарбників і відкриттю 25-літньої Спартакіади заводу імені Малышева.

В закінчення празника відбувся футбольний матч між харківським «Металістом» і сумським «Фрунзенцем». Вони провели повторну четвертьфінальну гру на Кубок газети «Радянська Україна».

Перша половина гри пройшла з перевагою харківчан і завершилася 1:0 в їх користь. Після уда-

ного проходу Лысенко красивую комбінацію завершив Крамаренко, на 33-й минуті він забив єдиний м'яч в ворота сумчан.

Після перерви гості могли вирівняти положення, але хороша гра голкіпера Удовенко не дозволила домогтися успіху гостям.

Хоча цей матч і закінчився перемогою наших земляків, боротьбу за кубок продовжать футболісти «Фрунзенця». Як відомо, першу зустріч на виїзді харківський «Металіст» програв з рахунком 1:4. По сумі двох зустрічей вони вибули з дальнішої боротьби за кубок.

«Фрунзенець» в півфіналі зустрітеться з переможцем пари «Кривбас» — «Таврія».

А. ЖАРКОВ.

ФУТБОЛ

1 серпня

на стадіоні

«СПАРТАК»

ВІДБУДЕТЬСЯ

гра на кубок УРСР з футболу серед команд майстрів «Фрунзенець» (Суми) — «Металіст» (Харків).

Початок гри о 19.00.
Абонементи не дійдуть.

Газети «Красное знамя» Харків, 24.08.1975 та «Ленінська правда» Суми, 30.07.1975.

У чвертьфіналі кубка України команди другої ліги зішлись віч-на-віч з командами першої ліги. Сумський «Фрунзенець» зустрічався на своєму полі з харківським «Металістом», який у останній час під керівництвом відомого футбольного фахівця О. А. Ошенкова показує добру гру.

Зустріч між сумчанами й харків'янами завжди проходила гостро й цікаво. Не стала винятком і кубкова зустріч. Фрунзенці без вагань приступили до виконання обов'язків господарів поля — повели рішучі атаки на ворота гостей. Розрізнені зусилля харків'ян перехопити ініціативу виявилися марними, сумські захисники не дали розігратися їхнім форвардам. Останні були змушені влітати на захист своїх воріт.

У фрунзенців, як на диво, майже не було похибок у грі. І лише масований захист металістів вони довго не могли подолати. М'ячеві буквально не залишалося навіть шпарки в штрафному майданчику, щоб пролетіти до воріт крізь частікі ніг. Щоб вплинути на течію гри, харків'яни замінили одного, потім другого гравця. Але їх становище не поліпшилось.

Злам стався за хвилину до свистка на перерву. Гості вклали на траву Валерія Жиліна, що прорвався до воріт. Пенальті реалізував Леонід Сугирій. Після перепочинку атаки

сумчан тривали. Ось Віктор Полевщиков вийшов один на один проти воротаря, і захисник не знайшов нічого кращого, як притримати його за руку — другий пенальті. Сергій Павленко збільшив рахунок. На 70-й хвилині Микола Литвиненко, який не раз завдавав сильних ударів по воротах, втретє змусив воротаря Турпака вийняти м'яч з сітки. Після цього з штрафного удару гостям вдалося провести гол у відповідь. Але тут же Валерій Жилін встановив остаточний рахунок — 4:1.

Сумчани грали легко, невимушено. На трибунах навіть жартома казали з цього приводу: «Та це ж переодягнені кияни». Жарту жартами, але у фрунзенців добре виходило багато з того, чого вони хотіли. Важко сказати, чим наставник металістів пояснить крупну поразку своєї команди. В усякому разі йому доведеться відзначити і відмінну гру сумчан.

«Фрунзенець» виступав у складі: В. Шатохін (С. Страшенко), К. Герчинов (В. Катков), Л. Ніколенко, В. Дерипаскін, В. Данилевський, С. Павленко, І. Терновий, Л. Сугирій (В. Хохлов), В. Полевщиков, В. Жилін, М. Литвиненко.

Ол. ЛУКАШ.

Заступник редактора
О. КУШКО.

Повторну гру у чвертьфіналі Кубка України з футболу сумський «Фрунзенець» провів у Харкові з місцевим «Металістом», який виступав у першій лізі.

На своєму полі наші футболісти перемогли харків'ян з рахунком 4:1. Цього разу сумчани програли — 0:1. Однак за кількістю забитих і пропущених м'ячів на своєму і чужому полі «Фрунзенець» вийшов уперед. Він продовжить боротьбу за почесний трофей у півфіналі.

Газета «Ленінська правда» Суми, 3 та 24.08.1975.

«У чвертьфіналі Кубка України з футболу сумський «Фрунзенець» зустрівся з командою першої ліги «Металіст» (Харків).

Відразу після початку гри господарі повели масований штурм воріт «Металіста». Досвідчені гравці захисту гостей ледь устигали відправляти м'яч подалі від штрафного майданчика. Так тривало майже 45 хвилин.

Та за кілька секунд до перерви харків'яни збили В. Жиліна, і наш півзахисник Л. Сугирій чітко реалізував пенальті.

Другий тайм був ще цікавішим. У воротах харків'ян виявилося ще 3 м'ячі, хоча могло бути і більше. Спочатку за грубу гру пенальті реалізував С.Павленко, а потім сумчани М.Литвиненко та В.Данилевський довели розгром «Металіста». Харківським футболістам все ж вдалося забити гол престижу. Отже, 4-1 на користь «Фрунзенця». Газета «Червоний промінь» Суми, 1975

««ФРУНЗЕНЕЦЬ» У ПІВФІНАЛІ. Сумський «Фрунзенець» провів повторний чвертьфінальний матч розіграшу Кубка України у Харкові з місцевим «Металістом».

Матч пройшов у напруженій боротьбі і закінчився перемогою господарів поля з рахунком 1-0. Але боротьбу за Кубок продовжать сумчани – за підсумками двох матчів у них краща різниця забитих і пропущених м'ячів.

У півфіналі суперником сумчан будуть футболісти команди першої ліги «Таврія» (Сімферополь). Матчі відбудуться 12 вересня і 13 жовтня». Газета «Червоний промінь» Суми, 1975.

ст.«Металург»/./?, 19:00/./?, .«Таврія» Сімферополь–«Кривбас» 2-1, голи: К.Лобанов, М.Климов-В.Морозов, 3-2.

«Місцевий «Кривбас» у минулу п'ятницю приймав у себе футболістів сімферопольської «Таврії». Це була перша гра однієї чверті фіналу кубка України з футболу. Минулорічні володарі кубка і цього разу довели, що вони не мають бажання розлучатися з ним і в нинішньому сезоні.

Вже з перших хвилин гості повели різноманітні атаки на ворота «Кривбасу» і на п'ятій хвилині Лобанов направляє м'яч у ворота «Кривбасу».

Наприкінці першого тайму Климов збільшив рахунок до 2-0 на користь «Таврії».

Другий тайм наші футболісти провели організованіше, але змогли зквитати лише один м'яч. Тож рахунок у зустрічі 2-1 на користь «Таврії», а попереду другий матч однієї чверті фіналу на полі наших гостей, який відбудеться 22 серпня». Газета «Червоний гірник» Кривий Ріг, 1975.

«Повторний матч на Кубок України – приз газети «Радянська Україна симферопольские футболлисты начали не спеша, излишне уверенно, словно давали понять соперникам, что победа никуда от них не уйдет и за забитыми голами дело также не станет. Именно поэтому, владея игровым и территориальным преимуществом, крымчане небрежно действовали в заключительной стадии атак, допускали много неточностей при завершающих ударах по воротам криворожского «Кривбасса». Хорошие возможности добиться успеха упускали А.Черемисин, В.Орлов и Н.Климов, которые уже до прорыва могли вывести свою команду вперед.

В нынешнем сезоне «Кривбасс» (его тренирует А.П.Гулевский) показывает хорошую игру, является одним из ведущих коллективов второй группы и длительное время единолично возглавлял турнирную таблицу. Его нападающие любят и умеют забивать голы, что к слову, они продемонстрировали и в позавчерашней встрече с «Таврией». Стояло хозяевам незадолго до перерыва сбавить обороты, откровенно ослабиться, как на их ворота криворожцы тут же провели несколько стремительных контратак, две из которых закончились взятием ворот. Сначала отличился В.Кузьминок, а затем после мощного удара Ю.Мишина вратарь симферопольцев Г.Лисенчук не смог выручить свою команду. Это обстоятельство лишний раз подтвердило хорошо известную истину, что в кубковых поединках за победу надо бороться до конца, отдавая ей все силы и умение, а не надеяться на везение, легкий успех.

И, будто вспомнив об этом, второй тайм крымчане провели более собранно и организованно, подтвердили и свое мастерство и то, что они по праву владеют Кубком республики. Немногим более чем за четверть часа нападающие «Таврии» трижды заставляли соперников начинать с центра поля после точных ударов А.Коробочки, Н.Климова и В.Прилепского. Счет матча в пользу симферопольцев мог быть большим, будь удачливее Ю.Аджем и В.Прилепский, удары которых отразила штанга.

Итак, в обоих кубковых встречах «Таврия» оказалась сильнее «Кривбасса». В полуфинальном матче ей будет противостоять победитель поединка «Металлист» (Харьков) – «Фрунзенец» (Сумы). Напомним, что первая игра между ними закончилась убедительной победой «Фрунзенца» - 4-1.

«Таврия» выступала в составе: Г.Лисенчук, Е.Король, В.Туховский, В.Сугак, В.Луценко, А.Кванин (А.Коробочка), Ю.Аджем, Н.Климов, В.Орлов, А.Черемисин (К.Лобанов, А.Муха), В.Прилепский». Газета «Крымская правда» Сімферополь, 1975.

11, 22.08, судді: ././Костянтин Вихров (Київ)-Юрій Бердінських (Дніпропетровськ), Борис Темченко (Запоріжжя), «Металург» Запоріжжя–«Зірка» 2-3, голи: ./.-О.Алексеев, А.Карпюк, О.Кацман, 2-3.

«Запорізький «Металург» провів першу зустріч 1/4 фіналу розіграшу Кубка України на приз газети «Радянська Україна». У Кіровограді суперником нашої команди була місцева «Зірка».

«Металург» виступав у такому складі: Семикопенко, Томах, Денеж, Гончаров, Аношин, Ключик, Марченко, Чилибі (Колодін, 80), Педзін, Петров (Шидловський, 70), Куличенков.

Рахунок відкрив на 15-й хвилині Куличенков. Та невдовзі Кацман встановив рівновагу, а згодом господарі, епізодично контратакуючи, довели рахунок до 3-1 на свою користь. Лише за 5 хвилин до кінця зустрічі Денеж скоротив розрив». Газета «Комсомолец Запоріжжя» Запоріжжя, 1975.

«Металург» (Запоріжжя) — «Зірка» (Кіровоград). 2:3 (1:2). Запоріжжя, 22 серпня. Центральний стадіон «Металург». Ясно. 20 градусів. 3000 глядачів.

Судді: К. Вихров (Київ), Ю. Бердінських (Дніпропетровськ), В. Темченко (Запоріжжя).

«Металург»: Гудзь — 2, Томах — 2, Денеш — 2, Гончаров — 2, Таранов — (Колодін, 56 — 2), Ключик — 2, Марченко — 2, Аношин — 2, Пензи — 2 (Петров, 46 — 2), Кащей — 3, Куличенков — 3.

«Зірка»: Іонов — 4, В. Хропов — 4, Смищенко — 4, Іщенко — 4 (А. Хропов, 46 — 6-о), Порошин — 4, Вибиванцев — 4, Головки — 4 (Алексєєв, 70 — 6-о), Мороз — 5 (Стеценко, 84 — 6-о), Касьонкін — 5, Кацман — 5, Карпюк — 4.

Голи: Нацман (11), Аношин (40), В. Хропов (44), Мороз (57), Кащей (76).

«Металург» знову засмутив своїх прихильників. Після відмінного виступу у Свердловську, де запоріжці домоглися важкої, але цілком заслуженої перемоги у матчі першості країни, ми стали свідками поразки у кубковому двобої з представником другої ліги, що не робить честі металургівцям. Звісна річ, можна було б пригадати деякі моменти цієї гри і висловити думку, що, якби не прикрі помилки захисників, результат матчу міг бути й іншим. Але, якщо аналізувати гру «Металурга» в цілому, то поразку від кіровоградців навряд чи можна назвати випадковою. Зважте самі: у Кіровограді наші земляки програли першу зустріч і тому повинні були прагнути реваншу. Але саме такого прагнення і не спостерігалось в діях запоріжців. Ось тут і пригадується обіцянка навесні наставником команди завоювати почесний приз. Сьогодні ж доводиться констатувати, що це вже четвертий невдалий виступ «Металурга» у розиграшах Кубка УРСР на приз газети «Радянська Україна». Газета «Комсомолець Запоріжжя» Запоріжжя, 1975.

Кубок УРСР з футболу

„Зірка“ — „Металург“ (Запоріжжя) — 3:2

11 серпня, коли інші команди розпочали чергові матчі другого кола чемпіонату, «Зірка» і «Металург» вийшли на поле, щоб повести боротьбу за Кубок УРСР, встановлений газетою «Радянська Україна». Господарі поля вже на першій хвилині небезпечно атакували ворога «Металурга». У вигідній позиції був С. Вибиванцев. А потім гості довше контролювали м'яч, їх передачі були більш точнішими. В одній з атак кіровоградці неподалік від своїх воріт порушують правила, і з штрафного удару одинадцятий номер «Металурга» Микола Куличенков виводить свою команду вперед. 1:0.

«Зірка» намагається налагодити комбінаційну гру, та велика кількість

технічного браку гальмує наступальні дії команди. Часто саме пас впівсили чи занадто сильні простріли, без урахування дійсної відстані до партнера звели нанівець кілька голевих ситуацій. «Металург» свої атаки побудував досить своєрідно, притискаючись до воріт суперника майже всією командою. Це утруднювало гру біля свого штрафного майданчика, але звільняло простір біля воріт гостей. Після того, як О. Кацман зрівняв рахунок, кірово-

градці скористалися такою манерою гри гостей. Сильним ударом надіславши м'яча на передні лінії, вони таким чином давали можливість нападаючим швидкісним ривком випереджати захисників гостей. Саме так і були забиті другий і третій голи у ворота «Металурга».

За хвилину до фінального свистка гості скоротили розрив. Перший чвертьфінальний матч закінчився з рахунком 3:2 на користь «Зірки». Матч відбувся 22 серпня у Запоріжжі.

М. СОМОВ.

На фото: через мить А. КАРП'ЮК заб'є другий гол у ворота «Металурга».

В.

Газета «Молодий комунар» Кіровоград, 14.08.1975.

Повторний матч однієї четвертої фінали розиграну Кубка республіки з футболу на приз газети «Радянська Україна» кіровоградська «Зірка» провела у Запоріжжі з командою першої ліги класу «А» місцевим «Металургом». Перший поєдинок цих клубів закінчився перемогою кіровоградців — 3:2.

Як у себе вдома, стримавши натиск господарів поля, у яких найсильнішою ланкою був півзахист, «Зірка» розпочала штурм воріт запоріжців. Вже перший небезпечний момент був створений гостями на шістнадцятій хвилині, і Олексій Кацман примушує запоріжців розпочинати з центра поля. На сорок першій хвилині нападаючий «Металурга» Віталій Аношин встановлює рівновагу — 1:1. А коли йшла остання хвилинка першого тайму, Володимир Хропов ввірвався у штрафний майданчик, і на табло з'явився результат 2:1 на користь «Зірки».

Після перерви наші земляки створили безліч голевих моментів біля воріт Анатолія Гудзя, який

самовіддано діяв протягом усього поєдинку. На сімдесят п'ятій хвилині капітан «Зірки» Юрій Касьянкіч робить рейд по лівому флангу. Його передачу добре приймає Олександр Мороз, який вперше виступав за «Зірку». Він виграв поєдинок з центральним захисником Віталієм Денежем і красивим ударом метрів з двадцяти забиває третій гол. За п'ять хвилин до кінця колишній гравець «Зірки» майстер спорту Віктор Кашей примушує Олексія Юффа вийняти м'яч із сітки воріт. Остаточний рахунок — 3:2 на користь «Зірки». Дві перемоги над іменитим суперником дозволили кіровоградцям продовжувати боротьбу за почесний трофей. У півфінал, який відбудеться 12 вересня, «Зірка» приймає «Спартак» з Івано-Франківська, який у повторному матчі з рахунком 5:2 завдав поразки чернівецькій «Буковині». Другий матч півфіналу кіровоградці проведуть 13 жовтня у Івано-Франківську.

В. ШАБАЛІН.

Газета «Молодий комунар» Кіровоград, 26.08.1975.

Два етапи розиграну Кубка УРСР — Кубка газети «Радянська Україна» лишилися позаду. Нагадаємо, що кіровоградська «Зірка» провела їх успішно. В 1/16 фіналу вона завдала лідоутної поразки (4:0) ждановському «Локомотиву», а повторний матч у Жданові завела внічию (2:2). Перша зустріч 1/8 фіналу в Ровно між «Авангардом» і кіровоградцями закінчилася нульовою нічиєю, а на

них: п'ять років тому разом були в другій лізі. Позаторік «Металург» у цьому ж етапі розиграну Кубка зазнав поразки від кіровоградців (0:2) і вивів із змагань (тоді не проводились повторні зустрічі).

Цього разу гості діяли настороженіше, зібраніше. Вони відзначалися вниім класом гри, ніж місцеві спортсмени, помітною була їхня перевага в тактиці, техніці, особливо в умінні обробити м'яч, вчасно й

О. Кацман.

А. Карп'юк.

О. Алексеев.

Ф У Т Б О Л ШЛЯХ ДО КУБКА

своєму полі наші земляки виграли в авангардівців (2:0).

З 1/4 фіналу в боротьбу за Кубок вступили команди першої ліги класу «А». Три матчі відбулося 1 серпня. Ось їх результати: «Фрунзенець» (Суми) — «Металіст» (Харків) — 4:1, «Буковина» (Чернівці) — «Спартак» (Івано-Франківськ) — 2:1, «Криптас» (Кривий Ріг) — «Таврія» (Сімферополь) — 1:2.

«Зірка» грала позавчора. Вона приймала футболістів запорізького «Металурга». Прокоментувати цей матч редакція попросила голову обласної коллегії суддів з футболу, суддю республіканської категорії Ю. А. Буруньського.

— Хоча гравці цих двох команд виступають у різних лігах, вони добре знають одні од-

точно, переадресувати його партнерові. І коли захисники «Зірки» метрів за 20—22 від своїх воріт порушили правила гри, нападаючий «Металурга» Микола Куличенков майстерно виконав штрафний удар, вивівши свою команду вперед.

Але ця невдача не збентежила кіровоградців. Стійко захищаючись, вони часто й небезпечно контратакували. Ще до перерви встановилася рівновага. Гол у відповідь з подачі Миколи Журавльова забив Олексій Кацман.

Після відпочинку запорізькі футболісти, захопившись атакою, ослабили свої тили. Цим скористалися їхні суперники. Вже на другій хвилині другого тайму Андрій Карп'юк, одержавши м'яч майже в центрі поля, на великій швидкості прор-

вався вперед. Далеко назустріч йому, аж за межі штрафного майданчика, вибіг воротар Анатолій Семикопенко. Карп'юк обіграв його і спрямував м'яч у пусті ворота.

Невдовзі після цього майже подібний рейд здійснив Олександр Алексеев, пробивши м'яч крізь ноги Семикопенка, що біг йому назустріч.

До кінця матчу лишалася одна хвилинка, а на табло світилися цифри 3:1. Здавалося, зроблено солідний запас міцності перед повторним матчем, який відбудеться 22 серпня в Запоріжжі. І саме в цей час ніким не прикритий Віталій Денеж красивим ударом з льоту скоротив розрив до 3:2 на користь «Зірки». Тепер перед кі-

ровоградцями стоїть складне завдання: зіграти в Запоріжжі хоч би внічию. Бо за положенням розиграну при рівності набраних очок і різниці забитих і пропущених м'ячів у двох матчах переможця визначають за найбільшою кількістю м'ячів, забитих на чужому полі.

Команди виступали в таких складах: «Зірка» — В. Музичук, В. Хропов, О. Свєтченко, А. Хропов, М. Порошин, С. Вибіващенко, О. Алексеев, (В. Степанко), М. Журавльов (М. Голово), Ю. Касьянкіч, О. Кацман, А. Карп'юк; «Металург» — А. Семикопенко, О. Томах, В. Денеж, М. Гончаров, Л. Ключик, В. Марченко, В. Алашин, Ю. Петроп, М. Пензін, П. Чилиб (В. Колодін), М. Куляченко. Судді: В. Ткаченко, М. Воронцов і С. Беринт. Усі судді республіканської категорії, а Харкова.

Газета «Кіровоградська правда» Кіровоград, 1975.

Позавчора кіровоградська «Зірка» провела повторний матч 1/4 фіналу Кубка УРСР — Кубка газети «Радянська Україна» з футболу. Вона зустрілася в Запоріжжі з командою «Металург», яка виступає в першій лізі класу «А».

Наш кореспондент попросив начальника «Зірки» Ю. І. Махна розповісти про цей матч.

— У запоріжців найсильнішою ланкою є півзахист. Вони грають без крайніх нападників, будують свої атаки по центру поля. Відповідно до цього ми і зробили незвичну для нас розстановку гравців, застосувавши персональну опіку суперників по всьому полю. Це дозволило нам розладнати дії спортсменів «Металурга», вести гру в потрібному нам ключі.

Правда, на початку матчу наші футболісти доклали немало зусиль, щоб стримати натиск господарів поля. Але скоро вони освоїлися з їхньою манерою гри і самі перейшли в наступ. Уже на п'ятнадцятій хвилині Олександр Кацман відкрив рахунок. За п'ять хвилин до кінця першого тайму нападаючий «Металурга» В. Антошин встановив рівновагу. Та перед самою перервою захисник Володимир Хролов знову вніс свою команду вперед.

І в другому таймі запорізькі футболісти діяли розрізано, нецільоспрямовано. Це дозволило нашим гравцям збільшити розрив у рахунку. Третій м'яч з прострільної передачі Юрія Касьонкіна забив Олександр Мороз, який вперше виступав за «Зірку».

Ціною великих зусиль «Металургу» вдалося відквитати ще один гол. Його провів колишній гравець «Зірки» майстер спорту Віктор Канцей.

Отже, вигравши, як і в першому матчі, з рахунком 3:2, кіровоградці продовжать боротьбу за Кубок. Вони проведуть два півфінальні матчі з переможцем зустрічі між івано-франківським «Спартак» і чернівецькою «Буковиною». Перший з них відбудеться 12 вересня, другий — 13 жовтня.

«Зірка» виступала в такому складі: О. Іонов, В. Хролов, О. Смиченко, М. Порошин, О. Ішенко (А. Хролов, 46), М. Головки (О. Алексєєв, 60), С. Вибиванцев, Ю. Касьонкін, А. Карпюк, О. Кацман, О. Мороз (В. Стеценко, 82).

Арбітром матчу був суддя всесоюзної категорії К. Л. Вихров.

ПЕРШІ ЧВЕРТЬФІНАЛЬНІ МАТЧІ КУБКА УРСР З ФУТБОЛУ — КУБКА «РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ»:

«Фрунзенець» (Суми) — «Металіст» (Харків) — 4:1, «Буковина» (Чернівці) — «Спартак» (Івано-Франківськ) — 2:1, «Кривбас» (Кривий Ріг) — «Таврія» (Сімферополь) — 1:2. Зустріч «Зірка» (Кіровоград) — «Металург» (Запоріжжя) — переіменована.

Ці поєдинки викликали особливий інтерес. Адже у кубковому розигранні на даному етапі зустрічалися представники двох футбольних ліг. І якщо на боці першого ешелону перевага в класі та досвіді, то у команд другої ліги з'явився додатковий стимул: довести суперникам вищого рангу, що не святі горшки ліпранту, що і вони прагнуть сучасного футболу, що у них бо-

йовий характер. А не теж набияки аргументи. І тому зустрічі проходили у напруженій і безкомпромісній боротьбі.

«Фрунзенець» зустрічався із знайомим суперником — «Металістом», з котрим лише торік змагалися за призове місце. Тоді спортивне м'ястко вийшло на боці харків'ян. У нинішньому поєдинку наче б продовжувалася попередня суперечка. І тут сумський футболісти перевершили самих себе, приголомшивши гостей феєрверком атак і, зрештою, зливаючи голи — 4:1. Це вагома заявка «Фрунзенця» на перемогу в двобої.

Зустріч між лідером другої ліги «Кривбасом» і «Таврією» коментує начальник команди криворізький Анатолій Григоренко Савинюк.

— Клас гравців сімферопольської «Таврії» не потребує коментарів. Ми ретельно готувалися до поєдинку з ними, настроювали хлопців на перемогу. Гра пройшла у рівній

боротьбі, хоча у видовищному плані спектакль не вдався. Футболісти обох команд дуже хвилювалися, нервували, розуміючи, наскільки це принциповий матч. І саме це велике психологічне навантаження позначилося на чистоті технічних прийомів. Певний час ініціатива була на нашому боці — територіальна й ігрова. Але дві вірні нагоди провести гол не використали Дзюба та Басов. Блискуче в цих ситуаціях і впродовж усього матчу зіграв воротар «Таврії» Лисенчук. А його товаришів по команді Лобанову поталанило вже на початку провести два м'ячі. Нам довелося відіграватися. М'яч надовго «прописався» у штрафному майданчику гостей: сильний удар парирував Лисенчук, потім — цитанга, знову Лисенчук... М'яч відскакивав до Морозова, який набирав, і той нарешті передресував його в нижній кут воріт. Гострі моменти повторювалися ще і ще, але володар Кубка «Радянської Ук-

раїни» — «Таврія» витримала натиск.

Зустріч у Чернівцях проходила за іншим сценарієм. Місцева «Буковина», яка приймала на своєму полі спартаківців Івано-Франківська, запропонувала гостям високий темп, переважаючи їх у рухливості та фізичній підготовці. В середині першого тайму Швидяк з близької відстані забив перший гол. Тільки після перерви спартаківцям вдалося встановити рівновагу — 1:1. Допомогли їм це зробити захисники «Буковини», які не встигли побудувати стінку перед пробиттям штрафного, програвив момент удару і воротар Прохін.

Після цієї прикраси помилки чернівецькі гравці ще рішучіше пішли в атаку. І їхні зусилля незабаром увінчалися успіхом. Знову відзначився Швидяк, який у високому стрибку виграв повітряну дугу із захисниками, забивши головою переможний м'яч.

Д. ГЕРАСИМЕНКО.

Газети «Кіровоградська правда» Кіровоград, 1975 та «Радянська Україна» Київ, 3.08.1975.

Як відомо, Кубок республіки виборюють колективи першої та другої ліг, причому команди першої ліги вступають у боротьбу з чвертьфіналу.

Матчі, проведені на цьому етапі розиграння, ще раз підтвердили давню істину: Кубок авторитетів не визнає, він по-сміхається, насамперед, вольовим і неполегливим.

Харківський «Металіст» в

реваниш за поразку у першому матчі, вигравши, у сумського «Фрунзенця», але цього виявилось замало, бо в Сумах господарі завдали харків'янам відчутнішої поразки — 4:1.

Нелегким випробуванням для обох команд стали два матчі «Таврії» і «Кривбасу». І хоча криворізькі зазнали двох поразок (вадома 1:2, в гостях — 2:3), вони ні в чому не

поступалися перед іменитим клубом, одним із лідерів першої ліги.

Кіровоградська «Зірка» у 1973 році уже володіла Кубком нашої газети. І зараз кіровоградці настроєні рішуче — вони двічі вигравали у запорізького «Металурга» з однаковим рахунком 3:2.

Виступити у півфіналі івано-франківський «Спартак». Прикарпатці, програвши перший матч чернівецькій «Буковині» — 1:2, вдома взяли переконливий реванш — 5:1.

Отже, у півфіналі [12 вересня та 13 жовтня] грають «Зірка» — «Спартак» і «Таврія» — «Фрунзенець».

Газети «Радянська Україна» Київ, 6.08.1975.

1/2 фіналу:

12.09, 13.10, «Зірка»-«Спартак» 1-0, 0-0.

ПЕРШИЙ КРОК ДО ФІНАЛУ

«СПАРТАК» — «ЗІРКА» — 0:1

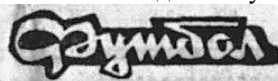
Ризиграш Кубка України наближається до кінця. До завершення боротьби за цей почесний трофей залишлось провести чотири зустрічі. Матчі, що пройшли, ще раз підтвердили давню істину: кубок авторитетів не визнає. Про це свідчить перший поєдинок півфіналу між кіровоградською «Зіркою» та командою першої ліги класу «А» спартаківцями Івано-Франківська. Матч цей проходив на полі «Спартак». Перед

цим івано-франківські футболісти в чемпіонаті країни набрали чотири очка з чотирьох можливих, вигравши з великим рахунком в «Алги» (5:1) та «Кубані» (4:1) і вийшли на восьме місце. Тепер же господарі поля настраїлись теж на бойовий лад. Вони з самого початку розпочали натиск на ворота гостей.

Перший тайм закінчився безрезультатно — 0:0. Але в другій половині гри «Зірка» зуміла зробити масо-

вий натиск на всіх флангах, на всіх лініях наступу. І ось на 65-й хвилині, використавши добре розіграну комбінацію, Олександр Мороз послав м'яч у ворота Якова Чернеги, але воротар, як кажуть, був на місці. Та в цю мить капітан «Зірки» Юрій Касьонкін скористався помилкою спартаківців. Сильний удар м'яч в сітку. З рахунком 1:0 наші земляки завершили свій перший півфінальний матч на Кубок України з футболу. Повторна гра відбудеться 13 жовтня в Кіровограді. А сьогодні «Зірка» зустріне на своєму полі з ветеранами київського «Динамо».

Газета «Молодий комунар» Кіровоград, 16.09.1975.

ПЕРШИЙ ПІВФІНАЛ — ЗА «ЗІРКОЮ»

Як уже повідомлялося, футболісти кіровоградської «Зірки», успішно провівши шість матчів на Кубок УРСР — Кубок газети «Радянська Україна», завоювали право участі у півфіналі. Її суперниками виявилися спартаківці Івано-Франківська, які виступають у першій лізі класу «А». Перший матч між цими двома командами мав відбутися в Кіровограді, але оскільки наші земляки за три дні до цього були поблизу Івано-Франківська (виступали в Чернівцях і Ужгороді в матчах чемпіонату країни), Федерація футболу України дозволила провести першу півфінальну зустріч на полі спартаківців.

Хоч «Зірка» і «Спартак» виступають у різних лігах, вони — старі знайомі: чимало років разом грали у класі «Б», а потім — у другій лізі класу «А». Ставши чемпіонами України і вигравши два перекідних матчі в ризькій «Даугаві», івано-франківці з 1973 року — в першій лізі. В тому ж році «Зірка» і «Спартак» зустрілися в Києві у фіналі за цей же спортивний трофей. Кіровоградці перемогли з мінімальною перевагою — 1:0.

І позавчора поєдинок був напруженим. Про його подробиці наш кореспондент попросив роз-

повісти старшого тренера «Зірки» заслуженого тренера УРСР О. І. Расторгуєва. Ось що він сказав:

— Ми знаємо, що являємо собою «Спартак». Це — один з провідних українських колективів першої ліги. Він перебуває у верхній половині турнірної таблиці, а особливим піднесенням провадить останні матчі чемпіонату. Перед півфіналом завдав відсутніх поразок своїм однолюбам з Нальчика (5:1) і Краснодарський «Кубані» (4:1). У двох чвертьфінальних кубкових матчах зіграв у Чернівцях з Буковиною 1:2, а вдома — 5:1. Спартаківці за результативністю займають третє місце.

Виступали ми проти івано-франківців у трохи ослабленому складі. Не вийшов на поле центральний захисник Олександр Смищенко, який дістав травму в Ужгороді. Не повністю видужали правий захисник Володимир Хронов, півзахисники Юрій Касьонкін і Сергій Вибиванцев. Тільки-но почали грати в Івано-Франківську — і через травму змушений був залишити поле провідний нападаючий Олександр Світко.

Цілком зрозуміло, що ми вибрали захисний варіант. Та це не значить, що повністю віддали ініціативу господарям поля. Природно, що за таких умов, вони мали територіальну перевагу. Територіально, а не ігрову.

Застосували персональну опіку. Зокрема, Олександр Іщенко вдалося майже повністю виключити з гри найкращого бомбардира «Спартак» Степана Чоня, на рахунок якого 17 забитих голів. Добре впорався зі своїми «опікунськими» обов'язками і Сергій Вибиванцев, якого було приставлено до іншого провідного нападаючого — Бориса Стрельникова.

Не зважаючи на мінний заслін, спартаківці все ж мали кілька можливостей вийти вперед. Та заслугове похвали, як і всі інші, воротар Олексій Іонов.

Тривалий час на табло світилися нулі. Це, безумовно, не влаштовувало місцевих футболістів. Вони застосували навал на наші ворота. А це, як відомо, рідко коли приводить до успіху. Захопились атаками, спартаківці лишили без нагляду Олександра Моро-

за, який «нудьгував» у центрі поля. Одержавши м'яч із свого тилу десь в середині другого тайму, він обвів єдиного захисника, який був перед ним, і стрімко пройшов вперед. На зустріч вибіг воротар Яків Чернига. В сутичці з ним Мороз заволодів м'ячем, переадресував його Юрію Касьонкіну, який встиг на підмогу. Останньому лишилося тільки пробити м'яч у незахищені ворота.

Прагнучи врятувати становище, спартаківці ще більше захопились атакою, діючи при цьому не зовсім продумано. Це полегшило становище наших спортсменів. Вони хитроливо захопились і ще привабливі чотири-п'ять разів створили біля воріт «Спартак» загрозливі моменти, схожі на той, коли було забито гол. Та збільшити рахунок не змогли.

Таким чином, перший півфінал — за «Зіркою», яка перемогла з рахунком 1:0.

Кіровоградці виступали в такому складі: О. Іонов, В. Хронов, О. Іщенко, А. Хронов, М. Порошин, С. Вибиванцев, М. Головако, О. Мороз (В. Степенко, 87), Ю. Касьонкін, О. Кацман, О. Світко (О. Алексєєв, 8).

Матч судили: К. Віхров, суддя всесоюзної категорії, голова республіканської колегії суддів (Київ), В. Сапак і В. Ландюк, судді республіканської категорії (Львів).

Повторний півфіналь-

Ю. КАСЬОНКІН.

ний матч відбудеться 13 жовтня в Кіровограді.

Черговий тур чемпіонату країни серед команд шостої зони другої ліги класу «А» — 16 вересня. Оскільки «Зірка» в цей день буде вільною від гри, вона проведе товариський матч з ветеранами київського «Динамо». В числі гостей мають бути заслужені майстри спорту В. Банников, І. Сабо, В. Щегольков, майстер спорту міжнародного класу А. Бишовець, майстри спорту О. Макаров, В. Єрохін, Ю. Сорокін, С. Дасенко, В. Левченко, В. Трояновський, І. Балакін, А. Мирошин, І. Зайцев, А. Богданович, учасник матчу смерті з німецькими окупантами М. Гончаренко.

Газета «Кіровоградська правда» Кіровоград, 14.09.1975.

«Позавчора у Кіровограді відбувся повторний півфінальний матч розиграну Кубка УРСР — Кубка газети «Радянська Україна» з футболу між місцевою «Зіркою» та івано-франківським «Спартаком». Нічия — 0-0. Як відомо, зустріч в Івано-Франківську завершилася перемогою «Зірки» з рахунком 1-0. За підсумком двох матчів у фінал вийшла кіровоградська команда». Газета «Прикарпатська правда» Івано-Франківськ, 1975.

«ЗІРКА»—У ФІНАЛІ

Повторний півфінальний матч на Кубок УРСР — Кубок газети «Радянська Україна» кіровоградська «Зірка» провела позавчора на своєму полі. Вона приймала івано-франківський «Спартак», який виступає у першій лізі. Прокоментувати цю гру наш кореспондент попросив суддю матчу — суддю республіканської категорії з Хмельницького О. Н. Вайнберга.

Завершальні етапи розіграшу Кубка України проходять наприкінці футбольного сезону, коли команди другої ліги майже не поступаються майстерністю перед своїми колегами з першої ліги. Крім цього, незначна різниця в класі гри вирівнюється за рахунок настрою, емоційного піднесення, які часто виручають нижчого рангом суперника.

За прикладами далеко ходити не треба: за три роки проведення розіграшу Кубка України за новим положенням двічі його завойовували представники другої ліги (житомирський «Автомобіліст» і кіровоградська «Зірка»), торішнім заволоділа команда першої ліги — сімферопольська «Таврія». І нині у числі чотирьох півфіналістів — по два колективи з обох ліг. Особливо різниці в класі гри спартаківців Івано-Франківська і «Зірки» не бачу. Та й самі результати зустрічей між ними свідчать про це. Адже в 1973 році «Зір-

ка» у фінальному матчі в Києві (тоді провадився один фінал) перемогла спартаківців — 1:0. І місяць тому у першому півфіналі в Івано-Франківську наші земляки з таким же рахунком виграли у них.

Виходячи позавчора на судівство, я думав, що футболісти «Спартак» одразу намагтимуться захопити ініціативу. Адже їм для виходу у фінал потрібна була тільки перемога і не менше як з рахунком 2:1. Але цього не сталося. Нічим особливим на початку матчу не відзначалися і господарі поля. Та їх і не важко було зрозуміти: кіровоградців влаштувала нічия. Все ж вони згодом задали тон: заграли широко, впевнено, подовгу контролюючи м'яч. Поступово почав включатися в боротьбу воротар «Спартак» Василь Кириченко, який, до речі, перші кроки у великий футбол зробив у Кіровограді, звідки його запросили до київського «Динамо».

Справжні ж бійцівські якості продемонстрували обидві команди в другому таймі. І знову ж господарі поля були і господарями становища. Одразу після перерви вони перейшли в рішучий наступ. Капітан «Зірки» Юрій Касьонкін вдало вивів на ударну позицію Олександра Мороза, а той зльоту пробив м'яч так сильно

і точно, що здавалося іншого шляху як у ворота йому не було. Та в останню мить Кириченко перевів м'яч через перекладину на кутовий. І після цього він не раз виручав свою команду від поразки.

Час йшов, а на табло світилися ті ж нулі, які нічого втішного не передрікали гостям. Десь у середині другого тайму вони значно активізувалися. Почали діяти енергійніше, агресивніше. Шоразу їхні кращі бомбардири Степан Чопей (на його рахунок близько двадцяти голів), Борис Стрельцов і Олександр Маргиненко створювали загрозливі моменти, але в цих поєдинках переможцями виходили захисники «Зірки» та їх воротар Валерій Музичук.

В цілому ж матч, який закінчився нульовою нічиєю, пройшов при явній перевазі місцевих спортсменів.

За результатами двох півфінальних матчів «Зірка» вийшла у фінал. 4 і 9 листопада кіровоградці зустрінуться із сімферопольською «Таврією». Перший поєдинок проходитиме в Кіровограді.

«Зірка» виступала у такому складі: В. Музичук, В. Хропов, О. Смищенко, А. Хропов, М. Порошин, С. Вибиванцев, О. Снітько, О. Мороз (О. Алексєєв, 75), Ю. Касьонкін (М. Головка, 75), О. Качман, А. Карп'юк.

Газета «Кіровоградська правда» Кіровоград, 15.10.1975.

«Спартак» (Івано-Франківський) — «Зірка» (Кіровоград) — 0:1 (0:0). Суддя К. Вихров (Київ).

«Спартак»: Чернига, Копитчак, Кушнік (Іванов, 46), Гаршак, Журавський, Козик (Голубов, 63), Діріє, (Рибак, 28), Стрельцов, Мукомелов, Чопей, Мартиненко.

«Зірка»: Іонов, В. Хропов, Іщенко, А. Хропов, Порошин, Вибиванцев, Головін, Мороз (Стеценко, 90), Касьонкін, Качман, Снітько (Алексєєв, 10), Журавльов, 86).

Гол забив Касьонкін (56). Попереджено Копитчака і Вибиванцева.

У кубковому турнірі всі суперники різні. Якщо, крім того, врахувати ще успішний виступ «Зірки» в чемпіонаті серед українських команд другої ліги, то її перемога над «Спартак» — не така вже й велика несподіванка.

...Протягом першого тайму на полі панував відносний спокій. Суперники обмінювалися кількома гострими «уколами», які сміливо прийняли на себе обидва воротарі.

Відпочивши, спартаківці зробили спробу посилити натиск. І навіть був момент, коли захисники «Зірки» трохи розгубилися: відбиваючи м'яч, А. Хропов підризав його просто в ноги Чопею. Але нападаючий «Спартак», напевно, не чекав такого подарунка і пробив неточно.

Підтвердження старої істини

Поступово наступальний порив господарів поля вичух. До того ж, кіровоградці застосували активну протидію. Скориставшись тим, що захисники «Спартак» в окремих епізодах понад міру захоплювалися рейдами вперед, а півзахисники також часто забували про свої функції в обороні, футболісти «Зірки» провели ряд дуже небезпечних контратак. Причому були моменти, коли двоє, а то й троє кіровоградців залишалися проти одного спартаківця. І на 56-й хвилині Касьонкін уміло реалізував цю чисельну перевагу.

Івано-франківці могли встановити рівновагу в рахунку. Після розіграшу кутового м'яч отримав Копитчак, однак його сильний удар з кута воротарського майданчика не досяг цілі. Зручну нагоду упустив і Мартиненко.

Тепер у повторному матчі, що відбудеться в Кіровограді, «Спартак» повинен вирішити нелегке завдання. Але воно під силу команді. Звичайно, якщо івано-франківці зуміють посправжньому настроїтися на боротьбу.

О. РУСЛАНОВ.

Газета «Прикарпатська правда» Івано-Франківск, 1975.

16.09, 13.10, «Фрунзенець»-«Таврія» 1-5, 1-0.

Сумський «Фрунзенець» провів другий півфінальний матч на Кубок України з сімферопольською «Таврією». Програш у гостях з кручним рахунком 1:5 залишив йому мізерні шанси на вихід у фінал. До честі господарів поля вони намагалися використати їх і з п'ятої хвилини повели у рахунку після влучного удару Ігоря Тернового.

Невдовзі гості зрівняли рахунок. Після цього для обох команд гра набрала лише тренувального значення. А болільники «Фрунзенця» ще й хотіли з'ясувати питання: чи збереглися у нього сили для фінішного ривка, чи спад, який, до речі, почався після поразки від сімферопольців, триватиме до кінця сезону.

У діях сумчан не було вогнику, колишнього взаєморозуміння між ланками і окремими гравцями. Якщо гості показали

кілька награних комбінацій, то господарі поля відзначилися тими ж вадами, що й в останніх матчах: запізною реакцією на маневр партнера, примітивними навесами м'яча на ворота суперників, більшим числом неточних передач. Форварди часом скупчувалися у центрі штрафного майданчика, заважаючи один одному, а півзахисники явно поступалися у боротьбі за центр поля.

Все це й завадило фрунзенцям добитися більш почесного рахунку, ніж нічийний. Вони вибули з подальшого змагання за Кубок.

* * *

10 жовтня відбувся черговий тур чемпіонату України, в якому «Фрунзенець» у Миколаєві зустрічався з місцевим «Суднобудівником». Виграли господарі поля з рахунком 1:0.

О. ЛУКАШ.

ФУТБОЛ

12 жовтня

на стадіоні

«СПАРТАК»

ВІДБУДЕТЬСЯ

матч півфіналу Кубка УРСР з футболу серед команд майстрів класу «А» другої ліги «Фрунзенець» (Суми) — «Таврія» (Сімферополь).

Початок матчу о 15.00.

Газета «Ленінська правда» Суми, 14.10.1975.

Кілька років тому ми бачили сімферопольську «Таврію» в матчах команд другої ліги. Вже тоді цей колектив виділявся своєю організованістю, завжди був націлений на атаку. Нині кримські футболісти виступають у першій лізі, досить успішно змагаються з такими відомими командами, як «Крила Рад» (Куйбишев), «Кайрат» (Алма-Ата), «Динамо» (Мінськ) та іншими.

Жереб звів сумський «Фрунзенець» з сімферопольцями у зустрічах на Кубок республіки, встановлений газетою «Радянська Україна». Наші футболісти успішно подолали попередні бар'єри і дійшли до півфіналу. Тут їхнім суперником стала «Таврія». Перший

матч сумчан провели у Сімферополі і зазнали поразки — 1:5.

Шансів на перемогу у повторному матчі з кручним рахунком, відверто кажучи, наші хлопці не мали. Бо клас гри клубів першої ліги помітно вищий, тим більше, що «Таврія» постійно знаходиться у лідируючій групі.

І все ж «Фрунзенець» доклав чимало старань, щоб якнайкраще зіграти з іменитим суперником. Кінцевий результат поединку — 1:1 визначився ще в першому таймі. Потім обидві команди ще багато атакували, але воротарі не дали змоги жодному з колективів вийти вперед. Кримські футболісти завоювали право виступати у фіналі Кубка УРСР.

Поки команди вищої ліги «з'ясовують відносини» в боротьбі за медалі чемпіонату країни, гострі поєдинки проходять у республіці за кубок УРСР, заснований газетою «Радянська Україна». Як відомо, цей приз виборюють українські колективи першої і другої ліг класу «А». І слід сказати, що другий ешелон не спасував: разом з сімферопольською «Таврією» та івано-франківським «Спартак» до півфіналу пробилися кіровоградська «Зірка» і сумський «Фрунзенець». Квартет солідний: «Зірка» виграла почесний приз у 1973 році, «Таврія» — в 1974-му, а івано-франківці були фіналістами два роки тому і програли тоді кіровоградцям.

Цього разу «Спартак» і «Зірка» волею жеребика зустрілися в півфіналі. Сильний удар півзахисника «Зірки» Юрія Касьонкіна приніс перемогу кіровоградцям.

Газети «Червоний промінь» Суми, 1975 та 16.09.1975.

«У півфінальному матчі на Кубок республіки, встановлений газетою «Радянська Україна», сімферопольська «Таврія» приймала «Фрунзенець» (Суми). Гості повели в рахунку але потім ініціативу перехопили кримчани. Героєм зустрічі був їх нападаючий Валентин Прилепський, який ще в першому таймі тричі вразив ворота сумчан. В результаті — велика перемога торішнього володаря Кубка — 5-1». Газета «Деснянська правда» Чернівці, 1975.

«Пожалуй, никто не ожидал, что в первом полуфинальном матче на Кубок Украины — приз газеты «Радянська Україна» симферопольцы первыми пропустили мяч. Но именно так случилось на 19-й минуте когда нападающий сумского «Фрунзенца» В.Полевщиков после передачи углового овладел мячом и точно

послал его в сетку ворот «Таврии». Это, к слову, был первый и последний успех гостей, которых крымчане на голову превосходили по многим компонентам футбольного мастерства.

Игру хозяева начали уверенно, не торопясь, старательно готовя атаки. Уже на 7-й минуте капитан наших земляков В. Орлов пытался поразить це, но вратарь соперников В. Шатохин отвел угрозу, парировал мяч на угловой.

Сразу же после пропущенного гола крымчане дружно устремились вперед, их быстрый форвард К. Лобанов, завершая атаку, сильно пробил по воротам, но мяч отразила штанга. Наступление «Таврии» не ослабевает, и на 27-й минуте гости вынуждены были начать с центра. Это лучший бомбардир симферопольцев Н. Климов совершил сольный проход почти от середины поля и, оказавшись один на один с В. Шатохиным, забил красивый гол в ворота «Фрунзенца».

А затем пришло время настойчивого В. Прилепского, который менее чем за десять минут трижды выводит свою команду вперед, уже в первом тайме, таким образом, сделал отличную заявку на победу. Он перемещался почти по всему полю в поисках мяча, и его целеустремленность была достойно вознаграждена забитыми голами.

Вторая половина поединка изобиловала острыми эпизодами у обоих ворот. Дважды защитники «Фрунзенца» неправильно действовали против нападающих «Таврии» в своей штрафной площадке, однако арбитр из Одессы В. Сулима не осмелился назначить пенальти в ворота провинившихся. К тому же на табло счет уже был 5-1 в пользу хозяев (мяч на 47-й минуте забил К. Лобанов).

Сумские футболисты, пытались уйти от поражения с крупным результатом, настойчиво контратаковали, посылая вперед И. Тернового, В. Жилина, В. Полевщикова, Н. Литвиненко и других игроков, однако в завершающей стадии атак им явно не доставало мастерства. Будь оно хотя бы у Н. Литвиненко, который ближе других своих товарищей был в достижению цели, мяч мог не один раз побывать в воротах «Таврии». Но этого не случилось, и крымчане записали в свой актив убедительную победу. Повторная встреча состоится на поле «Фрунзенца».

«Таврия» выступала в составе: В. Юрковский, Е. Король, А. Коробочка, В. Сугак (А. Савченко), В. Луценко, А. Квинин (О. Жилин), Ю. Аджем, Н. Климов (А. Муха), В. Орлов, К. Лобанов, В. Прилепский». Газета «Крымская правда» Симферополь, 1975.

У першому півфінальному матчі зустрілися давні суперники — «Спартак» (Івано-Франківськ) і кіровоградська «Зірка», які 1973 року мірялися силами у фіналі. Тоді перемогли футболісти «Зірки», завоювавши приз нашої газети. Господарі поля, спартаківці, безперечно сподівалися взяти реванш. На їх боці «рідні стіни», вони — представники першої ліги, де клас команд, звичайно ж, вищий. Але вже за традицією у кубкових поєдинках діє фактор настрою, емоційного піднесення, який часто вирішує нижчого рангом суперника.

Так сталося і цього разу. Кіровоградці не знітилися, не пішли в глухий захист, хоч господарі зробили спробу затиснути їх у штрафному майданчику. При нагоді гості гостро контратакували. Перший тайм пройшов, по суті, у рівній боротьбі. По-справжньому вступили в гру воротар «Зірки» Іонов і спартаківець Чернега, двічі-тричі виручаючи свої команди.

Після перерви господарі пішли в рішучий наступ, силкуючись відразу добитися зламів у ході поєдинку, покласти в рахунок. До нападу сміливо підключаються й захисники. Однак, захопившись грою на передній лінії, вони не встигають часом повернутися, і швидкі нападники кіровоградців кілька разів виходять по двох — по трох на одного стопера спартаківців. Лише непорозуміння між собою перешкодило їм добитися успіху. Здавалося б, господарям слід було після цих загроз бути обережнішими. Та, видно, бажання забити мяч притуплювало почуття небезпечності. А вона дедалі назрівала. І от знову Журавський сам намагався спинити прорив двох нападників «Зірки». Але марно. Увійшовши в штрафний майданчик, Касьонкін віддав точний пас Морозу, який з близької відстані забиває гол.

Спартаківці, «обурені» такою нелюбов'язністю гостей, атакують ще азартніше. Вони мають дві-три вірні можливості встановити рівновагу, але надто поспішають з завершальними ударами і припускаються помилок. Кіровоградці теж не найкращим чином діють при завершенні контратан. Цей напружений престижний поєдинок так і закінчився з рахунком 1:0 на користь «Зірки», яка в повторній зустрічі 13 жовтня прийматиме «Спартак» на своєму полі.

Тут, мабуть, доречно нагадати, що і в чвертьфіналі «Зірки», команді другого ешелону, випало нелегке випробування. Їй протистояв досвідчений «Металург» (Запоріжжя). Та кіровоградці проявили справжній кубковий характер і в обох матчах взяли гору з однаковим рахунком — 3:2.

Інший півфінальний поєдинок «Таврія» — «Фрунзенець» перенесено на 16 вересня.

Володар приза нашої газети — симферопольська «Таврія», приймаючи на своєму полі сумський «Фрунзенець», з великим піднесенням провела півфінальний матч і зробила серйозну заявку на вихід у фінал. Початок гри проходив в обопільних атаках. «Фрунзенець», хоча і мав справу із суперником вищого рангу, не збирався відсиджуватися в обороні. Уболівальники побачили красивий відкритий футбол. І що цікаво, першими успіху добилися гості. М'яч провів сумчанин Полевщиков. Але саме після цього гола ігрова рівновага порушилася. Шальні терези схилилися на бік сильнішого — футболістів «Таврії», які незабаром провели серію гострих комбінацій і одну з них зуміли реалізувати. Зрівняти рахунок поталанило красному бомбардирові симферопольців — Климову.

Клас «Таврії» став позначатися дедалі виразніше. Ще тричі вони зуміли «матеріалізувати» свою майстерність. Відзначився Прилепський. Перший тайм закінчився з результатом 4:1 на користь «Таврії». Другий теж почався з прикостей для гостей. Вже на 47-й хвилині п'ятий і останній гол у цій зустрічі провів Лобанов.

Слід піддати належне сумчанам. Програвши з розгромним рахунком, вони, як і личить справжнім спортсменам, самопіддано боролися до фінального свистка. Повторний матч відбудеться у Сумах 13 жовтня.

Газети «Радянська Україна» Київ, 14 та 18.09.1975.

Фінал, 4, 9.11, ст.«Зірка»/«Локомотив», 3000/3000 глядачів, +5 С/+10 С, судді: Володимир Пурцхванідзе-Ю.Бердников, О.Мишкініс (всі Дніпропетровськ)/Ігорь Качар-Микола Дробот, Ігорь Вертоградов (всі Київ),

«Таврія»-«Зірка» 0-2(0-2), голи: Журавльов (6), Снітко (12), 2-1(2-1), голи: Прилепський (12), Черемисін (17)-Мороз (41), Аджем не забив пенальті (65), попереджений: А.Хропов..

1-й матч: «Зірка»: В.Музичук, В.Хропов, О.Смиченко, А.Хропов, М.Порошин, С.Вибиванцев, М.Журавльов (М.Латиш, 67), О.Алексєєв, Ю.Касьонкін, О.Кацман (В.Стеценко, 87), О.Снітко (М.Головко, 88), тренер Олексій Расторгуєв

«Таврія»: Г.Лисенчук, О.Жилін, В.Туховський, Є.Король, В.Лущенко, А.Кванін (О.Савченко, 25 (О.Муха, 68)), А.Коробочка, К.Лобанов, В.Орлов, А.Черемисін, В.Сугак, тренер Сергій Шапошников.

2-й матч: «Таврія»: Г.Лисенчук, О.Жилін, В.Туховський, Є.Король, В.Лущенко, О.Муха (А.Коробочка, 24), Ю.Аджем, М.Климов (К.Лобанов, 60), В.Орлов, А.Черемисін (В.Сугак, 46), В.Прилепський, тренер С.Шапошников.

«Зірка»: В.Музичук (О.Іонов, 24), В.Хропов, О.Смиченко, А.Хропов, М.Порошин, С.Вибиванцев, М.Журавльов (М.Латиш, 76), О.Мороз, Ю.Касьонкін, О.Кацман, О.Снітко, тренер О.Расторгуєв.

КУБОК УРСР

«ЗІРКА»—«ТАВРІЯ»—2:0

«Зірка» (Кіровоград) — «Таврія» (Сімферополь). 2:0 (2:0). Перший фінальний матч розіграшу Кубка України на приз газети «Радянська Україна». Кіровоград. Стадіон СК «Зірка». 4 листопада. Хмарно. 5 градусів. 3000 глядачів.

Судді: В. Пурхвепідзе, Ю. Бердніков, О. Мишкінс (усі — Дніпропетровськ).

«Зірка»: Музичук, В. Хропов, Смиченко, Порошин, А. Хропов, Вибиванцев, Журавльов (Латиш, 67), Алексєєв, Касьонкін, Кацман (Стеценко, 87), Снітько (Головко, 88).

«Таврія»: Лисенчук, Жилін, Туховський, Сугак, Лущенко, Кванін (Савченко, 25, Муха, 88), Король, Коробочка, Орлов, Черемисін, Лобанов.

Голи: Журавльов (6), Снітько (13).

НИНІШНЬОГО року до фіналу Кубка України вийшли команди, які вже володіли цим почесним призом. У 1973 році його здобули кіровоградські футболісти, а торік — сімферопольські. Технічнішим і досвідченішим гостям господарі поля в першому матчі протиставили самовіддані і енергійні дії. Не минуло й чверті години, а рахунок був уже 2:0 на користь «Зірки».

Красивим був другий м'яч. Вибиванцев дав точну передачу, і Снітько у падінні головою пробив по воротах. Кіровоградці повністю володіли ініціативою до перерви. Хороші моменти для збільшення

рахунку були у Касьонкіна, Снітька, Алексєєва, Кацмана. Але безпомилково зіграв Лисенчук, який не дав «Зірці» розвинути успіх.

Відмінно провела зустріч лінія оборони господарів. Вона надійно прикрила Черемисіна, Орлова, Коробочку, не дозволяючи їм опинитися на зручних для завершення комбінацій позиціях. За весь матч, по суті, «Таврія» загрожувала воротам «Зірки» три або чотири рази. Заради справедливості слід сказати, що другий тайм гості провели значно активніше, вони явно отямилися від «нокауту», до якого потрапили в дебюті зустрічі. І все ж якихось конструктивних ходів, щоб виправити становище, не знайшли. Втім, тут заслуговують на похвалу переможці, які показали, що здатні перевершити команду першої ліги.

Повторний матч відбудеться в Сімферополі 9 листопада.

Л. ФАЙНШТЕЙН.
Кіровоград (телефоном).

Газета «Спортивна газета» Київ, 7.11.1975.

«Таврія» (Сімферополь) — «Зірка» (Кіровоград). 2:1 (2:1). Другий фінальний матч розіграшу Кубка України на приз газети «Радянська Україна». Сімферополь. Стадіон «Локомотив». 9 листопада. 10 градусів. Сильний вітер. 3000 глядачів.

Судді: І. Качер, М. Дробот, І. Вертоградов (усі — Київ).

«Таврія»: Лисенчук, Жилін, Туховський, Король, Лущенко, Муха (Коробочка, 24), Аджем, Климов (Лобанов, 60), Орлов, Черемисін (Сугак, 46), Прилепський.

«Зірка»: Музичук (Іонов, 24), В. Хропов, Смиченко, А. Хропов, Порошин, Вибиванцев, Журавльов (Латиш, 78), Мороз (Головко, 84), Касьонкін, Кацман, Снітько.

Голи: Прилепський (12), Че-

ремисін (17), Мороз (41).

Аджем на 65-й хвилині не реалізував 11-метровий штрафний.

Попереджено А. Хропова.

«ТАВРІЯ», яка програла перший фінальний матч у Кіровограді (0:2), перед відповідальним поединком була у важкому становищі. Аби залишити в себе ще на один рік, Кубок республіки, кримчанам необхідна була перемога з перевагою в три м'ячі.

Перші хвилини зустрічі, здавалося, примусили болельників повірити в успіх. Сімферопольці повели масовані атаки на ворота гостей. Почав помилятися й воротар «Зірки». Він дозволив Прилепському поруч із собою проштовхнути м'яч у ворота. А через п'ять хвилин Музичук не встиг зреагувати на

удар м'яча з тридцяти Черемисіна.

Усі сподівалися, що господарі надалі спробують розвинути успіх. Але сталося не так. Більше атакували гості. Під завісу першого тайму Мороз перекинув м'яч у порожні ворота через Лисенчука, який не обачно залишив своє місце...

Після дворічної перерви Кубок України знову повернувся до Кіровограда. Це великий успіх вихованців заслуженого тренера УРСР Олексія Расторгуєва, які на шляху до почесного трофея подолали три клуби першої ліги — «Металург» (Запоріжжя) — 3:2, 3:2, «Спартак» (Івано-Франківськ) — 1:0, 0:0, «Таврію» (2:0, 1:2).

Г. НЕМИРОВСЬКИЙ.

Сімферополь (телефоном).

Газета «Спортивна газета» Київ, 11.11.1975.

Кубок України з футболу розігрується з 1937 року. Першим його володарем було київське «Динамо». Система розіграшу неодноразово зазнавала змін. Наймасовіший кубковий турнір у республіці — змагання команд колективів фізкультури. 1972 року газета «Радянська Україна» встановила приз для розіграшу Кубка серед майстрів першої та другої ліг. Першими його володарями були футболісти житомирського «Автомобіліста». У фіналі, що відбувався на київському Центральному стадіоні, ця команда зустрілася з донецьким «Шахтарем», який щойно повернувся до вищої ліги. Дев'яносто хвилин гри закінчилися внічию — 0:0. На першій хвилині додаткового часу житомиряни забили гол, який став вирішальним. Наступного року у фіналі знову зустрілися команди різного рангу — івано-франківський «Спартак» (перша ліга) і кіровоградська «Зірка» (друга ліга). Й цього разу взяв гору клуб нижчої ліги, провівши у ворота суперників єдиний переможний м'яч.

Починаючи з 1974 року, фінал розіграшу складається з двох матчів (удомі і на полі гостей). Переможцем першого такого фіналу з чотирьох таймів стала сімферопольська «Таврія», яка обидві зустрічі виграла в «Автомобіліста».

Торік рішуче повели боротьбу за приз футболісти кіровоградської «Зірки». У першому матчі, на своєму полі, вони здобули перемогу (2:0) над «Таврією» — колективом, який добре зарекомендував себе в чемпіонаті країни першої ліги. Сімферопольці сподівалися, що вдома легко візьмуть реванш. Вони були близькі до цієї мети, забивши у повторному матчі два голи. Та кіровоградці не розгубилися і створили чимало гострих моментів біля воріт суперників. Один з них закінчився взяттям воріт. Рахунок 2:1 аж ніяк не влаштував

«Таврію», і кримські футболісти почали планомірну облогу воріт кіровоградців, під час якої останні допустилися порушення. Суддя признав 11-метровий штрафний. Дуель півзахисника сімферопольців Ю. Аджема і воротаря гостей О. Іонова завершується на користь кіровоградців. Команди здобули по два очка. Краща різниця м'ячів визначила переможця. «Зірка» вдруге здобула Кубок УРСР.

У вирішальному матчі «Зірка», яку привів до перемоги старший тренер О. Расторгуєв, виступала в такому складі: В. Музичук (О. Іонов), В. Хропов, О. Смиченко, А. Хропов, М. Порошин, С. Вибиванцев, М. Журавльов (М. Латиш), О. Мороз, Ю. Касьонкін, О. Кацман, О. Снітко

К/д. Київ 1976 («Здоров'я»).

ФІНАЛ КУБКА УКРАЇНИ З ФУТБОЛУ — КУБКА «РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ»

Футболісти кіровоградського заводу «Червона зірка» — старожили другого ешелону нашого футболу. Це колектив з давніми традиціями. Досить сказати, що звідси почався шлях у великий футбол таких відомих гравців, як Борис Петров, Валерій Поркуян, Василь Кириченко, Володимир Веремеев. Кіровоградські футболісти в 1953 році здобули Кубок республіки і через двадцять років повторили це досягнення, вигравши Кубок України для команд другої та першої ліг і приз нашої газети.

Кубковий характер кіровоградців сповна проявився і нинішнього року.

Впевнено просувалася до фіналу і сімферопольська «Таврія» — торішній володар Кубка «Радянської України».

Першу фінальну зустріч суперники провели 4 жовтня в Кіровограді. Господарі зіграли чи не найкращий свій матч у сезоні, за всіма статтями перевищивши «старшого брата». Вже на шостій хвилині Журавльов відкрив рахунок, а на дванадцятій після удару Снітка м'яч вдруге влетів у ворота сімферопольців. Перемігши з рахунком 2:0, «Зірка» зробила серйозну заявку на кінцевий успіх.

Ось що сказав нашому кореспондентові начальник «Таврії» Анатолій Миколайович Заяєв:

— «Зірка» відмінно провела зустріч і виграла цілком заслужено. Шоправда, ми виступали без трьох гравців основного складу — Климова, Прилепського та Аджема, але це аж ніяк не применшує успіху суперника, який проявив і бійцівський характер, і наполегливість, і зрілу майстерність.

Рахунок 2:0 залишає нам надії на успіх у повторному поєдинку, хоча виграти «на замовлення» з більшою перевагою (як мінімум 3:0) надзвичайно важко.

Втім, доживемо до неділі, коли у Сімферополі відбудеться повторний матч між «Таврією» і «Зіркою». Він і визначить володаря Кубка «Радянської України».

Газета «Радянська Україна» Київ, 6.11.1975.

Змагання на Кубок України з футболу серед команд майстрів класу «А» першої та другої ліг розігруються з 1972 року. Першим володарем цього почесного трофею був житомирський «Автомобіліст», наступного року його виборола кіровоградська «Зірка». У 1974 році він мав прізвище у сімферопольській «Таврії». Цього сезону право брати участь у фінальних поєдинках здобули два клуби, що вже мають досвід кубкової боротьби — «Зірка» і «Таврія».

Перший фінальний матч відбувся на кіровоградському стадіоні. Зустрічалися два суперники, які по закінченні чемпіонату країни у турнірних таблицях своїх ліг займали майже однакові місця: «Зірка» — п'яте, а кримча-

ни — шосте. Сімферопольська «Таврія» має певний досвід виступів у першому ешелоні. Гра розпочалася навальними атаками господарів поля. Одну з них на шостій хвилині завершує красивим ударом Микола Журавльов. Окрилені успіхом місцеві спортсмени знову штурмують ворота кримчан. На тринадцятій хвилині Олександр Снітько ударом головою подвоює результат. Всі намагання сімферопольців змінити рахунок не приносять їм бажаного. Добре діють захисні лінії «Зірки».

У другому таймі наші земляки мали ще декілька голевих моментів, але не скористалися ними. Отже, зроблено перший крок до завоювання другого Кубку республіки.

Газета «Молодий комунар» Кіровоград, 7.11.1975.

Кіровоградська «Зірка» — володар Кубка України з футболу — Кубка газети «Радянська Україна».

Це стало відомо після другого фінального матчу, який відбувся 9 листопада на сімферопольському стадіоні «Локомотив». Заключний матч перетворився на яскраве спортивне свято, хоч певні корективи у його проведення і внесла погода. Зранку над Сімферополем знявся шквалистий вітер. Але він не злякав болільників, які прийшли на стадіон. Во-

ни сподівалися побачити справжній великий футбол. І не помилилися у своїх сподіваннях. Хоч дехто на трибунах і змерз, зате на полі від початку матчу і до останньої хвилини гри було жарко. Точилася безкомпромісна, кубкова боротьба.

Чи не найдраматичнішим став момент, коли в другому таймі у ворота «Зірки» було призначено одинадцятиметро-

вий штрафний удар. Напружена дуель півзахисника «Таврії» Ю. Аджема і воротаря «Зірки» О. Іонова! Нерви підводять молодого кримчанина, і він не влучає у ворота. Можливо, саме цей момент міг стати переломним, бо рахунок був 2:1 на користь «Таврії». Голи забили в першому таймі В. Прилепський, А. Черемісін («Таврія») та О. Мороз («Зірка»). Однак... Втім, усе по порядку.

По-різному будували свою тактику в заключній грі команди-фіналісти. Як відомо, перший матч у Кіровограді закінчився з рахунком 2:0 на користь «Зірки». Це примусило «Таврію» атакувати з самого початку. Кримчани це робили солідно, майстерно, як належить команді першої ліги. Кожен гравець знав свій маневр. І коли господарі повели в рахунку — 2:0, уболівальники «Таврії», мабуть, остаточно повірили в успіх своєї улюбленої команди.

Проте «Зірка», яка, скажемо, забігаючи наперед, надзвичайно грамотно побудувала гру, не збиралася відсиджуватися у глухому захисті. Її гострі контратаки не раз ставили у скрутне становище кримчан, а воротареві Г. Лисенчуку доводилось демонструвати все своє вміння, щоб відвести загрозу. Власне і гол кіровоградців провів в результаті майстерно проведеної контратаки.

СПІХ!

Одним словом, це була зустріч гідних суперників. Тим більшої пошани заслуговують футболісти «Зірки», які грали з повною віддачею сил, витримали тривалий штурм в другому таймі і довели, що їх успіх у попередніх іграх на Кубок «Радянської України» — не випадковий. Адже на шляху до фіналу «Зірка» подолати і таких грізних суперників, як запорізький «Металург» та івано-франківський «Спартак», які також виступають у першій лізі класу «А».

Отже, остаточний рахунок — 2:1 дав право на одержання Кубка України 1975 року кировоградським футболістам. Нагадаємо, що вони володіли призом і в 1973 році.

Володар Кубка — «Зірка» — представляє спортивний колектив одного з провідних підприємств сільськогосподарського машинобудування — заводу «Червона Зірка». Свого часу кировоградські футболісти успішно виступали в першості виробничих колективів, у першості серед команд класу «Б». Останні десять років вони виступають у другій лізі класу «А». Найбільшого успіху тут «Зірка» добивається в 1968 і 1969 роках, коли займає 4 і 5 місця.

Потім настав період спаду. Команда опустилася на 17—18 місця. В лютому цього року в колектив прийшов новий старший тренер О. В. Расторгуєв,

який зумів не тільки перебудувати всю роботу по фізичній, тактичній і технічній підготовці, а й вселити в гравців упевненість. Вдало провели ігри першості і кубкові ігри ветерани команди Олексій Кацман, Юрій Касьонкін, Анатолій Храпов, Олексій Іонов, Олександр Снітко, молоді футболісти Олександр Алексєєв, Микола Журавльов, Сергій Вибиванцев, Володимир Храпов, Микола Латиш. «Зірка» протягом усього сезону 1975 року була серед провідних команд республіки і вела успішну боротьбу на два фронти. В українській зоні вона зайняла почесне 5 місце.

Читачі «Радянської України» щиро вітають переможців Кубка України з їх заслуженим успіхом!

В день заключного матчу на Кубок УРСР — Кубок «Радянської України» наші кореспонденти зустрілися з старшим тренером команди-переможниці О. В. Расторгуєвим і попросили поділитися своїми враженнями.

— Ми пишаємося тим, — сказав він, — що колективу вдалося вдруге виграти почесний приз газети «Радянська Україна». На сезон 1975 року ми ставили собі мету зміцнити склад колективу за рахунок місцевих футболістів, здібної молоді, рішуче поліпшити фізичну й технічну підготовку, переглянути тактику. Посилена робота дала помітні результати. Принаймні в першому колі «Зірка» лідирувала в боротьбі за вихід у першу лігу, здобула кілька значних перемог. Добре

пройшли матчі з житомирцями, криворіжцями, миколаївцями. Але пізніше ми, на жаль, не змогли закріпити цей успіх.

Більш сталими і результативними були ігри на Кубок УРСР. Симферопольський колектив, з яким ми зустрілися у фіналі, справедливо звать командою на піднесенні. Провідний клуб першої ліги демонструє цікавий, високотехнічний, атакуючий футбол. Фінальні зустрічі стали справжнім святом для тисяч болельщиків. Ми радіємо, що не підвели своїх прихильників.

А ось що сказав старший тренер «Таврії», заслужений тренер УРСР С. І. Шапошников:

— Ми не чекали від команди другої ліги такої агресивної, грамотної гри. Вона нас заслужено перемогла. «Зірка» — одна з кращих команд нашої республіки і їй по плечу боротися за вихід у першу лігу. В чому ми і бажаємо їй успіху!

Команди виступали в заключному матчі у таких складах: «Зірка»: Музичук (Іонов), В. Храпов, Смиченко, А. Храпов, Порошин, Вибиванцев, Журавльов (Латиш), Мороз, Касьонкін, Кацман, Снітко.

«Таврія»: Лисенчук, Жилін, Туховський, Король, Луценко, Муха (Коробочка), Аджем, Климов (Лобанов), Орлов, Черемісін (Сугак), Прилепський.

Е. ДУБОВИК,
В. ПРАВЛЮК.

м. Симферополь.

На фотосмомент зустрічі.

Газета «Радянська Україна» Київ, 11.11.1976.

І ВДРУГЕ ВОЛОДАР КУБКА!

Другий фінальний матч на Кубок України з футболу кировоградська «Зірка» провела у Симферополі з «Таврією». Як ми вже повідомляли, перший поєдинок цих клубів закінчився перемогою кировоградців —

2:0. Звітна гра проходила теж напружено. Сильнішими виявилися кримчани. Вони забили у ворота гостей два м'ячі, а в свої пропустили один. Згідно з положенням про розіграш, забитий гол на чужому полі лічиться

за два. Отже, за підсумками двох ігор результат 4:2 на користь «Зірки». Вона вдруге завоювала почесний трофей. Це значний успіх молодого, здібного колективу, який зумів успішно витримати великий футбольний марафон нинішнього спортивного сезону.

Газета «Молодий комунар» Кіровоград, 11.11.1975.

«Свой первый финальный матч на Кубок Украины — приз газеты «Радянська Україна» симферопольская «Таврия» провела 4 ноября в Кировограде с местной «Звездой» и, как известно, потерпели поражение со счетом 0-2. В том, что наши земляки уступили хозяевам поля, не было ничего удивительного, ведь они встречались с одним из опытных и признанных футбольных коллективов республики, успешно выступающих во второй группе. И вот позавчера в Симферополе на стадионе «Локомотив» состоялся второй финальный поединок, на который оба соперника вышли с желанием победить: крымчане хотели оставить у себя почетный трофей, который они завоевали в прошлом году, а кировоградцы намеревались повторить успех 1973 года — тогда они впервые стали обладателями Кубка.

Первые минуты матча создали впечатление, что игроки «Таврии» извлекли уроки из поражения в Кировограде: они действовали напористо и дружно, сразу захватили инициативу, и будь удар В. Прилепского точнее, они уже на 8-й минуте могли бы повести в счете. Затем последовал новый натиск хозяев поля, и на протяжении пяти минут (12-я и 17-я) они дважды заставили вратаря «Звезды» В. Музычука доставать мяч из сетки ворот. Это отличились В. Прилепский и А. Черемисин.

Добившись успеха, симферопольцы снизили активность, перевели игру в спокойное русло, видимо, надеясь одержать победу без особых усилий, «малой кровью». Гости, наоборот, видя, что терять им нечего, все чаще начали посылать вперед быстрых А. Мороза и А. Снитко. Им вовремя спешили на помощь А. Кацман и Н. Журавльов. Настойчивость кировоградцев была вознаграждена — за четыре минуты до перерыва

А.Мороз воспользовался ошибкой защитника «Таврии» и нерасчетливостью Г.Лисенчука и послал мяч в пустые ворота.

После перерыва нападающие «Звезды» пытались увеличить счет, а игроки обороны внистательно и надежно следили за действиями крымских форвардов, у которых игра все больше и больше не ладилась. На 65-й минуте, правда, у крымчан был реальный шанс вновь выйти вперед, когда в ворота соперников судьи в поле И.Качар (всесоюзная категория, Киев) назначил одиннадцатиметровый штрафной удар. Пробить его взялся Ю.Аджем, но сделал это далеко не точно: сильно посланный им мяч пролетел намного выше перекладины.

Хотя «Таврия» и выиграла (2-1) второй финальный матч, но по сумме двух заключительных поединков победа досталась «Звезде», капитану которой Ю.Касенкину и был вручен приз газеты «Радянська Україна».

«Таврия» выступала в составе: Г.Лисенчук, О.Жилин, В.Туховский, Е.Король, В.Луценко, А.Муха (А.Коробочка), Ю.Аджем, Н.Климов (К.Лобанов), В.Орлов, А.Черемисин (В.Сузак), В.Прилепский». Газета «Крымская правда» Симферополь, 1975.

Кіровоградські любителі футболу мали змогу цього року гринчі побачити на своєму полі матчі з участю команд першої ліги. За класом гри вони небагато чим відрізняються від провідних клубів другої ліги, зокрема кіровоградської «Зірки».

Перевага їх гравців помітна у виконанні технічних прийомів, особливо в обробці м'яча, у швидкості орієнтування. Ці риси характерні для всіх суперників, з якими кіровоградцям довелося зустрітись в матчах на Кубок УРСР — Кубок газети «Радянська Україна»: футболістів запорізького «Металурга», івано-франківського «Спартак» і сімферопольської «Таврії». За підсумками сезону «Металург» і «Спартак» перебувають у середині турнірної таблиці, а «Таврія» — на сьомому місці.

Сімферопольці, з якими «Зірка» зустрілася позавчора на своєму полі в першому фінальному матчі на Кубок України, відзначаються високою результативністю. Цим вони поступилися тільки перед куйбишевськими «Крилами Рад», які до цього завоювали путівку до вищої ліги. А ось за кількістю

М. М. Журавльов

пропущених у свої ворота м'ячів «Таврії» нічим похвалитися.

Виходячи з сильних і слабких сторін суперників, господарі поля й побудували свою гру. За кращими бомбардирами «Таврії» А. Черемисиним, Є. Корольом, В. Орловим і А. Коробочкою було встановлено неослабний контроль. Наші захисники і воротар зуміли звести нанівець їхні намагання добитися успіху. Недарма тренери всім їм виставили «п'ятірки». Такі ж оцінки дістали ще чотирі гравці стартового складу з шести. Решті кіровоградців виставлено «четвірки».

Тренери ж «Таврії» оцінили гру всіх своїх вихованців «двійками». Справді, вони зіграли не кращим чином. Наші ж футболісти деяке відставання в класі гри з перебільшенням компенсували самовідданістю, зібраністю, ігровою дисципліною, волею до перемоги.

Цей матч відноситься до числа кращих у сезоні. Захопивши ініціативу, кіровоградці заграли широко, вільно. Все їм уда-

О. І. Снітько,

валося. Притиснуті до свого штрафного майданчика, сімферопольці відчайдушно захищалися великими силами. Але вже на шостій хвилині Микола Журавльов відкриває рахунок. Минуло ще стільки ж часу, і на табло з'явилася цифра «2». Це Олександр Снітько, одержавши передачу від Сергія Вибиванцева, у високому стрибку головою спрямував м'яч у сітку воріт.

Намагання кримчан уникнути поразки не дали результату. Так з рахунком 2:0 на користь кіровоградців і закінчилася ця зустріч.

«Зірка» виступала в такому складі: В. Музичук, В. Хропов, О. Смиченко, А. Хропов, М. Порошин, С. Вибиванцев, М. Журавльов (М. Латиш, 67), О. Алексеев, Ю. Касьонкін, О. Кашман (В. Стеценко, 87), О. Снітько (М. Головкин, 88).

Повторний фінальний матч між «Зіркою» і «Таврією» відбудеться 9 листопада в Сімферополі.

● ХУДОЖНЯ

Газета «Кіровоградська правда» Кіровоград, 6.11.1975.

«КУБОК ПОВЕРНУВСЯ ДО КІРОВОГРАДА.

Історія Кубка УРСР — Кубок газети

«Радянська Україна» в розигранні якого беруть участь команди першої і другої ліг класу «А», зовсім молода.

Вперше його почали виборювати 1972 року. Тоді ним заволодів житомирський «Автомобіліст».

Наступного року Кубок завоювали кіровоградці, а торік — сімферопольська «Таврія».

І ось нині на фініші змагань за почесний приз доля звела дві кубкові команди: «Зірку» і «Таврію». Наші земляки на шляху до фіналу вивели з гри ждановський «Локомотив» (4-0, 2-2), ровенський «Авангард» (0-0, 2-0) і дві команди першої ліги — запорізький «Металург» (3-2 і 3-2) та івано-франківський «Спартак» (1-0, 0-0). У сімферопольців шлях до фіналу був коротшим, бо команди першої ліги включилися в розиграні з 1/4 фіналу. Вони виграли у криворізького «Кривбасу», що став переможцем зони і в ці дні виборює путівку до першої ліги (2-1, 3-2), і сумського «Фрунзенця» (5-1, 1-1).

Як уже повідомлялося, перший фінальний матч, що відбувся 4 листопада в нашому місті, виграла «Зірка» з рахунком 2-0. Позавчора в повторній зустрічі «Таврія» приймала кіровоградців на своєму полі. Наш кореспондент попросив старшого тренера команди заслуженого тренера УРСР О.І.Расторгуєва розповісти про хід гри в Сімферополі. Ось, що він сказав:

- Хоча ми і їхали до Сімферополя з певним «запасом міцності», все ж знали, що утримати перевагу буде нелегко. Адже на другий фінальний матч «Таврія» виийшла на поле у своєму бойовому складі на чолі з кращими бомбардирами — членом олімпійської збірної команди країни Юрієм Аджемом, Миколою Климовим і Валентином Прилепським, які в першому матчі не грали. Знали, що суперник одразу прагнучиме захопити ініціативу, приголомшити навальними атаками.

Так воно й сталося. Але кіровоградські футболісти були готові до цього, стійко захищалися. Та довго витримати натиск однієї з найрезультативніших команд першої ліги не змогли. Спочатку Валентин Прилепський добився успіху, а потім його товариш по нападу Андрій Черемисін подвоїв рахунок. Такий поворот справи нас не влаштував. Довелося відповісти сімферопольцям на їхні атаки своїми контратаками. Наші нападаючі все частіше почали турбувати воротаря «Таврії» Геннадія Лисенчука. Незадовго до перерви на відпочинок Сергій Вибиванцев вдало вивів на ударну позицію Олександра Мороза. Той випередив двох захисників сімферопольської команди і перекинув м'яч через Лисенчука, що вибіг йому назустріч.

Цей гол вселив у гостей віру у свої сили. В другому таймі вони помінялися ролями з господарями поля: в ролі атакуючих виступали кіровоградці, а сімферопольці захищалися. Зрівняти рахунок або навіть вийти вперед мали можливість той же Мороз, Вибиванцев, Олександр Снітько.

А на 66-й хвилині у кримчан був вірний шанс забити третій гол. Та Юрій Аджем не зміг реалізувати 11-метровий штрафний удар.

Так рахунок 2-1 на користь «Таврії» не змінився до кінця матчу. Але за підсумками двох зустрічей Кубок дістався «Зірці». Таким чином, на посрібленій кришці призу вдруге появився напис цієї команди. Крім того, колективові вручено вимпел Комітету по фізкультурі і спорту при Раді Міністрів УРСР, гравцям – дипломи першого ступеня і пам'ятні вимпели.

«Зірка» виступала в такому складі: В.Музичук (О.Іонов, 18), В.Хропов, О.Смиченко, А.Хропов, М.Порошин, С.Вибиванцев, М.Журавльов (М.Латиш, 70), Ю.Касьонкін, О.Мороз (М.Головко), О.Кацман, О.Снітько.

Вчора вранці володарі Кубка повернулися додому. Зустріти їх і поздоровити з перемогою на площу імені С.М.Кірова прийшли прихильники футболу. Вони піднесли їм квіти, та побажали добре підготуватися до наступного сезону й успішно провести його». Газета «Кіровоградська правда» Кіровоград, 1975.

1976

1/16 фіналу:

27.05, 18:00, ст. «Авангард», 7000 глядачів, судді: Анзор Пейкрішвілі-В.Тихомиров, М.Лошак (всі Донецьк), **«Кривбас» Кривий Ріг-«Говерла» Ужгород 0-2**(0-1), голи: Гаджега, Грубчак.

«Кривбас»: С.Ворсуляк, В.Папчук, І.Теннак, П.Басов, І.Хакін (О.Федько, 46), В.Кузьменок, С.Плигун, Ю.Коротий, М.Шаповалов, В.Шек, В.Чуваєв, тренер Олександр Гулевський.

«Говерла»: С.Страшненко, О.Рудай, В.Грубчак, В.Якубик, О.Свергун, А.Зан (І.Улинець, 50), Ю.Чирков, В.Гаджега, П.Токарев, В.Грачов (О.Пахомов, 70), К.Лобанов (В.Щербей, 46), тренер Іштван Шандор.

«Відбулися матчі 1/16 фіналу розіграша кубка УРСР по футболу. Ужгородська «Говерла» грала в гостях з криворізьським «Кривбасом» який займає в чемпіонаті другої ліги класу «А» друге місце.

Закарпатські футболісти провели матч з великим натхненням і завоювали заслужену перемогу з рахунком 2-0. ...». Газета «Закарпатська правда» Ужгород, 1976.

«Повторили успіх футболісти ужгородської «Говерли» і в кубковому матчі з криворізьським «Кривбасом» - на два голи гостей господарі поля не змогли відповісти нічим. Відповідно «Говерла» продовжує дивувати як своїх, так і болівальників першої десятки турнірної таблиці.

І, причому, на чужому полі, думається, треба притримуватися взятого курсу». Газета «Молодь Закарпаття» Ужгород, 1976.

28.05: 18:45, ст. «Динамо», 3000 глядачів, судді: Ігорь-Дутко-Анатолій Гринкевич, Будинчук (всі Львів), **«Хвиля» Хмельницький-«Кристал» Херсон + _** (результат 0-2(0-1), голи: Черненко, Сапетко, анульовано - за «Кристал» грав незааявлений гравець).

«Хвиля»: В.Грушко, В.Козеренко, М.Гриневич, В.Дьомкін, С.Сьомушкін, В.Бурмич, О.Крякунов, М.Сех (В.Костін, 70), О.Мокшак, М.Завальнюк, К.Шульга (М.Середюк, 80), В.Чумак.

«Кристал»: В.Степанов, А.Добри́вечер, О.Черненко, В.Кравченко, В.Антонов, В.Барчук, А.Сапетко, Л.Салабуда (С.Черкасов, 80), Ф.Варавенко, С.Шевченко (С.Веремієв, 12), А.Зарванський, тренер Євгеній Лемешко.

Матч кубкового розіграшу футболу України зарахувала між хмельницькою «Хвилею» і херсонським «Кристалом» був опротестований керівництвом нашої команди. Федерація футболу України зарахувала херсонцям поразку. 19 липня наші футболісти у черговому турі зустрінуться у Чернівцях з місцевою «Буковиною».

Газета «Радянське Поділля» Хмельницький, 1976.

19:00, ст. «Спартак», 5300 глядачів, судді: Юрій Сергієнко (Харків)-Євгеній Могільний, О.Єфремов (обоє Ворошиловград), **«Фрунзенець» Суми-«Локомотив» Вінниця 2-1**(1-1), голи: Сугірей (29), Шуршин (71)-Шидловський (14), не реалізований пенальті: Сугірей (29, відбив воротар-добив Сугірей), вилучення: Грушанський (12).

«Фрунзенець»: В.Хайдаров (В.Шатохін), В.Нагін, В.Деріпаскін, В.Жовтенко, В.Тюпа (О.Мироненко, 75), І.Терновий, В.Данилевський, Л.Сугірей, А.Помазан, Є.Чижик (Б.Шуршин, 55), В.Жилін.

«Локомотив»: С.Тимофєєв, М.Прозоровський, М.Артюх, О.Грушанський, О.Трошкін, С.Павлов, О.Петраков, В.Корчевний, А.Шидловський (С.Руденко, 80), І.Гребеножко, М.Павлик, тренер Юрій Аванесов.

Минулої п'ятниці відбулися ігри 1/16 Кубка України з футболу, встановленого для команд майстрів другої ліги газетою «Радянська Україна». Сумський «Фрунзенець» перший матч у цих змаганнях провів на своєму полі з вінницьким «Локомотивом». Суперник для сумчан добре знайомий, і вони почали зустріч без розвідки. Вже на шостій хвилині біля воріт гостей створилася гостросюжетна ситуація: нависний м'яч без обробки сильно пробив по воротах капітан «Фрунзенця» Валерій Жилін, але влучив у перехрестя. А в середині першого тайму наш молодий воротар Віктор Хайдаров несподівано випустив м'яча з рук, і він потрапив у сітку — 0:1. Прикра невдача додала нашим гравцям спортивної злості. Їх атаки слідують одна за одною. На 29-й хвилині поєдинку фрунзенці розіграли триходову комбінацію, і м'яч летить у порожні ворота. Захисник гостей змушений зупинити його руками. Пенальті. Голкіпер в акробатичному стрибку парирує удар Л. Сугирія, та Леонід повторним ударом встановлює гольову рівновагу — 1:1.

В останні півгодини до кінця основного часу гра загострилася, адже нічий в кубкових зустрічах не буває. Вирішальною стала 71 хвилина. Молодий нападаючий сумчан Борис Шуршин з лету гарматним ударом послав м'яч у дев'ятку. Воротар гостей лише провів його поглядом. Красивий гол приніс перемогу «Фрунзенцю» — 2:1.

Після матчу старший тренер «Фрунзенця» В. В. Бузинін сказав:

— Грою команди задоволений. Програючи, хлопці показали волю до перемоги. Добре проявили себе також дебютанти Борис Шуршин, Євген Чижик, Олександр Мироненко. В 1/2 фіналу нашим суперником буде ужгородська «Говерла», яка завдала поразки «Кривбасу» на його полі з рахунком 2:0. Постараємося порадувати сумчан і в наступній зустрічі.

У першому матчі в боротьбі за Кубок України з футболу серед майстрів другої ліги сумський «Фрунзенець» зустрівся на своєму полі з командою «Локомотив» з Вінниці.

Енергійніше почали господарі поля. Однак в простій ситуації воротар В. Хайдаров не втримав м'яча — 0:1. Незабаром за гру рукою в штрафному майданчику суддя призначає в ворота гостей пенальті. Його реалізував Леонід Сугирій — 1:1.

Наприкінці другого тайму гра загострилася. Вів за собою команду, не раз небезпечно атакував капітан «Фрунзенця» В. Жилін. На 71-й хвилині відмінним ударом з лету послав м'яч у «дев'ятку» наш молодий нападаючий Б. Шуршин. З рахунком 2:1 перемогли наші земляки.

Враженнями від матчу ми попросили поділитися В. Жиліна:

— Несподіваний гол лише додав нам бажання перемогти. Поряд з ветеранами добре грає молодь — Є. Чижик, О. Мироненко, Б. Шуршин.

В одній восьмій розіграшу Кубка України сумчани зустрінуться 19 липня з «Говерлою».

Газети «Ленінська правда» Суми, 30.05.1976 та «Червоний промінь» Суми, 1976.

ст. «Металург», 4.000 глядачів, судді: Віктор Соколовський-Володимир Макаренко, Олександр Кухтін (всі Одеса), «Колос» Нікополь-«Суднобудівник» Миколаїв 1-1 (0-1), дод. час 0-0, по пен. 5-3, голи: Кузьмінський-Крупін, пенальті реалізували: Дмитрощенко, Кузьмінський, Головка, Єгорович, Казанцев-Іщенко, Крупін, Єремєєв, пенальті не реалізовані: Черняк, Ніколаєс.

«Колос»: В.Кисельов, В.Бульба, М.Остапенко, В.Кузьмінський, М.Пелипенко, В.Чумак (С.Дмитрощенко, 46), О.Казанцев, М.Головка, В.Єгорович, В.Кучер, Г.Колядюк, на заміну вийшов Г.Горшков, тренер Володимир Ємець.

«Суднобудівник»: І.Балан, О.Патрашко, О.Черняк, М.Жуков, Г.Іщенко, П.Ніколаєс, А.Єремєєв, В.Ларкін, Г.Крупін, В.Столяр, І.Шопа (П.Касанов, 50), тренер Валентин Веретенніков.

«Суднобудівник» провів два матчі на виїзді. Один — у Нікополі на кубок УРСР. В основний час тут було зафіксовано нічию. Пенальті точніше пробив господарі поля (5:3). «Суднобудівник» виліз з дальшого розіграшу кубка УРСР. В Одесі миколаївські футбо-

лісти провели календарний матч з командою СКА. Результат матчу вирішив єдиний гол, забитий у ворота «Суднобудівника».

Отже, команда повертається додому, маючи в активі лише одне очко. Дуже тривож-

ний результат. Чи не час керівникам спортклубу «Суднобудівник» серйозно розібратися з тим, що відбувається в команді. Наврядчи ця серія невдач можна пояснити тим, що з команди пішли в колектив вищої ліги Авер'янов і Горбик.

Газета «Південна правда» Миколаїв, 3.06.1976.

«... У п'ятницю вони (вболівальники — прим.автора) прийшли на стадіон, щоб побачити команду у кубковій грі з миколаївським «Суднобудівником».

Перші хвилини розчарували присутніх на стадіоні. Досить швидко гості зуміли реалізувати свою перевагу. І весь перший тайм пройшов під знаком їх переваги. Нікопольці лише іноді відповідали атаками, часто невідготовленими, і вони гасли десь у штрафному майданчику. Було видно, що напад нікопольців якимось непевно почуває себе, кволо діє, не йде на загострення гри.

У другому таймі картина різко змінилася. На поле вийшли Дмитрощенко і Горшков. Вони внесли свіжий струмінь, запалили товаришів своєю енергією, команда почала шукати шляхи до воріт суперника.

Незабаром вдалося встановити рівновагу. Але до останніх хвилин основного часу нікопольці так й не змогли

реалізувати своєї переваги. Хоч кілька разів мали, як кажуть, стопроцентні можливості. І тут цілком справедливого докору, заслуговують нападаючи. Зрозуміло, що кожен одержав перед грою якісь вказівки тренера, але їм ще надається право на ініціативу і творчість у тих чи інших ситуаціях. На жаль, Єгорович і Колядюк у цьому матчі діяли занадто прямолінійно, а це не дало особливої користі команді. Матч так і закінчився з рахунком 0-0.

Додаткові два тайми по 15 хвилин теж закінчилися безрезультатно. І лише одинадцятиметрові штрафні удари вирішили долю матчу. Нікопольці пробити їх точніше. З загальним рахунком переміг 6-4 переміг «Колос». Газета «Никопольская правда» Нікополь, 1976.

18:30, ст. «Авангард», 2000 глядачів, судді: Володимир Ландюк (Львів)-Здіслав Орловський, М.Мачун (обоє Івано-Франківськ), «Буковина» Чернівці-«Авангард» Рівне 4-0(1-0), голи: Мельник (13), Стоян (52, 54), Простимкін (82).

«Буковина»: О.Пронін, В.Богуславський, П.Кобичек, Г.Качур, А.Рабіч, Т.Самуляк (С.Шмундяк, 70), І.Гакман, С.Простимкін, В.Мельник (Я.Левіт, 70), В.Стоян (І.Кодряну, 70), В.Сакадинський.

«Авангард»: С.Новиков, В.Слепков (В.Ползунов, 46), Ю.Бордаков, Є.Шкаловий, П.Андрійчик, О.Яковишин (В.Аністратов, 46), Г.Шаламай (І.Волік, 46), Г.Яковишин, В.Дмитрієв, Л.Аксьонов, Л.Ємелін, тренер Віктор Лукашенко.

В п'ятницю, 28 травня, «Буковина» приймала на своєму полі футболістів ровенського «Авангарду». Це був матч 1/16 фіналу розіграшу Кубка України — призу газети «Радянська Україна». Кілька слів про цей турнір. Зустрічатимуться в ньому лише колективи другої ліги, причому на кожному етапі — по одному разу. Володар Кубка України отримає право наступного року змагатися за Кубок СРСР. Стимул, як бачимо, великий.

А тепер — про зустріч. Вона була жвавою, цікавою, результативною.

Перший тайм розпочався з частих і впевнених атак гостей. Добре виконують удари їхні форварди Аксьонов, Шоломай, але впевнено грає і наш воротар Пронін. Та раптом грубо помиляються захисники «Авангарду». Ніхто з них не завадив спокійно прицілитися і вдарити Володимиру Мельнику — м'яч низом влетів у ворота. 1:0 — повела «Буковина». Її гравці Гакман, Сакадинський, Стоян мали ще не одну нагоду добитися успіху.

Вдало розпочався для наших земляків і другий тайм: той же Мельник дав добрий пас Володимирі Стояну, якому нічого не залишалося, як «розстріляти» в упор голкіпера ровенчан Новикова. Сталося це вже на 52-й хвилині. А ще через три знову Стоян, гра в якого, треба сказати, того дня не йшла, забиває третій гол.

Четвертий «сухий» гол у ворота «Авангарду» влетів на 82-й хвилині. Це Сергій Простимкін, який і цього разу відмінно діяв на полі, пройшов через «частокіл» нів ровенчан і встановив остаточний рахунок — 4:0 на користь чернівчан.

У поєдинку 1/8 фіналу «Буковина» зустріне 19 липня з переможцем пари «Хвиля» (Хмельницький) — «Кристал» (Херсон). А на першість країни вона зіграє 1-го червня в Чернівцях з вінницьким «Локомотивом».

Позавчора в 1/16 фіналу Кубка УРСР з футболу на чернівецькому стадіоні «Буковина» господарі поля зустрілися з ровенською командою «Авангард». Матч, принаймні у першому таймі, проходив справді у кубковому стилі, обидва суперники грали з акцентом на атаку. На 13 хвилині чернівчанин Мельник відкрив рахунок. Після перерви гості провели одразу всі дозволені заміни у своєму складі і, коли невдовзі їх центральний захисник одержав травму, вони залишилися удесятьох. Це, звичайно, полегшило завдання наших земляків. На 52 і 54 хвилинах добивається успіху Стоян, а на 82 хвилині ставить останню крапку Простимкін, який добре провів весь матч. «Буковина» перемогла з рахунком 4:0. Це не лише вперше зареєстрований у цьому сезоні великий рахунок на користь чернівчан, а й взагалі перша їх перемога в офіційних зустрічах. Будемо сподіватись, що не остання.

Газети «Молодий буковинець» Чернівці та «Радянська Буковина» обидві Чернівці, 1976.

Відбулись ігри 1/16 фіналу розіграшу Кубка газети «Радянська Україна» з футболу. Два матчі завершилися з однаковим рахунком — 2:0. І в обох переможцями виходили гості. У Кривому Розі ужгородська «Говерла» взяла гору над «Кривбасом», а херсонський «Кристал» переграє у Хмельницькому футболістів команди «Хвиля». Втім, цю зустріч було опротестовано.

Два тайми поєдинку нікопольського «Колоса» з мино-

лаївським «Суднобудівником» не принесли переваги в голах жодній з команд — 1:1. Довелося вдатися до серії пенальті. Щасливішим виявився «Колос» — 5:3.

Чернівецька «Буковина» по всіх статтях переважала суперників з ровенського «Авангарду» і заслужено перемогла — 4:0. В матчі сумського «Фрунзенця» і вінницького «Локомотива» зафіксовано результат 2:1 на користь сумчан.

Газета «Радянська Україна» Київ, 3.06.1976.

Кубок України

Нинішній розиграш Кубка УРСР з футболу на приз газети «Радянська Україна» відрізняється від минулорічного тим, що в ньому беруть участь тільки команди другої ліги класу «А» (торік виступали і клуби першої ліги). На кожному етапі суперники зустрічаються один раз.

Всі ці обставини зумовили гостроту боротьби за почесний спортивний трофей. В 1/16 фіналу зазнали поразок такі сильні команди, як криворізький «Кривбас», миколаївський «Суднобудівник», вінницький «Локомотив». А ось результати матчів 1/8 фіналу: «Металіст» (Харків) — «Колос» (Полтава) — 4:1 (у додатковий час), «Колос» (Нікополь) — «Шахтар» (Горлівка) — 1:2, «Говерла» (Ужгород) — «Фрунзе-

нець» (Суми) — 1:0, «Буковина» (Чернівці) — «Хвиля» (Хмельницький) — 2:0, «Автомобіліст» (Житомир) — СКА (Одеса) — 1:0, «Атлантика» (Севастополь) — «Новатор» (Жданов) — 2:1. Матч між воїнами Києва і командою спортивного клубу Луцька перенесено на 17 серпня.

Дворазові володарі Кубка України — футболісти кіровоградської «Зірки» включаться в розиграш з 1/4 фіналу, ігри якого відбудуться 29 вересня. Їх суперником буде «Металіст». В інших матчах цього етапу зустрінуться: «Шахтар» — «Говерла», «Буковина» — «Автомобіліст», «Атлантика», гратиме з переможцями зустрічі між київськими і луцькими футболістами.

Газета «Кіровоградська правда» Кропивницький, 1976.

1/8 фіналу:

12.07, 19:00, ст. «Авангард», 2000 глядачів, судді: Гергій Ільяков-Володимир Тульчинський (обое Сімферополь), Олексій Челишев (Севастополь), **«Говерла»-«Фрунзенець» 1-0 (0-0)**, гол: Пахомов.

«Говерла»: С.Страшненко, О.Рудай, В.Грубчак, В.Якубик, О.Свергун, І.Цицика, Ю.Чирков, І.Улинець, П.Токарев (В.Грачов, 46 (В.Гаджега, 75)), І.Квак (В.Щербей, 87), О.Пахомов, тренер І.Шандор.

«Фрунзенець»: В.Хайдаров, М.Гірко, О.Мироненко, Л.Ніколенко, В.Нагін, В.Деріпаскін, Ю.Бойко, В.Тюпа, А.Помазан, Є.Чижик, Б.Шуршин.

«Сумський «Фрунзенець» провів в Ужгороді з місцевою «Говерлою» матч на Кубок України з футболу. Гра проходила в рівній, наполегливій боротьбі. Все ж господарям поля вдалося провести один м'яч. Ужгородці перемогли з мінімальним рахунком і продовжать боротьбу за футбольний приз». Газета «Ленінська правда» Суми, 23.07.1976.

«В понеділок, 12 липня, на ужгородському стадіоні «Авангард» відбулася зустріч 1/8 фіналу на Кубок УРСР по футболу. «Говерла» приймала команду сумського «Фрунзенця» та виграли матч з рахунком 1-0.

Початок гри не відмічався швидким темпом. Тільки іноді виникали хвилюючі моменти. На перших хвилинах матчу Чирков вдалою передачею виводить центрального нападника Пахомов на удар, і останній перекидає м'яч через воротаря гостей в сітку воріт.

Обидві команди ще мали не одну можливість змінити рахунок, але їм це не вдалося». Газета «Закарпатська правда» Ужгород, 1976.

19.07: 18:30, ст. «Металіст», 6000 глядачів, судді: Давид Городецький-Микола Дробот, Віктор Тимофеев (всі Київ), **«Металіст» Харків-«Колос» Полтава 4-1 (0-1)**, 3-0 дод. час, голи: Животіков (15, .?), Альошин (102), Цимбалюк (115)-Іванченко (37), попереджені: Войтенко (40), Карпенко (65), Діденко (87), Куліш (103).

«Металіст»: О.Житник, В.Животніков, А.Косолапов, О.Поллак, О.Лисенко, П.Бахуринський, М.Альошин, Ю.Цимбалюк, С.Балтача, В.Лябик, В.Лінке, тренер: Андрій Поскотін.

«Колос»: О.Сіденко, Б.Карпенко, В.Діденко, Ю.Мармач, О.Карпман, В.Неудачин, І.Іванченко, А.Куліш, В.Чепіжний, Ю.Москалець, В.Войтенко, тренер Василь Сальков.

ФУТБОЛ

ПЕРЕКОНЛИВА ПЕРЕМОГА

Нагадаємо, що змагання на Кубок УРСР з футболу мають важливе значення ще й тому, що команді-переможниці надається право на участь в іграх

Газета «Соціалістична Харківщина» Харків, 21.07.1976.

Футболісти харківського «Металіста» в 1/8 фіналу розиграли кубок УРСР — приз газети «Радянська Україна» — зустрічалися з полтавським «Колосом». І треба одразу сказати, що матч був цікавим і змістовним. Господарі поля грамотно діяли як у захисті, так і в нападі. Гості ж більше уваги приділяли обороні, а їх контратаки мали епізодичний характер. На 18-й хвилині полтавці поблизу свого штрафного майданчика порушили правила, і Животиков сильним ударом у нижній кут воріт відкрив рахунок. А за 10 хвилин до закінчення першої половини гри «Колос» зумів врівняти становище.

на Кубок СРСР 1977 року.

В 1/8 фіналу на стадіоні «Металіст» господарі приймали полтавський «Колос». Перший тайм пройшов у обопільних атаках. На 15 хвилині гості неправильно заблокували Животикова, який підключився до нападу, і був призначений вільний удар. Цимбалюк дотейно відпасував м'яч Животикову, і той сильним і точним ударом у дальній кут воріт відкрив рахунок.

На 37-й хвилині нападаючий гостей Іванченко з 25-ти метрів направляє м'яч у штангу, і він рикошетом алітає у ворота. Перший тайм закінчився з рахунком 1:1.

У другому таймі рахунок не змінився. Гості грали дуже грубо, за що заробили чотири попередження.

Призначається додатковий час. З перших хвилин харків'яни атакують. На 102-й хвилині Альошин головою направляє м'яч у сітку воріт гостей — 2:1. Закінчується третій тайм. На початку четвертого Цимбалюк здійснює «сольний» прохід по лівому краю, вривається у штрафний майданчик, обіграє двох захисників і, коли до нього наближається третій, відпасовує м'яч вільному від опіки Животикову. Той забиває третій гол.

Наприкінці матчу на 115-й хвилині Цимбалюк зі штрафного удару забиває дуже красивий гол — 4:1.

Ю. СЕРГІЄНКО.

НА ЗНІМКУ: гол у ворота гостей.

У другому таймі жодній з команд так і не вдалося забити переможний гол. Тоді згідно положень були призначені два додаткових тайми по 15 хвилин. Спочатку відзначився Альошин, потім сольний прохід Цимбалюка увінчався успіхом. Обігравши кількох гравців, наш нападаючий відмінно віддав м'яч Животикову. І той доводить рахунок до 3:1. І нарешті, Цимбалюк гарматним ударом з дальньої відстані посилав четвертий м'яч у ворота «Колоса».

Чвертьфінальні ігри — 29 вересня, півфінальні — 31 жовтня. Фінал — 6 листопада.

А тепер про склад «Металіста»: Житник, Животиков, Косолапов, Поллак (Шаленко), Лисенко, Вазуринський, Альошин, Цимбалюк, Балтача (Шопін), Лябик (Корякін), Лінке.

В 1/8 фіналу Кубка України жребий свел харківський «Металіст» з полтавським «Колосом». Команди хорошо знають друг друга, а тому матч почався без розведки. Первіє же атаки показали, що «Металісту» придется иметь дело с масированной обороной гостей. «Колос» сосредоточил у своих ворот семь футболистов, которые выступали главным образом в роли защитников.

Очень активным на левом фланге был Вячеслав Животиков. Его индивидуальные проходы вносили разлад в действия обороны соперника. На 17-й минуте после розыгрыша штрафного он хладнокровно отправил мяч в сетку ворот.

На пропущенный мяч гости ответили серией быстрых атак. Харьковчане едва успевали прикрывать подступы к своей штрафной площадке. На какое-то мгновение они составили без присмотра полузащитника Ивана Иванченко, и тот неожиданно и сильно пробил по воротам. Мяч угодил в штангу и рикошетом влетел в сетку ворот — 1:1.

До конца первого тайма и во второй 45-минутке обе команды имели возможность увеличить счет. «Металіст» атакував чаще. Но футболістам явно не хватало індивідуального астерства, шкортости и маневра. Основное время матча так и не выявило победителя.

В дополнительное время хозяева поля взвинтили темп. Разительной стала разница в запасах сил. Защита «Колоса» потеряла стройность. В одной из атак Николай Алешин получил наезду, передчу и головоу переброшил мяч через вратаря — 2:1.

У «Металіста» словно открылось второе дыхание. Атаки следовали одна за другою, как будто не было позади двух изнурительных таймов. Вскоре Вячеслав Животиков и Юрий Цимбалюк довели счет до 4:1.

Чвертьфінальні ігри Кубка України на приз газети «Радянська Україна» состоятся 29 сентября.

Газети «Вечірній Харків» та «Красное знамя» обидві Харків, 21.07.1976.

17:45, ст. «Чайка», 4500 глядачів, судді: Б.Беляк-Віль Цуркан, В.Хаперський (всі Миколаїв), «Атлантика» Севастополь-«Новатор» Жданов 2-1(2-1), голи: Кошечкін (15), Чалий (44)-Мурашкін (35). «Атлантика»: Г.Колосов, С.Шаферов, Ш.Магомедов, Г.Мурський, В.Місін'юв, О.Соколенко, В.Чалий, А.Солодовников, В.Зайцев, О.Мінаєв, Є.Кошечкін.

«Новатор»: А.Тодор (Л.Скрильніков), М.Саков, М.Силютін, Г.Жига, О.Халізев, О.Гришин (О.Токарев, 55), С.Морозов, Ю.Моїсєєв (Г.Дудинський, 50), О.Васютіч, В.Дзіоба, М.Мурашкін, тренер Олександр Малакуцький.

«Наступившая перед началом игр второго круга пауза не такая уж и каникулярная: многие команды продолжили спор за кубок республики. Однако и эта короткая передышка дает возможность подвести

итоги пройденной половины пути. извлечь из них уроки и по-боевому подготовиться к продолжению чемпионата.

Для нашей «Атлантики» эти итоги неутешительны: 18-е место из двадцати. Однако позавчерашняя кубковая встреча её со ждановским «Новатором» показала, что команда начинает преображаться. Севастопольцы повели в счете на 15-й минуте, когда Е. Кошечкин послал неотразимый мяч в ворота гостей. Игровое и территориальное преимущество хозяев поля установилось сразу, и этому способствовала старательность всего коллектива, проявлявшего бойцовские качества. Однако, почувствовав игровой перевес, команда стала обольщаться инициативой, начала грешить медлительностью, вялыми контратаками. Неточен был в передачах А. Минаев, не всегда мог разумно распорядиться мячом в выгодных ситуациях В. Зайцев, начали допускать брак защитники, что позволило гостям отквитать гол на 35-й минуте.

После этого «Атлантика» заиграла энергичней, и на 44-й минуте Валерий Чалый - дебютант команды, воспитанник группы подготовки — забивает второй гол. Счет 2:1 сохранился до конца встречи. В целом игра «Атлантики» породила у болельщиков веру в нее, надежду, что она сумеет реабилитировать себя за неудачу в первом круге». Газета «Слава Севастополя» Севастополь, 1976.

«Зірка» Кіровоград-«Блюмінг» Краматорськ + _.

ст. «Металург», «Колос» Нікополь-«Шахтар» Горлівка 1-2.

18:00, ст. «Буковина», 3600 глядачів, судді: Володимир Грінберг (Київ)-Віктор Соколовський, Олександр Ароненко (обоє Одеса), «Буковина»-«Хвиля» 2-0(0-0), голи: Стоян (65), Шмундяк (80).

«Буковина»: О.Пронін, В.Богуславський, П.Кобичек, Г.Качур, А.Рабіч, Т.Самуляк (С.Шмундяк, 65), І.Гакман, С.Простімкін, В.Мельник (І.Кодряну, 80), В.Стоян, Я.Левіт (О.Кожушко, 65).

«Хвиля»: В.Грушко (М.Вільховий, 80), В.Бестужев, В.Козеренко, М.Гриневич, В.Дьомкін, С.Сьомушкін, Л.Грабовський (В.Кушков, 73), О.Мокшак, К.Шульга, М.Сех, В.Чумак (В.Стрельцов, 70).

«БУКОВИНА» — «ХВИЛЯ» (Хмельницький) — 2:0

«БУКОВИНА»: Пронін, Богуславський, Кобичек, Качур, Рабіч, Самуляк [Кодряну, 85 хв.], Гакман, Простімкін, Мельник [Шмундяк, 68 хв.], Стоян, Левіт [Кожушко, 68 хв.].

«ХВИЛЯ» (Хмельницький): Грушко, Бестужев, Гриневич, Дьомкін, Сьомушкін, Козеренко, Грабовський [Кушко, 80 хв.], Мокшак, Шульга, Сех, Чумак [Стрельцов, 65 хв.].

СУДДІ: В. Грінберг (Київ), В. Соколовський, О. Ароненко (Одеса).

ГОЛИ: Стоян (65 хв.), Шмундяк (80 хв.).

Це був матч 1/8 фіналу розиграної Кубка України — призу республіканської газети «Радянська Україна». Попередній етап суперники подолали по-різному. Так, «Буковина» 28 травня з переконливим рахунком 4:0 перемогла ровенський «Авангард». В цей же день хмельничани на своєму полі програли футболістам херсонського «Кристала» — 0:2. Однак результат зустрічі господарі опротестували (за «Кристал» виступив незаявлений гравець), республіканська федерація футболу протест прийняла і херсонцям записала поразку. Ось таким чином і був виявлений суперник «Буковини» в 1/8 фіналу.

Посидинок, особливо його перший тайм, мало чим порадував досить багаточисленних аматорів футболу, що прийшли того дня на стадіон. Вже в дебюті зустрічі хмельничани поділи два кутових підряд, що явно засвідчувало їх намір не відсиджуватись в обороні, а здобутою перемогою довести невинпадко-

вість своїх «претензій» на Кубок.

Агресивно були настроєні й буковинці. Проте гра скоро стала малоціквою, сумбурною. За перші 45 хвилин запам'яталася хіба що ситуація, коли В. Мельник вийшов на ударну позицію, але пробив вище воріт.

Другий тайм видовищно був набагато привабливішим, ініціатива повністю належала господарям поля. Нечасті контратаки гостей успішно руйнував захист «Буковини», особливо чітко і надійно у відборі м'яча грав А. Рабіч.

Першим м'яч відзначитися наполегливий В. Мельник, але з лінії воротарського майданчика потрапив у Грушка. Потім швидку комбінацію Мельник—Гакман ледає не завершив В. Стоян. Та невдовзі другу нагоду він уже не упустив. А було це так. Буковинці подавали кутовий. Захисники «Хвилі» відбили м'яч на Богуславського, що стояв на підступах до штрафного майданчика. Він пробив по воротах гостей, м'яч перехопив В. Стоян і без обробки з напівооберту забив красень-гол.

За десять хвилин до кінця зустрічі остаточний рахунок 2:0 встановив С. Шмундяк. Гол він забив з двох метрів від воріт Грушка.

Перший календарний матч другого кола «Буковина» проводить на своєму полі післязавтра, 23-го липня проти херсонського «Кристала».

19:00, ст. Ленінського комсомолу, 3000 глядачів, судді: Володимир Пурцхванідзе (Дніпропетровськ)-Валерій Абрамов, Володимир Антонюк (всі Ровно), «Автомобіліст» Житомир-«СКА» Одеса 1-0 (1-0), гол: Чорнявський (16), попереджений Ніколайшвілі (52).

«Автомобіліст»: В.Журба, Л.Ширнін, О.Чернявський (Е.Карнаускас, 46), М.Погорелко, В.Горбач, Л.Ткаченко, Я.Кугайкевич, В.Питулін (О.Репутацький, 75), В.Устименко, М.Батюта, Є.Наумов, тренер Віктор Жилін.

«СКА»: О.Нефедов, А.Джінгарадзе, М.Ніколайшвілі, Л.Ніколаєнко, С.Павленко, С.Брітченко, Л.Барановський (О.Муха, 46), О.Шиманович, В.Богданов, С.Волкобой, Р.Сидоров.

Глядачі побачили в цьому матчі в складі своєї команди одразу кілька дебютантів. Перший з них В. Питулін, колишній гравець «Автомобіліста», згодом донецького «Шахтаря». І ось тепер — повернення, Технічний півзахисник, який добре бачить поле, робить відмінні передачі, проте як і раніше на загострення не йде. Другий дебютант — центральний нападаючий Е. Карнаускас, який до цього виступав за один з колективів фізкультури області. Це — швидкий гравець, постійно націлений на ворота суперника. Діє він на полі упевнено, відтягуючи на себе одразу двох захисників, знаходився на вістрі атаки. У ролі другого тренера команди дебютував колишній гравець київського «Динамо» О. Й. Кашей.

Ось такі зміни сталися в «Ав-

Кубок УРСР — Кубок «Радянської України». 1/8 фіналу. «Автомобіліст»—СКА Одеса — 1:0 (1:0). Гол забив О. Чернявський [17].

томобілісті. Але не змінилася його манера гри. І якщо напад у цьому матчі діяв загальом непогано, то захисні лінії аж ніяк не нагадували монолітної оборони. Коли з-за травми поле покинув О. Чернявський, його місце в центрі зайняв Л. Ширнін. На правий фланг перейшов В. Устименко, зліва діяв М. Погорелко. У другому таймі подібний варіант захисту ледь стримував атаки гостей і тільки упевнена гра В. Журби дозволила господарям втримати переможний рахунок.

Житомиряни створили чимало голевих ситуацій. Двічі м'яч влучав у верхню перекладину воріт, двічі нікому було

добити його у порожні ворота. Запам'яталися несподівані та сильні удари з середньої дистанції Л. Ткаченка. Гол же був забитий після розіграшу штрафного, призначеного за знос М. Погорелка. До речі, одесити протягом усього матчу діяли занадто жорстко. Високу подачу прийняв О. Чернявський і спрямував м'яч у ворота. Таким чином житомиряни вийшли до чвертьфіналу. «Автомобіліст»: В. Журба, Л. Ширнін, О. Чернявський (Е. Карнаускас, 46), М. Погорелко, В. Горбач, Л. Ткаченко, Я. Кугайкевич, В. Питулін (О. Репутацький, 72), В. Устименко, М. Батюта, Є. Наумов.

В. ДИМЧУК.

Газета «Комсомольська зірка» Житомир, 1976.

Традиційний розіграш Кубка республіки з футболу на призи газети «Радянська Україна» користується великою популярністю.

Нинішнього року цей турнір проводиться за дещо зміненою формулою. На відміну від попередніх років в боротьбі за почесний трофей беруть участь лише команди другої ліги. Крім цього, на кожному етапі змагань суперники зустрічаються між собою тільки один раз, а не два, як було раніше. Нарешті, ще повна команда, яка завоює Кубок республіки, здобуде право в 1977 році брати участь у розіграші Кубка СРСР.

Перший тур кубкових змагань (1/8 фіналу) відбувся наприкінці травня. Деякі його результати виявилися несподіваними. Програла зустрічі такі сильні команди, як криворізький «Кривбас», миколаївський «Суднобудівник», вінницький «Локомотив», ровенський «Авангард», херсонський «Кристал».

Волею жеребу житомирський «Автомобіліст» вступив у змагання з однієї восьмої фіналу. Його суперником виявився армійці Одеси. Нагадаємо, що зустріч цих команд у розіграші першості країни закінчилася перекозливою перемогою житомирян з рахунком 3:0. Переважали футболісти «Автомобі-

ліста» і в кубковому матчі, який відбувся 19 липня на житомирському стадіоні імені Ленінського комсомолу. Однак цього разу гості грали краще, ніж у попередній зустрічі. Вони мали багато можливостей добитись успіху, але кожного разу виручав свою команду воротар житомирян В. Журба.

Забігаючи наперед, слід відзначити також і добру гру досвідченого воротаря одеситів О. Нефедова. Він кілька разів рятував свої ворота від здавалося б, неминучих голів. Щоправда, один раз він вийняв безсилля. На 16 хвилині першого тайму В. Питулін (він повернувся з донецького «Шахтаря» в «Автомобіліст») чітко виконав кутовий удар, і центральний захисник житомирян О. Чернявський головою забив гол. Він був єдиним у цьому матчі. Житомиряни виступають у чвертьфінальних змаганнях, які відбудуться 29 вересня. Їх суперником буде команда «Буковина» (Чернівці), яка перемогла команду «Хвиля» (Хмельницький).

А чергове змагання розіграшу першості країни з футболу «Автомобіліст» проведе на своєму полі 23 липня з лідером шостої зони — кіровоградською «Зіркою». Це буде перший матч другого кола змагань.

Б. ЛЕВКІВ.

Газета «Радянська житомирщина» Житомир, 1976.

1.09, 18:30, ст. «КВО», «СКА» Київ-СК «Луцьк» 3-1(2-1), голи: Пінчук (40, пен., 41), Смирнов (55)-Пристай (43).

«СКА»: Л.Шмуц, А.Павлов, В.Григорев, І.Калешин, Ю.Смирнов, В.Якімцев, В.Казаков, О.Пряжников, М.Пінчук, А.Кудя, О.Довбій.

«Луцьк»: В.Нікітін, В.Сергєєв, Я.Лялек, Р.Рифяк, В.Демидов, В.Фігель, С.Юрчишин, І.Гатаулін, М.Пристай, М.Дударенко, В.Дударенко, тренер Ернест Кеслер.

«НА КУБОК УКРАЇНИ». *Армійці Києва завоювали право грати в чвертьфіналі Кубка „Радянської України” з футболу. Це стало відомо минулого вівторка, коли СКА на своєму стадіоні зустрічався з СК Луцьк. Матч закінчився перемогою армійців 3:1».* Газета «Радянська Волинь» Луцьк, 4.09.1976.

«На стадионе КВО состоялся матч на Кубок Украины, в котором встретились футболисты киевского СКА и СК Луцка. В нынешнем сезоне система розыгрыша Кубка снова изменена. Во- первых, он проводится только для команд второй лиги; во-вторых, соперники встречаются между собой один раз (в отличие от прошлогоднего розыгрыша); в-третьих, победитель турнира получит путевку для участия в Кубке СССР 1977 года.

Розыгрыш Кубка УССР стартовал еще в мае. По воле жребия киевский СКА и СК Луцка начинают турнир с 1/8 финала, игры которого состоялись ещё 19 июля. Но в то время обе команды выступали в чемпионате Вооружённых Сил. В этом сезоне соперники встречались дважды. На финише первого круга киевляне дома победили 1:0. С таким же счетом прикарпатцы взяли реванш в игре всеармейского первенства. Напомним нашим читателям, что футболисты СК Луцка представляют Прикарпатский военный округ.

Киевляне начали матч в следующем составе: Шмуц, Павлов, Григорьев, Калешин, Смирнов, Якимцев, Казаков, Пряжников, Пинчук, Кудя, Довбій. Прикарпатцы ответили следующим составом: Никитин, Сергеев, Лялек, Рыфяк, Демидов, Фигель, Юрчишин, Гатаулин, Пристай, Н.Дударенко и В.Дударенко. В начале матча на поле царил исключительное равновесие сил, хотя при розыгрыше штрафного Пинчуком, будь Довбій поудачливее, гостям пришлось бы начинать с центра. На десятой минуте, в свою очередь, могли отличиться гости, но тоже не воспользовались благоприятной ситуацией. Дважды подряд Шмуц вступает в игру. Его присутствие на поле придавало действиям армейцев большую уверенность, особенно в защите. В этом поединке защитники киевлян действовали свободнее, нежели в предыдущем матче с «Атлантикой». На тридцать пятой минуте, у наших футболистов опять была реальнейшая возможность для взятия ворот Никитина, но... через четыре минуты защитники гостей сыграли в своей штрафной не по правилам против Пинчука. Арбитр в поле И. Хаткевич показал на одиннадцатиметровую отметку. К мячу подошел пострадавший. Удар Пинчука в правый от вратаря угол был неотразим. А еще через минуту Рыфяк вблизи своей штрафной сбил с ног Казакова, Казаков пробил, и выскочивший из-за спин защитников Пинчук переправил мяч в сетку ворот.

Таким образом, активность этого форварда в матчах с соперниками, наконец-то была вознаграждена двумя голами в поединке с прикарпатцами. За две минуты до окончания первого тайма девятка гостей Пристай сильнейшим ударом послал мяч в ворота Шмуца. В этом эпизоде, приведшем к взятию наших ворот, в равной степени виноваты и защитники, и вратарь.

Второй тайм тоже прошел при преимуществе армейцев Киева. Они создали ряд голевых ситуаций, но забили лишь один гол. И произошло это так: киевляне подали угловой, и прибежавший в штрафную гостей на помощь нападающим центральный защитник киевлян Смирнов в высоком прыжке головой послал мяч в ворота Никитина. В дальнейшем счет не изменился. Победив прикарпатцев, киевские армейцы вышли в четвертьфинал Кубка УССР, где им предстоит встретиться с севастопольской «Атлантикой». Матч состоится 29 сентября. В других четвертьфиналах Кубка выступают: «Металлист» (Харьков) - «Звезда» (Кировоград), «Шахтер» (Горловка) - «Говерла» (Ужгород), «Буковина» (Черновцы) - «Автомобилист» (Житомир).

Теперь киевляне выезжают на игры чемпионата с командами городов Черновцы, Ужгорода и Хмельницкого». Газета «Ленинское знамя» Київ, 1976.

«Кубок України з футболу в наступному році святкуватиме своє 40-річчя. Найпершими його володарями були футболісти київського «Динамо». Починаючи з 1972 року змагання проходять на приз нашої газети. Переможець цьогорічного турніру, який стартував ще у травні, візьме участь у змаганнях на Кубок СРСР в 1977 році.

У нинішньому розигранні беруть участь команди нашої республіки, що виступають на першості Радянського Союзу в шостій зоні другої ліги.

У столиці України на стадіоні Київського військового округу відбувся останній матч 1/8 фіналу Кубка. Армійські футболісти зустрілися із спортивним клубом з Луцька. СКА (Київ) – досить відома команда. Хороший послужбний список і у луцького клубу. В цьому колективі виросли такі відомі майстри, як В.Туранчик, А.Пузач, І.Беца, О.Копєєв, В.Капличний та інші.

Матч пройшов цікаво, в безкомпромісній боротьбі. Команди діяли на високих швидкостях, продемонструвавши технічний футбол. Бойовий, посправжньому кубковий поєдинок закінчився з рахунком – 3-1 на користь київських армійців. Авторами голів у переможців були: Микола Пінчук (40-а хвилина – з пенальті та 41-а хвилина) і Юрій Смирнов (55-а хвилина). В команді гостей на 43-й хвилині відзначився Микола Пристай.

Отже, 29 вересня в 1/4 фіналу на Кубок України – Кубок газети «Радянська Україна» кийські арміїці зустрінуться із севастопольською «Атлантикою». Газета «Радянська Україна» Київ, 3.09.1976.

Результати 1/8 фіналу розигранш Кубка УРСР на приз газети «Радянська Україна» з футболу: «Металіст» (Харків) — «Колос» (Полтава) — 4:1, «Зірка» (Кіровоград) — «Блюмінг» (Кременаторськ) — відмова «Блюмінг», «Колос» (Нікополь) —

«Шахтар» (Горлівка) — 1:2, «Говерла» (Ужгород) — «Фрунзенець» (Суми) — 1:0, «Буковина» (Чернівці) — «Хвиля» (Хмельницький) — 2:0, «Автомобіліст» (Житомир) — СКА (Одеса) — 1:0, «Атлантика» (Севастополь) — «Новатор» (Жданов) — 2:1. Матч СКА

(Київ) — СК Луцьк відбудеться 17 серпня. Результат зустрічі 1/16 фіналу «Хвиля» (Хмельницький) — «Кристал» (Херсон) опротестовано. Херсонцям зараховано поразку за те, що в їх складі виступав незалежний гравець.

Газета «Радянська Україна» Київ, 1976.

1/4 фіналу, 28.09: 16:00, ст. «Шахтар», 5000 глядачів, судді: Станіслав Неверкевич-Воронов, Олейник (всі Харків), «Шахтар»-«Говерла» 2-0(2-0), голи: Мороз, Кільдяков.

«Шахтар»: В.Саутін, О.Греган, В.Медведєв, В.Горелов, В.Верещак, Б.Симонов (В.Герус, 70), С.Подласний, В.Істомін (А.Довбня, 75), В.Кільдяков, Є.Коваленко, О.Мороз, тренер Олександр Алпатов.

«Говерла»: С.Страшненко, О.Рудай, В.Грубчак, В.Якубик (Й.Мікуланінець, 13), О.Свергун, В.Щербей, Ю.Чирков, І.Улинець, В.Грачов, М.Волощук, О.Пахомов, тренер І.Шандор.

«Прикра невдача спіткала ужгородську «Говерлу» в розигранш призу газети «Радянська Україна» Кубка УРСР. В 1/4 фіналу наші футболісти мали суперника горловський «Шахтар». Господарі поля продемонстрували наступальну, технічну гру і двома влучними ударами в ворота гостей забезпечили собі вихід в півфінал розигранш Кубка України – 2-0». Газета «Молодь Закарпаття» Ужгород, 1976.

18:00, ст. «Металіст», судді: Ігор Качар-Микола Дробот, Микола Прийменко (всі Київ), «Металіст»-«Зірка» 3-2(3-1), голи: Порошин (7, в свої ворота), Животіков (12), Цимбалюк (30)-Карп'юк (3), Касьонкін (74).

«Металіст»: О.Житник, В.Крячко, В.Шаленко, О.Лисенко, В.Животніков (С.Балтача, 80), А.Косолапов, О.Шопін (В.Каплун, 75), П.Бахуринський, М.Альошин (Ю.Рогалін, 89), Ю.Цимбалюк, В.Лябик, тренер: А.Поскотін.

«Зірка»: В.Музичук (О.Іонов, 20), В.Хропов, О.Смиченко, О.Алексєєв, М.Порошин, С.Вибиванцев, А.Карпюк, В.Стеценко, Ю.Касьонкін, О.Кацман, О.Снітько (В.Самофалов, 68), тренер Олексій Росторгуєв.

„ЗІРКА“ ВИБУЛА З РОЗИГРАШУ

Позавчора відбулися ігри 1/4 фіналу розигранш Кубка УРСР на приз газети «Радянська Україна», яка двічі (в 1973 і 1975 роках) володіла цим почесним спортивним трофеем, зустрілася в Харкові з «Металістом».

Рахунок відкрили гості. Це зробив на другій хвилині матчу Андрій Карпюк. Та скоро після цього Михайло Порошин забиває м'яч у власні ворота. До перерви господарі поля доводять рахунок до 3:1 на свою користь.

Другий тайм пройшов перевазі кіровоградців. Юрій Касьонкін скоротив розрив рахунку до 2:3. Уникнути ж поразки «Зірці» не вдалося. Вона вибула з розигранш Кубка.

4 жовтня, в черговому турі чемпіонату кіровоградські футболісти гратимуть у Хмельницькому з «Хвилею».

Газета «Кіровоградська правда» Кіровоград, 30.09.1976.

28 вересня на стадіоні «Металіст» відбулася зустріч 1/4 фіналу Кубка України з футболу. Господарі поля приймали команду «Зірка» з Кіровограда.

Вже на третій хвилині гості відкрили рахунок, а через п'ять хвилин вони ж і... зрівняли його. Захисник гостей, намагаючись випередити Лябіна, проштовхнув м'яч повз воротаря у свої ворота.

Харків'яни продовжують атакувати. Через кілька хвилин Животіков з подачі Альошина вивів команду вперед. А на 30-й хвилині Цимбалюк з подачі Шаленка доводить рахунок до 3:1. На 74-й хвилині півзахисник гостей Касьонкін сквитав ще один гол. Гра закінчилася з рахунком 3:2 на користь харків'ян.

«Металіст» грав у такому складі: Житник, Крячко, Косолапов, Шаленко, Лисенко, Бахуринський, Шопін (Каплун), Цимбалюк, Животіков (Балтача), Лябик, Альошин (Рогалін).

В інших зустрічах зафіксовано такі результати: СКА (Київ) — «Атлантика» (Севастополь) — 2:0, «Шахтар» (Горлівка) — «Говерла» (Ужгород) — 2:0, «Автомобіліст» (Житомир) — «Буковина» (Чернівці) — 2:0. Таким чином, у півфіналі гратимуть «Металіст» — «Шахтар», СКА — «Автомобіліст». Місця зустрічей будуть визначені жеребкуванням.

Ю. СЕРГІЄНКО.

Суддя всесоюзної категорії.

НА ЗНІМКУ: момент гри.

Черговий матч розигранш Кубка УРСР з футболу кіровоградці провели в Харкові з «Металістом». Уже на другій хвилині гри було відкрито рахунок — 1:0 на користь «Зірки». А ще через хвилину захисник «Зірки» Михайло Порошин забив м'яч у свої ворота (1:1). На відпочинок команди пішли, коли рахунок був 3:1 (попереду — харків'яни).

Другий тайм проходив при ігровій і територіальній перевазі наших земляків. Та в окремі моменти спортивна фортуна відверталася від них. А коли до кінця другої половини гри залишалося нісім хвилин, Юрій Касьонкін зменшив розрив (3:2).

Газети «Соціалістична Харківщина» Харків, 1.10.1976 та «Молодий комунар» Кіровоград, 30.09.1976.

ФУТБОЛ

В ПОЕДИНКЕ 1/4 фіналу на приз газети «Радянська Україна» зустрілися «Металіст» і кировоградська «Зірка». Обидві команди почали гру неуверенно, ізлишні волновалися. Другою причиною трудно об'яснити те, що відбулося в перші п'ять хвилин. На 3-й минуті полузахисник гостей А. Карлюк, спробував ударилою безпечною захисту харків'янина і вратаря, забиває гол — 1:0. А чотири минути спустя теж в достатньо спокійній ситуації харків'янини порівнюють счет: захисник гостей нахвостом подає йде спробувати воротарю, той виходить йому на зустріч, но м'яч попадає в сітку.

Счет 1:1 хоча поки не устрим-

ТЕПЕРЬ — ПОЛУФИНАЛ

аєт зритель, но чувство неуверенности за игру своей команды остается. Душевное равновесие у болельщиков наступило лишь через пять минут, когда Н. Алешин, пройдя левым краем с линии штрафной, делает опасный навес на дальнюю штангу: В. Животиков головой забивает второй гол — 2:1.

Наставники гостей немедленно меняют несобранно игравшего вратаря В. Музычука на А. Ионову. Как показали последующие события, эта замена

спасла «Звезду» от поражения с крупным счетом. После второго гола харьковчане заиграли в высоком темпе, изобретательно, выматывая соперников быстрыми многоходовыми комбинациями, что предоставляло им возможность близко и неожиданно появляться у ворот «Звезды» и наносить с ходу сильные удары. А. Ионову буквально избегали мячом, но он проявил и стойкость и умение защищать ворота, несколько раз спасая их от верных голов. Лишь на 30-й минуте, пос-

ле прострела вдоль ворот В. Шаленко, Ю. Цымбалюку удается «распечатать» и А. Ионову.

Нужно сказать, что в последних матчах «Металлиста» наблюдается уже довольно стойкая тенденция: они играют один тайм — интересно, по-спортивному азартно, а во втором — успокоенные успехом, равнодушно перебарываются мячом. Так было и на этот раз. Во втором тайме гости повели игру всерьез, грамотно и на 74-й минуте сократили разрыв.

Победа «Звезды» со счетом 3:2, «Металлист» получил право на борьбу за приз в полуфинале.

М. ВОЛОДИН.

Газета «Красное знамя» Харків, 30.09.1976.

«МЕТАЛИСТ»: О. Житник, В. Кричко, О. Косаляков, В. Шаленко, О. Лисенко, П. Бахуринський, О. Шойн (В. Кацман), Ю. Цымбалюк, В. Животиков (С. Балтача), В. Лябик, М. Альошин (Ю. Рагалін).

«ЗІРКА»: В. Музичук (О. Іонов), В. Хропов, О. Смигаченко, О. Алексеев, М. Порошин, С. Вибицанцев, А. Карлюк, В. Стеценко, Ю. Касьянович, О. Кацман, О. Снітько (В. Сабофалов).

СУДДІ: І. Качар, М. Дробот, М. Приймєнко (усі — Київ).

ЧЕТВЕРТІНАЛЬНИЙ матч на Кубок України — приз газети «Радянська Україна» між «Металістом» і «Зіркою» — епіклікав чималий інтерес у любителів футболу. Тим паче, що кировоградці двічі (в 1973 і 1975 роках) володіли цим почесним трофеем. Тількино розпочалася гра, як послідувала контратака гостей — А. Карлюк відкриває рахунок. Гости зайвий раз довели, що з ними треба грати уважно. На 5-й хвилині кировоградці могли подвоїти рахунок, коли О. Кацман і О. Снітько вийшли проти одного захисника харків'ян. Та гостям у завершальній стадії завважала поспішність. Пропущений м'яч для господарів поля став начебто «еліксиром багаторості». Вони заграли широко й розмашисто. Організувавши контратаку в центрі поля, В. Лябик хотів наздогнати м'яч, що котився у напрямку воріт гостей, та захисник В. Хропов, злякавшись нашого форварда, несподівано переадресував його в

ТЕПЕРЬ — ПІВФІНАЛ

свої ворота — 1:1. А на 12-й хвилині нападники команди «Металіста» М. Альошин зробив прострілюну передачу з лівого флангу, і В. Животиков виводить свою команду вперед. Відчувши, очевидно, деяку нервовість і невпевненість у грі В. Музичука, старший тренер «Зірки» О. Расторгуєв робить заміну — у ворота стає О. Іонов, який тричі в першому таймі врятував команду від небезпечних ударів з близької відстані Ю. Цымбалюка (двічі) і В. Шаленка.

Харків'яни за рахунок гри по всьому полю, переджанню суперника у відборі м'яча, грамотної й технічної гри, безперечно, виглядали набагато краще, ніж кировоградці. І наслідком цього був третій м'яч, забитий

господарями поля на 30-й хвилині. А сталося так. До нападу підключився В. Шаленко, який з правого краю наівсив м'яч у центр штрафного майданчика гостей, Ю. Цымбалюк, перехопивши адресовану йому передачу, під верхню перекладину забиває м'яч у ворота «Зірки».

Те, що футболісти Кіровограда — кубкова команда, проявилася після перерви. На 57-й хвилині сильний удар О. Снітька голкіпер харків'ян переводить на кутовий. Додавши у швидкості, гості ще частіше атакують ворота харків'ян, які вимушені деякий час оборонятися. Двічі підряд кировоградці подають кутові, і після розіграшу одного з них неузгодженість захисників і О. Житника призвела до взяття

наших воріт: Ю. Касьянкіну вдається скоротити розрив у рахунок — 3:2. Пішла 74-а хвилина матчу. «Зірка», відчувши, що вона може відігратися, посилює натиск на ворота «Металіста». Майже всією командою кировоградці йдуть на штурм воріт господарів поля, але останні хвилини матчу «Металіст» проводить впевнено і не залишає гостям ніяких надій на врятування гри. Фінальний свисток І. Качара, який, до речі, чітко провів зустріч, фіксує заслужену перемогу харків'ян.

Хто буде суперником харків'ян у півфіналі, ігри якого відбудуться 31 жовтня, вирішить жеребкування.

А. КУЗНЕЦОВ.

НА ЗНІМКУ: другий гол у ворота «Зірки».

Фото С. Пабеліа.

Газета «Вечірній Харків» Харків, 29.09.1976.

18:30, ст. Ленінського комсомолу, 3000 глядачів, судді: Володимир Грінберг-Борис Ліпський, Анатолій Белецький (всі Київ), «Автомобіліст»-«Буковина» 2-0 (1-0), голи: Ширнін (34), Кашей (62), попереджені: Ширнін (87)-Пасічний (24), Кожушко (48).

«Автомобіліст»: Ю.Тимофєєв, Л.Ширнін, О.Іщенко, М.Погорєлко, В.Горбач, Л.Ткаченко, Я.Кугайкевич (С.Матухно, 60), В.Кашей, В.Притулін (О.Чернявський, 60), В.Устименко, Є.Наумов, тренер В.Жилін.

«Буковина»: О.Пронін, В.Богуславський, П.Кобичек, С.Пасічний, А.Рабіч, Т.Самуляк (Я.Левіт, 70), І.Гакман, І.Кодряну, В.Смерчанський, В.Сакалов (О.Кожушко, 46), С.Шмундяк,

Чвертьфінал Кубка України. «Автомобіліст» — «Буковина» — 2:0 (1:0). Голи забивли: Л. Ширнін (35), В. Кашей (71).

Суперники почали матч без розвідки. Адже вони нешто добре знають один одного, двічі зустрічалися тільки цього сезону. Частіше атакують чернівецькани. Здається, що вони повністю володіють ініціативою, але житомир'яни діють

гостріше. Тільки спортивне щастя рятує «Буковину» після ударів В. Кашей, Я. Кугайкевича, Е. Наумова, В. Устименка, Л. Ткаченка. І все ж на 35-й хвилині, скориставшись подачею з кутового, Л. Ширнін голловою посилав м'яч у сітку воріт.

Другий тайм гості починають з атак. Втрачати їм вже нічого. Захист «Автомобіліста» працює з повним невантаженням, відмінно діє воротар Ю. Тимофес.

В цей час тренер господарів В. С. Жилін переходить з лави запасних гравців на трибуну, звідки добре видно м'ячову гру, дії його підопічних. Проаналізувавши їх помилки, В. С. Жилін вводить у захист свіжі сили, міняє гравців місцями. Все інше, як кажуть, було справою техніки. Ще до заміни В. Кашей забив свій черговий гол. 2:0 — цілком заслужена перемога команди та її тренера. Тепер 31 жовтня житомир'яни виступлять у півфіналі, а 3 жовтня в останньому календарному турі на своєму полі вони зустрінуться з сумським «Фрунзенцями».

Склад «Автомобіліста»: Ю. Тимофес, Л. Ширнін, О. Іщенко, М. Погорєлко, В. Горбач, Л. Ткаченко, Я. Кугайкевич (О. Чернявський 73), В. Кашей, В. Устименко, В. Прилуїн (С. Матухно, 81), Е. Наумов.

Газета «Комсомольська зірка» Житомир, 1976.

Ф у т б о л

„АВТОМОБІЛІСТ“, ПРОДОВЖУЄ БОРІТЬБУ ЗА КУБОК

28 вересня в Житомирі на стадіоні імені Ленінського комсомолу відбувся один з чотирьох чвертьфінальних матчів розіграшу Кубка УРСР з футболу на приз газети «Радянська Україна». Господарі поля — футболісти «Автомобіліста» приймали команду «Буковина» з Чернівців.

Ці команди успішно дебютували в розіграші Кубка України. По дорозі до чвертьфіналу «Буковина» обіграла ровенський «Авангард» (4:0), а з тим херсонський «Кристал» (2:0). Житомир'яни ж перемогли одеських армійців з мінімальним рахунком 1:0.

Початок кубкового матчу в Житомирі склався на користь гостей. З перших хвилин змагання вони провели енергійний наступ на ворота «Автомобіліста». Принаймні до п'ятнадцятої хвилини вони володіли ініціативою, примушуючи господарів поля захищатись. Але поступово гра вирівнялася, жи-

томир'яни все частіше проводять гострі контратаки. Тричі вони мали реальну можливість відкрити рахунок. Та добре зіграв воротар «Буковини» О. Пронін. Проте одного разу й він не зміг врятувати свою команду. Це сталося на 34-й хвилині, коли півзахисник житомир'ян В. Прилуїн виконав кутовий удар і захисник «Автомобіліста» Л. Ширнін, підключившись до атаки, спрямував м'яч у ворота гостей.

Так з рахунком 1:0 закінчився перший тайм. Після перерви знову ініціатива в гостей. Та на 17-й хвилині другого тайму нападнику житомир'ян В. Кашей вдалося відірватися від своїх опікунів. Він вривається у штрафний майданчик, обводить воротаря і забиває м'яч у порожні ворота.

Гостра боротьба тривала до фінального свистка судді й закінчилася перемогою господарів поля з рахунком 2:0.

Житомир'яни потрапили в число чотирьох команд, які братимуть участь у півфінальних змаганнях. Їх суперниками будуть київські армійці (у чвертьфіналі вони також з рахунком 2:0 перемогли севастопольську «Атлантику»).

Цей матч відбудеться 31 жовтня. А де саме — визначить додаткове жеребкування.

Газета «Радянська житомирщина» Житомир, 1976.

основних нападаючих —
серйозно травмованого
В. Стояна і не зовсім здоро-
вого В. Мельника. В друго-
му таймі Мельник, правда,

ВИБУЛИ З БОРОТЬБИ

Вперше за історію рози-
грашу Кубка України з фут-
бола, який нині є призом
республіканської газети «Ра-
дянська Україна», черніве-
цька «Буковина» пробилася
в чвертьфінал. Це значне
досягнення молодого коман-
ди та її тренера О. Г. Пав-
лонка. Кубкові успіхи буко-
винців радували ще й тому,
що в чемпіонаті справи їхні
явно бажають бути кращи-
ми.

І ось в чвертьфінальному
посидинку, який проходив у
Житомирі, «Буковина» зустрів-
лася з місцевим «Автомо-
білістом». Сили були явно
нерівними. І не тому, що
житомирці перебувають на
четвертому місці в турнір-
ній таблиці, а чернівчани —
лише на чотирнадцятому. Го-
ловне в тому, що «Букови-
на» вийшла на поле без двох

вийшов на поле, але діяти
на повну силу він не міг.

Рахунок житомирці від-
крили на 17-й хвилині. І на-
далі ініціативою володіли
господарі поля, але захист
гостей діяв тактично гра-
мотно і самовіддано. Тільки
в середині другого тайму
«Автомобіліст» вдруге до-
мігся успіху. Вигравши з ра-
хунком 2:0, він вийшов у
півфінал Кубка України.

«Буковина» ж тепер осно-
вну увагу повинна сконцен-
трувати на чемпіонаті. В
найближчому матчі — 4
жовтня вона прийматиме на
своєму полі полтавський
«Нолос». До речі, це єдина
з дев'ятнадцяти команд, в
якій буковинці виграли на
виїзді з рахунком 2:0. Ста-
лося це ще 17 червня, і
обидва голи провів В. Мель-
ник.

Газета «Молодий буковинець» Чернівці, 1976.

18:30, ст. «КВО», «СКА»-«Атлантика» 2-0(0-0), голи: Калешин (80), Кудя.
«СКА»: Л.Шмуц, А.Павлов, В.Григорев, І.Калешин, Ю.Смирнов, В.Якімцев, В.Казаков, О.Пряжников, М.Пінчук, А.Кудя, О.Довбій, тренер Юрій Войнов.
«Во вторник в матче 1/4 финала Кубка УССР киевский СКА принимал севастьяпольскую «Атлантику». В других парах встречались: «Металлист», (Харьков) — «Звезда» (Кировоград), «Шахтер» (Горловка) — «Говерла» (Ужгород), «Буковина» (Черновцы) — «Автомобилист» (Житомир).
Розыгрыш Кубка УССР имеет почти сорокалетнюю историю. Система его розыгрыша неоднократно менялась. Сначала в нем принимали участие рядовые коллективы и мастера. Первым обладателем приза в 1937 году стало киевское «Динамо». В послевоенные годы Кубок республики разыгрывают команды коллективов.
Команды мастеров всех рангов оспаривали Кубок СССР. Затем список его соискателей ограничили клубами высшей и первой лиги. Чтобы заполнить брешь в турнирной практике мастеров второго эшелона, газета «Радянська Україна» в 1972 году учредила приз для команд первой и второй лиг республики. Вот кто был его обладателем: 1972 г. — «Автомобилист» (Житомир), 1973 г. — «Таврия» (Симферополь), 1974 г. — «Звезда» (Кировоград).
В первых двух розыгрышах соперники на всех этапах встречались один раз, а в 1974—75 гг. — дважды (на своем и чужом поле). В нынешнем сезоне система турнира снова изменена. Во-первых, он проводится только для клубов второй лиги; во-вторых, соперники встречаются между собой один раз; в-третьих, победитель турнира получит путевку для участия в Кубке СССР 1977 года.
Киевский СКА и «Атлантика» в этом сезоне дважды встречались в играх чемпионата. Каждый из них одержал победу на своем поле с одним и тем же счетом — 1:0.
Киевляне начали игру тем же составом, что и в поединке с «Новатором» в первенстве УССР. На этот раз игра была истинно кубковой — с бескомпромиссными поединками на всех участках поля, даже трудно было выделить кого-либо из игроков. Все действовали с полным напряжением сил, являя собой единое целое — коллектив. Да в этом матче армейцы были настоящим коллективом единомышленников, нацеленным тренером на одно — победу. Он, как и все коллективы, состоял из отдельных игроков, из индивидуальностей. Как гранит, который состоит из кварца полевого шпата и слюды. Разные минералы, а какой монолит получается! Таким монолитом в этой игре и были киевские армейцы.
Севастьяпольцы играли в «закрытый футбол». Благодаря этому им удалось продержаться первый тайм. Как только они во втором тайме «раскрылись» и пошли вперед, сразу же наступила расплата — два гола побывали в их воротах. Первый, забил Калешин, а второй — капитан армейцев Кудя. Теперь СКА предстоит полуфинальный поединок. Соперника определит жеребьевка. ...». Газета «Ленинское знамя» Киев, 1976.

Г А Р Я Ч И Й П О Д И Х Ф І Н І Ш У

КУБОК УРСР — КУБОК
«РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ»
З ФУТБОЛУ

Розиграш Кубка УРСР наступного року відзначатиме своє 40-річчя. Починаючи з 1972 року, футболісти виборю-

ють приз, установлений газетою «Радянська Україна». Його володарями були «Автомобіліст» (Житомир), «Таврія»

(Сімферополь) і кіровоградська «Зірка» (двічі).

Цими днями відбулися матчі 1/4 фіналу. Цікаво, що серед претендентів на Кубок є клуби, що лідирують у чемпіонаті СРСР серед команд другої ліги, і аутсайтери першості. В Києві місцеві армії приймали севастопольську «Атлантику». Обидва суперники — невдахи чемпіонату. Але кубковий поєдинок вийшов по-справжньому бойовим, і воротарям турбот вистачало.

В другому таймі ініціативою поступово завладіли армії, і на 80-й хвилині Калешин метрів з 15-ти забиває гол. А невдовзі капітан киян Кудя подвоює результат — 2:0. З таким

рахунком і виграли футболісти СКА. Вони виступатимуть у півфіналі: 31 жовтня зіграють з «Автомобілістом». Спортсмени Житомира перемогли чернівецьку «Буковину» — 2:0. Харківський «Металіст» виграв у торішнього володаря Кубка — кіровоградської «Зірки» — 3:2, горлівський «Шахтар» завдав поразки ужгородській «Говерлі» — 2:0.

Найсильнішим командам лишилося два кроки до призу «Радянської України» 1976 року. Нагадаємо, що переможець цього турніру наступного сезону виступатиме в розиграші Кубка СРСР.

О. ЯРЕМЕНКО.

Газета «Радянська Україна» Київ, 2.10.1976.

1/2 фіналу, 31.10: 15:00, ст. «Шахтар», «Шахтар»-«Металіст» 2-2(0-2), в дод. час, голи: Якут (75), Верещак (90, пнн.)-Ю.Рогалін (20), Косолапов (41), пенальті не реалізований Цимбалюк, **3-2** по пен., пенальті реалізували: .?., Грегян, .?.-?., пенальті не реалізовані: .?.-Лисенко, Альошин, Цимбалюк, Косолапов.

«Шахтар»: В.Рогозін, В.Верещак, В.Якут, О.Грегян, .?., тренер О.Алпатов.

«Металіст»: Ю.Сивуха, В.Животніков, А.Косолапов, О.Лисенко, П.Бахуринський, В.Каплун, С.Корякін, М.Альошин, О.Шопін (С.Балтача), Ю.Цимбалюк, Ю.Рогалін (О. Нікішкін), тренер: А.Поскотін.

«2-0 — при такому рахунку ушли на перерву учасники полуфінального матчу на Кубок УССР по футболу «Шахтер» и «Металлист». Харьковчане, занявшие в шестой зоне второе место, доказали свое преимущество и, забив два безответных гола в ворота «Шахтера», не сомневались в победе. Большую часть второго тайма гости провели инертно и позволили горнякам перехватить инициативу. Однако счет долго не изменялся, отдельные болельщики даже покинули стадион, разочарованные предполагаемым исходом встречи.

Но кубок всегда награждает настойчивых. На 75-й минуте острый проход вышедшего на замену С. Покидина завершился прострельной передачей, и В. Якут сократил разрыв в счете. Воодушевленные успехом, горловчане пошли в атаку. Харьковчане занервничали. И когда арбитр уже посматривал на секундомер, защитники «Металлиста» прерывают очередную атаку «Шахтера» недозволённым приемом в пределах штрафной площадки. Бесспорный пенальти четко реализует В. Верещак.

Назначается дополнительное время. Счет 2-2 остался без изменения. Теперь победителя может определить серия 11-метровых ударов. Однако и после десяти пенальти счет, оказался равным — 4-4. Очередной удар харьковчан парирует В. Рогозин. Наш А. Грегян чётким исполнением пенальти подводит итог встречи. «Шахтер» победил со счетом 5-4 и вышел в финал Кубка ССР на приз газеты «Радянська Україна». Его соперником будет победитель встречи «Автомобилист» Житомир - СКА Киев». Газета «Кочегарка» Горловка, 1976.

«31 жовтня харківський «Металіст» провів півфінальну зістріч з футболу на Кубок України в Горлівці з місцевим «Шахтарем». Основний і додатковий час матчу закінчився нульовим результатом, а по пенальті влучнішими були удари гірників. «Металіст» вибув з розиграшу Кубка». Газета «Соціалістична Харківщина» Харків, 1976.

ВИГРАВ «ШАХТАР»

Минулої неділі футболісти харківського «Металіста» провели в Горлівці з місцевим «Шахтарем» півфінальний матч на Кубок газети «Радянська Україна».

Гре розпочалася атаками гостей, які створили чимало небезпечних моментів біля воріт господарів поля. Вже на 8-й хвилині В. Животиков, обігравши кількох гравців суперника, увійшов у штрафний майданчик. В останню мить захисники «Шахтаря» грубо порушують правила. Суддя призначає пенальті. До м'яча підходить Ю. Цимбалюк. Удар — і голкіпер гірників забирає м'яч у нижньому куті воріт. А до 20-й хвилини до нападу підключився захисник О. Лисенко, який, пройшовши лівим краєм, навісив м'яч точно на голіву Ю. Роголіна. Удар останнього був невідпорним — 1:0. Футболісти Горлівки намагаються перепомити хід поєдинку, збити його темп. При цьому вони частенько припускають грубощі. В одному з таких випадків захисники «Шахтаря» побіяли штрафного майданчика порушили правила. М'яч, посланий гарматним ударом О. Косолапова через стінку, яку виставили господарі поля, влетів у сітку воріт — 2:0. З таким рахунком команди пішли на перерву.

У другому таймі гірники посилюють натиск на ворота харків'ян. Вони весь час шукують будь-яку можливість для нанесення удару. Воротареві Ю. Сивусі доводиться все частіше вступати у гру. Наші земляки почали більше піклуватися не про атаку, а про оборону. На 72-й хвилині П. Бахуринський дав можливість нападцю «Шахтаря» нанести прицільний удар по воротах «Металіста» — і рахунок матчу став 2:1. А за хвилину до закінчення другого тайму, коли здавалося, що воротар харків'ян нічого не

загрожував, О. Косолапов замість того, щоб відбити м'яч із свого штрафного майданчика, несподівано ловить його руками. Після пенальті результат поєдинку став нічийним — 2:2.

Тоді, згідно з Положенням, футболістам обох команд були надані два додаткові тайми по 15 хвилин. Ігрова перевага харків'ян з них була очевидною, та Ю. Цимбалюк двічі з близької відстані і з вигідного становища не влучав у ворота. За хвилину до закінчення гри В. Каплун посилася м'яч у штангу. Можна було б ще навести приклади. Але досить. Якщо молодому В. Каплуну в якійсь мірі ще можна виправдатись, то досвідченому Ю. Цимбалюку — ні.

Щоб потрапити у фінал, команди тепер мали здобути перевагу в 11-метрових ударах. Перший удар С. Балача був точним — 1:0. Гірники б'ють мимо. Настім в подібному становищі опинився наш капітан М. Альошин. Знову б'є «Шахтар» — і Ю. Сивуха на висоті. Черга за «Металістом»: удар О. Лисенка прийшовся повз воріт. Нарешті гірники забивають гол — 1:1. В. Животиков знову виходить своєю командою вперед — 2:1, але господарям поля не вдається встановити рівновагу. Крапку над кім у харків'ян повинен був поставити Ю. Цимбалюк, але його удар, на жаль, прийшовся в штангу. Зате гірники пробили точно — 2:2.

Суддя І. Качар пояснив капітанам обох команд, що тепер гравці б'ють пенальті до першого переможного гола. Черга за гостями: удар О. Косолапова був прямо у воротаря. Зате «Шахтар» показав приклад «Металістові», як не треба втрачати перемогу — 3:2. Отже, «Шахтар» вийшов у фінал, вигравши у харків'ян з рахунком 5:4.

«Металіст» виступав у такому складі: Ю. Сивуха, О. Лисенко, П. Бахуринський, В. Каплун, С. Корякін, М. Альошин, О. Косолапов, О. Шолін (С. Балача), В. Животиков, Ю. Цимбалюк, Ю. Роголін (О. Нікішкін).

Інший півфінальний матч між армійцями Києва і житомирським «Автомобілістом» закінчився перемогою футболістів столиці України — 1:0.

Тепер 6 листопада в Горлівці у фінальному матчі гратимуть «Шахтар» — СКА [Київ].

К. АНАТОЛЬЄВ.

ст. «КВО», судді: Анатолій Гладкий (Дніпропетровськ), «СКА» Київ-«Автомобіліст» 1-0(0-0), гол: Пінчук (80).

«СКА»: Л.Шмуц, В.Іващенко, В.Григорєв, І.Калешин, Ю.Смирнов, В.Якімцев, В.Казаков, О.Пряжников, М.Пінчук, А.Кудя, О.Довбій (О.Варнавський), тренер Ю.Войнов.

«Автомобіліст» —

поза грою

У Києві на стадіоні спортивного клубу армії відбувся один з напівфінальних матчів розіграшу Кубка УРСР з футболу для команд другої ліги (шостої зони) на приз газети «Радянська Україна». Місцеві армійці приймали житомирську команду «Автомобіліст».

Кубковий матч цих команд, що викликав великий інтерес, пройшов у дещо нервозній обстановці. Навіть одна помилка могла коштувати дуже дорого. Так воно

і сталося. Майже 80 хвилин гра проходила в рівній боротьбі, причому здебільшого в центрі поля. А коли до фінального свистка залишилося зовсім мало часу, напівзахисники і захисники житомир'ян допустили прикро помилку, якою вміло скористалися господарі поля. Їх центральний нападник М. Пінчук спрямував м'яч у незахищені ворота.

Цей єдиний гол виявився вирішальним. Київські армійці одержали перемогу, а з нею і право продовжити боротьбу за Кубок України у фінальному матчі.

Газета «Радянська житомирщина» Житомир, 1976.

«... В воскресенье в полуфинальном матче Кубка УССР они принимали на стадионе КВО житомирский «Автомобилист». Истинные поклонники СКА помнят, что в прощальном матче первенства в начале октября на этом же поле наши футболисты подарили своим почитателям красивую победу над тем же «Автомобилистом» - одним из лидеров турнира.

Надо отметить, что команда из Житомира весьма авторитетна. Два десятилетия клуб занимает авангардные позиции в республиканских соревнованиях.

«Автомобилист» дал путёвки в большой футбол многим известным мастерам. В его рядах выступали В. Банников, А. Пузач, С. Круликовский, А. Боговик, А. Шепель.

За последнее десятилетие «Автомобилист» пять раз был призером чемпионатов республики: в 1967 г. — чемпион Украины, в 1972 и 1975 гг. — серебряный призер, в 1970 и 1971 гг. — бронзовый призер. И вот с таким противником пришлось скрестить шпаги нашим армейцам.

Киевляне начали игру таким составом: Шмуц, Иващенко, Григорьев, Якимцев, Смирнов, Пряжников, Казаков, Калешин, Пинчук, Кудя, Довбий. Матч обслуживала судейская бригада из Днепропетровска, возглавляемая А. Гладким.

Кубковые матчи всегда отличаются особой бескомпромиссностью. Не исключением стал и этот поединок. Борьба острая, порою резкая, велась на всех участках поля.

Армейцы сразу же начали штурм ворот, которые защищал Журба. Однако стремление добиться успеха уже в дебюте не подкреплялось обдуманностью действий. Игроки грешили неточными передачами, чрезмерной суетливостью. Соперник тоже действовал не лучшим образом, и первый тайм закончился безрезультатно.

Во втором тайме тренеры армейцев заменили Довбю Варнавским. Замена оказалась удачной. Нападение заиграло острее. Все чаще сгустились тучи над воротами «Автомобилиста». Минут за десять до окончания второго тайма Варнавский переадресовал мяч головой Пинчуку, и тот в прыжке (тоже головой) переправил его в сетку ворот «Автомобилиста».

Буквально через минуту-две гости получили право на штрафной. Последовал сильнейший удар, и ... мяч угодил в штангу. «Автомобилист», естественно, предпринял еще одну попытку сравнять счет, но было поздно: свисток Гладкого известил о том, что киевский СКА вышел в финал розыгрыша Кубка Украины.

Газета «Ленинское знамя» Киев, 1976.

«Відбулися півфінальні матчі розіграшу Кубка УРСР — Кубка газети «Радянська Україна». Футболісти київського СКА перемогли на своєму полі житомирський «Автомобіліст» - 1-0 (Пінчук) і вийшли у фінал. Суперником армійців будуть спортсмени горлівського «Шахтаря», які виграли у харківського «Металіста» (основний час — 2-2, по пенальті перемогли гірники — 5-4)». Газета «Радянська Україна» Київ, 2.11.1976.

Фінал, 6.11, 14:00, Горлівка, ст. «Шахтар», 6000 глядачів, +3 С, судді: Михайло Кусень-Володимир Ландюк, Ігорь Дутко (всі Львів), «Шахтар»-«СКА» Київ 0-2(0-1), голи: Кудя (38), Пінчук (88).

«Шахтар»: В.Рогозін, О.Греган, В.Медведєв, В.Горєлов (С.Покидін, 60), В.Верещак, В.Черних (А.Довбня, 70), В.Істомін, В.Якут, Є.Коваленко, В.Шевлюк, О.Мороз, тренер О.Алпатов.

«СКА» Київ: Л.Шмуц, В.Іващенко, В.Григорєв, І.Калешин, Ю.Смирнов, В.Якімцев, В.Казаков, О.Пряжников (В.Булгаков, 75), М.Пінчук, А.Кудя, О.Довбій (О.Варнавський, 60), тренер Ю.Войнов.

Розиграш Кубка УРСР у цьому сезоні відзначає своє 40-річчя. Першим володарем призу 1937 року було київське «Динамо». Система турніру неодноразово змінювалась. У повоєнні роки трофей виборюють команди виробничих колективів.

Майстри всіх рангів змагалися за Кубок СРСР. Згодом коло його претендентів обмежили командами вищої та першої ліг. Щоб заповнити прогалини в турнірній практиці майстрів другого ешелону, газета «Радянська Україна» 1972 року встановила приз для українських команд першої та другої ліг. Новий турнір одразу викликав значний інтерес серед футболістів і вболівальників. Фінальні матчі розиграшу відбуваються після завершення чемпіонату республіки.

Новий володар Кубка УРСР одержав путівку до змагань на Кубок СРСР. У фіналі останнього розиграшу київські армійці на стадіоні горлівського «Авангарду» перемогли місцевий «Шахтар» — 2 : 0.

Володарі Кубка республіки київські армійці виступали у такому складі: Л. Шмуц, А. Павлов, В. Григор'єв, Ю. Смирнов, В. Якімцев, А. Пряжников, В. Казаков, І. Калешин, М. Пінчук, О. Кудя, А. Довбій. Старший тренер — заслужений тренер УРСР, заслужений майстер спорту Ю. Войнов, начальник команди — заслужений тренер УРСР, майстер спорту В. Отт, тренер — заслужений тренер УРСР А. Молотай.

Переможцями змагань на приз «Радянської України» були: 1972 р. — «Автомобіліст» (Житомир); 1973 — «Зірка» (Кіровоград); 1974 — «Таврія» (Сімферополь); 1975 — «Зірка» (Кіровоград); 1976 — СКА (Київ).

К/д. Київ 1977 («Здоров'я»),

Футбол

Матчем в Горлівке завершився спор в одному з популярних футбольних сореановачий республіки: местный «Шахтер» и киевская команда СКА разыграли кубок УССР — кубок газеты «Радянська Україна».

В БУДУЩЕМ году кубок Украины будет отмечать свое 40-летие. Первым его обладателем в 1937 году было киевское «Динамо». Система розыгрыша неоднократно менялась, а с 1972 года в нем участвуют лишь команды первой и второй лиг. Дважды кубок получал кировоградскую про-

писку, по одному разу пребывал в Житомире и Симферополе. И вот в пятом розыгрыше финал впервые свел горняков Горловки и армейцев Киева. Победив со счетом 2:0 (голы забил Анатолий Кудя и Николай Пинчук), почетный приз газеты «Радянська Україна» увезла в столицу армейская команда.

Уже с первых минут встречи чувствовалось превосходство гостей в тактическом построении игры. Киевские футболисты, применив прессинг по всему полю, буквально не давали хозяевам ни минуты покоя. До финального свистка горловчане так и не смогли ос-

вободиться от плотной опеки соперников. А отсюда и многочисленные ошибки в передаче мяча, который в свою очередь доставался команде с большим трудом, нервозность в действиях горняков. Поэтому, несмотря на большое желание и старание наших ребят, счет 2:0 вполне закономерен! Команда награждена дипломом второй степени и памятным вымпелом Спорткомитета республики. Награды вручали специальный корреспондент газеты «Радянська Україна» А. Яременко и ответственный секретарь Федерации футбола УССР В. Шмительский.

Отлично провела финальный матч судейская бригада из Львова во главе с судьей всесоюзной категории Михаилом Куценем.

После матча тренер команды — победительницы, заслуженный тренер УССР, заслуженный мастер спорта Ю. Н. Воннов сказал:

— Наша команда, оказавшись в начале чемпионата мастеров второй лиги в незавидном положении аутсайдера, во втором круге сумела наверстать упущенное и занять место в середине таблицы розыгрыша. Не-

маловажную роль, на мой взгляд, здесь сыграло участие в кубковых сореановачиях. Армейцы не просто побеждали своих соперников, а в каждом очередном матче закалялись морально и физически, проявляли большую волевою подготовку. Не случайно нам удалось в полуфинале выиграть у двукратного финалиста кубка и его обладателя житомирского «Автомобилиста», а сегодня добиться успеха на поле «Шахтера». Именно в кубковых встречах в полной мере проявили свои возможности вратарь Леонид Шмуц, защитники Юрий Смирнов, полузащитник Владимир Казаков, нападающий Анатолий Кудя.

Еще одна закономерность розыгрыша кубка — здесь нет слабых соперников. Пример тому — большой успех горняков Горловки, которые в этом году после долгого перерыва только дебютировали в классе «А». Ведь команда сумела победить харьковский «Металлист» — опытного турнирного бойца.

Э. КАШТАНОВСКИЙ.

На снимке: момент игры.

Фото В. Клязеза.

Газета «Кочегарка» Горловка, 1976.

АРМІЙСЬКИЙ ХАРАКТЕР

ФУТБОЛІСТИ КИЇВСЬКОГО СКА —
ВОЛОДАРІ КУБКА УРСР — ПРИЗУ
ГАЗЕТИ «РАДЯНСЬКА УКРАЇНА»

У місті революційної, бойової і трудової слави — шахтарській Горлівці — відбувся фінальний поєдинок на Кубок УРСР з футболу — приз газети «Радянська Україна». Наступного року цей турнір відзначимо свій 40-річний ювілей. І символічно, що першим його лауреатом був ушанований

київський клуб «Динамо». Система розіграшу не раз змінювалась. У попередні роки почесний трофей виборюють команди другого ешелону. З 1972-го року газета «Радянська Україна» встановила приз для переможців. Першим його володарем був неодноразовий чемпіон республіки —

житомирський «Автомобіліст». У 1973-му і 1975 роках приз виборювала кіровоградська «Зірка». У 1974-му — сімферопольська «Таврія». Розіграш Кубка УРСР відбувся всесвітнього визнання. Його цюгорічний володар брав участь у боротьбі за Кубок СРСР 1977 року.

У фінальному поєдинку в Горлівці футболісти київського СКА зустрілися з місцевою командою «Шахтар». Обидві команди — провідні в республіці. Так, армійські футболісти свого часу зарекомендували себе чемпіонами України, а зокрема виступали в розіграші Кубка СРСР. Команда «Шахтар» представляє одну з найстаріших у Донбасі й нашої країні шахту «Кочегарка».

Пройшовши успішну попередню стадію, обіграні у півфіналі харківський «Металіст», який цього року завою-

вав срібні медалі в чемпіонаті республіки, горлівські футболісти вийшли у кубковий півфінал. Це, безсумнісно, великий успіх спортсменів і їхнього тренера, ветерана донецького й українського футболу О. Алнатова.

Поєдинок на стадіоні «Шахтар» між київськими армійцями та господарями від першої й до останньої хвилини пройшов у цікавій боротьбі.

Максимум воли до перемоги виявили кияни, що позначилось на результаті гри. На 38-й хвилині Анатолій Кудя одержав точний пас у штрафному майданчику гірників. Капітан гостей чітко послав м'яч у ворота. 1:0 — наперед армійці.

Та все ж перший гол не змінив напруженої боротьби. Після стрімкого проходу правим флангом форварда киян Олександра Пряхникова «спрострали» м'яч удвох воріт, і

Микола Пінчук завдав перілорного удару — 2:0. Київські армійці завоювали Кубок УРСР 1976-го року — приз газети «Радянська Україна».

Кращими гравцями фінальної зустрічі визначили: у гостей — Анатолій Кудя, у господарів — Віктор Істомін. Приз болельників вручено капітану Олександрову Пряхникову.

Чудово завершили футбольний сезон 1976-го року київські армійці — виконавці заслужених тренерів УРСР, заслуженого майстра спорту Юрія Войнова і майстра спорту Володимира Огта. У 1977 році футболісти київського СКА захищать спортивну честь України в розіграші Кубка СРСР.

Успіхів вам, земляки!

О. ДРЕМЕНКО.
спікер. «Радянської
України».

Газета «Радянська Україна» Київ, 11.11.1976.

«Шахтар» (Горлівка) — СКА (Київ). 0:2 (0:1). Фінальний матч Кубка України з футболу на приз газети «Радянська Україна». Горлівка. Стадіон «Шахтар». 6 листопада. Хмарно. 3 градуси. 6000 глядачів.

Судді: М. Кусень, В. Ландюк, І. Бутко (усі — Львів).

«Шахтар»: Рогозін, Грегян, Медведєв, Горєлов, Берещак, Коваленко, Черних, Істомін, Якут, Шевлюк, Мороз (Пакідін, 75).

СКА: Шмуц, Іващенко, Григор'єв, Якимцов, Смирнов, Пряхников, Козаков, Калешин, Пінчук, Кудя, Довбій.

Голи: Кудя (38), Пінчук (88).

СУПЕРНИКИ — команди другої ліги — в іграх чемпіонату країни виступили не досить вдало. Зате в боротьбі за Кубок республіки вони виявили справжній бійцівський характер. На шляху до фіналу «Шахтар» подолав нікопольський «Колос», ужгородську «Говорулу» і харківський «Металіст», а СКА взяв гору над футболістами Луцька, севастопольської «Атлантики» і житомирського «Автомобіліста».

Заключний поєдинок пройшов у гострій і безкомпромісній спортивній боротьбі. Треба віддати належне армійським гравцям, їх не лякало те, що вони були змушені виступати на полі суперників, яких гаряче підтримували болільники. Глядачі побачили так званий відкритий футбол, в якому гострі моменти виникли біля обох воріт.

Напевно, технічна і тактична майстерність обох команд перебуває на приблизно однаковому рівні. Так чому ж гірникам не допомогли «рідні

стіни», чому виграш відсвяткували їхні суперники? Бо фінал є фінал! І перемогу в ньому приносить не тільки хороша технічна озброєність гравців і змістовна тактика, а ще й нестримне прагнення команди перевершити саму себе, іншими словами, багато що залежить від волевих якостей футболістів. Ось у цьому армійці і переважали господарів поля.

Ще до того, як рахунок було відкрито, обидва клуби могли забити гол. Однак воротарі Рогозін і Шмуц зводили нанівець усі спроби нападаючих добитися результату. Лише наприкінці першого тайму капітан армійців Кудя, одержавши м'яч у штрафному майданчику «Шахтаря», надіслав його у ворота суперників.

Змістовною і багатою цікавими моментами була друга половина зустрічі. «Шахтар» прагнув відігратися, СКА — розвинути успіх. І за дві хвилини до фінального свистка сольний прохід Пряхникова закінчився передачею Пінчуку, який і поставив крапку над «і».

Найкращими гравцями зустрічі були визнані армійці Кудя і гравець «Шахтаря» Істомін. А спеціальний «приз болільників» дістався Пряхникову (СКА).

Здобуття Кубка України є безперечним успіхом київських армійців. І їхнього тренера заслуженого майстра спорту Ю. Войнова, який наприкінці сезону зумів створити хорошу команду. Думається, що в наступному році вона краще виступатиме і в чемпіонаті.

О. ЗАПОРОЖЕЦЬ.

Газета «Спортивна газета» Київ, 11.11.1976.

«СКА» Київ з кубком УРСР, 1-й ряд, зліва направо: С.Середенко, І.Калешин, А.Кудя, О.Пряжников, 2-й ряд: О.Варнавський, В.Казаков, С.Зінченко, В.Іващенко, 3-й ряд: О.Довбій, В.Булгаков, В.Григорєв, 4-й ряд: Ю.Смирнов, В.Скоб, В.Якімцев, М.Пінчук, Л.Миронов (лікар), 5-й ряд: Ю.Войнов (старший тренер), В.Отт (начальник команди), Л.Шмуц, А.Молотай (тренер).

1990

1/16 фіналу, 11, 22.05: «Океан» Керч-«Чайка» Севастополь 0-0, 1-0, гол: С.Попов.

11 мая 18.30

СТАДИОН «ЧАЙКА»

Ф У Т Б О Л

1/16 финала Кубка Украины команд мастеров второй лиги

«ЧАЙКА» (Севастополь) «ОКЕАН» (Керчь)

Касса работает ежедневно с 14 до 17 часов, в день игры с 14 часов.

КУБОК УКРАИНЫ, 1/16 ФИНАЛА, ОТВЕТНЫЙ МАТЧ
 22 мая Стадион имени 50-летия Октября
Ф У Т Б О Л
 «Океан» (Керчь) — «Чайка» (Севастополь).
 Начало встречи в 19 часов.
 Билеты продаются за два часа до начала матча.
 Первая игра завершилась со счетом 0:0.

Газета «Керченский рабочий» Керч, 20.05.1990.

«Океан» (Керчь) — «Чайка» (Севастополь) — 1:0 (0:0, 0:0, добав. вр — 1:0). 1/16 финала розыгрыша Кубка Украины. Керчь. Стадион имени 50-летия Октября. 22 мая. Солнечно. 20 градусов. 1500 зрителей.

Судьи А. Алешин (Запорожье), Ю. Петров (Мелитополь), В. Марьенико (Запорожье).

«Океан»: Лосев, С. Гончаров, Волков, Назименко (Мятка, 112), Бицора, Шведюк (Романенко, 115), Леженцев, Рыжиков, 80), Лобанов, Черных, Попов, Захарьев (Провиди, 38).

«Чайка»: Синельников (Тарахтий, 88), Скорик, Коваленко, Шелихов (Бабич, 46), Шапко (Сивуха, 41), Авернов, Грачев, Захаров, Герасимчук, Штыров (Олейник, 60), Лещинский (Щетинин, 46).

Гол: Попов (101 — с пенальти).

Предупрежден Скорик.

Больше месяца наши футболисты не знали радости победы, хотя и провели за этот период 9 матчей. Можно понять психологическое состояние футболистов. Старались выкладываться на поле до конца, в удовлетворения от конечного результата никакого. То ничья, то поражение. Конечно, нелегко найти силы, переломить себя морально. А вернуть уверенность, безусловно, футболистам может только радость победы.

Наконец-то и к нашим игрокам она пришла, пускай пока не в чемпионате страны, а в розыгрыше Кубка Украины. Победив севастьяпольцев «Океан» вышел в 1/8 финала, где встретится с одним из лидеров 1 зоны запорожским «Торпедо».

Конструктивно, созидательно заиграл «Океан» в добавочное время, после того, как истекли отведенные 90 минут. Однако на табло значились нули, то есть тот же самый счет, который был зафиксирован в Севастополе в первой встрече. Очевидно, у керчан больше сохранилось сил. Опасные моменты стали довольно часто возникать возле ворот соперника с конца второго тайма заиграл Тарахтий. И вот одну из атак гости прервали с на-

рушением правил точнее, защитник при отборе мяча в своей штрафной площадке сыграл рукой. Пенальти четко реализовал Сергей Попов.

В дополнительные тридцать минут и севастьяпольцы имели хорошие шансы забить гол. Гринжды в упор они наносили удары по нашим воротам, но на пути мяча, продемонстрировав прекрасную реакцию, вставал Лосев. Запомнился и удар капитана «Чайки» Авернова, но мяч цели не достиг.

В основное же игровое время матч проходил в медленном темпе. Футболисты обеих команд больше грешили индивидуальной игрой, допускали много брака при передачах мяча, особенно на подступах к воротам соперника. Правда, чуть слаженнее действовали на поле хозяева. Немалый объем работ проделали опытные наши игроки: Черных, Попов, С. Гончаров, Волков да, пожалуй, еще и Лобанов. Вспомогательными действиями в первом матче сезона Сергей Захарьев, но вот уже несколько игр выглядит на зеленом газоне тяжеловато, как-то не находит взаимопонимания с партнерами. Из молодых футболистов уверенно отыграли Бицора и Александр Гончаров. Не хватало в «Океане» его капитана Сергея Родченкова. К сожалению, он получил травму в предыдущей встрече и не смог выйти на игру с севастьяпольцами. Его отсутствие несомненно сказывалось на атакующих действиях керчан.

— В нынешней игре у нас уже кое-что получалось в комбинационных действиях. Думаю, коллективная игра все-таки наладится, и забивать больше станем. Главное, уверенность почувствовать, поверить в себя — сказал после матча Геннадий Черных.

Что ж, нам остается только с оптимизмом воспринять слова одного из ведущих футболистов «Океана» да с надеждой ждать, когда керчане будут выигрывать и уверенно подниматься с нижних ступеней турнирной таблицы. Впрочем, завтрашний матч с николаевским «Колосом» может, что-то прояснит.

А. ГРИШИН.

«Торпедо» (Запорожье) — «Кристал» (Херсон). 2:0 (2:0). Запорожье. 22 мая. Ясно. 20 градусов. Стадион автозавода «Комунар». 1300 зрителей. Судьи: В. Звягинцев, В. Чорний, В. Гайворонский (все — Донецьк).

«Торпедо»: Тимченко, Козлов (Марин, 46), Антихин, Товкач (Перепаденко, 46), Ледней, Трегубов, Варнавацкий, Дягель, Бакалов, Федоренко (Бугаков, 46), Бондаренко (Пригоду, 46).

«Кристал»: Черкасов, Панчик (Гайдаржи, 46), Бредихин (Селезньов, 62), Воронжский (Сасунович, 21), Тупиченко, Дюльдин, Е. Валенко, Полоз, Грозов, Сидоркин, Балашов.

Голы: Федоренко (12), Бакалов (18).

В інших зустрічах 1/16 фіналу зафіксовані такі результати: «Океан» — «Чайка» — 1:0 (0:0, 0:0, у додатковий час на 102-й хвилині точний удар Попова приніс перемогу керчанам, а заодно, оскільки у Севастополі було зафіксовано нульову нічию, дав право продовжити боротьбу). «Авангард» — «Прикарпаття» — 2:0 (перший матч — 0:1). «Нафтовик» — «Суднобудівник» — 1:0 (перший матч — 2:0).

Тепер 11 і 15 червня в 1/8 фіналу розіграшу Кубка УРСР зустрічаються: «Поділля» — «Кривбас», «Динамо» — «Колос», «Торпедо» — «Океан», «Авангард» — «Нафтовик», «Дніпро» — «Шахтар», СКА — «Маяк», «Зірка» — «Десна».

Газети «Керченский рабочий» Керчь, 25.05.1990 та «Комсомолец Запорожжя» Запорожжя, 1990

судді: Олександр Тютюн (Фастов), Віктор Суган, Іван Лиховоз (всі Севастополь)/Віктор Звягинцев, В. Чорний, Віктор Гайворонський (всі Донецьк), «Торпедо» Запорожжя-«Кристал» Херсон 2-1, 2-0.

«Кристал» (Херсон) — «Торпедо» (Запоріжжя). 1:2 (0:1). Херсон. 11 мая. Ясно. 22 градуси. Стадіон «Кристал». 3000 глядачів.

Судді: А. Тютюн (Фастов), В. Сугак, Лиховоз (обидва — Сімферополь).

«Кристал»: Черкасов, Дюльдин, Тупчієнко, Вороніжський, Гайдаржі, А. Валенко (Каратаєв, 18), Журавленко, Сидоркін (Гущин, 46), Григорович, Жосан, Грозов (Балашов, 46).

«Торпедо»: Тимченко, Козлов, Волков (Маркін, 46), Товняк (Григору, 39), Ледней, Трегубов, Меньшиков (Бурхан, 23), Дягель (Перепаденко, 55), Бакалов, Федоренко, Булгаков.

Голи: Трегубов (14, з пенальті), Булгаков (56), Гущин (82).

Кубок України для команд майстерів в останній раз дійшов до фіналу. На цьому етапі розіграшу кубка взяли участь в першому Кубку СССР в 1991—1992 роках.

Отримане сьогоднішнім полем херсонського стадіона дозволило торпедовцям продемонструвати все, на що вони спо-

собили. Уже по истеченні першої чверті часу автозаводці повели в счете. Это произошло после того, как Федоренко точной передачей вывел по центру Дягеля. Нападающий уже обыгрывал вратаря и тому ничего другого не осталось, как «завалять» соперника. Явный одиннадцатиметровый...

После перебива отличился Булгаков, но он своим успехом обязан Ириголу, который заставил ошибиться голкипера «Кристалла». По-существу, Булгаков добивал сокращающийся матч.

Хозяевам удалось «размотать» счет после позитивного стандартной ситуации Каратаева, пробивая штрафной нашел шель в «стенке». Тимченко сделал направление удара, но не удержал мяч в руках и первым к нему подошел Гущин, еще в прошлом году лагивавший пест «Черноморца».

Несколько автозаводцев в первом матче 1/16 финала победы одержали «Прикарпаття» обыгравшие на своем поле «Авангард» 1:0 и «Шахтер» уступив выступивший в первом матче 1/16. Позитивная «Маяков» — «Орбей» на выезде 1:0. В этом матче матч состоялся 22 мая.

КУБОК УРСР. 1/16 ФІНАЛУ

«Кристал» (Херсон) — «Торпедо» (Запоріжжя). 1:2 (0:1). Херсон. 11 травня. Ясно. 22 градуси. Стадіон «Кристал». 3000 глядачів.

Судді: А. Тютюн (Фастов), В. Сугак, Лиховоз (обидва — Сімферополь).

«Кристал»: Черкасов, Дюльдин, Тупчієнко, Вороніжський, Гайдаржі, А. Валенко (Каратаєв, 18), Журавленко, Сидоркін (Гущин, 46), Григорович, Жосан, Грозов (Балашов, 46).

«Торпедо»: Тимченко, Козлов, Волков (Маркін, 46), Товняк (Григору, 39), Ледней, Трегубов, Меньшиков (Бурхан, 23), Дягель (Перепаденко, 55), Бакалов, Федоренко, Булгаков.

Голи: Трегубов (14, з пенальті), Булгаков (56), Гущин (82).

Газети «Індустріальне Запоріжжя» та «Комсомолец Запоріжжя», обидві Запоріжжя, 1990

«Авангард» Рівне-«Прикарпаття» Івано-Франківськ 0-1, 2-0.

«Вчора стартував розіграш Кубка України. Футболісти «Прикарпаття» перший матч 1/16 фіналу проводили на своєму полі. Суперником івано-франківців був ровенський «Авангард». Господарі виграли — 1-0. Газета «Прикарпатська правда» Івано-Франківськ, 1990.

«Прикарпаття» (Івано-Франківськ) — «Авангард» (Рівне) — 1:0 (0:0). Судді: В. Попович (Іршава).

«Прикарпаття»: Чумак, Хомиш, Ватаманюк, Биклинов, Сущик (Карібов, 65), Лахмай, Зайцев (Винник, 65), Толочко, М. Юрченко, Ровтосюк, Золотницький.

«Авангард»: Кубишкін, Вороніжський, Фенішин, Баль, Козак (Дем'янюк, 68), Ушмаєв, Бердоський (Красій, 65), Ковак, Петрик, Самардак (Бондар, 46), Різник (Кабирець, 46), Боніцький.

Гол забив Хомиш (68).

Важко прогнозувати, чи здобуде собі авторитет відроджений після нількарічної перерви кубковий турнір з участю українських команд другої ліги, але звітна зустріч дружила чимало підстав для сумніву. Суперники, за винятком лічених ігрових епізодів, поводилися на полі так, ніби «суха» нічия цілком влаштовує їх.

Зрештою, надмірний спокій ровенчан ще янсь можна виправдати — через півтора тижня вони будуть господарями повторного поєдинку 1/16 фіналу. А чим же тоді пояснити безбарвну гру «Прикарпаття»?

Звичайно, частково далася знати відсутність нинішнього диспетчера командних дій І. Юрченка, який після двох попереджень пропустив поєдинок. Старшого брата у цій ролі змінив Микола і впорався з нею непогано. Але партнери дуже рідко доводили комбінації до логічного завершення. За весь перший тайм, наприклад, біля во-

ріт «Авангарду» виникла тільки одна реальна загроза, та Сущик у цілі.

Переможний гол іванофранківці забивили не без допомоги ровенських захисників, які під час розіграшу кутового в центрі штрафного майданчика дружно промахнулися, з чим у цій ситуації був найсприятливішим.

Не думайте, що гості відразу ж кинулися в атаку з наміром відігратися. Навіть численні заміни, проведені тренерами «Авангарду», швидше робилися з прицілком на застрахування — на поле виходили переважно юні, необстріляні футболісти.

І можна лише поспівчувати кільком тисячам глядачів, яких розвеселили хвіба що короткі музичні заставки, що лунали над стадіоном (якщо не помилюся, іванофранківці першими перехопили естафету з хокейних арен, де подібне запровадження ігрових пауз стало звичним явищем). З одного боку, ця невинна виявилася ніби й доречною. Але ж люди приходять на стадіон, щоб, у першу чергу, подивитися змістовний футбол...

Втім, прикарпатці у найближчі дні будуть мати шанс для реабілітації перед своїми шанувальниками. Два чергові матчі першості вони грають удома: 15 травня з криворізьким «Кривбасом», а 18 травня — з черкаським «Дніпром».

О. ОЛЕКСИШИН.

Газета «Прикарпатська правда» Івано-Франківськ, 13.05.1990.

«Цієї весни футболісти «Прикарпаття» уже втретє зустрілися з ровенським «Авангардом». Стартовий матч першості вони програли (0-2), в першому кубковому поєдинку на своєму полі добились успіху (1-0). Повторний матч суперників у Ровно мав дати відповідь на питання, хто з них продовжить боротьбу за почесний приз.

Як виявилось, поразка з мінімальним рахунком цілком влаштувала авангардівців. Цього разу вони були значно активнішими, ніж півтора тижня тому, коли, по суті, без опору поступилися ініціативою. Зрештою, прикарпатці, витримавши стартовий натиск суперника, в середині першого тайму перевели гру в вигідне для себе русло. Вони мали не менше шансів на успіх, ніж господарі поля. Однак спортивна фортуна розпорядилася по своєму: на 43-й хвилині півзахисник «Авангарду» Бондар відкрив рахунок. Після перерви події на футбольному полі розвивалися неоднозначно. Не втрачаючи надії відігратися, наші земляки посилили натиск на ворота ровенчан. Але для того, щоб ускладнити завдання суперника, треба було забити гол. А в «Прикарпатті» сьогодні, на жаль, немає футболіста, який у заключній фазі атаки міг би зіграти гостро й нестандартно.

І знову наочний урок подали гостям авангардівці. Діставши мінімальний шанс, вони не упустили його, Гринишин поставив останню крапку в цій зустрічі, 2-0 – переміг «Авангард» і вийшов у наступне коло кубкового турніру.

Іванофранківці звітний матч провели у такому складі: Чумак, Хомин, Ватанюк, Бакланов, Золотницький, Лахмай, Сушко, Винник, Гусак, Карібов, Ковтанюк». Газета «Прикарпатська правда» Івано-Франківськ, 1990.

«Авангард» (Ровно) — «Прикарпаття» (Івано-Франківськ) — 2:0 (1:0). Ровно, 22 травня, стадіон «Авангард». 10000 глядачів. Суддя у полі: суддя республіканської категорії І. Шеланов (Київ). «Авангард»: Кубишкін, Синицький, Баль, Сарнавський, Ушмаєв (Гринишин — 46), Бердовський (Козак — 59), Петрик, Новак, Самардак (Дем'янчук — 75), Різник (Кабанець — 46), Бондар (Бонещкий — 46). «Прикарпаття»: Чумак, Хомин, Ватанюк, Бакланов, Золотницький, Лахмай, Вінник, Гусак, Карібов, Ковтанюк, Сушко. Голи забити: Бондар — 43, Гринишин — 61. Розіграш Кубка республіки бере свій початок з 1937 року. Система проведення турніру змінювалася неодноразово. До 1959 року у ньому виступали і команди майстрів, і колективи фізкультури. Далі — лише українські команди першої та другої ліги, а згодом тільки команди колективів фізичної культури. І ось з початком 90-х років знову вирішено проводити розіграш Кубка республіки серед команд другої ліги. Бідарто кажучи, суперник у 1/16 фіналу розіграшу ровенчанам випав незачеканий, і це показав перший матч у Івано-Франківську, де ровенчани поступилися 0:1. А тому всі цікавилися, чи зможуть ровенчани випередити суперників по кількості забитих м'ячів. Ще до початку змагань спеціалісти думали, що у складі прикарпатців відсутні кращі гравці — брати Юрченки.	появ у них ніхкого не було. Розв'язка наступила на 43 хвилині. У метушенні біля воріт Синицький зумів прицільно пробити по воротах гостей, воротар не втримав м'яча, і Бондар дослав його у сітку воріт — 1:0. Відразу ж після перерви тренери ровенчан провели заміну трьох футболістів. Запам'ятався негострий удар з лінії воротарської площинки Сарнавського та удар Самардака на 57-й хвилині, який зумів вдарити воротар гостей. Очікуваний другий гол ровенчани провели на 61 хвилині. Вдало зіграв Бонещкий, який у найпотрібніший момент скинув м'яч впово, і Гринишин поставив крапку у цьому матчі — 2:0. У подальшому боротьба перейшла у спокійне русло, ровенчани не загострювали гру, ділили спокійно, розсудливо. А гості за весь матч лише раз посправжньому потурбували воротаря ровенчан. На 28 хвилині першого тайму він проявив майстерність після удару півзахисника гостей Вінника. Перемога у цій зустрічі дала право ровенчанам потрапити у число команд, що увійшли до 1/8 фіналу розіграшу Кубка республіки. Перша гра між суперниками відбудеться у Ровно 11 червня. Т. ОМЕЛЬЧУК
--	---

Газета «Зміна» Рівне, 29.05.1990.

«АВАНГАРД (Ровно) — «ПРИКАРПАТТЯ» (Івано-Франківськ) — 2:0 (1:0). Ровно. Стадіон «Авангард». 22 травня. Сонячно. 23 градуси. Майже 13 тисяч глядачів.

«АВАНГАРД»: Кубишин, Скницький, Бал, Сарнавський, Ушмаєв (Гринишин, 46), Бердовський (Козак, 60), Петрик, Нолан, Самардак (Дем'янчук, 75), Різник (Бонецький, 46), Бондар (Кабанець, 46).

«ПРИКАРПАТТЯ»: Чумак, Хомин, Ватаманюк, Бакланов, Золотницький, Лахмай, Віник, Гусак, Карібов, Ковтанюк, Серник.

СУДДІ: І. Шаламов, М. Бойко, В. Фастовський (усі — Київ).

ГОЛИ: Бондар (44), Гринишин (61).

У «Червоному прапорі» вже повідомлялося про результат першої зустрічі на Кубок УРСР між футболістами команд «Авангард» і «Прикарпаття» в Івано-Франківську, де ровенчани поступилися з мінімальним рахунком 1:0. У газетному звіті висловлювалась думка, що авангардівці ще не все втратили в боротьбі за почесний футбольний трофей. Забігаючи наперед, відзначимо, що свого шансу ровенчани не упустили, хоч перемога далася не так легко.

Зважаючи на особливості кубкових матчів, ровенські наставники подбали насамперед про надійність оборони, адже пропущений на своєму полі м'яч зараховується гостям подвійним еквівалентом. Тому, скажімо, перемога ровенчан з рахунком 2:1 вибивала їх з подальшої боротьби. Однак і захисний варіант не гарантував успіху, бо для загальної перемоги треба було забити як мінімум два м'ячі, не пропустивши жодного. Але як досягти такого результату? На це запитання відповідь дала сама зустріч.

Футболісти обох команд, незважаючи на те, що в нинішньому році зустрічаються втретє, матч розпочали досить обережно, бо ніхто

не хотів, як мовиться, розкривати свої карти. Тому й не дивно, що до 25-ї хвилини гра проходила в основному в центрі поля, де за задумом наставників «Авангарду» вимотувались сили суперників. З появою самовіддачею діяв нападаючий ровенчан Різник, хоч захисники прикарпатців обходились з ним не завжди коректно.

Пік атакуючих дій господарів прийшовся на 33—34 хвилини. В цей час вони обложили ворота гостей, тричі подавали кутовий, але м'яч «не йшов». Згодом темп гри спав. Здавалось, що перший тайм, до закінчення якого залишалось півтори хвилини, буде безрезультатним. Окремі уболівальники вже виходили на перерву. Та саме в цей момент чаша стадіону наповнилась потужним: «Гол!». Ровенчани, організувавши атаку лівим флангом, майже усією командою пішли вперед. Кілька точних передач, і Різник б'є по воротах. Голкіпер відбиває м'яч. Та його перехоплює Бондар, який і вивів «Авангард» вперед.

На другу половину зустрічі наставники команди виводять свіжі сили, що, безперечно, зміцнило атакуючі дії ровенчан. Підтвердженням цього — другий гол у ворота гостей, автором якого став Гринишин, котрий вийшов на заміну. А допоміг йому Козак, який хвилину тому вийшов на поле і відразу підключився до атаки.

Матч-відповідь, що до останньої хвилини проходив напружено, так і закінчився з рахунком 2:0 на користь «Авангарду». За підсумками двох послідовних ровенчани вийшли в наступний етап боротьби за Кубок УРСР, де зустрінуться з футболістами охтирського «Нафтовика».

С. РОДИЧ

Газета «Зміна» Рівне, 1990.

«Нафтовик» Охтирка-«Суднобудівник» Миколаїв 2-0, голи: А.Панков, В.Колесник, **1-0**, гол: В.Попович.

«Проведено змагання 1/16 фіналу розиграної кубка України (друга ліга). Охтирський «Нафтовик» зіграв матч у Миколаєві з місцевим «Суднобудівником». Напружений поєдинок закінчився з рахунком 2-0 на користь «Нафтовика». Газета «Ленінська правда» Суми, 18.05.1990.

«Відбулися повторні матчі 1/16 розиграної Кубка України. Футболісти охтирського «Нафтовика», перемігши миколаївський «Суднобудівник» - 1-0, за підсумками двох зустрічей (у першому також наші земляки були сильнішими - 2-0) вийшли у наступне коло змагань. Суперником охтирців у 1/8 фіналу будуть футболісти ровенського «Авангарду», з якими вони зустрінуться 11 і 15 червня». Газета «Ленінська правда» Суми, 26.05.1990.

*11 мая состоялись
первые четыре матча
1/16 финала розыгрыша
Кубка СССР по
футболу на призы
газеты «Правда
Украины»*

У кубковых игр своя логика, свои законы. Только успех, только победа приближают коллектив к цели. И в каждой последующей встрече следует быть еще сильнее, еще настойчивей и искруней, чем прежде.

Повышенный интерес к кубковым единоборствам обусловлен еще и тем, что им подвластно опрокидывать привычные представления о тех или иных футбольных истинах. Например, о некоем преимуществе, которое при всех прочих равных достоинствах соперничающих сторон, приобретает фактор своего поля. Не стал исключением и старт нынешнего турнира.

«Судостроитель» принимал «Нефтяник» из Ахтырки и справедливо считался фаворитом. Но желание гостей победить стимулировало их боевой дух. Уже на шестой минуте они открыли счет, а за 20 минут до финального свистка удвоили результат. «Нефтяник» победил со счетом 2:0 и сделал хорошую заявку на выход в 1/8 финала.

Не воспользовался преимуществами своего поля и херсонский «Кристалл», у которого гостило запорожское «Торпедо». Наставник автозаводцев Е. Лемешко в свое время привел харьковский «Металлист» к победе в розыгрыше Кубка СССР. Судя по всему, известный тренер настраивает совершить круг почета и новых своих воспитанников, на этот раз — с Кубком, учрежденным Федерацией футбола СССР и газетой «Правда Украины».

Автозаводцы сравнительно быстро открыли счет (15 мин., Трегубов), а во втором тайме закрепили успех (62 мин., Булчаков). Футболистам «Кристалла» удалось свести разницу в счете до минимума (81 мин., Хусейнов), но не больше.

В Севастополе, где встречались местная «Чайка» и керченский «Океан», зафиксировано равенство сил — 0:0. И только в Ивано-Франковске футболисты «Прикарпатье» поддержали репутацию хозяев поля, победив со счетом 1:0.

Согласитесь, по настоящему кубковым выдалось начало розыгрыша.

Газета «Правда Украины» Київ, 13.05.1990.

22 мая состоятся ответные матчи 1/16 розыгрыша Кубка СССР по футболу на призы газеты «Правда Украины». И хотя игры 1/8 финала пройдут 11 и 15 июня, уже известен один участник четвертьфинала, это — команда «Полесье». Дело в том, что предполагаемый соперник житомирских футболистов в 1/8 финала — команда «Закарпатье» — уже после жеребьевки была переведена в «промежуточную» зону. И, таким образом, «Полесье» без борьбы вышло в 1/4 финала.

Теперь назовем участников 1/8 финала: «Подолье» — «Крибасс», «Динамо» — «Колос», «Днепр» — «Шахтер», СКА — «Маяк», «Звезда» — «Десна», а также победители пар «Кристалл» — «Торпедо», «Чайка» — «Океан», «Прикарпатье» — «Авангард» и «Судостроитель» — «Нефтяник». Четвертьфинальные поединки состоятся 6 и 28 июля, полуфиналы — 2 и 26 сентября. Финалы — 10 и 17 ноября.

Газета «Правда Украины» Київ, 13.05.1990.

В условиях проведения соревнований розыгрыша Кубка СССР по футболу на призы «Правды Украины» Федерация футбола СССР предусматривала, что если команда не явится на игру без уважительной причины, то она снимается с розыгрыша и обязана возместить расходы, связанные с организацией игры. Возможно, это обстоятельство сыграло свою роль, но игры стартового этапа обошлись без неявок, в отличие от всесоюзного кубкового соревнования, в котором не состоялось сразу несколько поединков.

На первом этапе Кубка СССР неожиданностью можно назвать поражение «Судостроителя» от ахтырского «Нефтяника». Николаевцы уступили сначала на своем поле 0:2, а повторный матч в Ахтырке в присутствии пяти тысяч зрителей принес еще одну победу «Нефтянику» — 1:0. Отличился на 69-й минуте Попович.

Еще больший интерес вызвала встреча в Ровно, где местный «Авангард» принимал «Прикарпатье» из Ивано-Франковска. Сандетелями острой борьбы стали пятнадцать тысяч болельщиков. В первом матче «Авангард» уступил 0:1. Этот гол хозяева отыграли на 42-й минуте усилиями Бондера. Ну, а исход борьбы в этой паре определил меткий удар Гринцышина за двадцать минут до финального свистка.

Серьезную борьбу предполагала встреча херсонского «Кристалла» и запорожского «Торпедо». Обе команды в числе лидеров первенства республики во второй лиге. Но очевидно сказался разный подход к делу. Торпедовцы, возглавляемые известным специалистом Евгением Лемешко, стремятся самоутвердиться в каждом матче. Они и выиграли повторную встречу 2:0 (в первой — 2:1 в их пользу). В отчетном матче мячи забили уже в дебюте опытный Федоренко и Бакалов. К сожалению, на матче присутствовали лишь две с половиной тысячи зрителей. Понятно, что главной командой города является «Металлург», который выступает в первой лиге. Но стоит ли болельщикам так прохладно относиться к «Торпедо», которое настойчиво желает побороться с тем же «Металлургом» за право быть не менее уважаемой командой.

Еще меньше зрителей пришло на игру в Керчи — 1500. А тем временем поединок местного «Океана» с севастопольской «Чайкой» получился суперострым. Напомним, что в Севастополе команды завершили игру нулевой ничьей. Такой же счет был зафиксирован в основное время и в повторной встрече. На исходе первого дополнительного тайма отличился Попов. Этот гол вывел «Океан» в следующий этап.

Таким образом, определился полный комплект команд, которые примут участие в матчах 1/8 финала. Это «Полесье» (Житомир) — «Закарпатье» (Ужгород), «Подолье» (Хмельницкий) — «Кривбасс» (Кривой Рог), «Динамо» (Белая Церковь) — «Колос» (Никополь), «Торпедо» (Запорожье) — «Океан» (Керчь), «Авангард» (Ровно) — «Нефтяник» (Ахтырка), «Днепр» (Черкассы) — «Шахтер» (Павлоград), СКА (Киев) — «Маяк» (Харьков), «Звезда» (Кировоград) — «Десна» (Чернигов). Встречи на этом этапе состоятся 11 и 15 июня. Напомним, что владетель приза «Правды Украины» и финалист розыгрыша будут допущены к играм следующего розыгрыша Кубка СССР.

Газета «Правда Украины» Київ, 24.05.1990.

1/8 фіналу, 11, 15.06: «Маяк» Харків-«СКА» Київ 1-1, голи: В.Грунь-А.Шинкарьов, 1-0.

ПОЄДНАННЯ НЕСУМІСНОГО

Футбол

«МАЯК» — СКА «КИЇВ» 1:0

«МАЯК»: Рогожкін, Дичко, Краснокутський, Богатир, Збарський (Кравець, 46), Супрун, Луїнін, Бахметєв, Грунь, Странадко (Пахомов, 85), Павлєс (Короощенко, 46).

ГОЛ: В. Супрун [60].

Це був матч-відповідь однієї восьмої фіналу розіграшу Кубка УРСР на . призи «Правди України». У першому поєдинку рахунок був ні-

чий — 1:1, причому, В. Грунь забив ахтирський, так званий виїзний гол, коли його команда поступалася.

Перед повторною зустріччю у болільників виникло цілком резонне запитання, а чи згас адміністрація «Маяка» проте, що зараз проходить світова першість з футболу? Інакше чим можна пояснити перенесення початку гри саме на час трансляції з Італії? Я запитав про причину такого прикрого збігу в головного тренера М. М. Тимошенка і у відповідь почув: «Ми намагалися уникнути спеки (!)». І це саме тоді, коли харків'яни всі останні дні не знали, куди їм подітися від холодних злив... Трибуни ж недорахувалися багатьох своїх постійних відвідувачів.

Зустрічі на Кубок наша команда, схоже, вирішила присвятити черговому перегляду найближчого резерву. До складу було введено одразу п'ять 17—18-річних вихованців Харківського спортінтернату. Між тим, у своєму травневому інтерв'ю наставник «Маяка» запевняв усю спортивну громадськість республіки про найсерйозніше ставлення до змагань за почесний приз. Цього разу все обійшлося, а от що буде далі — у черговому фіналі проти досвідченіших і амбіційніших суперників.

Вдалий крок уперед шевченківцям вдалося зробити головним чином завдяки великій роботі кожного з новачків. Приміром, колективний відбір

у трактуванні інтерпретація виглядав як блокування одного атакуючого гравця одразу трьома-чотирма нашими футболістами. А про надзвичайну їхню самовідданість взагалі й говорити не треба...

Щодо голу, то тут прямо-таки віртуозно зіграв 19-річний В. Супрун. Одержавши подовжний пас, він здійснив рейд по центру поля. А на межі штрафного майданчика Вячеслав буквально продерся між двома захисниками, котрі будь за що намагалися його зупинити. Та наш правий хазбек, затиснутий немов у щелепи, не став імітувати падіння, а зийшов віч-на-віч з голкіпером арміїців і неаимушено обіграв його.

Приємно відзначити й виключно самовіддані дії молодого вільного захисника І. Краснокутського. Протягом всієї гри він вдало цементував оборону господарів на найгіршому — останньому рубежі.

Ю. ЗВОНКОВ.

БАТАЛІЇ У РОЗПАЛІ

Газета «Вечірній Харків» Харків, 18.06.1990.

«Кривбас» Кривий Ріг-«Поділля» Хмельницький 1-1, 2-2.

Перший матч на кубок України з футболу між «Поділлям» і «Кривбасом» завершився в Хмельницькому виїзною — 1:1. Спочатку відзначився криворіжець Юрій Селихов, а потім Олег Рудько поновив рівновагу.

Матч-відповідь у Кривому Розі проходив драматично. Хмельничани одразу ж пішли вперед. Уже на першій хвилині герой цього матчу Віталій Косовський відкриває рахунок.

Гості диктують свої умови на полі. За рахунок вмілих дій півзахисників хмельничани швидко доставляють м'яч у лінію атаки. Чергова комбінація завершується влучним ударом Степана Ни-

ча — 2:0. До перерви наші футболісти мали ще кілька нагод відзначитися, але не використали їх.

У другому таймі хмельничани виглядали втомлено, поступалися криворіжцям у відборі м'яча. На 60-й хвилині господарі забили перший гол. А потім з пенальті — другий. Наприкінці зустрічі суддя призначив у наші ворота ще один сумнівний одинадцятиметровий. Однак голкіпер Олександр Сабадаш зіграв відмінно.

Нічия — 2:2. За підсумками двох матчів наші футболісти вийшли в чвертьфінал, де зустрінуться з житомирським «Поліссям».

Газета «Футбольний вісник» Хмельницький, 21.06.1990.

«Поділля» — «Кривбас» — 1:1 (1:1). 11 червня. Стадіон «Поділля». Дош. 13 градусів. 450 глядачів.

Судді: Борисов (Житомир) Дутко, Бусько (обидва — Львів). «Поділля»: Сабадаш, Карімов, Кісера, Снігур, Буняк, Ярмошенко, Ніч (Ялось, 50), Еськов (Сосновський 30), Косовський, Кудлюк, Рудько.

«Кривбас»: Самсоненко, Давиденко, Пархоменко (Вобліков 32), Делі, Тарай, Гирманюк, Усатий, Дубко, Шевченко, Софіаканіч, Селихов.

Голи — Селихов (29) у «Кривбас», Рудько (36) у «Поділля». Попереджені: Давиденко, Тарай.

Матч кубка УРСР з футболу між «Поділлям» і «Кривбасом» пройшов при порожніх трибунах, під безперервним дошем. Слизьке поле утруднювало дії спортсменів. Отож гра йшла в повільному темпі, в основному на підступах до штрафних майданчиків.

У наших футболістів було значно більше нагод для взяття воріт, ніж у їх суперників. Але останні першими добилися успіху. Юрій Селихов вміло перекинув м'яч

через голкіпера Олександра Сабадаша, що вийшов далеко з воріт.

Господарі одразу кинулися відіграватися. Захисник Володимир Кісера пройшов правим краєм і сильно пробив здалеку. Голкіпер криворіжців Олег Самсоненко невдало прийняв м'яч, і той відскочив на Олега Рудька, котрий і встановив рівновагу.

Після перерви хмельничани мали територіальну перевагу. Багато били по воротах, особливо — здалеку. Однак реалізувати не змогли жодного шансу. Нічия — 1:1.

У Кривому Розі 15 червня відбудеться матч-відповідь. Інші кубкові поєдинки завершилися так: «Динамо» — «Колос» — 2:1, «Торпедо» — «Океан» — 2:0, «Авангард» — «Нафтовик» — 4:3, «Дніпро» — «Шахтар» — 5:1, СКА — «Маяк» — 1:1, «Зірка» — «Десна» — 2:1.

К. ВІКТОРОВ.

Відбулися матч-відповіді кубка України з футболу.

Виступаючи в Кривому Розі проти місцевого «Кривбасу», хмельничани одразу ж пішли в атаку. Уже на першій хвилині герой цього матчу Косовський відкриває рахунок.

Відтак «Поділля» диктує свої умови на полі. За рахунок вмілих дій півзахисників швидко доставляє м'яч у лінію атаки. Чергова комбінація завершується влучним ударом Степана Ни-

ча. До перерви наші футболісти виглядали втомленими, поступалися криворіжцям у відборі м'яча. На 60-й хвилині господарі забили перший гол. А потім з пенальті — другий. Наприкінці зустрічі суддя призначив у наші ворота ще один сумнівний одинадцятиметровий. Однак голкіпер Олександр Сабадаш зіграв відмінно.

Нічия — 2:2. За підсумками двох матчів подоляни вийшли в чвертьфінал, де зустрінуться з житомирським «Поліссям».

К. ВІКТОРОВ.

Газета «Радянське Поділля» Хмельницький, 1990 обидві.

«КРИВБАС» (Кривий Ріг) : **«ПОДІЛЛЯ»** (Хмельницький).
2:2 (0:2)

Суддя в полі: О. Комаренко (Миколаїв).

«КРИВБАС»: Самсоненко (Хіманич, 12), Давиденко, Пархоменко, Делі, Таван, Дубко (Ключовський, 70), Усатий, Вобликов, Дибченко, Софілканич, Шещенко.

«ПОДІЛЛЯ»: Сабадаш, Карімов, Кисера, Сігур, Соронін, Буняк (Повар, 51), Ніч, Яременко, Косовський (Антонів, 80), Кудлюк, Рудько.

ГОЛИ: «Поділля» — Косовський (2), Ніч (4). «Кривбас» — Вобликов (57, 67 з пенальті). Він же на 90 хвилин не реалізував одинадцятиметровий.

Інтрига, що «закрутилася» на чемпіонаті світу в Італії, не залишається поза увагою справжніх любителів футболу. І хоча цього дня транслювалась багатосбійна зустріч Австрія — Чехо-Словаччина, чимало криворіжців все ж вибрали замість телевізора рідний стадіон, де проводився кубковий матч.

«Кривбас» приймав вдома хмельницьке «Поділля». Нагадаємо, що в гостях наші футболісти зіграли внічию — 1:1. Сьогоднішня зустріч дала переможцю перепустку до 1/4 фіналу Кубка УРСР. Тут мабуть доречно сказати, що за умовами проведення змагань на Кубок України нинішнього сезону команди-фіналісти допускаються до ігор розіграшу Кубка країни 1991—1992 років. Як бачимо, непоганий шанс для будь-якої команди другої ліги.

Дещо несподівано розпочався матч. За чотири хвилини гості забили два голи. Причому, провів лише кілька атак. Вкрай надбало зіграв голкіпер криворіжців Самсоненко, котрий був не готовий до несподіваних ударів суперників. А під час «прострелу» з невеликої відстані нападаючого Ніч навіть не поворухнувся.

Грубі помилки припустилися у цьому епізоді і новобранець «Кривбасу» Дубко, котрий у штрафному майданчику промахнувся і не відбив із штрафного майданчика м'яч. І той став легким здобичком нападаючого гостя.

Протягом першого тайму господарі поля небезпечно атакували і стало ясно: голи ще будуть. На 44 хвилині міг відзначитися Давиденко, який красиво у падінні низом пробив по воротах «Поділля».

Але на місці був Сабадаш.

Друга половина зустрічі теж розпочалася рейдами криворіжців до воріт «Поділля». Але ось на 57 хвилині хмельничани порушують правила. Штрафний. Сильно б'є Усатий, але влучає у воротаря. Вобликов добиває м'яч. 1:2 — такий рахунок протримався недовго. Через десять хвилин знову порушення і Вобликов реалізує пенальті. Він же міг зробити й хет-трик, але на останній хвилині не реалізував ще один одинадцятиметровий, який за грубу гру справедливо призначив суддя.

Ціна незабитого пенальті виявилася високою. Адже у першій зустрічі була зафіксована нічия, тому у наступному етапі боротьбу за головний кришталевий приз нашої республіки продовжать футболісти хмельницького «Поділля». А шкода, що «Кривбас» у цьому матчі (особливо у другому таймі) явно переважав своїх суперників.

В. ПКАЧУК.

Газета «?» Кривий Ріг, 1990.

ст. «Трудові резерви»/«Електрометалург», 500/300 глядачів/, судді: Володимир Володин (Херсон), Микола Брынза (Ніжин), Олександр Вінник (Чернігів)/Іван Волик, Володимир Попельницький, Валерій Вакуленко (всі Ровно), **«Колос» Нікополь-«Динамо» Біла Церква 1-2(0-0)**, голи: Катеруша (81)-Черніков (59), Лазаренко (88), **4-1(1-0)**, голи: Стрижаков (1, 61). Топчієв (78), Сафроненко (80)-Лобас (83).

1-й матч: «Колос»: С.Буканов, В.Шмелькін, С.Яценко, С.Стародубець, А.Ділай, І.Литвиненко (А.Гузенко, 68), Ю.Катеруша, В.Сафроненко, І.Плотко, С.Зірченко (В.Стрижаков, 46), Д.Топчієв, тренер Володимир Нечаєв.

«Динамо»: І.Фельде, В.Пономаренко, М.Олефіренко, О.Федорчук (В.Черніков, 16), В.Лазаренко, В.Лобас, О.Хоружий, А.Зав'ялов (Г.Приходько, 85), О.Гайдук, В.Литвиненко, В.Побегаєв (А.Нікітін, 65), тренер Володимир Онищенко.

2-й матч: «Колос»: С.Кириєнко (С.Буканов, 67), О.Сандул, В.Шмелькін, С.Стародубець, А.Ділай, І.Литвиненко (С.Яценко, 46), В.Кузнецов (Ю.Катеруша, 46), В.Сафроненко (С.Зірченко, 88), О.Альошин, І.Плотко (Д.Топчієв, 46), В.Стрижаков, тренер В.Нечаєв.

«Динамо»: І.Фельде (І.Маріандрюк, 46), В.Пономаренко, В.Герасимець, В.Черніков, В.Лазаренко (Р.Русановський, 55), В.Лобас, О.Хоружий, А.Зав'ялов, А.Нікітін (М.Приймак, 64), В.Литвиненко, О.Гайдук (Г.Приходько, 74), тренер В.Онищенко.

Взяли

500 глядачів, незважаючи на затяжний дощ, прийшли позавчора на міський стадіон «Трудові резерви», де в матчі однієї восьмої фіналу Кубка України зустрічалися білоцерківський «Колос» і нікопольський «Динамо». Сире поле і опади не дозволили командам повністю розкритися. Їхні форварди часто потрапляли під жорсткий контроль захисників, тому, напевне, і втрачали нитку комбінаційної гри, більше діляли купую. В таких випадках вирішити долю зустрічі міг навіть несильний удар.

Що стосується динамівців, то удари в них були, шкода тільки, що неточні. Найчастіше били по воротах нікопольців Зав'ялов і Побегасєв. Під час однієї з атак останнього було збито у штрафному майданчику гостей, але арбітр не показав на одинадцятиметрову позначку. Тож можна зрозуміти почуття болісників.

Та господарі поля не впали у відчай, вони продовжували атакувати і першими добилися успіху. На 59-й хвилині гол з далекої відстані провів майстер спорту Черников, який у середині першого тайму замінив Федорчу-

ка. А перед цим підступні удари динамівців двічі відбивала перекладина і одного разу воротар «Колоса».

Не слід думати, що після забитого м'яча білоцерківці, як мовиться, «загнуздали свого коня». За рахунок того, що у потрібний момент нікопольці зуміли зіграти нестандартно, вони за 9 хвилин до кінця зустрічі зрівняли рахунок — це зробив Катеруша. Та ось на 88-й хвилині ризикнув захисник господарів Лазоренко, взяв на себе ініціативу і «розстріляв» ворота «Колоса». Динамівці взяли гору — 2:1. І це, думаю, тому, що трохи більше за гостей хотіли перемогти і зуміли таки взяти реванш за поразку у матчі чемпіонату СРСР. 15 червня «Динамо» і «Колос» поміряються силами ще раз у повторному матчі, але вже в Нікополі. Щоб вийти у чвертьфінал, їх влаштовує навіть нічия.

За динамівців не виступали Нестеровський, Миколаєнко і Макаров — вони травмовані. У другому таймі Нікітін замінив Побегасєва. В передній лінії грали також Литвиненко і Гайдук.

В ОВАРІ...

Невдало. Це був перший матч 1/8 фіналу 45-го розіграшу Кубка України. Він відбувся у Білій Церкві 11 червня. Господарі першими відкрили рахунок на 60-й хвилині матчу. Несподіваний удар захисника В. Черникова, мокре поле і дощ звели нанівець добру до цього дня гру нашого голкіпера С. Буканова.

Через 20 хвилин нікопольські футболісти зрівняли рахунок зустрічі (відзначився Ю. Катеруша). І все було б непогано перед відповідним матчем, який відбудеться завтра у Нікополі на стадіоні «Електрометалург» о 19.30, якщо не досадний гол захисника «Динамо» В. Лазаренка за дві хвилини до кінця гри.

Додам, що два фіналісти Кубка УРСР візьмуть участь у розіграші Кубка СРСР 1991 року. Огже, в сенс поборотися.

Газети «Ленінський шлях» Біла Церква, 13.06.1990 та «Південна зоря» Нікополь, 1990

На повторну зустріч однієї восьмої фіналу Кубка УРСР з футболу у Нікополі білоцерківські динамівці виставили по суті резервний склад. Грали Гайдук, Приймак, Русановський, Мар'янук, Рой. Останній, між іншим, запрошений у команду з білоцерківського спортивного клубу «Рось». З основного складу на полі хоч і були Фельде, Зав'ялов, Лазоренко, Черников, Пономаренко, Хоружий, однак не всі з них провели 90 хвилин матчу.

Судячи по першому тайму (він закінчився з рахунком 1:0 на користь нікопольців), білоцерківці ще могли розраховувати на загальний успіх — звести матч унічию. Та все вийшло по-іншому. Господарі поля після перерви провели три голи, а гості лише один (Лобас). Отже, поразка динамівців — 1:4, а з нею — і вибуття з подальшого розіграшу Кубка України.

Як зазначив начальник команди В. В. Краснощок, перед нею ставилось завдання не стільки обіграти досвідчений «Колос», як випробувати на ділі молодих футболістів. До речі, діями окремих з них керівництво «Динамо» залишилось задоволеним.

Тепер динамівці проводитимуть календарні матчі на першість СРСР. 26 і 29 червня їх прийматимуть команди «Кривбас» (Кривий Ріг) і «Дніпро» (Черкаси).

Газети «Ленінський шлях» Біла Церква, 1990.

Первый из двух кубковых матчей на стадионе 1/8 финала «Колос» проводил в Белой Церкви против местного «Динамо», которое всего месяц назад победил здесь со счетом 2:0. Теперь же динамовцы взяли реванш — 2:1. Казалось, библейские «разверзлись хляби небесные» родились именно 11 июня на местном стадионе «Трудовые резервы». Мокрое поле не причислишь к союзнику футболистов, и все же преимущество осталось на стороне хозяев.

Настоящим бойцом показал себя голкипер Буканов, спасший «Колос» от многих неприятностей. Во втором тайме натиск динамовцев усилился, и на 59 минуте Черников дальним ударом открыл счет. Похожий гол за восемь минут до финального свистка забил в ответ Ю. Катеруша. Ничья? Увы... Всего шесть минут понадобилось хозяевам для победы — мастерски сыграл соло Лазаренко. Завтра, 15 июня, в 19.30 «Колос» постарается взять реванш. Цена победы — всего один гол. Забьют? Надеемся.

Поражение в первом матче 1/8 финала Кубка Украины в Белой Церкви (1:2) стало для футболистов «Колоса» хорошим раздражителем. Во всяком случае, уже в самом начале ответной встречи хозяева дали понять гостям, что намерения выйти в четвертьфинал у них более чем серьезные: гол на счету Стрижакова.

На достигнутом — весьма шатком — перевесе «Колос» не остановился, и во втором тайме попросту смаял оборону динамовцев. На 61-й минуте вновь отличился Стрижаков, спустя четверть часа Толчичев делает счет 3:0, а за 10 минут до конца игры Сафроненко, мастерски выполнив штрафной, забивает четвертый гол. Затем команда попросту решила «донграть» встречу и тут же поплатилась пропущенным мячом: горькую пилюлю своим одноклубникам динамовцам подсластил Лобас — 4:1.

Вот бы в первенстве такую результативность!

Кстати, очередные два календарных матча «Колос» проводит на чужих полях.

Матч - відповідь 1/8 фіналу Кубка України, який відбувся 15 червня у Нікополі, проходив під диктовку нашої команди. «Колос» мав повну тери-

торіальну та ігрову перевагу. Вже на перших хвилинах зустрічі наші футболісти забивали м'яча (Стрижаков) у ворота динамівців Білої Церкви. Цей гол став попередженням гостям про те, що нікопольці мають намір вийти у 1/4 фіналу Кубка УРСР.

Другий тайм матчу розставив усе на свої місця. Ось як це було. На 61-й хвилині Стрижаков забив другий м'яч, на 78-й хвилині Толчичев — 3:0 і Сафроненко на 80-й — 4:0. М'яч престижу забив півзахисник гостей Лобас, встановивши остаточний рахунок гри — 4:1.

Боліливши, яких було небагато на стадіоні у зв'язку з тим, що по телебаченню у цей час транслювався матч чемпіонату світу Австрія — Чехо-Словаччина, залишилися задоволені доброю грою «Колоса».

Газети «Нікопольська правда» Нікополь, 14.06.1990 та 1990, «Південна зоря» Нікополь, 1990.

«Океан»-«Торпедо» 0-2, 3-2.

Кубок УРСР. Перший матч 1/8 фіналу

«Торпедо» (Запоріжжя) — «Океан» (Керч). 2:0 (2:0). Запоріжжя, 11 червня. Ясно, 29

градусів. Стадіон автозаводу

«Комунар». 1000 глядачів.

Судді: В. Старовойт, Ю. Корбут, Ю. Власенко (усі — Київ).

«Торпедо»: Тимченко, Козлов, Волков (Маркін, 46), Булгаков (Максименко, 71), Ледней, Трегубов, Варнавський (Товкач, 46), Дягель, Бакалов (Перепаденко, 57), Федоренко (Іріоглу, 46), Бондаренко.

«Океан»: Лосев, Гончаров, Волков, Лежінцев (Рижиков, 46), Р. Панков (Дементьев, 35), Шведюк, А. Панков, Романенко, Черних, Попов, Лобанов (Попучієв, 75).

Голи: Булгаков (32), Бакалов (45).

Результати інших матчів 1/8 фіналу: «Поділля» — «Крибас» — 1:1. «Динамо» — «Колос» — 2:1. «Авангард» — «Нафтовик» — 4:3. «Дніпро» — «Шахтар» — 5:1. СКА — «Маяк» — 1:1. «Зірка» — «Десна» — 2:1. Учора відбулися матчі-відповіді.

Мало в кого викликав побоювання матч-відповідь запорізьких автозаводців в 1/8 розіграшу Кубка республіки у Керчі проти тамтешнього «Океану». І хоча наші земляки після домашніх 2:0 поступилися в гостях — 2:3, за підсумками двох зустрічей вони вийшли до чвертьфіналу. Для статистиків повідомимо, що «Торпедо» виступало в Керчі таким складом: Тимченко, Козлов (Максименко, 46), Волков, Булгаков, Ледней (Маркін, 23), Трегубов, Варнавський, Дягель, Бакалов (Перепаденко, 46), Федоренко (Антюхін, 46), Іріоглу. Голи в автозаводців забивали Ледней (на 8-й хв.) та Перепаденко (59), а в «Океана» відзначилися Родченков (40, 81 — з пенальті) та Попов (72). Останній на 70-й хвилині не зумів реалізувати одинадцятиметровий.

Газета «Комсомолец Запоріжжя» Запоріжжя, 1990.

«Океан» (Керчь) — «Торпедо» (Запорожье). 3:2 (1:1). Керчь, 15 июня. Солнечно. 26 градусов. Стадион имени 50-летия Октября. 800 зрителей. Судьи: С. Дзюба, А. Осадчий, В. Лапин (все — Киев).

«Океан»: Петров, Гончаров, Волков, Назименко, Р. Панков, Шведюк (Леженцев, 70), Родченков, Лобанов (Романенко, 79), Черных (Дементьев, 23), Попов (Рыжиков, 84), А. Панков.

«Торпедо»: Тимченко, Козлов (Максименко, 46), Волков, Булгаков, Ледней (Маркин, 23), Трегубов, Варнавацкий, Дягель, Бакалов (Перепаденко, 46), Федоренко (Антюхин, 46), Ирлюгу.

Голы: Ледней (8), Родченков (40, 81 — с пенальти), Перепаденко (59), Попов (72).

На 70-й минуте Попов не реализовал пенальти. Предупрежден Гончаров.

По-разному восприняли очевидцы ответный матч 1/8 финала Кубка УССР между «Океаном» и «Торпедо». Одни уходили со стадиона, восхищаясь игрой хозяев поля, другие — с ухмылкой. Если судить по счету, то он вполне соответствует кубковому поединку. А вот по содержанию, накалу страстей — да простят мне болельщики такое сравнение — игра напоминала футбольное шоу, в котором ведущие роли исполняли запорожцы.

«Шоу» по-запорожски

Имея в запасе два мяча, забитых в первой встрече, автозаводцы очень миролюбиво были настроены в ответном матче. Гости, пожалуй, минут двадцать поиграли в футбол, а затем предоставили керчанам возможность делать на зеленом газоне все, что хотелось. И хозяева старались, но... не все получалось. И вот здесь «помогали» запорожцы. Особенно преуспел в таких эпизодах торпедовец Варнавацкий, который легко давал себя обыгрывать, выкладывая мяч керчанам, словно яблочко на блюде. Не отставали в «помощи» и другие опытные футболисты «Торпедо».

Исключение составили молодые ребята, появившиеся в составе автозаводской команды во втором тайме. Они редко, но «зубасто» вели атаки на ворота «Океана». Запомнился стремительный слалом юного Перепаденко, который лихо оставил за спиной двух защитников и вколотил мяч под перекладину.

Это произошло при счете 1:1, а в первой половине игры голы были забиты издалека. Сначала запорожец Ледней метров с двадцати послал мяч в «девятку», а затем примерно с такого же расстояния керчаннин Родченков, выполняя штрафной удар, отправил мяч в нижний угол ворот...

На 70-й минуте гости в своей штрафной сбивают Попова. Сам пострадавший пробил пенальти, но сделал это несильно и прямо по центру ворот. Мяч легко парировал Тимченко. Правда, через две минуты форвард исправил свою ошибку. Прострельная передача вдоль ворот — и Попов головой переправляет мяч в сетку. Голкипер запорожцев даже не попытался перехватить мяч.

За 9 минут до финального свистка автозаводцы вновь нарушили правила в своей штрафной. И опять, как подкорошенный упал Попов, 11-метровый четко исполнил Родченков.

По итогам двух встреч запорожцы вышли в четвертьфинал. Кроме них, борьбу за Кубок Украины продолжают «Подолье», «Колос», «Нефтяник», черкасский «Днепр», «Маяк», «Десна» и «Полесье».

А. ГРИШИН.

г. Керчь (по телефону).

Газета «Индустриальное Запорожье» Запорожжя, 19.06.1990.

«Торпедо» (Запорожье) — «Океан» (Керчь) — 2:0 (2:0). Розыгрыш Кубка Украины. 1/8 финала. Первый матч.

Запорожье. Стадион автозавода Коммунаров. 11 июня. Ясно. 29 градусов. 1000 зрителей.

Судьи В. Старовойт, Ю. Корбут, Ю. Власенко (все — Киев).

«Торпедо»: Тимченко, Козлов, Ал. Волков (Ирлюгу, 46), Булгаков (Максименко, 71), Ледней, Трегубов, Варнавацкий (Товкач, 46), Дягель, Бакалов (Перепаденко, 57), Федоренко (Маркин, 46), Бондаренко.

«Океан»: Лосев, Гончаров, А. Волков, Леженцев (Рыжиков, 46), Р. Панков (Дементьев, 35), Шведюк, А. Панков, Романенко, Черных, Попов, Лобанов (Получиев, 74).

Голы: Булгаков (32), Бакалов (45).

Совсем недавно автозаводцы в двух кубковых матчах переиграли херсонский «Кристалл», а вот теперь в первом матче 1/8 финала и керченский «Океан». Победа была достигнута благодаря соиздавательным действиям опытных Варнавацкого и Федоренко, без участия которых не обходилась почти ни одна атака ворот соперников. Вот таких опытных игроков, на мой взгляд, не достает нынешнему «Океану». Правда, по словам очевидцев, роль лидера в недавнем матче на первенство страны между этими командами брал на себя в «Океане» А. Панков, однако на сей раз он выступал на непривычном для себя месте — в защите.

Как же были забиты голы? На 32 минуте Варнавацкий, завладев мячом в центре поля, совершил сольный проход в штрафную площадку и выдал своевременный пас Булгакову, тот сыграл в «стенку» с Бондаренко и неотразимым ударом послал мяч в ворота керчан. Игра, как говорится, была сделана на последней минуте первого тайма. Федоренко точным пасом вывел на ударную позицию подключившегося к атаке защитника Бакалова, тот хотел было переадресовать мяч партнерам, но заметил, что голкипер «Океана» Лосев неосмотрительно покинул ворота, и молниеносно сориентировался — 2:0.

После перерыва хозяева всем своим видом демонстрировали, что их вполне устраивает достигнутый результат. В составе «Торпедо» появились три юных воспитанника местного футбола. Они сразу внесли коррективы в игру. Атакующий потенциал автозаводцев снизился, тем не менее, они сумели довести игру до победного конца.

Итак, в пятницу, 15 июня, запорожцы играют ответный матч в Керчи.

А. КОПЕЛИОВИЧ,
заведующий отделом физкультуры и спорта газеты «Индустриальное Запорожье».

г. Запорожье (по телефону).

Газета «Керченский рабочий» Керчь, 13.06.1990.

«Океан» (Керчь) — «Торпедо» (Запорожье) — 3:2 (1:1). Керчь. Стадион имени 50-летия Октября. 15 июня. Ответный матч розыгрыша Кубка Украины. 1/8 финала. Солнечно. 28 градусов. 800 зрителей.

Судьи С. Дзюба, А. Осадчий, В. Лапин (все — Киев).

«Океан»: Петров, С. Гончаров, А. Волков, Назименко, Р. Панков, Шведюк (Леженцев, 70), Родченков, Лобанов (Романенко, 79), Черных (Дементьев, 23), Попов (Рыжников, 84), А. Панков.

«Торпедо»: Тимченко, Козлов (Максименко, 46), А. Волков, Булгаков, Ледней (Маркин, 23), Трегубов, Варнавский, Дигель, Бакалов (Перепаденко, 46), Федоренко (Антюхин, 46), Приголу.

Голы: Родченков (40, 81 — с пенальти), Попов (72) — у «Океана»; Ледней (8), Перепаденко (59) — у «Торпедо».

По-разному восприняли болельщики ответный матч 1/8 финала Кубка Украины между «Океаном» и «Торпедо». Одни уходили со стадиона, восхищаясь игрой хозяев поля, другие — с ухмылкой. Конечно, если судить по счету, то он вполне соответствовал кубковому матчу, а вот по содержанию, накалу страстей, да простит меня болельщик за такое сравнение, игра напомнила футбольное шоу, где ведущие роли исполняли запорожцы.

Имел в запасе два мяча, забитых в первой встрече, автозаводцы очень миролюбиво были настроены в ответном матче. Гости предоставили керчанам возможность делать на зеленом газоне все, что хотелось. И хозяева старались, но не все получалось, а когда не выходило, помогали запорожцы. Особенно преуспевал в таких эпизодах торпедовец Варнавский, который легко давал себя обыгрывать, выкладывал мяч керчанам, словно на блюдечке. Не отставали в «помощи» и другие опытные футболисты «Торпедо». Исключение составили молодые ребята, вышедшие в составе автозаводцев во втором тайме. Они редко, но «зубасто» вели контратаки на ворота «Океана». Запомнился в начале второго тайма стремительный слалом юного Перепаденко, который лихо оставил за спиной двух защитников и выколотил мяч под перекладину. «Торпедо» повело в счете 2:1, а в первой половине игры голы были забиты издалека. Сначала запорожец Ледней метров с двадцати послал мяч в «девятку», а затем примерно с такого же расстояния керчанин Родченков, выполняя штрафной удар, отправил мяч в нижний угол ворот.

Пропустив второй гол, керчане заспешили. Им не терпелось восстановить равновесие в счете, благо соперник всем видом давал понять — забивайте. В одной из атак Попова сбивают в штрафной площадке. Сам пострадавший пробил пенальти, но сделал это не сильно и прямо по центру ворот. Мяч легко парировал Тимченко. Кстати, это первый не забитый Поповым пенальти за два года выступления в «Океане». Правда, через две минуты Сергей исправился в глазах зрителей. Последовала прострельная передача вдоль ворот и Попов головой отправил мяч в сетку. За несколько минут до финального свистка гости нарушают правила в своей штрафной площадке, опять «подкосив» Попова. Родченков выполнил пенальти четко.

Хотя наши футболисты выиграли ответный матч с минимальным преимуществом, однако с надеждой подержать в руках Кубок Украины расстались. По итогам двух встреч в 1/4 финала вышли запорожцы.

Газета «Керченский рабочий» Керчь, 19.06.1990.

«Десна» Чернігів-«Зірка» Кіровоград 1-2, голи: І.Четверик-В.Самофалов,Е. Денисенко, 1-0, гол: Ю.Яковенко.

«Минулого понеділка українські команди 1 зони другої ліги зіграли матчі 1/8 фіналу розіграшу кубка України з футболу. Чернігівська «Десна», виступаючи у Кіровограді молодіжним складом, поступилась у першому матчі місцевій «Зірці» з рахунком 1-2. Гол у гостей забив І.Четверик. ... Матч відповідь із «Зіркою» відбудеться у Чернігові 15 червня». Газета «Деснянська правда» Чернігів, 13.06.1990.

«Чернігівська «Десна» стартувала недосить впевнено, програвши у Кіровограді в першому матчі місцевій «Зірці» з рахунком 1-2. Гості після першого тайму поступалися, пропустивши два м'ячі. Тренери в цьому матчі довірили місце в основному складі молодим гравцям, які, на жаль, не зуміли стримати атак суперника. У ході матчу було зроблено кілька заміन, і Ігор Четверик зумів на 70-й хвилині забити гол. Саме завдяки цьому м'ячу на полі суперника «Десна» за підсумками двох матчів і вийшла у наступний етап розіграшу кубка. Граючи в повторному поєдинку на своєму полі, деснянці вже в дебюті захопили ініціативу, і новачок команди Ю.Яковенко вдало завершив ефектну комбінацію своїх товаришів. У подальшому рахунок не змінився, що, звичайно, влаштувало господарів.

Тепер чернігівці в 1/4 фіналу зустрінуться 6 і 28 липня з харківським «Маяком». Газета «Деснянська правда» Чернігів, 17.06.1990.

«Пройшли ігри 1/8 фіналу кубка України з футболу. Першу гру кіровоградська «Зірка» провела на своєму полі, де зустрілась з чернігівською «Десною». Ціною неабияких зусиль нашим землякам вдалося домогтись перемоги — 2-1. Але той єдиний м'яч, який забив гості у ворота «Зірки», значив багато (на чужому ж полі). Отож для того, щоб продовжити боротьбу, за кубок, кіровоградцям у Чернігові треба було зіграти хоча б нічию. Але тут поразка — 1-0. Все, шанси втрачені». Газета «Кіровоградська правда» Кіровоград, 20.06.1990.

«Нафтовик»-«Авангард» 3-4, 2-0.

Суперником буде „Дніпро“

Футболісти охтирського «Нафтовика» успішно виступають у розіграші Кубка України. Наші земляки вийшли до чвертьфіналу, подолавши в 1/8 фіналу ровенський «Авангард». Про хід цих матчів розповідає головний тренер «Нафтовика» В. О. Душков.

— Першу зустріч ми провели в гостях. Пройшла вона цікаво. Вже на початку зустрічі нам вдалося захопити ініціативу і швидко добитися успіху. Впродовж п'яти хвилин В. Тим-

ченко і В. Колесник змусили господарів розпочати з центра поля. Господарі не змирилися з таким перебігом і до перерви зуміли відквитати обидва м'ячі, а ми забили ще один (В. Колесник).

У другому таймі ровенці зрівняли рахунок, а за шість хвилин до фінального свистка господарям вдалося забити гол, який і приніс їм перемогу з рахунком 4:3.

Повторна зустріч теж пройшла не менш напружено. Спочатку активніше діяли гос-

ті, а потім наші футболісти перехопили ініціативу і втримували її до фінального свистка. Наприкінці першого тайму гості порушили правила в своєму штрафному майданчику і В. Сарас з пенальті відкрив рахунок. Відразу після перерви П. Матвейченко забив другий м'яч. «Нафтовик» переміг — 2:0 і за сумою двох матчів вийшов до 1/4 фіналу.

Суперником наших футболістів на цьому етапі буде черкаське «Дніпро», з яким вони зустрінуться 6 і 28 липня.

Г. РЕВА.

Газета «Ленінська правда» Суми, 22.06.1990.

Ровно 11 червня. Стадіон «Авангард». Доц. 15 градусів тепла. 700 глядачів.

Суддя у полі: суддя республіканської категорії В. Засуха (Київ).

«Авангард»: Сироквашко, Синицький (Гринишин — 79), Баль, Сарнавський, Ушмаєв, Бонещкий, Петрик, Новак (Красій — 46), Самардак (Бондар — 76), Кабанець (Воротняк — 46), Козак.

«Нафтовик»: Остапов, А. Єрмак, Тимченко, В. Єрмак (Наумчук — 46), Мартинюк (Матвейченко — 46), Фомін (Склярський — 46), Попович, Шуршин, Сарас, Колесник, Цисар (Ячник — 70).

Голи забили: Тимченко (12), Колесник (16, 43), Баль (36), Самардак (44), Синицький (59), Сарнавський (82 — з пенальті).

Попереджений: Наумчук (79).

У цей день ніщо не сприяло футболу у нашому місті: дощ моросив майже цілий день, по телебаченню в цей же час йшла трансляція матчу чемпіонату світу з Італії. Та вірні прихильники «Авангарду» все ж таки прибули на стадіон.

Гості проводили розминку у досить інтенсивному темпі, а ровенчани розминалися м'яло, неохоче. І це, безумовно, відразу ж далося взнаки у зустрічі. Вже перша хвилина пед не завершилася взяттям воріт гостей, відмінну нагоду зробити це мав капітан «Авангарду» Новак, та, пробігавши лівою ногою, він не влучив у ворота.

А далі вже гості весь час нарощували темп матчу. І на 12 хвилині зустрічі їхній прохід по правому флангу завершився вивіреним пасом у центр штрафної площадки. Захисник Тимченко головою спрямував м'яч до сітки воріт господарів 1:0.

Не пройшло і п'яти хвилин, як вже нападаючий гостей Колесник, пройшовши майже весь захист ровенчан, подвоїв рахунок 2:0.

Захвилювалися глядачі на трибунах, захвилювалися гравці «Авангарду» та його наставники, адже на власному стадіоні у нинішньому сезоні вперше ще так не поступалися.

І ось на 20 хвилині суддя не фіксує положення поза грою Ч. Самардака. Це дає гравцям можливість вийти один на один з воротарем гостей, та удар прийшовся у

голкіпера гостей. Ще через дві хвилини вже Бонещкий, обігравши всіх захисників гостей і лекачого воротаря, прорвався до воріт. А за хвилину від удару Ушмаєва м'яч проходить поза чоротою.

Дивлячись на безрезультатні атаки своїх нападаючих, вирішили підключитися захисники «Авангарду». І на 36 хвилині Баль головою послав м'яч до сітки. 2:1.

Продовжуючи атаки, ровенчани дощ втратили ліпшість, чим відразу ж скористалися гості і провели швидку атаку. М'яч попав до досвідченого Шуршина, він передав Колеснику, а той відправив його до воріт господарів. 3:1.

Ровенчани розгрізли м'яч з центру поля, його підхопив Самардак, пройшов сам до воріт гостей і забив другий гол. 3:2.

Після перерви у командах було проведено велику кількість замінів, та гра не змінилася. Вона проходила у безперервних атаках господарів.

Вже на 49 хвилині рахунок міг бути нічийний. За грибу гру проти Бонещкого суддя у полі назначив пенальті біля воріт гостей, та Бондар пробив неважко, і воротар парировав одиннадцятиметровий удар.

Через десять хвилин рахунок все ж таки було змінене. Баль пройшов захисні редуті сумчан, віддав м'яч Синицькому і рахунок став 3:3.

А далі був постійний штурм воріт «Нафтовика». М'ячі у їх ворота могли забити Синицький, Бондар, Гринишин, Баль, Бонещкий, та у завершальній стадії атаки їм не вистачало зосередженості, щоб влучними були удари.

Кравчук поставив Сарнавського. Знову ж такі гості порушили правила у штрафній площадці проти Бонещкого. Довго господарі вирішували, кому ж пробити пенальті. Зважився знову ж таки захисник, і м'яч влетів у сітку воріт — 4:3.

У повторному матчі в Охтирці ровенчанам буде не легко. Чи допоможе їм ця перемога у матчі, час покаже.

Т. ОМЕЛЬЧУК.

Охтирка, 15 червня. Стадіон «Нафтовик». Ясно, 18 градусів. 2000 глядачів.

Суддя у полі: суддя республіканської категорії В. Яримчук (Київ).

«Нафтовик»: Остапов, А. Єрмак, Тимченко, В. Єрмак, Мартинюк, Фомін, Попович, Шуршин (Склярський — 75), Сарас, Колесник (Ячник — 66), Цисар.

«Авангард»: Кубишкін (Сироквашко — 69), Кабанець, Бонещкий (Покора-80), Каліщук, Ушмаєв, Красій, Петрик, Воротняк, Бондар, Рішник (Дем'янух — 50), Козак (Корпільський — 75).

Голи: Шуршин (41 — з пенальті), Колесник (52). Охтирський «Нафтовик» — суперник не з іменитих, але для ровенського «Авангарду» гра з ним виявилася важкою. Можливо, це сталося тому, що ровенчани сподівалися на легку перемогу, не готувалися до справжньої боротьби. Мабуть, тому на полі з'явився достатньо оновлений склад.

Гра проходила напружено у відносно швидкому темпі. Наші футболісти частіше атакували, непогано комбінували, наполегливо прагну-

ли виправдати сподівання болісників, котрі вже звикли до успіхів команди у нинішньому сезоні.

Чому програли? Передусім тому, що у команди був відсутній тактичний план дій. Крайні захисники, приміром, пройшовши по флангу, рідко знаходили партнерів для продовження атаки. В центрі нападу Бондар ніяк не міг налагодити зв'язки з підзахисниками. Це значно полегшило гру захисників «Нафтовика», який в цьому матчі майже не допускав помилок. Зате про оборону гостей цього не скажеш. На 41-й хвилині матчу з 11-метрової позначки гол забивав Шуршин — 1:0.

Приніс перемогу своїй команді Колесник, який взяв ініціативу на себе і, обігравши двох гравців, сильним ударом змусив капітулювати Кубишкіна вдруге. 2:0.

Ця поразка виявила ровенський «Авангард» з подальшою боротьбою за Кубок УРСР.

М. ЛАСКАВИЙ.

«Шахтар» Павлоград-«Дніпро» Черкаси 1-5, голи: В.Цокур-Коляда (два), Васильченко, Чулак, К.Боженар (автогол), 4-1, голи: Г.Поляков, В.Громов, В.Червоний, В.Цокур-Васильченко.

1-й матч: «Дніпро»: В.Пилипенко (А.Дейнеко, 79), І.Малишев, О.Осташов, О.Кирилюк, В.Перепелиця, А.Прохоренков, В.Мазараті, Н.Брунджадзе, І.Чулак (О.Суховей, 75), І.Коляда, М.Ліпинський (В.Васильченко, 64), тренер Рудольф Козенков.

2-й матч, «Дніпро»: В.Пилипенко, І.Малишев, О.Суховей, О.Кирилюк, С.Лихотворик, В.Мазараті, І.Єршов, О.Осташов, І.Коляда, М.Ліпинський, В.Васильченко, тренер Р.Козенков.

ХВАЛА БОЛЕЛЬЩИКУ

11 юнія сыграны первыя матчы 1/8 финала розыгрыша Кубка СССР по футболу на призы газеты «Правда Украины».

Сначала сообщим результаты встреч: «Подолье» (Хмельницкий) — «Кривбасс» (Кривой Рог) — 1:1, «Динамо» (Белая Церковь) — «Колос» (Никополь) — 2:1, «Торпедо» (Запорожье) — «Океан» (Керчь) — 2:0, «Авангард» (Ровно) — «Нефтяник» (Ахтырка) — 4:3, «Днепр» (Черкассы) — «Шахтер» (Павлоград) — 5:1, СКА (Киев) — «Маяк» (Харьков) — 1:1, «Звезда» (Кировоград) — «Десна» (Чернигов) — 2:1.

— Лишь в двух случаях хозяева поля не смогли сломить сопротивление соперников, — сказал в своем комментарии нашему корреспонденту заслуженный мастер спорта В. Матвиенко. — В Киеве, например, армейцы открыли счет уже на 16 минуте (Шинкарев), но спустя 14 минут харьковчане (Грунь) восстановили равновесие. Первый тайм прошел с преимуществом киевлян, создавших две хорошие возможности для взятия ворот. Но в решающий момент оказался недостаток класса. После перерыва игра выровнялась и проходила преимущественно в центре поля.

Пять тысяч зрителей пришли в Черкассах поддержать свою команду. И «Днепр» щедро вознаграждал их за это, забив пять мячей в ворота горняков.

В условиях непогоды, когда на нас буквально обрушились проливные дожди, а телевизионные транслирует матчи чемпионата мира из Италии, нужно быть истинным патриотом команды, чтобы на ветру, спрятавшись под зонтик, воодушевлять своих земляков, в то время, когда есть возможность, с комфортом, попивая чаек в кресле, смотреть телерепортаж о матче Шотландия — Коста-Рика.

И тысячи преданных болельщиков пришли на стадионы не только в Черкассах, но и в Запорожье, Кировограде, Белой Церкви...

Хвала настоящим болельщикам!

Кубок СССР по футболу на призы газеты «Правда Украины». Ответные матчи 1/8 финала: «Кривбасс» (Кривой Рог) — «Подолье» (Хмельницкий) — 2:2 (1:1), «Колос» (Никополь) — «Динамо» (Белая Церковь) — 4:1 (1:2), «Торпедо» (Запорожье) — «Океан» (Керчь) — 3:2 (2:0), «Нефтяник» (Ахтырка) — «Авангард» (Ровно) — 2:0 (3:4), «Шахтер» (Павлоград) — «Днепр» (Черкассы) — 4:1 (1:5), «Маяк» (Харьков) — СКА (Киев) — 1:0 (1:1), «Десна» (Чернигов) — «Звезда» (Кировоград) — 1:0 (1:2).

Комментарий ответственного секретаря Федерации футбола СССР Е. П. КОТЕЛЬНИКОВА:

— Определены участники четвертьфинальных поединков.

Борьбу за почетный приз продолжают действительно сильнейшие на сегодняшний день коллективы. Отрадно отметить, что, несмотря на трансляцию игр чемпионата мира, «бои местного значения» вызывают у болельщиков большой интерес. Так, в Кривом Роге и Никополе на стадионах собралось по 5 тысяч зрителей, немногим меньше — в Чернигове и Ахтырке.

Вчера в ССК Федерации футбола СССР была проведена жеребьевка четвертьфинальных пар. Вот ее результаты: «Полесье» — «Подолье», «Колос» — «Торпедо», «Днепр» — «Нефтяник», «Десна» — «Ма- Команды, указанные первыми, 6 июля сыграют на своем поле, а ответная игра состоится 28 июля.

1/4 фіналу, 8, 28.07: «Поділля»-«Полісся» Житомир 1-4, голи: Г.Повар-Ю.Леонов (три), П.Касанов, 1-1.

Ми вже звикли співчувати учасникам чемпіонату світу з футболу, яким доводилося виходити на поле, коли термометр показував 30—35 градусів. Саме в таку ж спеку вийшли на поле стадіону імені Ленінського комсомолу учасники чвертьфінального матчу на Кубок України — житомирське «Полісся» і хмельницьке «Поділля». За жеребом наші футболісти повинні були грати в одній восьмій фіналу із «Закарпаттям», яке несподівано навіть для себе перейшло до західної зони другої ліги. Тому матч не відбувся, а житомирці одразу потрапили до чвертьфіналу. Подоляни у двобої з «Кривбасом» добилися нього права. Обидва матчі завершилися внічию — 1:1 та 2:2, але за рахунок голів, забитих на чужому полі, перевагу було віддано хмельничанам.

Спека спокую, але ось свисток судді республіканської категорії І. Горожанкіна з Кіровограда покликав команди до боротьби. І вона почалася.

Перша атака гостей принесла їм успіх. М'яч, пробитий В. Дудником, влучив у ногу захисника, змінив напрямок і влетів у ворота. Наш голкіпер І. Рутковський був безсилим. Проте через дві хвилини Ю. Леонов стрімко втік від захисників, обіграв у штрафному майданчику воротаря О. Саболаша і був ним збитий. Пенальті чітко реалізував сам потерпілий.

А потім темп різко впав. Повільна гра влаштовувала гостей, адже висока ціна гола на чужому полі. Після перерви тренери вдалися до заміни. Серед нових гравців вийшов і В. Шишков, який вже залікував травму. Саме він активі-

зував дії партнерів. Господарі повністю заволоділи ініціативою і повели планомірний штурм воріт гостей. На 73-й хвилині П. Касанов без перешкод пробив головою у «девятку». Після цього подоляни зробили спробу перехопити ініціативу, але це ні до чого не призвело. На 80-й хвилині В. Шишков обіграв двох захисників і виклав м'яч на ногу Ю. Леснова. Юрій спокійно обіграв воротаря і захисника, що кинувся на допомогу, і потроїв рахунок. А ще через дві хвилини знову В. Шишков на лівому фланзі обіграв опікуна, переадресував м'яча П. Касанову, а той в один дотик Ю. Леонову. Останній потужно пробив з лінії штрафного майданчика і довів рахунок до 4:1.

Час, що залишився, пройшов в обоюдно атаках, але ближчими до успіху були житомирці. Отже, переконлива перемога.

Хочеться зробити кілька зауважень. Неспортивно поведіння на полі наш капітан команди Ю. Стріхарчук, надто грубо зігравши проти нападника хмельничан. Це тим більш дивно, що Юрій прихильник «чистої» гри.

В матчі було багато заміни. За положенням позинен бути арбітр, який проводить заміни. Цього разу адміністрація стадіону його не забезпечила. І щодо стадіону. На очах руїнуються трибуни. Знову без належної реклами проводиться продаж білетів спортивно-речової лотереї. Зрозуміло, що тираж не проводиться. Коли ж ми почнемо працювати по-людськи?

В. ДИМЧУК.

Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 8.07.1990.

«Поділля» — «Полісся» — 1:1 (0:1). 28 липня. Стадіон «Поділля», 21 градус. 1900 глядачів.

Судді — В. Безрук, В. Глазков, О. Шест (асі — Луганськ).

«Поділля»: Федорченко (Саболаш, 46), Михайлов (Косовський, 33), Кісера, Снігур, Сорокін, Ніч, Аргудяев, Яременко, Карачук, Повар, Рудько (Матапчук, 65).

«Полісся»: Страшненко, Баран, Хруслев, Анненков, Стріхарчук, Ракитенко (Льонін, 83), Касанов, Жовтососов, Талько, Леонов (Шишков, 60), Лукашенко (Присяжний, 90).

Голи — Лукашенко (44), Аргудяев (54).

Житомирці приїхали на чвертьфінальний матч-відповідь розіграшу кубка України з хорощим настроєм. Ще б, вдома вони перемогли хмельничан з рахунком 4:1. Їхні шанси на вихід у наступний етап, звичайно, були значно більші.

Це розуміли і тренери господарів, які продовжують доукомплектовувати команду і шукати оптимальний варіант складу. Отож вони випробували сили нових та деяких молодих гравців, що рідко виходять

на поле в стартовому складі. Забігаючи наперед, скажемо, що нелогане враження справив голкіпер Юрій Федорченко. Добре відіграв другий тайм Сергій Аргудяев, який попервах дещо випадав з ансамблю. Господарі могли відкрити рахунок вже на п'ятій хвилині. Захисник житомирців помилився в кількох метрах від воріт, і Степан Ніч миттєво завдав удару. Голкіпер Сергій Страшненко не втримав м'яча в руках, але в повторному кидку взяв його майже на лінії воріт.

Тут же стрімку контратаку провели гості, і вже голкіпер хмельничан продемонстрував майстерність. Починаючи з десятої хвилини і майже до кінця тайму, житомирці володіли ініціативою. Їхні півзахисники домінували в центрі поля, вміло підключалися до флангових атак. Правда, наші захисники, особливо Ігор Снігур, надійно нейтра-

лізували нападаючих, і ті рідко проникли в штрафний майданчик. Та й гол гості забити не через помилку оборони. В епізоді, що виник на 44-й хвилині, Анастолій Лукашенко в жорсткій боротьбі із захисником господарів порушив правила. Однак суддя не дав свисток, і форвард спокійно послав м'яч у нижній кут воріт.

Після перерви хмельничани додали в русі. Аргудяев продемонстрував чудовий дриблінг і, обвівши двох захисників, послав м'яч повз голкіпера в сітку. Згодом господарі розіграли ідентичну комбінацію, однак воротар розгадав намір Аргудяєва.

Далі матч проходив у невисокому темпі, коректно. Нічия — закономірний результат. Таким чином, «Полісся» за підсумками двох матчів вийшло в наступний етап розіграшу кубка.

Головний тренер житоми-

ст. «Нафтовик»/ім.Ленінського комсомолу, .?./400 глядачів, судді: Володимир Борзило, Юрій Сергієнко, Володимир Воргуль (всі Харків)/Дмитро Мартинюк (Дніпропетровськ), Сергій Волкобой (Кривий Ріг), Олег Белкін (Дніпродзержинськ), **«Дніпро»-«Нафтовик» 1-5(0-3)**, голи: Коляда (80)-Фомін, Колесник, Сараєв (два), Матвійченко, **1-1**, голи: Ліпінський (57)-Колесник, попереджений Журавленко. 1-й матч, «Дніпро»: В.Пилипенко, І.Малишев, О.Суховей, О.Кирилюк, С.Лихотворик, О.Журавленко, І.Єршов (А.Прохоренков, 46), Н.Брунджадзе, І.Чулак, І.Коляда, О.Осташов, тренер Р.Козенков. 2-й матч, «Дніпро»: Р.Новиков, О.Осташов, І.Єршов (С.Гура, 69), В.Перепелтця, С.Лихотворик, О.Журавленко, В.Мазараті, Н.Брунджадзе, І.Чулак, І.Коляда (А.Прохоренков, 73), М.Ліпінський, тренер Р.Козенков.

«З перших хвилин господарі захопили ініціативу, раз у раз створюючи небезпечні моменти біля воріт гостей. Гості епізодично контратакували, але надійно грав голкіпер охтирчан Юрій Прохоров. Болільники вперше побачили його у воротах і дали високу оцінку.

Рахунок на 18-й хвилині відкрив Фомін. Через чотири хвилини Колесник у падінні красиво пробив, але трохи неточно. Згодом не раз турбували воротаря «Дніпра» Шуришин, В.Єрмак, Цисар.

Двічі підряд відзначився Сараєв. Спочатку він використав передачу Шуришина, а потім суддя призначив пенальті за те, що гості збили в своєму штрафному майданчику Поповича.

Другий тайм тільки розпочався, а господарі вже поздоровляли Колесника, котрий відмінно використав передачу капітана команди Василя Єрмака і послав четвертий м'яч у ворота «Дніпра». Гості прагнули вирівняти становище, але охтирчан важко було зупинити. Одна за одною йшли атаки, ніби накочувалися хвилі на ворота «Дніпра». Нафтовики вміло використовували фланги. Глядачі підтримували свою команду, просили ще голу, і діждали його. На 78-й хвилині Шуришин подав кутовий, і Матвійченко замкнув передачу.

Правда, гості не розгубилися і прагнули забити хоча б гол престижу. На 80-й хвилині Коляда забив гол у ворота «Нафтовика». В цей час їх захищав вже Астапов, який замінив Прохорова». Газета «Прапор перемоги» Охтирка, 1990.

Впевнену і змістовну гру демонструють у розіграві Кубка України футболісти охтирського «Нафтовика». У першому чвертьфінальному матчі, який наші земляки провели вдома, вони здобули переконливу перемогу над черкаським «Дніпром» з рахунком 5:1.

Напередодні цієї зустрічі головний тренер «Нафтовика» В. О. Душков дав своїм вихованцям тижневий відпочинок. У розмові зі мною наставник зізнався, що побоювався за хлопців, їх функціональну готовність до кубкового матчу. Але, як показала зустріч, тривога тренера була даремною: охтирці на високому рівні провели цей поєдинок.

Перший тайм пройшов з явною перевагою футболістів «Нафтовика», які забили у ворота «Дніпра» три м'ячі. Відзначилися С. Фомін і двічі В. Сараєв. Після перерви тренер випустив на поле молодих гравців. І загального

малюнка гри вони не зіпсували, і допомогли своїм колегам забити ще два м'ячі, які записали на свій рахунок В. Колесник і В. Сараєв.

А що ж гості? На їх прохання ця зустріч відбулася в Охтирці, і вони, схоже, розраховували на поразку з мінімальним рахунком, щоб потім вдома відігратися. Але їх сподівання не збулися. Дніпряни нічого не змогли протиставити змістовній грі охтирців. Єдиною втіхою для черкашан став гол престижу, забитий ними наприкінці зустрічі.

Охтирці практично забезпечили собі вихід у півфінал, де зустрінуться з переможцем матчу «Десна» (Чернігів) — «Маяк» (Харків). У першій зустрічі сильнішими були чернігівці — 1:0. Повторні поєдинки мають відбутися 28 липня.

Газета «Ленінська правда» Суми, 11.07.1990.

«Минулої суботи відбулися повторні матчі ¼ розіграшу Кубка України з футболу. Спортсмени охтирського «Нафтовика» провели цю зустріч у Черкасах з місцевим «Дніпром».

У першому матчі вдома наші земляки здобули впевнену перемогу з рахунком 5-1, що ускладнило завдання виходу до наступного етапу гравицям «Дніпра».

І все ж господарі прагнули взяти реванш. Але наші футболісти в цьому матчі зіграли добре. Першими рахунок відкрили черкасці, а через кілька хвилин В.Колеснику вдалося зрівняти його.

«Нафтовик» вийшов до півфіналу, де двічі зустрінеться з чернігівською «Десною». Ці матчі відбудуться 2 і 26 вересня». Газета «Ленінська правда» Суми, 31.07.1990.

«Маяк» Харків-«Десна» 0-1, гол: Ю.Яковенко, **1-1**.

«І команди майстрів другої ліги змагаються в розигранні Кубка України на стадії 1/4 фіналу. Перший матч команда заводу імені Т.Г.Шевченка у Чернігові прогала «Десні» з рахунком 0-1. Матч-відповідь 28 липня». Газета «Ленінська зміна» Харків, 18.07.1990.

«МАЯК» — «ДЕСНА» [Чернігів] — 1:1.

«МАЯК»: Шеховцов (Рогожкін, 66), Дичко (Корощенко, 66), Бік, Бахметєв, Плотников, Петренчук, Лунін, Задорожний, Рудинський, Процишин, Страпакко (Рахасєв, 46).

«ДЕСНА»: Тяпушкін, Постовой, Пахар, Гриценко, Сапронов, Дмитренко, Рудой, Буглак, Буловчак (Москалець, 89), Кривенюк (Шуман, 89), Лихоблицький (Яковенко, 71).

ГОЛИ: 1. Лунін (28), І. Буловчак (51).

У травневому інтерв'ю республіканській газеті «Правда України», котра не тільки запропонувала відродити розиграш Кубка УРСР у його новій якості — серед клубів другого ешелону першої (Української) зони, а й заснувала цінний приз для переможця, головний тренер «Маяка» М. М. Тимошенко запевнив спортивну громадськість у тому, що боротьбі за авторитетний приз команда надаватиме чи не першочергове значення. Йшлося про те, що у чемпіонаті країни шевченківці виступають вкрай незадовільно і тимчасова зміна акценту з успішним фінішем може допомогти у суттєвому поліпшенні морального клімату в колективі.

Перший бар'єр на кубковому шляху — київський СКА — був подоланий без особливих ускладнень: «Маяк» взяв гору у себе вдома — 1:0 і зіграв вни-

чию в гостях — 1:1. А от в одній четвертій розигранш чернігівська «Десна» вдома перемогла наших земляків — 1:0. Тож у звітному матчі-відповіді шевченківцям був потрібен тільки впевнений реванш.

І спочатку здавалося, що таке завдання їм цілком під силу. Після подачі кутового ви-нахідливо, а головне, несподівано для гостей у їхньому штрафному майданчику зіграв наш опорний півзахисник І. Лунін, який невідпорно пробив по цілі — 1:0. Але у подальшому досвідченіші гості нагадали своїм опонентам, що вміле поводження з м'ячем дає найбільший ефект у швидкісному русі, а не при повільному пересуванні пішки. Майже кожній передачі у виконанні наших футболістів передувало тривале приборкання м'яча. Тож і не дивно, що чернігівцям у більшості таких випадків вдавалося зіграти на ви-передження і раз у раз зривати комбінаційні задумки «Маяка». Так само стрімко відгукнувся на подачу штрафного й центрофорвард «Десни» І. Буловчак. Його удар головою був настільки сильним, що наш голкіпер не утримав м'яча, який і влетів у сітку воріт.

Нічия — 1:1 відкрила гостям подальшу дорогу до Кубка. «Маяк» же, услід за своїм «старшим братом» — «Металістом» також опинився на узбіччі престижних змагань.

Ю. ЗВОНКОВ.

Успішно продовжують виступати у розигранні кубка України футболісти чернігівської «Десни». В першому матчі чвертьфіналу наші земляки, як відомо, перемогли на своєму полі харківський «Маяк» з мінімальним рахунком 1:0. А тому шанси деснянців у матчі-відповіді розцінювались не надто високо. Та прогнози у спорті заняття досить невдачливі... А отім, про перебіг подій у Харкові розповідає начальник команди Я. М. Ринський:

— На початку зустрічі наші гравці мали значну перевагу, але, як і на своєму стадіоні, не зуміли втілити її у голи. А ось харків'янам вдалося спочатку вкрити гру, а потім, скориставшись помилкою захисників, забити гол. До честі чернігівців, ця невдача не знітила їх, вони продовжували наполегливо шукати шляхи до воріт суперників. І знайшли. Під час однієї з атак з подачі В. Буглака м'яч у ворота «Маяка» забив І. Буловчак. Ця нічия стала для нас перемогою. Відзначу суддівство цього матчу, яке було об'єктивним і кваліфікованим.

Завдяки цій нічній «Десна» вперше вийшла у півфінал, матчі якого відбудуться 2 і 26 вересня. А ось де має відбутися перший матч визначить жеребкування у Федерації футболу УРСР.

Газети «Вечірній Харків» Харків та «Деснянська правда» Чернігів, обидві 31.07.1990.

ст. «Електрометалург»/ «Комунар», 300/1000 глядачів, судді: Сергій Дзюба, Валерій Ніколаєнко, А.Назаренко (всі Київ)/ Валерій Авдиш, Фелікс Будаєв, Олександр Тищенко (всі Сімферополь), «Торпедо»-«Колос» 3-1, голи: Бондаренко (30), Товкач (48), Антюхін (75)-Стародубець (90), 2-0, голи: Бондаренко (55), Федоренко (59).

1-й матч: «Колос»: С.Кириєнко, О.Сандул (В.Шмелькін,35), В.Лумпов, І.Плотко, А.Ділай, Ю.Катеруша, В.Кузнецов (С.Стародубець,54), О.Альошин, В.Стрижаков, С.Зірченко (В.Сафроненко,40), Д.Топчієв, тренер В.Нечаєв.

«Торпедо»: П.Тимченко, В.Козлов, О.Волков (С.Іріюглу,77), І.Товкач (І.Булгаков,81), і.Ледней, В.Трегубов, О.Варнавський (О.Антюхін,73), С.Дягель, Ю.Бакалов, М.Федоренко (Ю.Маркін,81), Р.Бондаренко, тренер Євгеній Лемешко.

2-й матч: «Колос»: С.Кириєнко, В.Лумпов, Д.Топчієв, С.Стародубець, А.Ділай (А.Гузенко,76), О.Альошин (В.Кузнецов,64), Ю.Катеруша (В.Шмелькін,64), В.Сафроненко (І.Литвиненко,46), І.Плотко, С.Зірченко, В.Стрижаков тренер В.Нечаєв.

«Торпедо»: В.Марчук, В.Козлов, О.Волков (С.Іріюглу,62), І.Товкач (І.Булгаков,65), І.Ледней, В.Трегубов (Ю.Маркін,22), О.Варнавський (О.Антюхін,62), С.Дягель, Ю.Бакалов, М.Федоренко (А.Максименко,76), Р.Бондаренко, тренер Є.Лемешко.

«Чвертьфінал Кубка України, в котром запорожские автозаводцы играли в Никополе против местного «Колоса», подтвердил силу, амбиции первых и показал безволие и покорность далеко не благосклонной футбольной фортуны вторых. Лишь первую треть матча хозяева поля тревожили девятнадцатилетнего голкипера запорожцев П.Тимченко, а потом ... потом торпедовцы учинили никопольчанам настоящее Ватерлоо. Р.Бондаренко, И.Товкач и О.Антюхин точными ударами полностью деморализовали соперника. И гол престижа за мгновение до финального свистка выглядел не более чем случайностью.

И если «Колос» забьет 28 июля в Запорожье три «сухих» мяча, случай этот перевернет все представления о логике и здравом смысле, которых, кстати, так не хватает формуле первенства во второй лиге». Газета «Никопольская правда» Никополь, 1990.

«Це був матч матч-відповідь 1/4 фіналу Кубка України. Наш «Колос» грав у Запоріжжі з місцевим «Торпедо». Як і в першій зустрічі, яка проходила 6 липня у Нікополі, торпедівці першими домоглися успіху. І знову, як і в попередньому матчі, рахунок відкрив нападаючий автозаводців Роман Бондаренко (на 54-й хвилині). Ще через чотири хвилини господарі вдруге оволоділи воротами голкіпера нікопольців Сергія Кириєнка. Автором цього м'яча став гравець добре відомий нікопольським шанувальникам футболу, колишній капітан «Колоса», а зараз нападаючий «Торпедо» - Микола Федоренко.

З рахунком – 2-0 перемогли господарі. Як пам'ятають читачі, у першому матчі запоріжці також святкували перемогу (3-1). Таким чином, автозаводці вийшли у наступне коло змагань на Кубок УРСР. Наші футболісти грали на стадіоні «Комунар» у такому складі: Кириєнко, Лумпов, Топчієв, Стародубець, Ділай (Гузієнко, 74), Альошин (Кузнецов, 62), Катеруша (Шмелькін, 56), Сафроненко (Литвиненко, 46), Плотко, Зірченко, Стрижаков». Газета «Південна зоря» Никополь, 1990.

**КУБОК УРСР.
МАТЧІ-ВІДПОВІДІ 1/4 ФІНАЛУ**
«Торпедо» (Запоріжжя) —
«Колос» (Нікополь). 2:0 (0:0).
Запоріжжя. 28 липня. Сонячно.
25 градусів Стадіон автозаво-
ду «Комунар». 1000 глядачів.
Судді: В. Авдиш, Ф. Булаєв,
О. Тищенко (всі — Сімферо-
поль).
«Торпедо»: Марчук, Козлов,
Волков (Ір'юглу, 62), Товкач
(Булгаков, 66), Ледней, Трегубов
(Маркін, 22), Варнавський
(Антюхін, 62), Дятель, Бакалов,
Федоренко (Максименко, 76),
Бондаренко.
«Колос»: Кириєнко, Лумпов,
Топчієв, Стародубець, Ділай
(Гузієнко, 85), Альошин (Куз-
нецов, 65), Катеруша (Шмель-
кін, 58), Сафроненко (Литви-
ненко, 46), Плотко, Зірченко,
Стрижаков.
Голи: Бондаренко (54), Федо-
ренко (60).

«Колос» (Нікополь) — «Торпедо» (Запоріжжя). 1:3 (0:1). Нікополь. 6 липня. Ясно. 20 градусів. Стадіон «Спартак». 1500 глядачів.

Судді: С. Дзюба, В. Ніколаєнко, Л. Назаренко (всі — Київ).

«Колос»: Кириєнко, Сандул (Шмелькін, 32), Лумпов, Плотко, Ділай, Катеруша, Кузнецов (Стародубець, 54), Альошин, Стрижаков, Зірченко (Сафроненко, 40), Топчієв.

«Торпедо»: Тимченко, Козлов, Трегубов, Ледней, Товкач (Булгаков, 80), Волков (Ір'юглу, 78), Федоренко (Маркін, 80), Бакалов, Варнавський (Антюхін, 75), Дятель, Бондаренко.

Голи: Бондаренко (29), Товкач (48), Антюхін (76), Стародубець (86).

Газета «Комсомолец Запоріжжя» Запоріжжя, 1990.

««Колос»-«Торпедо» (Запорожжське) 1-3(0-1). 1/4 фінала кубка УССР.

«Колос»: Кириєнко, Сандул (Шмелькін, 35), Лумпов, Плотко, Ділай, Катеруша, Кузнецов (Стародубець, 54), Алешин, Стрижаков, Зірченко (Сафроненко, 40), Топчієв.

Трудно даже предположить, на что рассчитывали футболисты «Колоса», выходя на поле в кубковом матче с запорожским «Торпедо». Наши соседи в отличие от никопольчан занимают вторую строчку турнирной таблицы и, как видно, не оставляют надежду завоевать Кубок Украины. Во всяком случае, если судить по игре, которую они продемонстрировали немногочисленным зрителям, пришедшим на стадион, это им вполне по силам.

Матч начался атаками никопольчан и на первых минутах встречи казалось, что гол назревает. Хотя на самом деле произошло обратное. Уже на тридцатой минуте после дальнего удара наш голкипер С.Кириєнко неудачно отбивает мяч и набежавший Р.Бондаренко открывает счет. Во второй половине матча еще дважды мяч оказывался в воротах нашей команды, что оказалось подтверждением слабой игры вратаря и следствием слабости в защите.

Ну, а что же хозяева. В который раз создали массу голевых ситуаций игроки «Колоса» практически не в состоянии реализовать их в голы прежде всего сказывается отсутствие игроков способных взять мгу на себя и в нужный момент нанести удар по воротам.

Подтверждением этого явилась и вторая половина встречи. Только удара в створ ворот произвели никопольчане, из которых завершились голом, но, к сожалению голом престижа. Команда ушла от крупного поражения благодаря вышедшему на замену С.Стародубцу. И заставляет обратить на себя внимание тот факт, что комбинация закончившаяся взятием ворот на последней минуте встречи, явилась не логическим завершением атаки, а скорее случайностью, которой могло и не произойти». Газета «Трубник» Никополь, 1990.

Розыгрыш Кубка УССР по футболу на призы газеты «Правда Украины» выходит на 28-й виток борьбы — 28 матчей станут известны участники полуфинальных встреч. Напомним читателям результаты первых игр 1/4 финала: «Полесье» (Житомир) — «Подолье» (Хмельницкий) — 4:1, «Колос» (Никополь) — «Торпедо» (Запорожье) — 1:3, «Нефтяник» (Ахтырка) — «Днепр» (Черкассы) — 5:1, «Десна» (Чернигов) — «Маяк» (Харьков) — 1:0.

Итог стартовых четвертьфинальных поединков в трех случаях из четырех в общем-то позволяет назвать будущих участников 1/2 финала, — сказал нашему корреспонденту ответственный секретарь Федерации футбола УССР Е. П. Котельников. — Но уверен, что в ответных матчах хозяева поля постараются приложить все усилия, чтобы опровергнуть мой прогноз. Борьба ожидается острой, и с учетом этого мы отрядили на поединки наших наиболее квалифицированных арбитров и, пожалуй,

самых опытных инспекторов. К матчу в Хмельницком готовится В. Безрук из Луганска, в Запорожье — симферополец В. Авдыш, в Черкассах — днепропетровец Д. Мартынюк, в Харькове — С. Михайлов из Бердянска. Все они — арбитры республиканской категории, имеющие опыт судейства в высшей и первой лигах. Инспектировать матчи будут заслуженный мастер спорта СССР А. Гулевский, председатель Николаевской областной коллегии судей Ю. Мазаркордато, судья всесоюзной категории Ф. Тюриков и судья рес-

публиканской категории О. Лоевский. Болельщикам нашей республики эти имена, конечно же, хорошо знакомы.

Хотелось бы отметить высокий соревновательный уровень на этой стадии борьбы. Полагаю, что лучшие шансы стать обладателем Кубка УССР и почетного приза «Правды Украины» у футболистов «Торпедо», «Полесья» и «Нефтяника», которые свои притязания на победу подтверждают стабильной игрой в чемпионате республики и высоким местом в турнирной таблице. Жаль, конечно, что из борьбы выбыли

задающие тон в чемпионате «Судостроитель» и «Кристалл», но тут уж ничего не поделаешь — законы Кубка нужно уважать всем, а тем, кто их забывает, напоминание следует незамедлительно.

Ответные игры 1/4 финала станут своеобразным водоразделом между первым и вторым кругами чемпионата УССР — 1 августа начинается вторая половина турнира. 2 и 26 сентября состоятся полуфинальные кубковые матчи, а два финальных поединка — 10 и 17 ноября.

Газета «Правда Украины» Київ, 26.07.1990.

Розыгрыш Кубка УССР по футболу на призы газеты «Правда Украины». 1/4 финала: «Днепр» (Черкассы) — «Нефтяник» (Ахтырка) — 1:1 (1:5), «Маяк» (Харьков) — «Десна» (Чернигов) — 1:1 (0:1), «Торпедо» (Запорожье) — «Колос» (Никополь) — 2:0 (3:1), «Подолье» (Хмельницкий) — «Полесье» (Житомир) — 1:1 (1:4).

...Ход поединка в Черкассах определил результат первой встречи, которая практически решила судьбу одной из сторон. Поэтому гости, подолгу контролируя мяч, перевели игру в спокойное русло. Хозяева же сделали ставку на контратаки, и две-три из них, особенно на левом фланге, выглядели весьма опасно. Немногочисленные зрители пытались «расшевелить» футболистов, но те не вняли голосу трибун.

После перерыва с «Днепра» словно летела пелена робости, он начал атаковать крупными силами смелей и напо-

ристей. Словом, рискнул. На 59-й минуте капитан хозяев Липинский предпринял рывок едва ли не с центра поля и забил эффектный гол. Вскоре он мог удвоить счет, но «Нефтяник» выручил вратарь. Спустя 5 минут в`сутолоке у ворот «Днепра» Колесник протолкнул мяч в сетку. В дальнейшем игра шла уже на встречных курсах, но счет остался прежним, поскольку вязь комбинаций рвалась, как пра-вило, уже на третьей передаче.

— Мы рады выходу в полуфинал, — не скрывал хорошего настроения тренер «Нефтяника» В. Душков. — Когда на старте розыгрыша мы последовательно обыграли «Судостроитель» и «Авангард», то, откровенно говоря, не думали о конечной цели. Нам важно было заполнить паузы в чемпионате. А теперь, когда цель близка, приложим все силы, чтобы стать обладателями Кубка и приза «Правды Украины».

— Уверен, этот турнир может стать очень популярным. Для этого, на наш взгляд, нужно привлечь спонсоров и дать возможность обладателю приза «Правды Украины» участвовать в международном турнире.

— Я поддерживаю это предложение, — вступает в разговор наставник «Днепра» Р. Козенков. — «Рабочая газета», например, проводит подобный турнир среди коллективов физкультуры. Его победитель встречается с болгарской командой. Почему бы и «Правде Украины» не пойти по этому пути?

Ну что же, примем это предложение к сведению и постараемся его реализовать в очередном турнире.

А. МЕЛЬНИК.
Спец. корр. «Правды Украины».
Черкассы (по телефону).

Газета «Правда Украины» Київ, 1.08.1990.

1/2 финалу, 2, 26.09: «Полісся»-«Торпедо» 0-0, 0-0 по пен. 3-1.

«Торпедо» (Запоріжжя) — «Полісся» (Житомир). 0:0. Запоріжжя. 2 вересня. Хмарно. 23 градуси. Стадіон автозаводу «Комунар». 1000 глядачів. Судді: І. Волик, В. Вакуленко, В. Попельницький (всі — Ровно).

«Торпедо»: Марчук, Козлов, Черкун, Товкач, Ледней, Трегубов, Варнавський (Волков, 46), Дягель, Бакалов, Федоренко (Ірюглу, 46), Бондаренко.

«Полісся»: Рутковський, Баран, Лялія, Анненков, Ракетенець, Ілюхін, Касанов, Присяжнюк, Талько, Леонов, Лукашенко (Домосел, 90).

На 31-й хвилині Трегубов не реалізував пенальті.

Якщо відповісти на запитання, яке винесено в заголовок, то найлегше сказати — фортуна. Але той, хто був на матчі, не міг не помітити, як під час розбігу для пробиття пенальті капітан автозаводців Віктор Трегубов «по-дружньому» перекинувся парою слів з кимось із житомир'ян. Удар — м'яч пролітає поруч зі штангою.

Зрозуміти запорізьких любителів футболу можна: перед грою вони бачили свою команду якщо не в фіналі, то «майже в фіналі». Та самі футболісти, судячи по грі, не настроїлися відповідним чином на кубкову боротьбу. А через не їх важко було пізнати. Тепер же доведеться чекати до матчу-відповіді 26 вересня в Житомирі. Ось тільки відома «Полісся» програти не любить.

В іншому півфінальному матчі зустрічалися охтирський «Нафтовик» та чернігівська «Десна». Матч видався також напруженим. У підсумку — 3:0 на користь сумчан.

Учорішні команди першої та другої ліги провели матчі 27-го туру першості. Суперником «Торпедо» була севастьяпольська «Чайка». У понеділок черговий тур. Автозаводці прийматимуть керченський «Океан».

«Полісся» (Житомир) — «Торпедо» (Запоріжжя). 3:1 (0:0, 0:0, 0:0, пен. — 3:1). Повторний матч півфіналу. Житомир. 26 вересня. Ясно. 14 градусів. Стадіон імені Ленінського комсомолу. 4000 глядачів.

Суддя В. П'яних (Донець). «Полісся»: Рутковський, Баран, Хрусьов, Анненков, Стрихарчук, Ракетенець, Касанов (Ілюхін, 18; Кукса, 62; Желтоносов, 91), Присяжнюк, Талько, Леонов, Лукашенко.

«Торпедо»: Марчук, Козлов, Черкун (Товкач), Черенков, Бакалов, Трегубов, Марсєв (Варнавський), Дягель, Якубовський, Федоренко, Бондаренко (Ірюглу).

Голи забивли: у «Полісся» — Леонов, Талько, Стрихарчук, у «Торпедо» — Трегубов. Не забивли торпедівці Варнавський, Якубовський, Федоренко.

Попереджені Марчук, Товкач, Козлов.

Це була справжня кубкова гра, у якій ніхто із суперників не збирався програвати. Як кажуть, найшла коса на камінь. Для господарів важливо було не пропустити гол. М'яч переважно мотався у районі центрального кола і майже не докочувався до штрафних майданчиків суперників. У воротарів серйозної роботи не було. За 90 хвилин основного часу запам'яталися лише три небезпечні постріли. У двох випадках відмінно зіграв Рутковський, відбивши удар з близької відстані Бондаренка і Федоренка. Врятував свої ворота і воротар автозаводців Марчук після удару Леонова.

У додатковий час ініціативою безроздільно володіли житомирські футболісти, але фортуна відвернула від них.

По два рази загрожували воротам гостей Хрусьов і Ракетенець.

Не візьмусь стверджувати, що торпедівці вже після додаткового часу відчули себе переможцями, але, по-моєму, Віктор Трегубов перед ударом з одинадцятиметрової позначки загадав кубкову гру з «Поліссям» у Запоріжжі, коли він не забив пенальті. Цього разу він не схибив. Але...

Справжнім героєм матчу стає їхній голкіпер Ігор Рутковський. Він продемонстрував блискучу реакцію після ударів Якубовського і Федоренка. Варнавський пробивши ще раз.

Олександр ВЕКСЕЛЬМАН, м. Житомир (телефоном).

Після дощукі, в четвер

автозаводці Запоріжжя зможуть «помститися» своїм кривдникам із «Полісся». Щоправда, у матчі першості країни серед команд другої ліги. У понеділок суперниками «Торпедо» будуть футболісти Білої Церкви. Початок гри о 18-й годині.

ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ

За станом на 29 вересня

	В	Н	П	М	О
«Авангард»	18	7	4	48	25 43
«Суднобудівник»	19	3	7	54	30 41
«Торпедо»	17	8	5	43	22 40
«Полісся»	17	5	7	41	24 39
«Кристал»	16	6	7	49	32 33
«Нафтовик»	13	7	8	34	23 33
«Прикарпаття»	13	6	8	24	22 32
«Шахтар»	12	8	10	32	30 30
«Чайка»	11	5	13	32	37 27
СКА Київ	11	4	13	34	33 26
«Колос»	10	6	11	36	33 26
«Динамо»	10	4	14	27	36 25
«Десна»	10	4	14	24	31 24
«Крибас»	9	5	14	35	41 23
«Полісся»	7	9	13	29	38 23
«Океан»	6	9	14	28	42 21
«Зірка»	6	5	16	26	48 17
«Дніпро»	5	5	13	18	44 13
«Маяк»	4	7	17	14	41 13

Результати матчів 27-го туру «Зірка» — «Прикарпаття» — 2:1, СКА — «Динамо» — 2:0.

Не відпочивши після виснажливих матчів чемпіонату, гравці «Полісся» змушені були 2 вересня вийти на поле в Запоріжжі. Де відбувся перший півфінальний матч Кубка України серед команд майстрів другої ліги.

Гості все ще мали проблеми зі складом, а господарі — торпедівці — виставили кращих, до того ж команда пропускала останній тур чемпіонату й мала свіжий вигляд. Та кубок є кубком, у нього свої закони. Житомиряни виявили характер і ні в чому не поступилися торпедівцям. Матч закінчився нульовою нічиєю, що більше на користь цій команді, адже другий матч, який відбудеться 26 вересня, вона проведе на своєму полі. Є шанс не лише вийти до фіналу, а й одержати право поєдинку боротьбу за Кубок СРСР.

А поки триватиме чемпіонат. 7 вересня «Полісся» гратиме у Чернігові з «Десною», 10-го — в Києві з місцевими арміями. На поле вже вийде Ю. Стріхарчук. Залікували травми й інші провідні гравці.

Футбол

Ігри на Кубок (європейські, союзні, республіканські, обласні) зазвичай відрізняються від ігор чемпіонатів. Якщо в останньому результату матчу більш-менш можна передбачити, виходячи з місця в турнірній таблиці, рівня майстерності футболістів, то в кубковому поєдинку найчастіше характер б'є клас.

Не можна було передбачити й результат другого півфіналу між житомирським «Поліссям» і запорізьким «Торпедо». До всього зустрічались сусіди по турнірній таблиці, команди, які ведуть виснажливу боротьбу за дві путівки, які дають право підвищити свій футбольний ранг.

Перший поєдинок суперників на полі гостей приніс нульову нічию. Запоріжці мали відмінну нагоду поїхати до Житомира із запасом в один гол, але не забили пенальті.

СПАСИБІ, «ПОЛІССЯ»!

Тож усе починалося спочатку. Торпедівці влаштували й нічия, але результативна, з будь-яким рахунком (вступало в силу правило про забиті голи на чужому полі).

Та всі прогнози відступили на другий план, коли суддя всеосяжної категорії з Донецька В. П'яних дав сигнал про початок матчу. Пройшов він дуже напружено. Ігрову перевагу мали господарі. І якби не симпатія арбітра до гостей, доля поєдинку було б вирішено в основний час. В. П'яних чомусь не помічав постійних порушень проти Ю. Леоненка, найкращого гравця матчу, не помітив і порушення проти А. Лукашенка у штрафному майданчику. Не призначив пенальті й за гру рукою.

30 хвилин додаткового часу пройшли у безперервних атаках «Полісся», але торпедівці відстояли ворота. Тож добе-

лося пробивати післяматчові пенальті. І тут героєм дня став наш воротар І. Рутковський. Він двічі виграв дуель із запорізькими нападаючими, одного разу вони поцілилися у ворота, іншого — пробили вище. Наші ж нападаючі тричі досягли успіху. Отже, 3:1 на користь житомирян. «Полісся» у фіналі, де зустрінеється з охтирським «Нафтовиком», який хоча й поступився у Чернігові (0:2) «Десні», але виграв перший матч — 3:0.

Вже давно не було такого на стадіоні імені Ленінського комсомолу, як цього разу. Люди раділи, обнімалися, цілувалися, пробачивши своїй команді всі попередні прорахунки. Як сказав один з уболівальників: «Після такого матчу забуваєш і про порожні полиці магазинів».

Спасибі тобі, «Полісся»!

В. ДИМЧУК.

Газети «Радянська Житомирщина» Житомир, 4 та 29.09.1990.

«Десна»-«Нафтовик» 0-3, голи: В.Попович (два), В.Єрмак, 2-0, голи: І.Четверик, В.Рудой.

«Невдало зіграла у першому півфінальному матчі розиграну кубка України з футболу чернігівська «Десна». Матч в Охтирці проти місцевого «Нафтовика» завершився відчутною поразкою гостей — 0-3. Хто ж стане учасником фіналу? На це запитання дасть відповідь поєдинок у Чернігові між цими суперниками 26 вересня». Газета «Деснянська правда» Чернігів, 4.09.1990.

Перед другим півфінальним матчем розиграну кубка УРСР з охтирським «Нафтовиком» «Десна», як стверджували гравці, програвши першу зустріч 0:3, практично не мала шансів обіграти суперників для виходу у фінал з рахунком 4:0. У свою чергу й гості вважали свою перевагу значною, а вихід у фінал практично ви-

рішеним. Отже, настрої команд був зрозумілий, і, здавалось, цікавої боротьби не передбачалось. Проте події на полі аж ніяк не вписалися у спокійне русло. Господарі розпочали поєдинок якось легко, невимушено, і вже на початку зустрічі повели у рахунок. М'яч забив І. Четверик. Цей гол аж ніяк не змінив охтирців, вони спокійно продовжували вести гру, а ось деснянці навпаки — прагнули зіграти нестандартно, з задумкою і створили чимало гострих момен-

тів. Два з них принаймні могли б завершитися результативно.

В другому таймі малюнок матчу не змінився. Врешті-решт «Десні» вдалося забити другий гол. Відзначився В. Рудой на 78-й хвилині.

І тут чернігівці зрозуміли, що не все втрачено, і кинулись у відчайдушний наступ. Щоправда, він був більше схожий на звичайнісінький навал. На останніх секундах поєдинку м'яч мало не побував у воротах. Гравці переконували суд-

дів, що гол був, а арбітри стверджували, що ні, і воротар відбив м'яч на кутовий. Запасні гравці «Десни», які стояли за воротами суперників, підтвердили, що м'яч не пересік лінії воріт.

Після матчу головний тренер Ю. М. Грузнов невесело промовив: «Перемога, яка не порадувала». Дійсно, шанси у господарів були, але вони лишилися невикористаними, і «Десна» вибула із боротьби за почесний приз.

С. ГАЙДУК.

Газета «Деснянська правда» Чернігів, 28.09.1990.

«Позавчора охтирці ровели першу півфінальну зустріч розиграну Кубку України з чернігівською «Десною». Наші земляки перемогли — 3-0. Матч-відповідь — 26 вересня у Чернігові». Газета «Ленінська правда» Суми, 4.09.1990.

«Вперше в історії сумського футболу команда області гратиме у фіналі Кубка України. Цього права добився охтирський «Нафтовик» за підсумками двох півфінальних матчів з чернігівською «Десною». І хоча у повторній зустрічі наші земляки програли — 0-2, але перемога в першому матчі — 3-0 дала право охтирцям виступити в заключному етапі змагань.

У фіналі «Нафтовик» зустрінеється з житомирським «Поліссям». Матчі мають відбутися 10 і 17 листопада.

Обидві команди візьмуть участь у розигранні Кубка СРСР наступного року». Газета «Ленінська правда» Суми, 28.09.1990.

В минувшее воскресенье состоялись первые полуфинальные матчи Кубка Украины среди команд мастеров второй лиги (первая зона) на приз газеты «Правда Украины».

В Ахтырке местный «Нефтяник» с сухим счетом — 3:0 — обыграл черниговскую «Десну». Мячи забили Ермак и Попович (два). Вторая пара полуфиналистов встречалась в Запорожье, где «Торпедо» принимало «Полесье» из Житомира. Упорный поединок не принес успеха ни одному из соперников — 0:0.

Второй тур полуфинала — 26 сентября. В этот день определится пара команд, которая в двух матчах (10 и 17 ноября) им удастся выиграть со счетом и разыграет Кубок СССР и 4:0, мы сможем увидеть их в финале. В. КОСТЕНКО.

Газета «Правда Украины» Київ, 4.09.1990.

В финальных поединках розыгрыша Кубка СССР по футболу на призы «Правды Украины» встретятся «Нефтяник» (Ахтырка) и «Полесье» (Житомир)

Ответные игры 1/2 финала: «Десна» (Чернигов) — «Нефтяник» (Ахтырка) — 2:0 (0:3), «Полесье» (Житомир) — «Торпедо» (Запорожье) — 0:0 (0:0), по пенальти — 3:1.

На исходе весны — 11 мая — команды мастеров второй лиги (первая зона) начали поход за Кубком. Их было 19 — соискателей почетного приза. Теперь, после матчей, сыгранных в минувшую среду, круг претендентов сузился до двух команд. Кому же достанется почетный приз? На этот вопрос должны ответить два поединка, которые состоятся 10 и 17 ноября. Жеребьевка будет проведена на будущей неделе, она и определит, какая из сторон проведет первую встречу на своем поле.

По мнению заместителя председателя республиканской федерации футбола, заслуженного тренера СССР Е. П. Котельникова, в полуфинал розыгрыша вышли сильнейшие команды, которые и в чемпионате Украины задают тон. К примеру, запорожские автозаводцы занимают по потерянному очкам первую строчку в таблице, житомиряне — пятую, ахтырцы — шестую. И только «Десна» — в стане «среднячков». Зато черниговцы зарекомендовали себя кубковыми бойцами, и если во вто-

Итоги полуфинальных игр по просьбе нашего корреспондента комментирует заместитель председателя Федерации футбола СССР заслуженный тренер республики Е. П. КОТЕЛЬНИКОВ:

— Уверен, многие участники объявленного газетой конкурса не угадали состав финальных пар. Но тем и славен Кубок, что он неподвластен строгим законам логики. Прогнозы тех, кто отдавал предпочтение, как свидетельствует редакционная почта, футболистам запорожского «Торпедо», не оправдались. Увы, автозаводцы до финала не добрались.

Матч в Житомире стал для болельщиков праздничным событием и прошел при полных трибунах, разыгрывалась потеря. Полагаю, что немалая заслуга в победе хозяев поля принадлежит болельщикам, которые активно поддерживали своих любимцев в течение почти трех часов.

Заметьте, что в двухраундовом поединке, составившем в общей сложности 210 минут, форвардам ни разу не удалось поразить цель. И когда пришел черед бить пенальти, у гостей сдали нервы, лишь один Трегубов сумел обыграть вратаря, остальные попросту сплосховали. Удары же Леонова, Талько и Стрихарчука были точны.

Всего один мяч решил исход борьбы в Чернигове, где «Десна» принимала футболистов из Ахтырки. Положение команд в турнирной таблице различно, «Нефтяник» занимает шестое место, «Десна» — тринадцатое. Тем не менее, хозяева поля полностью диктовали условия игры. Уже на 6-й минуте Четверик открыл счет, а за 12 минут до окончания основного времени Рудой удвоил результат. Вот тут-то у хозяев поля появился реальный шанс на дополнительные два тайма по 15 минут. Но к чести гостей, они сумели нейтрализовать атаки «Десны» и сохранить желанный для себя результат.

Итак, грядет финал.

Газета «Правда Украины» Київ, 28.09.1990.

Фінал, 18/28.10, 8000/8600 глядачів, суддя: В.П'яних/М.Ступар, «Полісся»-«Нафтовик» 1-3(1-2), голи: Леонов (5)-Колесник (30, 78), Попович (35); 4-0(1-0), голи: Желтоносов (42), Лапін (52), Лукашенко (53, 76), попередження: Ракетенець, Леонов/Желтоносов-Колесник, А.Єрмак, Тимченко та вилучений В.Єрмак (38).

1 матч: «Нафтовик»: Ю.Прохоров, А.Єрмак, В.Яїчник (В.Наумчук, 82), В.Єрмак, С.Сухарев, С.Фомін, В.Попович, Б.Шуршин, В.Сараєв, В.Колесник, В.Тимченко (П.Матвейченко, 68), тренер Валерій Душков. «Полісся»: І.Рутковський, С.Баран, В.Хруслов, М.Анненков, І.Ракетенець (Ю.Стріхарчук, 80), І.Талько, В.Присяжнюк, П.Касанов (А.Лапін, 40), А.Желтоносов (А.Ллюхін, 65), Ю.Леонов, А.Лукашенко, тренер Сергій Стародубов.

2 матч: «Полісся»: І.Рутковський (С.Страшненко, 87), І.Ракетенець, В.Хруслов (О.Огородник, 86), М.Анненков, Ю.Стріхарчук, В.Присяжнюк (С.Баран, 54), А.Лапін, А.Желтоносов (А.Ллюхін, 85), І.Талько, Ю.Леонов, А.Лукашенко (Р.Соболевський, 86), тренер С.Стародубов.

«Нафтовик»: Ю.Прохоров, А.Єрмак, В.Яїчник, В.Єрмак, С.Сухарев, С.Фомін, В.Попович, Б.Шуршин, В.Сараєв, В.Колесник, В.Тимченко (П.Матвейченко, 46 (С.Горох, 75)), тренер В.Душков.

*Завтра в Ахтырке состоится первый финальный матч
розыгрыша Кубка УССР по футболу на призы газеты «Правда
Украины»: «НЕФТЯНИК» — «ПОЛЕСЬЕ»*

Ахтырка в ожидании футбольного праздника. Интерес к финальному поединку без всякого преувеличения огромен. Игру хотят посмотреть не только местные поклонники «Нефтяника», но и болельщики из Сум, Лебедина, Краснополя и других городов области, о чем свидетельствуют многочисленные коллективные заявки.

Особенный фон этому событию придает то обстоятельство, что нынешний сезон юбилейный — десятый в истории клуба «Нефтяник». Наивысшее достижение ахтырских футболистов — шестое место в чемпионате республики. И вот теперь появился шанс стать обладателем Кубка Украины. Словом, болельщики в предвкушении красивого, интригующего футбольного действия.

В городе позаботились об удобствах для тех, кто будет наблюдать за матчем с трибун стадиона-десятилетия. Составлен специальный график движения автобусов по обслуживанию болельщиков, лотки и буфеты общепита предложат всем желающим накануне и в перерыве матча легкие закуски, прохладительные напитки. Футбольным зрелищам наверняка понравится программка. В ней содержится подробный рассказ об участниках финала, изложен обширный справочный материал. Не забыты, разумеется, и главные действующие

лица праздника — футболисты. Ряд трудовых коллективов Ахтырки учредил для них памятные призы. Будут отмечены лучший вратарь, защитник, нападающий, а также футболист, забивший первый мяч.

— В чемпионате мы дважды встречались с житомирским клубом, — сказал одному из нас главный тренер «Нефтяника» В. А. Душков. — И оба раза поединки прошли в упорной и примерно равной борьбе. Поэтому предугадывать исход матча не берусь. Убежден только в одном: первая встреча будет иметь решающее значение для итогового результата. Отсюда и задача, которую мы ставим перед ребятами, — атаковать и забивать как можно больше.

— А я бы начал с того, что само участие в финале розыгрыша Кубка УССР престижно, — считает начальник команды «Полесье» (Житомир) З. З. Авдыш. — Готовимся к поединку с «Нефтяником» со всей ответственностью, сознавая, что победа в розыгрыше Кубка станет мощным стимулом для дальнейшего роста мастерства, будет способствовать авторитету клуба. Накануне мы выиграли матч чемпионата республики у кировоградской «Звезды» и теперь вместе с «Судостроителем» делим в турнирной таблице третье-четвертое места. Эта встреча ста-

ла как бы генеральной репетицией перед свиданием с «Нефтяником». Состав у нас боевой, но, к сожалению, П. Касанов и А. Лапин получили микротравмы, которые, надеюсь, удастся залечить. Полагаю, что с жребием нам повезло, ибо первый матч мы проводим в гостях, что, как известно, сулит известную выгоду. Не буду предугадывать результат в Ахтырке, скажу только, что в гости едем не проигрывать.

Откровенно говоря, «Полесье» не считали фаворитом ни в первенстве, ни в розыгрыше Кубка. Ведь Кубок прочили запорожскому «Торпедо», но мы выбили автозаводцев в полуфинале. Сейчас коллектив на подъеме, и я верю в его возможности.

К сказанному остается добавить, что часть средств от реализации билетов на матч руководство футбольного клуба «Нефтяник» (Ахтырка) решило перечислить «Правде Украины», чтобы оказать посильную помощь в подписке на газету наименее социально защищенным категориям населения, прежде всего пенсионерам, ветеранам партии и труда, студентам.

**В. МАКСЮТЕНКО.
А. МЕЛЬНИК.**
Специальные корреспонденты «Правды Украины».
Ахтырка (по телефону).

Газета «Правда Украины» Київ, 17.10.1990.

«Полісся» з кубком УРСР.

В первом финальном матче розыгрыша Кубка УССР на призы газеты «Правда Украины» ахтырский «НЕФТЯНИК» выиграл на своем поле у житомирского «ПОЛЕСЬЯ» — 3 : 1 (2 : 1)

В небольшой старинный городок на Сумщине пришел большой футбол. Имеется в виду не столько ранг турнира, хотя и это чрезвычайно важно, сколько уровень самой игры, в равной мере продемонстрированной участниками финала. Этому способствовали и немалые усилия организаторов матча, чтобы он вышел для болельщиков, заполнивших уютный районный стадион-десяти тысячник, в настоящий праздник.

...Матч начался без разведки, и хозяева поля всеми своими действиями дали понять, что сегодня их девиз — атака и только атака. Но на пятой минуте гости получили право на угловой удар, и Леонов, выпрыгнув выше защитников, ловко срезал мяч в самый угол.

Забив «быстрый гол», футболисты «Полесья» отошли на свою половину поля и активным прессингом постарались отвести угрозу от ворот еще на дальних подступах к штрафной площадке. Такой тактический ход на какое-то время смутил футболистов «Нефтяника», но не надолго. Они провели несколько масированных атак, которые могли закончиться голом, будь активный Сараяв чутью проворней. Впрочем, силовое давление хозяев поля нарастало, их яростные атаки сдерживались «Полесем» с боль-

шим трудом, и ответный гол не заставил себя долго ждать: на 31-й минуте Попович, опередив защитников, сильно направил мяч в цель — 1:1.

Нашупав слабость на правом фланге обороны гостей, «Нефтяник» продолжал методично расшатывать их оборонительные порядки. Незадолго до перерыва напористый Попович буквально продрался через плотный заслон защитников и своевременной передачей вывел Колесника на завершающий удар — 2:1.

В перерыве паузу заполнили юные футболисты местной ДЮСШ. Любо-дорого было смотреть, как дети, экипированные нарядной яркой формой — предмет зависти всех ахтырских мальчишек, технично и азартно гоняли мяч по изумрудной зелени ухоженного газона. И неспециалисту было видно, что у «Нефтяника» подрастает хороший резерв. Впрочем, только ли для одного «Нефтяника»? Двое местных ребят уже приглянулись селекционерам из

Днепропетровска и Харькова, которые пригласили юных футболистов совершенствовать мастерство в областных спортинтернатах.

После отдыха «Нефтяник» не намерен был отказываться от целеустремленной атакующей игры, хотя две опасные контратаки «Полесья» должны были сделать хозяев более осмотрительными. Но этого, к счастью для них, не произошло: команда не удовлетворилась достигнутым перевесом и продолжала искать счастье в чужих воротах. Иной раз, правда, по всему было видно, что у хозяев поля азарта было больше, нежели мастерства. Тем не менее, эмоциональная окраска игры, бескомпромиссность единоборств придавали поединку специфический хорошо знакомый кубковый колорит.

На 73-й минуте «Нефтяник» провел на левом фланге фирменную комбинацию, которую Колесник завершил сильным и точным ударом — 3:1.

Страсти на поле разгорелись с новой силой и готовы были выплеснуться через край, но стараниями отлично судившей бригады из Донецка во главе с одним из лучших на сегодня в стране арбитром Владимиром Пьяных, игра быстро вошла в нормальное русло.

Буквально за несколько секунд до финальной сирены Леонов, выйдя один на один с вратарем «Нефтяника», мог решить судьбу эпизода в свою пользу. Забей он этот гол, и тогда проблем у «Полесья» в ответном матче заметно побавилось бы. Но удача на этот раз отвернулась от форварда.

В итоговом протоколе тренеры «Нефтяника» выставили своим подопечным девять «пятерок» против четырех «двоек» у «Полесья». Да, футболисты из Житомира были явно огорчены неудачей. Тем не менее это не помешало начальнику команды З. Авдышу прилюдно обнять главного тренера «Нефтяника» В. Душкова и поздравить коллегу с заслуженной победой. Даже В. Пьяных, много повидавший на своем футбольном веку, назвал эту сцену нестандартной.

Ответный матч состоится в Житомире 28 октября. По мнению специалистов, у «Полесья» есть шансы отыграться.

Газета «Правда Украины» Київ, 20.10.1990.

В ПЯТИДЕСЯТЫЙ, КАК В ПЕРВЫЙ РАЗ!

ЗАВТРА В ЖИТОМИРЕ СОСТОИТСЯ ОТВЕТНАЯ ФИНАЛЬНАЯ ИГРА РОЗЫГРЫША КУБКА УССР ПО ФУТБОЛУ НА ПРИЗЫ ГАЗЕТЫ «ПРАВДА УКРАИНЫ» МЕЖДУ КОМАНДАМИ «ПОЛЕСЬЕ» И «НЕФТЯНИК»

Десять дней разделяют два финальных поединка. Первый матч в Ахтырке, состоявшийся 18 октября, выиграла команда «Нефтяник» — 3:1. Но ответ на вопрос, кому достанется почетный приз, мы узнаем только в Житомире.

Сегодня уместно вспомнить историю Кубка Украины, который нынче отмечает юбилей, ибо разыгрывается в 50-й раз. Свое летоисчисление Кубок ведет с 1937 года. Тогда турнир был весьма демократичен, в нем могла выступить любая команда,

вплоть до коллектива физкультуры. В том памятном году 16 мая, киевские динамовцы победили одноклубников из Одессы, решив исход борьбы в дополнительное время — 4:2. Впоследствии киевляне еще четырежды — в 1938, 1946, 1947 и 1948 годах — выигрывали почетный приз.

С 1959 года было принято решение проводить розыгрыш Кубка УССР только среди коллективов физкультуры. При этом его организаторы как бы стремились

придать массовому футболу новый импульс. Но вышло так, что престиж Кубка резко упал. И только в 1972 году ошибка была исправлена: под флагом газеты «Радянська Україна» за приз поведи спор команды первой и второй лиги. Примечательно, что в том году на кубковую вершину поднялся не кто иной, как житомирский «Антонович» — претендент нынешнего «Полесья». В 1/2 финала житомиряне выжили из борьбы одесский «Черноморец» (2:1), а в решающем

матче — в Киеве, 19 ноября — одолели и донецкий «Шахтер» (1:0). Назовем имена тех, кто совершил тогда на главном стадионе республики подвиг: В. Жураба, В. Кошинец, В. Кравчук, В. Горбач, В. Пестриков, Н. Пинчук, В. Сладковский, Ю. Соловьев, Ю. Несмеленко, А. Котов, Н. Васютин, В. Зеленин. Привез команду к успеху тренер Н. Сосора. Но, как говорится, недолго футбольная музыка играла. Вскоре Кубку был дан новый статус, вернее вернули преж-

ний и в последние 13 лет его вновь оспаривали команды коллективов физкультуры.

В феврале 1990 года Федерация футбола Украины приняла решение проводить с нынешнего сезона розыгрыш Кубка УССР среди команд мастеров второй лиги. Патронаж над этими соревнованиями взяла на себя газета «Правда Украины». 11 и 22 мая состоялись игры 1/16 финала. Они не обошлись без сенсаций и самая громкая из них — победа «Нефтяника» (Ахтырка) над «Судостроителем» — 2:0 в гостях и 1:0 дома. Затем воспитанники молодого тренера Валерия Душкова по очереди выбили из розыгрыша ровесники «Авангарда», черкасский «Днепр» и черниговскую «Десну».

«Полесье», ведомое опытным наставником В. Стародубовым, включилось в борьбу с 1/4 финала, последовательно обыграло «Подолье» и фаворита розыгрыша — запорожское «Торпедо».

И тут в самую пору обратить внимание на заготовок публикации и задаться вопросом: действительно, почему турнир проводится как в первый раз, коль скоро Кубку «стукнуло» 50. А дело в том, что редакция готовила областному Кубку сюрприз и втайне от футболистов вела переговоры со Словацким футбольным союзом относительно того, чтобы обладатель Кубка УССР встретился с чемпионом Словацкой народной лиги. Тем самым наш турнир как бы выходил на новый виток популярности. Мы понимали, что приращение ему международного статуса сделает его более желанным и почетным для футболистов, создаст в командах особый микроклимат, повысит интерес к розыгрышу со стороны болельщиков.

И вот спешу сообщить, что в паузе между финальными поединками розыгрыша Кубка УССР в Братиславе побывал председатель Федерации футбола УССР Н. Фоминых и автор этих строк. В переговорах с первым заместителем председателя

Чехословацкой футбольной ассоциации, председателем Словацкого футбольного союза Милошом Служанеком, генеральным секретарем этого союза Петером Нидовским и техническим директором Франтишком Уграем было принято наше предложение о традиционном проведении встреч между обладателем Кубка УССР и чемпионом народной лиги Словакии. Сроки матчей — в гостях и дома — определены в первых числах ноября.

Разговор, к общему удивлению, вышел за рамки намеченной темы. Гости-принимые хозяева поддержали наше предложение развивать контакты и на уровне сборных команд Украины и Словакии. Но это, хотя и в ближайшем, но все же будущем. А пока на очереди второй финальный матч розыгрыша Кубка Украины, который назовет первого обладателя приза газеты «Правда Украины».

А. МЕЛЬНИК.
Братислава — Киев.

Газета «Правда Украины» Київ, 27.10.1990.

Звездный час «Полесья»

По результатам двух финальных поединков — 4:0 и 1:3 — футболисты житомирско-го «ПОЛЕСЬЯ» победили ахтырский «НЕФТЯНИК» и стали первыми обладателями приза «Правды Украины» и Кубка Федерации футбола УССР

Действительно, это был звездный час «Полесья»: Игорь Тельно, капитан команды с золотистым Кубком Федерации футбола УССР и ажурной амфорой — призом газеты «Правда Украины» смущенно позировал фотокорреспондентам на фоне электронного табло, которое высвечивало разительные цифры — 4:0 — свидетельстве крупной победы хозяев поля. А какой энтузиазм царил на стадионе! Зрители мощным скандированием «Мо-ло-д-цы!» приветствовали победителей, не отпуская их с поля, пока те не совершили традиционный круг почета.

Таким волнующим было завершение интересного и во многом непредсказуемого единоборства двух достойных соперников, которое развивалось по всем законам кубкового финала. А в самом начале под звуки духового оркестра гос-там были преподнесены хлеб-сол, алые газетки, и после столь приятного церемониала арбитр матча Мирослав Ступар включил секундомер...

Дебют поединка, как и ожидалось, выдался нервным, напряженным, сотканым из жестких единоборств. Откидки мяча вратарю, мелкий фол, частые остановки игры. Все это не позволяло мячу подолгу задерживаться у одной из сторон. Но постепенно давление на ворота гостей становилось все мощнее.

На 31-й минуте соперники обменялись голами, но каждый раз судьи на линии мгновенно фиксируют положение «вне игры».

Об этом эпизоде, пожалуй, можно было бы и не упоминать, если бы «Нефтяники» не применял искусственное положение «вне игры» — этот самый сложный тактический прием, как одно из средств при защите собственных ворот.

Так вот, на 42-й минуте хозяева поймали соперника на контратаке, и центральный защитник поджожкой остановил прорыв форварда, выходявшего один на один с вратарем. Ступар решительно показал красную карточку Василию Ермаку и тут же желтую его брату Анатолию, пытавшемуся оспорить решение арбитра. Этот инцидент выбил игроков «Нефтяника» из равновесия, и спустя минуту Желтоносов открыл счет.

В начале второго тайма Лепин мощным дальним ударом удвоил результат, а затем дважды отличился Лукашенко.

Пусть крупный счет никого не вводит в заблуждение, победа далась «Полесью» ценой огромного напряжения и полной мобилизации всех духовных и физических сил. Во всяком случае, болельщики не

припомнят второго такого матча по накалу.

По нашим радостным личным видениям, насколько мы счастливы, став первыми обладателями Кубка Федерации футбола УССР и приза «Правды Украины», — сказал после матча наставник «Полесья» Зоя Авдущий, — сегодня большой праздник для житомирян, для болельщиков, которых мы вернули на трибуны. Зритель был нашим двенадцатым игроком и в этом тоже «секрет» победы.

Воскресенье было не нашим днем, — считает главный тренер «Нефтяника» Валерий Душков. — У меня есть замечания по судейству, и я это высказал Ступару. Но главные претензии мы должны адресовать себе. Считаю выход в финал розыгрыша достижением для нашей молодой коман-

— Для судейства это был матч высшей категории сложности, особенно его первая половина, — говорит арбитр ФИФА М. Ступар. — В первом тайме я показал одну красную и три желтые карточки, все они были «по делу». В перерыве я провел профилактическую беседу с тренерами, и после отдыха мне уже не приходилось применять санкции. Хочу поздравить «Правду Украины» с отличным начинанием: турнир, над которым газета взяла шефство, удался. Судя хотя бы по такой детали: кубковые поединки, не говоря уже о двух финальных, собирали значительно больше зрителей, чем иные ключевые матчи чемпионатов Украины.

За ходом поединка наблюдало немало известных специалистов. Вот что сказали они после матча.

В. Трошкин, заслуженный мастер спорта СССР: «Нефтяники» выбрали рискованный план на игру. Нужно было по крайней мере бельгийцами, чтобы рискнуть защищаться в физическом и тактическом плане и на поле соперника с помощью искусственного положения «вне игры». Ведь стоит ошибиться только одному игроку и нарушить синхронность, как расплата последует незамедлительно. Так оно и случилось».

И. Секеч, заслуженный тренер УССР: Получил большое удовольствие от игры двух команд. Я понял, что ими под силу проводить кубковый турнир на высшем уровне. Футболистам очень не хватало именно таких соревнований, индикатором которых выступили республиканская федерация и «Правда Украины». Надеюсь, в следующем году борьба в розыгрыше Кубка будет проходить напряженной и интересной. Впрочем, куда еще напряженной, чем теперь!

Е. Котельников, заместитель председателя Федерации футбола УССР:

Финал удался: и это заслуга обеих команд. Но я бы хотел подчеркнуть, что уже с 1/4 финала интерес к Кубку резко возрос. Ясно, что такой турнир был просто необходим. Будет он проводиться и в 1991-м году, вопрос только в том, останутся ли он прерогативой команд второй лиги или в борьбу включатся все сильнейшие клубы Украины. Словом, кубки обрели своих владельцев. От имени читателей газеты мы горячо поздравляем подопечных З. Авдущий и В. Мудрого, а всех болельщиков «Полесья» с большой и заслуженной победой.

А. МЕЛЬНИК
Специальный корреспондент «Правды Украины».

НА СНИМКЕ: футболисты «Полесья» — обладатели Кубка УССР и приза газеты «Правда Украины».

Фото П. Прикодинов.

Газета «Правда Украины» Київ, 30.10.1990.

«Нафтовик» (Охтирка) — «Полісся» (Житомир). 3:1 (2:1). Охтирка. Стадіон «Нафтовик». 18 жовтня. 8000 глядачів.

Судді: В. П'яних, В. Штундер, В. Положенцев (усі — Донецьк). «Нафтовик»: Прохоров, А. Ермак, Ятчин (Наумчук, 82), В. Ермак, Сухарев, Фомін, Попович, Шуршин, Сараєв, Колесник, Тимченко (Матвейченко, 68).

«Полісся»: Рутковский, Баран, Хруслів, Аннієв, Ракетенець (Стрихарчук, 80), Присяжнюк, Касанов (Ланін, 40), Желтоносов (Ілюхін, 65), Талько, Леонов, Лукашенко.

Голи: Леонов (5), Колесник (30, 78), Попович (35). Попереджені Ракетенець, Леонов.

ВИХІД у фінал поновленого Кубка республіки вже забезпечив обоє командам право участі у наступному всесоюзному розіграші. Але кожен із суперників не проти того, щоб заволодіти почесним призом, який заснувала редакція газети «Правда України». Тому в першому фінальному матчі на полі точилася вперта боротьба.

Два м'ячі переваги, які відкривають перед «Нафтовиком» непогані перспективи, не свідчать про реальне співвідношення сил. Більше того, початок зустрічі пройшов під диктовку гостей, які швидкими маневрами виводили в прорив стрімкого Леонова.

Той і мав відкрити рахунок в епізоді, який передував голу. Та Шуршин вивів м'яч на кутовий. У високому стрибку Леонов засвідчив, що вмів не лише швидко бігати.

За інерцією житомирці ще трохи володіли ініціативою, однак поступово кермо гри прибирали до своїх рук господарі. Зусиллями Сухарєва, Поповича, Колесника «Нафтовик» заволодів серединою поля, вмів використувати фланги, і ця перевага досить швидко втілювалася в голи.

Другий тайм проходив за аналогічним сценарієм. Крайовий гол потужним ударом у верхній кут забив Колесник. Після цього гравці «Полісся» активізувалися ще більше, але м'ячів глядачі більше не побачили.

Варто зауважити, що в Охтирці чудово підготувалися до матчу. Суперники святковий настрій підтримали яскравою грою. А кращими на полі були Колесник і Талько. Добре впоралася з обов'язками бригада арбітрів.

А. РОМАНЕНКО,
член президії Федерації футболу УРСР.
Сумська область.

Газета «Спортивна газета» Київ, 23.10.1990.

«Полісся» (Житомир) — «Нафтовик» (Охтирка). 4:0 (1:0). Житомир. Стадіон імені Ленінського комсомолу. 28 жовтня. Повторний фінальний матч розіграшу Кубка України. 8 градусів, 8 600 глядачів.

Судді: М. Ступар, В. Сушко, М. Овчар (усі — Івано-Франківськ).

«Полісся»: Рутковський (Страшненко, 87), Ракетинець, Хруслов (Огородник, 86), Анненков, Стрихарчук, Присяжнюк (Баран, 54), Лапін, Желтоносов (Ілюхін, 85), Талько, Леонов, Лукашенко (Соболевський, 86).

«Нафтовик»: Прохоров, А. Ермак, Ячник, В. Ермак, Сухарев, Фомін, Попович, Шуршин, Сараєв, Колесник, Тимченко (Матвейченко, 46, Горох, 75).

Голи: Желтоносов (42), Лапін (52), Лукашенко (53, 76).

Попереджені: Желтоносов, Колесник, А. Ермак, Тимченко.

Вилучений з поля В. Ермак.

ПОРАЗКА житомир'ян у

першому матчі в Охтирці — 1:3 зобов'язувала їх до активних дій. І господарі з перших хвилин повели планомірний наступ на ворота Прохорова. Але «Нафтовик» не тільки успішно захищався, а й устигав небезпечно контр-наступати. Щоправда, гравцям обох команд попервах бракувало влучності. Здавалося, перший тайм так і закінчиться нульовою нічиєю, коли сталася примітна подія. Леонов утік від захисників і вийшов сам на сам з воротарем. В. Ермак, рятуючи становище, ударом по ногах ззаду збив форварда. Суддя, не вагаючись, показав порушнику червону картку. Майже після цього Желтоносов доб-

ре зорієнтувався у штрафному майданчику гостей і головою спрямував м'яч у дев'ятку.

Після перерви оборона охтирців почала давати збої. «Полісся» ж наполегливо продовжувало шукати шляхи до воріт гостей. Потужний удар Лапіна метрів з тридцяти застукав зненацька Прохорова. Господарі не відмовилися від атак, хоча рахунок — 2:0 їх цілком влаштував. Зрештою, Лукашенко, показавши себе майстром дриблінгу, забив ще два голи.

Отже, через 18 років житомирська команда вдруге заволоділа призом.

О. ВЕКСЕЛЬМАН.
Житомир (телефоном).

Газета «Спортивна газета» Київ, 30.10.1990.

КУБОК УКРАЇНИ ДЛЯ МАЙСТРІВ

Система розіграшу Кубка республіки неодноразово змінювалася. В різні роки за приз боролися в основному команди колективів фізкультури. І тільки п'ять сезонів (з 1972 по 1976 р.) в змаганнях на Кубок України, які, до речі, проходять під егідою газети «Радянська Україна», взяли участь команди майстрів.

У 1972 р. володарями почесного призу стали футболісти житомирського «Автомобіліста». У фіналі, що відбувся на київському Центральному стадіоні, поліська команда перемогла донецький «Шахтар», який тільки-но повернувся до вищої ліги, — 1:0.

Наступного 1973 р. у фіналі знову зустрілися команди різного рангу: івано-франківський «Спартак» (перша ліга) і кіровоградська «Зірка» (друга ліга). І знову переміг клуб другої ліги — 1:0.

У 1974 і 1975 рр. фінали розіграшів Кубка складалися з двох матчів. Сімферопольська «Таврія» стала переможцем першого такого фіналу, перемігши житомирський «Автомобіліст» в обох матчах — 2:1 і 2:0.

У 1975 р. в напружених матчах «Таврія» по сумі двох матчів поступилася кіровоградській «Зірці» — 0:2, 2:1.

У 1976 р. за Кубок республіки повели боротьбу тільки команди другої ліги. До фіналу пробився горлівський «Шахтар» та київський СКА. 6 листопада у Горлівці, де фаворитами вважалися господарі поля, перемогу одержали все ж кияни — 2:0.

У 1990 р. боротьбу за Кубок України знову повели колективи другої ліги.

18 жовтня. Перший фінальний матч «Нафтовик» — «Полісся» — 3:1 (2:1) (Охтирка. Стадіон «Нафтовик», 8000 глядачів).

Судді: В. П'яних, В. Штундер, В. Положенцев (усі — Донецьк). «Нафтовик»: Прохоров, А. Ермак, Ячник (Наумчук, 82), В. Ермак, Сухарев, Фомін, Попович, Шуршин, Сараєв, Колесник, Тимченко (Матвейченко, 68).

«Полісся»: Рутковський, Баран, Хруслов, Анненков, Ракетинець (Стрихарчук, 80), Присяжнюк, Касанов (Лапін, 40), Желтоносов (Ілюхін, 65), Талько, Леонов, Лукашенко.

Голи: Леонов (5), Колесник (30, 78), Попович (35).

Попереджені: Ракетинець, Леонов.

28 жовтня. Повторний фінальний матч

«Полісся» — «Нафтовик» — 4:0 (1:0) (Житомир. Стадіон імені Ленінського комсомолу. 8800 глядачів).

Судді: М. Ступар, В. Сушко, М. Овчар (усі — Івано-Франківськ).

«Полісся»: Рутковський (Страшненко, 87), Ракетинець, Хруслов (Огородник, 86), Анненков, Стрихарчук, Присяжнюк (Баран, 54), Лапін, Желтоносов (Ілюхін, 85), Талько, Леонов, Лукашенко (Соболевський, 86).

«Нафтовик»: Прохоров, А. Ермак, Ячник, В. Ермак, Сухарев, Фомін, Попович, Шуршин, Сараєв, Колесник, Тимченко (Матвейченко, 46, Горох, 75).

Голи: Желтоносов (42), Лапін (52), Лукашенко (53, 76).

Попереджені: Желтоносов, Колесник, А. Ермак, Тимченко.

Вилучений з поля В. Ермак.

«Полісся», володар Кубка України-90 провів у турнірі шість матчів. Ось хто грав за команду у цих матчах: С. Баран (6 матчів), М. Анненков (6), І. Ракетинець (6), А. Ілюхін (6), Ю. Леонов (6, забив 4 м'ячі), А. Лукашенко (6, 3), І. Рутковський (5), В. Хруслов (5), Ю. Стрихарчук, П. Касанов (5, 1), А. Желтоносов (5, 1), І. Талько (5), В. Присяжнюк (5), А. Лапін (4, 1), С. Страшненко (2), Е. Домасев (2), В. Шишков (2), К. Вихорнов (1), Р. Соболевський (1), О. Кукса (1).

Кращим бомбардиром кубкового турніру став Вадим Колесник («Нафтовик») — 7 м'ячів.

К/д. Київ 1991 («Здоров'я»).

«ПЕРШИЙ БАР'ЄР ПОДОЛАНО.

Футболісти охтирського «Нафтовика» успішно провели

першу фінальну зустріч розіграшу Кубка України, вигравши вдома у житомирського «Полісся» - 3-1.

З цього року організацію популярних змагань, які проводяться в 50-й раз, взяла на себе редакція газети

«Правда України». За минулі роки володарями почесного призу ставали команди майстрів і колективів

фізичної культури. Нам приємно, що у вирішальних матчах свого часу грали і команди нашої області. У

1960 році шостський «Авангард» тільки у фіналі поступився, чугуївському «Старту» - 1-3, а через два роки

ще одна шостська команда не змогла подолати опору дніпропетровського «Авангарда». Невдалими були

спроби багатьох наших команд, які брали участь у кубкових змаганнях.

Ось цього року в охтирського «Нафтовика» з'явилась чудова нагода вперше в історії сумського футболу бути володарем Кубка України.

Суперник нашим спортсменам дістався сильний. Житомирці добре виступають у чемпіонаті країни серед команд другої ліги. Про це також свідчать і дві попередні зустрічі «Нафтовика» з «Поліссям», які пройшли в наполегливій боротьбі. Житомирці вже раз здобували кубок, тож прагнуть повторити свій успіх і в цьогорічному розигранні.

Про це сказав перед зустріччю головний тренер «Нафтовика» В.О.Душков, передбачити підсумок її дуже важко, і у вирішальному матчі зустрічаються гідні суперники. Але Валерій Олексійович впевнений в одному: цей рахунок матиме вирішальне значення для підсумкового результату, а, отже, і завдання перед футболістами – тримати і зробити якомога більший запас м'ячів перед данною зустріччю.

Вісім тисяч болільників, що прийшли на цей матч, стали свідками захоплюючого поєдинку. Вже на п'ятій хвилині гості повели в рахунку. У цій ситуації помилки допустилися наші захисники, які зробили «подарунок» суперникам у своєму штрафному майданчику, не завадивши їм при розигранні кутового. Після пропущеного м'яча охтирці не розгубилися, а розпочали планомірно і ґрунтовно розгортати свій наступ, притискуючи гостей до їх воріт. Майже з кожною атакою охтирців біля воріт суперників виникали небезпечні моменти. С.Фомін, В.Колесник, В.Сараєв мали чудові нагоди відзначитися, але не використали їх. Незадовго до перерви чергова атака господарів завершилася взяттям воріт гостей. Цей важливий м'яч забив В.Попович. через кілька хвилин приймав вітання В.Колесник. До речі, Вадим – кращий бомбардир «Нафтовика» у кубкових матчах, і в першому фінальному він став героєм, забивши після перерви ще один м'яч. Не випадково йому було вручено приз як кращому бомбардиру зустрічі.

Здобувши перемогу з рахунком 3-1, наші футболісти зробили хорошу заявку на перемогу за підсумками двох фінальних матчів. Повторна зустріч 28 жовтня у Житомирі і назве володаря Кубка України.

Як сказав після зустрічі інспектор матчу держтренажер Держкомспорту України А.М.Романенко, цей поєдинок справив на нього приємне враження, рівень гри був високий і шанс «Нафтовика» на здобуття призу цілком реальний.

Свідченням цього й те, що майже всі призи встановлені підприємствами і організаціями міста, вручено нашим футболістам.

Сподіваємося, що і в повторній зустрічі охтирці продемонструють такий же високий рівень гри і повернуться додому з почесним призом. Побажаймо їм успіху і в зустрічі на полі суперників». Газета «Ленінська правда» Суми, 21.09.1990.

У повторному фінальному матчі Кубка України, який футболісти охтирського «Нафтовика» провели у Житомирі з місцевим «Поліссям», наші земляки пропустили у свої ворота чотири м'ячі. За підсумками двох зустрічей володарем почесного призу стали житомирці. Але нехай у болільників не складеться враження, що охтирці здалися, як то кажуть, без бою, відмовилися від боротьби або зважали, що справу вже зроблено (адже відома вони перемогли — 3:1).

Наші футболісти були сповнені намірів поборотися за цей красивий приз і заволоніти ним. Вихід «Нафтовика» до фіналу — це вже велике досягнення команди, яка в цьогорічному сезоні радує і грою, і результатами. Але у повторному, вирішальному матчі спортивне щастя відвернулося від охтирців, вони програли. Програти можна порізно. В цій зустрічі «об'єктивне» суддівство продемонструвала бригада на чолі з арбітром міжнародної категорії М. Ступарем, служителя Феміди виявилися далеко не на висоті.

Те, що господарі будуть безперервно атакувати, аби відіграти два м'ячі, було зрозуміло після першої зустрічі. Тож з перших хвилин повторного матчу вони вдалися до силового тиску, безперервних атак. Відмінну гру показав воротар «Нафтовика» Ю. Прохоров, який чотири рази ря-

тував команду від голу. І його колезі з «Полісся» теж довелося в кількох епізодах продемонструвати свою майстерність після ударів В. Тимченка і В. Колесника. М'яч, як то кажуть, не затримувався біля воріт, футболісти ні на хвилину не знижували свого атакуючого пориву і щоразу у штрафному майданчику суперника намагалися створити голюву ситуацію.

На 30-й хвилині охтирці першими відкрили рахунок, але радість їх була передчасною — боковий суддя відразу зафіксував положення поза грою. Як сказав після матчу футбольний фахівець П. І. Безносенко порушення не було, м'яч охтирці забили чисто. Помилку свого колеги миттєво виправив М. Ступар, який анулював і гол у ворота «Нафтовика», (а він дійсно був забитий з положення поза грою). Хто знає, з яким рахунком закінчилася б зустріч, зарахуй суддя гол охтирських футболістів? Та подальший перебіг подій показав, що дії суддівської бригади носили упереджений характер. А в матчі, котрий потребує поаної напруги духовних і моральних сил, найменша помилка судді відразу вибиває з колії одну команду і окрилює іншу. Так сталося і з «Нафтовиком».

Незадовго до перерви (при рахунку 0:0) гравець «Полісся», який за мить до того, як отримати м'яч, перебував «поза грою», виходить на зручну позицію до воріт. Наш капітан В. Єрмак у підкаті зупи-

няє форварда, за що суддя, не задумуючись, показує Василю червону картку і змушує його залишити поле. А А. Єрмак відразу нагороджує жовтою картою за те, що він намагався (як віце-капітан) з'ясувати причини такого суворого вердикту свого брата. Схоже, цей інцидент морально надломив наших футболістів, але вони продовжували наполегливо боротися з не завжди об'єктивними діями суддів, які вісім разів не помічали явного офсайду з боку господарів, і суперником, який наполегливо атакував ворота «Нафтовика». А вдесятох, та ще в такому напруженому матчі, стримати порив житомирців вимагало значних фізичних сил. Господарям вдалося скористатися з кількісної переваги, і цього вечора тисячі болільників вітали полісців з перемогою.

Як відзначив заслужений майстер спорту В. Трошкін, фінальний матч вийшов цікавим, і в цьому заслуга гравців обох команд. А про суддівство цього сказати не можна, воно мало бути об'єктивним і чесним. Це підтвердив і головний тренер «Нафтовика» В. О. Душков, який після зустрічі висловив свої зауваження головному арбітру. Але від цього гравцям нашої команди не легше. Єдиною втіхою для них буде участь у розигранні Кубка СРСР наступного року.

Г. РЕВА,
співкор. «Ленінської правди».

Якою бути адресі Кубка України 1990 року серед команд майстрів другої ліги, ми дізнаємося у неділю, 28 жовтня, коли на стадіоні імені Ленінського комсомолу відбудеться другий фінальний матч між житомирським «Поліссям» і охтирським «Нафтовиком».

«Полісся» називають кубковою командою. І не дарма. У 1969 році житомир'яни в 1/16 фіналу Кубка СРСР перемогли донецький «Шахтар» — 1:0, а в 1/8 в Москві поступилися у двох поєдинках ЦСКА — 0:0 та 0:1. Наступного року «Полісся» лаячило гідний опір московським динамівцям — 0:0 та 0:1.

Наша команда була першим володарем Кубка України (1972 рік), коли у фіналі в додатковий час перемогла той же донецький «Шахтар» — 1:0. Через рік житомир'яни дійшли до фіналу, але поступилися в ньому симферопольській «Таврії», а в 1976 році «Полісся»

грало в півфіналі. І, як бачимо, цього року воно у фіналі.

Можна зрозуміти настрій уболівальників перед вирішальним поєдинком, адже наші земляки в першому матчі в Охтирці поступилися «Нафтовіку» 1:3, хоча й відкривали рахунок. Та потім, не забивши два стопроцентні м'ячі, почали пропускати самі. Чи все втрачено? Ні! Нічого не втрачено. По-перше, забитий на чужому полі гол, який при рівності дає певну перевагу (скажімо, «Полісся» виграв 2:0 і при рахунку двох матчів — 3:3 матиме перевагу, бо гол на чужому полі оцінюється у два голи). По-друге, наша ж команда — кубкова! Згадаємо хоча б кубок

ві поєдинки з миколаївським «Суднобудівником» і херсонським «Кристалом» у 1974 році. Вдома житомир'яни поступилися суднобудівникам — 0:2. Все втрачено? «Так!» — вважав багато хто. А в Миколаєві «Полісся» виграло — 5:3! Нічийний результат по забитих голах (5:5) дав перевагу поліщукам — 10:7 (гол на чужому полі — два голи). У Херсоні нищівна поразка (1:4), а вдома виграти — 4:0!

Зрозуміло, важко вести боротьбу на два фронти: кубок і чемпіонат. І якщо друге місце в чемпіонаті, на яке націлюлася наша команда, — журавель у небі, то кубок — синиця в руці. Тож ставка, на мою думку, буде робитися на виграти кубка. До всього доля наступного чемпіонату зовсім невідома. Досі потрібно було посісти 1—2 місця, аби перейти до так званої перехідної зони другої

ліги (трохи підвищиться у ранзі). Нині ж планується створення вищої (чи першої) ліги національного чемпіонату України. Щоб потрапити туди, досить посісти восьме місце, а воно вже забезпечене. Власне, забезпечене й четверте місце, а за третє можна й поборотися, вигравши два останні домашніх поєдинки.

Отже, «Полісся» серйозно націлене на Кубок України і буде боротися за нього. Вболівальники, які прийдуть на стадіон недільного дня, не помиляться: їх чекає напружений і цікавий футбол. Наша команда вийде на поле в найсильнішому складі. Всі прагнуть повторити успіх вісімнадцятирічної давності й довести, що «Полісся» сьогодні — класна команда. А як вона готувалася до фіналу, можна побачити на знімках.

В. ДИМЧУК.

Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 24.10.1990.

Кубок України — наш!

«ПОЛІССЯ» ПІДТРИМАЛО КУБКОВІ ТРАДИЦІЇ ЖИТОМИРСЬКОГО ФУТБОЛУ

Спочатку — трохи історії. Вважається, що нинішнього року республіканський футбольний Кубок розігрувався в 50-й раз. З 1937-го року, відколи ці змагання було започатковано, мінусів їхній статус, то спалахував, то пригасив інтерес до них. Були роки, коли боротьба за почесний трофей могли команди будь-якого рівня, були періоди, коли кубок призначався лише для колективів фізкультури.

Уболівальники зі стажем згадували позавчора на трибунах житомирського стадіону імені Ленінського комсомолу 1972-й рік. Тоді було вирішено, що змагатися за Кубок мають право команди першої і другої ліг під егідою газети «Радянська Україна».

Житомир'яни зливали багаторічний. Наш «Автомобіліст», перемігши у півфіналі одеський «Чорноморець», у вирішальному матчі, що проходив у Києві, взяв гору над донецьким «Шахтарем».

Після того республіканський Кубок виборювали тільки команди колективів фізкультури. І ось нинішнього року Федерація футболу України вирішила відродити розіграш Кубка УРСР серед команд майстрів другої ліги під егідою газети «Правда України».

Житомирське «Полісся» почало змагання за цю нагороду з чвертьфіналу, перемігши «Підгір'я», а потім і сильну команду — запорізьке «Торпедо». Але перший фінальний

поєдинок в Охтирці Сумської області 18 жовтня наші земляки програли, пропустивши три голи і відповівши тільки одним. Що ж, ми, уболівальники, не могли загнузувати хлопців, які везуть незлегу боротьбу за призове місце на фіналі чемпіонату. Участь у фіналі Кубка — і то добре.

Але коли начальник «Полісся» З. Авдін (старший тренер В. Стародубов, за інформацією з облспорткомітету, захворів) виявив минулої неділі наших гравців на заключний матч розіграшу Кубка, команда, виявляється, була настроєна інакше. Навіть поразка в Охтирці з великим рахунком, зрозуміле бажання приборкити сили перед відповідальним за-

ключним матчем чемпіонату, не вплинула.

Фінальна кубкова гра почалася досить заперечно. «Полісся» позувало впевнено, з перших хвилин пішов вперед, підтримувавши своїми вболівальниками, які прибули до Житомира. Здалося, що «Полісся» трохи розгубилося. Але в хвілі матчу поступово почало опановувати ситуацію, раз по раз серйозно загрожуючи захисту гостей. Останній, на жаль, не знайшов інших аргументів, ніж грубість. Судді — міжнародної категорії В. Ступару довелося показати гравцям «Нафтовика» одну жовту картку, другу, третю. Нарешті, коли капітан гостей В. Єрмак збив наногол гостей Ю. Леонова, який проривався сам на сам з воротарем, арбітр діваст і червону картку. Сталось це наприкінці першого тайму.

А на 43-й хвилині одну з навальних атак житомир'яни результативно завершив А. Желонков. Шопавала, перемігши м'яч уже виступав у воротах обох команд, але голи не були зараховані (забиті з положення поза грою).

Незважаючи на переміг А. Лапіна потужним ударом з далекої відстані подвоїв рахунок. Цей красивий гол кинув гостей у відчайдушні атаки. Важливо, що житомир'яни не стали відсидаватися в обороні, а продовжили свою наступальну гру. Підвела атакувальну потужність команди С. Баран, котрий вийшов на заміну в другому таймі. А «Нафтовіку», відчувалося, дужі бракувало видаленого з поля центрального захисника. Згодом лівий підзахисник А. Лю-

канинко, довівши рахунок цього напруженого матчу до 4:0 на користь «Полісся».

Отже, привітаємо житомир'яни з почесним спортивним трофеем. Кубок УРСР вручить команді після фінального свята заслужений майстер спорту СРСР В. Трошкін. Вона одержала також диплом і ступінь Федерації футболу республіки і відзнаки газети «Правда України». Привітаємо спортивних організаторів області нагороджені кращі гравці фінального зустрічі, зокрема, у «Полісся» — воротар І. Рутковський, захисник В. Хруслів, нападальники Ю. Леонов. Були урочисті вітання, квіти, обійми радості, коло пошани. Що ж, наші хлопці на все це заслужили.

До речі, з нинішнього року Кубок України набуває міжнародного статусу. Є домовленість, що його володар, тобто «Полісся», зустрічатиметься з чемпіоном Словаческої народної ліги. Строки зустрічей вдома і в гостях буде визначено на початку листопада.

Фінішує й чемпіонат. «Полісся», як відомо, перемогло в Івано-Франківську «Прикарпаття», забивши два «сухи» голи. Наступного четверга, 1 листопада, житомир'яни прийматимуть керченський «Океан».

Г. ЛЕОНІДОВ.

НА ЗНІМКАХ: житомирське «Полісся» — володар Кубка УРСР з футболу серед команд майстрів другої ліги 1990 року. Ви бачите також і цей почесний трофей та момент фінальної гри.

Газета «Радянська Житомирщина» Житомир, 30.10.1990.

1/16 фіналу, 30.03, 2.04: «Прикарпаття» Івано-Франківськ-«Динамо» Біла Церква 2-0, 4-2.

Перемога при ігровій рівновазі

Перший офіційний матч сезону, та що й у рідних стінах — завжди належить іспит для команди. А динаміці Білої Церкви, які минулої суботи в кубковому поєдинку приймали футболістів «Прикарпаття», буквально напередодні зазнали відчутної втрати до Києва на роботу в основній динаміській клуб. Відлучено заслуженого майстра спорту Володимира Онисенка і господарям

поля довелося стартувати без головного тренера.

Звичайно, це обставина не могла не позначитися на настрій його учорашніх підопічаних. І тому поміж футболістів Білої Церкви є кілька індивідуально сильних виконавців, із колективні дії цього разу не відзначилися злагодженістю.

Не можна сказати, що й в ігровому механізмі «Прикарпаття» не було перебоїв. Але,

по-перше, гості надійніше захищалися. А крім того, при відносній рівності сил їм вдалося ефектніше реалізувати свій шанс у кількох зручних епізодах.

Спочатку «лохмистил» півзахисникові івано-франківців Савці, який у середині першого тайму потужним ударом метрів з 22 відкрив рахунок. Такі голкрасиви забиваються раз на рік...

І ще одна результативна атака вдалася прикарпатцям на

62-й хвилині. Після розіграшу кутового дебютант команди Русанівський головою спрямував м'яч у сітку воріт.

2:0 — перемогли гості, які перед учорашнім, позитивним поєдинком у Надвірній, мали достатній запас міцності. Хоча...

— Ми не маємо права переоцінювати цієї перемоги, — підкреслює головний тренер «Прикарпаття» Іван Краснецкий. — Так само, як не можемо недооцінювати високого

ігрового потенціалу суперника. Без сумніву, успіх за підсумком двох кубкових раундів лише додасть нашій команді упевненості. Шкоди, що ти на старті не обійшлося без травм, якої після зіткнення з динамівець зазнав Шултицький.

Суботній матч «Прикарпаття» зіграв у такому складі: Сташко, Хомен, Ватаманюк, Русанівський, Мельничук, Шултицький (Стахів, 76), Ляхов (Романчук, 75), Карібон (Сушко, 81), Савка, Григорчук (Пташник, 70), Русак.

Степан ОТЕЖКО

Газета «Галичина» Івано-Франківськ, 3.04.1991.

● Минулої суботи футбольисти «Прикарпаття» стартували у Білій Церкві в розіграші Кубка України. Першими їхніми суперниками були спортсмени місцевого «Динамо».

Наші земляки відмінно підготувалися до цього поєдинку. Уже на 20-й хвилині Михайло Савка сильним ударом з далекої відстані відкрив рахунок. На початку другого тайму після подачі м'яча з кутового першим до нього потиг колишній одноклубник динамівців, а нині захисник «Прикарпаття» Роман Русанівський, який і забив другий гол. Отже, перша перемога в сезоні (2:0) повинна вселити впевненість у наших спортсменів перед матчем-відповіддю у Надвірній.

Склад «Прикарпаття» у цьому поєдинку був таким: Сташко, Ватаманюк, Мельничук, Хомен, Шултицький (Стахів), Русанівський, Ляхов (Романчук), Карібон (Сушко), Савка, Григорчук (Пташник), Русак.

● Матч-відповідь... 1418 розіграшу Кубка України футболісти «Прикарпаття» проводили в Надвірній. Господарі місцевого стадіону «Нафтовик» не погано підготувалися до цієї зустрічі.

За свистком арбітра реєстраційної категорії Василя Бабича з Ужгорода розпочалася гра. Уже на перших хвилинах між «розпечатати» ворота динамівців з Білої Церкви нападаючий прикарпатців Петро Русак. Незабаром гості віддали від свого штрафного майданчика порушили правила, і Валерій Карібон точним ударом спрямував м'яч у ворота.

Поступово гра вирівнювалася. Динамівці частіше почали вводити свої контратаки. Під час однієї з них зумів добитися успіху півзахисник Роман Заса. Здалось, що перша половина поєдинку так і завершиться вничію, але на останніх хвилинах несподівано м'яч у свої ворота послав капітан динамівців досвідчений Вадим Лазаренко.

Після перерви гра набула нових відтінків. Майже у запасі два забитих м'ячі у Білій Церкві, прикарпатці не заспокоїлись на досягнутому. Маневруючи по всьому полю, вони заставляли помилатись своїх суперників. І хоча Андрій Зав'язлов на 48-й хвилині зрівняв рахунок, було помітно, що запасу сил у наших земляків більше. Перебуваючи в оточенні кількох захисників «Динамо», новобранець нашої команди Андрій Романчук завдав принципового удару у верхній кут воріт. Реабілітував себе за невикористану можливість у першому таймі і Петро Русак. Цей молодий нападаючий щедалі більше заявив про себе, і наставники «Прикарпаття» покладають на нього певні надії. Саме він і поставив останню крапку в цьому поєдинку. Красна перемога з рахунком 4:2 принесла задоволення вболівальникам нашої команди. Отак би грали наші земляки і в матчах всесоюзної першості, яка розпочнеться в неділю на стадіоні «Електрон» поєдинком прикарпатців із стахановським «Вагобудівником».

Петро БЕЛІЙ

Газета «Прикарпатська правда» Івано-Франківськ, 1991 обидві.

Шкода, що повторний матч на Кубок України між «Прикарпаттям» і динамівцями з Білої Церкви випав у Недільний будень, та ще й почався в робочий час. Через це на трибунах затишеного і сьогодні практично накращеного в області стадіону «Нафтовик» залишилося небагато порожніх місць.

А гра, незважаючи на ранню для футбольної весни пору, була цікавою. Підтвердився прогноз тренерів івано-франківської команди, що «Динамо» навіть після поразки у рідних стінах битиметься до останнього за перелустку до 1/8 фіналу.

Цього разу футболісти з Київщини знову програли — 2:4. Але ще за чверть години до фінального свистка ніхто не зміг би передбачити, як завершиться поєдинок. Тим паче, що динамівці двічі зрівнювали рахунок. У першому таймі на гарний різаний удар Карібова, який виконував штрафний, відповів влучним «пострілом» Засєв. Невдовзі гості ефектно провели ще один м'яч, але... у власні ворота: «відзначився» Лазаренко. Правда, після перерви динамівці знову спалахнула іскра надії: скориставшись однією з небачуваних помилок захисників «Прикарпаття», між якими не було Ватаманюка, що захворів, Засєв ялів поновив рівновагу.

В цій ситуації віддамо належне іванофранківцям. Нічия їх цілком влаштувала, і могли вони не лізти на рожен. Однак в омолодженого «Прикарпаття», здебільше, «прорізаються зуби» честотності (не хотілося б лише наврочити!). В усякому разі, на кінціку зустрічі у господарів поля знайшовся запас сил, і два дебютанти команди — Романчук та Русак відкрили особистий рахунок забитих м'ячів. А вже після цього тренер дозволив собі маленьку розкіш, представивши публіці ще одного новачка — воротаря Руслана Діпеляна, який тільки напередодні з'явився у «Прикарпатті».

Розгін у новий сезон нашим землякам вдався. Якщо не помиляюся, за останні роки таким упевненим і багатообіцяючим був старт у 1987-му, коли іванофранківці тривалий час зберігали шанси на чемпіонське звання. Думаю, шанувальники команди, які відверто знедогувалися за її змістовною грою, не проти того, щоб ситуація повторилася...

Повторний кубковий матч «Прикарпаття» провело у такому складі: Сташко (Діпелян), Хомин, Романчук, Русанівський, Мельничук, Ляхмай (Сушко), Шулятицький (Пташник), Карібсєв, Григорчук, Савка, Русак.

Орест ОЛЕКСИШИН.

Газети «Галичина» Івано-Франківськ, 1991 та «Ленінська правда» Суми, 27.03.1991.

Це питання минулої п'ятниці цікавило, напевно, багатьох шанувальників команди. Адже в першому поєдинку 1/8 фіналу іванофранківці у Кіровограді поступилися «Зірку» — 1:3 і для виходу до наступного кола кубкового турніру українських клубів другої ліги треба було їм удомо забивати щонайменше два «сухі» м'ячі. А тим часом тверезіші голови пропонували оптимальний варіант: основну ставку зробити на чемпіонат, де суперництво за призові місця вимагатиме від претендентів максимуму фізичних і моральних сил.

Правда, швидко забитий гол (на восьмій хвилині наполегливість виявив Ляхмай, який з другої спроби спрямував м'яч у ворота «Зірки») трохи розвіяв сумніви. Але згодом господарі поля ніби влаштували собі перепочинок. Двічі в скрутних ситуаціях рятував свою команду Сташко, а на 33-й хвилині черговий провал захисників «Прикарпаття» дозволив гостям зрівняти рахунок: відзначився їх форвард Гасаков.

Звичайно, ситуація ще не виглядала безнадійною. Тим паче, що через дев'ять хвилин по перерві іванофранківці знову

вийшли уперед — уже вкотре цього сезону завдяки умінню вигравати боротьбу за м'яч на «другому поверсі» продемонстрував Савка.

Надійно заволодівши ініціативою, господарі поля змусили суперника надалі думати лише про оборону власних воріт. Але у більшості випадків їх масовані атаки нагадували звичайнісіньку навалу, що було тільки на руку кіровоградцям, які відверто — численними зупинками і маленькими хитрощами — руйнували спроби прикарпатців загострити гру в штрафному майданчику.

Бажаної мети гравці «Зірки» досягли. Зазнавши поразки з рахунком 1:2, вони за підсумком двох раундів пробилися у чвертьфінал Кубка України.

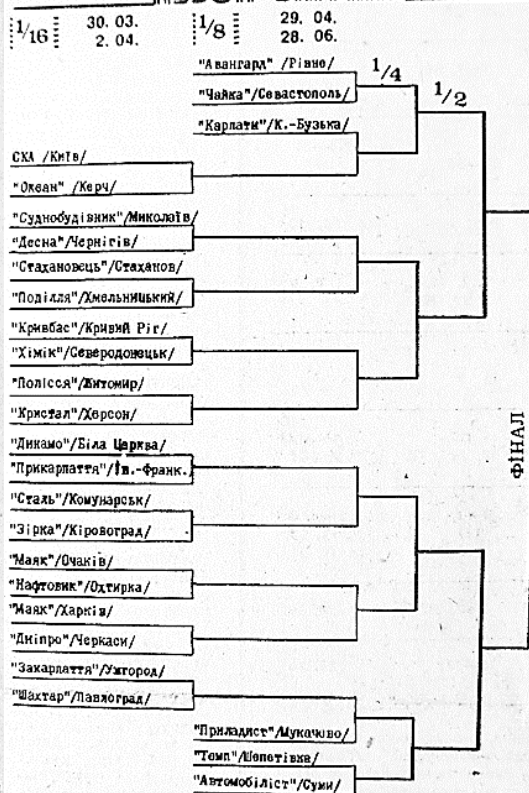
Звітний матч «Прикарпаття» провело у такому складі: Сташко, Хомин (Клебан, 46), Ватаманюк, Русанівський, Винник, Ляхмай, Шулятицький, Романчук, Григорчук, Савка, Ковальчук.

Сьогодні івано-франківські футболісти знову вийдуть на поле стадіону «Електрон». Їх суперником у черговому поєдинку першості буде павлоградський «Шахтар».

Степан ОЛЕЖКО.

Газета «Галичина» Івано-Франківськ, 1991.

КУБОК УКРАЇНИ

«Хімік» Сєвєродонецьк-«Крибас» Кривий Ріг 2-1, 0-2.

«КРИВБАС» (Кривий Ріг) — «ХІМІК» (Северодонецьк) — 1:2 (0:0). Кривий Ріг. Стадіон «Металург». Кубок УРСР, 1/16 фіналу. 30 марта. Насмурно. +7 градусів. 300 глядачів.

СУДІЯ: А. Носович, В. Воргуль і Н. Подушан (всі — Харків). Інспектор зустрічі Б. Н. Шмигельський (Київ).

«КРИВБАС»: Жук, Давиденко, Кошкин, Соболев, Мазур (Селихов, 67), Трегубов, Коновальчук, Таран (Михайленко, 56), Зубчук, Коляда (Олейник, 84), Лютий (Данильченко, 56).

«ХІМІК»: Аврамов, Сериков, Василевський, Нікітченко, Мамаев, Усаковський, Кольченко, Чесних, Федорко (Поспелов, 89), Новиков, Губаренков.

ГОЛИ: Трегубов (27 — з одинадцятиметрового), Губаренков (46), Федорко (82).

ИТАК РАУНД ПЕРВЫЙ — 1/16 ФИНАЛА КУБКА УССР.

Северодонецкий «Химик» «заехал» на игру в Кривой Рог по пути домой, возвращаясь с учебно-тренировочного сбора в Крыму. Тем не менее гости сумели поймать «Кривбас» на контратаках и добыть сенсационную победу. Хозяева поля старались уйти от поражения до последних секунд встречи, но, увы... Мяч упорно не шел в ворота. К тому же очень надеж-но сыграл голкипер «Химика» Олег Аврамов.

РАУНД ВТОРОЙ — 1/16 ФИНАЛА КУБКА УССР (ОТВЕТНЫЙ МАТЧ).

На этот раз «Кривбас» не стал искушать судьбу и с первых же минут полностью завладел инициативой. Но только через полчаса криворожским футболистам удалась результативная атака. Игорь Конону победил. Хозяева поля лида навесил мяч в штрафную площадь хозяев, где жена до последних секунд встречи, но, увы... ся на «втором этаже» с защитником, а уже Ю. Селихов филигранно пере-надежно сыграл голкипер бросил мяч головой через вратаря.

«ХІМІК» (Северодонецьк) — «КРИВБАС» (Кривий Ріг) — 0:2 (0:1). Северодонецьк. Стадіон «Хімік». 2 апреля. Кубок УССР, 1/16 фінала (ответний матч).

СУДІЯ: Л. Бавыкин, А. Сергеев и А. Мороз (все — Харьков).

«ХІМІК»: Аврамов, Сериков, Нікітченко, Василевський, Мамаев, Усаковський, Кольченко, Чесних, Федорко, Новиков (Долгополов, 69), Губаренков.

«КРИВБАС»: Жук, Давиденко, Кошкин (Соболев, 46), Олейник, Мазур, Трегубов, Коновальчук, Данильченко (Щура, 46), Зубчук (Таран, 87), Коляда (Лютий, 77), Селихов (Лисковец, 84).

ГОЛИ: Селихов (30), Коновальчук (68).

Предупреждены Трегубов, Зубчук, Новиков, Василевский.

Во втором тайме «Кривбас» провел быструю многоходовую комбинацию Мазур — Селихов — Зубчук — Коновальчук и последний метров с пяти-надесяти «расстрелял» голкипера «Химика».

Нелегкой оказалась кубковая дуэль с «Химиком», как и 16-часовой автобусный пробег по маршруту Кривой Рог — Северодонецк — Кривой Рог. Родной город только просылался, когда около четырех утра автобус с табличкой «Кривбас» привез победу с луганской земли.

Газеты «Тайм-аут» Кривий Ріг, 18.04.1991.

«Хімік» (Северодонецьк) — «Кривбас» (Кривий Ріг) 0:2 (0:1).

Северодонецьк. Стадіон «Хімік». 2 квітня. Судді: А. Бовикін, А. Сергєєв, О. Мороз (всі — Харків).

«Хімік»: Аврамов, Серіков, Нікітченко, Василевський, Мамаєв, Усаковський, Кольченко, Чесних, Федорко, Новиков (Долгополов, 69), Губаренков.

«Кривбас»: Жук, Давиденко, Кошкін (Соболев, 46), Олійник, Мазур, Трегубов, Коновальчук, Данильченко, (Щура, 46), Зубчук (Таран, 87), Коляда (Лютий, 77), Селіхов (Лісковець, 84).

Голи: Селіхов (30), Коновальчук (68).

Попереджено: Трегубова, Зубчука, Новикова, Василевського.

Як відомо, криворізький «Кривбас» програв 30 березня на своєму полі першу кубкову зустріч северодонецькому «Хіміку» — 1:2, хоча повів у рахунку і мав значну перевагу над

суперником. Лише помилки в захисті звели нанівець зусилля всієї команди.

Через два дні у Северодонецьку відбулась повторна зустріч 1/16 фіналу Кубка УРСР. На цей раз несподіванок не трапилось. Наші земляки з першої хвилини гри притиснули господарів до воріт і протягом всієї зустрічі мали повну ігрову і територіальну перевагу.

«Кривбас» відкрив рахунок на 30 хвилині. Це Коляда зробив нависну передачу у штрафний майданчик господарів, де Коновальчук виграв двоборство у захисника на «другому поверсі», а вже Селіхов головою майстерно, по-баскетбольному, перекинув м'яч через воротаря.

Не менш красивим був другий гол «Кривбасу». Чотирьох-ходовка Мазур — Селіхов — Зубчук — Коновальчук завершилась влучним ударом остан-

нього. Криворізькі мали ще безліч можливостей для взяття воріт суперника, але надійно зіграв голкіпер «Хіміка» Аврамов.

Отже, по сумі двох ігор «Кривбас» вийшов у наступну (1/8 фінала) фазу Кубка УРСР.

Сьомого квітня криворізькі любители футболу матимуть змогу знову спостерігати за двобоєм «Кривбасу» з «Хіміком». Цього разу на стадіоні «Металург» відбудеться офіційне відкриття чергового Чемпіонату СРСР серед команд другої ліги і волею календаря суперники зустрінуться втретє.

А. ГОРДІЄНКО.

м. Северодонецьк.

Отож, шановні криворізькі! Запрошуємо всіх у неділю на відкриття 54-го Чемпіонату СРСР з футболу! Початок футбольного спектаклю о 16-30.

Газета «Комуністичний шлях» Северодонецьк, 1991.

«Поділля» Хмельницький-«Вагонобудівник» Стаханов 0-0, 0-1.

«Відбулися ігри 1/16 фіналу кубка України «Поділля» зустрічалося в Стаханові з місцевим «Вагонобудівником». Матч проходив у рівній боротьбі.

Хмельничани мали дві стопроцентні нагоди для взяття воріт. Але Дмитро Матанчук влучив у штангу, а Віктор Карачун зблизька промахнувся. Господарі своїх шансів теж не використали. Нічия — 0-0. ... Жереб посміхнувся шепетівському «Темпу», який почне ігри лише з 1/8 фіналу, де його суперником буде сумський «Автомобіліст».

Сьогодні — матчі — відповіді. Отже, на хмельницькому стадіоні «Поділля» відкриття сезону». Газета «Радянське Поділля» Хмельницький, 2.04.1991.

«Поділля» — «Вагобудівник» — 0:1 (0:0). 2 квітня. 14 градусів. Стадіон «Поділля». 3200 глядачів.

Судді — С. Сильменський (Ужгород), Ю. Шелковський (Вінниця), О. Вискер (Ужгород).

«Поділля»: Баталов, Шаріппо, Кондак, Снігур, Сорокін, Машковський (Бутківчус, 46), Яременко, Вобліков, Карачун, Дубко, Бугай (Матанчук, 71).

«Вагобудівник»: Листопадов, Самодуров, Болдирев, Костиркін, Капустін, Марченко, Бондар, Петриченко (Циганков, 70), Деминдюк, Плотніков, Клячков.
Гол — Деминдюк (49).

Позавчора відбулися матчі - відповіді 1/16 фіналу кубка України з футболу. Для хмельницьких болільників це було перше побачення з «Поділлям» у цьому сезоні. Господарі приймали дебютанта другої ліги — стахановський «Вагобудівник». Як відомо, перша гра завершилася нульовою нічиєю. Отже, наші земляки мали кращі шанси на вихід у наступну стадію кубкових змагань.

Матч почався у невисокому темпі. Гості побудували гру від оборони, зосередивши на підступах до воріт щонайменше шість футболістів. Але досить часто хмельничани знаходили щілини в цих ре-

дутах. А з п'ятнадцятої хвилини їх перевага була незаперечною. Спочатку красиву комбінацію розіграли Карачун і Снігур, але м'яч після удару останнього пролетів біля самісінької штанги. Потім Яременко влучив у перекладину.

Наприкінці тайму господарі посилили натиск. М'яч майже не виходив за межі штрафного майданчика «Вагобудівника». Однак гола глядачі до перерви так і не побачили. Після перепочинку одна з рідкісних контратак гостей завершилася голом. Як господарі не старалися, все ж відігратися не змогли.

Звичайно, прикра поразка, але особливих підстав для засмучення немає. Перше враження від гри команди непогане. Добре зарекомендували себе нові гравці Бутківчус, Шаріппо. В хорошій формі Карачун, Яременко. Після одужання Лапідуса, який одержав травму напередодні сезону, атакуюча міць команди посилиться. Одне слово, є впевненість, що «Поділля» радуватиме нас.

Газета «Радянське Поділля» Хмельницький, 1991.

● Спорт

Так сталося, що в цьому сезоні футбольні змагання в другій лізі почалися не з чемпіонату країни, а з ігор на Кубок УРСР. Суперником хмельницького «Поділля» в 1/16 фіналу став «Стахановець» з м. Стаханова. Було проведено дві зустрічі на полях суперників.

Перша гра, що відбулась у Стаханові, пройшла в упертій, і безкомпромісній боротьбі. Але коли обидві команди повичні були забивати м'ячі, ніхто з їхніх гравців, на жаль, не зміг цього зробити. Тому матч закінчився нічиєю 0:0. Все позиння було вирішити зустріч в Хмельницькому 2 квітня.

З самого початку гра проходила при явній територіальній та згозній перевазі хмельничан. Вони надого замикали суперників на їх половині поля, подали за гру дванадцять кутових (гості лише три).

Мір відзначитись капітан хмельничан Снігур: одержавши чудозий пас від Карачука, він пробив м'яч поруч із штангою. А потім могутній удар Яременка прийняла на себе перекладина.

Контратаки «Стахановця» були небезпечними.

На четвертій хвилині після перерви сталася несподіванка. Грубо, помилилися захисники «Поділля», і Демидюк відкрив рахунок.

Потім перевага хмельничан була безперечною. Особливо подобався глядачам Бутківчус, який вийшов на заміну. Він раз по раз обігрував на правому фланзі своїх опікунів і робив націлені передачі в штрафний майданчик, але на жаль, партнери не зуміли їх використати. Більше того, груба помилка центрального захисника «Поділля» на останніх хвилинах могла привести до другого гола, але врятувала перекладина.

Отже, переміг «Стахановець» — 1:0, а «Поділля» вийшло з розиграшу Кубка УРСР.

Так хмельничани познайомились зі своєю командою, оновленою більш як наполовину.

Ось в якому складі виступали подільняни: Баталов, Шаріппо, Кондак, Снігур, Сорокін, Машковський (Бутківчус, 46), Яременко, Вобліков, Карачун, Дубко, Бугай (Матанчук, 72).

Вчора «Поділля» провело в Павлограді перший матч чемпіонату країни проти «Шахтаря».

Шепетівський «Темп» виступить в 1/8 фіналу Кубка.

Ф. АКСЕЛЬРУД.

● Футбол—91

ПЕРШЕ ЗНАЙОМСТВО

Газета «Корчагінець» Хмельницький, 1991.

Чкалово/ село Михайло-Коцюбинське, ст. «СК «Колос»/?. 500/500 глядачів, судді: Олег Первушкін, В.Лапін, Анатолій Осадчий (всі Київ)/ І.Куриленко (Харків), В.Корбут, А.Чемезов (обоє Київ), «Десна» Чернігів-«Колос» Нікополь 1-1, голи: Овчаренко (65)-Литвиненко (15), попереджені: Шуман, Гриценко, 1-0, гол: Овчаренко (22), попереджений: Пантилов.

1-й матч: «Десна»: Ю.Мелашенко, І.Пахарь, В.Шуман, В.Гриценко, С.Сяпронов, І.Четвирик, І.Надточій, А.Кривенко, В.Буглак, В.Гусев (О.Ілїн, 77), Ю.Овчаренко, тренер Юрій Грузнов.

«Колос»: С.Кириєнко, В.Лумпов, О.Костіков (Ю.Катеруша,83), О.Сандул, І.Луцькянчук, І.Литвиненко, С.Художилів, О.Омельчук, В.Пантілов, О.Альошин (І.Плотко,65), М.Зайцев, тренер В.Нечаєв.

2-й матч: «Десна»: Ю.Мелашенко, І.Пахарь, В.Шуман, В.Гриценко, С.Сапронов, І.Четвирик, І.Надточій, А.Кривенюк, В.Буглак, Ю.Бондаренко, Ю.Овчаренко, тренер Ю.Грузнов.

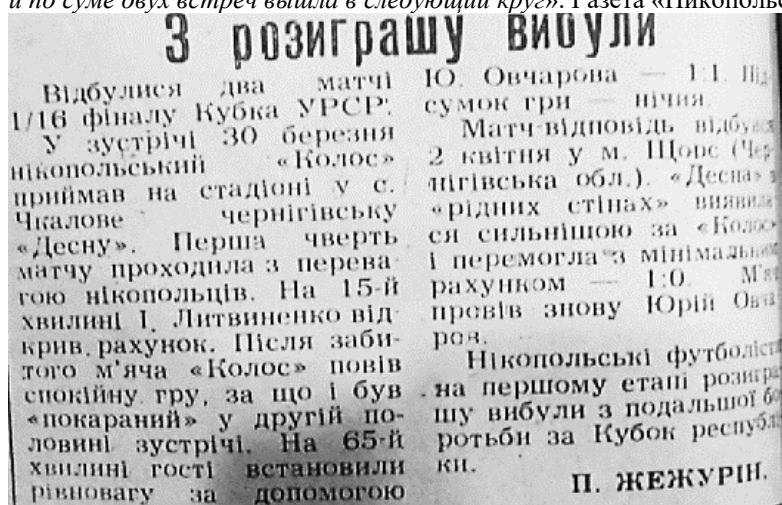
«Колос»: С.Кириєнко, В.Лумпов, О.Костіков (Ю.Катеруша,46), О.Сандул, А.Ділай, І.Литвиненко, С.Художилів (І.Плотко, 65), О.Омельчук, В.Пантілов, О.Альошин, М.Зайцев, тренер В.Нечаєв.

«Первый официальный матч в этом сезоне никопольский «Колос» проводит сегодня на футбольном поле своей спортивной базы в селе Чкалово. В матче 1/16 розыгрыша Кубка Украины никопольчане принимают черниговскую «Десну». Незадолго до этого команда сыграла два тренировочных матча и в обоих потерпела поражение: от «Буковины» - 0-3 и от тернопольской «Нивы» - 0-1». Газета «Никопольская правда» Нікополь, 1991.

«КОЛОС» КУБОК НЕ ПРЕЛЬСТИЛ.

Кубок Украины – пожалуй, единственный турнир, в котором никопольский «Колос» никогда не добивался особых успехов. Достаточно сказать, что в восьми проведенных кубковых матчах одержано всего две победы при пяти поражениях. Видимо, сказывается отсутствие должных стимулов для более успешной игры.

Вот и в этом году «Колос» распрощался с возможностью получить республиканский футбольный Кубок уже на первом этапе его розыгрыша. В ответной встрече 1/16 финала черниговская «Десна» выиграла 2-0 и по сумме двух встреч вышла в следующий круг». Газета «Никопольская правда» Нікополь, 1991.

Газета «Південна зоря» Нікополь, 1991.

Очаків/Лебедин, ст. «Салют»/ «Авангард», суддя: А.Алейнік (Сімферополь)/Олександр Науменко (Полтава), «Нафтовик» Охтирка-«Маяк» Очаків 1-1(1-0), голи: Тимченко-Бугай, не реалізував пенальті Шуршин (63), 5-0.

1-й матч, «Нафтовик»: Ю.Прохоров, А.Єрмак, В.Ячник (С.Горох, 46), В.Єрмак, С.Сухарєв, С.Фомін, В.Попович, Б.Шуршин (П.Матвійченко, 78), І.Задорожний (І.Юданов, 70), В.Тимченко, М.Липинський (І.Єрмохін, 46), тренер Валерій Душков.

ФУТБОЛІСТИ ОХТИРСЬКОГО «НАФТОВИКА» ПРОВЕЛИ ПЕРШИЙ МАТЧ 1/16 РОЗИГРАШУ КУБКА УКРАЇНИ З ОЧАКІВСЬКИМ «МАЯКОМ» НА ЙОГО ПОЛІ.

Як повідомив головний тренер нашої команди В. О. Душков, зустріч пройшла при ініціативі охтирців, які помітно переважали своїх суперників.

На 28 хвилині вдалося відкрити рахунок. Чергову атаку результативно завершив В. Тимченко. У другому таймі могли б його подвоїти, але Б. Шуршин не зміг реалізувати пенальті. Після цього господарі активізувалися і незадовго до фінального свистка зрівняли рахунок. Отже, нічия — 1 : 1.

Сьогодні охтирці проводять повторну кубкову зустріч з «Маяком». Вона відбудеться у Лебедині.

Газета «Ленінська правда» Суми, 2.04.1991.

Впевнену перемогу здобули у повторному матчі 1/16 розиграності Кубка України футболісти охтирського «Нафтовика», які зустрічалися з очаківським «Маяком».

Болельники Лебедина, а саме тут відбулася зустріч, стали свідками змістовної гри і впевненої перемоги наших земляків. Упродовж усього матчу охтирці впевнено володіли ігровою і територіальною ініціативою, позбавивши суперника можливостей для організації атак. В. Тимченко, І. Задорожний, М. Липинський та двічі С. Фомін забили п'ять м'ячів у ворота «Маяка». Охтирці вийшли до 1/8 фіналу, де зустрінуться з переможцем пари «Маяк» (Харків) — «Дніпро» (Черкаси). Матчі цього етапу мають відбутися 29 квітня і 28 червня.

У зустрічі з очаківцями «Нафтовик» виступав у такому складі: Ю. Прохоров (В. Симкович), А. Ермак, В. Ячник, В. Ермак, В. Попович, С. Горюх (С. Сухарев), С. Фомін, Б. Шуршин, І. Задорожний (І. Юданов), В. Тимченко (І. Ермакін), М. Липинський (І. Матвейченко).

Оновленому клубу другої ліги, що зберіг, правда, старий «фірмовий знак» — «Маяк», починати свій перший сезон довелося матчем за Кубок України. На полі простенького холодногірського стадіону «Зміна», що добре протряхло, він приймав досвідчених футболістів черкаського «Дніпра», з якими, до речі, працює добре знайомий харків'янам майстер спорту В. Жилін. Я поцікавився думкою про гру своїх підопічних — тренера обласного училища олімпійського резерву № 1 М. Мачули — і почув досить оптимістичну оцінку.

— Головне, що хлопці не завагалися, — говорить Микола Якович, — на рівних грали з більш досвідченими черкашанами і в кінцевому підсумку перемогли, хоча і з мінімальним рахунком 1:0. Гол у другому таймі забив

Олег Іванов. Особливо вдало, на мій погляд, діяли усі четверо гравців нашої задньої лінії. Відразу ж успішно знайшли спільну мову наші учні і студенти інституту фізкультури, в основному, наші випускники. До речі, четверо наших колишніх учнів були і в складі «Дніпра», їх позиції в команді досить міцні.

З усіх 16-ти хлопців, які виходили на поле, я б виділив Бахметьєва і Ашурбекова. Без помилки провела зустріч суддівська бригада з Києва. Перший матч сезону ми провели у такому складі: Савченко, Саказли, Корольов, Безуглий (Піцаков), Тичко, Яценко, Полтавець (Супрун), Мазепа (Прудіус), Бахметьєв, Ашурбеков (Зайцев), Іванов (Шапоренко). Матч у відповідь — в Черкасах 3 квітня.

Наш коп

Газети «Ленінська правда» Суми, 4.04.1991 та «Вечірній Харків» Харків, 2.04.1991.

«Дніпро» Черкаси-«Маяк» Харків 0-1(0-0), 3-0 в дод. час.

«Обновленный харьковский «Маяк» в первом матче розыгрыша Кубка УССР на призы газеты «Правда Украины» дома победили черкасский «Днепр» - 1-0». Газета «Красное знамя» Харків, 2.04.1991.

«Харьковский «Маяк» в Черкассах в повторном матче розыгрыша Кубка УССР в дополнительное время проиграл местному «Днепру» - 0-3 и выбыл из борьбы за приз газеты «Правда Украины». Газета «Красное знамя» Харків, 6.04.1991.

Повторний матч розиграно Кубку УРСР серед команд II ліги, 2.04. м. Сміла, стадіон «Авангард», 400 глядачів.

Суддя: О. Комаренко (Миколаїв).

«Дніпро» — «Маяк» (Харків) — 3:0.

«Дніпро»: Рябуха, Лихотворник, Остапов, Кирилюк, Дем'янець (Калина, 94), Крайнюк (Кулаковський, 46), Демченко, Школьник, Полторак, Журавленко (Мордань, 46, Логінов, 67), Матвій (Габ, 105).

«Маяк»: Михалко, Супрун, Сметанський, Ключик, Зайцев, Степанов (Рахася,

107), Прудіус, Демченко, Шапоренко, Дев'ятов (Орлов, 46), Піцаков (Безуглий, 46).

Голи: Демченко (14, 99), Кулаковський (104).

Попереджені: Остапов, Ключик.

Пам'ятаючи про поразку 0:1 в першому матчі, дніпринці вже з перших хвилин повели атаки на ворота гостей. І гол не забарився. Демченко дальнім безвідпорним ударом «зняв павутину» з «дев'ятки» воріт харків'ян. Та до другого голу довелося чекати досить таки довго. Хоча

моментів у черкасців для взяття воріт суперника було вдосталь. Після основного часу — додатковий. На щастя, справа до пробиття одинадцятиметрових не дійшла (а це підступна лотерея). «Дніпро» двічі брав ворота «Маяка» і вийшов до наступного кола змагань, де його чекає добре відомий по кубковим баталіям минулого сезону охтирський «Нафтовик». Саме він тоді звів наших земляків з подальшого розиграння. Як то буде тепер?

Ю. ЗІМЕНКОВ.

Газета «Спортарена» Черкаси, № 6, квітень, 1991.

«Океан» Керч-«СКА» Київ 4-2, голи: І.Оберемченко, Ю.Саввін, С.Попов (два)-В.Гашин, О.Надуда, 0-1, гол: О.Механошин.

«Зірка» Кіровоград-«Сталь» Альчевськ 2-0, голи: С.Казаков, В.Скунц, 1-2, голи: В.Скунц-І.Гнезділов, С.Сердюков.

«Шахтар» Павлоград-«Закарпаття» Ужгород 0-0, 0-2, голи: Т.Гумеров, С.Циганков.

«Кристал» Херсон-«Полісся» Житомир 1-5, голи: Ю.Максимов-І.Талько, Ю.Леонов (два), В.Шишков, А.Лукашенко-?, 3-1, голи: О.Меньшиков, Ю.Максимов, Г.Роткович-А.Лукашенко.

ЗА КУБОК УКРАИНЫ

30 марта проведены стартовые матчи розыгрыша Кубка УССР по футболу на призы газеты «Правда Украины»: «Динамо» (Белая Церковь) — «Прикарпатье» — 0:2, СКА (Киев) — «Океан» — 2:4, «Колос» — «Десна» — 1:1, «Стахановец» — «Подолье» — 0:0, «Кривбасс» — «Химик» (Севе-родонецк) — 1:2, «Сталь» (Коммунарск) — «Звезда» — 0:2, «Маяк» (Очаков) — «Нефтяник» — 1:1, «Закарпатье» — «Шахтер» — 0:0, «Полесье» — «Кристалл» — 5:1, «Маяк» (Харьков) — «Десна» — 1:0.

Комментарий заслуженного мастера спорта В. Трошкина: первое, что обращает на себя внимание, это уверенная игра гостей и крупная победа нынешних обладателей Кубка УССР футболистов «Полесья» над сильной командой херсонского «Кристалла». Увы, первые матчи прошли при малом стечении зрителей, больше всего болельщиков — 3500 — собрал матч в Житомире. Это объясняется еще и тем, что некоторые игры проходили не на главных стадионах, где поля еще не готовы к сезону, а на запасных, гаревых. В Очакове же вообще встреча состоялась... на вертолетной площадке. Сегодня — ответные игры

Газета «Правда Украины» Київ, 2.04.1991.

ХОРОШО ВСЕ, ЧТО ХОРОШО КОНЧАЕТСЯ

2 апреля состоялось ответное матчи начального этапа розыгрыша Кубка УССР по футболу на призы «Правды Украины». Сразу же сообщим результаты: СКА (Киев) — «Океан» — 1:0 (2:0), «Прикарпатье» — «Динамо» (Белая Церковь) — 4:2 (2:0), «Десна» — «Колос» — 1:0 (1:1), «Подолье» — «Стахановец» — 0:1 (0:0), «Химик» (Севе-родонецк) — «Кривбасс» — 0:2 (2:1), «Звезда» (Кировоград) — «Сталь» (Коммунарск) — 1:2 (2:0), «Нефтяник» — «Маяк» (Очаков) — 0:2 (1:1), «Шахтер» (Павлоград) — «Закарпатье» — 0:2 (0:0), «Днепр»

(Черкассы) — «Маяк» (Харьков) — 3:0 (0:1), «Кристалл» — «Полесье» — 3:1 (1:1). И так, в следующий круг вышли: «Океан», «Прикарпатье», «Десна», «Стахановец», «Кривбасс», «Звезда», «Нефтяник», «Закарпатье», «Днепр» и «Полесье». Остальные 16 команд вступят в спор 29 апреля. А теперь о приятной информации, которая пришла из Федерации футбола СССР, касающаяся двух финалистов розыгрыша Кубка УССР на призы «Правды Украины» — житомирского «Полесья» и ахтыр-

ского «Нефтяника». Им разрешено участвовать в розыгрыше Кубка СССР, хотя это «добро» пришлось ожидать добрых три месяца. Дело в том, что в условиях проведения соревнований на Кубок УССР по футболу 1990 года среди команд мастеров второй лиги (1-я зона) записано: «Команды-участники Кубка УССР 1990 года допускаются к играм розыгрыша Кубка СССР 1991/1992 года». Однако произошло неожиданное. Когда в начале года были опубликованы списки участников 1/64 финала, то оказалось, что в них нет ни «Полесья», ни «Нефтяника». Ситуацию прояснил ответственный работник Федерации футбола СССР А. Печаткин, сказавший вазини корреспонденту, что председатель (уже бывший) республиканской Федерации футбола Н. Фоминичев своевременно не поставил их в известность о нововведениях, на основании которых исполном имел бы оснований внести изменения в положение о ро-

зыгрыше Кубка СССР. Ведь на начальном его этапе участвуют только коллективы первой лиги и так называемой буферной зоны. Словом, как бы подвел итог А. Печаткин, в этом году уже все утверждено, можно говорить лишь об очередном розыгрыше. На этом, собственно, можно было бы поставить и точку. Скорее всего, при прежнем руководстве республиканской Федерации так бы оно и произошло. Однако обновленная Федерация футбола УССР на первом же заседании исполнила 11 марта 1991 года вернула к этому вопросу и настояла на своем. На днях из Москвы пришло то самое сообщение, о котором шла речь выше. Из него явствует, что 2 мая в 1/16 розыгрыша Кубка СССР «Динамо» (Брест) будет принимать «Полесье», а «Нефтяник» (Ахтырка) — римское «Динамо». Таким образом, созданный прецедент: впервые команды второй лиги стали участниками розыгрыша Кубка СССР. Так что помела-

ем наших финалистам — «Полесье» и «Нефтянику» — счастливого старта. И этому уместно добавить, что победителя пары «Динамо» (Брест) — «Полесье» встретится в 1/32 финала с победителем матча «Химик» (Гродно) — «Бузовина» (Черновцы). А в 1/8 финала лучший клуб из этого квартета будет сражаться с мнисом «Динамо». С этой стадии турнира соперники проведут уже по два матча — дома и в гостях. Если же «Нефтяник» обыграет в Ахтырке римлян, чего мы ему искренне желаем, он отправится в гости к победителю пары «Днепр» (Могилев) — «Энергия» (Житомир). В 1/8 финала победителя этой четверки ожидает киевское «Динамо». Так что справедливость восстановлена, хотя это стоило нашим финалистам и их поклонникам немало испорченных нервов. Но недаром говорят: хорошо все, что хорошо кончается.

А. КОНСТАНТИНОВ.

Газета «Правда Украины» Київ, 5.04.1991.

1/8 фіналу, 29.04, 28.06: «Прикарпаття»-«Зірка» 1-3, голи: А.Романчук-О.Рябоконь, В.Скунц, Е.Денисенко, 2-1.

Це питання минулої п'ятниці цікавило, напевно, багатьох шанувальників команди. Адже в першому поєдинку 1/8 фіналу ізванофранківці у Кіровограді поступилися «Зірці» — 1:3 і для виходу до наступного кола кубкового турніру українських клубів другої ліги треба було їм удомати забити щонайменше два «сухі» м'ячі. А тим часом тверезіші голови пропонували оптимальний варіант: основну ставку зробити на чемпіонат, де суперництво за призове місце вимагатиме від претендентів максимуму фізичних і моральних сил.

Правда, швидко забитий гол (на восьмій хвилині наполегливість виявив Лахмай, який з другої спроби спрямував м'яч у вороту «Зірки») трохи розвіяв сумніви. Але згодом господарі поля ніби влаштували собі перепочинок. Двічі в скрутних ситуаціях рятував свою команду Шашко, а на 33-й хвилині черговий провал захисників «Прикарпаття» дозволив гостям зрівняти рахунок: відзначився їх форвард Гасанов.

Звичайно, ситуація ще не виглядала безнадійною. Тим паче, що через дев'ять хвилин по перерві іванофранківці знову

вийшли уперед — уже вкотре цього сезону завидне уміння вигравати боротьбу за м'яч на «другому поверсі» продемонстрував Савка.

Надійно заволодівши ініціативою, господарі поля змусили суперника надалі думати лише про оборону власних воріт. Але у більшості випадків їх масовані атаки нагадували звичайнісіньку навалу, що було тільки на руку кіровоградцям, які відверто — численними зупинками і маленькими хитрощами — руйнували спроби прикарпатців загострити гру в штрафному майданчику.

Бажаної мети гравці «Зірки» досягли. Зазнавши поразки з рахунком 1:2, вони за підсумком двох раундів пробилися у чвертьфінал Кубка України.

Звітний матч «Прикарпаття» провів у такому складі: Шашко, Хомин (Клебан, 46), Ватаманюк, Русанівський, Винник, Лахмай, Шулятицький, Романчук, Григорчук, Савка, Ковальчук.

Сьогодні івано-франківські футболісти знову вийдуть на поле стадіону «Електрон». Їх суперником у черговому поєдинку першості буде павлоградський «Шахтар».

Степан ОЛЕЖКО.

Газета «Галичина» Івано-Франківськ, 1991.

Газета «Прикарпатська правда» Івано-Франківськ, 1991.

«Темп» Шепетівка-«Автомобіліст» Суми 0-1, 2-0.

«На відміну від попередніх зустрічей тренери на кубковий поєдинок випустили молодих футболістів. Командна гра дивилася набагато краще і змістовніше, вирізнялася вона і в тактичному плані. Вдавалися хлопцям і красиві комбінації, а от при їх завершенні бракувало ще вміння оптимально вправно розпорядитися м'ячем.

Єдиний гол, який красиво забив у першому таймі В.Кислюцаєв, і приніс сумчанам перемогу. А чи вистачить одного м'яча нашим землякам для виходу в наступне коло? – покаже повторна зустріч». Газета «Ленінська правда» Суми, 1.05 та 2.07.1991

«Після серії невдач у календарних матчах чемпіонату СРСР шепетівський «Темп» наразі здобув перемогу на стадіоні «Енергетик» у Нетішині. Наші футболісти зустрічалися у матчі 1/8 фіналу кубка України з сумським «Автомобілістом».

Як відомо, в кубкових змаганнях команди проводять по дві зустрічі на власному полі і в гостях. У Сумах наші спортсмени поступилися з рахунком 0-1. Минулої ж п'ятниці темпівці взяли реванш – 2-0 (голи забив Зарудський і Бабій).

Отже. «Темп» вийшов у чвертьфінал кубка України. Тепер його суперником буде ужгородська команда «Закарпаття»». Газета «Шляхом жовтня» Шепетівка, 1991..

Охтирка/Сміла, ст. «Нафтовик»/ «Локомотив», 3000/300 глядачів, судді: Михайло Овчар (Івано-Франківськ)-Володимир Борзіло, Ігорь Терехов (обоє Харків)/Володимир Гришко-Григорій Кравченко, В.Рябчук (обоє Миргород), «Дніпро»-«Нафтовик» 1-3(1-3), голи: Калина (34)-І.Задорожний (6), І.Єрмохін (26), П.Матвійченко (37), 1-2(1-1), голи: Саницький (40)-П.Матвійченко (16, 55).

1-й матч: «Дніпро»: В.Дубіно, Кушнір (С.Борисенко, 46), О.Осташов, О.Журавленко, С.Логінов, І.Крайнюк, Р.Трофименко, А.Прохоренков, Ю.Полторах, В.Калина, Ю.Криштоп, тренер Віктор Жилін.

«Нафтовик»: В.Сімакович (Ю.Прохоров, 82), А.Єрмак (В.Єрмак, 46), С.Стариков, І.Юданов, С.Сухарєв (В.Яічник, 46), С.Фомін (Б.Шуршин, 46), В.Попович, І.Задорожний, С.Горох (В.Тимченко, 82), І.Єрмохін, 46), П.Матвійченко, тренер В.Душков.

2-й матч, «Дніпро»: В.Богоделов (І.Власенко, 46), С.Лихотворик, В.Петрунець, О.Журавленко, І.Моїсеєнков (Корольов, 46), І.Крайнюк (О.Желєзний, 46), В.Саницький, Ю.Ющук, В.Калина, Г.Фошій (Городов, 46), Кравченко (Іваненко, 16), тренер В.Жилін.

«Нафтовик»: В.Сімакович, І.Єрмохін, В.Яічник, В.Єрмак, С.Сухарєв, П.Матвійченко, В.Попович, І.Задорожний, С.Горох, В.Тимченко, М.Липинський, тренер В.Душков.

«Тренери «Нафтовика» дали змогу відпочити п'ятьом провідним гравцям і перевірили молодих футболістів. І новачки зіграли добре, з великим бажанням та ентузіазмом. Підсумком їх впевнених дій

стали м'ячі, забиті після вправно організованих атак. Гості не виявляли особливої наполегливості, більше дбали про захист воріт і, схоже, великі надії покладали на повторну зустріч. Навіть після того як вони скоротили рахунок, вони не змогли активізуватися і змінити малюнок гри». Газета «Прапор перемоги» Охтирка, 1991.

Позавчора футболісти охтирського «Нафтовика» і сумського «Автомобіліста» провели перші матчі 1/8 фіналу розіграшу Кубка України.

«Нафтовик» — «Дніпро» (Черкаси) — 3:1. Торік ці команди вже зустрічалися на одному з етапів розіграшу, і охтирці без особливих зусиль довели свою перевагу. Схоже, що і цього разу буде так. Результат першого матчу дає підстави для оптимізму.

Тренери «Нафтовика» дали змогу відпочити п'ятьом провідним гравцям, а перевірили молодих футболістів. І новачки зіграли добре, з

великим бажанням і ентузіазмом. Підсумком їх впевнених дій стали м'ячі, забиті після вправно організованих атак. І. Задорожний, І. Єрмохін та П. Матвейченко влучними ударами завершили зусилля своїх товаришів. Гості не виявляли особливої наполегливості, більше дбали про захист воріт і, схоже, великі надії покладали на повторну зустріч. Навіть після того, як вони скоротили рахунок, вони не змогли активізуватися і змінити малюнок гри.

А. БАСОВ.

Охтирка (телефоном).

Газета «Ленінська правда» Суми, 1.05.1991.

«Відбулися повторні зустрічі 1/8 фіналу розіграшу Кубка України з футболу серед команд другої ліги. Впевнено провели другий матч з черкаським «Дніпром» спортсмени охтирського «Нафтовика». Перемогу охтирцям забезпечили два м'ячі, забиті П.Матвейченком, на які господарі відповіли одним. «Нафтовик» вийшов у наступне коло змагань. В 1/4 розіграшу він зустріне з кіровоградською «Зіркою».

А от футболісти сумського «Автомобіліста» вибули із змагань. Бо одного м'яча, який вони забili у ворота шепетівського «Темпу» вдома, їм не вистачило. У повторній зустрічі сумчани програли — 2-0». Газета «Ленінська правда» Суми, 2.07.1991.

«Десна»-«Вагонобудівник» 5-1, голи: Ю.Яковенко, В.Шуман, Ю.Овчаренко, І.Четверик (два)-С.Пахачев, 2-0, голи: Ю.Овчаренко, Ю.Яковенко.

«Закарпаття»-«Приладист» Мукачево 2-2, голи: С.Циганков, А.Тіводор-В.Кухлевський, М.Решко, 4-1, голи: І.Курильцо, І.Лукач (два), О.Губані-В.Лінников.

«Верес» Рівне-«Чайке» Севастополь 1-2, голи: Г.Аверков (автогол)-В.Герасимчук, Д.Григор'єв, 4-1. «У минулому сезоні Федерація футболу України відновила змагання на кубок республіки серед команд 2-ої ліги. Лідери першості розглядали ці матчі як тренувальні, і тому ще на ранніх стадіях вибули із турніру. Володарем призу стала команда «Полісся» із Житомира, перегравши за сумою двох фінальних зустрічей охтирський «Нафтовик». Фіналісти отримали право виступати в змаганнях на Кубок СРСР. Та організатори «забули» внести їх у список всесоюзного турніру. Пізніше намагалися повернути борг. Через отакі негаразди престижу кубковий турнір не набув.

Перший матч із севастопольською «Чайкою» спочатку планувався провести у нашому місті, та в останній момент надійшла телеграма з Києва про перенесення зустрічі до Криму. Результат поєдинку 2-1 на користь «Чайки», причому господарі забili гол у власні ворота». Газета «Зміна» Рівне, 1991.

««Верес» (Рівне) — «Чайка» (Севастополь) 4-1(1-0). Рівне. 28 червня. Стадіон «Авангард». Ясно. 23 градуси. 500 глядачів. Суддя: П.Токарев (м.Ужгород).

«Верес»: Кубишкін, Вільчинський, Лень, Сарнавський, Ушмаєв, Грицаюк (Вознюк — 55), Петрик, Новак, Кабанець (Голуб — 50), Різник, Бондар (Дем'янчук — 50).

«Чайка»: Баліцький, Олійник, Коваленко, Авернев, Сивуха, Герасимчук, Дзюбенко (Лениш — 70), Шишко, Пономарьов, Григор'єв, Нефьодов.

Голи: Ушмаєв — 37, Лень — 48, 53, Грицаюк — 50, Григор'єв — 65.

Команди зустрічалися після майже п'ятиденної перерви в турнірі і розпочали гру з розвідки. Певний час загострень на полі не виникало, хоча поступово господарі нарощували активність і провели кілька швидких атак.

Рівненчани вийшли на поле бойовим складом. Тактично, досить грамотно побудували гру, віддавши пріоритет надійній обороні і гострим контрвипадам. Найактивнішим у їхньому складі був Грицаюк. Надійно діяли Ушмаєв, Лень, Петрик, Новак, а потужний удар Ушмаєва на 37 хвилині міг би прикрасити поєдинок і вищого рангу. З рахунком 1-0 закінчився перший тайм.

Момент з 48-ї хвилини по 53-ю матчу на Кубок України з севастопольцями, безперечно запам'ятається рівненським болільникам. Саме протягом цього відрізка ігрового часу у ворота «Чайки» влетіло три м'ячі, які й визначили долю поєдинку — 4-0.

Добившись солідної переваги, рівненчани помітно зменшили темп. Надалі гості почали діяти ще сміливіше, мали кілька нагод розвинути успіх, але «Верес» виручили захисники і воротар Кубишкін. І все ж на 65 хвилині Григор'єв уміло вийшов на зручну позицію і замкнув передачу партнера з флангу. З рахунком 4-1

закінчився поєдинок, і по сумі двох матчів рівненчани продовжать боротьбу за Кубок України з футболу в чверть фіналі». Газета «Зміна» Рівне, 1991.

«Карпати» Кам'янка-Бузька-«Океан» - + («Карпати» - відмовився від участі).
29.04, 7.07, «Кривбас»-«Полісся» 1-2, 2-0.

1/8 фіналу Кубка України. Перший матч. «Полісся» — «Кривбас» (Кривий Ріг) — 2:1. Голи забивали: Ю. Стріхарчук [50, 86], М. Зубчук [59]. Арбітр — суддя республіканської категорії В. Бабич (Ужгород).

«Полісся»: І. Рутковський, С. Баран, І. Ткачук, В. Пилецкий, М. Анненков, Ю. Стріхарчук, І. Ракетенець, А. Желтоносов [С. Груницький, 70], А. Лукашенко, Ю. Леонов, В. Шишков [В. Литвин, 46, Р. Соболевський, 75].

Важко було уявити, як «Полісся», маючи стільки травмованих гравців і відмовившись від послуг ще двох футболістів (В. Писанова і О. Самсоновича), здобуде перемогу. Саме травми завадили нашій команді успішно зіграти на виїзді.

В Мухачевому поразка — 0:1, в Івано-Франківську — 1:3 (гол забив В. Шишков). Втрата чотирьох очок відкинула «Полісся» на сьоме місце в турнірній таблиці.

Та кубок є кубком. Перемагає той, в кого більше характеру. «Кривбас» весь час вважав свої сили, намагаючись переграти вкрай втомлених господарів, а вони взяли, та й виграли.

В першому таймі певна перевага була на боці житомирців, вони мали кілька нагод відкрити рахунок, але в А. Лукашенка, якого частіше виводили на ударні позиції, гра не йшла. Тренери, щоб повернути В. Шишкова для матчу в Бресті (Кубок СРСР), який відбудеться 2 травня, замінили його на В. Литвина. Він загострив гру, проте захисники «Кривбасу» досить швидко

двічі травмували його й вивели з ладу. Довелося замінити по ходу гри і втомленого А. Желтоносова.

Атака на 49—50 хвилинах була масованою. Гості розгубилися. М'яч метався над воротарським майданчиком із флангу на фланг. Нарешті А. Желтоносов через воротаря В. Жука перекинув м'яч у центр, де Ю. Стріхарчук у високому стрибку зміг дотягнутися до нього і влучно пробити.

Розвинуті успіх «Полісся» не вдалося, а от гостям пощастило. Захист на чолі з М. Анненковим помилився один раз, і це коштувало гола. М. Зубчук в падінні пробив головою з близької відстані. І. Рутковський, який провів зустріч бездоганно, вдіяти нічого не зміг.

Часу лишалося обмаль, і, ризикуючи, господарі пішли вперед значними силами. Суддя В. Бабич сумлінно фіксував усі порушення, але часто-густо на користь винних, признавав черговий штрафний. Всі наші футболісти пішли до ворот «Кривбасу». І. Ракетенець сильно пробив. М'яч ніби завіс над воротарським майданчиком. Ю. Стріхарчук вистрибнув з-за спин захисників і головою точно пробив у правий від В. Жука кут.

Важка перемога, яка, слід сподіватися, додасть сил нашим хлопцям, зніме напругу, поліпшить настрої перед відповідалним матчем у Бресті.

Вдома «Полісся», пропускаючи календарний матч з охтирським «Нафтовиком», зіграє 7 травня з футболістами із міста Станіслава.

В. ДИМЧУК.

«ПОЛЕСЬЕ» (Житомир) — «КРИВБАС» — 2:1 (0:0). Житомир. Стадіон імені Ленінського комсомолу. 29 апреля. Кубок УССР. 1/8 финала (первый матч).

Судьи: В. Бабич, П. Токарев, и М. Митровский (все — Ужгород).

«ПОЛЕСЬЕ»: Рутковский, Баран, Ткачук, Анненков, Стрихарчук, Ракетенец, Пилецкий, Желтоносов (Груницкий, 63), Лукашенко, Леонов, Шишков (Литвин, 46; Соболевский, 67).

«КРИВБАС»: Жук, Давиденко, Соболев, Олейник, Мазур, Трегубов, Коновальчук (Лисковец, 81), Цюра, Зубчук (Растегаев, 84), Тарап (Данильченко, 58), Лютий (Селихов, 69).

ГОЛЫ: Стрихарчук (50, 87), Зубчук (60).

В первом тайме преимущество было за хозяевами, но завершающие удары нападающих «Полесья» были неточны. Основные события развернулись во второй половине игры. На 50-й минуте двухходовка Желтоносов — Стрихарчук закончилась точным ударом последнего.

Через десять минут М. Зубчук, воспользовавшись ошибкой защитников, в красивом прыжке головой послал мяч в ворота. Длительный штурм житомирской команды увенчался успехом перед самым финальным свистком судьи...

Газети «Радянська Житомирщина» Житомир, 1991 та «Тайм-аут» Кривий Ріг, 30.05.1991.

Состоялись ответные матчи 1/8 финала Кубка Украины по футболу на призы «Правды Украины». Результаты встреч комментирует заслуженный мастер спорта Владимир Трошкин.

— Главная неожиданность этого этапа — выбыл из розыгрыша лидер украинского чемпионата «Прикарпатье». То, что у кубковых матчей свои законы, в очередной раз подтвердили футболисты кировоградской «Звезды», одолевшие ивано-франковцев, считавшихся в этой паре фаворитами, и на своем, и на чужом полях — 3:1 и 2:1.

Приятной неожиданностью для болельщиков Шепетовки стал выход в четвертьфинал их команды, дебютанта республиканского чемпионата. На своем поле шепетовский «Темп» взял реванш — 2:0 за

ПЕРЕД КУБКОМ ВСЕ РАВНЫ

поражение в первом матче (0:1) у сумского «Автомобилиста».

Без игры вышел в следующий этап «Океан». Их соперники — «Карпаты» (Каменка Бугская) не явились на первую встречу в Керчь.

А наибольший интерес у болельщиков вызвали встречи земляков — футболистов «Закарпатья» и мукачевского «Прибориста». На сей раз спор старых соперников завершился победой ужгородцев — 4:1 (2:2).

В четвертьфинале, матчи которого начнутся 24 июля, борьбу за Кубок продолжат: «Авангард» (Ровно) — «Океан», «Звезда» — «Нефтяник» (Ахтырка), «Закарпатье» — «Темп», «Десна» (Чернигов) — и победитель пары «Кривбас» — «Полесье» (Житомир) (в первом матче победу со счетом 2:1 одержали футболисты «Полесья»).

Приводим результаты остальных встреч 1/8 финала: «Авангард» — «Чайка» — 4:1 (1:2), «Десна» — «Стахановец» — 2:0 (5:1), «Днепр» — «Нефтяник» — 1:2 (1:3).

В. УСАЧИЙ.

«КРИВБАС» (Кривой Рог) — «ПОЛЕСЬЕ» (Житомир) — 2:0 (2:0). Кривой Рог, Стадион «Металлург». Кубок УССР, 1/8 финала (ответный матч). 7 июля, Солнечно, 31 градус, 200 зрителей.

СУДЬИ: В. ПОПОВИЧ (Пришав), А. МАЛАХОВСКИЙ и О. ИШМАКОВ (оба — Запорожье).

«КРИВБАС»: ЖУК, ДАВИДЕНКО, НЕФЕДОВ (ЦЮРА, 46), ОЛЕЙНИК, С. МАЗУР, ТРЕГУБОВ, СЕЛИХОВ (РАСТЕГАЕВ, 61), СОБОЛЬ, ЗУБЧУК (ИВАНОВ, 82), ДАНИЛЬЧЕНКО (МИХАЙЛЕНКО 75), ЛЮТИЙ.

«ПОЛЕСЬЕ»: РУТКОВСКИЙ, БАРАН, ПОВХ, СТРИХАРЧУК, ТКАЧУК (А. МАЗУР, 71), ГРУНИЦКИЙ (ЛАПИН, 46; ПРИСЯЖНИК, 60), ЛУКАШЕНКО, ЖЕЛТОНОСОВ, ТАЛКО, ЛЕОНОВ, КРИВОВ (ИЛЬЮХИН, 51).

ГОЛЫ: ОЛЕЙНИК (10), ДАВИДЕНКО (45).

Предупрежден Стрихарчук.

Криворожане отыгрались уже на десятой минуте (как известно, в первом матче выиграло «Полесье» со счетом — 2:1), уравнив шансы по сумме двух встреч.

Футболисты «Полесья» выглядели в той встрече несколько уставшими (особенно это ощущалось в начале матча). Однако после перерыва гости подтвердили репутацию кубковой команды, изрядно потрепав нервы защитным порядкам криворожан. Но изменить счет командам все же не удалось и обладатель Кубка республики 1990 года сложил свои полномочия.

А «Кривбас» вышел в 1/4 финала, где его соперником будет черниговская «Десна» (игры этих команд состоятся 24 июля и 17 сентября).

Газети «Правда Украины» Київ, 2.07.1991 та «Тайм-аут» Кривий Ріг, № 5, липень 1991.

У МИНУЛОМУ номері ми навели результати стартових матчів нового розіграшу все-союзного Кубка. А майже паралельним курсом проходять ігри поновленого торік розіграшу Кубка України. Відбулися перші матчі 1/8 фіналу. Ось результати: «Верес» — «Чайка» — 2:1, «Стахановець» — «Десна» — 1:5, «Полісся» — «Кривбас» — 2:1, «Зірка» — «Прикарпаття» — 3:1, «Нафтовик» — «Дніпро» — 3:1, «Приладист» — «Закарпаття» — 2:2, «Автомобіліст» — «Темп» — 1:0.

Нагадаємо, що переможець розіграшу виступатиме наступного року в союзних кубкових змаганнях. Торік такого права заслуговував і фіналіст. Щоправда, не обійшлося без накладок. «Полісся» і «Нафтовик» ледь не постраждали. Зрештою справедливості було встановлено і обидві команди успішно подолали стартовий бар'єр. «Нафтовик», повторимо, виграв у «Пардаугаві» — 1:0. «Полісся» ж, а не «Галичина», як помилково було вказано, по пенальті в гостях вирвало перемогу в динамівців Бреста — 7:6. Тепер 2 липня в матчах 1/32 фіналу «Нафтовик» гратиме з моголівським

«Дніпром», а «Полісся» — з «Хіміком» з Гродно. Наступного дня тернопільська «Нива» прийматиме вінницьку, а 4 липня гратимуть «Тілігул» і «Карпати». Повторні ж матчі 1/8 фіналу республіканського Кубка відбудуться 28 червня.

Через зайнятість у кубкових змаганнях «Полісся» і «Нафтовик» свій матч сьомого туру чемпіонату республіки провели на день пізніше за інших учасників. Гості здобули перемогу — 1:0 і піднялися на дев'яте місце. «Полісся» займає одинадцятий рядок таблиці розіграшу.

Проведені повторні матчі 1/8 фіналу розіграшу Кубка республіки. Семеро чвертьфіналістів уже відомі, зачекаємо останнього, який має визначитися в парі «Кривбас» — «Полісся».

Газета «Спортивна газета» Київ, 7.05.1991.

У СТАРТОВІЙ зустрічі в Житомирі перемогу святкували господарі — 2:1. Паралельно футболісти «Полісся» беруть участь у всесоюзному кубковому розіграші. Днями вони провели матч 1/32 фіналу проти гродненського «Хімі-

ка», впевнено подолали суперника — 4:1 і тепер на наступному етапі зустрічатимуться з представником вищої ліги — мінським «Динамо». А повторний матч республіканського турніру з «Кривбасом» відбудеться сьомого липня.

Наведемо результати решти поєдинків: «Верес» — «Чайка» — 4:1 (у першому матчі зафіксовано рахунок — 1:2), «Десна» — «Стахановець» — 2:0 (5:1), «Прикар-

паття» — «Зірка» — 2:1 (1:3), «Дніпро» — «Нафтовик» — 1:2 (1:3), «Закарпаття» — «Приладист» — 4:1 (2:2), «Темп» — «Автомобіліст» — 2:0 (0:1).

Двома командам так і не довелося зустрітися. «Карпати» не з'явилися на перший матч до Керчі, й «Океан» вийшов у наступне коло без зайвих турбот. Таким чином у чвертьфінальних зустрічах, які заплановано на 24 липня і 17 вересня, гратимуть: «Ве-

рес» — «Океан», «Десна» — переможець пари «Кривбас» — «Полісся», «Зірка» — «Нафтовик», «Закарпаття» — «Темп». Господарі полів у стартових поєдинках визначаться сьогодні з допомогою жеребкування. Нагадаємо, що переможець кубкового розіграшу наступного сезону одержить можливість взяти участь у всесоюзних змаганнях.

Вл інф.

Газета «Спортивна газета» Київ, 2.07.1991.

1/4 фіналу:

22.07, 17.09, «Кривбас» — «Десна» 1-1, 0-0.

«ДЕСНА» (Чернігов) — «КРИВБАС» — 1:1 (0:1). Чернігов. Стадіон ім. Ю. Гагарина. 22 юли. 1/4 фінала Кубка УССР (перший матч).

СУДЬІ: А. Литвиненко, В. Засуха і В. Баглай (все — Київ).

«ДЕСНА»: Овчаров, Шуман, Надточій (Буглак, 28), Гриценко, Сапронов, Четверик, Гусев (Ільич, 64), Кривенко, Соколов, Яковенко, Бондаренко.

«КРИВБАС»: Чоповський, Давиденко, Нефедов (Данильченко, 20), Цюра, Соболев, Михайленко, Коновальчук, Лисковец, Растегаев, Коляда, Селихов.

ГОЛЫ: Селихов (7), Гриценко (70, с пенальті).

Перший матч 1/4 фінала Кубка УССР должен был состояться в Кривом Роге 24 юли. Но совершенно неожиданно для болельщиков Федерация футбола республики изменила сроки его проведения. Обусловлено это бы-

ло, как выяснилось, «горячей» поездкой «Десны» в Польшу. Через день после календарной игры чемпионата соперники вынуждены были вновь выйти на футбольное поле в Чернигове.

У «Кривбасса» не смогли принять участие в игре Трегубов и Олейник, получившие накануне в Сумах очередные желтые карточки.

«Быстрый» гол Селихова выбил из колеи хозяев поля. «Кривбас» два тайма прочно владел инициативой. Хорошие возможности для взятия ворот не использовали Селихов и Коновальчук.

«Десна» сумела уйти от поражения, реализовав пенальти, но ее шансы на успех в повторной игре 17 сентября в Кривом Роге весьма призрачны. Криворожские же футболисты наверняка уже мечтают о финале.

«КРИВБАС» (Кривой Рог) — «ДЕСНА» (Чернигов) — 0:0. Кривой Рог. Стадион «Металлург». Кубок УССР, 1/4 финала (ответный матч). 17 сентября. Солнечно, с 30-й минуты — освещение. 22 градуса. 300 зрителей.

СУДЬИ: В. Пьяных, М. Халченко и А. Журба (все — Донецк).

«КРИВБАС»: Жук, Давиденко, Соболев, Михайленко, Мазур, Растегаев, Коновальчук, Лисковец, Зубчук (Корж, 88), Коляда, Кисель (Шевченко, 82).

«ДЕСНА»: Мелашен-

ко, Пахяр, Шуман, Белоусов, Соколов, Четверик (Дробот, 87), Буглак (Ильич, 67), Кривенко, Бондаренко, Яковенко (Аринин, 88), Овчаренко.

На 37-й минуте Давиденко не реализовал пенальти.

★ ★ ★
Обе команды были полны решимости закончить эту встречу с положительным для себя результатом и по сумме двух встреч выйти в полуфинал. «Кривбас» на протяжении всего матча доминировал на поле, но мяч упорно не шел в ворота.

На 37-й минуте игры за грубую атаку соперника был назначен 11-метровый в ворота «Десны». Увы, удар был неточен и криворожане упустили реальную возможность выйти вперед.

Игра так и закончилась ничью — 0:0, но эта ничья была равносильна победе для «Кривбасса». В связи с тем, что в первом матче тоже была зафиксирована ничья со счетом — 1:1 — в полуфинал розыгрыша Кубка УССР впервые в своей истории вышли криворожане!

Газеты «Тайм-аут» Кривий Ріг, № 6, серпень та № 8, жовтень, 1991.

24.07, 14.09, «Верес» — «Океан» 1-0, гол: М.Дем'янчук, 3-0.

«Верес» — «Океан» — 3:0

«Верес» (Рівне) — «Океан» (Керч) — 3:0 (0:0). Рівне, 14 вересня, міський стадіон, 500 глядачів, 17 градусів.

Суддя: суддя всесоманної категорії П. Кобичек (Чернівці).

«Верес»: Сироквашко, Сарнавський (Волочинський, 63), Леня (Скіш, 32), Павлючук, Ушмаєв, Грицаюк (Дем'янчук, 61), Лобас, Новак, Кабанець (Кучер, 57), Різник (Петрик, 17), Бондар.

«Океан»: Петроп, Вихорнов, Дементьев, Лежанцев, Ніконов, Пятенко, Радченко, Оберенченко, Пшеничников, Попов, Бфимов (Савін, 25).

Голи: Скіш (40), Бондар (54, 71).

Матч кубка республіки не викликав особливої зацікавленості у прихильників футболу нашого міста. Проте ця зустріч пройшла у напруженій боротьбі з великою кількістю голевих моментів.

«Верес» відразу ж приступив до м'ягких атак воротаря «Океану». І на восьмій хвилині Бондар, вийшовши віч-на-віч з голкіпером гостей, міг відзначитися, та пробив повз ворота. На 17-й хвилині прохід Новака по лівому флангу завершився передачею у воротарську площинку гостей, та юний Грицаюк не зміг впоратися з м'ячем.

Безліч цікавих моментів побачили болільники у першому таймі за чотири хвилини. Спочатку Грицаюк, відбравши м'яч у захисника гостей у центрі поля, вийшов один на один з голкіпером і пробив повз ворота. У той же час він мав можливість віддати м'яч вправо, де у значно ліпшій позиції знахо-

дився Бондар. Але Грицаюк не зробив цього, очевидно, сподіваючись на свої сили. Гості ж відразу відповіли гострою контратакою, і ако Савін з лінії воротарської площинки пробивав по воротах господарів, та на шляху м'яча став воротар «Вересу» Сироквашко. Ще через хвилину сам на сам з воротарем кримчан виходить Петрик і знову удар прийшовся повз ворота. І хоча голи не були забиті за ці декілька хвилин, проте такі моменти прикрашали гру.

Другий тайм почався атакою господарів. Скіш зміг відірватися від захисників і пройшов у штрафну площинку гостей. Воротар не зміг зорієнтуватися і визначити напрям м'яча, а той про-

шигнув повз нього до сітки. 1:0.

Ще через п'ять хвилин Петрик пройшов по правому флангу і зробив простріл до воротарської площинки гостей. Голкіпер «Океану» не зміг втримати м'яч. Це вдало використав Бондар, який підоспіл до м'яча і помістив його до сітки воріт гостей — 2:0.

Гості дещо активізувалися, навіть двічі небезпечно пробивали по воротах «Вересу», та Сироквашко у цей день був на висоті. Закріпив успіх рішучим у цій зустрічі знову ж таки Бондар на 71-й хвилині гри. Він зміг обіграти у центрі поля захисників і метрів з 30 пройшов з м'ячем, обіграв воротаря і послав м'яч до сітки. — 3:0. Отже, зроблено ще один крок вперед у розигранні кубка республіки.

В. КРИЖАНІВСЬКИЙ.

Газета «Зміна» Рівне, 17.09.1991.

«Верес» (Рівне) — «Океан» (Керч) 3:0

Рівне, Міський стадіон, 14 вересня. Сонячно, +20 °С, 800 глядачів.

Суддя в полі: П.Кобичек в/к (Чернівці).

Суддя-інспектор: Б.Шмигельський в/к (Київ)

«Верес»: Сироквашко, Сарнавський (Волочинський, 63 хв), Леня (Скіш, 36 хв), Павлючук, Ушмаєв, Грицаюк (Дем'янчук, 63 хв), Лобас, Новак, Кабанець (Кучер, 59 хв), Різник (Петрик, 20 хв), Бондар.

«Океан»: Петроп, Вихорнов, Дементьев, Лежанцев, Ніконов, Пятенко, Радченко, Оберенченко, Пшеничников, Попов, Сфимов (Савін, 29 хв).

Голи забивали: Скіш (49 хв), Бондар (двічі 55 хв, 72 хв).

У першому чвертьфінальному матчі у Керчі перемогли святкували рішучим у рахунок 1:0. Матч-відповідь проблем перед «вересівцями» не поставив. Наприкінці першого тайму господарі могли тричі відзначитися. Та А.Грицаюк, який вийшов віч-на-віч з воротарем, А.Петрик та О.Бондар із зручних позицій не змогли відкрити рахунок. На 49-й хвилині В.Скіш низовим ударом забив перший м'яч у ворота суперників, а потім двічі О.Бондар заставив гостей розпочати з центра поля.

«Верес» у півфіналі Кубка України.

Газета «Зміна» Рівне, 1991.

24.07, 17.09, «Темп»-«Закарпаття» 0-1, гол: І.Курильцо, 4-2.

У чвертьфіналі розиграння кубка України з футболу шепетівчанам випав досить сильний суперник — «Закарпаття». Перший матч відбувся в Ужгороді. Наші земляки грали достойно. Лише за 19 хвилин до фінального свистка господарі зуміли забити гол. Поразка з мінімальним рахунком 0:1 дає шанс «Темпу» вийти в наступний етап розиграння. Звичайно, якщо шепетівчани переможуть вдома з різницею в два м'ячі.

Напружено проходив поєдинок у Чернігові між місцевою «Десною» та «Кривбасом». Тут нічия — 1:1. А от рівненський «Верес» зумів обіграти в Керчі «Океан» з рахунком 1:0. Ще одна чвертьфінальна гра відбудеться 30 серпня між кіровоградською «Зіркою» і охтирським «Нафтовиком».

Матчі-відповіді пройдуть 17 вересня. Отже, зачекаємо до вересня.

«Темп» — «Закарпаття» — 4:2 (3:1). Нетішин. Стадіон «Енергетик», 900 глядачів.

Судді — Л. Боників (Харків), О. Остерчук, Ю. Дерев'яко (обидва — Львів).

«Темп»: Троян, Балох, Романов, Черняк (Бабій, 85), Пархомчук, Сечук, Тимощук, Козлов, Будзіна, Калыш (Паласюк, 48), Заруцький.

«Закарпаття»: Ситало, Губані, Мойсак, Якубик (Митенко, 46), Гумаров, Долгош, Мелаян, Когутич, Кокоря, Яворів, Присташ.

Голи — Заруцький (5 — з олядак п'ятиметрового, 15), Черняк (40), Пархомчук (78) — в «Темпа», Гумаров (43 — з пенальті), Когутич (78).

Перший кубковий поєдинок в Ужгороді шепетівчани програли з рахунком 0:1. Отож, аби пробитися у півфінал, нашим землякам треба було витратити вдома з різницею в два м'ячі.

Тренери «Темпа» випустили на поле в стартовому складі багато молоді. І вона, як мовиться, наші не зіпсувала. Діяла енергійно, самовіддано. На п'ятій хвилині Козлов увірвався у штрафний майданчик гостей. Суперники зупинили його недозво-

ним прийомом. Заруцький чітко реалізував пенальті.

Господарі продовжували атакувати. Ось лівим флангом стрімко пройшов Черняк. М'ячем заволодів наш футболіст Калыш. Удар у нього не вийшов. Але і воротар помилився, і в цій ситуації Заруцький подвоїв рахунок.

Після цього гра перемістилася в центр поля і проходила в спокійному руслі. Наприкінці тайму знову був спалах активності. Черняк забиває гол. Здавалося, шепетівчани здобудуть легку перемогу. Але не так сталося, як гадалося. Ще до перерви гості відквитали один гол з пенальті. Потім Когутич зі штрафного скоротив розрив до мінімуму.

І тут наші футболісти заквапилися, почали відчайдушний штурм воріт суперників. І жаданий гол прийшов. Його забив Пархомчук. Таким чином, «Темп» вийшов у півфінал розиграння Кубка України.

В. ЛІННИК.

Газета «Радянське Поділля» Хмельницький, 1991 обидві.

Цим кубковим поєдинком завершився своєрідний міні-турнір між шепетівськими і закарпатськими футболістами. Волею календаря першості і ходом боротьби за кришталевий приз, їм належало зіграти чотири матчі. Баланс — порівну: два поєдинки виграли темпівці, стільки ж суперники. І все ж чаша терезів на боці шепетівчан: остання перемога над футболістами з Ужгорода дозволила їм вийти до півфіналу розіграшу кубка. Це помітний успіх дебютантів.

А що стосується чвертьфінальної зустрічі, то вона пройшла за сценарієм господарів поля. У складах обох команд виступало чимало молодих гравців, отже, технічний, зрілий футбол поступився молодечому, енергійному. І глядачі не сумували на трибунах. Раз у раз ставали свідками цікавих ситуацій, які по черзі виникали то біля одних, то біля інших воріт.

Темпівці одразу кинулись в атаку. Її започаткував Козлов, який на швидкості увійшов у штрафний майданчик і був збитий захисниками «Закарпаття». Арбітр в полі Бавишкін з Харкова рішуче показав на одиннадцятиметрову позначку. Зарудський пробив точно — 1:0. Це сталося на п'ятій хвилині. А

на десятій цей же нападаючий зумів вдруге примусити гостей розпочати з центру, скориставшись нерішучістю воротаря Ситала.

Після цього на полі настало порівняне затишся. М'яч головним чином перебував у центрі поля. А на сороковій хвилині спалах активності засвітили шепетівчани, і третій м'яч після удару Ченника побував у воротах закарпатців. Поправляючи рахунок, вони розмочили Гумаров, який також реалізував пенальті.

Після перерви гра проходила з перемінним успіхом, що й виявилось у двох голах. Спочатку ужгородець Когутич дальнім принципом ударом ура за ціль, а через дві хвилини Пархомчук встановив остаточний результат 4:2 на користь «Темпу».

Отже, наші земляки у півфіналі. Попереду два матчі з охтирським «Нафтовиком», який у юнішній першості виступає досить мобільно.

А завершився футбольний поєдинок нагородами краєвих гравців. Ними визнано: у господарів Пархомчука, у закарпатця — Когутича; Обом нападаючим рівнянки футбольного клубу баранівської команди «Керамік», яка виступає

на першості України серед колективів фізкультури. Ф. Куцак та М. Никитчин вручили цінні подарунки.

Тривав чемпіонат області серед колективів фізкультури. Продовжують безпрограшну серію шепетівські корчаківці. Спочатку вони зіграли з хмельницьким «Тернопластом» на його полі. Шепетівчани першими відкрили рахунок, навіть подвоїли його. Проте втримати переваги не змогли. Господарі забили два м'ячі у відповідь, притувавши очко. В наступному поєдинку проти хмельницької «Енергії», також у гостях, наші земляки знову задовольнилися нічиєю — 0:0.

Успішно зіграли свій черговий матч і футбо-

лісти «Металіста» до речі, вони повернулися з Одещини, де відпочивали за путівками, якими адміністрація заводу нагородила команду за успішні виступи в обласній першості.

Так от, суперниками заводчан були футболісти кам'янець-подільського «Поділля». Уже на другій хвилині поєдинку Вихристюк відкрив рахунок. В середині першого тайму відмінний удар головою демонструє Огородник — 2:0. Уже через п'ять хвилин успіху добивається Бугайчук. Після перерви гості скинули один м'яч. В підсумку 3:1 на користь «Металіста», який міцно закріпився на другому місці турнірної таблиці.

В. ЛІННИК.

Газета «Шляхом жовтня» Шепетівка, 1991.

30.08, 14.10, ст. «Зірка»/«Нафтовик», суддя: Вадим Шевченко (Київ)/Кутовий (Куп'янськ), «Нафтовик»-«Зірка» 3-2, голи: П.Матвійченко (29), І.Задорожний (65), С.Фомін (82)-Е.Денисенко (55), М.Паламарчук (80), 1-0 (1-0), гол: П.Матвійченко (14).

1-й матч, «Нафтовик»: Ю.Прохоров, С.Листопадов, В.Яічник, П.Матвійченко, С.Сухарев, С.Фомін, В.Попович, І.Задорожний, С.Горох, В.Тимченко, М.Липинський, тренер В.Душков.

2-й матч, «Нафтовик»: В.Сімакович, А.Єрмак, В.Яічник, В.Єрмак, С.Сухарев, С.Фомін, С.Листопадов, В.Попович, С.Горох, П.Матвійченко, В.Тимченко, тренер В.Душков.

«30 серпня відбувся чвертьфінальний матч розіграшу кубка України з футболу між «Зіркою» та охтирським «Нафтовиком». Кіровоградці програли у цій зустрічі з мінімальним рахунком 2-3 (нагадуємо, що перша зустріч цих клубів закінчилася внічию 1-1). Голи у кіровоградців забили Едуард Денисенко та Михайло Паламарчук». Газета «Молодий комунар» Кіровоград, 7.09.1991.

Відбулися матчі першого туру 1/4 фіналу розіграшу Кубка України. Характерною ознакою чвертьфіналів стало те, що матчі відзначались непродуманою і впертою боротьбою — прогулянкових ігор не було.

В УЖГОРОДІ «Закарпаття» обіграло шепетівський «Темп» з рахунком 1:0. Гол на 71-й хвилині забив Курильцо. Чернігівська «Десна», зустрічаючись на своєму по-

лі з криворізьким «Кривбасом», змушена була відігравати після пропущеного на 7-й хвилині м'яча (Делі). Тільки в другому таймі Гриценко з 11-метрового відновив рівновагу — 1:1. Але тепер шанси «Кривбасу» кращі. Нарешті, керченський «Океан» поступився на своєму полі рівненському «Вересу» — 0:1 (на 60-й хвилині відзначився Деменчук).

Ще один чвертьфінал від-

будеться 30 серпня, коли зустрінуться «Зірка» (Кіровоград) — «Нафтовик» (Охтирка). До речі, торішні фіналісти розіграшу Кубка України «Полісся» і «Нафтовик» успішно грають у союзному кубковому турнірі, де дочекалися вже ігор з командами вищої ліги. Житомир'яни пом'яряються силами з мінським «Динамо», а охтирці — з київським.

Вл. Інф.

Газета «Спортивна газета» Київ, 26.07.1991.

В минувшую среду состоялись первые поединки 1/4 финала розыгрыша Кубка СССР по футболу на призы «Правды Украины». Их итоги комментирует заместитель председателя Федерации футбола СССР заслуженный тренер республики Е. П. КОТЕЛЬНИКОВ:

— Хочу начать с банальной истины, которую наглядно подтвердил нынешний четвертьфинал: борьба на финише турнира становится острее и упорней, а зрительский интерес — выше.

2500 зрителей собрал матч в Керчи, где местный «Океан» принимал ровенский «Верес». Конечно, болельщики надеялись на успех хозяев поля. Но, увы, им пришлось разочароваться. На 60-й минуте гости забили гол, который и определил конечный результат.

С таким же счетом — 1:0, но в пользу хозяев, завершился поединок в Ужгороде. Там футболисты «Закарпатя» встречались с шепетовским «Темпом». Помнится, в прошлом году в день финала «Полесье» — «Нефтяник» в Житомир приехало руководство шепетовского «Темпа». Тогда команда выступала в чемпионате республики среди коллективов физкультуры. Наблюдая за тем, как торже-

ственно было обставлено вручение Кубка хозяевам поля, глядя на ликовавшие трибуны, наставник «Темпа» заслуженный тренер СССР И. Секеч доверительно сказал: вот посмотрите, в следующем сезоне и мы постараемся доставить подобную радость нашим болельщикам. Тогда, признаться, я не принял эти слова всерьез. Но теперь, похоже, «Темп» близок к цели.

Единственный гол на 71-й минуте у хозяев забил Курьлицо. Но проигрыш с минимальным счетом дает «Темпу» хороший шанс взять реванш в ответном поединке.

В Чернигове «Десна» довольствовалась ничьей с футболистами «Кривбасса» — 1:1. Гости открыли счет в дебюте поединка (Дели), а за 20 минут до финального свистка Грищенко забил ответный гол.

Еще один четвертьфинальный матч «Звезда» — «Нефтяник» отложен на 30 августа, а ответные игры состоятся 17 сентября.

Что еще можно добавить к сказанному? Наверное, то, что обладатель Кубка-90 житомирское «Полесье» выбыл из борьбы, не сумев преодолеть сопротивление «Кривбасса» (2:1 и 0:2). Так что кубковый трон опустел и ожидает нового хозяина. Кто им будет? Не хотелось бы брать на себя роль пророка по той простой причине, что примерно у шести команд шансы в общем-то равны.

17 сентября состоятся ответные матчи 1/4 финала розыгрыша Кубка Украины по футболу на призы газеты «Правда Украины». Напомним составы играющих пар и результаты первого матча: «Верес» — «Океан» (1:0), «Десна» — «Кривбасс» (0:1), «Темп» — «Закарпатя» (0:1), «Нефтяник» — «Звезда» — (3:2).

Газеты «Правда Украины» Київ, 26.07 та .?.1991.

17 сентября состоялись три четвертьфинальных поединка розыгрыша Кубка Украины по футболу на призы газеты «Правда Украины».

Эти игры комментирует заслуженный мастер спорта В. Н. Трошкин:

— Из четырех поединков, как и положено на данном этапе, сыграно три. Матч «Нефтяник» (Ахтырка) — «Звезда» (Кировоград) перенесен на более поздний срок по весьма уважительной причине — «Нефтяник» из-за занятости в розыгрыше Кубка страны вынужден возвращать своим соперникам «долг» во внутреннем чемпионате Украины. И, кстати, делает это весьма успешно.

В Шепетовке местный «Темп» нанес поражение футболистам «Закарпатя» — 4:2. Напомним, что первая встреча в Ужгороде принесла успех хозяевам поля — 1:0. Теперь же к 30-й минуте шепетовцы вели со счетом 3:0. На 3-й минуте Заруцкий с пенальти, а на 16-й он же, но уже с игры, заставил соперников начать с центра поля. А затем цели достиг и удар Черняка. Казалось, судьба матча решена, но перед перерывом гости сократили разрыв в счете, реализовав пенальти. На 75-й минуте еще один мяч побывал в воротах хозяев. Этот результат вполне устраивает футболистов «Закарпатя», но отнюдь не шепетовцев. И тут

«Темп» сыграл что называется в темпе — спустя две минуты Пархомчук забил победный гол.

«Верес» выиграл первый матч в Керчи у «Океана» — 1:0. И в Ровно «Верес» добился успеха — 3:0, забив все мячи во втором тайме.

«Кривбасс» принимал футболистов «Десны» и довольствовался ничьей — 0:0. Но криворожцам хватило и этого, поскольку в Чернигове они сыграли вничью — 1:1, и чашу весов перевесил гол, забитый «Кривбассом» на поле соперника.

Итак, в полуфинал вышли «Темп», «Верес» и «Кривбасс».

А. КОНСТАНТИНОВ.

Газета «Правда Украины» Київ, 19.09.1991.

1/2 фіналу, 16, 20.11: ст. «Нафтовик»/?.?, судді: Володимир Туховський (Сімферопіль)/?. «Темп»-«Нафтовик» 1-2(1-0), голи: О.Бондаренко (13)-П.Матвійченко (48, 85), 3-1, голи: О.Бондаренко, А.Черняк, В.Козлов-П.Матвійченко.

1-й матч, «Нафтовик»: Ю.Прохоров, В.Єрмак, В.Яічник, М.Липинський, С.Сухарєв, С.Фомін (П.Матвійченко, 46), В.Попович, І.Задорожний (С.Листопадов, 65), С.Горох, Б.Шуршин, В.Тимченко, тренер В.Душков.

«Відбулися перші півфінальні матчі розиграну Кубка України з футболу. Шепетівський «Темп» зустрічався в Охтирці з місцевим «Нафтовиком», що завоював звання чемпіона республіки. Господарі перемогли з мінімальним рахунком — 2-1. Отже, у «Темпа» є шанси вийти в фінал. Впевнений крок до нього зробив «Кривбас», який розгромив вдома «Верес» - 3-0.

Матчі — відповіді відбудуться 20 листопада». Газета «Радянське Поділля» Хмельницький, 1991.

«Відбулися матчі – відповіді півфіналу розиграну Кубка України. Як ми вже повідомляли, шепетівчани програли в Охтирці місцевому «Нафтовику» - 1-2. Вдома ж «Темп» подолав чемпіона першої зони 3-1 і вийшов у фінал.

Його суперником буде рівненський «Верес», який після поразки в гостях від «Кривбасу» (0-3) зумів забити криворіжцям вдома п'ять «сухих» м'ячів». Газета «Радянське Поділля» Хмельницький, 1991.

На долю нашої команди випали нелегкі випробування в сезоні нинішнього року: вести боротьбу, як кажуть, на два фронти. Завершивши чемпіонат серед майстрів другої ліги, вони тепер зосередили всю увагу на кубкові України. А до почесного призу все ближче і ближче... І дуже важливий крок до нього зробили шепетівчани в Охтирці, в зустрічі проти місцевого «Нафтовика», чемпіона України нинішнього року.

— Півфінальний поєдинок, — розповідає начальник команди «Темп» Ш. Нішнянідзе, — викликав посилений інтерес. Місцеві болільники прийшли на зустріч з твердим переконанням у перемозі своєї команди. Футболістам та їхнім прихильникам так хочеться мати «дубль»: і медалі чемпіонів, і кубок. Якщо говорити про поєдинок, то команда «Темп» виглядала свіжішою. Видно, на діях чемпіонів України позначився їхній поєдинок з київськими динамівцями на кубок СРСР, який вони провели напередодні. Та як би там не було, а ми розраховуємо на щасливий кінець у боротьбі за приз.

А розпочався цей півфінальний матч на стадіоні Охтирки з того, що наші футболісти піднесли супер-

никам квіти, привітавши їх з чемпіонським званням. Такий лицарський жест гостей не залишився не поміченим: усі присутні на матчі подарували їм оплески.

Після квітів – боротьба. Мало-помалу шепетівчани почали завоювати ініціативу. Нашим нападаючим активно допомагали захисники Сечин та Романов. У дебюті матчу вирізнявся Бондаренко. Він першим здійснив своєрідну пристрілку до воріт суперників і мав нагоду відкрити рахунок. Жаль, що м'яч влучив у штангу. І все ж свого шансу Олександр не упустив. Приблизно на дванадцятій хвилині Бондаренко зробив потужний ривок від середини поля до штрафного охтирців, відтак наніс несподіваний удар: м'яч просвистів мимо воротаря у самісіньку «дев'ятку».

На початку другого тайму господарі сквитали гол, і коли до фінального свистка залишилося кілька хвилин, забили ще один.

Отже, «Темп» програв, але як співається у пісні, «ще не вечір...». Завтра матч-відповідь удома. У ньому наші футболістам достатньо й одного гола, щоб продовжити боротьбу.

В. ЛІННИК.

Газета «Шляхом жовтня» Шепетівка, 1991.

«Верес»-«Кривбас» 0-3, 5-0.

«ВЕРЕС» (Ровно) — «КРИВБАС» (Кривий Ріг) — 5:0 (3:0). Ровно. Стадіон «Авангард».

Полуфінал розиграння Кубка України (ответная встреча).

20 ноября. 2000 зрителей.

СУДЬИ: М. Ступар, М. Юричук и И. Лаврив (все — Ивано-Франковск).

«ВЕРЕС»: Сыровашко, Сарнавский, Лень (Демянчук, 55), Павлючук (Кучер, 65), Ушаев, Грицаюк, Лобас, Новак, Кабанец, Ризнык (Пет-

рик, 80), Манькута (Бондарь, 72).

«КРИВБАС»: Бурлака (Кулаженков, 46), Давиденко (Кисель, 8), Зубчук, 60), Соболев, Олейник, Мазур, Трегубов (Михайленко, 80), Коновальчук, Растегаев, Лисковец, Коляда, Попович.

ГОЛЫ: Грицаюк — 2, Кабанец, Новак — с одиннадцатиметрового, Демянчук.

Предупреждены Бурлака, Соболев, Попович.

☆ ☆ ☆

Писать отчеты о встречах, в которых любимая команда проиграла с разгромным счетом — занятие неблагоприятное. Но когда команда в ответственной игреступает без боя, и получается поражение с «душком» — писать об этом не хочется тем более.

Однако, как говорится, не пойман — не вор. Поэтому оставим этот результат, а с ним и погасшие надежды на финал, на совести наших футболистов.

Газета «Тайм-аут» Кривий Ріг, № 10-11, грудень, 1991.

«КРИВБАС» — «ВЕРЕС» (Рівне) — 3:0 (1:0). Кривий Ріг, Стадіон «Металлург». Кубок України. 1/2 фінала (перший матч). 16 ноября. Пасмурно. 5 градусів. 400 глядачів.

СУДІЯ: Л. Бавишин, В. Воргуль і В. Шевченко (все — Харків).

«КРИВБАС»: Бурлака, Давиденко, Соболь, Олійник (Михайленко, 77), Мазур (Кисель, 89), Трегубов, Коновальчук, Растагаса, Лісковец (Корж, 87), Коляда, Попович (Зубчук, 74).

«ВЕРЕС»: Сыровашко, Сарнавський, Леня (Кучер, 72), Павлючук (Бондарь, 55), Ушмаев, Грицаюк, Лобас, Нонак, Кабанец, Різник (Петрик, 64), Манькута.

ГОЛІ: Коляда (41, 79), Зубчук (84).

Накануне поєдинка обе

КУБОК УКРАЇНИ

ФИНАЛ БЕЗ НАС

команды одновременно проводили на стадионе «Металлург» свои предигровые тренировки. По продолжительности и интенсивности криворожская явно уступала ровенской.

Однако уже в ходе матча оказалось, что хозяева поля имеют более высокий функциональный и игровой потенциал. Все мячи в ворота гостей были забиты в концовках каждого из таймов.

Дважды отличился Игорь Коляда. На 41-ой минуте он ювелирным ударом со штрафного над «стенкой» открыл

счет, а во втором тайме с паса Александра Лисковца удвоил результат, технично переиграв перед воротами защитника ровенчан.

Окончательный счет за шесть минут до финального свистка установил Михаил Зубчук, забив великолепный гол в падении через себя с передачи Сергея Мазура.

«Кривбас» имел еще несколько моментов для взятия ворот. Так, после удара Геннадия Поповича в первом тайме мяч угодили в перекладину, а во второй половине сильный «выстрел» Сергей Мазура со штрафного от-

разила стойку ворот. Кстати, игра Сергея привлекла внимание присутствовавшего на матче главного тренера днепропетровского «Днепра» Евгения Кучеревского.

Итак, кривбассовцы сделали убедительный шаг на пути к финалу, который открывает пока загадочные, но довольно заманчивые перспективы. Ведь один из вариантов проведения национального чемпионата предполагает включение в лигу сильнейших обладателя Кубка Украины.

* * *

В ответном матче 20 ноября в Ровно наших земляков, увы, подстерегла неудача.

«Верес» взял реванш с разгромным счетом 5:0 и вышел в финал.

Газета «Тайм-аут» Кривий Ріг, № 9, листопад, 1991.

«Верес» (Рівне) — «Кривбас» (Кривий Ріг) — 5:0 (3:0). Рівне. 20 листопада. Міський стадіон. 8 градусів. 1000 глядачів.

Головний суддя: суддя міжнародної категорії М. Ступар (Івано-Франківськ).

«Верес»: Сыровашко, Сарнавський, Леня (Дем'янчук, 56), Павлючук (Кучер, 70), Ушмаев, Грицаюк, Лобас, Нонак, Кабанец, Різник (Петрик, 85), Манькута (Бондарь, 74).

«Кривбас»: Бурлака (Кулаченко, 46), Давиденко (Кисель, 8), Зубчук, 64), Соболь, Олійник, Мазур, Трегубов (Михайленко, 79), Коновальчук, Розтагаса, Лісковец, Коляда, Попович.

Голи забili: Грицаюк (1,74), Нонак (4 — з пенальті), Кабанець (26), Дем'янчук (62).

Попереджені: Бурлака, Соболь, Попович.

Напередодні гри суперники вже знали, що один з фіналістів Кубка республіки вже відомий. Після перемоги 3:1 над охтирським «Нафтовиком» ним стала команда «Темп» з Шепетівки. Тому наставники «Темпу», не гаючи часу, відразу ж прибули до Рівного, щоб дізнатися, хто ж буде їхнім суперником у фіналі. І разом з тим вивчити можливості суперника. А він у цій грі не був ликом шитий.

Під час зустрічі був забитий найшвидший гол у сезоні на нашому стадіоні, який, думаємо, статисти футболу внесуть до своїх записів. Уже на 20 секунд гри Грицаюк, перехопивши м'яч у суперника, майже від центру поля пройшов через захисні ряди гостей поза воротаря і послав м'яч до сітки — 1:0.

Не минуло і трьох хвилин, коли капітан команди Нонак неординарно зіграв на лівому фланзі атаки, але в районі воротарської площадки гості обійшлися з ним нечепи.

Суддя назначив пенальті. І вже капітан не піддав удар був потужний! М'яч затріпотів у сітці «Кривбасу» — 2:0.

Гості вперше потурбували воротаря рівненчан на 17 хвилині, і він з честю вийшов зі скрутного становища, ліквідувавши небезпеку після удару Поповича.

Красень-гол було забито на 26 хвилині. Швидкий Манькута, пройшовши по краю поля, зробив передачу на лінію воротарської площадки, ще вище всіх вистрибнув Кабанець і у стилі Чиркова послав м'яч головою у «девятку» — 3:0. Господарі ще не раз у першому таймі ставили гостей у скрутне становище, та до завершального удару справи не дійшли.

Після перерви гості нагалялись змінити стиль і провели декілька заміни, у тому числі і голкіпера, проте стримати атакуючого пориву рівненчан вони не змогли.

На 62 хвилині гри Різник робить простріл до воріт гостей і у метушні Дем'янчук, який тільки що вийшов на заміну, послав м'яч до сітки — 4:0. Це вже була перемога, та господарі не вгамувались. Відмінно зіграв Грицаюк. Відразившись від захисників, він вийшов один на один з воротарем і збільшив рахунок — 5:0.

Впевнена перемога і вихід до фіналу. До зарозумілого почесної нагороди лишився один крок.

І. ГЕСС.

Газети «Зміна» Рівне, 23.11.1991.

«Кривбас» (Кривий Ріг) — «Верес» (Рівне) — 3:0 (1:0). 16 листопада. Місцевий стадіон. Ясно. 11 градусів. 1000 глядачів.

Суддя: А. Бавиків (м. Харків).

«Кривбас»: Бурлака, Давиденко, Соболев, Олійник, Мазур, Тригубов, Ковальчук, Ростегасев (Зубчук — 70 хв.), Коляда, Толович.

«Верес»: Сироквашко, Сарнавський, Лень, Павлючук, Ушмаєв, Грицаюк, Лобас, Новак, Кабанець, Різник, Манькута.

Голи: Коляда — 40, 65 хв. Зубчук — 80 хв.

Рівненчани вийшли на поле бойовим складом. Тактично, досить грамотно побудували гру, віддавши пріоритет надійній обороні і гострим контратакам.

Перший тайм проходив у рівній боротьбі. Обидві

команди мали декілька можливостей відкрити рахунок, але рівненчани цим не скористалися, а господарі на 40-й хвилині забили гол — 1:0.

Друга половина гри почалася з масових атак господарів. Вже на 65-й хвилині Коляда забив другий гол. А на 80-й хвилині відзначився Зубчук. Його удар метрів з 20-ти був настільки сильний і влучний, що воротарю гостей залишилося лише вибійти м'яч з сітки — 3:0. З таким рахунком і закінчилася ця гра. Повторний матч відбудеться 20 листопада в Рівному, де «Вересу» доведеться дуже важко. Щоб продовжити рівненчанам виступ на кубок України, «Вересу» потрібно перемогти «Кривбас» з рахунком 4:0, а це зробити не зовсім просто.

М. ЛАСКАВИЙ.

Газети «Зміна» Рівне, 19.11.1991.

Фінал, 24/28.11, Рівне/Хмельницький, 0 С/0 С, ст.«Авангард»/ «Поділля», 4277/4500 глядачів, суддя: Валерій Шевченко-Олександр Литвиненко, Віталій Яремчук (всі Київ)/Валерій Онуфер-Василь Бабич, Степан Сельменський (всі Ужгород), «Темп»-«Верес» 2-1(1-1), голи: Довгалець (31), Бондаренко (81)-Сарнавський (22), попередження: Черняк-Сарнавський, 1-1(0-1), голи: Бондаренко (57)_Манькута (29), попереджені: Довгалець, Соловйов-Лобас, Кабанець, Грицаюк.

1 матч: «Верес»: О.Сироквашко, І.Сарнавський, Ю.Лень (М.Дем'янчук, 60), С.Павлючук, Ю.Ушмаєв, А.Грицаюк, В.Лобас (О.Кучер, 20), В.Новак, І.Кабанець, В.Різник (О.Бондарь, 55), В.Манькута, тренер Віктор Носов.

«Темп»: О.Морозов, С.Соловйов, Ю.Романов, О.Бондаренко, І.Пархомчук (Ю.Панасюк, 83), С.Сечін, І.Тимошук, А.Черняк, О.Бабій (В.Балюк, 84), О.Довгалець, О.Заруцький, тренер Іштван Секеч.

2 матч: «Темп»: О.Морозов, С.Соловйов, Ю.Романов, О.Бондаренко, І.Пархомчук, С.Сечін, І.Тимошук, В.Козлов (В.Балюк, 72), О.Бабій, О.Довгалець, О.Заруцький, тренер І.Секеч.

«Верес»: О.Сироквашко, В.Вільчинський, Ю.Лень (М.Дем'янчук, 60), С.Павлючук, Ю.Ушмаєв, А.Грицаюк, В.Лобас, В.Новак, І.Кабанець (А.Петрик, 75), В.Різник, В.Манькута (О.Бондарь, 70), тренер В.Носов.

«Верес» (Рівне) — «Темп» (Шепетівка). 1:2 (1:1). Рівне. Стадіон «Авангард». 24 листопада. Перший фінальний матч розіграшу Кубка України. 0 градусів. 4277 глядачів.

Судді: В. Шевченко, О. Литвиненко, В. Яремчук (всі — Київ).

«Верес»: Сироквашко, Сарнавський, Лень (Дем'янчук, 60), Павлючук, Ушмаєв, Грицаюк, Лобас (Кучер, 20), Новак, Кабанець, Різник (Бондарь, 55), Манькута.

«Темп»: Морозов, Соловйов, Романов, Бондаренко, Пархомчук (Панасюк, 83), Сечин, Тимошук, Черняк, Бабій (Балюк, 84), Довгалець, Заруцький.

Голи: Сарнавський (22), Довгалець (31), Бондаренко (81).

Попереджені: Сарнавський, Черняк.

СУПЕРНИКИ розпочали гру без розвідки, відразу ввімкнувши високі швидкості.

відчайдушно борючись за кожен м'яч. У складі господарів вирізнявся Різник. Саме в двобої з ним і порушив правила Довгалець, після чого Сарнавський потужним ударом зі штрафного пробив стінку і відкрив рахунок.

Та невдовзі Довгалець реабілітувався за скоєне, покаравши Сироквашку за необачний вихід з воріт. Цей досить несподіваний гол вибив з колії гравців «Вереса». До того ж не пішли на користь команді проведені заміни. Відтак господарі стали помилитися, а «Темп» продовжував підтримувати темп, запропонований у дебюті. В

кожній лінії команди гостей були лідери — Сечин, Бондаренко, Довгалець, чий зусилля об'єднували партнерів. Не дивно, що наприкінці зустрічі шепетівці зуміли забити ще один гол.

Підопічні І. Секеча зробили чудову заявку на сумарну перемогу, однак остаточно долю призу буде вирішено в повторній зустрічі, яка відбудеться 28 листопада в Хмельницькому. Справа в тому, що стадіон у Шепетівці реконструюється. Відзначимо вдале суддівство київської бригади.

Наш кор.

Рівне.

Газета «Спортивна газета» Київ, 26.11.1991.

«Темп» (Шепетівка) — «Верес» (Рівне). 1:1 (0:1). Хмельницький. Стадіон «Поділля». 28 листопада. Повторний фінальний матч. 0 градусів, 4 500 глядачів.

Судді: В. Онуфер, В. Бабич, С. Сельменський (усі — Ужгород).

«Темп»: Морозов, Соловйов, Романов, Бондаренко, Пархомчук, Сечин, Тимошук, Козлов (Балюк, 72), Бабій, Довгалець, Заруцький.

«Верес»: Сироквашко, Вільчинський, Лень (Дем'янчук, 60), Павлючук, Ушмаєв, Грицаюк, Лобас, Новак, Кабанець (Петрик, 75), Різник, Манькута (Бондар, 70).

Голи: Манькута (29), Бондаренко (57).

Попереджені Довгалець, Соловйов, Лобас, Кабанець, Грицаюк.

У ПОРІВНЯННІ з першим матчем, який «Верес» програв на своєму полі, його тренер В. Носов вис значні корективи в дії команди. Ключо-

воюю стала та, що з диспетчером «Темпа» Довгалем персонально став грати Вільчинський. Вміло діючи на випередження, у першому таймі він повністю нейтралізував свого вбиву.

Як наслідок, шепетівцям бракувало злагодженості, кожен намагався пробитися до воріт самотужки, що значно полегшувало завдання ровенчан. У свою чергу вони налагодили гру в середині поля, і гол Манькути став логічним наслідком цієї переваги.

Рахунок — 0:1 влаштував «Темп», однак надто ризикувати його гравцям і тренерам, звичайно ж, не хотілося. Вихід було знайдено в тому, що диригентські функції взяв на себе Бондаренко. Помітно ожили й партнери.

Важко передбачити, чим би все скінчилося, але вирішальною стала помилка Сироквашки на виході з воріт. Бондаренку залишалося скористатися цим подарунком.

Відтак «Темпу», який було створено лише два роки тому, за цей час вдалося не тільки здобути майстрівський статус, а й виграти Кубок України, який команді вручив голова республіканської федерації В. Банников. Залишається привітати дружину команду, її головного тренера І. Секеча і президента ФК Д. Нішіндідзе, а також подякувати суддям — обидва фінали вони провели на належному рівні.

В. МИХАЙЛОВ.

Хмельницький.

Газета «Спортивна газета» Київ, 3.12.1991.

В минулий четверг в Хмельницьком состоялась повторная встреча на Кубок Украины по футболу между шепетовским «Темпом» и ровенским «Вересом».

Игра получилась достаточно интересной. Напомним, что в первой встрече в Ровно победу со счетом 2:1 одержали шепетовцы. Счет, как и в предыдущем матче открыли футболисты «Вереса». На 29-й минуте во время суетолоки в штрафной «Темпа» Владислав Манькута сумел точно пробить по воротам. С этого момента гости полностью завладели инициативой на поле и не раз могли удвоить результат, что их и устраивало. Но завершить удачно атаки им не удавалось. Во втором тайме шепетовский «Темп» сумел переломить игру, и на 57-й минуте Александр Бондаренко проводит ответный мяч. Кстати, Александр забил второй гол в первой игре. Он оказался решающим в итоге двух поединков.

Несмотря на напряженную и жесткую игру, которую уверенно провела бригада арбитров из Ужгорода — судьи республиканской категории Валерий Онуфер, Степан Сельменский и Василий Бабич, — футболисты показали неплохое мастерство, настойчивость и волю к победе. Удача улыбнулась «Темпу».

Кубок Украины поединком вручил председатель Федерации футбола республики, бывший знаменитый вратарь киевского «Динамо», один из самых техничных футбольных голкиперов прошлого Виктор Банников. Шепетовский «Темп» получил и приз газеты «Правда Украины».

— Победа команды из районного центра, — сказал после игры Виктор Максимович, — говорит о возросшем уровне этой популярной игры. Федерация футбола Украины старается создать все условия для низовых коллективов, чтобы они смогли как можно лучше раскрыть свои возможности, показать грамотную игру, под стать командам областных центров. Возросло и качество судейства, и инспекции игр.

Необходимо отметить, что «Темп» (Шепетовка) — новичок второй лиги. В итоговой таблице футбольного чемпионата нынешнего года команда заняла 9-е место.

Поздравляем обладателя Кубка Украины с заслуженной победой.

Евгений ГУЖВА.

«Темп» (Шепетівка) — «Верес» (Рівне) — 1:1 (0:1). Хмельницький. Місцевий стадіон. 1500 глядачів.

Суддя: В. Ануфер (Ужгород).

«Темп»: Морозов, Соловйов, Романов, Бондаренко, Пархомчук, Сечин, Тимошук, Козлов, Бабій (Балюк, 75).

«Верес»: Сироквашко, Вільчинський, Лень (Дем'янчук, 55), Павлючук, Ушмаєв, Грицаюк, Лобас, Новак, Кабанець (Петрик, 80), Різник, Манькута (Бондар, 60).

Голи: Манькута (29), Козлов (56).

Це була остання гра, яка мала визначити володаря Кубка України. У двобої з рівненським «Вересом» ним став все-таки шепетівський «Темп». Не зважаючи зірка для «Вереса» тут. Хоча у першому таймі гості діяли спочатку активно і вже на 29 хвилині Манькута відкрив рахунок. Потрібно було у такому темпі продовжувати й далі, аде використати головні мо-

менти рівненцям не вдалось. А більш наполегливі господарі зуміли у другому таймі зрівняти рахунок на

56 хвилині і посилено тримати оборону. Тому й не дивно, що матч закінчився з рахунком 1:1.

Газети «Правда України» Київ, 3.12.1991 та «Зміна» Рівне, 30.11.1991.

ХОЛОДНИЙ осінній туман з дощукатим вітерцем не злякав справжніх любителів футболу, які вчора прийшли на стадіон «Поділля» подивитися другий фінальний матч на Кубок України з футболу між шепетівським «Темпом» і рівненським «Вересом». Як відомо, у першому матчі в Рівному перемогу святкували наші земляки — 2:1. Отож рівненцям будь-що потрібно було лишень виграти. І вони, відбивши перші атаки «Темпу», надовго заволоділи ініціативою. Потім гра вирівнялася аж до 30 хвилин, коли нападник «Вереса» Різник відкрив рахунок. Ситуація для шепетівчан ускладнилася. По перерві вони послали натиск на ворота суперників. І на 57-й хвилині гучноголосе «Гол!» потрясло стадіон. Відзначився напад-

Кубок їде у Шепетівку

● Футбол

ник «Темпу» Бондаренко. До речі, він і в Рівному забив вирішальний гол. Кінцівка матчу пройшла за сценарієм шепетівської команди, яка, підтримувана сотнями уболівальників в основному з Шепетівки (вони прибули в обласний центр на десятках автобусів), мала ще кілька нагод забити гол. Фінальний свисток застав шепетівчан в черговій атаці. 1:1. Але цього було досить, щоб з рук голови Федерації футболу України Віктора Банникова, в минулому прославленого голкіпера київського «Динамо» і збірної СРСР, отримати Кубок.

А потім були неймовірно щасливі миті святкування перемоги для шепетівських уболівальників, які буквально на руках винесли з поля своїх улюбленців. Що ж, привітаємо їх з цією важливою для всієї нашої області перемогою і побажаємо команді подальших злетів на футбольному полі, а тренерам І. Секечу та В. Секечу — творчої роботи і такої ж, як цього року, зацікавленості спонсорам, — будівельно-виробничому кооперативу, який очолює Д. Г. Нішіндідзе. Мо-лод-ці!

В. ЗОЛОТАРЬОВ.

Газета «Радянське Поділля» Хмельницький, 1991.

«Верес» (Рівне) — «Темп» (Шепетівка) — 1:2 (1:1). Рівне, 24 листопада, міський стадіон, 2400 глядачів, 6 градусів

Суддя у полі: суддя републіканської категорії В. Шевченко (Київ).

«Верес»: Сироквашко, Сарнавський, Лені (Дем'янчук, 55), Павлючук, Ушмаєв, Грицаюк, Лобас (Кучер, 29), Новак, Кабанець. Різник (Бондар, 59), Манькута.

«Темп»: Морозов, Соловйов, Романов, Бондаренко, Пархомчук (Панасюк, 86), Сечин, Тимошук, Черняк, Бабій (Балух, 89), Довгалець, Заруцький.

Голи забили: Сарнавський (18), Довгалець (28), Бондаренко (85).

Попереджені: Черняк, Сарнавський.

Матч розпочався з активних дій «Вереса», і

вже на 10 хвилині Лені посилас м'яча до сітки воріт суперників, та лише перекладина вберегла гостей від неприємностей. А на 18 хвилині гості порушили правила гри. Метрів за 30 від воріт Новак відкидає м'яча Сарнавському, а той влучно пробиває по воротах суперників — 1:0. Правда, цей результат протримався лише дев'ять хвилин. Гості і не думали поступатися.

Суддя вирішив, що біля штрафної площадки «Вереса» гості порушили правила гри. Це рішення було помилкове. Та ним не скористались господарі. Після передачі у воротарську площадку на виході

з воріт неточно посилас м'яч Сироквашко, і кращий гравець матчу, вихованець рівненського футболу, який виступав за «Темп», Довгалець ударом головою зрівняв рахунок — 1:1. Так завершився перший тайм.

Другий тайм розчарував болільників «Вереса». Господарі ніяк зібратися не могли з силами, безпомічно перекидали один до одного м'яч. Складалось таке враження, що для них гра закінчилась. А гості відразу цим скористались. На 85 хвилині Бондаренко посилас до воріт «Вереса» м'яч і рахунок змінився на користь «Темпа» — 1:2. Гості поїхали додому з перемогою, а рівненчани спіймали облизня.

Відповідна зустріч відбується 28 листопада у Хмельницькому. І. ГЕСС.

Газети «Зміна» Рівне, 26.11.1991.

До кубка залишилося півкроку

ФІНАЛ: "ВЕРЕС" — "ТЕМП" — 1:2.

Навряд чи хто, навіть з найненитіших футбольних провидів, зміг би передбачити, що новачок — шепетівський "Темп" — зуміє дійти до фіналу кубка України серед команд майстрів. Як до речі, й рівненський "Верес". Та, власне, рівненцям не подивувати: команда багато років виступає у чемпіонаті другої ліги, має чималий досвід боротьби, не раз добивалася високих результатів. Що ж стосується наших футболістів, то для них багато що нове в нинішньому сезоні, — пройти дистанцію кубкових баталій без зриву — безперечний успіх.

Отже, фінал. Лише дві команди не зазнали гіркоти поразок: дебютант ліги і "старожил". Нагадаймо нашим читачам, що обидва суперники блискуче зіграли у півфіналі. Шепетівчани, поступившись в Охтирці "Нафтовику" 1:2, вдало зуміли реабілітуватися — 3:1. Голди на рахунок Черняка, Довгальця та Козлова. "Верес", спіткнувшись у Кривому Розі 0:3, на своєму полі вчинив справжнє диво, розгромив гостей — 5:0. Тут відзначилися Грицаюк /двічі/, Кабанець, Новак і Різник. Все це й підіграло настрої самих спортсменів, і їхніх прихильників: як же зіграють суперники між собою?

У Рівне для підтримки своєї команди прибула велика група болельників. Шепетівчан було чути частіше, а це тому, що чемпіонці розпочали атаки у звичному для себе ключі, вони першими, як кожного разу, вдалися до активних дій. Так, на четвертій хвилині атаку по лівому краю, розпочату Черняком, продовжив Бондаренко. Лише на останній стадії розвитку Бабій зіграв не найкращим чином. Через дві хвилини він же знову не зумів навести прицільний удар. Тут же рівненчанин Різник дав зрозуміти гостям, що в захисті потрібно бути уважним. Добре, що м'яч просивістів трохи вище воріт. Потім Павлючук примусив позвилюватися наших футболістів, коли на тринадцятій хвилині влучив у поперечину.

І господарям таки вдалося першими добитися успіху. На двадцятій хвилині всюдисущий Різник самотужки затіяв бо-

ротьбу з кількома нашими футболістами і переміг — здобув право на штрафний. Рівненці досить просто розіграли домашню заготовку, і гарматний удар Сарнавського застав зненацька нашого воротаря Морозова. У подібній ситуації господарі поля відсвяткували взяття воріт у матчі на першості країни, який проходив недавно тут же.

До речі, порівнюючи той поодинок з фінальним, варто сказати, що шепетівчани зробили з нього більше висновків, ніж рівненчани. А тому повторно зіграли краще. Відмінно діяла команда в цілому, та з особливим завзяттям боролися Черняк, Сечин, Романов, Соловйов, Бабій, Тимошук. Досить ефектно діяли Довгалець і Бондаренко. Ці два футболісти по праву зіпсували настрої того вечора і футболістам "Вереса", хитим уболівальникам. Бо наша команда, саме завдяки їм не лише відігралася, а й здобула перемогу.

Через дев'ять хвилин після того, як Сарнавський "розстріляв" наші ворота, на правому краю уже біля штрафного майданчика господарів Довгалець і Заруцький затіяли цілу низку фінтів. Усе закінчилося тим, що нашу "десятку" захисники "Вереса" зупинили недозволеним прийомом. Бабій відмінно виконав штрафний, і сам потерпів з близької відстані пошлав м'яч у сітку воріт, як захищав Сироквашко.

Темпівці, зрівнявши рахунок, не замкнулися на обороні власних воріт, продовжували атакувати. У другому таймі господарі здійснюють ряд замін, але це не дало відчутних результатів. Наші футболісти грамотно захищаються при будь-якій можливості гостро атакують. Впевнено почувалась у воротах і Морозов. За сім хвилин до фінального свистка під час чергової контратаки Бондаренко, виділивши свого опікуна, головою спрямовує м'яч у сітку воріт "Вереса".

Шепетівські футболісти отримали досить важку важливу перемогу. І що при цьому, на чужому полі зуміли забити два м'ячі. До того, щоб здобути право називатися володарем кубка України, варто зробити всього лише півкроку.

В. ЛІННИК.

У
автомат
Абонент
5.37.99
5-60-00
станції
дозвол
Для
— в
— п
код м
За
ня —
Не
ма
розм
лефо
крит
мент
зв'яз
абон
З

М

Д

І

Навряд чи хто, навіть з найіменитіших футбольних провидців, зміг би передбачити, що новачок – шепетівський «Темп» - зуміє дійти до фіналу кубка України серед команд майстрів. Як до речі, й рівненський «Верес». Та, власне, рівненцям не подивувати: команда багато років виступає у чемпіонаті другої ліги, має чималий досвід боротьби, не раз добивалася високих результатів. Що ж стосується наших футболістів, то для них багато що нове в нинішньому сезоні, пройти дистанцію кубкових баталій без зриву – безперечний успіх.

Отже, фінал. Лише дві команди не зазнали гіркоти поразок дебютант ліги і її «старожил». Нагадаємо нашим читачам, що обидва суперники блискуче зіграли у півфіналі. Шепетівчани, поступившись в Охтирці «Нафтовику» (1-2), вдома зуміли реабілітуватися – 3-1. Голи на рахунку Черняка, Довгалець та Козлова. «Верес», спіткнувшись у Кривому Розі (0-3), на своєму полі вчинив справжнє диво, розгромив гостей – 5-0. Тут відзначилися Грицаюк (двічі), Кабанець, Новак і Різник. Все це й підігрівало настрої і самих спортсменів та їхніх прихильників: як же зіграють суперники між собою?

У Рівне для підтримки своєї команди прибула велика група болельників. Шепетівчан було чути частіше, а це тому, що темпівці розпочали атаки у звичайному для себе ключі, вони першими, як і кожного разу, вдалися до активних дій. Так, на четвертій хвилині атаку по лівому краю, розпочату Черняком, продовжив Бондарчук, і лише на останній стадії розвитку Бабій зіграв не найкращим чином. Через дві хвилини він ще знову не зумів нанести прицільний удар. Тут же рівненчанин Різник дав зрозуміти гостям, що в захисті потрібно бути уважним. Добре, що м'яч просвистів трохи вище воріт. Потім Павлючук примусив похвилюватися з наших футболістів, коли на тринадцятій хвилині влучив у поперечину.

І господарям таки вдалося першими добитися успіху. На двадцятій хвилині всюдисущий Різник самотужки затіяв боротьбу з кількома нашими футболістами і переміг – здобув право на штрафний. Рівненці досить просто розіграли «домашню заготовку», і гарматний удар Сарнавського застав зненацька нашого воротаря Морозова. У подібній ситуації господарі поля відсвяткували взяття воріт у матчі на першість країни, який проходив недавно тут же.

До речі, порівнюючи той поєдинок з фінальним, варто сказати, що шепетівчани зробили з нього більше висновків, ніж рівненчани. А тому повторно зіграли краще. Відмінно діяла команда в цілому, та з особливим завзяттям боролися Черняк, Сечин, Романов, Соловійов, Бабій, Тимошук. Досить ефектно діяли Довгалець і Бондаренко. Ці два футболісти по праву зіпсували настрої того вечора і футболістам «Вереса», і їхнім уболівальникам. Бо наша команда, саме завдяки їм не лише відігралася, а й здобула перемогу.

Через дев'ять хвилин після того, як Сарнавський «розстріляв» наші ворота, на правому краю уже біля штрафного майданчика господарів Довгалець і Заруцький затіяли цілу низьку фінтів. Усе закінчилося тим, що нашу «десятку» захисники «Вереса» зупинили недозволеним прийомом. Бабій відмінно виконав штрафний, і сам потерпілий з близької відстані послав м'яч у сітку воріт, які захищав Сироквашко.

Темпівці, зрівнявши рахунок, не замкнулися на обороні власних воріт, продовжували атакувати. У другому таймі господарі здійснюють ряд заміन, але це не дало відчутних результатів. Наші футболісти грамотно захищаються і при будь-якій можливості гостро атакують. Впевнено почувається у воротах Морозов. За сім хвилин до фінального свистка під час чергової контратаки Бондаренко, випередивши свого опікуна, головою спрямовує м'яч у сітку воріт «Вереса».

Шепетівські футболісти отримали досить важку і важливу перемогу. І що приємно, на чужому полі зуміли забити два м'ячі. До того, щоб здобути право називатися володарем кубка України, варто зробити всього лише півкроку». Газета «Шляхом жовтня» Шепетівка, 1991.

Кубкова вершина „Темпу“

Отримавши за підсумками двох матчів перемогу над рівненським «Вересом» (2:1 та 1:1), футболісти шепетівського «Темпу» здобули у 1991 році кубок України, встановлений для команд другої ліги.

Це справді сенсація! Подібного чогось не можна пригадати: володарем кубка України серед колективів другої ліги стала команда-дебютант. Саме та команда, якій від роду всього тільки два роки, яка минулого сезону, включившись у боротьбу за чемпіонське звання серед КФК, скуштувала справжній смак перемоги: здобула право виступати поруч з майстрами шкіряного м'яча. І ось знову світла і незабутня мить: шепетівський «Темп» — черговий володар почесного приза. Треба було бачити, з якою радістю робили наші хлопці коло пошани на Хмельницькому стадіоні «Поділля», як променили очі капітана команди Ігоря Тимощука, який стискав у руках вручену нагороду, таку дорогоцінну і йому, і його товаришам, здобуту у неймовірно важкому і виснажливому двобої з досвідченим рівненським «Вересом», четвертою командою в ринішньому чемпіонаті.

...Учасники повторного фінального поєдинку, який проходив у Хмельницькому, завершивши змагання, направилися до роздягальні. Але зробити цього шепетівцям не вдалося. До них кинулися болільники, щоб привітати, розділити радість великого успіху. В руках воротаря кооперативної команди Сашка Морозова запломеніли квіти — подарунок з трибун. Слова, потиски рук, підкидання вгору і граців, і голову клубу Нішніанідзе. Навіть спантеличений тяжким футбольним нокаутом, наставник рівненської команди Носов, який, було, роздратовано покинув тренерську лавку, оббіг поле, повернувся і обняв Джумбера Григоровича.

Від душі вітаю. Ви заслужено перемогли.

Потрібно віддати належне

зіннанню такого відомого фахівця.

А стадіон вирував. Юрба прихильників шепетівського «Темпу» ніяк не хотіла випускати зі своїх обіймів творців перемог, тих, хто цього вечора, термінологією гірських мандрівників, зійшов на кубкову вершину. Хтозна чи повториться ще коли подібне, але той вечір уже не повториться: він був перший, а тому все сприймається у незвичних барвах.

Давайте «прокрутимо» в пам'яті плівку кубкових баталій за участю шепетівського «Темпу» в сезоні 1991 року.

Одна восьма фіналу. Чемпіон України серед КФК минулого року сумський «Автомобіліст» приймає шепетівчан на своєму полі і грає з мінімальним рахунком 1:0. Після поєдинку головний тренер нашої команди Іштван Секеч каже:

— А могло бути й більше!.. Це ми постарасмося зробити вдома.

Так воно й сталося: два удари Заруцького і Бабія відкрили темпівцям шлях до чвертьфіналу. А там на них чекав ще грізніший суперник — команда ужгородського «Закарпаття». Гра проходила майже за сценарієм попереднього поєдинку. В Ужгороді шепетівчани поступилися 0:1, вдома — перемогли 4:2. Її забезпечили Заруцький /двічі/, Черняк і Пархомчук. Відтак «склав зброю» і новонароджений чемпіон серед команд другої ліги — охтирський «Нафтовик» /2:1 та /3:1/. І нарешті не витримав «Верес».

Дворандовий поєдинок у Рівному та Хмельницькому нагадував справжню битву на футбольному газоні. Особливою напруженістю відзначалася хмельницька зустріч. Про це засвідчили

й три жовті картки, які показав арбітр у полі-ужгородськ Онуфер. Ніхто не хотів відступати. Надзвичайно високою була ціна останньої перемоги. Особливо для темпівців. Адже на поєдинок вони вийшли маючи у запасі два голи, забиті на зужому полі. Щоправда, гості, було, замахнулися на кубок, коли повели в рахунок, але витримавши потужний натиск вересівців у першому таймі, наші земляки після перерви зуміли продемонструвати риси справжнього спортсмена-бійця, неабияку волю до перемоги.

Ось як вона кувалася. Друга хвилина: Козлову не вистачило всього одного метра, щоб замкнути передачу з правого флангу. П'ята хвилина: Пархомчук майже виходить один-на-один з воротарем гостей та в останню мить загаявся. Це ж саме робить Заруцький через три хвилини. Десята хвилина: стрімкий ривок Бондаренка завершується небезпечним ударом. Тринадцять шоста хвилина: Заруцькому, який вийшов вічна-віч з воротарем, нічого не лишилося, як забивати гол. Двоїй виграє рівненчанин. П'ятдесят п'ята хвилина: чудовий прохід лівим краєм Козлова. П'ятдесят шоста хвилина: Бондаренко забиває гол. Шістдесят перша хвилина: чудову нагоду забити ще один гол втрачає Довгалець. Шістдесят восьма хвилина: небезпечно атакує Заруцький. Сімдесят п'ята хвилина: Балюк, який змінив Козлова у зручній ситуації не зумів як слід розпорядитися м'ячем. Вісімдесята хвилина: на вістрі атаки «Темпу» знову Бондаренко. Вісімдесят п'ята хвилина: прицільний удар Довгалецького...

Слід віддати належне й суперникам. Рівненці надзвичайно небезпечно атакували ворота нашої команди, а починаючи з п'ятнадцятої хвилини і

до кінця першого тайму володіли ініціативою, мали кілька нагод для взяття воріт, які захищав Морозов. Особливо небезпечно атакували Леня. Павлічук, Лобас. З великими труднощами стримували наші захисники небезпечні проходи Кабанця, Різника, Новака. На тридцятій хвилині поєдинку Різнику вдалося відкрити рахунок...

Після матчу почесний кришталекий приз футболістам шепетівського «Темпу» вручив голова федерації футболу України, відомий в минулому гравець київського «Динамо» Віктор Банников, а представники облспорткомітету — вазу.

Отже, в кубка України нова прописка: Шепетівка. Ось учасники двох кубкових баталій, ось вони, володарі почесного призу: Морозов, Троян, Глуценко, Бабій, Романов, Тимошук, Сечин, Балюк, Соловійов, Хв'їтя, Пархомчук, Бондаренко, Заруцький, Черняк, Довгалець, Козлов, Панасюк.

З кубкової висоти хочеться озирнутися назад, до витоків команди. Ініціатором її створення став голова шепетівського виробничо-будівельного кооперативу Джумбер Нішніанідзе, першим тренером — Віктор Кушко. Саме він, вихованець шепетівського футболу, гравець команд «Локомотив» і «Корчагінець», полюбив «Темп» важким шляхом боротьби. Потім біля керма команди став прославлений в минулому футболіст України, нині кооперативний тренер Іштван Секеч. Йому допомагав його брат Василь.

Останній матч сезону завершився для шепетівських футболістів блискою перемогою, справжнім футбольним тріумфом. Віриться, що подібні хвилини радості прихильники «Темпу» переживатимуть і наступного року.

Так тримати!

В. ЛІННИХ.

«КУБКОВА ВЕРШИНА «ТЕМПУ».

Отримавши за підсумками двох матчів перемогу над рівненським «Вересом» (2-1 та 1-1), футболісти шепетівського «Темпу» здобули у 1991 році кубок України, встановлений для команд другої ліги.

Це справді сенсація! Подібного чогось не можна пригадати: володарем кубка України серед колективів другої ліги стала команда-дебютант. Саме та команда, якій від роду всього тільки два роки, яка минулого сезону, включившись у боротьбу за чемпіонське звання серед КФК, скуштувала справжній смак перемоги: здобула право виступати поруч з майстрами шкіряного м'яча. І ось знову світла і незабутня мить: шепетівський «Темп» - черговий володар почесного приза.

Треба було бачити, з якою радістю робили наші хлопці коло пошани на Хмельницькому стадіоні «Поділля», як променили очі капітана команди Ігоря Тимощука, який стискав у руках вручену нагороду, таку дорогоцінну і йому, і його товаришам, здобуту у неймовірно важкому і виснажливому двобої з досвідченим

рівненським «Вересом», четвертою командою в нинішньому чемпіонаті.

... Учасники повторного фінального поєдинку, який проходив у Хмельницькому, завершивши змагання, направилися до роздягалень. Але зробити цього шепетівцям не вдалося. До них кинулися болільники, щоб привітати, розділити радість великого успіху. В руках воротаря кооперативної команди Сашика Морозова заплomenі квіти - подарунок з трибун. Слова, потиски рук, підкидання вгору і гравців, і голову клубу Нішніанідзе. Навіть спантелечений тяжким футбольним нокаутом, наставник рівненської команди Носов, який, було, роздратовано покинув тренерську лавку, оббіг поле, повернувся і обняв Джумбера Григоровича: - Від душі вітаю. Ви заслужено перемогли.

Потрібно віддати належне зізнання такого відомого фахівця.

А стадіон вирував. Юрба прихильників шепетівського «Темпу» ніяк не хотіла випускати зі своїх обіймів творців перемоги, тих, хто цього вечора, термінологією гірських мандрівників, зійшов на кубкову вершину. Хтозна чи повториться ще коли подібне, але той вечір уже не повториться він був перший, а тому все сприймається у незвичних барвах.

Давайте «прокрутимо» в пам'яті плівку кубкових баталій за участю шепетівського «Темпу» в сезоні 1991 року.

Одна восьма фіналу. Чемпіон України серед КФК минулого року сумський «Автомобіліст» приймає шепетівчан на своєму полі і виграв з мінімальним рахунком 1-0. Після поєдинку головний тренер нашої команди Іштвач Секеч скаже:

- А могло бути й більше! ... Це ми постарасмося зробити вдома.

Так воно й сталося: два удари Заруцького і Бабія відкрили темпівцям шлях до чвертьфіналу. А там на них чекав ще грізніший суперник - команда ужгородського «Закарпаття». Гра проходила майже за сценарієм попереднього поєдинку. В Ужгороді шепетівчани поступилися (0-1), вдома - перемога (4-2). Її забезпечили Заруцький (двічі), Черняк і Пархомчук. Відтак «склав зброю» і новонароджений чемпіон серед команд другої ліги-охтирський «Нафтовик» (2-1) та (3-1). І наостаток не витримав «Верес».

Двораундовий поєдинок у Рівному та Хмельницькому нагадував справжню битву на футбольному газоні.

Особливою напруженістю відзначалася хмельницька зустріч. Про це свідчили в три жовті картки, які показав арбітр у полі-ужгородець Онуфер.. Ніхто не хотів відступати. Надзвичайно високою була ціна останньої перемоги. Особливо для темпівців. Адже на поєдинок вони вийшли маючи у запасі два голи, забиті на чужому полі. Щоправда, гості, було, замахнулися на кубок, коли повели в рахунку, але витримавши потужний натиск вересівців у першому таймі, наші земляки після перерви зуміли продемонструвати риси справжнього спортсмена-бійця. неабияку волю до перемоги.

Ось як вона кувалась. Друга хвилина: Козлову не вистачило всього одного метра, щоб замкнути передачу з правого флангу. П'ята хвилина: Пархомчук майже виходить один-на-один з воротарем гостей та в останню мить загаявся. Це ж саме робить Заруцький через три хвилини. Десята хвилина: стрімкий ривок Бондаренка завершується небезпечним ударом Тридцять шоста хвилина: Заруцькому, який вийшов віч-на-віч з воротарем, нічого не лишилося, як забивати гол. Двобій виграв рівнечанин. П'ятдесят п'ята хвилина: чудовий прохід лівим краєм Козлова. П'ятдесят шоста хвилина: Бондаренко забиває гол. Шістдесят перша хвилина: чудову нагоду забити ще один гол втрачає Довгалець. Шістдесят восьма хвилина: небезпечно атакує Заруцький. Сімдесят п'ята хвилина: Балюк, який замінив Козлова у зручній ситуації не зумів як слід розпорядитися м'ячем. Вісімдесята хвилина: на вістрі атаки «Темпу» знову Бондаренко. Вісімдесят п'ята хвилина: прицільний удар Довгальця...

Слід віддати належне й суперникам. Рівненці надзвичайно небезпечно атакували ворота нашої команди, а починаючи з п'ятнадцятої хвилини і до кінця першого тайму володіли ініціативою, мали кілька нагод для взяття воріт, які захищав Морозов. Особливо небезпечно атакували Лень, Павлічук, Лобас. З великими труднощами стримували наші захисники небезпечні проходи Кабанця, Різника, Новака. На тридцятій хвилині поєдинку Різнику вдалося відкрити рахунок...

Після матчу почесний кришталевий приз футболістам шепетівського «Темпу» вручив голова федерації футболу України, відомий в минулому гравець київського «Динамо» Віктор Банников, а представники облспорткомітету - вазу.

Отже, в кубка України нова прописка: Шепетівка. Ось учасники двох кубкових баталій, ось вони, володарі почесного призу: Морозов, Троян, Глуценко, Бабій, Романов Тимошук, Сечин, Балюк, Соловійов, Хвітія, Пархомчук, Бондаренко, Заруцький, Черняк, Довгалець, Козлов, Панасюк.

З кубкової висоти хочеться озирнутися назад, до витоків команди. Ініціатором створення став голова шепетівського виробничо-будівельного кооперативу Джумбер Нішніанідзе, першим тренером - Віктор Кушко. Саме він, вихованець шепетівського футболу, гравець команд «Локомотив» і «Корчагінець», повів «Темп» важким шляхом боротьби. Потім біля керма команди став прославлений в минулому футболіст України, нині конструктивний тренер Іштван Секеч. Йому допомагає його брат Васід.

Останній матч сезону завершився для шепетівських футболістів блискучою перемогою, справжнім футбольним триумфом. Віриться, що подібні хвилини радості прихильники «Темпу» переживатимуть і наступного року.

Так тримати!». Газета «Шляхом жовтня» Шепетівка, 1991.